

Munich Personal RePEc Archive

Consolidation Processes: Raiders Targets in Polish Financial Institutions

Poteraj, Jarosław

Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej Acta Universitatis Masuriensis

2004

Online at <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/35459/>

MPRA Paper No. 35459, posted 19 Dec 2011 19:34 UTC

**Procesy konsolidacyjne *Raiders & Targets*
w polskich instytucjach finansowych**

EPISTEME 37(2004)

Jarosław Poteraj

**Procesy konsolidacyjne
Raiders & Targets
w polskich instytucjach finansowych**

Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej
Acta Universitatis Masuriensis
Olecko 2004

EPISTEME

37: Procesy konsolidacyjne *Raiders & Targets* w polskich instytucjach finansowych

Tom recenzował

dr hab. Tomasz Gruszecki, prof. w Instytucie Ekonomii KUL

Rada Naukowa

Zdzisław Ciecko (WM), Józef M. Dołęga (UKSW, WM) – przewodniczący,
Wojciech Kalinowski (WSDE, UMW), Tadeusz Klimski (UKSW, WM), Józef Krajewski
(WM), Anna Lemańska (UKSW), Wacław Matejko (WM), Jerzy Niemiec (WM, UwB),
Janusz Popko (AMB), Zbigniew Sareło (UKSW, WM), Jerzy Sikora (UKSW, KUL),
Jarosław Sokołowski (UKSW) – sekretarz, Dariusz Śleszyński (SHU),
Andrzej de Tchorzewski (WSPB), Edmund Trempała (WM), Stanisław Urbański (UKSW),
Andrzej M. Woźnicki (USF).

Współpracujący z Radą Naukową

Paweł Bejger (RGK), Jacek W. Czartoszewski (WFCh UKSW), Stanisław Dziekoński
(WSDŁ, WT UKSW), Jan L. Grajewski (WSDŁ), Wojciech Guzewicz (WSDE),
Marek Jadcza (RGK), Stanisław Jankowski (WM), Jan Krupka (WSDŁ),
Andrzej Jaśko (WSDE), Cezary Mrozowski (WM), Antoni Ołów (UKSW),
Antoni Skowroński (WFCh UKSW), Stanisław Strękowski (WSDE, UKSW),
Jerzy Szorc (WM), Sławomir Śledziewski (WSDŁ), Paweł Tarasiewicz (WSDE, KUL).

Redakcja

Józef M. Dołęga – przewodniczący, Jacek W. Czartoszewski, Jerzy Sikora,
Jarosław Sokołowski – sekretarz, Edmund Trempała.

Redakcja Techniczno-Komputerowa

Paweł Bejger, Marek Jadcza, Cezary Mrozowski.

Zdjęcie na okładce

Rembrandt van Rijn, *Jeździec polski* (tzw. Lisowczyk, ok. 1655-1657)

© Copyright by Jarosław Poteraj

ISBN-83-86523-70-0

Adres Redakcji EPISTEME

1. Wszechnica Mazurska, pl. Zamkowy 3, 19-400 Olecko (Cezary Mrozowski)
tel./fax (0-87) 520 31 33, e-mail: wm@wm.olecko.pl
Konto: PKO BP SA Centrum Elk Oddział w Olecku 58 10204724 100990038
(z dopiskiem Wydawnictwo AUM – Episteme)
2. Redakcja „Martyrii”, ul. 3 Maja 10, 19-300 Elk (Jerzy Sikora)
tel./fax (0-87) 610 01 05, e-mail: martyria@diecezja.elk.pl
3. Redakcja „Głosu Katolickiego”, pl. Papieża Jana Pawła II nr 1, 18-400 Łomża
(Marek Jadcza), tel. (0-86) 216-62-85, fax 216-35-34, e-mail: glos@lomza.com

Skład komputerowy: Marek Jadcza – Redakcja „Głosu Katolickiego”.

Druk: Drukarnia „sPRINT”, ul. Gostkowska 83A, 06-400 Ciechanów, tel. (023) 673-34-30.

Spis treści

WSTĘP	13
ROZDZIAŁ 1. Istota procesów konsolidacyjnych	19
1. 1. Pojęcie procesów konsolidacyjnych – przegląd definicji	21
1. 2. Aspekt czynnościowy realizacji połączenia	25
1. 3. Aspekt instytucjonalny	38
1. 4. Rodzaje procesów konsolidacyjnych	55
1. 5. Procesy konsolidacyjne w polskim prawie	69
ROZDZIAŁ 2. Przyczyny procesów konsolidacyjnych	107
2. 1. Motywy procesów konsolidacyjnych	109
2. 2. Motywy kupującego	111
2. 3. Motywy sprzedającego	116
2. 4. Przyczyny konsolidacji w instytucjach finansowych	126
ROZDZIAŁ 3. Cele procesów konsolidacyjnych	133
3. 1. Cele procesów konsolidacyjnych w teorii ekonomii	133
3. 2. Cele procesów konsolidacyjnych polskich instytucji finansowych	141
ROZDZIAŁ 4. Techniki przejęć i obrony	157
4. 1. Techniki przejęć	157
4. 2. Techniki obrony	165
ROZDZIAŁ 5. Struktura rynków	171
5. 1. Rozwój poszczególnych rynków usług finansowych w Polsce	171
5. 2. Procesy konsolidacyjne na poszczególnych rynkach usług finansowych w Polsce	199
ZAKOŃCZENIE	209
ANEKS	213
Suplement 1. Przejęcia Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA ...	221
1. 1. Przejęcie Poznańskiego Banku Handlowego „MERKURY” SA w likwidacji ..	238
1. 2. Przejęcie Bydgoskiego Banku Komunalnego SA	240
1. 3. Przejęcie Bank Budownictwa SA w likwidacji	242
1. 4. Przejęcie Banku Morskiego SA w likwidacji	244
1. 5. Przejęcie HypoVereinsbank Polska SA	246
1. 6. Przejęcie Domu Maklerskiego „Merkury” Pierwszego Komercyjnego Banku SA	247
1. 7. Przejęcie Pierwszego Komercyjnego Banku SA	249

1. 8. Przejęcie BANKU AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA	252
1. 9. Przejęcie Powszechnego Banku Kredytowego SA w Warszawie	255
1. 10. Przejęcie Domu Maklerskiego PBK SA	271
1. 11. Przejęcie Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”	273

Suplement 2. Przejęcia Kredyt Banku SA 277

2. 1. Przejęcie BANKU ZIEMSKIEGO SA	309
2. 2. Przejęcie BALTIC BANKU SA	309
2. 3. Przejęcie Powszechnego Banku Handlowego GECOBANK SA	311
2. 4. Przejęcie Banku Regionalnego SA	313
2. 5. Przejęcie Banku Depozytowo-Powierniczego Glob SA	315
2. 6. Przejęcie Polskiego Banku Inwestycyjnego SA	317
2. 7. Przejęcie Banku – „AGROBANK” SA w upadłości	320

Suplement 3. Przejęcia Banku Zachodniego WBK SA 323

3. 1. Przejęcie Warszawskiego Banku Zachodniego SA	335
3. 2. Przejęcie Głogowskiego Banku Gospodarczego SA	336
3. 3. Przejęcie Banku Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA ..	337
3. 4. Przejęcie Banku Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji	338
3. 5. Przejęcie Bydgoskiego Banku Budownictwa SA	340
3. 6. Przejęcie Gliwickiego Banku Handlowego SA	342
3. 7. Przejęcie Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA	344

Suplement 4. Przejęcia BANKU POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA 357

4. 1. Przejęcie Banku Unii Gospodarczej SA w Warszawie	363
4. 2. Przejęcie Lubelskiego Banku Regionalnego SA	366
4. 3. Przejęcie Małopolskiego Banku Regionalnego SA	369
4. 4. Przejęcie Rzeszowskiego Banku Regionalnego SA	371
4. 5. Przejęcie Dolnośląskiego Banku Regionalnego SA	372
4. 6. Przejęcie Warmińsko-Mazurskiego Banku Regionalnego SA	375

Suplement 5. Przejęcia Pekao Pioneer Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA 379

5. 1. Przejęcie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego EPOKA SA	382
5. 2. Przejęcie Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	385
5. 3. Przejęcie POWSZECHNEGO TOWARZYSTWA EMERYTALNEGO H-M-CSA ..	387

Suplement 6. Przejęcia Beskidzkiego Domu Maklerskiego SA 391

6. 1. Przejęcie Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA	394
6. 2. Przejęcie POŁUDNIOWO-ZACHODNIEGO DOMU MAKLERSKIEGO SA ...	395
6. 3. Przejęcie Magnus Sp. z o.o.	397

Suplement 7. Przejęcia Banku Polska Kasa Opieki SA	399
7. 1. Przejęcie Banku Depozytowo-Kredytowego SA – Grupa Pekao SA	422
7. 2. Przejęcie POMORSKIEGO BANKU KREDYTOWEGO SA – GRUPA PEKAO SA	426
7. 3. Przejęcie Powszechnego Banku Gospodarczego SA – Grupa Pekao SA	429
Suplement 8. Przejęcia Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	433
8. 1. Przejęcie BANKU ENERGETYKI SA	442
8. 2. Przejęcie Domu Maklerskiego BMT SA	444
8. 3. Przejęcie Banku Cukrownictwa „Cukrobank” SA	446
Suplement 9. Przejęcia BEL LEASING Sp. z o.o.	453
9. 1. Przejęcie INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o.o.	455
9. 2. Przejęcie DEBT SERVICES Sp. z o.o.	457
9. 3. Przejęcie Wilga Laswoda Sp. z o.o.	458
Suplement 10. Przejęcia Banku Millennium SA	459
10. 1. Przejęcie „SOPOT BANK” SA	479
10. 2. Przejęcie Banku Gdańskiego SA	480
10. 3. Przejęcie BIG BANKU SA	486
Suplement 11. Przejęcia NORDEA BANK POLSKA SA	494
11. 1. Przejęcie Banku Własności Pracowniczej–Unibank SA	504
11. 2. Przejęcie LG Petro Bank SA	508
Suplement 12. Przejęcia ING Banku Śląskiego SA	517
12. 1. Przejęcie ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie	527
12. 2. Przejęcie Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA	529
Suplement 13. Przejęcia Gospodarczego Banku Wielkopolski SA	532
13. 1. Przejęcie Bałtyckiego Banku Regionalnego SA	536
13. 2. Przejęcie Pomorsko-Kujawskiego Banku Regionalnego SA	537
Suplement 14. Przejęcia BRE Banku SA	539
14. 1. Przejęcie Polskiego Banku Rozwoju SA	560
14. 2. Przejęcie Banku „Częstochowa” SA	565
Suplement 15. Przejęcia PEKAO LEASING Sp. z o.o.	575
15. 1. Przejęcie POLRAT Sp. z o.o.	577
15. 2. Przejęcie PBG-Leasing Sp. z o.o.	577

Suplement 16. Inne przejęcia	579
16. 1. Przejęcie Towarzystwa Inwestycyjno Leasingowego SA	579
16. 2. Przejęcie Biura Maklerskiego „Arabski i Gawor” s.c.	580
16. 3. Przejęcie Krakowskiego Domu Maklerskiego s.c.	586
16. 4. Przejęcie AGF Ubezpieczenia SA	588
16. 5. Przejęcie AGF Ubezpieczenia Życie SA	592
16. 6. Przejęcie KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNEGO AMERLEASE SA	595
16. 7. Przejęcie FINOKO SA Grupa BRE Bank SA	598
16. 8. Przejęcie Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA	603
16. 9. Przejęcie Domu Maklerskiego BGK SA	611
16. 10. Przejęcie „Union Investment” Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA	615
16. 11. Przejęcie Dolnośląskiego Banku Gospodarczego SA	622
16. 12. Przejęcie Wiśniowy Development B Sp. z o.o.	629
16. 13. Przejęcie PBK Nieruchomości Sp. z o.o.	632
16. 14. Przejęcie BANKU CITIBANK (POLAND) SA	635
16. 15. Przejęcie Domu Maklerskiego BZ SA	655
16. 16. Przejęcie BWR REAL BANKU SA	657
16. 17. Przejęcie PIONEER Pierwszego Polskiego Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA	670
16. 18. Przejęcie Arka-Invesco Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA .	681
16. 19. Przejęcie ING Baring Securities (Poland) SA	686
16. 20. Przejęcie Pierwszego Polskiego Funduszu Rozwoju – BRE Sp. z o.o. ..	690
16. 21. Przejęcie Domu Maklerskiego „Elimar” SA	694
16. 22. Przejęcie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDANSKIEGO SA	699
16. 23. Przejęcie SKK KREDYT SA	707
16. 24. Przejęcie Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA	711
16. 25. Przejęcie INVESCO Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA	716
16. 26. Przejęcie EFI Sp. z o.o.	723
16. 27. Przejęcie Banku Wschodniego SA	728
16. 28. Przejęcie Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA	735
16. 29. Przejęcie BA-Creditanstalt – Leasing Poland Sp. z o.o.	748
16. 30. Przejęcie LG Leasing Polska Sp. z o.o.	752
ZAŁĄCZNIK	757
BIBLIOGRAFIA	779
Nota o autorze	795
Summary	797
Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej AUM, seria: EPISTEME	798

CONTENTS

INTRODUCTION	13
Chapter 1. The point of consolidation processes	19
1. 1. Consolidation processes meaning – definitions review	21
1. 2. Activicial aspect of merger execution	25
1. 3. Institutional aspect	38
1. 4. Kinds of consolidation processes	55
1. 5. Consolidation processes in Polish law	69
Chapter 2. Reason of consolidation processes	107
2. 1. Motives of consolidation processes	109
2. 2. The buyer’s motives	111
2. 3. The seller’s motives	116
2. 4. Reasons of consolidations in financial institutions	126
Chapter 3. Aims of consolidation processes	133
3. 1. Aims of consolidation processes in economics theory	133
3. 2. Aims of consolidation processes of Polish financial institutions	141
Chapter 4. Techniques of acquisitions and defense	157
4. 1. Techniques of acquisitions	157
4. 2. Techniques of defense	165
Chapter 5. Structure of the markets	171
5. 1. Progress of particular markets of financial services in Poland	171
5. 2. Consolidation processes at the particular markets of financial services in Poland	199
CONCLUSION	209
Annex	213
Supplement 1. Acquisitions of Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA	221
1. 1. Takeover of Poznański Bank Handlowy “MERKURY” SA in liquidation	238
1. 2. Takeover of Bydgoski Bank Komunalny SA	240
1. 3. Takeover of Bank Budownictwa SA in liquidation	242
1. 4. Takeover of Bank Morski SA in liquidation	244
1. 5. Takeover of HypoVereinsbank Polska SA	246
1. 6. Takeover of Dom Maklerski “Merkury” Pierwszego Komercyjnego Banku SA	247
1. 7. Takeover of Pierwszy Komercyjny Bank SA	249
1. 8. Takeover of BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA	252

1. 9. Takeover of Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie.....	255
1. 10. Takeover of Dom Maklerski PBK SA	271
1. 11. Takeover of Spółdzielczy Bank Rozwoju "Samopomoc Chłopska"	273

Supplement 2. Acquisitions of Kredyt Bank SA277

2. 1. Takeover of BANK ZIEMSKI SA	309
2. 2. Takeover of BALTIC BANK SA	309
2. 3. Takeover of Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA	311
2. 4. Takeover of Bank Regionalny SA	313
2. 5. Takeover of Bank Depozytowo-Powierniczy Glob SA	315
2. 6. Takeover of Polski Bank Inwestycyjny SA	317
2. 7. Takeover of Bank – "AGROBANK" SA in bankruptcy.....	320

Supplement 3. Acquisitions of Bank Zachodni WBK SA323

3. 1. Takeover of Warszawski Bank Zachodni SA	335
3. 2. Takeover of Głogowski Bank Gospodarczy SA.....	336
3. 3. Takeover of Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu "MARKET" SA	337
3. 4. Takeover of Bank Rozwoju Rolnictwa "ROLBANK" SA in liquidation ..338	
3. 5. Takeover of Bydgoski Bank Budownictwa SA	340
3. 6. Takeover of Gliwicki Bank Handlowy SA	342
3. 7. Takeover of Wielkopolski Bank Kredytowy SA	344

Supplement 4. Acquisitions of BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA ..357

4. 1. Takeover of Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie	363
4. 2. Takeover of Lubelski Bank Regionalny SA	366
4. 3. Takeover of Małopolski Bank Regionalny SA.....	369
4. 4. Takeover of Rzeszowski Bank Regionalny SA	371
4. 5. Takeover of Dolnośląski Bank Regionalny SA	372
4. 6. Takeover of Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA	375

Supplement 5. Acquisitions of Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo

Emerytalne SA	379
5. 1. Takeover of Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA	382
5. 2. Takeover of Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	385
5. 3. Takeover of POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA	387

Supplement 6. Acquisitions of Beskidzki Dom Maklerski SA.....391

6. 1. Takeover of Dolnośląski Dom Maklerski SA	394
6. 2. Takeover of POŁUDNIOWO-ZACHODNI DOM MAKLEPSKI SA	395
6. 3. Takeover of Magnus Sp. z o.o.	397

Supplement 7. Acquisitions of Bank Polska Kasa Opieki SA	399
7. 1. Takeover of Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA	422
7. 2. Takeover of POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA	426
7. 3. Takeover of Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA	429
Supplement 8. Acquisitions of Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	433
8. 1. Takeover of BANK ENERGETYKI SA	442
8. 2. Takeover of Dom Maklerski BMT SA	444
8. 3. Takeover of Bank Cukrownictwa “Cukrobank” SA	446
Supplement 9. Acquisitions of BEL LEASING Sp. z o.o.	453
9. 1. Takeover of INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o.o.	455
9. 2. Takeover of DEBT SERVICES Sp. z o.o.	457
9. 3. Takeover of Wilga Laswoda Sp. z o.o.	458
Supplement 10. Acquisitions of Bank Millennium SA	459
10. 1. Takeover of “SOPOT BANK” SA	479
10. 2. Takeover of Bank Gdański SA	480
10. 3. Takeover of BIG BANK SA	486
Supplement 11. Acquisitions of NORDEA BANK POLSKA SA	494
11. 1. Takeover of Bank Własności Pracowniczej–Unibank SA	504
11. 2. Takeover of LG Petro Bank SA	508
Supplement 12. Acquisitions of ING Bank Śląski SA	517
12. 1. Takeover of ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie	527
12. 2. Takeover of Wielkopolski Bank Rolniczy SA	529
Supplement 13. Acquisitions of Gospodarczy Bank Wielkopolski SA	532
13. 1. Takeover of Bałtycki Bank Regionalny SA	536
13. 2. Takeover of Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA	537
Supplement 14. Acquisitions of BRE Bank SA	539
14. 1. Takeover of Polski Bank Rozwoju SA	560
14. 2. Takeover of Bank “Częstochowa” SA	565
Supplement 15. Acquisitions of PEKAO LEASING Sp. z o.o.	575
15. 1. Takeover of POLRAT Sp. z o.o.	577
15. 2. Takeover of PBG-Leasing Sp. z o.o.	577

Supplement 16. Other acquisitions	579
16. 1. Takeover of Towarzystwo Inwestycyjno Leasingowe SA	579
16. 2. Takeover of Biuro Maklerskie "Arabski i Gawor" s.c.	580
16. 3. Takeover of Krakowski Dom Maklerski s.c.	586
16. 4. Takeover of AGF Ubezpieczenia SA	588
16. 5. Takeover of AGF Ubezpieczenia Życie SA	592
16. 6. Takeover of KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA	595
16. 7. Takeover of FINOKO SA Grupa BRE Bank SA	598
16. 8. Takeover of Jedenasty Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA	603
16. 9. Takeover of Dom Maklerski BGK SA	611
16. 10. Takeover of "Union Investment" Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	615
16. 11. Takeover of Dolnośląski Bank Gospodarczy SA	622
16. 12. Takeover of Wiśniowy Development B Sp. z o.o.	629
16. 13. Takeover of PBK Nieruchomości Sp. z o.o.	632
16. 14. Takeover of BANK CITIBANK (POLAND) SA	635
16. 15. Takeover of Dom Maklerski BZ SA	655
16. 16. Takeover of BWR REAL BANK SA	657
16. 17. Takeover of PIONEER Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	670
16. 18. Takeover of Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	681
16. 19. Takeover of ING Baring Securities (Poland) SA	686
16. 20. Takeover of Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o.	690
16. 21. Takeover of Dom Maklerski "Elimar" SA	694
16. 22. Takeover of Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA	699
16. 23. Takeover of SKK KREDYT SA	707
16. 24. Takeover of Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA	711
16. 25. Takeover of INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	716
16. 26. Takeover of EFI Sp. z o.o.	723
16. 27. Takeover of Bank Wschodni SA	728
16. 28. Takeover of Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji "HEROS" SA	735
16. 29. Takeover of BA-Creditanstalt – Leasing Poland Sp. z o.o.	748
16. 30. Takeover of LG Leasing Polska Sp. z o.o.	752
Appendix.....	757
Bibliography	779
 Autor's biography	 795
Summary.....	797
Masurian University Publishing House, series: EPISTEME	798

WSTĘP

Szanowni Państwo,
mam zaszczyt przedstawić swoją książkę zatytułowaną „*Procesy konsolidacyjne. Raiders & Targets w polskich instytucjach finansowych*”. Książka ta jest efektem kontynuacji moich badań, dotyczących procesów konsolidacyjnych i ich znaczenia dla polskich instytucji finansowych. Pierwszym znaczącym przyczynkiem w tym zakresie była moja praca doktorska pt. „Procesy konsolidacyjne polskich instytucji finansowych”, a kolejnym wydana w roku 2002 książka „**Polskie instytucje finansowe. Kreacja rynków i procesy konsolidacyjne**”. W niniejszej pracy zamierzałem zaprezentować zagadnienia teoretyczne, dotyczące procesów konsolidacyjnych i na tym tle przedstawić studia przypadków, dotyczące przyjęć, jakie miały miejsce w polskich instytucjach finansowych. Pierwotnie zamierzony tytuł opracowania, który miał brzmieć: „Ofiary procesów konsolidacyjnych polskich instytucji finansowych”, a który w ostatecznej decyzji został zmieniony, oddawał jeszcze inny z moich zamiarów. Chciałem mianowicie ustanowić swoiste epitafium dla tych wszystkich instytucji finansowych, które w wyniku procesów konsolidacyjnych utraciły byt prawny lub prawo do wykonywania działalności jako instytucja finansowa.

Literatura polskojęzyczna, jak i publikowana w języku angielskim, a dotycząca procesów konsolidacyjnych jest stosunkowo bogata, a w bibliografii wymieniam jedynie wybrane pozycje, z których korzystałem, przygotowując niniejszą pracę. Zupełnie inaczej wygląda sprawa procesów konsolidacyjnych polskich instytucji finansowych. Nie spotkałem żadnej pozycji obcojęzycznej, zajmującej się tą materią. Znajdowane w niektórych polskich opracowaniach informacje o tych procesach ograniczały się do podania krótkich wzmianek o zaistniałych przejściach, nazywanych w tych źródłach czasami fuzjami, połączeniami czy też konsolidacjami. Poza poda-

ną w mojej ostatniej książce¹ próbą nie spotkałem w literaturze innych propozycji podziału procesów konsolidacyjnych w instytucjach finansowych. Duża przypadkowość w stosowanym nazewnictwie, a także wynikające z tego niejasności, sprowokowały mnie do szczegółowego zajęcia się tymi zagadnieniami.

Gospodarcze znaczenie instytucji finansowych jest, jak powszechnie wiadomo, ogromne. W gospodarce działają trzy podstawowe typy podmiotów gospodarczych: przedsiębiorstwa, gospodarstwa domowe (konsumenci) i państwo. Każdy z tych typów podmiotów jest zdany na powiązanie z pozostałymi. Dla każdego z nich istnieją trzy możliwe sytuacje finansowe, w zależności od stanu ich budżetu: ich budżet może być zbilansowany, mogą być podmiotem z nadwyżką oszczędności, mogą być wreszcie podmiotem z deficytem. W praktyce gospodarczej dominuje sytuacja, kiedy podmioty mają nadmiar lub deficyt. Ci z nadmiarem mogą pożyczać tym z deficytem i na ogół jest to korzystne dla obu stron. Tworzą się w ten sposób rynki finansowe. Masowy popyt z jednej strony i podaż z drugiej tworzą miejsce dla charakterystycznej grupy podmiotów – pośredników finansowych, czyli instytucji finansowych. Instytucje finansowe są więc przedsiębiorstwami, będącymi pośrednikami finansowymi. Mówi się niekiedy o nich, że stanowią swoisty „nerw gospodarki” lub, że „smarują” tryby maszyny gospodarczej. Niewątpliwie porównania te dobrze oddają istotę tych instytucji, ich wrażliwość na zmiany środowiska ekonomicznego i niezbędność dla funkcjonowania zdrowych organizmów gospodarczych.

Powszechne w ostatnich latach zjawisko łączenia się przedsiębiorstw nie omija instytucji finansowych. Czasy doświadczanej wspólnie „rewolucji finansowej” dodatkowo stymulują do tych procesów. Często podolewanie wyzwaniom konkurencyjnym wymaga stosowania najnowocześniejszej technologii, która wciąż jest jednak bardzo kosztowna. Poradzić sobie z tymi wyzwaniami mogą jedynie instytucje silne kapitałowo, instytucje dużych rozmiarów. Liberalizacja przepływów kapitałowych, którą wspomaga-

¹ Porównaj: (Poteraj J., 2002): 18.

ją osiągnięcia technologii informatycznej, wyzwoliła globalizację finansów. Jej efektem jest zaangażowanie kapitału zagranicznego w przejścia instytucji finansowych.

W przypadku Polski², która w latach dziewięćdziesiątych XX wieku przechodziła transformację ustrojową i gospodarczą, procesy konsolidacyjne nabrały szczególnego wymiaru. Naturalny – rynkowy rozwój instytucji finansowych został w Polsce zakłócony poprzez wprowadzone w latach 1945-1949 zmiany legislacyjne, będące wynikiem traktowania kategorii pieniężnych jako wtórnych w gospodarce realnego socjalizmu. Aż do roku 1989 stan rynków i instytucji finansowych w Polsce krańcowo różnił się od uważanego za normalny w gospodarce rynkowej. Minimalna liczba wyspecjalizowanych i praktycznie niekonkurujących ze sobą instytucji bankowych i ubezpieczeniowych stanowiła jądro ówczesnego systemu finansowego w Polsce. Swoistą enklawą quasi-normalności pozostawał jedynie obszar bankowości spółdzielczej. Brak było rynku kapitałowego z giełdą papierów wartościowych, brak było funduszy inwestycyjnych, funduszy emerytalnych, biur maklerskich, firm leasingowych, faktoringowych czy giełd towarowych. Nie istniał w praktyce rynek pieniężny, a oficjalny rynek walutowy podlegał ścisłej reglamentacji. Powrót do normalności odbywał się w Polsce w sposób przyśpieszony. Transformacja gospodarcza pozwalała na swobodne prowadzenie działalności gospodarczej. W instytucjach finansowych skutkowało to przede wszystkim działaniami inicjatyw w obszarze bankowości, które pojawiły się w latach 1989-1992. Zmiany legislacyjne w roku 1990 pozwoliły na swobodny rozwój ubezpieczeń. Od 1991 roku zaistniał w Polsce rynek kapitałowy wraz z instytucjonalnym wymiarem w postaci giełdy papierów wartościowych. W 1992 roku pojawił się w Polsce pierwszy fundusz powierniczy z zaangażowaniem kapitału zagranicznego. Otwieranie drzwi dla kapitału zagranicznego w połączeniu z rozwojem rynku kapitałowego zaczęło przynosić efekty w postaci zaangażowania kapitałowego w obszarze instytucji ubezpieczeniowych i w bankowości. Równolegle powstawały nowe

² (Poteraj J., 2002): 10.

banki, zakłady ubezpieczeniowe i fundusze inwestycyjne. Od roku 1998 zaistniał wreszcie rynek funduszy emerytalnych. Na tym żywym i zmiennym rynku odbywały się właśnie procesy konsolidacyjne, na których skupiam swoją uwagę w niniejszej książce.

Popularnym w światowej literaturze anglojęzycznej jest określanie mianem *raiders*, czyli „najeźdźców” instytucji, które dokonują przejęć. Cele przejęć określane są najczęściej jako *targets*. Taką propozycję nazewnictwa utrzymałem w podtytule swojej książki. Tłumaczenie tych określeń jako polskich „najeźdźców” oraz „cele” lub „ofiary” budzą u polskiego czytelnika pewien wydzźwięk emocjonalny, który w pracy o charakterze naukowym jest zbędny.

Światowa literatura, zajmująca się fuzjami i przejęciami, jest bardzo bogata. Zupełnie inaczej jest z pozycjami naukowymi, zajmującymi się konsolidacjami w instytucjach finansowych. Przez całe lata najważniejszą była książka wydana w 1989 w Stanach Zjednoczonych *Bank mergers: current issues and perspectives*³. Dopiero w roku 1995 wydano książkę Zabihollaha Rezaee *Financial Institutions, Valuations, Mergers, and Acquisitions*⁴, a w roku 1998 pojawiło się opracowanie Amihuda i Millera *Bank Mergers and Acquisitions*⁵. W roku 1999 najbardziej popularną nowością stała się książka Garry’ego Dymskiego⁶ *The Bank Merger Wave. The Economic Causes and Social Consequences of Financial Consolidation*. Nie spotkałem w literaturze światowej żadnych pozycji, zajmujących się bezpośrednio procesami konsolidacyjnymi **polskich** instytucji finansowych.

W Polsce literatura przedmiotu pojawiła się na rynku intensywnie dopiero w roku 1998. Od tej pory można spotkać na rynku wydawniczym liczne pozycje, dotyczące procesów konsolidacyjnych. W roku 1999 pojawiły się także pierwsze opracowania, dotyczące fuzji i przejęć w bankowości – przykładem niech będzie tutaj praca Kucharskiego⁷ – *Zjawisko konsolidacji w sektorze bankowym*, pisana na Uniwersytecie Warszawskim. Opracowanie Kucharskiego,

³ (*Bank mergers: current issues and perspectives*, 1989).

⁴ Drugie wydanie: (Rezaee Z., 2001).

⁵ (*Bank Mergers and Acquisitions*, 1999).

⁶ (Dymski G. A., 1999).

⁷ (Kucharski M., 1999).

opisujące przede wszystkim tworzenie Grupy Pekao SA, było cennym przedsięwzięciem, podejmującym chyba po raz pierwszy w Polsce żywy przykład przeprowadzonej fuzji w instytucji finansowej. W Instytucie Ekonomii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w roku 2000 opracowane zostały dwie prace magisterskie: Kurdziela⁸ *Fuzje i przejęcia w polskim sektorze bankowym* oraz Rodaka⁹ *Restrukturyzacja spółdzielczego sektora bankowego*. W roku 2002 ukazała się moja praca¹⁰ *Polskie instytucje finansowe. Kreacja rynków i procesy konsolidacyjne*. **Brakuje, jak dotąd, poważniejszej pozycji, zajmującej się szczegółową prezentacją procesów konsolidacyjnych w polskich instytucjach finansowych.**

W tej sytuacji badania przejąć w polskich instytucjach finansowych przeprowadzałem, korzystając z różnych materiałów źródłowych. Wiele skorzystałem z informacji przekazanych mi bezpośrednio przez Narodowy Bank Polski, Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych oraz Komisję Papierów Wartościowych i Giełd. Także zawartość stron internetowych polskich instytucji nadzorczych www.nbp.pl, www.knuife.gov.pl i www.kpwg.gov.pl, dała mi wiele wiedzy o polskich instytucjach finansowych. Nieocenionym źródłem informacji były dla mnie raporty roczne banków, zakładów ubezpieczeniowych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i powszechnych towarzystw emerytalnych z poprzednich lat. Z dużą życzliwością spotykałem się w większości instytucji finansowych, do których kierowałem swoje prośby o te materiały. W przypadku spółek giełdowych dodatkowym źródłem informacji stały się ich prospekty emisyjne. Potężnym źródłem informacji były dla mnie zasoby internetu. Stale korzystałem z serwisów internetowych zawartych na stronach www.onet.pl, www.bankier.pl, www.expander.pl, www.e-insurance.pl oraz www.money.pl. Instytucje finansowe także w większości posiadają strony internetowe i z zawartych tam informacji wielokrotnie korzystałem. Ciągle brakowało mi jednak pełnej wiedzy, szczególnie o instytucjach, których już nie ma w gospodarczym

⁸ (Kurdziel A., 2000).

⁹ (Rodak T., 2000).

¹⁰ (Poteraj J., 2002).

krajobrazie. W tej sytuacji sięgnąłem do najbogatszego, jak się później okazało, źródła. Źródłem tym były rejestry sądowe. Z wydziałów gospodarczych Krajowego Rejestru Sądowego uzyskałem 126 odpisów pełnych z rejestru handlowego. Informacje w nich zawarte w pełni wykorzystałem w prezentowanej książce.

Prezentowana książka składa się z pięciu rozdziałów, w których kolejno zaprezentowałem: istotę procesów konsolidacyjnych, ich przyczyny, cele, techniki przejęć i obrony przed nimi oraz prezentację struktury poszczególnych rynków instytucji finansowych w Polsce. Znaczącym objętościowo uzupełnieniem jest Aneks, który stanowi **analiza przypadków**, gdzie w kolejnych szesnastu suplementach przedstawiłem 85 przejęć dokonanych przez polskie instytucje finansowe.

Będę wdzięczny za wszelkie uwagi krytyczne, dotyczące zawartości merytorycznej i formy prezentacji. Proszę je kierować na adres: **Jarosław POTERAJ, ul. Spółdzielcza 23, 18-401 Łomża, POLSKA** albo pocztą elektroniczną: **poteraj@polbox.com** .

Rozdział 1

ISTOTA PROCESÓW KONSOLIDACYJNYCH

Procesy integracyjne w gospodarce odbywają się na tle przemian w życiu społeczeństw. Państwowa forma organizacji życia społecznego determinuje zachowania organizacji gospodarczych. Tworzone przez państwo regulacje prawne tworzą grunt pod zachowania przedsiębiorców. Mogą one sprzyjać połączeniom, kiedy na przykład pozwalają płacić mniejsze podatki lub je powstrzymywać – przy rygorystycznych przepisach antymonopolowych. Poza literą prawa duże znaczenie odgrywają także interpretacje obowiązującego prawa. W krajach anglosaskich, o kazualnym systemie prawa, kardynalne znaczenie mają precedensy w rozstrzygnięciach. Przystępowanie niezależnych organizmów państwowych do organizacji i stowarzyszeń międzynarodowych skutkuje przyjmowaniem przez nie zasad i regulacji obowiązujących członków tych organizacji. Często, przy ściślejszych związkach, wymaga ono także dostosowań prawa krajowego do prawa obowiązującego w całej organizacji¹. Tendencje do gospodarczej, ale nie tylko, bo i politycznej integracji regionalnej, uwidaczniające się w tworzeniu różnego rodzaju ugrupowań, sprzyjają rozwojowi więzi gospodarczych, często prowadzących do instytucjonalnych związków gospodarczych o charakterze transgranicznym. Zdumiewający rozwój techniki telekomunikacyjnej i informatycznej wymusza dostosowania prawa do jej możliwości. Deregulacja gospodarki, odchodzenie od protekcyjizmu i otwieranie drzwi kapitałowi zagranicznemu sprzyja przepływowi kapitału na niespotykaną dotąd skalę. Pojęcia amerykańskiej, europejskiej czy azjatyckiej przestrze-

¹ Przykładem niech będzie tutaj tzw. Biała Księga dostosowań prawa krajów, kandydujących do Unii Europejskiej, z obowiązującymi w niej regulacjami. W efekcie jej istnienia w polskiej rzeczywistości wystąpiła konieczność uchwalenia bardzo dużej liczby nowych aktów prawnych rangi ustawowej.

ni gospodarczej albo strefy wpływów poszczególnych mocarstw zaczynają być już anachronizmami. Europa raduje się z rozszerzenia, a jednocześnie zasmuca wykupywaniem swoich przedsiębiorstw przez inwestorów z Japonii i Stanów Zjednoczonych. Już w roku 1994 w pierwszej dziesiątce czołowych grup przedsiębiorstw według wielkości obrotów ówczesnej Wspólnoty Europejskiej dopiero na 10 miejscu była firma o europejskim rodowodzie.

Tabela nr 1

**Czołowe grupy przedsiębiorstw według wielkości obrotów ówczesnej
Wspólnoty Europejskiej w 1994**

Pozycja	Nazwa grupy	Kraj	Obroty mln USD
1	Mitsubishi	Japonia	175.836
2	Mitsui	Japonia	171.491
3	Itochu	Japonia	167.825
4	Sumitomo	Japonia	162.476
5	General Motors	Stany Zjednoczone	154.951
6	Marubeni	Japonia	150.187
7	Ford	Stany Zjednoczone	128.439
8	Exxon	Stany Zjednoczone	101.459
9	Nissho Iwai	Japonia	100.876
10	Royal Dutch/Shell	Holandia/Wielka Brytania	94.881

Źródło: (Vincent A., Martens J. -P., 1996): 142.

Słynne narodowe marki, od lat czy wieków kojarzące się z konkretnymi krajami, okazują się własnością egzotycznych przybyszów. Royce Rolls nie jest już angielski, Chrysler stracił swoją amerykańskość, a Wedel tylko w tradycji nawiązuje do smaku polskiej czekolady. Przepływy kapitału przestają dostrzegać granice państwowe. Sam kapitał staje się międzynarodowy. Prywatne holdingi dokonują alokacji swoich środków zgodnie z własnymi pre-

ferencjami. Tradycyjne przedsiębiorstwa rodzinne konkurują o wszystko z anonimowymi organizacjami gospodarczymi. Ugrupowania gospodarcze² Agnellich, Fordów czy Rothschildów zmagają się z grupami o akcjonariacie instytucjonalnym czy bankowym. Tradycyjne podziały sektorowe tracą swe znaczenie. Producent czekolady zajmuje się sprzedażą samochodów, wytwórca samochodów zaczyna być aktywny na rynku usług bankowych. Wszystko to odbywa się w imię dywersyfikacji ryzyka. Wszystko po to, by być coraz bardziej konkurencyjnym. Powstawanie globalnego społeczeństwa wywołuje coraz szerszą refleksję filozoficzną o różnicach pomiędzy ekonomią jednostek gospodarujących a ekonomią społeczeństwa. Pojawia się pytanie – czy konkurencja o wszystko i niezależnie od wszystkiego jest najlepszym rozwiązaniem dla człowieka, wkraczającego w XXI wiek³.

1. 1. Pojęcie procesów konsolidacyjnych – przegląd definicji

Procesy konsolidacyjne często kojarzone są z pojęciem „fuzji”. Fuzje w potocznym rozumieniu dotyczą wszelkich procesów łączenia się pomiędzy dwoma lub więcej podmiotami. Tymi podmiotami mogą być oczywiście zarówno przedsiębiorstwa, jak i organizacje społeczne, polityczne czy też całe państwa. Wielokrotnie pojęcie to jest identyfikowane z pojęciem połączeń i przyłączeń. Niekiedy, przy jednoznacznej dominacji jednego z uczestników, mówi się o przejściach, nazywanych w bardziej wysublimowany sposób akwizycjami. Naturalne wycucie tego pojęcia pozwala też na różnicowanie połączeń na pełne i niepełne. Te pierwsze polegają na ostatecznym i nieodwołalnym połączeniu między uczestnikami, a drugie pozostawiają uczestnikom możliwość podjęcia decyzji o zmianie swojego pierwotnego zamiaru. Jednocześnie we współczesnych czasach zmienia się znaczenie poszczególnych form połączeń. Obniża się na-

² Porównaj: (Vincent A., Martens J.-P., 1996).

³ Swoje spojrzenie na przyszłość i potrzebę konkurencji prezentują autorzy skupieni w tzw. Grupie Lizbońskiej w: (*Granice konkurencji*, 1996).

teżenie połączeń pełnych (czysto organizacyjnych) na rzecz połączeń niepełnych (kapitałowych), połączeń poziomych – na rzecz pionowych i konglomeratowych, porozumień na rzecz połączeń, więzi w sferze produkcji na rzecz więzi w sferze dystrybucji⁴.

Rozwój przedsiębiorstwa, będący jego strategicznym celem, możliwy jest na wiele sposobów. Zasadniczą i najczęściej spotykaną jest droga rozwoju wewnętrznego. Czasami jednak dla realizacji zasadniczego celu konieczne są inne środki. Są nimi różnego rodzaju wspólne przedsięwzięcia o charakterze *joint ventures*, różnorodne alianse strategiczne czy zakup pakietu mniejszościowego. Niekiedy pojawia się konieczność połączenia z rynkowym partnerem lub przejęcia konkurenta. Szeroka jest zatem paleta możliwych form współpracy. Więzi pomiędzy przedsiębiorstwami charakteryzują się różnym stopniem natężenia. Próbę klasyfikacji tych więzi daje w polskiej literaturze Lichtarski⁵.

Rysunek nr 1

Formy współdziałania gospodarczego przedsiębiorstw – zestawienie porównawcze

			IV. Koncentracyjne luźne	V. Koncentracyjne zwarte
III. Koordynacyjne				
II. Umowne				
I. Bezumowne				
Strukturalne				
Funkcjonalne				
Kooperacyjne			Koncentracyjne	
Wymiana wzajemnie dostosowanych świadczeń na zasadach handlowych Wzajemnie zgodne zachowania rynkowe (w sytuacjach konkurencyjności)	Umowy kupna-sprzedaży Umowy kooperacyjne (kooperacja produkcyjna) Inne umowy współpracy (np. kartelowe) Konsorcjum Dzierżawa Leasing Wspólne przedsięwzięcia (w tym spółki)	Zjednoczenie wiodące Zrzeszenie asortymentowe Ośrodek branżowy Zrzeszenie dobrowolne Zrzeszenie obligatoryjne Izba gospodarcza Syndykat	Zjednoczenie Przedsiębiorstwo prowadzące Konzern Holding	Przedsiębiorstwo wielozakładowe

Źródło: (*Podstawy nauki o przedsiębiorstwie*,1997): 305.

⁴ (Szpringer Wł., 1998b): 58.

⁵ Patrz: (*Podstawy nauki o przedsiębiorstwie*, 1997): 304 i następne.

Według tego autora o pojawieniu się najniższego (I) stopnia współdziałania gospodarczego można mówić wtedy, gdy dostawca i odbiorca przestają być sobie anonimowi, gdy pojawia się pewna regularność transakcji (wymiany świadczeń) oraz, gdy oferta dostawcy zaczyna być dostosowywana do potrzeb i wymagań odbiorcy pod względem cech użytkowych (poziom techniczny, jakość itd.) i warunków organizacyjno-ekonomicznych dokonania transakcji, przy czym jednocześnie po stronie odbiorcy mogą (i powinny) wystąpić pewne zachowania, leżące w interesie dostawcy, np. warunki płatności. Cechą charakterystyczną omawianego stopnia współdziałania gospodarczego przedsiębiorstw jest także to, że przed transakcją kupna-sprzedaży nie dochodzi do zawarcia jakichkolwiek umów formalnych. Prawa i obowiązki stron (kontrahentów) regulują przepisy kodeksu cywilnego i inne powszechnie obowiązujące normy prawa, regulujące obrót towarowy.

Następny (II) stopień regularności, trwałości i natężenia więzi współpracy między przedsiębiorstwami polega na tym, że omówione cechy ulegają wzmocnieniu (w porównaniu ze stopniem I), przedmiot zaś współpracy (świadczeń, wspólnych działań) jest wcześniej uzgodniony i wraz z innymi jej warunkami staje się przedmiotem umowy. Zakres przedmiotowy takiej (umownej) współpracy może być bardzo szeroki, praktycznie nieograniczony. Szczególnym i najbardziej rozpowszechnionym jej przykładem jest kooperacja produkcyjna. Tutaj też można zakwalifikować współpracę opartą na umowach dzierżawy i leasingu, a także porozumienia kartelowe.

Kolejny (III) stopień intensywności współpracy przedsiębiorstw sprowadza się do powołania ośrodków koordynacyjno-dyspozycyjnych w celu realizacji wspólnych działań. Ośrodki te, o różnych formach strukturalnych, funkcjonują jednak w warunkach ograniczenia zakresu swobody wyznaczonego przez nadal niezależne ośrodki dyspozycyjne partnerów współpracy. Przykładami są wspólne biuro zbytu (syndykat) i dobrowolne zrzeszenie.

Przejście na wyższy (IV) stopień współpracy oznacza wzbogacenie dotychczas omówionych form funkcjonalnych i struktural-

nych (instytucjonalnych) przez powołanie jednego, wspólnego ośrodka decyzyjnego, zarządzającego całością asocjacji. Dochodzi tu więc do skupienia (koncentracji) i scalenia (integracji) nie tylko funkcji, ale też struktury, na najwyższym szczeblu decyzyjnym. Jest to więc istotna zmiana jakościowa. Utworzenie jednolitego, wspólnego ośrodka decyzyjnego „na szczycie” powiązanych jednostek może oznaczać ograniczenie wewnętrznej swobody decyzyjnej, pozostawionej tym jednostkom. Przy omawianym poziomie intensywności współpracy zakres swobodnej decyzji powiązanych przedsiębiorstw, zwłaszcza w zakresie decyzji taktycznych, pozostaje stosunkowo duży. Formalnym zaś jej wyrazem jest zachowanie przez przedsiębiorstwa odrębności prawnej i znacznego zakresu autonomii ekonomicznej. Typowym reprezentantem omawianego przypadku jest forma koncernu.

Kolejny, najwyższy (V) stopień intensywności powiązania przedsiębiorstw obejmuje przypadki, kiedy stopień swobody decyzyjnej połączonych jednostek staje się mniejszy, zanikają formalne przejawy ich odrębności, a zwłaszcza zanika odrębność prawna. Mamy wówczas do czynienia z **fuzją** (*podkreślenie J.P.*), której efektem jest powołanie – w miejsce kilku – jednego zwartego przedsiębiorstwa wielozakładowego.

Rappaport⁶ wymienia następujące korzyści przejścia w stosunku do rozwoju wewnętrznego:

- wejście na rynek nowego produktu drogą przejścia innej firmy zazwyczaj trwa kilka tygodni lub miesięcy, podczas gdy drogą wewnętrznego rozwoju – lata;
- nabycie przedsiębiorstwa o silnej pozycji rynkowej często jest mniej kosztowne niż walka konkurencyjna o wejście na rynek;
- aktywa strategiczne, takie jak wizerunek marki, kanały dystrybucji, własna technologia, patenty, znaki firmowe i doświadczona kadra kierownicza, często trudno wypracować we własnym zakresie, a czasem jest to w ogóle niemożliwe;
- istniejące, sprawdzone przedsiębiorstwo jest zazwyczaj obciążone mniejszym ryzykiem niż nowo powstające.

⁶ Porównaj: (Rappaport A., 1999): 157.

Rozwój przedsiębiorstwa nie ma prostego, ciągłego, liniowego przebiegu, ale następuje skokami, po których występują progi rozwoju, wymagające konsolidacji ekonomicznej, organizacyjnej, technicznej i finansowej⁷. Taka konsolidacja może mieć charakter całkowity lub częściowy. W tym zakresie można mówić o zespoleniu pełnym (*merger*) lub częściowym (*acquisition of control*) – w drodze nabycia akcji (*shares*), majątku (*assets*), lub uwikłań personalnych (*interlocking directorates*). W rezultacie powstają albo całkowicie nowe podmioty (*amalgamation*) lub jeden z uczestników może być przejęty przez drugiego (*take-over*).

W tym kontekście wydaje się, że opis fuzji należy przeprowadzać, widząc zarówno **czynność**, czyli łączenie się dwóch lub więcej instytucji, jak i same **instytucje**, których czynność ta dotyczy.

1. 2. Aspekt czynnościowy realizacji połączenia

Duże zamieszanie w jednoznacznym rozumieniu pojęć związanych z procesami konsolidacyjnymi w gospodarce wywołują istotne różnice w sensie znaczeniowym poszczególnych pojęć w języku angielskim i polskim. W języku angielskim dla określenia połączeń między firmami używa się terminu *Mergers & Acquisitions (M&A)*⁸, podając jednocześnie uściślające sens merytoryczny określenia, np. *takeover*, *consolidation* oraz *buyout*. Do **fuzji** (*merger*) dochodzi wtedy, gdy dwa (lub więcej) przedsiębiorstwa, początkowo autonomiczne, w wyniku umowy łączą się dla stworzenia nowego przedsiębiorstwa. Każde z nich traci przy tym dotychczasową odrębność i osobowość. Cechą fuzji jest więc dobrowolne działanie partnerów, zwykle podobnych pod względem wielkości. W Polsce zaś to zdarzenie nazwiemy **konsolidacją**. Z kolei za **przejęcie** (*acquisition*) anglojęzycznie uznaje się zdobycie kontroli przez firmę (najczęściej silniejszą ekonomicznie) nad inną firmą przez nabycie jej akcji (udziałów) w liczbie, wystarczającej do kontroli i zarządza-

⁷ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 115.

⁸ Porównaj: (*Bannock, G., Baxter, R., Davis, E., 1992*): 283 i 416.

nia. To zdarzenie polski prawnik określi właśnie mianem **fuzji** lub wymiennie **inkorporacją**, lub **wcieleniem**. W związku z powyższym polscy praktycy gospodarczy, często kontaktujący się z partnerami, mówiącymi po angielsku, mówiąc o fuzji, będą mieli na myśli co innego niż polscy prawnicy, opierający swoje wypowiedzi na zapisach kodeksowych.

Polskie definicje⁹ określają **fuzję** jako połączenie (się) stronictw politycznych, przedsiębiorstw handlowych, towarzystw akcyjnych. **Przejęcie** określane jest jako rzeczownik od czasownika „przejąć”. **Konsolidacja** rozumiana jest natomiast jako zjednoczenie, zespolenie, połączenie (się) w jedną całość; umocnienie, utrwalenie, ugruntowanie (się). W innym opracowaniu¹⁰ wskazuje się na obce pochodzenie słowa **fuzje**, określając je jako słowo, pochodzące z łaciny, od łacińskiego rzeczownika *fusio* „lanie, topienie”, pochodzącego od czasownika *fundere*, oznaczającego „lać, odlewać (metal), topić”. Brak zatem jednoznacznych konotacji w języku potocznym. Helin i Zorde¹¹ precyzują pojęcie fuzji jako połączenie podmiotów o identycznej lub porównywalnej wielkości, które w połączonym przedsiębiorstwie występują z wagą 50%. Kiedy warunek równego udziału nie jest spełniony, wtedy zawsze, według tych autorów, mamy do czynienia z przejęciem¹². Jednocześnie trzeba zauważyć, że podział procesów konsolidacyjnych na fuzje i przejęcia jest w pewnej mierze umowny. Biorąc pod uwagę wielość i różnorodność tych procesów, trudno wskazać wyraźne granice pomiędzy przejęciem a fuzją, a także określić, na ile decyzje partnerów są dobrowolne, a na ile wymuszone przewagą jednego z nich. W literaturze¹³ spotykamy także odmienne rozumienie pojęć, dotyczących połączeń firm. Fuzję określa się jako połączenie większej jednostki z jedną lub kilkoma mniejszymi i dalsze konty-

⁹ (*Słownik języka polskiego PWN*, 1995), Tom I: 583 i 932, Tom II: 931.

¹⁰ (Kopaliński Wł., 1988): 184.

¹¹ (Helin A., Zorde K., 1998): 5.

¹² Należy zauważyć, że efekt równego i wynoszącego dokładnie 50% udziału w nowym przedsiębiorstwie dotyczy jedynie połączenia **dwóch** podmiotów oraz, że w praktyce jest on bardzo trudno, albo wręcz nie – wykonalny.

¹³ (Konieczny J., 1996): 85.

nuowanie działalności pod szyldem silniejszego podmiotu. Takie połączenie nazywane jest też statutowym (*statutory merger*). Drugą metodą jest konsolidacja (*consolidation*), polegająca na kombinacji dwóch lub więcej firm w jedną, nową jednostkę. Według innego źródła¹⁴ w praktyce gospodarczej w Polsce używa się pojęć „akwizycja” i „przejęcie”. Akwizycja jest przy tym najczęściej kojarzona z „akwirowaniem”, rozumianym jako pozyskiwanie nowych klientów w działalności handlowej czy usługowej, a nie z przejmowaniem firm. Używany jest też często termin „konsolidacja”, wprowadzony do języka rachunkowości, gdzie mówi się, np. o konsolidacji sprawozdań finansowych.

W polskiej terminologii, która opiera się na Kodeksie spółek handlowych¹⁵ i Kodeksie cywilnym¹⁶ oraz ustawie o rachunkowości¹⁷, wyróżnia się dwie grupy działań: **połączenia** lub **łączenie się** przedsiębiorstw oraz **przejęcia**. Połączenie lub łączenie się przedsiębiorstw jest procesem, w którym z dwóch lub więcej niezależnych bytów powstaje jeden. Jeśli podmiotem, pozostającym w sensie prawnym, jest jedno z łączących się przedsiębiorstw, to mówimy o **fuzji**, inaczej inkorporacji lub wcieleniu. Jeśli natomiast obie łączące się jednostki tracą osobowość prawną, a zamiast nich z połączonych majątków i kapitałów powstaje nowe przedsiębiorstwo, czyli nowy podmiot prawa, to proces ten nazywa się **konsolidacją**. Można więc stwierdzić, że konsolidacja jest szczególnym rodzajem fuzji, przy czym fuzja zwykle odnosi się do sytuacji, w których siła ekonomiczna łączących się stron jest nierówna, czyli silniejszy wchłania słabszego. Gdy siły te są względnie wyrównane, wówczas dochodzi do konsolidacji.

Konsolidacja w rozumieniu rachunkowości jest to łączenie sprawozdań finansowych jednostek, tworzących grupę kapitałową,

¹⁴ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 19.

¹⁵ Ustawa z dnia **15 września 2000** Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2000 nr 94, poz.1037 wraz ze zmianami.

¹⁶ Ustawa z dnia **23 kwietnia 1964** Kodeks cywilny Dz. U. z 1964 nr 16, poz. 93 wraz ze zmianami.

¹⁷ Ustawa z dnia **29 września 1994** o rachunkowości Dz. U. z 2002 nr 76, poz. 694 tekst jednolity wraz ze zmianami.

przez sumowanie odpowiednich pozycji sprawozdań finansowych jednostki dominującej, jednostek zależnych i nie będących spółkami handlowymi jednostek współzależnych, z uwzględnieniem niezbędnych wyłączeń i korekt¹⁸.

Przez konsolidację w rozumieniu potocznym i słownikowym¹⁹ określa się zjednoczenie, zespolenie, połączenie w jedną całość, umocnienie, utrwalenie, ugruntowanie (się).

Konsolidacja w banku jest to zwiększenie obszaru władzy i niezależności osoby lub instytucji, a także rozszerzenie skali kredytów, z których mogą korzystać. Konsolidacja jest wynikiem pomnożenia środków własnych, obniżenia poziomu zadłużenia lub odroczenia płatności, obciążających stan kasy i krępujących swobodę działania²⁰.

Konsolidacja kapitałów bankowych jest obecnie zjawiskiem powszechnie występującym w świecie. Konsolidacja ta ma na celu wzmocnienie pozycji „rodzimych” banków, celem przygotowania ich do skutecznego realizowania własnych celów gospodarczych. Banki spełniają w gospodarce rolę podstawową. Dzięki ich polityce finansowej rozwijają się lub upadają przemysły. Każda zdrowa gospodarka potrzebuje mocnych banków zdolnych kreować politykę rozwojową. Sprzedawanie własnych banków jest przejawem nie tylko kłopotów, ale także „programowaniem” przyszłych wpływów obcych instytucji finansowych na wewnętrzne sprawy danej gospodarki²¹.

Konsolidacja banków w Polsce może przebiegać jako:

- zakup mniejszych banków znajdujących się w złej sytuacji finansowej przez duże banki,
- przejęcie kontroli nad bankiem o porównywalnej wielkości,
- powstanie grupy bankowej na podstawie ustawy²² o łączeniu

¹⁸ www.nettax.pl z dnia 31 maja 2003 roku.

¹⁹ (*Słownik współczesnego języka polskiego*, 2001), Tom I: 406.

²⁰ (*Šmid W.*, 2000): 164.

²¹ www.kurier.wzz.org.pl z dnia 23 kwietnia 2003 roku.

²² Ustawa z dnia z dnia **14 czerwca 1996** o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, Dz. U. 1996 nr 90, poz. 406 wraz ze zmianami.

i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej z roku 1996,

- łączenie banków z inicjatywy inwestorów zagranicznych:
 - banków krajowych z działającymi w Polsce spółkami córkami banków zagranicznych,
 - dwóch banków krajowych, zakupionych przez tego samego inwestora zagranicznego,
 - banków zagranicznych, które połączyły się w swych krajach macierzystych²³.

Konsolidacji banków towarzyszy powstanie uniwersalnych grup bankowych, w których skład wchodzi banki i instytucje finansowe. Wiele banków komercyjnych w Polsce rozpoczyna działalność na rynku usług ubezpieczeniowych czy powierniczo – kapitałowych. Duża liczba banków zaangażowana jest w tworzenie powszechnych towarzystw emerytalnych. Również działalność maklerska zdominowana jest przez biura maklerskie, należące do banków.

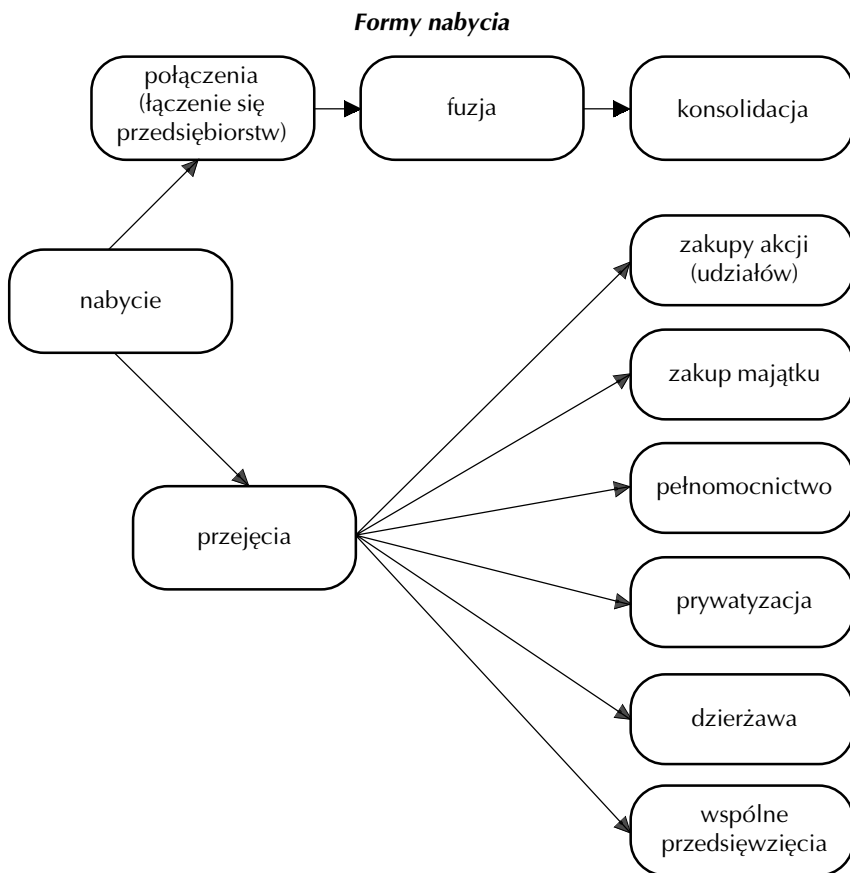
Konsolidacje banków przyjmują następujące formy:

- *alians strategiczny* – porozumienie między dwoma bankami (w Polsce często współpraca między tzw. bankiem „bliźniaczym” z zagranicy a polskim),
- *nabywanie przez bank udziałów większościowych bądź mniejszościowych w innych bankach* w celu wpływania na jego działalność,
- *przejmowanie przez większy bank mniejszego* – typowe „wchłonięcie”, które może się odbywać w drodze przejęcia „wrogiego” lub „przyjaznego”,
- *fuzja* – dwa lub więcej banków łączy się, podpisując stosowne porozumienia i tworzą nowy bank,
- *tworzenie grup kapitałowych – holdingów* – to jest zespołu banków powiązanych kapitałowo (które jednak pozostają formalno – prawnie niezależne),
- *tworzenie konglomeratów finansowych* – w skład których wchodzi oprócz instytucji depozytowo – kredytowych także instytucje ubezpieczeniowe czy banki specjalne (np. inwestycyjne).

²³ www.upcfc.org z dnia 12 marca 2003 roku.

Frąckowiak podaje następującą propozycję podziału form nabycia przedsiębiorstw.

Rysunek nr 2

Źródło: opracowanie własne na podstawie (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw, 1998*): 22.

W przypadku **przejęcia** dochodzi do transferu kontroli nad działalnością gospodarczą przedsiębiorstwa, jak i samym przedsiębiorstwem z jednej grupy inwestorów do innej. Może to nastąpić między innymi przez: zakup akcji (udziałów), zakup majątku (aktywów), uzyskanie

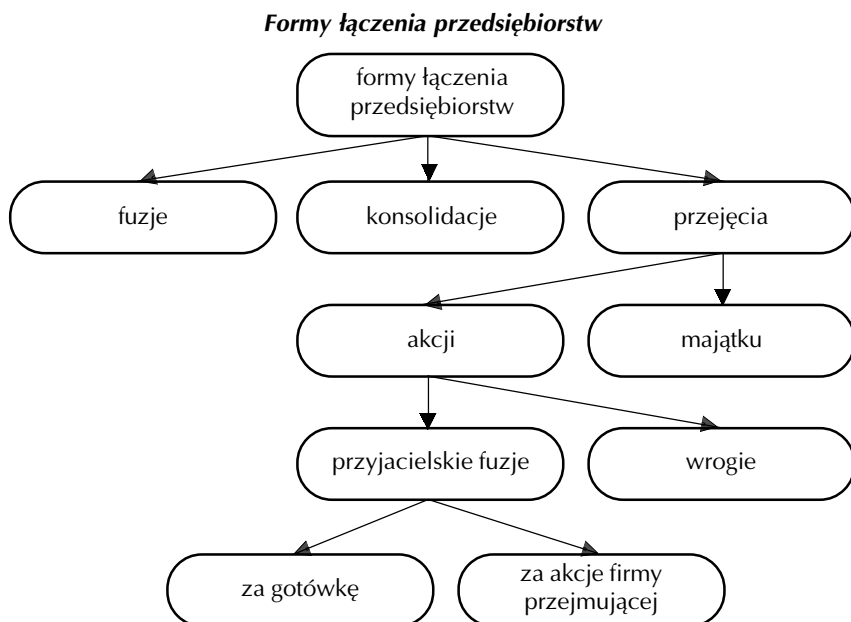
pełnomocnictwa (jeden z akcjonariuszy uzyskuje większościowe prawo głosu na walnym zgromadzeniu). Wspólną cechą wszystkich form przejęcia, w odróżnieniu od połączenia, czyli fuzji lub konsolidacji, jest to, że przejmowane przedsiębiorstwo nie traci podmiotowości prawnej. Niewykluczone, że przejęcie może stanowić fazę procesu pełnego zespolenia interesów za pomocą fuzji lub konsolidacji.

Czekaj²⁴ podaje następującą klasyfikację form łączenia przedsiębiorstw:

- fuzje,
- konsolidacje,
- przejęcia.

Graficzną prezentację tych form zawiera **Rysunek nr 3**.

Rysunek nr 3

Źródło: Opracowanie własne na podstawie (Czekaj J., Dresler Z., 2002): 245.

²⁴ (Czekaj J., Dresler Z. 2002): 244 i dalsze.

Jako „**fuzję**” autor ten rozumie takie połączenie firm, w wyniku którego następuje pełna absorpcja jednej firmy przez drugą, następuje przejście zarówno aktywów, jak i pasywów. Po dokonaniu przejścia firma przejmująca utrzymuje swą nazwę oraz osobowość prawną, natomiast firma przejmowana przestaje istnieć jako odrębny podmiot prawny.

Natomiast o „**konsolidacji**” Czekaj napisał, że wyraża ona podobną treść ekonomiczną (*jak „fuzja” dopisek JP*), z tym, że w tym przypadku w wyniku połączenia powstaje nowy podmiot prawny. Konsolidacja oznacza likwidację obu, lub większej liczby, łączących się firm. W tym przypadku nie można zatem mówić o firmie przejmującej i przejmowanej, gdyż zarówno jedna, jak i druga znajdują się w identycznej sytuacji.

Wreszcie pojęcie „**przejęcia**” Czekaj odnosi do takich działań, w wyniku których następuje utrata kontroli nad firmą przez jedną grupę osób na rzecz innej grupy.

W tym rozumieniu przejście może polegać na:

- nabyciu całości lub części aktywów firmy przejmowanej przez firmę przejmującą (przejście przez nabycie aktywów),
- nabyciu akcji firmy przejmowanej przez firmę przejmującą (jest to tzw. przejście przez nabycie akcji).

Przejście firmy przez **nabycie majątku** skutkuje przejściem przez nabywcę (najeźdźcę) innych niż gotówka składników aktywów podmiotu przejmowanego (ofiary), po którym w bilansie przejmującego, zamiast tych składników, pojawia się gotówka. W efekcie takiej transakcji utrzymany jest byt prawny podmiotu przejmowanego i następuje poprawa jego płynności finansowej²⁵.

Przejście firmy przez **nabycie akcji** może być dokonane na dwa sposoby:

- przez ofertę nabycia skierowaną bezpośrednio do akcjonariuszy firmy przejmowanej, bez akceptacji ze strony zarządu firmy przejmowanej (przejścia wrogie),

²⁵ W przypadku polskich instytucji finansowych typowymi przykładami takich transakcji może być nabycie przedsiębiorstwa bankowego czy nabycie przedsiębiorstwa maklerskiego. Inny przykład to nabywanie oddziału banku.

— za zgodą zarządu firmy przejmowanej (przejęcia przyjazne)²⁶.

Ten pierwszy sposób ma miejsce w sytuacjach, kiedy zarząd firmy przejmowanej uważa przejęcie akcji zarządzanej przez siebie spółki za niekorzystne dla akcjonariuszy lub stanowiące zagrożenie dla interesów samego zarządu. W tej sytuacji zarząd firmy – celu przejęcia (przy skutecznym przejęciu – „ofiary”) wszelkimi dostępnymi sposobami stara się zniechęcić „najeźdźcę” do dokonywania transakcji.

W drugim przypadku zarząd firmy przejmowanej rekomenduje jej akcjonariuszom sprzedaż akcji zainteresowanym ich nabyciem. Transakcja taka może być przeprowadzona na cztery sposoby:

- nabycie akcji za gotówkę,
- przekazanie akcjonariuszom spółki przejmowanej akcji nowej emisji spółki przejmującej z podwyższeniem wartości kapitału zakładowego spółki przejmującej,
- przekazanie akcjonariuszom spółki przejmowanej wyemitowanych wcześniej akcji spółki przejmującej, bez emisji nowych akcji; w tym przypadku spółka przejmująca nabywa akcje własne w celu przekazania ich akcjonariuszom spółki przejmowanej,
- z zastosowanie oferty łączonej, uwzględniającej zapłatę gotówkową i przekazanie akcji spółki przejmującej, nowej emisji lub emisji wcześniejszych.

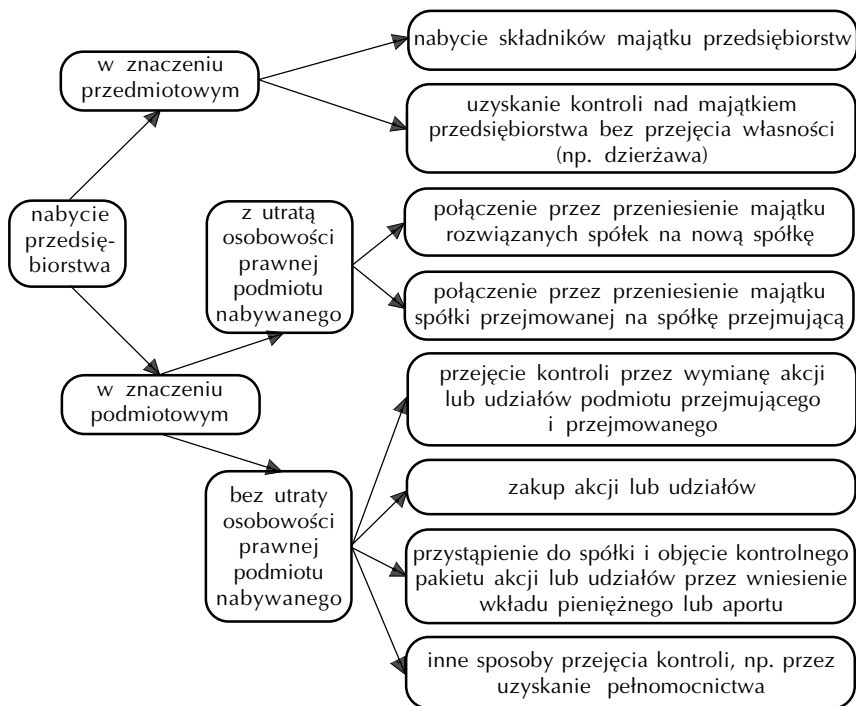
Można zatem mówić o różnych formach fuzji i przejęć. Najczęściej podawane są następujące formy:

- formy fuzji:
 - połączenie przez przejęcie (inkorporację),
 - połączenie przez zjednoczenie;
- formy przejęcia:
 - kupno akcji lub udziałów,
 - przejęcie składników majątku,
 - przejęcie w zamian za akcje spółki nabywcy.

²⁶ Czekał określa te transakcje zamiennie z określeniem „przejęcia przyjacielskie” pojęciem „fuzje”. Takie ich określenie zamazuje ostrość przyjętego podziału, gdzie wcześniej pojęcie „fuzje” było użyte dla określenia przy podstawowym podziale form łączenia przedsiębiorstw jako pojęcie równoważne z „przejęciami”. Porównaj **Rysunek nr 3**.

Sowiński²⁷, przyjmując za podstawę kryterium prawne, wyodrębni następujące formy nabycia przedsiębiorstwa:

Rysunek nr 4

Źródło: opracowanie własne na podstawie (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 99.

W instytucjach finansowych możemy wyróżnić dwie podstawowe formy realizacji procesu konsolidacji:

- fuzje podmiotów bankowych,
- tworzenie holdingów finansowych.

Jak wspomniano wcześniej fuzja jest to połączenie dwóch lub większej liczby podmiotów gospodarczych i może być przeprowa-

²⁷ (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 99.

dzana w dwojaki sposób: przez przejęcie (inkorporację) oraz przez połączenie (związek). Aby połączenie w formie inkorporacji doszło do skutku, spółka przejmująca musi dysponować własnymi akcjami w ilości, którą obowiązana będzie wydać akcjonariuszom spółki przejmowanej²⁸. „Fuzja przez związek” polega na utworzeniu nowej spółki akcyjnej, której majątek powstaje w wyniku wniesienia majątku poszczególnych łączących się spółek do nowej spółki. Akcjonariusze łączących się banków otrzymują w zamian imienne akcje nowo utworzonego podmiotu.

Istotą holdingu finansowego jest stworzenie poziomych struktur, w skład których wchodzi spółki akcyjne o wzajemnych powiązaniach kapitałowych, personalnych, rzeczowych i informacyjnych. W skład takiego holdingu wchodzi co najmniej dwie spółki akcyjne, które nazywamy spółką dominującą i spółką zależną.

Holding finansowy składa się z instytucji finansowych, takich jak banki, towarzystwa ubezpieczeniowe, kasy oszczędnościowe, fundusze inwestycyjne i powiernicze. Holdingi są tworzone dla zwiększenia zakresu świadczonych usług finansowych, przy obniżeniu kosztów oraz poprawie jakości świadczonych usług. Bankowe spółki akcyjne, które działają w ramach holdingu finansowego, zajmują się świadczeniem usług, wykraczających poza tradycyjne usługi bankowe. W Niemczech holdingi finansowe przyjęły nazwę „allfinanz”, przez którą najczęściej rozumie się oferowanie przez współpracujące ze sobą wyspecjalizowane instytucje finansowe, takie jak banki, towarzystwa ubezpieczeniowe, kasy budowlano-oszczędnościowe, fundusze inwestycyjne, fundusze emerytalne, biura maklerskie itp. zintegrowanego pakietu usług finansowych, obejmującego różne produkty bankowe, ubezpieczeniowe, doradztwo finansowe. W odróżnieniu do „allfinanz”, spotykane w literaturze pojęcie „bancassurance” jest pojęciem węższym, które dotyczy wyłącznie współpracy banków z towarzystwami ubezpieczeniowymi. W polskich instytucjach finansowych brak było, w zakresie konsolidacji, typowych „fuzji”, rozumianych jako połączenia, które polegały na utworzeniu nowego bytu prawnego, przy

²⁸ (Narożny T. 1998): 185.

jednoczesnej likwidacji wszystkich łączących się podmiotów²⁹. Prawie wszystkie procesy konsolidacyjne, które miały miejsce w Polsce, były przejęciami³⁰. Procesy konsolidacyjne w instytucjach finansowych możemy podzielić na trzy grupy, z których każda zawiera po sześć typów³¹:

- Grupa A – przejęcia banków:
 - typ A1 – przejęcia banków krajowych przez inne banki krajowe,
 - typ A2 – przejęcia banków krajowych przez banki zagraniczne w drodze transakcji transgranicznych,
 - typ A3 – przejęcia banków krajowych przez krajowe zakłady ubezpieczeniowe,
 - typ A4 – przejęcia banków krajowych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeniowe w drodze transakcji transgranicznych,
 - typ A5 – przejęcia banków krajowych przez krajowe firmy inwestycyjne,
 - typ A6 – Przejęcia banków krajowych przez zagraniczne firmy inwestycyjne w drodze transakcji transgranicznych;
- Grupa B – przejęcia zakładów ubezpieczeniowych:
 - typ B1 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez banki krajowe,
 - typ B2 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez banki zagraniczne w drodze transakcji transgranicznej,
 - typ B3 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez inne krajowe zakłady ubezpieczeniowe,
 - typ B4 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeniowe w drodze transakcji transgranicznych,
 - typ B5 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez krajowe firmy inwestycyjne,

²⁹ (Poteraj J. 2002): 124.

³⁰ Jedynym wyjątkiem, z jakim się spotkałem dokonując badań tych procesów, była transakcja, która miała miejsce 25 lutego 2000 roku, kiedy to zarejestrowano połączenie spółki BANKOWY DOM CONSULTINGOWY Sp. z o.o. ze spółką BANKOWY DOM HANDLOWY Sp. z o.o., poprzez utworzenie nowej spółki pod nazwą Kredyt-Trade Sp. z o.o. .

³¹ (Poteraj J. 2002): 125.

- typ B6 – przejęcia krajowych zakładów ubezpieczeniowych przez zagraniczne firmy inwestycyjne w drodze transakcji transgranicznych;
- Grupa C – przejęcia firm inwestycyjnych:
- typ C1 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez banki krajowe,
- typ C2 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez banki zagraniczne w drodze transakcji transgranicznych,
- typ C3 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez krajowe zakłady ubezpieczeniowe,
- typ C4 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeniowe w drodze transakcji transgranicznych,
- typ C5 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez inne krajowe firmy inwestycyjne,
- typ C6 – przejęcia krajowych firm inwestycyjnych przez zagraniczne firmy inwestycyjne w drodze transakcji transgranicznych.

Największe banki inwestycyjne mają w swoich departamentach finansów przedsiębiorstw grupy specjalistów, zajmujących się fuzjami i przejęciami firm (departamenty finansów przedsiębiorstw zajmują się doradztwem, a nie gwarantowaniem emisji czy świadczeniem usług maklerskich). Pracownicy tych departamentów starają się znaleźć firmy z nadwyżką środków pieniężnych, które mają ochotę kupić firmy gotowe oraz firmy, które mogą z różnych powodów być atrakcyjnym przedmiotem nabycia³². Banki inwestycyjne podejmowały także pewne nielegalne posunięcia w ramach działań związanych z fuzjami. Mówiło się, że banki „parkowały akcje”, tzn. kupowały je dla firmy przejmującej w ramach umowy o gwarantowanym odkupieniu przez nią tych akcji – aby pomóc firmie przejmującej ominąć przepisy, zobowiązujące do publicznego ujawnienia tych informacji.

Autor niniejszej pracy nie aspiruje do podania w świetle przedstawionego wyżej krajobrazu definicyjno-określającego ścisłych

³² (Brigham E.F., Gapenski L.C., 2000): 318.

definicji, jednoznacznie odróżniających lub klasyfikujących procesy łączenia się przedsiębiorstw na fuzje, przejęcia, połączenia, konsolidacje, akwizycje czy inkorporacje. W literaturze polskiej najpełniejszą, jak się wydaje próbę takiej klasyfikacji, podał Frąckowiak³³ i do jego opracowania odsyłam zainteresowanych. W przekonaniu autora trudno w tej chwili na przedstawienie bezdyskusyjnie prawidłowego i trwale obowiązującego sposobu klasyfikacji procesów łączenia się przedsiębiorstw. Wiele nowego może w tym zakresie zmienić rozwój praktyki gospodarczej i następujące w ślad za nim modyfikacje zapisów prawnych. W pracy niniejszej użyto w tytule określenia „procesy konsolidacyjne”, które, jak się wydaje, jest jedynym możliwym do zaakceptowania przez wszystkie zainteresowane grupy, a więc zarówno praktyków, jak i teoretyków tych procesów. Jednocześnie w treści przyjęto także określenie „fuzje”, jako łączące angielski i polski sens pojęcia procesów konsolidacyjnych.

1. 3. Aspekt instytucjonalny

Omawianie fuzji, a więc różnego rodzaju procesów łączenia się organizacji gospodarczych, wymaga najpierw określenia podmiotów tych procesów, czyli samych organizacji.

Podmiot gospodarczy to zorganizowana grupa osób fizycznych lub osoba prawna, prowadząca w zorganizowany sposób działalność gospodarczą, polegającą na produkcji dóbr względnie świadczeniu usług. Wspólną cechą wszystkich podmiotów gospodarczych jest posiadanie osobowości prawnej, związanej z przypisaniem im własności i odpowiedzialności oraz ryzyka za skutki działania. Podmiot gospodarczy, funkcjonujący w gospodarce, określa się terminem „przedsiębiorstwo”³⁴.

Przedsiębiorstwo to zespół osobowych, rzeczowych oraz finansowych czynników wytwórczych, zorganizowanych i skoordynowanych w celu prowadzenia działalności gospodarczej, związa-

³³ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 22.

³⁴ Ustawa z 19 listopada 1999 Prawo działalności gospodarczej, Dz. U. z 1999 nr 101, poz. 1178 wraz ze zmianami.

nej z wytwarzaniem dóbr oraz świadczeniem usług – a zatem podejmowanym przedsięwzięciem gospodarczym – i wytwarzania w ten sposób nowych wartości, tworzących w sumie dochód narodowy. Ten ostatni element odróżnia przedsiębiorstwo od gospodarstwa domowego, będącego drugim podmiotem sfery realnej gospodarki, które jest tylko beneficjentem wytwarzanych przez przedsiębiorstwo dóbr i usług. Cechami charakteryzującymi przedsiębiorstwa są odrębności: ekonomiczna, organizacyjna, prawna oraz techniczno-produkcyjna, jak również przedsiębiorczość³⁵.

Osoba tworząca przedsiębiorstwo z rozproszonych i często pojedynczo nieproduktywnych składników zasobów gospodarczych jest określana mianem przedsiębiorcy. W polskiej praktyce gospodarczej przedsiębiorstwa funkcjonują w różnych formach organizacyjno-prawnych, którymi są: spółki prawa cywilnego i handlowego, przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie oraz jednoosobowe formy prowadzenia działalności gospodarczej.

Podmiotem gospodarczym w świetle ustawy³⁶ o działalności gospodarczej może być osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna, nie posiadająca osobowości prawnej, utworzona zgodnie z przepisami prawa, jeżeli jej przedmiot działania obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej. Klasyfikację podmiotów gospodarczych przeprowadza się według głównych kryteriów – form własności i form prawno-organizacyjnych.

Rozróżnia się pięć podstawowych form własności³⁷:

- własność państwową,
- własność komunalną,
- własność prywatną osób fizycznych,
- własność prywatną osób prawnych,
- własność zagraniczną.

Do własności państwowej zalicza się własność Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, np. państwowych przedsię-

³⁵ (*Popularna Encyklopedia Powszechna*, 2000).

³⁶ Ustawa z **19 listopada 1999** Prawo działalności gospodarczej, Dz. U. z 1999 nr 101, poz. 1178 wraz ze zmianami.

³⁷ (*Wójcicki R.*, 1998): 62-64.

biorstw. Własność komunalna jest mieniem samorządów terytorialnych. Własność rzemieślników i innych osób fizycznych, prowadzących działalność gospodarczą oraz prywatną jednostek organizacyjnych, nie posiadających osobowości prawnej (np. spółki jawne), zalicza się do własności prywatnej osób fizycznych. Własność spółdzielni, spółek, posiadających osobowość prawną, i organizacji społecznych jest zaliczana do własności prywatnej osób prawnych, natomiast własność zagraniczna należy do osób fizycznych i prawnych, mających siedzibę za granicą.

W zależności od form własności rozróżnia się podmioty gospodarcze państwowe, komunalne, prywatne osób fizycznych, prywatne osób prawnych i zagraniczne. Poza tymi formami własności w gospodarce narodowej, występują podmioty o mieszanej formie własności, np. państwowo-prywatne, prywatne z udziałem zagranicznym. Grupując podmioty gospodarcze według form własności, można utworzyć z nich dwa sektory – sektor publiczny, do którego zalicza się podmioty państwowe i komunalne, oraz sektor prywatny, do którego zalicza się podmioty prywatne osób fizycznych, prawnych oraz podmioty zagraniczne.

Prawo gospodarcze nie jest w Polsce jednoznacznie skodyfikowane. Czerpie swoją treść z wielu źródeł, spośród których w szczególności wymienić należy³⁸:

- prawo działalności gospodarczej³⁹ z roku 1999,
- Kodeks spółek handlowych⁴⁰ z roku 2000,
- Kodeks cywilny⁴¹ z roku 1964.

Działalność gospodarcza różnych podmiotów regulowana jest także przepisami prawa bankowego, podatkowego, administracyjnego, a także w części, dotyczącej przestępstw gospodarczych, przepisami prawa karnego. Zaistniałe sprawy, wynikające z działal-

³⁸ www.wiem.onet.pl z 28 marca 2003.

³⁹ Ustawa z **19 listopada 1999** Prawo działalności gospodarczej, Dz. U. z 1999 nr 101, poz. 1178 wraz ze zmianami.

⁴⁰ Ustawa z dnia **15 września 2000** Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2000 nr 94, poz. 1037 wraz ze zmianami.

⁴¹ Ustawa z dnia **23 kwietnia 1964** Kodeks cywilny Dz. U. z 1964 nr 16, poz. 93 wraz ze zmianami.

ności gospodarczej, rozpatrywane są w postępowaniu odrębnym od ogólnego postępowania w sprawach cywilnych, a właściwymi do ich rozpatrywania są sądy gospodarcze, działające jako wyodrębnione wydziały w sądach rejonowych i wojewódzkich.

Formy spółek, które zawiązywane są w celu prowadzenia działalności gospodarczej, można natomiast klasyfikować z punktu widzenia⁴²:

1. podstawy ekonomicznej utworzenia i związanego z nią zakresu odpowiedzialności wspólników za zobowiązania:
 - spółki kapitałowe (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna),
 - spółki osobowe (spółka cywilna, spółka partnerska, spółka jawna, spółka komandytowa, spółka komandytowo – akcyjna);
2. źródła prawa regulującego powstanie i funkcjonowanie:
 - spółki handlowe (spółka partnerska, spółka jawna, spółka komandytowa, spółka komandytowo – akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna),
 - spółki cywilne.

W spółkach osobowych ich konstrukcja oparta jest na osobowości uczestników. Biorą oni bezpośredni udział w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa, angażują bowiem nie tylko swój majątek, ale także osobistą pracę. Liczba uczestników takiej spółki jest niewielka, a ryzyko związane z uczestnictwem znaczne, wspólnicy bowiem odpowiadają całym swym majątkiem za zobowiązania spółki.

Do charakterystycznych atrybutów spółek osobowych zalicza się między innymi⁴³:

- trwałość składu osobowego wspólników,
- prawo i obowiązek współdziałania wszystkich wspólników do osiągnięcia wspólnego celu (występuje nawet wynikający stąd obowiązek lojalności wobec spółki,
- prawo każdego wspólnika do prowadzenia i kontroli spraw spółki,
- równe prawa i obowiązki każdego wspólnika,

⁴² (*Kompendium wiedzy o gospodarce*, 1997): 49.

⁴³ (*Kompendium wiedzy o gospodarce*, 1997): 49.

- brak osobowości prawnej i w konsekwencji wspólny charakter majątku spółki oraz osobista odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki.

W spółkach kapitałowych osoby wspólników schodzą na drugi plan, a na pierwsze miejsce wysuwa się udział w kapitale zakładowym. W tego rodzaju spółkach uczestnicy nie są zobowiązani do osobistej pracy na rzecz spółki. Przedsiębiorstwo mogą prowadzić niektórzy z nich lub osoby obce. Nie będąc tak ściśle związanymi ze spółką, udziałowcy ponoszą odpowiedzialność do wysokości sumy reprezentowanej przez posiadanie akcji, a w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością do wysokości udziałów.

Charakterystyczne cechy spółek kapitałowych to między innymi:

- zmienny skład osobowy,
- brak obowiązku współdziałania dla osiągnięcia wspólnego celu oraz obowiązku lojalności wobec spółki (obowiązek ten dotyczy członków zarządu tych spółek),
- wspólnicy są odsunięci od bezpośredniego prowadzenia spraw spółki i pozbawieni prawa do bezpośredniej jej kontroli,
- prawa i obowiązki wspólników mogą być zróżnicowane,
- kapitał jest zmienny,
- posiadają osobowość prawną.

Na tym tle warto zaprezentować instytucje finansowe. Pierwsza definicja „instytucji finansowej” pojawiła się w polskim prawodawstwie dopiero w roku 1998, kiedy to w uchwale 8/98 Komisji Nadzoru Bankowego⁴⁴ określono to pojęcie jako:

- **banki (w tym kasy oszczędnościowo-budowlane),**
- **domy maklerskie (w tym domy maklerskie w strukturach banków),**
- **zakłady ubezpieczeń,**

⁴⁴ Uchwała Nr 8/98 Komisji Nadzoru Bankowego z dnia **5 sierpnia 1998** w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości funduszy własnych banków należących do bankowej grupy kapitałowej lub grupy bankowej dla potrzeb stosowania norm i granic określonych ustawą – Prawo bankowe, innych pozycji bilansu banku zaliczanych do funduszy uzupełniających banku oraz warunków i trybu ich zaliczenia, a także pozycji bilansu banku podlegających potrąceniu przy wyliczaniu jego funduszy własnych: Dz. Urz. NBP 1998 nr 19, poz. 43.

- **towarzystwa funduszy inwestycyjnych,**
- **przedsiębiorstwa leasingowe.**

W aktach prawnych rangi ustawowej do końca roku 2000 brak było jednoznacznych definicji „instytucji finansowych”. Definicja taka pojawia się dopiero w Kodeksie spółek handlowych, który jest prawem obowiązującym od 1 stycznia 2001 roku. W artykule 4 ustawa ta określa instytucję finansową jako:

- **bank,**
- **fundusz inwestycyjny,**
- **towarzystwo funduszy inwestycyjnych lub powierniczych,**
- **narodowy fundusz inwestycyjny,**
- **zakład ubezpieczeń,**
- **fundusz powierniczy,**
- **towarzystwo emerytalne,**
- **fundusz emerytalny lub**
- **dom maklerski,**

mające siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej albo w państwie, należącym do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Postęp gospodarczy wykazał, że wzrost przedsiębiorstwa może odbywać się za pomocą dwóch strategii (dróg wzrostu): wewnętrznej i zewnętrznej⁴⁵. Wzrost wewnętrzny polega na inwestycjach rzeczowych, takich jak budowanie nowych obiektów, nabywanie maszyn i urządzeń, itp. Wzrost zewnętrzny odbywa się poprzez łączenie się z innymi przedsiębiorstwami. Zespalandanie to może odbywać się na różnych poziomach intensywności. Nigdy natomiast wzrost zewnętrzny nie jest związany z tworzeniem nowych zdolności produkcyjnych; polega on na zdobyciu prawa do dysponowania już istniejącymi zdolnościami produkcyjnymi.

Procesy fuzji mogą dotyczyć podmiotów gospodarczych na każdym poziomie ich rozwoju i niezależnie od posiadanego udziału w rynku⁴⁶. Połączenia o charakterze realnym mogą funkcyjono-

⁴⁵ (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 154.

⁴⁶ Decyzja dwóch osób fizycznych, prowadzących dotąd niezależnie od siebie działalność gospodarczą, o utworzeniu spółki prawa cywilnego jest najprostszym przykładem fuzji.

wać w odniesieniu do wszelkich możliwych form prawnych. Tworzenie wspólnego przedsiębiorstwa jest jednym z aspektów wolności w rozwoju przedsiębiorczości człowieka. Stanowi także wyraz odniesień między organizacjami budowanymi przez jednostki. Intencje uczestników fuzji warunkują formę organizacji związków pomiędzy nimi. Stopień rezygnacji z samodzielności uczestników połączenia może być określony jako **kooperacja** lub **koncentracja**⁴⁷.

Z kooperacją mamy do czynienia wtedy, gdy samodzielne pod względem prawnym i ekonomicznym organizacje wydzielają część swoich zasobów dla przeprowadzenia konkretnego przedsięwzięcia. Koncentracja polega natomiast na dobrowolnym lub wymuszonym pozbawieniu się gospodarczej samodzielności i poddaniu się uczestniczących jednostek jednolitemu kierownictwu gospodarczemu. Do form **kooperacji** zalicza się następujące sposoby działania:

- wspólnota interesów,
- wspólnota pracy,
- pool (ring),
- generalny wykonawca i podwykonawcy,
- konsorcjum,
- wspólne przedsiębiorstwo,
- strategiczny alians,
- kartel,
- syndykat.

Wspólnota interesów pojawia się wtedy, gdy dwie lub więcej osób wiąże się do realizacji wspólnego celu⁴⁸.

Wspólnota pracy jest tzw. spółką okolicznościową. Stanowi ona połączenie przedsiębiorstw, pozostających w pełni samodzielnymi ekonomicznie dla wspólnej realizacji określonego zadania. Często występuje, np. w budownictwie⁴⁹.

Pool (ring) jest luźnym porozumieniem, zawierającym w celu realizacji konkretnych przedsięwzięć, takich jak prowadzenie wspólnej polityki cenowej, określenie rynków zbytu lub tworzenie

⁴⁷ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 156.

⁴⁸ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 158.

⁴⁹ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 158.

wspólnych funduszy, np. do prowadzenia wspólnej gry na giełdzie. Porozumienie to ma najczęściej charakter doraźny. Jest dość często zawierane w okresie złej koniunktury, a rozwiązywane, gdy pojawiają się oznaki ożywienia w gospodarce⁵⁰.

Generalny wykonawca i podwykonawcy pojawiają się wtedy, gdy zleceniodawca nie chce mieć do czynienia z dużą liczbą rozmaitych kontrahentów. Podpisuje wtedy umowę z tzw. generalnym wykonawcą, a ten dalej dobiera sobie podwykonawców do realizacji poszczególnych elementów przedsięwzięcia.

Konsorcjum definiowane jest potocznie⁵¹ jako spółka zawarta przez kilku przedsiębiorców, mająca na celu zwiększenie kapitałów potrzebnych do przeprowadzenia określonych operacji finansowych lub handlowych. Podobne znaczenie ma to pojęcie w ekonomii. Kortan⁵² określa je jako spółkę okolicznościową, która tworzona jest w postaci umownego powiązania dla zrealizowania ściśle określonego dużego zadania, po spełnieniu którego zostaje rozwiązana. W praktyce najczęściej tworzone są konsorcja bankowe.

Wspólne przedsiębiorstwo jest bardziej trwałą formą kooperacji. Kooperujące ze sobą przedsiębiorstwa wydzielają określone zadanie cząstkowe i dla jego realizacji powołują do życia wspólną jednostkę, której często nadaje się status osobnego przedsiębiorstwa⁵³.

Strategiczny alians określamy⁵⁴ jako przymierze, sojusz między państwami. W wymiarze ekonomicznym strategiczny alians ma miejsce wówczas, gdy duże przedsiębiorstwa (często konkurencji), funkcjonujące w wymiarze międzynarodowym, zawierają porozumienie o wspólnym finansowaniu określonych przedsięwzięć. Typowym tego przykładem są alianse strategiczne w zakresie rozwoju nowych technologii⁵⁵.

⁵⁰ Według: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 235.

⁵¹ (*Słownik języka polskiego PWN*, 1995), Tom I: 932.

⁵² Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 158 i 159.

⁵³ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 159.

⁵⁴ (*Słownik języka polskiego PWN*, 1995), Tom I: 31.

⁵⁵ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 159.

Kartel określany jest⁵⁶ jako zjednoczenie przedsiębiorstw jednej gałęzi produkcji (przy zachowaniu w zasadzie niezależności tych przedsiębiorstw), związanych umową, mającą na celu opanowanie rynku i zwiększenie zysków przez ustalenie jednolitych cen zbytu. Kortan⁵⁷ określa kartel jako umowny związek przedsiębiorstw o charakterze monopolistycznym, dążący do podwyższenia lub utrzymania rentowności w drodze eliminowania konkurencji między członkami porozumienia. Najczęściej porozumienia kartelowe dotyczą jednolitych cen i warunków transakcji. Czynione ustalenia dotyczą nierzadko także kontyngentów (limitów) sprzedaży czy produkcji.

Syndykat⁵⁸ definiowany jest jako konsorcjum, krótkotrwała organizacja przedsiębiorstw, której celem jest dokonywanie operacji handlowych, bankowych lub pieniężnych, wymagających nakładów kapitałów, przekraczających możliwości poszczególnych przedsiębiorstw. Definicja uściślająca⁵⁹ mówi o tworzeniu wspólnego przedsiębiorstwa zbytu, które przejmuje od wszystkich uczestników wszelkie kontakty z odbiorcami i rynkiem.

Koncentracja może przybierać następujące formy:

- holding,
- trust,
- koncern,
- fuzja,
- konglomerat.

Holding to⁶⁰ przedsiębiorstwo, mające zwykle formę spółki akcyjnej, zarządzające innymi przedsiębiorstwami lub kontrolujące je, dzięki posiadaniu ich akcji lub udziałów. Spółka holdingowa w zasadzie sama nie zajmuje się aktywną działalnością na rynku, przychody zaś czerpie z dywidend, wypłacanych jej przez spółki-córki. Czuma⁶¹ wyróżnia holding amerykański i niemiecki. W hol-

56 (Słownik języka polskiego PWN, 1995), Tom I: 836.

57 Porównaj: (Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem, 1997): 159 i 160.

58 (Słownik języka polskiego PWN, 1995), Tom III: 357.

59 Porównaj: (Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem, 1997): 161.

60 (Słownik języka polskiego PWN, 1995), Tom I: 703.

61 Porównaj: (Czuma Ł., 1998): 107 i 108.

dingu typu amerykańskiego nadrzędne towarzystwo posiada większość akcji podległych mu przedsiębiorstw. W holdingu typu niemieckiego najczęściej bank uzyskuje kontrolę nad licznymi przedsiębiorstwami. Z punktu widzenia rynku kontroli fuzji i przejęć holdingi dzielone są na następujące⁶²:

- holding produkcyjno-handlowy,
- holding produkcyjno-handlowo-kapitałowy,
- holding finansowy.

Autorzy jednej z encyklopedii⁶³ podają, że holding (od angielskiego *hold* – trzymać) to forma koncernu (spółka spółek), w której funkcje kierowania sprawuje spółka kapitałowa (towarzystwo holdingowe) z kapitałem, ulokowanym w akcjach lub udziałach innych spółek. Według autorów powyższej encyklopedii spółka ta sama nie produkuje, lecz skupuje akcje i zarządza akcjami opanowanego przez nią przedsiębiorstwa. Działalność holdingu sprowadza się głównie do trzymania akcji innych przedsiębiorstw, sprawowania nad nimi kontroli i zapewnienia sobie korzystnego obrotu udziałami (akcjami).

Według Sobieckiego⁶⁴ holding jest to spółka spółek, tj. taka struktura organizacyjna, która łączy w sobie całe drzewo rodowe spółek. Spółka macierzysta zakłada spółkę-córkę jedną lub kilka, tzn. posiada udziały lub akcje innej spółki. Z kolei każda spółka-córka może postąpić analogicznie jak spółka-matka, tj. posiadać udziały lub akcje następnych, nowych lub już istniejących spółek itd. W ten sposób tworzy się „wielopokoleniowa” struktura organizacyjna firm, które dysponują dużym majątkiem.

Orłowski⁶⁵ określa holding jako grupę podmiotów gospodarczych, których wzajemne powiązania:

- mają charakter w zasadzie kapitałowy, choć można wyodrębnić również i powiązania o charakterze osobowym, decyzyjnym lub majątkowym,

⁶² Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 57.

⁶³ (*Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powszechna*, tom 32/10 2000): 202.

⁶⁴ (Sobiecki R., 1997):114.

⁶⁵ (Orłowski T., 2000): 194.

- doprowadzają do jednokierunkowego oddziaływania jednego podmiotu dominującego, na pozostałe podmioty zależne,
- zachowują pełną odrębność prawną wszystkich podmiotów, uczestniczących w holdingu.

Pomimo że holding jako taki nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, sporządza się dla niego skonsolidowany bilans oraz skonsolidowany rachunek zysków i strat.

Według Wojtanika i Draczyńskiego⁶⁶ holding z formalno-prawnego punktu widzenia nie różni się niczym od spółki kapitałowej. Holding jest typem spółki prawa handlowego, odróżniającym się od innych spółek tylko ukierunkowaniem na zarządzanie i obrót akcjami oraz udziałami podmiotów gospodarczych, będących własnością holdingu. Pojęcie holdingu nie jest jednak prawnie zdefiniowane w polskim ustawodawstwie gospodarczym poza obszarem usług bankowych. Ustawa Prawo bankowe⁶⁷ określa:

- **holding finansowy** jako grupę co najmniej dwóch podmiotów, w której podmiotem dominującym jest instytucja finansowa, a w skład grupy wchodzi wyłącznie lub w większości banki lub instytucje finansowe i przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank, a jako
- **holding o działalności mieszanej** grupę co najmniej dwóch podmiotów, w której podmiotem dominującym jest podmiot nie będący bankiem ani instytucją finansową, a przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank.

Forma holdingów jest formą, jaką najczęściej przyjmują grupy kapitałowe. O grupie kapitałowej można więc powiedzieć, że przyjmuje formę holdingu lub inaczej, że jest typem holdingu. Jaki typ holdingu stanowi dana grupa kapitałowa zależy przede wszystkim od funkcji, jaką pełni w danej grupie podmiot dominujący. Takie kryterium spotyka się najczęściej przy podziałach na typy grup kapitałowych.

⁶⁶ (Wojtanik M., Draczyński B., 1997): 26.

⁶⁷ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 Prawo bankowe Dz. U. z 2002 nr 72, poz. 665 tekst jednolity wraz ze zmianami.

W jednej z encyklopedii⁶⁸ podano podział na trzy następujące typy holdingów: holding finansowy, holding kierowniczy, holding powierniczy.

Holding finansowy jest to rodzaj holdingu, w którym podmiot dominujący jest właścicielem znacznej części lub nawet całości majątku podmiotu zależnego lub podmiotów zależnych.

Holding kierowniczy to rodzaj holdingu, w którym podmiot zależny poddaje się całkowitemu kierownictwu podmiotu dominującego.

Holding powierniczy to taki holding, w którym podmiot zależny powierza swój majątek w zarząd podmiotowi dominującemu.

Orłowski⁶⁹ dzieli grupy kapitałowe na trzy rodzaje, biorąc za kryterium zastosowany w nich podział funkcji. Wymienia następujące typy grup kapitałowych: holding operacyjny, holding strategiczny i holding finansowy.

W **holdingu operacyjnym** spółka-matka może prowadzić działalność operacyjną i zarządzać nią, a dodatkowo zajmować się zarządzaniem strategicznym grupą kapitałową i zarządzaniem swoimi udziałami w spółkach-córkach. Spółki-córki prowadzą wówczas swoją działalność operacyjną i zarządzają nią. Poza tym realizują zarządzanie strategiczne dla własnego obszaru działalności. Taki podział zadań jest charakterystyczny dla grup kapitałowych, określanych mianem koncernu lub holdingu operacyjnego. Spółka-matka określana jest w tym przypadku jako przedsiębiorstwo macierzyste lub spółka macierzysta.

W **holdingu strategicznym** (zarządczym) spółka-matka nie prowadzi żadnej działalności operacyjnej i zajmuje się wyłącznie kierowaniem działalnością grupy kapitałowej: zarządzaniem strategicznym i zarządzaniem udziałami,

Holdingi finansowe są to grupy kapitałowe, w których spółki-matki oddziaływają aktywnie na spółki-córki w celu realizacji wspólnych celów gospodarczych za pomocą instrumentów zarządzania udziałami. Spółki-matki określane są wówczas jako spółki holdingowe finansowe.

⁶⁸ (*Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powszechna*, 2000) tom 35/13: 202.

⁶⁹ (Orłowski T., 2000): 194.

Możliwe są również rozwiązania mieszane, tzn. holdingi finansowo-strategiczne, występują one w grupach kapitałowych opartych na podporządkowaniu wielostopniowym.

Typologia przedstawiona przez Trockiego⁷⁰ oparta jest także na podstawowym z punktu widzenia zarządzania kryterium podziału zadań pomiędzy spółką-matką oraz podporządkowanymi jej spółkami-córkami. Trocki wymienia następujące typy holdingów: holding zarządzający, holding strategiczny i holding operacyjny.

Holding zarządzający jest często nazywany holdingiem finansowym, ponieważ funkcja grupy dominującej głównie sprowadza się do zarządzania udziałami. W praktyce jednak nie jest to wystarczające dla jednolitego kierownictwa.

Holding strategiczny oprócz funkcji holdingu zarządzającego zajmuje się planowaniem strategicznym dla holdingu jako całości, a także dla podporządkowanych spółek. Mechanizm tego planowania bywa różny. Przeważnie dąży się do tego, aby było ono dwubiegunowe, tj. opracowywane odgórnie i oddolnie i w drodze konfrontacji planów doprowadzało do konsensusu. Niekiedy jednak, zwłaszcza gdy spółki podporządkowane są słabe, planowanie ma charakter jednobiegunowy, jest tylko odgórne. Kierownictwo spółki podporządkowanej może wtedy tylko wyrazić swój pogląd na temat planu. Planowanie bieżące leży w kompetencji każdej ze spółek.

Holding operacyjny obejmuje funkcje holdingu zarządzającego i strategicznego, jak również realizuje planowanie bieżące całego zgrupowania, tzn. wyznacza zadania planowe dla każdej ze spółek. Potrzebny tu jest większy jak w przypadku planowania strategicznego udział zarządów spółek w przygotowaniu planów, ze względu na lepszą znajomość realiów. Zarząd holdingu ustala najważniejsze wskaźniki, a spółki podporządkowane na ich podstawie opracowują konkretne plany. Holding operacyjny zazwyczaj pełni wszystkie funkcje organizacyjne i zarządcze. Członkowie zarządu i rady nadzorczej spółki dominującej są jednocześnie członkami zarządów i rad nadzorczych spółek zależnych. Pełnienie

⁷⁰ (Trocki M., 1998): 132.

funkcji zwierzchniej i podporządkowanej ma swoje zalety i wady. Zaletą jest bezpośrednie poznanie problemów spółek podporządkowanych i sprawowanie nad nimi kontroli. Umożliwia to realistyczne planowanie, wdrażanie i egzekwowanie wykonawstwa. Wadą jest zbytne utożsamianie z interesami spółki podporządkowanej, co może doprowadzić do sprzeczności interesów między spółką podporządkowaną a holdingiem.

Trust powstaje najczęściej w drodze łączenia przez przedsiębiorstwa swoich kapitałów i poddaniu się wspólnemu kierownictwu lub opanowania jednego przedsiębiorstwa przez drugie, np. poprzez wykup jego akcji. Łączące się przedsiębiorstwa tracą swoją osobowość prawną i niezależność ekonomiczną. Trustem zarządza rada wykonawcza, która posiadane przez firmy akcje lub udziały zastępuje zaświadczeniami trustowymi, przydzielając je proporcjonalnie do posiadanych uprzednio akcji (udziałów). Zyski przedsiębiorstw, wchodzących w skład trustu, płyną do wspólnej kasy, a następnie są dzielone proporcjonalnie do posiadanych przez nie udziałów w truście⁷¹.

Koncern określany jest⁷² jako forma monopolu, zjednoczenie przedsiębiorstw, dokonywane zwykle przez zakup akcji lub udziałów, przy czym każde przedsiębiorstwo, zachowując własną osobowość prawną, ma jednak wspólnego właściciela i wspólny zarząd. Inna definicja⁷³ mówi o tym, że koncern (lub inaczej grupę) stanowi połączenie przedsiębiorstw, które stają się częścią całego zgrupowania, podporządkowane są jednolitemu kierownictwu przez przedsiębiorstwo – matkę, względnie przez wyodrębnioną centralę (bezpośrednie odniesienie do spółki holdingowej). Autor tej definicji rozróżnia 2 typy koncernów:

- Koncern subordynacyjny (panujący) – jeżeli jedno przedsiębiorstwo posiada w nim pozycję dominującą,
- Koncern koordynacyjny (równorzędny) – jeżeli nie zachodzi panowanie jednego przedsiębiorstwa nad innymi.

⁷¹ Według: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 236.

⁷² (*Słownik języka polskiego PWN*, 1995), Tom I: 922.

⁷³ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 162.

Najszerszym pojęciem związanym z koncentracją jest **grupa kapitałowa**. Ta, ekonomiczna bardziej niż prawna, kategoria oznacza bardzo szeroką klasę mniej lub bardziej trwałych związków kapitałowych przedsiębiorstw czy też instytucji finansowych. Istotnym dla grupy kapitałowej jest istnienie możliwości dokonywania koncentracji kapitału, w znaczący sposób zwiększającej siłę rynkową uczestniczących w takiej grupie przedsiębiorstw. W polskim prawie ustawa o rachunkowości⁷⁴ określa definicję **grupy kapitałowej** następująco: „Grupa kapitałowa, obejmująca jednostkę dominującą oraz jednostki od niej zależne lub stowarzyszone, sporządza, na podstawie sprawozdań finansowych jednostek wchodzących w skład grupy, skonsolidowane sprawozdanie finansowe zestawione w taki sposób, jakby grupa stanowiła jedną jednostkę. Na skonsolidowane sprawozdanie finansowe składają się: skonsolidowany bilans, skonsolidowany rachunek zysków i strat, skonsolidowane sprawozdanie z przepływu środków pieniężnych, informacja dodatkowa oraz sprawozdanie z działalności grupy kapitałowej za rok obrotowy”.

Upraszczając można powiedzieć zatem o grupie kapitałowej, że jest to jednostka dominująca z jednostkami zależnymi.

Najwyższą formą koncentracji jest fuzja, określana jako scalenie lub stopienie, która stanowi formę połączenia, przy której połączone dotychczas samodzielne przedsiębiorstwa zostają pozbawione nie tylko ekonomicznej samodzielności, ale i osobowości prawnej, a następnie zostają scalone (s f u z j o w a n e) w jedno przedsiębiorstwo⁷⁵.

Konglomerat jest natomiast szczególną formułą fuzji, w którym pod jednym kierownictwem, obok podstawowej aktywności, rozwijane są także inne, niezwiązane z nią formy działalności produkcyjnej, handlowej czy usługowej⁷⁶.

Dla zintegrowanej działalności finansowej, obejmującej w szczególności działalność bankową i ubezpieczeniową, przyjęła się, zwłaszcza w Europie, nazwa *bancassurance*⁷⁷.

⁷⁴ Ustawa z dnia **29 września 1994** o rachunkowości Dz. U. z 2002 nr 76, poz. 694 tekst jednolity wraz ze zmianami.

⁷⁵ Porównaj: (*Podstawy ekonomii i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 164.

⁷⁶ Według: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 236.

⁷⁷ Według Oręziak – (*Oręziak L., 1999*): 209 – nazwa ta została po raz pierwszy użyta w publikacji Swiss Reinsurance Company of Zurich w lutym 1992 roku pod tytułem: *Bancassurance: A survey of Competition between banking and Insurance*. „Sigma”.

Na przełomie XX i XXI wieku wykształciły się w Europie związki banków komercyjnych z firmami ubezpieczeniowymi, określane francuską terminem *bancassurance*. Termin ten oznacza wykorzystanie placówek oraz usług bankowych (stąd pierwszy człon nazwy „banc”) do świadczenia usług ubezpieczenia życiowego (stąd drugi człon „assurance”). Działalność *bancassurance* ma wymiar podmiotowy, ponieważ tworzone są tzw. grupy bankowo – ubezpieczeniowe⁷⁸ i przedmiotowy, świadczący usługi bankowo – ubezpieczeniowe w sferze operacyjnej banku. Na poziomie wspólnych działań rozwija się sprzedaż indywidualnych polis życiowych przez pracowników banku lub przedstawicieli firmy ubezpieczeniowej w placówkach bankowych. Działania te prowadzą do zwiększenia atrakcyjności oraz konkurencyjności oferty usług banku. Z kolei na poziomie wspólnych usług najczęstszym przykładem wykorzystania usług bankowych do dystrybucji polis życiowych jest łączne świadczenie usług bankowych i ubezpieczenia życiowego w postaci grupowego ubezpieczenia kredytobiorców banku (ubezpieczenia kredytowe).

Rozwój sprzedaży indywidualnych polis życiowych jest uzasadniony wykorzystaniem w tym celu tzw. atutów banków, np. rozbudowana sieć placówek, częstsze kontakty z klientami. Rozwój ubezpieczeń kredytowych uzasadniony jest komplementarnością usług kredytowych banków i usług ubezpieczenia życiowego oraz możliwością uzyskania przez banki dodatkowego zabezpieczenia udzielanych kredytów w postaci ubezpieczenia życiowego jego kredytobiorców⁷⁹. Powstanie *bancassurance* spowodowane było przewagą firm ubezpieczeń życiowych w związkach z bankami komercyjnymi. Pierwszą przesłanką były niekorzystne dla banków zmiany w strukturze oszczędności społeczeństwa, zaś drugą wysoka dynamika wzrostu przychodów składkowych firm, prowadzących ubezpieczenia życiowe. Z uwagi na wzrost liczby konkurencyjnych instytucji finansowych na światowych rynkach banki podejmują się działalności *bancassurance*, głównie w celu uzyskania

⁷⁸ (Kowalewski O., 1999): 46.

⁷⁹ (Śliperski M., 2002): 15.

dotatkowych przychodów, które z kolei przyczyniłyby się do wzrostu ich końcowych zysków i poprawy pozycji konkurencyjnej. Cel ten bezpośrednio wynika z wysokiej dynamiki obrotu firm ubezpieczeń życiowych, w której banki uczestniczą. Inne cele wynikać mogą z chęci banku do rozwinięcia działalności *bancassurance* z zamiarem konstrukcji szerszej oferty usług w trosce o utrzymanie i podnoszenie poziomu lojalności swoich klientów⁸⁰. Szersza oferta usług, dostępnych w banku, obniża także koszty transakcyjne, w tym koszty zmiany usługodawcy, jakie zmuszeni byłiby ponieść klienci banków w poszukiwaniu innych usług w innych instytucjach finansowych. Korzyści, wynikające ze współpracy banku z firmą ubezpieczeniową, poza możliwością uzyskania dodatkowych przychodów, są następujące:

- zwiększenie atrakcyjności oraz konkurencyjności usług banku,
- identyfikacja placówek z hasłem szczególnej dbałości o klienta,
- przeniesienie części ryzyka niewypłacalności klienta na firmę ubezpieczeniową,
- brak problemów z windykacją zadłużenia w przypadku zajścia wypadku ubezpieczeniowego.

W ramach *bancassurance* wyróżnia się zazwyczaj trzy podstawowe formy⁸¹:

- *cross-sectoral investing*, czyli rozszerzanie zakresu usług; forma ta polega na tym, że banki rozszerzają swoją ofertę, proponując produkty ubezpieczeniowe, lub też firmy ubezpieczeniowe proponują swoim klientom pewne formy gromadzenia oszczędności bez przemian instytucjonalnych;
- *interpenetration of markets*, czyli wzajemną penetrację rynków; forma ta występuje przy instytucjonalnym połączeniu banku i instytucji ubezpieczeniowej, poprzez tworzenie grupy kapitałowej z wzajemnym lub jednostronnym przenikaniem własności kapitału;
- *cooperative arrangement*, czyli porozumienia o współpracy pomiędzy bankiem a instytucją ubezpieczeniową; forma ta wyraża się

⁸⁰ (Śliperski M., 2002): 40.

⁸¹ Za: (Oręziak L., 1999): 210.

w dystrybucji przez banki produktów ubezpieczeniowych lub przez firmę ubezpieczeniową usług bankowych na podstawie stosownych umów pomiędzy stronami, które kapitałowo pozostają niezależne od siebie.

W Niemczech w roku 1998 *interpenetration of markets* wyrażało się przedstawionym w Tabeli nr 2 zaangażowaniem kapitałowym banków w głównych firmach ubezpieczeniowych.

Tabela nr 2

Zaangażowanie niemieckich banków w firmy ubezpieczeniowe

Bank posiadacz akcji w:	Allianz AG	Munich Re AG
Deutsche Bank AG	9,4%	10,0%
Dresdner Bank AG	10,0%	10,0%
HypoVereinsbank AG	6,8%	13,3%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: (Oręziak L., 1999): 213.

W przypadku banków⁸² **połączenie (fuzja)** polega na połączeniu dwóch banków poprzez scalenie ich kapitałów akcyjnych. Na ogół powstają nowe instytucje bankowe, które dokonują zapłaty za akcje banków łączących się, za pomocą akcji instytucji nowo powstałej. **Przejęcie** zaś polega na tym, że jeden z banków, zazwyczaj silniejszy, przejmuje całość kapitału akcyjnego innego banku. To nie oznacza, że bank przejmowany nie może zachować swej odrębności prawnej.

1. 4. Rodzaje procesów konsolidacyjnych

Kryteria klasyfikacji połączeń

Podział procesów połączeń pomiędzy przedsiębiorstwami może być prowadzony wedle różnorodnych kryteriów. Takimi kryteriami mogą być:

⁸² (Jaworski Wł. L., 1999): 82.

- poziom zgodności uczestników,
- stopień agresywności,
- formuła formalno-prawna,
- formuła organizacyjno-prawna,
- charakter zamiaru rozwojowego,
- obszar działania,
- źródło finansowania,
- charakter inwestora.

Jeśli zasadniczym kryterium podziału jest **poziom zgodności uczestników**, połączenia przedsiębiorstw dzielimy na:

- mające charakter przyjazny (najczęściej przy fuzjach) oraz
- wrogi (często przy przejęciach przez konkurencję).

Przyjaznymi są te oferty, które wynikają z ustaleń pomiędzy partnerami i są przez obydwie strony w drodze negocjacji akceptowane. Jako wrogie oferty najczęściej określane są te, które zostają na wstępie odrzucone przez kierownictwo firmy, będącej celem oferty⁸³.

Jeśli kryterium podziału jest **stopień agresywności**, fuzje można podzielić na:

- obronne i
- agresywne.

Fuzje obronne mają miejsce w dwóch przypadkach. Po pierwsze dokonuje się ich w celu utrudnienia nabycia powiększonej poprzez fuzję firmy przez niechcianego agresora. Po drugie mogą one wynikać z decyzji o powiększeniu potencjału w celu utrzymania pozycji rynkowej wobec zagrożenia jej utraty. Fuzje agresywne związane są z realizacją zamierzonej strategii zewnętrznego rozwoju.

Przy przyjęciu jako kryterium formuły formalno-prawnej mówimy o fuzjach w dwóch formach⁸⁴:

- scalenie przez nowe założenie i
- scalenie przez wchłonięcie (tzw. przekształcenie stapiające).

⁸³ Tak na przykład określają wrogie oferty (Jenkinson T., Mayer C., 1998): 6.

⁸⁴ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 164 i 169.

Podobnie klasyfikuje połączenia polski Kodeks spółek handlowych⁸⁵, kiedy mówi o połączeniu przez przejęcie (inkorporację) i o połączeniu przez zjednoczenie. Prawo spółdzielcze⁸⁶ nie przewiduje w tym zakresie wyraźnych rozróżnień⁸⁷.

Jeśli podstawą klasyfikacji jest **formuła organizacyjno-prawna**, można mówić o aliansach formalnych i nieformalnych, określanych również jako zmowy lub milczące porozumienia (*tacit agreements*)⁸⁸.

⁸⁵ Ustawa z dnia **15 września 2000** Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2000 nr 94, poz.1037 wraz ze zmianami w Art. 492 § 1 mówi, iż: „Połączenie może być dokonane: 1) przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę (przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie), 2) przez zawiązanie spółki kapitałowej, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek za udziały lub akcje nowej spółki (łączenie się przez zawiązanie nowej spółki).”.

⁸⁶ Ustawa z dnia **16 września 1982** Prawo spółdzielcze Dz. U. z 2003 nr 188, poz. 1848 tekst jednolity.

⁸⁷ Stosowne zapisy brzmią: „**DZIAŁ IX Łączenie się spółdzielni Art. 96.** Spółdzielnia może w każdym czasie połączyć się z inną spółdzielnią na podstawie uchwał walnych zgromadzeń łączących się spółdzielni, powziętych większością 2/3 głosów. **Art. 97.** Uchwały o połączeniu powinny zawierać: 1) oznaczenie spółdzielni przejmującej, 2) przejęcie statutu stanowiącego podstawę dalszej jej działalności; statut nie może uszczuplać nabytych praw majątkowych członków, 3) datę połączenia. **Art. 98.** § 1. Podstawę rachunkową połączenia stanowią sprawozdania finansowe łączących się spółdzielni, sporządzone na dzień połączenia. § 2. Jeżeli walne zgromadzenia łączących się spółdzielni nie postanowią inaczej, podział nadwyżki bilansowej nastąpi oddzielnie według sprawozdań finansowych sporządzonych na dzień połączenia. **Art. 99.** Połączenie oraz wynikające z niego zmiany statutu wywierają skutek od chwili wpisania ich do rejestru, z wyjątkiem przewidzianym w art. 102 § 1. **Art. 100.** Członkowie, którzy w chwili połączenia należeli do spółdzielni przejmowanej, stają się członkami spółdzielni przejmującej. Wpłaty na udziały wpisuje się członkom spółdzielni przejmowanej w takiej wysokości, jaka wynika z ustalonej w sprawozdaniu finansowym kwoty przejętego funduszu udziałowego. **Art. 101.** Wskutek połączenia majątek spółdzielni przejętej przechodzi na spółdzielnię przejmującą, a wierzyciele i dłużnicy pierwszej stają się wierzycielami i dłużnikami drugiej. **Art. 102.** § 1. Niezwłocznie po podjęciu uchwał o połączeniu zamiast zarządu i rady spółdzielni przejmowanej działa zarząd i rada spółdzielni przejmującej. § 2. Zarząd spółdzielni przejmującej obowiązany jest niezwłocznie zgłosić uchwałę o połączeniu do rejestrów łączących się spółdzielni. § 3. Jeżeli uchwały walnych zgromadzeń o połączeniu tak stanowią, po wpisie połączenia do rejestru spółdzielnia dokonuje niezwłocznie wyborów rady i zarządu”.

⁸⁸ Porównaj: (Tokaj-Krzewska A., 1998): 86.

Jeśli kryterium podziału staje się **charakter zamiaru rozwojowego**, mówimy o fuzjach:

- strategicznych i
- okazyjnych.

Fuzje strategiczne są wynikiem realizacji strategii rozwoju zewnętrznego, natomiast fuzje okazyjne wynikają z realizacji połączenia, wydającego się wyjątkową i wcześniej nie zamierzoną okazją do poprawy warunków rynkowych lub finansowych.

Kryterium **obszaru działania** pozwala podzielić fuzje na krajowe i zagraniczne. Fuzje międzynarodowe muszą uwzględniać dodatkowe w porównaniu z krajowymi elementy, takie jak różnice kulturowe, odmienne systemy prawne i walutowe.

Ze względu na stosowane źródło finansowania dzielimy fuzje na:

- finansowane ze środków własnych oraz
- finansowane ze środków obcych.

Przy przyjęciu za kryterium podziału **charakteru inwestora** podzielimy fuzje na zewnętrzne i wewnętrzne. Fuzje zewnętrzne dokonywane są przy zaangażowaniu inwestora, nie będącego żadnego rodzaju interesariuszem przejmowanej firmy-celu. Jeśli przejęcia kontroli nad przedsiębiorstwem dokonują członkowie zarządu lub inni pracownicy albo utworzone przez nich spółki, powiemy o fuzjach wewnętrznych.

W najpowszechniej używanym dziś w Polsce podstawowym podręczniku ekonomicznym⁸⁹ wyodrębniane są teoretycznie trzy rodzaje fuzji:

- fuzje poziome,
- fuzje pionowe,
- konglomeraty.

Lewandowski⁹⁰ pisze o czterech formach fuzji i przejęć:

- poziomej,
- pionowej,
- koncentrycznej,
- konglomeratowej.

⁸⁹ Patrz: (Begg D., Fischer S., Dornbusch R., 1998) t. I: 495 i następne.

⁹⁰ (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 85.

Wyróżniona przez tego autora dodatkowo forma koncentryczna jest bardzo niejednoznaczna w zakresie pojęciowym. Autor dzieli ją dodatkowo na trzy typy:

- produktowe,
- geograficzne,
- zlepkowe.

Natomiast Tokaj-Krzewska⁹¹ dzieli porozumienia między podmiotami, działającymi na rynku, na dwa zasadnicze rodzaje:

- porozumienia horyzontalne – zawierane pomiędzy przedsiębiorstwami konkurującymi między sobą na rynku,
- porozumienia wertykalne – zawierane pomiędzy partnerami obrotu gospodarczego.

Z kolei Konieczny⁹² rozróżnia trzy podstawowe rodzaje konsolidacji:

- integracja pozioma,
- integracja pionowa,
- konsolidacja w formie konglomeratu.

Podobna w sensie merytorycznym, ale inna nomenklaturowo jest klasyfikacja podawana przez Dytwalda⁹³. W odniesieniu do **alianсів strategicznych** używa on pojęć:

- alianse łączące,
- alianse horyzontalne,
- alianse dywersyfikacyjne.

Poszczególne rodzaje połączeń określane są przez tego autora następująco:

- **Alianse łączące**, opisywane również jako alianse komplementarne, łączą przedsiębiorstwa, których kompetencje są zróżnicowane. Wyobrazić to sobie można jako łączenie łańcuchów wartości poszczególnych przedsiębiorstw tak, aby wykorzystać ich najsilniejsze elementy. W tego typu aliansie każdy z partnerów ponosi odpowiedzialność za tę część działań, w której posiada odpowiednie umiejętności. Ze względu na zróżnicowane

⁹¹ (Tokaj-Krzewska A., 1998): 82.

⁹² (Konieczny J., 1996): 86 i 87.

⁹³ Porównaj: (Dytwald J. A., 1997): 73 i dalsze

działania partnerów nie występuje element konkurencji pomiędzy nimi.

- **Alianse horyzontalne** mają dwie formy: alianse addytywne oraz integracyjne. W przypadku aliansów addytywnych podstawowym celem porozumienia jest uzyskanie efektów skali przy wytwarzaniu finalnego produktu wspólnego i z natury rzeczy obejmują cały łańcuch wartości partnerów, którymi są przedsiębiorstwa o podobnych pozycjach konkurencyjnych. Nie występuje element konkurencji zewnętrznej, natomiast może występować konkurencja wewnątrz aliansu o to, komu przypadnie realizacja określonej części działań i korzyści z tym związanych.
- **Alianse dywersyfikacyjne** są wysoce specyficzną formą, ponieważ zespalają cechy aliansów łączących i horyzontalnych. Zawierane są przez firmy działające w różnych branżach w celu stworzenia i komercjalizacji produktów, które zaburzają tradycyjne granice branż. Integracyjny aspekt tych aliansów przejawia się we wspólnych pracach badawczych, prowadzonych nad produktem. Elementy aliansu łączącego pojawiają się najczęściej przy decyzjach o tym, który partner będzie firmował produkt swoją marką, w jakiej sieci dystrybucyjnej będzie on sprzedawany.

Nie chcąc tutaj mnożyć przyjmowanych w teorii podziałów fuzji, przyjmiemy zasadniczy ich podział na fuzje poziome, pionowe i konglomeraty.

Fuzje poziome

Najczęściej spotykanymi są **fuzje** (mergers) **poziome**, kiedy to dwie lub więcej instytucji finansowych łączy się w celu utworzenia nowego podmiotu gospodarczego. Połączenia tego typu są najczęściej fuzjami przyjaznymi z głównym celem w postaci powiększenia potencjału łączących się instytucji. Fuzje poziome oznaczają połączenie się dwóch przedsiębiorstw, należących do tej samej gałęzi i reprezentujących to samo stadium produkcji, najczęściej konkurujących dotychczas ze sobą (przykładem jest fuzja dwóch producentów komputerów).

Fuzje pionowe

Fuzje pionowe to takie połączenia, w których partnerzy należą do tej samej gałęzi, ale reprezentują różne stadia produkcji, np. fuzja producenta komputerów z producentem mikroprocesorów. W tym rodzaju fuzji z równie wysoką częstotliwością, jak przymiery przyjazne, spotykane są przejścia (*acquisitions*) podmiotów o mniejszym potencjale przez silniejszych partnerów.

Konglomeraty

Wreszcie **konglomeraty** to takie połączenia, w których stronami są firmy nie związane zakresem swojej aktywności gospodarczej ze sobą i ta forma występuje wówczas, kiedy np. producent komputerów łączy się z firmą produkującą samochody.

W trakcie fuzji wyróżnia się⁹⁴ trzy fazy właściwej integracji:

- działania natychmiastowe,
- stabilizacja nabytego przedsiębiorstwa,
- korekty dostosowawcze i asymilacja.

Działania natychmiastowe dotyczą:

- efektywnego przejścia kontroli,
- redukcji zbędnych aktywów,
- zmian w kierownictwie.

Faza stabilizacji zawiera w sobie następujące składowe poczynania:

- przywrócenie przywództwa,
- unikanie gwałtownych zmian w polityce kadrowej i płacowej,
- identyfikacja kluczowych menedżerów.

Korekty polegają na:

- integracji strukturalnej,
- integracji operacyjnej,
- integracji kulturowej.

Wedle innej próby podziału⁹⁵ podawane są trzy etapy procesu przejścia:

⁹⁴ Podobnie: (*Fuzje i przejścia przedsiębiorstw*, 1998): 339 i następne.

⁹⁵ Według: (*Sudarsanam S.*, 1998): 44.

ETAP 1

- rozwijanie strategii przejęcia, logiki kreowania wartości oraz kryteriów dokonania transakcji,
- poszukiwanie firm, mogących stać się celem przejęcia, oraz ich identyfikacja,
- strategiczna ocena firmy, będącej celem przejęcia, oraz uzasadnienie transakcji.

ETAP 2

- rozwijanie strategii ofertowej,
- ocena finansowa i wycena firmy, będącej celem przejęcia,
- negocjowanie, finansowanie i zawarcie transakcji.

ETAP 3

- ocena dopasowania organizacyjnego i kulturowego,
- rozwijanie metod integracyjnych,
- dopasowywanie strategii, układu organizacyjnego oraz aspektów kulturowych między firmą przejmującą a firmą przejętą,
- wyniki.

W ramach funkcji przygotowawczych przed podjęciem uchwały o połączeniu przygotowywane są tzw. bilanse połączeniowe. Przygotowanie tych bilansów ma na celu danie akcjonariuszom pełnej wiedzy o wartości majątku, który posiadają łączące się podmioty. Przygotowanie tych bilansów pozwala określić wartość majątku spółek, tworzących nową organizację, i wartość łączną majątku nowego tworu. Daje to niezbędną podstawę do negocjacji o sposobie przewartościowania dotychczasowych akcji na akcje nowej spółki. Przepisy kodeksu handlowego nie określają ściśle daty oraz tego, według jakich zasad rachunkowości mają być sporządzone bilanse połączeniowe. Takie pozostawienie dowolności interpretacyjnej nie sprzyja stworzeniu jednolitych reguł w tym zakresie. Ponadto należy zauważyć, że majątek łączących się spółek może się zmienić od czasu sporządzenia bilansu połączonego podmiotu; szczególnie istotne stają się te różnice przy długo trwającej procedurze połączenia.

Bilans skonsolidowany może powstać dopiero po formalnym zarejestrowaniu nowej spółki w sądzie rejestrowym. Na ten dzień spółka przejmowana jest zobowiązana do zamknięcia swoich

ksiąg, a spółka przejmująca do zamknięcia dotychczasowych i otwarcia nowych ksiąg rachunkowych.

Przy powstaniu grupy kapitałowej jednostka dominująca powinna opracować szczegółowe wytyczne w zakresie organizacji rachunkowości, które jako minimum powinny obejmować⁹⁶:

- wybór właściwego systemu rachunku kosztów i planu kont jako podstawy systemu zarządzania grupą,
- obowiązujące dla jednostek i grupy jednolite zasady wyceny aktywów i pasywów,
- system ustalania cen transferowych przy rozliczeniach w ramach grupy,
- jednolite modele oceny i analizy rentowności jednostek, należących do grupy,
- sposób i częstotliwość sporządzania i zbadania przez biegłych rewidentów roboczych sprawozdań finansowych jednostek, objętych konsolidacją,
- zasady tworzenia i przechowywania dokumentacji konsolidacyjnej.

Ekonomiczne efekty fuzji można określić, przykładając ekonomiczne miary do działalności ocenianej instytucji. Najpopularniejszą formą takiej oceny jest ocena wskaźnikowa. Poszczególne grupy wskaźników⁹⁷, stosowanych w ocenie przedsiębiorstwa, dają wyobrażenie o ekonomicznych efektach zmian, dokonanych w działalności firmy na skutek fuzji. Wymiar ekonomiczny jest najlepszą miarą sukcesu czy niepowodzenia dokonanego procesu połączeniowego. W tym aspekcie, przy przejęciach, możemy mówić o punkcie widzenia akcjonariuszy firmy-celu i akcjonariuszach firmy-nabywcy. Jak potwierdza praktyka, akcjonariusze firmy celu najczęściej określają ze swojej perspektywy przeprowadzoną transakcję jako sukces. Prawie zawsze oferent lub kilku oferentów podnosią swoją aktywnością wartość rynkową akcji spółki-celu, co jako korzystne odbierają dotychczasowi jej akcjonariusze. Ostateczna

⁹⁶ Porównaj: (Helin A., Zorke K., 1998): 235 i dalsze.

⁹⁷ Bardzo czytelny podział wskaźników podaje Witold Bień w swojej pracy o zarządzaniu finansami. Patrz: (Bień W., 1999): 98.

transakcja odbywa się często nawet powyżej tej już i tak podwyższonej ceny, jako iż najczęściej wiąże się wezwaniem do skupu po cenie wyższej niż giełdowa. Niekiedy też dodatkową atrakcją dla dotychczasowych akcjonariuszy jest wypłata wyjątkowo wysokiej dywidendy, co stanowi element gry obronnej dotychczasowego zarządu. W każdym przypadku zapłata jest pewna i natychmiastowa. Zupełnie inna jest perspektywa akcjonariuszy firmy-nabywcy. Oni angażują swój kapitał na długi termin i z niepewnym efektem.

Procesy konsolidacyjne w instytucjach finansowych nie są często jednoznacznie korzystne i prawie nigdy nie powodują większych korzyści po stronie obniżenia kosztów⁹⁸. Wedle jednego ze źródeł⁹⁹ tylko 23% transakcji określanych jest jako zakończone sukcesem. To zupełnie szokujący wynik, szczególnie w odniesieniu do trwającej mody na fuzje. Większość badań efektywności ekonomicznej fuzji banków przeprowadzonych w Stanach Zjednoczonych stwierdza nieistotną poprawę dochodu¹⁰⁰. Także badania europejskie¹⁰¹ potwierdzają, że fuzje w bankowości nie gwarantowały efektywności. Znaczące wzrosty efektywności generowały jedynie przejęcia transgraniczne¹⁰². Często sugestia, wynikająca z tytułu pracy Marka L. Sirowera¹⁰³, o pułapce synergii staje się doświadczeniem uczestniczących w procesach konsolidacyjnych instytucji. Cena przejęcia nie może być większa od sumy wartości przedsiębiorstwa nabywanego i wartości efektów synergii¹⁰⁴. A zatem płacona premia nie może być nigdy wyższa od spodziewanej wartości synergii.

Łączenie przedsiębiorstw w większe i silniejsze struktury występuje we wszystkich dziedzinach gospodarki krajów zachodnich. W latach osiemdziesiątych XX wieku chlebem powszednim we

⁹⁸ Patrz: (Molyneux P., 1998): 59.

⁹⁹ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 243 i 244.

¹⁰⁰ Porównaj: (Berger A.N., Humprey D.B., 1992), (Linder J.C., Crane D.B., 1992), (Srinivasan A., Wall L.D., 1992), (Srinivasan A., 1992).

¹⁰¹ Na przykład: (Berg S.A., 1992) oraz (Vennet V.R., 1995).

¹⁰² Patrz: (Molyneux P., 1998): 62.

¹⁰³ (Sirower M. L., 1997) – powoływany zasadniczy tytuł tego opracowania brzmi: *The Synergy Trap*.

¹⁰⁴ Porównaj: (Rappaport A., 1999): 161.

wszystkich branżach stały się takie operacje inżynierii finansowej, jak połączenia (*mergers*), przejęcia (*acquisitions*), publiczne wezwania do sprzedaży lub zamiany akcji (*tender offers*), zakupy lub zamiany pakietów kontrolnych (*purchase of stakes*), sprzedaż części aktywów przedsiębiorstwa (*divestitures*) czy wspomagane wykupy firm (*LBO – leveraged buy-outs*)¹⁰⁵. Wydaje się jednak, że operacje połączeniowe, dokonywane w instytucjach finansowych, mają szczególne znaczenie dla życia gospodarczego. Zjawisko łączenia się banków występuje we wszystkich krajach słynnej Triady (Stany Zjednoczone, Japonia i EU). Efektem tej tendencji, trwającej od wielu już lat, jest zmniejszanie liczby lokalnych banków krajowych, w niektórych przypadkach wręcz radykalne. Równocześnie pojawia się tendencja do wzrostu liczby banków zagranicznych.

Istnienie cykli koniunkturalnych w gospodarce zostało wielokrotnie potwierdzone empirycznie. Najczęściej wyróżnia się cztery fazy cyklu koniunkturalnego¹⁰⁶:

- **faza kryzysu** – charakteryzuje się nadprodukcją, czyli przewagą podaży w porównaniu z efektywnym popytem;
- **faza depresji** (zastoju) – odznacza się względną stabilizacją gospodarki na obniżonym poziomie;
- **faza ożywienia** – charakteryzuje się wzrostem poszczególnych wskaźników aktywności gospodarczej;
- **faza rozkwitu** z dalszym wzrostem, ale już w zwolnionym w stosunku do poprzedniej fazy tempie.

Niekiedy podział ten ogranicza się do fazy spadkowej (*recesja*, łącząca fazy kryzysu i depresji) oraz fazy wzrostowej (*ekspansja*, która łączy fazy ożywienia i rozkwitu). Podobnie jak w rozwoju całej gospodarki możemy mówić o fazach i cyklach w życiu poszczególnych przedsiębiorstw. W tej mikroskali od kryzysów należy odróżnić przerwy konsolidacyjne¹⁰⁷, stanowiące progi wzrostu przedsiębiorstwa. Zgodnie z modelem realnego cyklu koniunkturalnego¹⁰⁸ boom jest to okres bardzo korzystnych zmian w sferze

¹⁰⁵ (Konieczny J., 1996): 31.

¹⁰⁶ Patrz: (Podstawy ekonomii, 1998): 513.

¹⁰⁷ Porównaj: (Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem, 1997): 153.

¹⁰⁸ Porównaj: (Hall R. E., Taylor J. B., 1997): 133.

wydajności, na recesję zaś przypada spadek wydajności poniżej poziomu normalnego.

Wszystkie teorie dotyczące koniunktury, kryzysów i cykli koniunkturalnych można podzielić na dwie grupy:

- teorie egzogeniczne,
- teorie endogeniczne¹⁰⁹.

Te pierwsze sugerują, że cykle wywołują czynniki zewnętrzne w stosunku do gospodarki, począwszy od zmian na słońcu w teorii Jevonsa, poprzez wojny do wyborów parlamentarnych. Teorie endogeniczne upatrują przyczyn cykliczności w elementach zawierających się w gospodarce, widząc jako główne siły sprawcze je wywołujące:

- czynniki finansowe, np. stopy procentowe,
- ekonomiczne, np. nadprodukcja i
- psychologiczne, np. irracjonalna panika na giełdzie.

Porównanie intensywności występowania tendencji procesów konsolidacyjnych z hossą i bessą giełdową daje zaskakująco jednoznaczne rezultaty¹¹⁰. Na ogół na rozwiniętych rynkach fale fuzji są bezpośrednio związane z koniunkturą na rynku kapitałowym i pojawiają się podczas hossy giełdowej. Szczepankowski¹¹¹ wyróżnia w XX wieku pięć fal fuzji:

- w latach 1900-1905, tzw. fala przełomu wieku,
- w latach dwudziestych (1920-1929),
- w latach sześćdziesiątych (1965-1970),
- w latach osiemdziesiątych (współczesna fala fuzji);
- pod koniec wieku (fala fuzji rozpoczęta w 1994 roku).

Jednocześnie autor ten podkreśla, że ostatnia fala fuzji dotyczy przede wszystkim takich sektorów jak: **bankowość**, usługi dla biznesu, mass media, przemysł farmaceutyczny, spożywczy, **ubezpieczenia**, transport lotniczy oraz budownictwo. Istnieją duże różnice w częstotliwości pojawiania się fuzji w ramach cyklu koniunkturalnego. Mimo

¹⁰⁹ Według: (Czuma Ł., Jarosz A., 1998): 143.

¹¹⁰ Porównaj wydarzenia na rynku brytyjskim opisywane w książce Jenkinsona i Mayera – (Jenkinson T., Mayer C., 1998): 3 i dalsze.

¹¹¹ (Szczepankowski P. J., 2000): 57.

że w literaturze brak zgodności co do czynników, determinujących aktywność w zakresie fuzji i przejęć, istnieje ogólna zgoda co do związku fal fuzji z ogólną koniunkturą gospodarczą¹¹². Cykliczna natura rynku fuzji i przejęć uważana jest nawet przez niektórych za jego istotną słabość, szczególnie w zakresie nadzoru korporacyjnego¹¹³.

Wedle innych autorów w XX wieku odnotowano cztery zakończone fale fuzji i przejęć¹¹⁴:

- fala I – lata 1893-1904,
- fala II – lata 1920-1929,
- fala III – druga połowa lat pięćdziesiątych – rok 1970,
- fala IV – lata osiemdziesiąte¹¹⁵.

Od roku 1992, który był ostatnim rokiem spadkowym w obszarze fuzji i przejęć, kształtuje się nowa i ostatnia fala w wieku dwudziestym. Obecna fala charakteryzuje się występowaniem fuzji o wielkich rozmiarach. Największa ogłoszona dotąd fuzja, czy raczej jej plan, który ostatecznie nie został jednak zrealizowany, pomiędzy Deutsche Bank AG i Dresdner Bank AG, określał wartość aktywów łączących się partnerów na 1,25 biliona dolarów amerykańskich (1.250 miliardów dolarów¹¹⁶). Najaktywniejsze sektory to farmaceutyczny, ubezpieczeniowy, bankowy, spożywczy, zbrojeniowy, budowlany, telekomunikacyjny i lotniczy. Jednocześnie w ostatnich latach często zdarzało się, że stosunkowo nieduże spółki przejmowały spółki wyraźnie od nich większe. W takich przypadkach najczęściej wiązało się to z zewnętrznym wsparciem instytucji finansowych, wyspecjalizowanych w tego typu przedsięwzięciach. Tymi instytucjami najczęściej były banki inwestycyjne. To właśnie one jako doradca często wywierają presję na oferenta, ażeby dokonywał transakcji, nawet przy braku przekonywujących przesłanek¹¹⁷. Funkcjonują one najczęściej w zakresie finansowania

¹¹² (*Nadzór korporacyjny. Perspektywa międzynarodowa*, 1999): 93.

¹¹³ (*Nadzór korporacyjny. Perspektywa międzynarodowa*, 1999): 117.

¹¹⁴ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 41 i dalsze.

¹¹⁵ Porównaj: (*Suszyński C.*, 1993).

¹¹⁶ Wyjaśnienie to podaję dla pełnej jasności co do wartości tej fuzji, ze względu na inne znaczenie słowa *billion* w języku angielskim; po polsku oznacza to miliard.

¹¹⁷ (*Sudarsanam S.*, 1998): 238.

korporacji (szczególnie *underwriting*), inżynierii finansowej (przede wszystkim *M&A*) oraz zarządzania aktywami¹¹⁸. Najczęściej są to wyspecjalizowane instytucje finansowe, świadczące usługi z zakresu pośrednictwa na rynku papierów wartościowych, zarządzające funduszami, spełniające funkcje instytucji doradczej dla firm¹¹⁹. Konieczny¹²⁰ w swojej pracy w gronie najważniejszych banków inwestycyjnych wymienia: Merrill Lynch, Salomon Brothers, Lehman Brothers, First Boston, Goldman Sachs, Morgan Stanley, Hambrecht & Quist, HSCB Investment Bank, Morgan Grenfell, Kleinwort Benson i SG Warburg.

Fuzje i przejęcia odgrywają wyjątkowo dużą rolę na rynku amerykańskim. Szczególnie intensywny wydawał się jeszcze niedawno rok 1995, kiedy to wartość tego typu transakcji w Stanach Zjednoczonych przekroczyła 400 mld USD. W kwocie tej największymi były: przejęcie przez Disneya Capital Cities za 19 mld USD i połączenie Chemical Bank z Chase Manhattan wartości 10 mld USD¹²¹.

Istnieją duże trudności z jednoznacznym określaniem efektów ekonomicznych procesów konsolidacyjnych. Nawet doświadczeni analitycy gubią się, chcąc właściwie określić odpowiednie wskaźniki ekonomiczne łączących się instytucji. Pojawiająca się w zapisach księgowych często tzw. rezerwa kapitałowa z konsolidacji¹²², którą dopisuje się częściowo przez kilka lat do wyniku finansowego grupy, może być traktowana przez analityków jako zysk roku bieżącego lub jako fundusze własne. W zależności od tego niekiedy ekstremalnie różne mogą być wartości wskaźników ROE¹²³ czy P/BV¹²⁴. W polskich warunkach żywym tego przykładem były rozbieżności w ocenach giełdowych wskaźników Banku Polska Kasa Opieki SA¹²⁵.

¹¹⁸ (Konieczny J., 1996): 6.

¹¹⁹ Porównaj: (System finansowy w Polsce lata dziewięćdziesiąte, 1998): 40.

¹²⁰ (Konieczny J., 1996): 10, 27, 48 i 55.

¹²¹ Według: (Hooke J. C., 1998): V.

¹²² Różnica pomiędzy wartością nominalną akcji przejmowanej instytucji, a jej wartością księgową.

¹²³ ROE = Return on Equity, czyli zwrot na kapitale własnym.

¹²⁴ P/BV = Price/Book Value, czyli cena/wartość księgową.

¹²⁵ Porównaj: „Rzeczpospolita” 19 czerwca 1998 roku.

1. 5. Procesy konsolidacyjne w polskim prawie

W polskim prawodawstwie pojawiają się także ściśle związane z procesami konsolidacyjnymi pojęcia **jednostki dominującej**, **jednostki zależnej** i **jednostki stowarzyszonej**.

Ustawa o rachunkowości¹²⁶, mówiąc o **jednostce dominującej**, rozumie przez to „spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub inną spółkę kapitałową:

- a) posiadającą większość całkowitej liczby głosów w organach innej **jednostki (zależnej)**, także na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu, lub
- b) uprawnioną do podejmowania decyzji o polityce finansowej i bieżącej działalności gospodarczej tej innej **jednostki (zależnej)** na podstawie ustawy, statutu lub umowy, lub
- c) jako akcjonariusz lub udziałowiec jest uprawniona do powoływania albo odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorczych innej **jednostki (zależnej)**, lub
- d) której członkowie zarządu lub osoby pełniące funkcje kierownicze, albo członkowie zarządu bądź osoby pełniące te funkcje kierownicze w **jednostce zależnej**, stanowią jednocześnie więcej niż połowę składu zarządu drugiej **jednostki zależnej**,
- e) posiadającą w innej **jednostce (stowarzyszonej)** nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu wspólników lub akcjonariuszy,
- f) w inny sposób niż określony w lit. e) wywierającą znaczny wpływ na politykę finansową i bieżącą działalność gospodarczą innej **jednostki (stowarzyszonej)**”.

W ten sposób ustawa ta pośrednio definiuje także pojęcia **jednostki zależnej** i **jednostki stowarzyszonej**.

W perspektywie historycznej istotnym dla procesów konsolidacyjnych, jakie miały miejsce w Polsce, był Kodeks Handlowy¹²⁷.

¹²⁶ Ustawa z dnia **29 września 1994** o rachunkowości Dz. U. z 2002 nr 76, poz. 694 tekst jednolity wraz ze zmianą Dz. U. z 2003 nr 60, poz. 535.

¹²⁷ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia **27 czerwca 1934** Kodeks Handlowy Dz. U. z 1934 nr 57, poz. 502 wraz ze zmianami.

Obowiązujący do końca roku 2000 Kodeks dopuszczał do połączenia jedynie jednorodnych spółek kapitałowych, nie było zatem możliwe, przy zastosowaniu procedur w nim przewidzianych, połączenie spółki akcyjnej ze spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Przy najważniejszych decyzjach wymagana była większość 2/3 głosów, a przy decyzjach o połączeniach z inną spółką nawet 1 głos. Nadzór właścicielski możliwy był w różnych zakresach zależnych od procentowego udziału w kontroli spółki. Dotyczyło to¹²⁸:

- bycia poinformowanym o najważniejszych sprawach spółki (10-20% akcji),
- zapobiegania podjęciu niekorzystnych decyzji przez pozostałych właścicieli (co najmniej 34%),
- współdecydowania o najważniejszych sprawach spółki (powyżej 50%),
- wpływu na obsadę rady nadzorczej, komisji rewizyjnej i zarządu spółki (20-51%),
- wyłącznego decydowania o najważniejszych sprawach spółki (powyżej 67-75%),
- sprawowania pełnej kontroli nad spółką.

Obowiązujący uprzednio Kodeks Handlowy nie przewidywał istnienia wielu elementów charakterystycznych dla rozwiniętych rynków kapitałowych. Na rynkach tych poza akcjami zwykłymi i uprzywilejowanymi występują akcje¹²⁹: złote, milczące, groszowe, pierwszorzędne i użytkowe. Ponadto Kodeks ten zawierał wiele nietrafionych określeń, zamazujących treść ekonomiczną operacji. Przykładowo, jak słusznie zauważają Oleś i Rodzyńkiewicz¹³⁰, zupełnie absurdalnie w odniesieniu do stanu faktycznego polski Kodeks Handlowy mówił w art. 469 § 2 o „spółkach przejętych” w wyniku zjednoczenia i o „spółce przejmującej” jako powstałej na skutek zjednoczenia.

W tej sytuacji Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uznał projekt Kodeksu spółek handlowych za największą reformę pol-

¹²⁸ Porównaj: (Trocki M., 1998): 154.

¹²⁹ Porównaj: (Sobczyk M., 1998): 277.

¹³⁰ (Oleś W., Rodzyńkiewicz M., 1998): 8.

skiego prawa gospodarczego od końca lat 20. ubiegłego stulecia¹³¹. Podkreślano wówczas, że regulacje kodeksowe stwarzają nowe możliwości rozwoju polskim przedsiębiorcom, polskiemu kapitałowi, zwiększając jego konkurencyjność wobec kapitału zagranicznego. Takie nadzieje wiązano zwłaszcza z przewidzianą w projekcie możliwością tworzenia dwu nowych typów spółek: partnerskiej i komandytowo-akcyjnej. Ta pierwsza otwierała nowe możliwości przedstawicielom wolnych zawodów – lekarzom, prawnikom, architektom, księgowym itd. Jest wzorowana na rozwiązaniach amerykańskich. Spółka komandytowo-akcyjna może być wykorzystywana zwłaszcza do prowadzenia przedsiębiorstw rodzinnych. Pozwala im na pozyskanie kapitału niezbędnego do rozwoju firmy, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości kierowania nią i zachowania nad nią kontroli.

Nowy Kodeks, przejmując materię zawartą w swym poprzedniku, zakłada, że nadal unormowania spółki cywilnej, a także cichej, znajdują się w Kodeksie cywilnym. Jego postanowienia zostały skorelowane z prawem o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawą o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawą o rachunkowości, prawem podatkowym i ustawą o działalności gospodarczej. Jednoznacznie i wyczerpująco normuje wiele kwestii, budzących dotąd wątpliwości, co utrudniało wcześniej działalność spółek prawa handlowego. Do nich należy funkcjonowanie spółki w organizacji, fuzje, przekształcenia i podziały spółek. Na szczególną uwagę zasługują zmiany, dotyczące spółki akcyjnej. Ułatwiony został proces jej zawiązywania i podwyższanie kapitału akcyjnego. Kodeks przewiduje m.in. wydłużenie terminów wnoszenia aportów, dopuszczenie widełkowego, maksymalnego bądź minimalnego, oznaczenia sumy subskrypcji lub podwyższenia kapitału zakładowego. Zmiany dotyczą m.in. praw i obowiązków akcjonariuszy. Kodeks określa maksymalny termin ograniczeń w zbywaniu akcji, reguluje problematykę użytkowania i zastawu akcji. Wprowadza zakaz udzielania pożyczek, zabezpieczeń i innych po-

¹³¹ Na podstawie: (Lewandowska I., 2000).

dobnych świadczeń, mających na celu ułatwienie nabywania akcji. Dopuszcza możliwość zaliczkowego wypłacania dywidendy, wprowadza tzw. akcje nieme, dokładnie normuje obowiązki osobiste akcjonariusza, nabywanie akcji własnych spółki. Bardziej liberalne od wcześniej obowiązujących stały się wymagania formalne, dotyczące rejestracji. Nie jest możliwe rozwiązanie spółki z powodu stwierdzenia braków formalnych, wynikłych z naruszenia prawa. Kodeks spółek handlowych podaje także definicje spółek: **dominującej, zależnej i powiązanej**. Dwa pierwsze pojęcia zachowują zgodność z nomenklaturą ustawy o rachunkowości¹³², natomiast ostatnie można identyfikować w praktyce ze spółką **stowarzyszoną** wedle definicji tej ustawy. Sam Kodeks spółek handlowych definiuje spółkę **powiązaną** jako taką spółkę kapitałową, w której inna spółka handlowa lub spółdzielnia dysponuje bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 20% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik lub użytkownik, albo na podstawie porozumień z innymi osobami, lub posiada bezpośrednio co najmniej 20% udziałów albo akcji w innej spółce kapitałowej. Ten ostatni zapis rozszerza zatem zakres pojęciowy spółki **powiązanej**, w stosunku do jednostki stowarzyszonej z ustawy o rachunkowości, o spółkę, posiadającą akcje lub udziały innej spółki.

Po roku 1989 przytłaczająca większość projektów fuzji, przeprowadzanych w Polsce, to fuzje, oparte na mechanizmie przyłączenia (*per incorporationem*)¹³³. Najprostszym tego wytłumaczeniem wydaje się istnienie w polskim prawie konieczności uzyskiwania „od nowa” zezwoleń administracyjnych w przypadku przeprowadzania fuzji przez zjednoczenie (*per unionem*)¹³⁴.

Polskie prawo nakłada na uczestników procesów konsolidacyjnych wielorakie obowiązki, ograniczające swobodę działania.

¹³² Gdzie jest co prawda mowa o „jednostkach”, a nie „spółkach” dominujących i zależnych, ale przez „jednostki” rozumie się spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub inną spółkę kapitałową.

¹³³ (Oleś W., Rodzyńkiewicz M., 1998): 6.

¹³⁴ (Oleś W., Rodzyńkiewicz M., 1998): 14.

Kodeks spółek handlowych¹³⁵ z 2000 roku poświęca w Tytule IV cały dział I łączeniu się spółek. Przepisy ogólne mówią o tym, że spółki kapitałowe mogą się łączyć między sobą oraz ze spółkami osobowymi; spółka osobowa nie może jednakże być spółką przejmującą albo spółką nowo zawiązaną. Ponadto spółki osobowe mogą się łączyć między sobą tylko przez zawiązanie spółki kapitałowej. Według przepisów ustawy połączenie może być dokonane:

- przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę (przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie),
- przez zawiązanie spółki kapitałowej, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek za udziały lub akcje nowej spółki (łączenie się przez zawiązanie nowej spółki).

Wspólnicy spółki przejmowanej lub spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki mogą otrzymać obok udziałów lub akcji spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej dopłaty w gotówce, nie przekraczające łącznie 10% wartości bilansowej przyznanych udziałów albo akcji spółki przejmującej, bądź 10% wartości nominalnej przyznanych udziałów albo akcji spółki nowo zawiązanej. Dopłaty spółki przejmującej są dokonywane z zysku bądź z kapitału zapasowego tej spółki. Spółka przejmująca lub spółka nowo zawiązana może wydanie swoich udziałów lub akcji wspólnikom spółki przejmowanej lub spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, uzależnić od wniesienia dopłat w gotówce, nie przekraczających wartości, o której mowa wyżej. Spółka przejmowana albo spółki, łączące się przez zawiązanie nowej spółki, zostają rozwiązane, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w dniu wykreślenia z rejestru. Połączenie następuje z dniem wpisania połączenia do rejestru właściwego według siedziby, odpowiednio spółki przejmującej albo spółki nowo zawiązanej (dzień połączenia). Wpis ten wywołuje skutek wykreślenia spółki przejmowanej albo spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

¹³⁵ Ustawa z dnia **15 września 2000** Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2000 nr 94, poz.1037 wraz ze zmianami.

Wykreślenie z rejestru spółki przejmowanej nie może nastąpić przed dniem zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej, jeżeli takie podwyższenie ma nastąpić, i przed dniem wpisania połączenia do rejestru właściwego według siedziby spółki przejmowanej. Wykreślenie spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, nie może nastąpić przed dniem wpisania do rejestru nowej spółki. Wykreślenie z rejestru, o którym mowa wyżej, następuje z urzędu. Spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki. Absolutną nowością Kodeksu jest to, iż na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną **przechodzą** z dniem połączenia w szczególności **zezwoienia, koncesje oraz ulgi**, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej. Jednakże przepisu tego nie stosuje się do zezwoleń i koncesji udzielonych spółce, będącej instytucją finansową, jeżeli organ, który udzielił zezwolenia lub wydał koncesję, złożył sprzeciw w terminie trzech tygodni od zawiadomienia go o planie połączenia. Zawiadomienie organu powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia planu połączenia przez jedną z łączących się spółek. Ujawnienie w księgach wieczystych lub rejestrach przejścia na spółkę przejmującą albo na spółkę nowo zawiązaną praw ujawnionych w tych księgach lub rejestrach następuje na wniosek tej spółki. Z dniem połączenia wspólnicy spółki przejmowanej lub spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, stają się wspólnikami spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej. Majątek każdej z połączonych spółek powinien być zarządzany przez spółkę przejmującą bądź spółkę nowo zawiązaną oddzielnie aż do dnia zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, których wierzytelności powstały przed dniem połączenia, a którzy przed upływem sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia o połączeniu zażądali na piśmie zapłaty. Za prowadzenie oddzielnego zarządu członkowie organów spółki przejmującej lub spółki nowo zawiązanej odpowiadają solidarnie. W okresie odrębnego zarządzania ma-

jątkami spółek wierzycielom każdej spółki służy pierwszeństwo zaspokojenia z majątku swojej pierwotnej dłużniczki przed wierzycielami pozostałych łączących się spółek. Wierzyciele łączącej się spółki, którzy zgłosili swoje roszczenia w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia o połączeniu i uprawdopodobnili, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez połączenie, mogą żądać zabezpieczenia swoich roszczeń.

Zarząd każdej z łączących się spółek sporządza pisemne sprawozdanie, uzasadniające połączenie, jego podstawy prawne i uzasadnienie ekonomiczne, a zwłaszcza stosunek wymiany udziałów lub akcji. W przypadku szczególnych trudności, związanych z wyceną udziałów lub akcji łączących się spółek, sprawozdanie powinno wskazywać na te trudności. W Kodeksie pojawia się pojęcie **planu połączenia spółek**. W przypadku łączenia się spółek kapitałowych plan połączenia spółek, będący pisemnym uzgodnieniem między łączącymi się spółkami, powinien zawierać co najmniej:

- typ, firmę i siedzibę każdej z łączących się spółek, sposób łączenia, a w przypadku połączenia przez zawiązanie nowej spółki – również typ, firmę i siedzibę tej spółki,
- stosunek wymiany udziałów lub akcji spółki przejmowanej bądź spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, na udziały lub akcje spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej i wysokość ewentualnych dopłat,
- zasady dotyczące przyznania udziałów albo akcji w spółce przejmującej bądź w spółce nowo zawiązanej,
- dzień, od którego udziały albo akcje, o których mowa wyżej, uprawniają do uczestnictwa w zysku spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej,
- prawa przyznane przez spółkę przejmującą bądź spółkę nowo zawiązaną wspólnikom oraz osobom szczególnie uprawnionym w spółce przejmowanej bądź w spółkach, łączących się przez zawiązanie nowej spółki,
- szczególne korzyści dla członków organów łączących się spółek, a także innych osób, uczestniczących w połączeniu, jeżeli takie zostały przyznane.

Ponadto do planu połączenia należy dołączyć:

- projekt uchwał o połączeniu spółek,
- projekt zmian umowy albo statutu spółki przejmującej bądź projekt umowy albo statutu spółki nowo zawiązanej,
- ustalenie wartości majątku spółki przejmowanej bądź spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, na określony dzień w miesiącu, poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie planu połączenia,
- oświadczenie, zawierające informację o stanie księgowym spółki, sporządzoną dla celów połączenia, na dzień, o którym mowa wyżej, przy wykorzystaniu tych samych metod i w takim samym układzie jak ostatni bilans roczny.

Plan połączenia należy poddać badaniu przez biegłego w zakresie poprawności i rzetelności. Sąd rejestrowy właściwy według siedziby spółki przejmującej albo spółki, która ma być zawiązana w miejsce łączących się spółek, wyznacza biegłego na wspólny wniosek spółek, podlegających łączeniu. Właśnie do tego wniosku powinien być załączony plan połączenia. Biegły w terminie określonym przez sąd, nie dłuższym jednak niż dwa miesiące od dnia jego wyznaczenia, sporządza na piśmie szczegółową opinię i składa ją wraz z planem połączenia sądowi rejestrowemu oraz zarządom łączących się spółek. Opinia ta powinna zawierać co najmniej:

- stwierdzenie, czy stosunek wymiany udziałów lub akcji został ustalony należycie,
- wskazanie metody albo metod użytych dla określenia proponowanego w planie połączenia stosunku wymiany udziałów lub akcji wraz z oceną zasadności ich zastosowania,
- wskazanie szczególnych trudności związanych z wyceną udziałów lub akcji łączących się spółek.

Zarządy łączących się spółek powinny zawiadomić współników dwukrotnie, w odstępie nie krótszym niż dwa tygodnie, w sposób przewidziany dla zwoływania zgromadzeń współników lub walnych zgromadzeń, o zamiarze połączenia się z inną spółką, nie później niż na sześć tygodni przed planowanym dniem powzięcia uchwały o połączeniu. Zawiadomienie takie powinno zawierać co najmniej:

- numer Monitora Sądowego i Gospodarczego, w którym dokonano ogłoszenia, chyba że zawiadomienie to jest przedmiotem ogłoszenia,
- miejsce oraz termin, w którym wspólnicy mogą się zapoznać z dokumentami wymienionymi niżej; termin ten nie może być krótszy niż miesiąc przed planowanym dniem powzięcia uchwały o połączeniu.

Wspólnicy łączących się spółek mają prawo przeglądać następujące dokumenty:

- plan połączenia,
- sprawozdania finansowe oraz sprawozdania zarządów z działalności łączących się spółek za trzy ostatnie lata obrotowe wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta, jeśli opinia lub raport były sporządzane,
- projekt uchwał o połączeniu spółek,
- projekt zmian umowy albo statutu spółki przejmującej bądź projekt umowy albo statutu spółki nowo zawiązanej,
- ustalenie wartości majątku spółki przejmowanej bądź spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, na określony dzień w miesiącu, poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie planu połączenia,
- oświadczenie zawierające informację o stanie księgowym spółki,
- sprawozdania zarządów łączących się spółek, sporządzone dla celów połączenia,
- opinię biegłego.

Jeżeli łącząca się spółka prowadziła działalność w okresie krótszym niż trzy lata, sprawozdania, o których mowa wyżej, powinny obejmować cały okres działalności spółki. Wspólnicy mogą żądać udostępnienia im bezpłatnie w lokalu spółki odpisów dokumentów, o których mowa wyżej. Bezpośrednio przed powzięciem uchwały o połączeniu spółek wspólnikom należy ustnie przedstawić istotne elementy treści planu połączenia, sprawozdania zarządu i opinii biegłego.

Łączenie się spółek wymaga uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia każdej z łączących się spółek, powziętej **większością trzech czwartych** głosów, reprezentujących co

najmniej połowę kapitału zakładowego, chyba że umowa lub statut spółki przewidują surowsze warunki. Łączenie się spółek publicznych wymaga uchwały walnego zgromadzenia każdej z łączących się spółek, powziętej **większością dwóch trzecich** głosów, chyba że statut spółki przewiduje surowsze warunki. W przypadku, gdy w łączącej się spółce akcyjnej występują akcje różnego rodzaju, uchwała powinna być powzięta w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Uchwała, o której mowa wyżej, powinna zawierać zgodę na plan połączenia, a także na proponowane zmiany umowy albo statutu spółki przejmującej bądź na treść umowy albo statutu nowej spółki. Uchwała powinna być umieszczona w protokole, sporządzonym przez notariusza. Plan połączenia należy ogłosić nie później niż na sześć tygodni przed dniem powzięcia pierwszej uchwały w sprawie połączenia. Zarząd każdej z łączących się spółek powinien zgłosić do sądu rejestrowego uchwałę o łączeniu się spółki w celu wpisania do rejestru wzmianki o takiej uchwale ze wskazaniem, czy łącząca się spółka jest spółką przejmującą, czy spółką przejmowaną. W przypadku, gdy siedziby właściwych sądów rejestrowych znajdują się w różnych miejscowościach, **sąd** rejestrowy właściwy według siedziby spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej **zawiadamia z urzędu** niezwłocznie sąd rejestrowy właściwy według siedziby spółki przejmowanej bądź spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, o swoim postanowieniu, dotyczącym połączenia spółek. W przypadku, o którym mowa wyżej, sąd rejestrowy właściwy według siedziby spółki przejmowanej bądź każdej ze spółek, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, przekazuje z urzędu dokumenty spółki, wykreślonej z rejestru, celem ich przechowania, sądowi rejestrowemu właściwemu według siedziby spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej. Ogłoszenie o połączeniu spółek jest dokonywane na wniosek spółki przejmującej albo spółki nowo zawiązanej. Po dniu połączenia spółek powództwo o uchylenie albo o stwierdzenie nieważności uchwały, dotyczącej połączenia, może być wytoczone jedynie przeciwko spółce przejmującej albo spółce nowo zawiązanej. Powództwo, o którym mowa wyżej, może być wytoczone nie później niż w terminie miesiąca od dnia powzięcia uchwały.

Uchwała nie podlega zaskarżeniu ze względu na zastrzeżenia, dotyczące wyłącznie stosunku wymiany udziałów lub akcji. Nie ogranicza to prawa do dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych. W przypadku uchylenia uchwały albo stwierdzenia nieważności uchwały o połączeniu sąd rejestrowy z urzędu wykreśla z rejestru wpisy dokonane w związku z połączeniem. Wykreślenie z rejestru, o którym mowa wyżej, nie wpływa na ważność czynności prawnych spółki przejmującej albo spółki nowo zawiązanej, dokonanych w okresie między dniem połączenia a dniem ogłoszenia o wykreśleniu. Za zobowiązania, wynikające z takich czynności, łączące się spółki odpowiadają solidarnie.

Osoby o szczególnych uprawnieniach w spółce przejmowanej bądź w spółkach, łączących się przez zawiązanie nowej spółki, czyli mający udziały lub akcje uprzywilejowane, tytuły uczestnictwa w zysku lub w podziale majątku spółki oraz związane z nimi prawa oraz prawa pierwszeństwa przy podziale majątku, mają prawa co najmniej równoważne z tymi, które im przysługiwały dotychczas. Posiadacze papierów wartościowych innych niż akcje, emitowanych przez spółkę przejmowaną bądź przez spółki, łączące się przez zawiązanie nowej spółki, mają w spółce przejmującej albo spółce nowo zawiązanej prawa co najmniej równoważne z tymi, które im przysługiwały dotychczas.

Członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej oraz likwidatorzy łączących się spółek odpowiadają wobec wspólników tych spółek solidarnie za szkody wyrządzone działaniem lub zaniechaniem, sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy albo statutu spółki, chyba że nie ponoszą winy. Roszczenia z tytułu naprawienia szkody przedawniają się z upływem trzech lat od dnia ogłoszenia o połączeniu. Biegły odpowiada wobec łączących się spółek oraz ich wspólników lub akcjonariuszy za szkody, wyrządzone z jego winy. W przypadku gdy biegłych jest kilku, ich odpowiedzialność jest solidarna.

Spółka przejmująca nie może objąć udziałów albo akcji własnych za udziały lub akcje, które posiada w spółce przejmowanej, oraz za własne udziały lub akcje spółki przejmowanej. Zakaz, o którym mowa wyżej, dotyczy również objęcia udziałów lub akcji

własnych przez osoby, działające we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki przejmującej bądź spółki przejmowanej.

Połączenie może być przeprowadzone bez podwyższenia kapitału zakładowego, jeżeli spółka przejmująca ma udziały lub akcje spółki przejmowanej. Dla umożliwienia objęcia udziałów lub akcji wspólnikom spółki przejmowanej spółka przejmująca może nabyć własne udziały albo akcje o łącznej wartości nominalnej, nie przekraczającej 10% kapitału zakładowego.

W odniesieniu do spółki przejmującej połączenie może być przeprowadzone bez powzięcia uchwały o połączeniu, jeżeli spółka ta posiada udziały albo akcje o łącznej wartości nominalnej nie niższej niż 90% kapitału zakładowego spółki przejmowanej, lecz nie obejmującej całego jej kapitału. Nie dotyczy to przypadku, gdy spółką przejmującą jest spółka publiczna.

Wspólnik spółki przejmującej, reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego, może domagać się zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników albo nadzwyczajnego walnego zgromadzenia w celu powzięcia uchwały o połączeniu.

Przygotowanie planu połączenia **spółek osobowych** przez zawiązanie nowej spółki kapitałowej nie jest obowiązkowe. W innych przypadkach plan połączenia powinien zawierać co najmniej:

- typ, firmę i siedzibę każdej z łączących się spółek, sposób łączenia, a w przypadku połączenia przez zawiązanie nowej spółki – również typ, firmę i siedzibę tej spółki,
- liczbę i wartość udziałów albo akcji spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej, przyznanych wspólnikom łączącej się spółki osobowej, oraz wysokość ewentualnych dopłat,
- dzień, od którego udziały albo akcje przyznane wspólnikom łączącej się spółki osobowej uprawniają do uczestnictwa w zysku spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej,
- szczególne korzyści dla wspólników łączącej się spółki osobowej, a także innych osób, uczestniczących w połączeniu, jeżeli takie zostały przyznane.

Gdy spółką przejmującą albo spółką nowo zawiązaną jest spółka akcyjna lub gdy jedną z łączących się spółek jest spółka komandytowo-akcyjna, plan połączenia należy poddać badaniu przez bie-

głego w zakresie poprawności i rzetelności. W przypadku innym niż określony wyżej plan połączenia należy poddać badaniu biegłego, gdy zażąda tego co najmniej jeden ze współników łączących się spółek, składając w tej sprawie w spółce, której jest współnikiem, pisemny wniosek, nie później niż w terminie siedmiu dni od dnia powiadomienia go przez spółkę o zamiarze połączenia. Plan połączenia powinien być zgłoszony do sądu rejestrowego łączących się spółek z wnioskiem.

Łącząca się spółka zawiadamia współników, którzy nie prowadzą spraw spółki, dwukrotnie, w odstępie nie krótszym niż dwa tygodnie, w sposób przewidziany dla zawiadamiania współników, o zamiarze połączenia się z inną spółką, nie później niż na sześć tygodni przed planowanym dniem powzięcia uchwały o połączeniu. Zgłoszenie wniosku, o którym mowa wyżej, wymaga dodatkowego zawiadomienia, wskazującego nowy termin planowanego powzięcia uchwały. Zawiadomienie to powinno określać co najmniej miejsce oraz termin, w którym współnicy mogą się zapoznać z dokumentami połączenia. Termin ten nie może być krótszy niż miesiąc przed planowanym dniem powzięcia uchwały o połączeniu.

Łączenie się spółek wymaga uchwały zgromadzenia współników lub walnego zgromadzenia łączącej się spółki kapitałowej i uchwały wszystkich współników łączącej się spółki osobowej. Uchwała zgromadzenia współników lub walnego zgromadzenia łączącej się spółki kapitałowej wymaga większości trzech czwartych głosów, reprezentujących co najmniej połowę kapitału zakładowego, chyba że umowa lub statut spółki przewidują surowsze warunki. W przypadku łączenia się spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej wymagana jest jednomyślność komplementariuszy oraz uchwała komandytariuszy bądź akcjonariuszy, za którą wypowiedzą się osoby reprezentujące co najmniej trzy czwarte sumy komandytowej bądź kapitału zakładowego, chyba że umowa lub statut przewidują warunki surowsze. W przypadku gdy w łączącej się spółce akcyjnej lub w spółce komandytowo-akcyjnej występują akcje różnego rodzaju, uchwała o łączeniu jest podejmowana w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Uchwały, o których mowa wyżej,

powinny zawierać zgodę na plan połączenia, a także na proponowane zmiany umowy lub statutu spółki przejmującej bądź na treść umowy lub statutu nowej spółki. Uchwały te powinny być umieszczone w protokole sporządzonym przez notariusza. Zarząd łączącej się spółki kapitałowej i wspólnicy, prowadzący sprawy łączącej się spółki osobowej, zgłaszają do sądu rejestrowego połączenie spółek w celu wpisania do rejestru. Wykreślenie przejmowanej spółki osobowej z rejestru może nastąpić nie wcześniej niż z dniem zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej lub wpisu do rejestru nowej spółki.

Ogłoszenie o połączeniu spółek jest dokonywane na wniosek spółki przejmującej lub spółki nowo zawiązanej. Wspólnicy łączącej się spółki osobowej odpowiadają subsydiarnie wobec wierzycieli spółki, solidarnie ze spółką przejmującą albo spółką nowo zawiązaną za zobowiązania spółki osobowej, powstałe przed dniem połączenia, przez okres trzech lat, licząc od tego dnia.

Członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej oraz likwidatorzy łączącej się spółki kapitałowej odpowiadają wobec wspólników tej spółki solidarnie za szkody, wyrządzone działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy albo statutu spółki, chyba że nie ponoszą winy. Wspólnicy, prowadzący sprawy łączącej się spółki osobowej, odpowiadają wobec wspólników tej spółki na zasadach określonych wyżej.

Po roku 1989 przytłaczająca większość projektów fuzji przeprowadzanych w Polsce to fuzje oparte na mechanizmie przyłączenia (*per incorporationem*)¹³⁶. Najprostszym tego wytłumaczeniem wydaje się istnienie w poprzednio¹³⁷ obowiązującym polskim prawie konieczności uzyskiwania „od nowa” zezwoleń administracyjnych w przypadku przeprowadzania fuzji przez zjednoczenie (*per unionem*)¹³⁸. Polskie prawo nakłada na uczestników procesów konsolidacyjnych wielorakie obowiązki, ograniczające swobodę działania. Obowiązki, wynika-

¹³⁶ (Oleś W., Rodzyńkiewicz M., 1998): 6.

¹³⁷ Do końca roku 2000. Kodeks spółek handlowych obowiązujący od 1 stycznia 2001 zmienił ten stan rzeczy.

¹³⁸ (Oleś W., Rodzyńkiewicz M., 1998): 14.

jące z ustaw prawo bankowe, o działalności ubezpieczeniowej, prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i o ochronie konkurencji i konsumentów¹³⁹, prezentuję niżej.

Dla banków, działających w Polsce podstawowym aktem prawnym, normującym m.in. zasady prowadzenia działalności bankowej, tworzenia i organizacji banków oraz zasady sprawowania nadzoru bankowego, postępowania naprawczego, likwidacji i upadłości banków, jest ustawa¹⁴⁰ Prawo bankowe z roku 1997. Banki jako podmioty gospodarcze są także przedmiotem regulacji innych aktów prawnych, takich jak Kodeks spółek handlowych, Kodeks cywilny i Kodeks pracy, które normują aspekty nieuregulowane w ustawie Prawo bankowe. Jedną z części ustawy Prawo bankowe dotyczy upadłości banku. Zagadnienia z tego zakresu nieuregulowane w ustawie Prawo bankowe normuje Prawo upadłościowe i naprawcze¹⁴¹. W Polsce istnieją szczegółowe przepisy o ochronie konsumenta, dotyczące handlu i usług¹⁴². Nie obejmują one jednak w pełni usług sektora finansowego. Klienci banków są chronieni przez niektóre przepisy ustawy Prawo bankowe (np. zasada tajemnicy bankowej) oraz przez postanowienia ustawy¹⁴³ o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym z roku 1994.

Zgodnie z ustawą Prawo bankowe banki mogą być tworzone jako banki państwowe, banki spółdzielcze lub banki w formie spółek akcyjnych.

¹³⁹ Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o ochronie konkurencji i konsumentów Dz. U. z 2003 nr 86, poz. 804 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁴⁰ Ustawa z dnia **29 sierpnia 1997** Prawo bankowe Dz. U. z 2002 nr 72, poz. 665 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁴¹ Od 1 października 2003 roku Ustawa z dnia **28 lutego 2003** Prawo upadłościowe i naprawcze Dz. U. z 2003 nr 60 poz. 535. zastąpiła Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia **24 października 1934** Prawo upadłościowe Dz. U. z 1991 nr 118, poz. 512 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁴² Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o Inspekcji Handlowej Dz. U. z 2001 nr 4, poz. 25 wraz ze zmianami oraz Ustawa z dnia **2 marca 2000** o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny Dz. U. z 2000 nr 22, poz. 271 wraz ze zmianami.

¹⁴³ Ustawa z dnia **14 grudnia 1994** r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym Dz. U. z 2000 nr 9, poz. 131 tekst jednolity wraz ze zmianami.

- Bank państwowy może być utworzony przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Skarbu Państwa, zaopiniowany przez Komisję Nadzoru Bankowego. W tym samym trybie następuje likwidacja banku państwowego. Bank państwowy nie podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych. Bank państwowy może być przekształcony w bank w formie spółki akcyjnej. Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu Państwa po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego w drodze rozporządzenia przekształca bank państwowy w spółkę akcyjną z udziałem Skarbu Państwa oraz określa, w jakim zakresie majątek banku państwowego zostanie wniesiony do spółki akcyjnej na pokrycie kapitału akcyjnego, w jakim zaś nastąpi zbycie tego majątku tworzonej spółce akcyjnej z udziałem Skarbu Państwa. W dniu uzyskania osobowości prawnej przez bank w formie spółki akcyjnej bank państwowy ulega likwidacji, a jego organy ulegają rozwiązaniu.
- Bank spółdzielczy może być utworzony z zachowaniem trybu określonego przepisami ustawy Prawo spółdzielcze na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego, wydanego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów na wniosek założycieli z uwzględnieniem zasad określonych ustawą¹⁴⁴ o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.
- Bank w formie spółki akcyjnej może być utworzony na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego, wydanego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów z zachowaniem trybu, określonego w przepisach Kodeksu spółek handlowych o spółkach akcyjnych.

Banki krajowe, działające w formie spółki akcyjnej, mogą łączyć się w bankowe grupy kapitałowe. Bankową grupę kapitałową stanowi grupa banków zorganizowanych w ten sposób, że bank, zwany „bankiem dominującym”, jest właścicielem akcji innego banku

¹⁴⁴ Ustawa z dnia 7 **grudnia 2000** o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających Dz. U. z 2000 nr 119, poz. 1252 wraz ze zmianami.

lub banków, zwanych „bankami zależnymi”, dających ponad 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu każdego banku zależnego. Bankowa grupa kapitałowa powstaje w drodze umowy, przy czym okres jej trwania nie może być krótszy niż 5 lat. Bank zależny nie może być akcjonariuszem banku dominującego. Bank zależny, który w dniu zawiazania bankowej grupy kapitałowej posiada akcje banku dominującego, jest obowiązany do ich zbycia w terminie 6 miesięcy od dnia zgłoszenia do rejestru handlowego umowy o powołaniu bankowej grupy kapitałowej. Bank zależny nie może nabywać na swój rachunek ani przyjmować w zastaw akcji banku dominującego, z wyjątkiem nabycia akcji w trybie postępowania egzekucyjnego na zaspokojenie roszczeń banku zależnego. Bank zależny obowiązany jest zbyć nabyte akcje banku dominującego w terminie 6 miesięcy od dnia ich nabycia. Bank dominujący nie może być podmiotem powiazanym kapitałowo i organizacyjnie z innym bankiem krajowym jako podmiot zależny. Bank może należeć do jednej bankowej grupy kapitałowej; nie wyłącza to prawa banków, należących do tej grupy, do nabywania akcji innych banków, w tym banków tej samej grupy. Banki, należące do tej samej bankowej grupy kapitałowej, używają nazw i znaków firmowych, wskazujących na przynależność do tej grupy. Zawarcie umowy o zawiązaniu bankowej grupy kapitałowej może nastąpić po podjęciu uchwał walnych zgromadzeń akcjonariuszy banków, które zamierzają powołać bankową grupę kapitałową. Najpóźniej na miesiąc przed dniem wejścia w życie umowy o powołaniu bankowej grupy kapitałowej bank dominujący zawiadamia Komisję Nadzoru Bankowego i Ministra Finansów o powołaniu takiej grupy. Ponadto banki mogą zrzeszać się w bankowe izby gospodarcze na podstawie przepisów ustawy¹⁴⁵ z roku 1989 o izbach gospodarczych. Niezależnie od wspomnianych wyżej form konsolidacyjnych banki mogą na podstawie umowy zrzeszać się z innymi bankami. Utworzenie takiego zrzeszenia podlega zgłoszeniu Komisji Nadzoru Bankowego, której przekazywana jest także umowa zrzeszenia. Banki w formie spółki akcyjnej mogą

¹⁴⁵ Ustawa z dnia **30 maja 1989** o izbach gospodarczych Dz. U. z 1989 nr 35, poz.195 wraz ze zmianami.

łączyć się ze sobą. Do łączenia się tych banków stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych. Bank utworzony w wyniku połączenia powinien spełniać wymagania, obowiązujące przy tworzeniu banku. Połączenie przez przeniesienie majątku banku na inny bank w zamian za akcje wymaga zgody Komisji Nadzoru Bankowego. Ponadto banki, których jedynym właścicielem pośrednio lub bezpośrednio jest Skarb Państwa, mogą się łączyć na podstawie ustawy¹⁴⁶ z roku 1996.

Utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju następuje na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego, wydane po uzgodnieniu z Ministrem Finansów na wniosek zainteresowanego banku.

Wnoszony przez założycieli banku kapitał założycielski nie może być niższy od równowartości 5.000.000 EURO. W przypadku banków spółdzielczych wymagany poziom kapitału zakładowego stanowi równowartość 1.000.000 EURO. Istniejące banki spółdzielcze obowiązane są uzyskać zwiększenie funduszy własnych do poziomu równowartości 1.000.000 EURO do dnia 31 grudnia 2010 roku.

Zgodnie z ustawą Prawo bankowe obrót akcjami banku podlega istotnym ograniczeniom. I tak osoba nabywająca albo zamierzająca nabyć lub objąć akcje bądź prawa z akcji banku, jest obowiązana:

- powiadomić bank, którego akcje lub prawa z akcji nabyła lub objęła, o fakcie nabycia lub objęcia akcji bądź praw z akcji, jeżeli będą one wraz z akcjami lub prawami z akcji, będącymi w jej dyspozycji stanowić pakiet, uprawniający do wykonywania ponad 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy banku,
- uzyskać każdorazowo za pośrednictwem banku, którego akcje zamierza nabyć lub objąć, zezwolenie Komisji Nadzoru Bankowego na nabycie lub objęcie tych akcji bądź praw z tych akcji, jeżeli będą one stanowić wraz z akcjami lub prawami z akcji będącymi w jej dyspozycji, pakiet uprawniający do wykonywania ponad 10%, 20%, 25%, 33%, 50%, 66% i 75% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy banku.

¹⁴⁶ Ustawa z dnia z dnia **14 czerwca 1996** o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, Dz. U. 1996 nr 90, poz. 406 wraz ze zmianami.

Ponadto sam bank w formie spółki akcyjnej jest obowiązany niezwłocznie:

- zgłaszać Komisji Nadzoru Bankowego fakt posiadania przez jednego akcjonariusza pakietu akcji dającego prawo do ponad 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy banku,
- wystąpić z wnioskiem w imieniu osoby, chcącej przekroczyć progi udziału wymienione wyżej, do Komisji Nadzoru Bankowego o wydanie zezwolenia na nabycie akcji lub praw z akcji.

Komisja Nadzoru Bankowego może odmówić wydania zezwolenia na nabycie akcji lub praw z akcji, jeżeli osoba, zamierzająca nabyć akcje lub prawa z akcji, nie daje rękojmi prowadzenia spraw banku w sposób należycie zabezpieczający interesy jego klientów albo, gdy środki, przeznaczone na nabycie akcji lub praw z akcji, pochodzą z pożyczki lub kredytu, lub źródeł nie udokumentowanych.

Niezależnie od wyżej wymienionych wymogów, osoba zamierzająca sprzedać pakiet akcji bądź praw z akcji:

- uprawniający do wykonywania ponad 10% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy,
- w wyniku sprzedaży którego pozostały w jej posiadaniu pakiet akcji bądź praw z akcji będzie uprawniał do mniej niż 20%, 33% i 50% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy – obowiązana jest powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Bankowego.

Bank może rozpocząć działalność po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.

Prawo bankowe pozostawia Ministrowi Finansów bardzo ograniczone uprawnienia w zakresie bankowości. Jego kompetencje ograniczają się do:

- uzgodnienia przeprowadzonego przez Komisję Nadzoru Bankowego w procedurze wydawania zezwolenia na utworzenie banku spółdzielczego lub banku w formie spółki akcyjnej, a także na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa banku zagranicznego w Polsce;
- wydawania zezwolenia do utworzenia oddziału banku krajowego za granicą;

- występowania do Komisji Nadzoru Bankowego z wnioskiem o podjęcie czynności nadzorczych nad bankiem lub zastosowanie określonych środków w ramach sprawowanego nadzoru.

Rada Ministrów może natomiast decydować o utworzeniu lub likwidacji banku państwowego oraz o jego przekształceniu w spółkę akcyjną.

Ustawa o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających określa zasady organizacji, działalności oraz zrzeszania się banków spółdzielczych oraz działalności i zrzeszania się banków zrzeszających banki spółdzielcze. Ustawa określa bank spółdzielczy jako bank będący spółdzielnią oraz określa bank zrzeszający jako: Bałtycki Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Koszalinie, Bank Gospodarki Żywnościowej Spółka Akcyjna, Bank Unii Gospodarczej Spółka Akcyjna w Warszawie, Dolnośląski Bank Regionalny Spółka Akcyjna we Wrocławiu, Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni Spółka Akcyjna we Wrocławiu, Gospodarczy Bank Wielkopolski Spółka Akcyjna w Poznaniu, Lubelski Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Lublinie, Małopolski Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Krakowie, Mazowiecki Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Warszawie, Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Bydgoszczy, Rzeszowski Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Rzeszowie, Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny Spółka Akcyjna w Olsztynie, jak również bank powstały w wyniku połączenia się co najmniej dwóch z tych banków, pod warunkiem, że zrzesza co najmniej jeden bank spółdzielczy oraz którego fundusze własne stanowią co najmniej czterokrotność sumy, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy Prawo bankowe¹⁴⁷. Ustawa określa możliwość zrzeszania się przez banki spółdzielcze i bank zrzeszający. Banki spółdzielcze i zrzeszające mogą należeć do Krajowego Związku Banków Spółdzielczych oraz do Związku Banków Polskich, a także innych organizacji powołanych w celu reprezentowania wspólnych interesów gospodarczych tych banków, w szczególności wobec organów państwowych, instytucji zagranicznych i międzynarodowych. Bank spółdzielczy jest obowiązany zrzeszyć się z bankiem zrzeszającym.

¹⁴⁷ Wielokrotność ta wynosi 20,0 mln EURO.

Banki spółdzielcze po uzyskaniu wymaganego w ustawie Prawo bankowe zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego mogą wykonywać następujące czynności bankowe:

- 1) przyjmować wkłady pieniężne płatne na żądanie lub z nadejściem oznaczonego terminu oraz prowadzić rachunki tych wkładów,
- 2) prowadzić inne rachunki bankowe,
- 3) przeprowadzać bankowe rozliczenia pieniężne,
- 4) udzielać kredytów i pożyczek pieniężnych osobom fizycznym, prawnym i jednostkom organizacyjnym, nie mającym osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną, zamieszkującym, mającym siedzibę lub prowadzącym działalność gospodarczą na terenie działania banku spółdzielczego,
- 5) udzielać gwarancji bankowych i poręczeń osobom fizycznym, prawnym i jednostkom organizacyjnym, nie mającym osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną, zamieszkującym lub mającym siedzibę na obszarze działania banku spółdzielczego, w zakresie i trybie uzgodnionym z bankiem zrzeszającym,
- 6) nabywać i zbywać wierzytelności pieniężne,
- 7) przechowywać przedmioty i papiery wartościowe oraz udostępniać skrytki sejfowe,
- 8) prowadzić operacje czekowe i wekslowe,
- 9) wydawać karty płatnicze oraz wykonywać operacje związane z ich używaniem,
- 10) wykonywać inne czynności bankowe w imieniu i na rzecz banku zrzeszającego.

Akcjonariuszom banku zrzeszającego przysługuje na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy jeden głos z każdej posiadanej akcji. Akcjonariusze banku zrzeszającego, nie będący bankami spółdzielczymi zrzeszonymi z tym bankiem, na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy nie mogą wykonywać łącznie prawa głosu z więcej niż 24% akcji.

Banki zrzeszające mogą się łączyć tylko z innymi bankami zrzeszającymi w trybie przeniesienia majątku banku na bank zrzeszający w zamian za akcje. Połączenie się banku zrzeszającego z innym bankiem niż bank zrzeszający wymaga zgody Komisji Nadzoru

Bankowego. Komisja Nadzoru Bankowego może odmówić wyrażenia zgody, jeżeli jest możliwe połączenie banku z innym bankiem zrzeszającym.

Bank spółdzielczy, który zrzeszył się z bankiem zrzeszającym, jest obowiązany uzyskać zwiększenie sumy funduszy własnych do poziomu nie niższego niż:

- równowartość 300.000 EURO – do dnia 31 grudnia 2001 roku,
- równowartość 500.000 EURO – do dnia 31 grudnia 2005 roku,
- równowartość 1.000.000 EURO – do dnia 31 grudnia 2010 roku.

Banki, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymogu minimalnego kapitału, a pełniące funkcje banku zrzeszającego lub regionalnego zgodnie z uchyloną obowiązującą wcześniej ustawą o restrukturyzacji banków spółdzielczych i Banku Gospodarki Żywnościowej, obowiązane są uzyskać zwiększenie sumy funduszy własnych do poziomu nie niższego niż:

- równowartość 10.000.000 EURO – w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
- równowartość 15.000.000 EURO – do dnia 31 grudnia 2003 roku,
- równowartość 20.000.000 EURO – do dnia 31 grudnia 2006 roku.

Działalność ubezpieczeniowa bezpośrednia i reasekuracyjna może być prowadzona **wyłącznie** za zezwoleniem Ministra Finansów. Statut spółki akcyjnej, prowadzącej działalność ubezpieczeniową, i wszelkie jego zmiany podlegają przed zarejestrowaniem zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

Nabywca akcji lub praw z akcji spółki, prowadzącej działalność ubezpieczeniową, jest obowiązany:

- powiadomić Ministra Finansów w ciągu 7 dni od dnia nabycia o nabyciu akcji zakładu ubezpieczeń w ilości, zapewniającej przekroczenie 10% głosów na walnym zgromadzeniu,
- uzyskać zgodę Ministra Finansów na nabycie akcji lub praw z akcji zakładu ubezpieczeń, zapewniających przekroczenie odpowiednio 25%, 33%, 50%, 66%, 75% głosów na walnym zgromadzeniu.

Minister Finansów obowiązany jest wydać decyzję w terminie 30 dni od chwili złożenia przez nabywcę wniosku o zgodę na nabycie akcji. Minister Finansów może odmówić zgody na nabycie akcji lub praw z akcji zakładu ubezpieczeń, jeżeli:

- nabywca nie daje rękojmi prowadzenia spraw zakładu ubezpieczeń w sposób należyte zabezpieczający interesy ubezpieczonych,
- środki przeznaczone na nabycie akcji pochodzą z kredytu lub pożyczki albo są w jakikolwiek inny sposób obciążone,
- zagraża to ważnym interesom gospodarczym państwa.

Ustawa¹⁴⁸ **Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi** mówi natomiast, że „Kto:

1) w wyniku nabycia akcji spółki publicznej osiągnął albo przekroczył 5% albo 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu albo

2) posiadał przed zbyciem akcje spółki publicznej, zapewniające co najmniej 5% albo co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, a w wyniku zbycia stał się posiadaczem akcji, zapewniających odpowiednio nie więcej niż 5% albo nie więcej niż 10% liczby głosów – obowiązany jest zawiadomić o tym Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, spółkę oraz Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w ciągu 4 dni od dnia dokonania zapisu na rachunku papierów wartościowych, wynikającego odpowiednio z nabycia lub zbycia akcji.”.

Ponadto, wedle tej ustawy, „kto zamierza nabyć akcje spółki publicznej w liczbie, powodującej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany zawiadomić o tym Komisję Papierów Wartościowych i Giełd i uzyskać jej zgodę na to nabycie”.

Zgodnie z ustawą¹⁴⁹ z roku 2000 o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej, właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urzędu na okres 5 lat. Zamiar

¹⁴⁸ Ustawa z dnia **21 sierpnia 1997** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 447 tekst jednolity wraz ze zmianami

¹⁴⁹ Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o ochronie konkurencji i konsumentów Dz. U. z 2003 nr 86, poz. 804 tekst jednolity wraz ze zmianami.

koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, jeżeli łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym, poprzedzającym rok zgłoszenia, przekracza równowartość 50 mln EURO. Obowiązek ten dotyczy zamiaru:

- połączenia dwóch lub więcej samodzielnych przedsiębiorców,
- przejęcia – poprzez nabycie lub objęcie akcji, innych papierów wartościowych, udziałów, całości lub części majątku lub w jakikolwiek inny sposób – bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym albo częścią jednego lub więcej przedsiębiorców przez jednego lub więcej przedsiębiorców,
- utworzenia przez przedsiębiorców wspólnego przedsiębiorcy. Obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji dotyczy również:
- objęcia lub nabycia akcji albo udziałów innego przedsiębiorcy, powodującego uzyskanie co najmniej 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników,
- objęcia przez tę samą osobę funkcji członka organu zarządzającego albo organu kontrolnego u konkurujących ze sobą przedsiębiorców,
- rozpoczęcia wykonywania praw z akcji lub udziałów objętych, lub nabytych bez uprzedniego zgłoszenia dotyczący koncentracji
 - polegającej na czasowym nabyciu lub objęciu przez instytucję finansową akcji albo udziałów w celu ich odsprzedaży, jeżeli przedmiotem działalności gospodarczej tej instytucji jest prowadzone na własny lub cudzy rachunek inwestowanie w akcje albo udziały innych przedsiębiorców, pod warunkiem, że odsprzedaż ta nastąpi przed upływem roku od dnia nabycia, oraz że:
 - a) instytucja ta nie wykonuje praw z tych akcji albo udziałów, z wyjątkiem prawa do dywidendy lub
 - b) wykonuje te prawa wyłącznie w celu przygotowania odsprzedaży całości lub części przedsiębiorstwa, jego majątku lub tych akcji albo udziałów,
 - polegającej na czasowym nabyciu przez przedsiębiorcę akcji lub udziałów w celu zabezpieczenia wierzytelności, pod warunkiem, że nie będzie on wykonywał praw z tych akcji lub udziałów, z wyłączeniem prawa do ich sprzedaży.

Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku i wskutek czego konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, gdy po spełnieniu przez przedsiębiorców, zamierzających dokonać koncentracji, warunków określonych niżej, nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku, wskutek czego konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona.

Prezes Urzędu może na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, zamierzających dokonać koncentracji nałożyć obowiązek lub przyjąć ich zobowiązanie, w szczególności do:

- 1) zbycia całości lub części majątku jednego lub kilku przedsiębiorców,
- 2) wyzbycia się kontroli nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami bezpośrednio nieuczestniczącymi w koncentracji, w szczególności przez zbycie określonego pakietu akcji lub udziałów lub odwołania z funkcji członka organu zarządzającego lub kontrolnego jednego, lub kilku przedsiębiorców,
- 3) udzielenia licencji praw wyłącznych konkurentowi – określając w swojej decyzji termin spełnienia warunków.

Prezes Urzędu na wniosek instytucji finansowej może przedłużyć, w drodze decyzji, termin zbycia przez nią akcji lub udziałów, jeżeli udowodni ona, że odsprzedaż akcji albo udziałów nie była w praktyce możliwa lub uzasadniona ekonomicznie przed upływem roku od dnia ich nabycia.

Sąd rejestrowy, działając na podstawie odrębnych przepisów, dokona wpisu do rejestru, jeżeli:

- 1) Prezes Urzędu wyda zgodę na dokonanie koncentracji,
- 2) przedsiębiorca wykaże, że zamiar koncentracji nie podlega obowiązkowi zgłoszenia.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów¹⁵⁰, mówiąc o **przedsiębiorcy dominującym**, rozumie pod tym pojęciem przedsiębiorcę w przypadku, gdy:

¹⁵⁰ Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o ochronie konkurencji i konsumentów Dz. U. z 2003 nr 86, poz. 804 tekst jednolity wraz ze zmianami.

- dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu lub rady nadzorczej innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- więcej niż połowa członków zarządu spółki kapitałowej jest jednocześnie członkami zarządu innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), lub
- dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- wywiera decydujący wpływ na działalność innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), w szczególności na podstawie umowy, przewidującej zarządzanie innym przedsiębiorcą (przedsiębiorcą zależnym), lub przekazywanie zysku przez takiego przedsiębiorcę.

Definiując **pozycję dominującą**, ustawa określa ją jako pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Pod pojęciem **przejęcia kontroli** ustawa rozumie wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na określonego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców; uprawnienia takie tworzą w szczególności:

- prawo do całego albo do części mienia przedsiębiorcy,
- prawa lub umowy, przyznające decydujący wpływ na skład, wynik głosowania lub decyzje organów przedsiębiorcy.

Ustawa **zakazuje** porozumień, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na:

- ustalaniu bezpośrednio lub pośrednio cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów,
- ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu oraz postępu technicznego lub inwestycji,
- podziale rynków zbytu lub zakupu,
- stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji,
- uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, nie mającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy,
- ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nie objętych porozumieniem,
- uzgadnianiu przez przedsiębiorców, przystępujących do przetargu, warunków składanych ofert, w szczególności dotyczących zakresu prac lub ceny.

Zakazane jest również nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców, rozumiane jako:

- bezpośrednio lub pośrednio narzucanie nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów,
- ograniczanie produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów,
- stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji,
- uzależnianie zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, nie mającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy,
- przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji,

- narzucanie przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści,
- stwarzanie konsumentom uciążliwych warunków dochodzenia swoich praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej, właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu. Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego powyżej. Zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, jeżeli łączny obrót przedsiębiorców, uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym, poprzedzającym rok zgłoszenia, przekracza równowartość 50,0 mln EURO. Obowiązek ten dotyczy zamiaru:

- połączenia dwóch lub więcej samodzielnych przedsiębiorców,
 - przejęcia, poprzez nabycie lub objęcie akcji, innych papierów wartościowych, udziałów, całości lub części majątku lub w jakikolwiek inny sposób – bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym albo częścią jednego lub więcej przedsiębiorców przez jednego lub więcej przedsiębiorców,
 - utworzenia przez przedsiębiorców wspólnego przedsiębiorcy.
- Obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji dotyczy również:
- objęcia lub nabycia akcji albo udziałów innego przedsiębiorcy, powodującego uzyskanie co najmniej 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników,
 - objęcia przez tę samą osobę funkcji członka organu zarządzającego albo organu kontrolnego u konkurujących ze sobą przedsiębiorców,
 - rozpoczęcia wykonywania praw z akcji lub udziałów objętych lub nabytych bez uprzedniego zgłoszenia zgodnie ze względu na traktowanie akcji lub udziałów jako inwestycji portfelowej bez zamiaru wykonywania praw z nich wynikających.

Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku i wskutek czego konkurencja na rynku

nie zostanie istotnie ograniczona. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, gdy po spełnieniu przez przedsiębiorców, zamierzających dokonać koncentracji warunków określonych niżej, nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku, wskutek czego konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona. W tym zakresie Prezes Urzędu może na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, zamierzających dokonać koncentracji, nałożyć obowiązek lub przyjąć ich zobowiązanie, w szczególności do:

- zbycia całości lub części majątku jednego lub kilku przedsiębiorców,
- wyzbycia się kontroli nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami bezpośrednio nie uczestniczącymi w koncentracji, w szczególności przez zbycie określonego pakietu akcji lub udziałów, lub odwołania z funkcji członka organu zarządzającego lub kontrolnego jednego, lub kilku przedsiębiorców,
- udzielenia licencji praw wyłącznych konkurentowi.

Prezes Urzędu zakazuje, w drodze decyzji, dokonania koncentracji, w wyniku której powstanie lub umocni się pozycja dominująca na rynku, wskutek czego konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, lecz Prezes Urzędu wydaje, w drodze decyzji, zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której powstanie lub umocni się pozycja dominująca na rynku, pomimo że nastąpi istotne ograniczenie konkurencji, w przypadku gdy odstąpienie od zakazu koncentracji jest uzasadnione, a w szczególności:

- przyczyni się ona do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego,
- może ona wywrzeć pozytywny wpływ na gospodarkę narodową.

Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji podaje natomiast katalog czynów nieuczciwej konkurencji i określa możliwości prawnego działania. Ustawa mówi, że w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

- zaniechania niedozwolonych działań,
- usunięcia skutków niedozwolonych działań,

- złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie,
- naprawienia wyrządzonej szkody, na zasadach ogólnych,
- wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych.

Ponadto sąd, na wniosek uprawnionego, może orzec również o wyrobach, ich opakowaniach, materiałach reklamowych i innych przedmiotach bezpośrednio związanych z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. W szczególności sąd może orzec ich zniszczenie lub zaliczenie na poczet odszkodowania.

W polskim prawie wydaje się niezasadnym wyłączenie spod bezpośredniego nadzoru Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zamierzonych transakcji, dotyczących akcji spółek, dopuszczonych do publicznego obrotu. Ustawa Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi¹⁵¹ wskazuje jako kompetentną w tym zakresie Komisję Papierów Wartościowych i Giełd i następująco określa zasady i obowiązek informowania o zamierzonym przekroczeniu progów: „Kto zamierza nabyć akcje spółki publicznej w liczbie powodującej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany zawiadomić o tym Komisję i uzyskać jej zgodę na to nabycie”. Obowiązkiem Komisji jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia udzielenie zgody i przekazanie agencji informacyjnej informacji o zamiarze nabycia akcji albo odmowa udzielenia zgody, jeżeli nabycie spowodowałoby naruszenie przepisów ustawy lub zagrażałoby ważnemu interesowi państwa lub gospodarki narodowej. Odseparowanie decyzyjności w tej sprawie od kompetencji Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje się rozwiązaniem niezasadnym. Z założenia bowiem rynek papierów wartościowych jest tylko częścią całej gospodarki¹⁵².

W praktyce polskiego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie usług finansowych nie miały miejsca przypad-

¹⁵¹ Ustawa z dnia **21 sierpnia 1997** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 447 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁵² Podobnie wnioskuję: (Skoczny T., 1998): 182 i 183.

ki kwestionowania wnioskowanych fuzji, jako iż nie stwierdzono stosowania przez wnioskujące podmioty praktyk monopolistycznych ani osiągania nieuzasadnionych korzyści z wykorzystaniem monopolistycznej pozycji.

W stosunku do instytucji finansowych ograniczenia dokonywania fuzji i przejęć rozproszone są w polskim prawie w wielu różnych aktach prawnych. Reasumpcję tego stanu rzeczy podają, także w kontekście instytucji rynku kapitałowego, Oleś i Rodzynkiewicz¹⁵³ w swojej pracy z 1998. Jak dotąd nie nastąpiły żadne zmiany w tym zakresie. Wydaje się, że opinia Szpringera¹⁵⁴, dotycząca potrzebnych zmian w instytucjach kontroli rynku M&A, pozostaje aktualna. Współcześnie dokonywane fuzje to coraz częściej fuzje o charakterze konglomeratowym lub pionowym. Brak koordynacji w funkcjach nadzorczych pomiędzy różnego typu instytucjami kontrolnymi z pewnością nie służy jasnemu obrazowi tego rynku¹⁵⁵.

Prawo bankowe przewiduje cztery formy łączenia się banków:

- bankowe grupy kapitałowe,
- bankowe izby gospodarcze,
- zrzeczenia banków, dokonane na podstawie stosownej umowy,
- połączenie się kilku banków, działających w formie spółek akcyjnych w jeden nowy bank, wedle zasad, ujętych w Kodeksie spółek handlowych.

Zrzeczenia banków powinny być zgłaszane do Komisji Nadzoru Bankowego.

Istotny element procesów konsolidacyjnych stanowią zagadnienia podatkowe. Mimo iż wszyscy zdają sobie sprawę z tego, że podatki nakładane na dochód spółki zmierzają do wytworzenia zamieszania, co do osoby ostatecznego podatnika¹⁵⁶, którym tak na-

¹⁵³ (Oleś W., Rodzynkiewicz M., 1998): 38-40.

¹⁵⁴ (Szpringer Wł., 1998a): 199 i 201.

¹⁵⁵ W bliskim nam obszarze usług finansowych tworzenie konglomeratu usług finansowych przez firmę ubezpieczeniową, polegające na przejmowaniu przedsiębiorstw aktywnych na rynku usług bankowych, nie powoduje konieczności akceptowania tego typu poczynañ przez instytucje nadzoru bankowego, a jedynie ubezpieczeniowego.

¹⁵⁶ Porównaj: (Buchanan J. M., 1997): 176.

prawdę zawsze jest jednostka i zawsze ona ponosi koszty obciążeń podatkowych, to jednak formalnym płatnikiem podatków są spółki, stanowiące osobne byty prawne. Regulacje podatkowe w przypadku tworzenia nowych bytów prawnych reguluje w polskim ustawodawstwie przede wszystkim ustawa Ordynacja podatkowa¹⁵⁷ z roku 1997. Rozdział 14 Prawa i obowiązki następców prawnych w Art. 93 § 1. mówi: „Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, osoba prawna powstała w wyniku:

- 1) przekształcenia innej osoby prawnej,
- 2) połączenia się osób prawnych
 - wstępuje we wszelkie, przewidziane w przepisach prawa podatkowego, prawa i obowiązki przekształconej osoby prawnej albo każdej z łączących się osób prawnych”.

Na decyzję o połączeniu lub przejęciu przedsiębiorstwa może wpływać jednak wiele innych regulacji podatkowych. Najważniejsze z nich dotyczą następujących zagadnień¹⁵⁸:

- opodatkowania w grupach kapitałowych,
- tzw. cen transferowych,
- opodatkowania dywidend w strukturach holdingowych,
- sukcesji obowiązków i przywilejów podatkowych,
- podwójnego opodatkowania w stosunkach międzynarodowych,
- zmiany statusu podatkowego, związanej ze zmianą formy prawnej prowadzonej działalności,
- problemów podatkowych, związanych z zakończeniem prowadzonej działalności.

Problemy, jakie zauważają praktycy¹⁵⁹, dotyczą:

- przenoszenia na nowy podmiot straty podatkowej z lat ubiegłych,
- opodatkowania spółki z o.o. od wartości nadwyżki nad wartością nominalną udziałów,

¹⁵⁷ Ustawa z dnia **29 sierpnia 1997** Ordynacja podatkowa Dz. U. z 1997 nr 137, poz. 926 wraz ze zmianami.

¹⁵⁸ (**Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw, 1998**): 117.

¹⁵⁹ Szerzej na ten temat (**Helin A., Zorde K., 1998**): 129 i dalsze.

- zmiany roku podatkowego w wyniku zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu przekształcanego i otwarcia ksiąg rachunkowych podmiotu przekształconego,
- przekształcenia formy prawnej, a prawa do odliczenia lub zwrotu podatku naliczanego VAT.

W polskim prawodawstwie ustalenia, dotyczące opodatkowania firm, dokonujących procesów fuzji i przejęć, grup kapitałowych osób prawnych zależnych i dominujących, zawarte są w ustawach: o rachunkowości¹⁶⁰, o publicznym obrocie papierami wartościowymi¹⁶¹, o prawie bankowym¹⁶² i ubezpieczeniowym¹⁶³. Jednakże dopiero zmiany w ustawie¹⁶⁴ o podatku dochodowym od osób prawnych pozwoliły na praktyczne efekty w opodatkowaniu firm, dokonujących transakcji na rynku M&A. Ustawa ta przewiduje, że podatnikami mogą być również grupy, co najmniej dwóch spółek prawa handlowego, mających osobowość prawną, które pozostają w związkach kapitałowych, nazwane „podatkowymi grupami kapitałowymi”. Podatkowa grupa kapitałowa może być podatnikiem, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- podatkową grupę kapitałową tworzą wyłącznie:
- spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli kapitał zakładowy (akcyjny) każdej ze spółek wynosi co najmniej 1.000.000 zł lub jeżeli suma kapitałów zakładowych (akcyjnych) wszystkich spółek powoduje, że przeciętny kapitał zakładowy (akcyjny), przypadający na każdą z tych spółek, jest nie niższy niż 1.000.000 zł,

¹⁶⁰ Ustawa z dnia **29 września 1994** o rachunkowości Dz. U. z 2002 nr 76, poz. 694 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁶¹ Ustawa z dnia **21 sierpnia 1997** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 447 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁶² Ustawa z dnia **29 sierpnia 1997** Prawo bankowe Dz. U. z 2002 nr 72, poz. 665 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁶³ Ustawa z dnia **28 lipca 1990** o działalności ubezpieczeniowej, Dz. U. z 1996 nr 11, poz. 62 wraz ze zmianami. Z dniem 1 stycznia 2004 roku ustawę tę zastąpiła Ustawa z dnia **22 maja 2003** o działalności ubezpieczeniowej Dz. U. z 2003 nr 124 poz. 1151.

¹⁶⁴ Ustawa z dnia **15 lutego 1992** o podatku dochodowym od osób prawnych Dz. U. z 2000 nr 54, poz. 654 tekst jednolity wraz ze zmianami.

- jedna ze spółek, zwana dalej „spółką dominującą”, która posiada bezpośredni udział, wynoszący 100% kapitału pozostałych spółek, zwanych dalej „spółkami zależnymi”, lub spółka dominująca oraz spółki zależne, w których spółka dominująca posiada bezpośredni 100% udział w tej części kapitału zakładowego (akcyjnego), która na podstawie przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych nie została nieodpłatnie lub na zasadach preferencyjnych nabyta przez pracowników, rolników lub rybaków albo która nie stanowi rezerwy mienia Skarbu Państwa na cele reprivatyzacji, z tym że spółki zależne nie mogą posiadać udziałów w kapitale zakładowym (akcyjnym) spółki dominującej ani w innych spółkach zależnych, tworzących tę grupę,
- spółki tworzące podatkową grupę kapitałową:
 - nie korzystają ze zwolnień od podatku dochodowego na podstawie odrębnych ustaw lub zwolnień od podatku od towarów i usług¹⁶⁵,
 - przed utworzeniem podatkowej grupy kapitałowej nie mają zaległych zobowiązań, do których stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej,
 - mają opłacony w pełnej wysokości kapitał akcyjny,
 - mają faktycznie wniesione wkłady niepieniężne, z tym że począwszy od dnia 1 stycznia 1996 roku wkłady niepieniężne nie mogą być wniesione w postaci wierzytelności oraz wartości niematerialnych i prawnych, związanych ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (*know-how*),
- spółki tworzące podatkową grupę kapitałową:
 - osiągną za każdy rok podatkowy udział dochodu tej grupy w sumie przychodów wszystkich spółek, tworzących grupę w wysokości co najmniej 8%,

¹⁶⁵ Na podstawie art. 14 Ustawy z dnia **8 stycznia 1993** o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym Dz. U. z 1993 nr 11, poz. 50 wraz ze zmianami. Z dniem 1 maja 2004 roku ustawę tę zastąpiła Ustawa z dnia **11 marca 2004** o podatku od towarów i usług Dz. U. z 2004 nr 54, poz. 535.

— nie pozostają w związkach, powodujących zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 11 ustawy, z osobami lub przedsiębiorcami, nie wchodzącymi w skład podatkowej grupy kapitałowej,

- spółka dominująca i spółki zależne zawarły, na okres co najmniej trzech lat podatkowych, potwierdzoną notarialnie umowę o utworzeniu podatkowej grupy kapitałowej, zwaną dalej „umową”,
- umowa zostanie zarejestrowana przez urząd skarbowy.

Umowa taka musi zawierać co najmniej:

- wykaz spółek, tworzących podatkową grupę kapitałową oraz wysokość ich kapitału zakładowego (akcyjnego),
- informację o udziałowcach (akcjonariuszach) i wysokości ich udziału w kapitale zakładowym (akcyjnym) w spółkach zależnych, tworzących podatkową grupę kapitałową,
- określenie czasu trwania umowy,
- wskazanie spółki, będącej płatnikiem podatku dochodowego, należnego od podatkowej grupy kapitałowej.

Umowa podlega zgłoszeniu przez spółkę będącą płatnikiem, wskazaną w jej treści, w urzędzie skarbowym właściwym dla jej siedziby, co najmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku podatkowego, przyjętego przez podatkową grupę kapitałową. Urząd skarbowy dokonuje, w formie decyzji, rejestracji umowy. W tej samej formie urząd skarbowy odmawia zarejestrowania umowy, jeżeli nie zostaną spełnione wszystkie wymagane warunki. Po rejestracji umowy nie może być ona rozszerzona na inne spółki. Do przedłużenia okresu funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej wymagane jest zawarcie nowej umowy, podlegającej zgłoszeniu i zarejestrowaniu we właściwym urzędzie skarbowym. Spółki, tworzące podatkową grupę kapitałową, odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania z tytułu podatku dochodowego, należnego za okres obowiązywania umowy. Podatek dochodowy oraz zaliczki na ten podatek są obliczane, pobierane i wpłacane przez płatnika wskazanego w umowie. Spółka, będąca płatnikiem, jest obowiązana zgłosić właściwemu urzędowi skarbowemu wszelkie zmiany umowy oraz zmiany w kapitale zakładowym (akcyjnym) spółek, tworzących podatkową grupę kapitałową w terminie 30 dni od dnia zaistnienia

tych okoliczności. W razie, gdy w okresie obowiązywania umowy wystąpią zmiany w stanie faktycznym lub w stanie prawnym, zależne od którejkolwiek ze stron umowy, które naruszają warunki uznania podatkowej grupy kapitałowej za podatnika podatku dochodowego, dzień naruszenia któregośkolwiek z tych warunków oznacza utratę statusu podatnika oraz koniec jej roku podatkowego.

Ponowne przystąpienie do innej podatkowej grupy kapitałowej przez którąkolwiek ze spółek, wchodzących uprzednio w skład grupy, która utraciła ten status, nie jest możliwe przed upływem roku podatkowego spółki, następującego po roku, w którym podatkowa grupa kapitałowa utraciła prawo do uznania jej za podatnika ze względu na naruszenie powyższych warunków.

Zbycie udziałów (akcji), objętych na podstawie przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych lub w związku z reprivatyzacją, nie stanowi naruszenia warunków uznania podatkowej grupy kapitałowej za podatnika podatku dochodowego. Informacje o zarejestrowaniu i wykreśleniu podatkowej grupy kapitałowej podlegają ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Ustawa określa także zasady określania dochodu i strat. W podatkowych grupach kapitałowych przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest osiągnięty w roku podatkowym dochód, stanowiący nadwyżkę sumy dochodów wszystkich spółek, tworzących grupę nad sumą ich strat. Jeżeli za rok podatkowy suma strat przekracza sumę dochodów spółek, różnica stanowi stratę podatkowej grupy kapitałowej.

Jednak straty, o której mowa wyżej, poniesionej przez podatkową grupę kapitałową, nie pokrywa się z dochodu poszczególnych spółek w razie upływu okresu obowiązywania umowy lub po utracie statusu podatkowej grupy kapitałowej. Z dochodu podatkowej grupy kapitałowej **nie pokrywa się** także strat spółek, wchodzących w skład grupy, poniesionych przez nie w okresie przed powstaniem grupy.

Do podatkowych grup kapitałowych stosuje się ogólne przepisy, dotyczące roku podatkowego. Dodatkowo dla poszczególnych spółek tworzących grupę:

- dzień poprzedzający początek roku podatkowego, przyjętego przez grupę, jest dniem kończącym rok podatkowy tych spółek,

- dzień następujący po dniu, w którym upłynął okres obowiązywania umowy lub w którym grupa utraciła status podatkowej grupy kapitałowej, jest dniem, rozpoczynającym rok podatkowy tych spółek.

Ustawa zwalnia od podatku dochodowego, od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej, uzyskujące dochody od spółek, tworzących tę grupę, chyba że nastąpiło naruszenie warunków uznania jej za podatnika. W tym przypadku obowiązek podatkowy powstaje z dniem utraty prawa do uznania podatkowej grupy kapitałowej za podatnika. Bank dominujący, który uczestniczy w tworzeniu grupy kapitałowej, nie może być podmiotem powiązany kapitałowo i organizacyjnie z jakimkolwiek bankiem jako podmiot zależny¹⁶⁶.

Banki mogą się zrzeszać z innymi bankami na podstawie umowy. Niezależnie od tego mogą tworzyć organizacje samorządu gospodarczego. Do bankowych izb gospodarczych ma zastosowanie ustawa z roku 1989¹⁶⁷. W Polsce, zgodnie z zapisami ustawy¹⁶⁸, zakazane jest posiadanie akcji więcej niż jednego domu maklerskiego oraz posiadanie przez dom maklerski akcji innego domu maklerskiego, chyba że zakres działalności maklerskiej, wykonywanej przez każdy z tych domów, pozostaje odmienny.

Zaangażowanie inwestorów zagranicznych ściśle związane jest z regulacjami prawnymi, dotyczącymi możliwości inwestycyjnych. Prywatyzacja polskiego sektora bankowego, budząc wiele emocji, spowodowała pojawianie się wielu ekstremalnie sprzecznych poglądów. Poddanie jej rzetelnej naukowej analizie przez Polaka nie jest zadaniem łatwym. W Polsce brak formalnych ograniczeń w

¹⁶⁶ Należy zauważyć, że niemożliwym, w świetle tej regulacji, byłoby w obecnym stanie rzeczy tworzenie grupy bankowej przez Bank Pekao SA, jako banku zależnego od UniCredito Italiano.

¹⁶⁷ Ustawa z dnia **30 maja 1989** o izbach gospodarczych Dz. U. z 1989 nr 35, poz.195 wraz ze zmianami.

¹⁶⁸ Ustawa z dnia **21 sierpnia 1997** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 447 tekst jednolity wraz ze zmianami; Artykuł 49.

udziale kapitału zagranicznego w rynku usług finansowych¹⁶⁹. Największe znaczenie w tym zakresie ma obecnie ustawa o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców¹⁷⁰. Najistotniejszym w tym aspekcie było zniesienie nowelizacją ustawy o spółkach z udziałem zagranicznym¹⁷¹ w roku 1996, praktycznie wszystkich wymogów uzyskiwania zezwoleń na utworzenie spółki z udziałem kapitału zagranicznego oraz ograniczenie do minimum zezwolenia na nabycie lub objęcie akcji (udziałów) w spółkach już istniejących. Po tej nowelizacji, do końca roku 2000, zezwolenia wymagały jedynie następujące czynności:

- zawarcie przez państwową osobę prawną ze spółką lub na jej rzecz umowy lub umów, których przedmiotem jest używanie mienia tej państwowej osoby prawnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres ponad 6 miesięcy lub których przedmiotem jest przeniesienie własności takiego mienia,
- objęcie przez państwową osobę prawną udziałów lub akcji w spółce w przypadku pokrycia przez tę osobę kapitału zakładowego (akcyjnego) wkładem niepieniężnym, będącym mieniem, stanowiącym przedsiębiorstwo, nieruchomość lub część przedsiębiorstwa, zdolną do realizacji określonych zadań gospodarczych,
- nabycie lub objęcie przez podmiot zagraniczny udziałów lub akcji w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółce akcyjnej, która korzysta z mienia państwowej osoby prawnej na podstawie umowy o używanie tego mienia przez okres ponad 6 miesięcy.

Od 1 stycznia 2001 roku ustawa ta nie obowiązuje¹⁷².

¹⁶⁹ Ograniczenia takie natomiast występują, np. w Rosji, gdzie Bank Rosji zaprzestaje wydawania licencji na przeprowadzanie operacji bankowych bankom z udziałem kapitału zagranicznego, jeżeli stosunek kapitałów banków z udziałem zagranicznym do sumy kapitałów całego systemu bankowego przekroczy 12%!!! Porównaj: (Ociepka M., 1998): 44 i 45.

¹⁷⁰ Ustawa z dnia **24 marca 1920** o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, Dz. U. 1996, nr 54, poz. 245 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁷¹ Ustawa z dnia **14 czerwca 1991** o spółkach z udziałem zagranicznym Dz. U. 1997, nr 26, poz. 143 tekst jednolity wraz ze zmianami.

¹⁷² Utraciła moc na podstawie Ustawy z **19 listopada 1999** Prawo działalności gospodarczej, Dz. U. z 1999 nr 101, poz. 1178 wraz ze zmianami.

Rozdział 2

PRZYCZYNY PROCESÓW KONSOLIDACYJNYCH

W rozwoju historycznym przyczyny procesów konsolidacyjnych bardzo się różnicowały. Wyodrębnione przez polskich autorów¹ przyczyny tych procesów, w okresach szczególnej intensywności fuzji i przejęć, prezentuje **Tabela nr 3**.

Tabela nr 3.

Główne motywy procesów konsolidacyjnych

Okres	Główne motywy	Liczba transakcji
1897-1904	Tworzenie monopolu w okresie przyspieszenia rewolucji przemysłowej.	1.300
1916-1929	Ustawy antymonopolowe skłaniają do integracji pionowej	1.280
1965-1969	Połączenia pod wpływem liberalizacji rynków.	5.930
1984-1989	Strategia dywersyfikacji i tworzenie konglomeratów.	3.000
1993-2000	Globalizacja, podnoszenie kursu akcji, wykorzystywanie Internetu	9.220

Źródło: Opracowanie własne na podstawie *Polskie grupy kapitałowe. Perspektywa Europejska* (2002), Praca zbiorowa pod kierunkiem Bogdana Wawrzyniaka, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa: 60.

Procesy konsolidacyjne mają różne uwarunkowania. Szczególnie interesujące są one w instytucjach finansowych. Według Solarza² przy zakupie oddziału banku decydujące znaczenie mają następujące czynniki:

- perspektywa na uzyskanie liczącego się udziału na rynku lokalnym,
- korzyści skali,
- poprawa efektywności działań marketingowych,

¹ (*Polskie grupy kapitałowe. Perspektywa Europejska*, 2002).

² (Solarz J. K. 1999):137.

- transfer technologii,
- dywersyfikacja produktów,
- korzyść podatkowa.

Mimo iż praktyczna celowość konsolidacji banków coraz częściej poddawana jest w wątpliwość³, światowe przykłady fuzji w sektorze finansowym ostatnich lat takie jak:

- połączenie SBC i Union Bank of Switzerland (grudzień 1997),
- przejęcie przez Citicorp, największy bank USA, firmy ubezpieczeniowej Travelers Group (kwiecień 1998),
- powstanie Grupy MeritaNordbanken z połączenia fińskiej firmy Merita ze szwedzkim bankiem Nordbanken (1998),
- fuzja Bank One i First Chicago NBD (kwiecień 1998),
- połączenie brytyjskich firm ubezpieczeniowych Commercial Union i General Accident i stworzenie Grupy CGU (1998),
- połączenie Deutsche Bank i Credit Lyonnais Belgium (1998),
- fuzja Deutsche Bank i Bankers Trust (1998)⁴,
- przejęcie przez Allianz AG francuskiej grupy ubezpieczeniowej AGF (1998),
- fuzja pięciu banków: Generale Bank i ASLK-CGER Bank z Belgii oraz Generale Bank Nederland, Mees-Pierson i VSB Bank z Holandii, w wyniku której powstał Fortis Bank (czerwiec 1999),
- przejęcie przez grupę ING amerykańskiej grupy finansowej ReliaStar Financial Corp. w maju 2000 roku,
- utworzenie grupy CGNU z połączenia CGU z Norwich Union (30 maja 2000),
- przejęcie przez włoską Grupę UniCredito Italiano S.p.A. amerykańskiej grupy Pioneer Group (październik 2000),
- przejęcie przez Grupę HypoVereinsbank austriackiego Bank Austria Creditanstalt AG (2000),
- przejęcie przez Grupę ERGO udziałów w Grupie Alte Leipziger Europa (przełom lat 2000 i 2001)

świadczą o aktualności tego zagadnienia. Przyjrzyjmy się zatem teorii, dotyczącej przyczyn procesów konsolidacyjnych.

³ Porównaj: (Langhor H., 1998).

⁴ (Jaromin J., 1999): 171.

2. 1. Motywy procesów konsolidacyjnych

Przywołując teorię kosztów transakcyjnych, najczęściej zjawisko koncentracji przedsiębiorstw wyjaśniane jest dążeniem do zmniejszania kosztów transakcyjnych, związanych z działaniem w niepewnym i nieprzyjawnym otoczeniu. Decyzje o połączeniach przedsiębiorstw mają bardzo zróżnicowane przyczyny. Rappaport⁵ uważa, że w ostatnich latach największe znaczenie w tym zakresie miały:

- deregulacja w branżach takich jak: telekomunikacja, transport, usługi finansowe i komunalne,
- nadmierne zdolności produkcyjne branż w przemyśle obronnym,
- wyścig, mający na celu osiągnięcie przez firmy jak największych rozmiarów, umożliwiających konkurowanie na rynku krajowym i zagranicznym, inwestowanie w nowe technologie i produkty, przejęcie kontroli nad kanałami dystrybucji oraz zagwarantowanie sobie dostępu do nowych rynków – to już niezależnie od branż.

Polscy autorzy⁶ wskazują następujące motywy tworzenia grup kapitałowych:

- korzyści, wynikające z efektu synergii operacyjnej i finansowej,
- korzyści skali i zakresu działalności,
- zintegrowanie transakcji w układzie pionowym lub poziomym,
- zwiększenie udziału w rynku bądź zdobycie nowego rynku,
- korzyści podatkowe.

Niekiedy dokonuje się podziału przyczyn, dla których czyni się połączenia pomiędzy podmiotami, na przyczyny ekonomiczne i przyczyny prawne⁷.

Do przyczyn ekonomicznych zalicza się:

- chęć zwiększenia efektywności gospodarowania dzięki efektowi synergii,

⁵ Porównaj: (Rappaport A., 1999): 149 i 150.

⁶ Patrz: (Wiankowski S., Bogusławski Z., Borzęcki J., Karmańska A., 1999): 18.

⁷ (Pater I., 1999):16 i dalsze.

- słabą kondycję finansową jednego z partnerów,
- chęć obniżenia kosztów zaopatrzeniowych.

Wśród przyczyn prawnych najczęściej wskazywana jest konieczność osiągnięcia prawem określonych progów kapitału założycielskiego – przykładem mogą tutaj być wymogi prawa bankowego i ubezpieczeniowego.

Czekaj⁸ upatruje przyczyn procesów konsolidacyjnych w następujących obszarach:

- rozwiązaniach systemu podatkowego,
- dążeniu do dywersyfikacji działalności,
- niższej wartości rynkowej aktywów firmy przejmowanej od wartości odtworzeniowej posiadanego przez nią majątku,
- wzroście dochodów dzięki poprawie zarządzania – eliminacja nieskutecznego przywództwa,
- formie aktywności inwestycyjnej firmy przejmującej – efektywna forma zaangażowania nadmiaru wolnej gotówki,
- wykorzystaniu zwiększonej po dokonaniu przejścia zdolności do zaciągania długu kredytowego.

Kortan⁹ do przyczyn skłaniających do fuzji zalicza:

- dążenie do zwiększenia produktywności,
- poprawienie pozycji na rynku,
- zmniejszenie ryzyka poszczególnych przedsiębiorstw,
- uzyskanie silniejszej pozycji gospodarczej.

Begg i współpracownicy¹⁰ mówią o korzyściach skali (przy fuzjach poziomych) oraz o korzyściach, dotyczących zarządzania i planowania (przy fuzjach pionowych). Efekty synergii przedstawiane są jako zasadnicze przyczyny dokonywania fuzji w bankach amerykańskich. Kiedy w roku 1995 Wells Fargo oferował 11 mld dolarów za swego rywala First Interstate Bancorp, prezes zarządu Wells Fargo, Paul Hanzen, oszacował oszczędności w wydatkach obu banków na 800 mln dolarów rocznie¹¹. Podobnie, jak w wyżej

⁸ (Czekaj J., Dresler Z., 2002): 247 i dalsze.

⁹ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 156.

¹⁰ Patrz: (Begg D., Fischer S., Dornbusch R., 1998): tom I 496.

¹¹ Według: (Hooke J. C., 1998): 111.

opisanej sytuacji, wykorzystanie synergii, wynikających z odrębnej specjalizacji, było motywem integracji banku inwestycyjnego Morgan Stanley z bankiem detalicznym Dean Witter.

Korzyści skali mogą wynikać z powodów technologicznych, marketingowych lub finansowych¹². Powyższe przyczyny łączenia się przedsiębiorstw uzupełniają korzyści, dotyczące wykorzystania wyjątkowo sprawnego kierownictwa jednej firmy do zarządzania całością nowo powstającej instytucji oraz o zwiększenie wiarygodności i łatwiejszego dostępu do kredytów. Konieczny¹³ w swojej pracy o bankowości inwestycyjnej dzieli motywy, skłaniające do fuzji, na defensywne i ofensywne. Ofensywne, czyli agresywne, to według tego autora czynniki, dotyczące polityki aktywnego wzrostu, chęci przejęcia aktywów w celu dalszej odsprzedaży lub przyczyn finansowych. Tenże autor nie wymienia natomiast motywów defensywnych. Z kolei Rappaport¹⁴, rozpatrując branżową podatność na przeprowadzanie procesów konsolidacyjnych, uważa, że konieczność ponoszenia wysokich nakładów inwestycyjnych w połączeniu z trudnością zróżnicowania produktów lub usług z dużym prawdopodobieństwem prowadzi do konsolidacji w branży. Wydaje się, że ta ostatnia przyczyna skłaniająca do przeprowadzania procesów konsolidacyjnych, dotycząca konieczności ponoszenia wysokich nakładów, na skokowo wzrastające koszty związane z nabywaniem najnowszych technologii, szczególnie znacząca jest w instytucjach finansowych, bowiem przy przejęciach odmienne są motywy nabywców od motywów sprzedających.

2. 2. Motywy kupującego

Lewandowski¹⁵ tak klasyfikuje motywy nabywców w procesie fuzji i przejęć przedsiębiorstw:

¹² Podobnie: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 198.

¹³ (*Konieczny J.*, 1996): 85.

¹⁴ Porównaj: (*Rappaport A.*, 1999): 73.

¹⁵ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998).

Tabela nr 4

Motywy nabywców w procesie fuzji i przejęć

Grupy motywów	Motywy specyficzne
Motywy techniczne i operacyjne	<p>Zwiększenie efektywności zarządzania:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ pozyskanie bardziej efektywnego kierownictwa, ➤ usunięcie nieefektywnego kierownictwa. <p>Synergia operacyjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ korzyści skali, ➤ komplementarność zasobów i umiejętności, ➤ ograniczenie kosztów transakcyjnych, ➤ korzyści integracji technicznej.
Motywy rynkowe i marketingowe	<p>Zwiększenie udziału w rynku, Zwiększenie wartości dodanej, Wyeeliminowanie konkurencji, Komplementarność produktów (rynków), Dywersyfikacja ryzyka działalności, Wejście w nowe obszary działalności.</p>
Motywy finansowe	<p>Wykorzystanie funduszy nadwyżkowych, Zwiększenie zdolności do zadłużenia, Przejęcie gotówki, Obniżenie kosztu kapitału, Korzyści podatkowe, Niedoszacowanie wartości nabywanej firmy, Niedoszacowanie przez rynek kapitałowy, Doskonalsza wycena przez nabywcę.</p>
Motywy menedżerskie	<p>Wzrost wynagrodzeń kierownictwa, Wzrost prestiżu i władzy, Zmniejszenie ryzyka zarządzania, Zwiększenie swobody działania.</p>

Źródło: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 23.

Inni autorzy¹⁶ **motywy nabywców** przedsiębiorstw dzielą na:

- motywy związane z efektami synergii i
- motywy związane z efektem finansowym.

• **Synergia** to efekt, jaki można osiągnąć przez zintegrowanie dwu lub więcej rodzajów działalności, tak aby w rezultacie przyniosły większą korzyść niż gdyby integracja nie miała miejsca. Efekt synergii można popularnie wyrazić równaniem $2+2=5^{17}$. Ko-

¹⁶ Porównaj: (Helin A., Zorde K., 1998): 8.

¹⁷ W postaci pewnej dygresji podam tutaj inne wykorzystanie dodawania dwóch „dwójek” w polskich przykładach fuzji i przejęć. Otóż tworzony z 4 instytucji ban-

rzyść, płynąca z synergii, to wzrost zyskowności lub zwiększenie wartości zintegrowanego przedsiębiorstwa. Najczęściej w ramach synergii dochodzi do redukcji kosztów działalności operacyjnej lub do uzyskania nowych, niedostępnych dotąd korzyści operacyjnych. Zakładana obniżka kosztów jest często wynikiem zmniejszenia nadmiernego lub dublującego się potencjału. Synergię operacyjną, która jest zaliczana do motywów operacyjnych, można osiągnąć dzięki¹⁸:

- korzyściom skali,
- komplementarności zasobów i umiejętności,
- ograniczeniu kosztów transakcyjnych oraz
- korzyściom integracji technicznej.

Niekiedy mówi się też o negatywnej synergii. Przykładem tutaj mogą być transakcje rozłączeniowe, które są egzemplifikacją tego zjawiska. W tych przypadkach rozbiór na części składowe, a nie połączenie, przysparza korzyści¹⁹. Praktyka operacyjna dowodzi, że w znacznej liczbie zrealizowanych fuzji i przejęć nie dochodzi do wykorzystania oczekiwanych korzyści synergii z uwagi na trudności z integracją przedsiębiorstw²⁰.

Zwiększenie produkcji i obniżenie kosztów jednostkowych prowadzi do osiągnięcia *korzyści skali* jako głównego celu w przypadku fuzji i przejęć poziomych. Wykupy i przegrupowania przedsiębiorstw w wielu sektorach pozwalają na osiągnięcie lepszej produktywności z tytułu wydłużenia serii, bez konieczności tworzenia dodatkowych zdolności produkcyjnych i rynkowych.

kowych bank – Grupa Pekao SA używał w swojej kampanii reklamowej równania $2+2=1$. Intencją autorów było wskazanie rynkowej pozycji nowego banku, który miał być „pierwszy wczoraj, dziś i jutro”. Spotkało się to z trafną kontr reklamą Banku Śląskiego SA, który zareklamował się hasłem „U nas $2+2=4$. My potrafimy liczyć”. Po spotkaniu prezesów zarządów obu instytucji ta swoista arytmetyczna przepychanka zakończyła się.

¹⁸ Porównaj: (Rozmysłowicz D., 1999).

¹⁹ Więcej na ten temat: (Hooke J. C., 1998): 244.

²⁰ (Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw, 1998): 151.

Ekonomia skali stwarza możliwość rozłożenia stałych kosztów, występujących w produkcji, dystrybucji, marketingu, administracji i rozwoju nowych produktów i technologii. Osiągnięcie ekonomii skali jest dość proste w sektorze bankowym poprzez obsługę takiej samej ilości klientów czy kredytów, ale przy zredukowanej liczbie pracowników i oddziałów. Ekonomia skali zależy od zdolności grupy zarządzającej do przeprowadzenia daleko idącej integracji dwóch różnych przedsiębiorstw.

O *komplementarności zasobów* mówimy wówczas, gdy łączą się dwie spółki, z których każda posiada odmienne rzadkie zasoby lub kompetencje. Na przykład mała firma dysponuje atrakcyjnym rynkowo produktem, ale nie ma zaplecza technicznego i organizacyjnego oraz środków finansowych, aby wytwarzać go w skali masowej. Powstają wówczas przesłanki dla nabycia unikatowego produktu, patentu lub kompetencji. Jest to niejednokrotnie tańsze i szybsze niż tworzenie potencjału własnymi siłami. Komplementarność obejmuje również uzupełnienie brakujących ogniw łańcucha wartości dodanej za pomocą łączenia lub przejmowania przedsiębiorstw.

Ograniczenie kosztów transakcyjnych nawiązuje do teorii kosztów transakcyjnych Williamsona²¹, która opisuje zjawiska wyboru pomiędzy wytwarzaniem i realizacją transakcji (w ramach przedsiębiorstwa przy użyciu własnych sił i środków), a zakupem danej usługi na otwartym rynku w zewnętrznej firmie. W przypadku fuzji i przejęć pionowych poprzez zintegrowanie transakcji można osiągnąć łatwiejsze zarządzanie, koordynowanie oraz kontrolę całego procesu zaopatrzenia, produkcji i zbytu, co powinno prowadzić do lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych, eliminacji dublujących się komórek organizacyjnych lub urządzeń technicznych.

Korzyści integracji technicznej występują przede wszystkim w przypadku połączeń o charakterze poziomym pomiędzy dostawcami a odbiorcami. W wielu sektorach dopasowanie parametrów su-

²¹ Porównaj: (Pańkowska M., 1995): 87 i następne.

rowców, wykorzystywanych w produkcji do parametrów technologicznych maszyn i urządzeń odbiorcy, ma znaczny wpływ na jakość produktu końcowego. Stąd przy wysokich kosztach, wynikających ze zmiany dostawców i silnej pozycji przetargowej dostawców, jednym ze sposobów zapewnienia sobie wymaganych dostaw jest przejęcie lub połączenie.

- Motywy związane z osiągnięciem **efektu finansowego** są najważniejszymi motywami i interesują głównie inwestorów finansowych. Restrukturyzacja i zwiększenie wartości, np. poprzez podział przejętego przedsiębiorstwa na podstawowe rodzaje działalności, ma na celu realizację nadwyżki finansowej poprzez późniejszą sprzedaż. Motywy finansowe charakteryzują się tym, że mogą występować nawet przy braku innych korzyści, jakie niosą ze sobą przejęcia i połączenia. Korzyści te mogą objawiać się polepszeniem sytuacji finansowej przedsiębiorstw, uczestniczących w nabyciu, jak i wyższej ocenie ich wartości przez inwestorów, w przypadku notowań ich akcji na giełdzie. Do grupy motywów finansowych zaliczamy²²:

- wykorzystanie nadmiernych funduszy,
- zwiększenie zdolności do zadłużenia,
- przejęcie gotówki,
- obniżenie kosztu kapitału,
- korzyści podatkowe,
- niedoszacowanie wartości nabywanej firmy.

Motywy *wykorzystującym nadmierne fundusze* kieruje się zwykle kierownictwo firmy. Wielkość przepływów pieniężnych i zysków może być stosunkowo duża w przedsiębiorstwach, działających w dojrzałych sektorach, natomiast możliwości inwestycyjne we własnej branży – ograniczone. Dlatego w takiej sytuacji firmy mogą zwiększyć dywidendy, wypłacać akcjonariuszom, lub poszukiwać innych możliwości inwestycyjnych za pomocą wzrostu zewnętrznego, wykorzystując w ten sposób wypracowane środki finansowe.

²² Porównaj: (Rozmysłowicz D., 1999).

Zwiększenie zdolności do zadłużenia można osiągnąć właśnie poprzez fuzje i przejęcia. Powstałe w wyniku fuzji lub przejęcia nowe, większe przedsiębiorstwo zmniejsza ryzyko pożyczkodawców, co pozwala na zwiększenie udziału długu w kapitale całkowitym.

Przejęcie gotówki staje się motywem, gdy obiektem nabycia jest firma o wysokiej płynności. Nabycie takiej firmy stwarza możliwość lepszego wykorzystania tych zasobów gotówkowych przez nowego właściciela lub może być okazją pozyskania dodatkowego źródła finansowania. Natomiast nie wykorzystaną gotówkę można przeznaczyć na spłatę długu, który został zaciągnięty na sfinansowanie nabycia.

Przedsiębiorstwo powstałe w wyniku fuzji ma z reguły *możliwość tańszego pozyskiwania kapitału* (w formie kredytów lub pożyczek) niż firmy działające niezależnie, ponieważ pożyczka taka jest mniej ryzykowna dla pożyczkodawców. Dodatkowo po przejęciu każde przedsiębiorstwo może gwarantować dług drugiego przedsiębiorstwa. W przypadku załamania się jednej gałęzi działalności pozostaje druga, co zwiększa bezpieczeństwo wierzycieli.

Jednym z najczęściej spotykanych motywów fuzji są *korzyści podatkowe*. Straty spółki nabywanej z poprzednich okresów mogą być wykorzystane do obniżenia opodatkowania zysków firmy przejmującej po nabyciu.

Niedoszacowanie wartości nabywanej firmy przez rynek kapitałowy, o ile przedsiębiorstwo jest notowane publicznie, stwarza dla nabywcy korzyści finansowe, nawet, jeżeli nie występują inne korzyści, np. efekty synergii. Największą rolę odgrywa tutaj ocena dokonywana przez przedsiębiorstwo nabywające, z której może wynikać, że kandydat do nabycia jest w rzeczywistości więcej wart, niż to wynika z aktualnej wartości rynkowej.

2. 3. Motywy sprzedającego

Różnorodność **motywów sprzedaży** nie jest tak duża jak motywów nabycia. Sprzedaż oznacza zwykle wycofanie się z aktywnego prowadzenia przedsiębiorstwa. W wielu przypadkach sprzedaż

nie jest dobrowolna, lecz wymuszona okolicznościami. Decyzja o dezinwestycji jest najczęściej podejmowana w wyniku utrzymujących się niezadowolających rezultatów finansowych spółki lub oddziału – kandydata do sprzedaży, decyzji akcjonariuszy o zmianie działalności lub otrzymaniu korzystnej oferty kupna. Jednakże przyczyny podejmowania decyzji o sprzedaży przedsiębiorstwa mogą być różne.

Lewandowski²³ tak klasyfikuje motywy sprzedawców w procesie fuzji i przejęć przedsiębiorstw:

Tabela nr 5

Motywy sprzedawców w procesie fuzji i przejęć

Grupy motywów	Motywy specyficzne
Motywy finansowe	Straty finansowe przedmiotu dezinwestycji, Reorganizacja portfela inwestycyjnego, Dywersyfikacja portfela inwestycyjnego, Zamiana na gotówkę, Wyjście z inwestycji po zrealizowaniu celów, Korzystniejsze warunki działania dla mniejszych firm, Uzyskanie wyższej ceny za aktywa niż ich wartość dla obecnych właścicieli, Likwidacja, Oferta odkupu z premią lub odsprzedaż na korzystnych warunkach, Wzrost wartości akcji na rynku kapitałowym.
Motywy strategiczne	Pozbycie się niepotrzebnych lub nieodpasowanych aktywów, Pozyskanie pożądanego partnera biznesowego, Obrona przed wrogim przejęciem, Ograniczone możliwości samodzielnego rozwoju, Poprawa pozycji konkurencyjnej.
Motywy administracyjne	Nakaz sprzedaży wydany przez organy państwa, np. antymonopolowe.
Motywy menedżerskie	Nowe stanowiska kierownicze, Większa swoboda działania.

Źródło: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998), str. 35.

Natomiast Helin i Zorde²⁴ podają następujące motywy przy sprzedaży:

²³ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998).

²⁴ Porównaj: (Helin A., Zorde K., 1998), str. 15 i dalsze.

- koncentracja na zasadniczej działalności,
- finansowanie innych części przedsiębiorstwa,
- wycofanie z aktywnej działalności,
- nieporozumienia wśród udziałowców,
- oportunizm i
- prywatyzacja.

Koncentracja na zasadniczej działalności

Równolegle do fali finansowych, często wrogich, przejęć, w wielu konglomeratach wystąpiła potrzeba zmiany strategii. Budowa dużych imperiów przemysłowo-finansowych przynosiła znaczące uniezależnienie się od wahań związanych z cyklami koniunkturalnymi. Negatywnie jednak odbierany zaczynał być problem, dotyczący efektywności sterowania zbiorem przypadkowych przedsiębiorstw w ramach jednej grupy kapitałowej. Konglomeraty, które zawsze zaczynały swój byt od jednego, konkretnie wyspecjalizowanego przedsiębiorstwa, miały trudności ze sprawnym zarządzaniem nieznanymi im od podstaw obszarami swojej nowej aktywności. W tej sytuacji często dochodzi do powrotu do pierwotnej działalności (*core business*) poprzez sprzedaż części firmy z obszarów obcych zasadniczej aktywności.

Finansowanie innych części przedsiębiorstwa

Dokonywanie sprzedaży części majątku ze względu na koncentrację na zasadniczej działalności stawało się także efektem braku środków na finansowanie zasadniczej działalności przedsiębiorstwa. Przy dużym rozproszeniu działalności konglomeratu często sprzedaż części przedsiębiorstwa, znajdującego się na obrzeżach zasadniczego obszaru działania, była jedynym dostępnym źródłem pozyskania środków na sprawne funkcjonowanie innych, istotniejszych dla firmy obszarów jej aktywności.

Wycofanie z aktywnej działalności

Motyw ten najczęściej występuje przy przedsiębiorstwach osób fizycznych. Wycofanie z aktywnej działalności może być spowodowa-

wane chęcią przejścia w stan spoczynku lub utratą zaufania wśród partnerów na rynku. Czasami ten motyw wywołany jest także problemami podatkowymi lub brakiem sukcesów w prowadzeniu działalności gospodarczej²⁵.

Nieporozumienia wśród udziałowców aktywnie zaangażowanych w prowadzenie przedsiębiorstwa mogą stanowić poważną przeszkodę dla dalszego rozwoju tego przedsiębiorstwa. Brak zgodności, co do strategii, wiąże się zwykle z utratą konkurencyjnej pozycji na rynku i w konsekwencji z utratą zdolności do generowania nadwyżki gotówkowej. Dlatego sytuacje tego typu prowadzą do jednego z szeregu następujących racjonalnych posunięć: jeden z udziałowców wykupuje pozostałych udziałowców, inwestor z zewnątrz przejmuje wszystkie udziały, przedsiębiorstwo ulega rozwiązaniu, a majątek zostaje rozdzielony wśród udziałowców.

Oportunizm można najłatwiej określić jako zdolność do zaakceptowania bardzo dobrej oferty przy braku jakiegokolwiek innej motywacji do dokonania transakcji. Wysoce zmotywowany do działania w początkowym okresie istnienia przedsiębiorstwa właściciel z biegiem czasu wypala się i kieruje swoje zainteresowania do innych obszarów ludzkiej aktywności niż działalność gospodarcza. Najprostszym wtedy rozwiązaniem jest sprzedaż, nawet dobrze prosperującego przedsiębiorstwa.

Prywatyzacja jest, jak się wydaje, najczęstszym motywem do sprzedaży przedsiębiorstwa w Polsce. Przyjęcie założenia o powrocie do naturalnego, prywatnego stanu posiadania gospodarki w polskich warunkach wyzwoliło potrzebę sprzedaży majątku, znajdującego się w rękach władzy publicznej.

Hooke²⁶ wymienia ponadto **potrzeby kapitałowe jednostki, strategiczne porozumienie i problemy funkcjonowania** jako inne motywy, skłaniające do fuzji sprzedających.

Przy stratach, ponoszonych na działalności, **motywy finansowe** są najczęstszym motywem sprzedaży. Szczegółowe przyczyny

²⁵ Porównaj: (Hooke J. C., 1998): 269.

²⁶ (Hooke J. C., 1998): 269 i 270.

sprzedaży to: nierealizowanie założonych celów, wysokie zadłużenie, które wymusza sprzedaż części aktywów w celu jego pokrycia, znaczne potrzeby kapitałowe przedsiębiorstwa, które poszukuje środków płynnych, np. na pokrycie strat, ponoszonych na działalności podstawowej.

Dość istotne są również **motywy strategiczne** przy sprzedaży. Sprzedawany zakład lub oddział może z różnych przyczyn nie być dopasowany strategicznie do reszty grupy kapitałowej. Produkty, oferowane przez spółkę zależną, mogą rzutować negatywnie na wizerunek całej korporacji z powodu niższej jakości lub niekorzystnie kojarzonej marki. Wyzbycie się aktywów często jest związane z powrotem do rdzennego biznesu i koncentracji zasobów na głównej działalności. Innym powodem o strategicznym podłożu jest sprzedaż aktywów silniejszemu partnerowi, który jest w stanie zapewnić rozwój w przyszłości, jeżeli kierownictwo przedsiębiorstwa uzna, że samodzielnie nie sprosta wyzwaniom rynku i konkurencji. Sprzedaż części aktywów może być również podyktowana chęcią obrony przed niepożądanym nabyciem.

Szczególną grupą motywów są **działania i decyzje administracyjne**. Ich specyfika polega na tym, że nie wypływają z wewnątrz firmy, ale są narzucane przez organy administracji państwowej, głównie antymonopolowe lub sądownicze. Przykładem transakcji sprzedaży z przyczyn administracyjnych jest sytuacja, w której organ antymonopolowy wyraża zgodę na przejęcie jednego przedsiębiorstwa przez inne pod warunkiem, że nabywca sprzeda w określonym czasie część filii nabytej firmy.

Obok motywów operacyjnych i finansowych dość istotne są również **motywy rynkowe i marketingowe oraz motywy menedżerskie**. Podobnie, jak w przypadku motywów finansowych i operacyjnych, omawiając motywy rynkowe i marketingowe, należy wyróżnić kilka kategorii. Jedną z nich jest **zwiększenie udziału w rynku**. Mimo że nie zawsze wykup firmy konkurencyjnej daje korzyści skali, to jest to sposób na zwiększenie siły rynkowej przedsiębiorstwa nabywcy, osiągnięcie dominującej pozycji rynkowej przez ograniczenie konkurencji. Większy udział w rynku pozwala na wykorzystanie korzyści skali w transakcjach rynkowych,

np. w ramach masowego zaopatrzenia. Wielkość firmy w zdecydowanym stopniu poprawia jej pozycję przetargową wobec dostawców i odbiorców. Duża skala działania pozwala podejmować bardziej agresywną politykę cenową, skracać terminy dostaw, wymuszać poprawę jakości zaopatrzenia. Duże przedsiębiorstwa mogą w stosunku do klientów skutecznie podnosić ceny oraz dyktować warunki dostaw.

Przedsiębiorstwo może nabyć inną firmę w celu szybkiego **przejęcia wartości dodanej**, co jest jednym z motywów rynkowych i przykładem integracji pionowej. Celem nabycia jest wówczas odzyskanie kontroli nad wartością dodaną, która przeszła w inne ręce, np. dystrybutorów. Firmy wykupują też swoich dostawców, aby sprawować kontrolę nad większym obszarem łańcucha wytwarzania i zapewnić sobie stałość i bezpieczeństwo dostaw. Przez nabycie przedsiębiorstwa, stanowiącego dalsze ogniwo łańcucha wartości dodanej dystrybutora, można uzyskać kontrolę nad popytem, co stwarza przy okazji barierę dla potencjalnych nowych wejść do sektora.

Wyliminowanie konkurencji, jako kolejny motyw fuzji i przejęć, można osiągnąć poprzez nabycie konkurencyjnych przedsiębiorstw i włączenie ich do firmy nabywającej lub przynajmniej przez uzyskanie kontroli nad nimi i wpływu na ich działania (integracja pozioma). W skrajnym przypadku przedsiębiorstwo-nabywca może liczyć na korzyści z tytułu renty monopolistycznej, ale wówczas jest to sygnał do wkroczenia do akcji organów antymonopolowych. Nabycie może też być formą demonstracji siły ekonomicznej oraz swego rodzaju ostrzeżeniem innych firm przed wojną konkurencyjną.

Komplementarność może dotyczyć produktów obydwu łączących się przedsiębiorstw lub segmentów rynku, do których trafiają ich wyroby. Można to nazwać korzyściami zakresu. Fuzja lub przejęcie umożliwiają zaoferowanie większego asortymentu produktów lub świadczenie szerszego zakresu usług. Nabycie, a w jego ramach wspólne przedsięwzięcie, jest często stosowane do poszerzenia geograficznego zasięgu działania. Wejście na nowy rynek przez nabycie działającej już firmy jest mniej ryzykowne, a tak-

że szybsze i tańsze niż budowanie od podstaw własnego oddziału. Jest to zjawisko częste na rynkach zagranicznych.

Zmniejszenie (dywersyfikacja) ryzyka działalności jest motywem każdego przejścia i połączenia polegającego na wyjściu poza dotychczasową działalność podstawową. Rozpoczęcie działalności w nowym sektorze jest często elementem rozwoju strategicznego w celu zmniejszenia uzależnienia od dotychczasowej branży, niekiedy niestabilnej i nie mającej perspektyw rozwoju. Różnorodność źródeł przychodu pozwala skompensować ewentualny spadek dochodów z jednego rodzaju działalności wzrostem dochodów z innej, tym samym zredukować sezonowość sprzedaży i cykliczność koniunktury.

Wejście na nowe obszary działalności jest jednym z najczęściej podawanych motywów wyboru strategii wzrostu zewnętrznego. Wejście przez nabycie może być zrealizowane szybciej i mniejszym kosztem niż poprzez inwestycje wewnętrzne. Osiągnięcie względnie silnej pozycji na nowym rynku lub w nowej branży wymaga wielu lat. Ważnym elementem jest również uzyskanie niezbędnych kompetencji. Prostsza i jednocześnie tańszą metodą jest zakup już istniejących kompetencji, pozycji rynkowej, znaków firmowych czy też sieci dystrybucji.

Motywy menedżerskie są również bardzo istotne w procesie fuzji i przejść. Podobnie jak w fuzjach i przejściach u podstaw samych decyzji o sprzedaży mogą tkwić **motywy menedżerskie**. W ostatnich latach daje się zauważyć zmiany w strukturze władzy w przedsiębiorstwie. Największe korporacje świata mają ekstremalnie rozdrobniony akcjonariat. Przykładowo General Motors posiada około 1,3 miliona akcjonariuszy, Volkswagen 730 tysięcy, Siemens 540 tysięcy, Daimler-Benz 300 tysięcy²⁷. Tradycyjny indywidualny akcjonariusz w tych realiach przestał być ważnym w codziennym zarządzaniu firmą. Rozdrobnienie akcjonariatu przeniosło to znaczenie na właścicieli instytucjonalnych, takich jak banki, inne przedsiębiorstwa, fundusze emerytalne, inwestycyjne, towa-

²⁷ Patrz: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 142.

rzystwa ubezpieczeniowe²⁸ i tym podobne, reprezentowane jedynie przez administracyjnie wyznaczonych przedstawicieli. Oddzielenie funkcji właściciela od funkcji przedsiębiorcy stało się faktem²⁹. W tych warunkach pozycja najemnego zarządu wzrosła niepomrotnie. Ukształtowane w teorii ekonomii tzw. teorie menedżerskie krytykują tradycyjną teorię przedsiębiorstwa, przede wszystkim dlatego, że przyjmuje nierealistyczne założenia, dotyczące układu sił w przedsiębiorstwie oraz motywacji ludzi, podejmujących w nim kluczowe decyzje. Teorie te dowodzą, że najważniejszymi motywami działania menedżerów są³⁰:

- wynagrodzenie,
- władza,
- bezpieczeństwo,
- pozycja społeczna i prestiż,
- doskonałość zawodowa.

Wbrew klasykom zamiast **maksymalizowania zysku** menedżerowie starają się osiągnąć jedynie **minimum zysku**, pozwalające im spokojnie funkcjonować. Oczywiście to pojęcie minimum zysku musi chronić firmę od bankructwa, zaspokoić zazwyczaj roszczenia właścicieli, co do wymaganej dywidendy, oraz zapewnić środki na finansowanie rozwoju. Model Williamsona³¹ mówi o tak zwanej maksymalizacji funkcji użyteczności menedżerów. Model ten zakłada, że po zaspokojeniu oczekiwań właścicieli, które najczęściej sprowadzają się do wypłaty, satysfakcjonującej ich dywidendy, menedżerowie mogą realizować własne cele. Realizacja tych celów jest przede wszystkim obciążeniem kosztowym dla firm i w związku z tym model ten sugeruje, że firmy zarządzane przez najemnych menedżerów uzyskują gorsze wyniki, niż firmy zarządzane przez tradycyjnych przedsiębiorców, łączących własność z zarządzaniem. Dzięki niektórym działaniom, takim jak np. wydzielenie spółki zależnej na bazie zakładu lub oddziału i jej przeję-

²⁸ Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 95.

²⁹ Porównaj: (*Gruszecki T., 1994*): 38.

³⁰ Patrz: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 252.

³¹ Porównaj: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 253 i 254

cie przez dotychczasowe kierownictwo i pracowników, tworzone są nowe stanowiska kierownicze, a powołana spółka ma znacznie większy zakres niezależności. Jednak często motywacja kierownictwa może nosić znamiona działania na szkodę spółki i jej właścicieli. Menedżerowie z reguły posiadają pełną wiedzę o wartości likwidowanej firmy i mogą ją przejąć po niższej od rzeczywistej wartości cenie.

Rappaport³² wyróżnia cztery główne czynniki, skłaniające menedżerów firmy do działania w interesie akcjonariuszy:

- stosunkowo duży udział we własności,
- powiązanie wynagrodzenia ze stopą zwrotu osiąganą przez akcjonariuszy,
- groźba przejęcia przez inne przedsiębiorstwo,
- konkurencja na rynku pracy dla kadry zarządzającej przedsiębiorstw.

Koncepcja menedżerska³³ przedsiębiorstwa rozwinęła się w latach sześćdziesiątych XX wieku. Opierała się na doświadczeniach przede wszystkim wielkich korporacji amerykańskich, o rozproszonej własności, zarządzanych przez menedżerów, posiadających niewielki (lub żaden) udział w kapitale zarządzanej korporacji. To wyraźne oddzielenie własności od zarządzania zwróciło uwagę na motywację menedżerów w podejmowaniu decyzji, dotyczących zarządzania firmą. Charakterystycznym elementem nowoczesnej gospodarki są duże korporacje o dość zróżnicowanej strukturze własnościowej i niezależnej od niej kadrze zarządzającej. Konsekwencją oddzielenia grupy właścicieli od zarządzających jest to, że stosunki między akcjonariuszami i menedżerami można porównać do relacji między mocodawcą i pośrednikiem. W modelu tym menedżerowie, występujący w roli pośredników, nie zawsze działają w najlepszym interesie swoich mocodawców. Dla akcjonariuszy postępowanie takie stanowi tak zwany koszt pośrednictwa (*agency cost*) i oznacza utratę pewnej wartości. Kadra kierownicza, zwłaszcza najwyższego szczebla, jest szczególnie zainteresowana sukce-

³² (Rappaport A., 1999): 3.

³³ Porównaj: (*Podstawy nauki o przedsiębiorstwie*, 1997): 33 i dalsze.

sem przedsiębiorstwa, nie mniej niż swoim własnym. W sytuacji oddzielenia własności od zarządzania akcjonariusze są zainteresowani przede wszystkim zyskiem. Menedżerowie natomiast, choć zysk jest dla nich też ważny (zależą od niego premie), zwracają również uwagę na bezpieczeństwo zatrudnienia, zakres władzy lub zewnętrzne oznaki prestiżu (biura, samochody itp.). W warunkach ograniczonych możliwości sprawowania funkcji zarządczych przez właścicieli menedżerowie w podejmowaniu decyzji są skłonni dążyć do własnych celów. Cele te niekoniecznie muszą być zgodne (i często nie są) z celami właścicieli. Wynagrodzenie menedżerów może być związane z wielkością firmy, poziomem zysku i obrotami firmy. Kierownictwo może zatem oczekiwać, że wzrost spółki przez fuzje i przejęcia oraz ich własna aktywność zostaną dostrzeżone i wynagrodzone przez właścicieli, szczególnie, gdy działania te zakończą się sukcesem. Fuzje i przejęcia mogą być sposobem na realizację osobistych celów i ambicji kierownictwa, związanych na przykład z zarządzaniem większą liczbą podwładnych lub dysponowaniem większym budżetem. Z punktu widzenia bezpieczeństwa zatrudnienia najkorzystniejsza dla kierownictwa jest względna stabilność przychodów firmy. Wahania wyników osiągniętych przez przedsiębiorstwo wiążą się z ryzykiem, które można zmniejszyć przez dywersyfikację działalności firmy. Zwiększenie rozmiaru przedsiębiorstwa utrudnia jego nabycie, a tym samym ogranicza ryzyko utraty stanowisk przez kadrę kierowniczą. Połączenie dwóch przedsiębiorstw często poszerza swobodę działania dzięki powiększeniu zasobów wolnych środków finansowych. Środki te zaś mogą być wykorzystane do nabycia kolejnych przedsiębiorstw i uzyskania dominacji na rynku. Swoboda działania menedżerów jest często ograniczana przez znaczących akcjonariuszy, ale w wyniku fuzji ta swoboda wzrasta, gdyż następuje rozproszenie własności. Ponadto, na podstawie badań przeprowadzonych w Stanach Zjednoczonych³⁴ wynika, że wraz z 10% wzrostem obrotów firmy podąża 3% wzrost wynagrodzeń kadry me-

³⁴ Podaję za: (Sudarsanam S., 1998): 22.

nedżerskiej, nawet przy braku wzrostu efektywności działania. Wynika to stąd, iż wielokroć transakcje fuzji i przejęć inicjowane są przez menedżerów tylko dla uzyskania maksymalizacji ich własnego bogactwa. Ważne są także³⁵ postawy naczelnej kadry kierowniczej, obawiającej się utraty zajmowanych stanowisk. Ciekawym zagadnieniem są także występujące niekiedy menedżerskie niekorzystności skali³⁶. W dużej firmie, gdzie występuje wiele szczebli zarządzania, koordynacja działań różnych działów staje się coraz bardziej skomplikowana i zbiurokratyzowana. Rozluźniają się i pogarszają relacje pomiędzy personelem i kierownictwem. W tych warunkach może następować wyobcowanie pracowników, którzy są mniej motywowani do pracy. W efekcie mogą pogarszać się wyniki pracy.

2. 4. Przyczyny konsolidacji w instytucjach finansowych

Reasumując rozważania na temat przyczyn fuzji, warto podać pewne informacje o przyczynach łączenia się instytucji finansowych. Autorzy amerykańscy³⁷ podają następujące motywy, skłaniające do fuzji w sektorze instytucji finansowych:

- **dostępność do informacji i zawłaszczenie technologii** (*know-how*) posiadanych przez firmę cel;
- **powiększenie siły rynkowej** poprzez wzrost udziału rynkowego, spowodowany poszerzeniem kosztowo-cenowego marginesu, w czym zawiera się możliwość zawierania wielkich transakcji, dostępnych dotąd jedynie przy uczestnictwie innych firm;
- **zmniejszenie kosztów jednostkowych** i zwiększenie efektywności operacyjnej poprzez eliminację zbędnych jednostek wewnętrznych i zatrudnienia, poprawę jakości kadry zarządzającej, wliczając w to eliminowanie przy wrogich przejęciach kadry zarządzającej, uzyskującej słabsze od oczekiwanych rezultaty działalności;

³⁵ Patrz: (Kosiński B., 1997): 91.

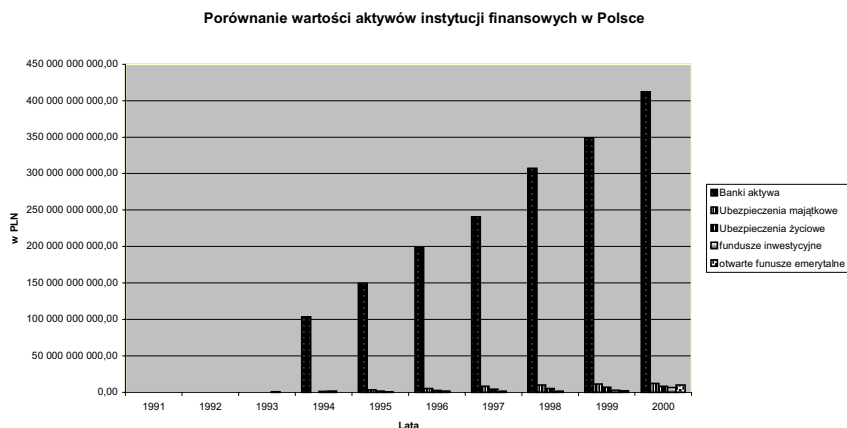
³⁶ Porównaj: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 199.

³⁷ (Smith R. S., Walter I., 1999): 31.

- **osiągnięcie oszczędności** skali poprzez utworzenie kombinowanej instytucji o większym rozmiarze, pozwalającej osiągnąć mniejsze koszty jednostkowe tworzenia usług finansowych;
- **osiągnięcie oszczędności, dotyczących efektu synergii** w połączeniu z firmą-celom;
- **uzyskanie dywersyfikacji** i większej stabilizacji dochodów;
- **uzyskanie oczywistych korzyści podatkowych**;
- **spełnienie celów menedżerskich**, kiedy ich wynagrodzenia i samorealizacja mogą być w wygodny sposób realizowane, niezależnie od celów akcjonariuszy.

Dobosiewicz³⁸ dopatruje się przyczyn procesów konsolidacyjnych w instytucjach finansowych i tworzenia bankowych grup kapitałowych w dominującej pozycji kapitałowej banków w stosunku do innych instytucji finansowych. W polskich warunkach wyraża się to proporcją podaną na **Rysunku nr 5**.

Rysunek nr 5

Źródło: opracowanie własne.

Główną przyczyną występujących w dużej skali procesów konsolidacji są zmiany w polityce i gospodarce. Zmiana warunków

³⁸ (Dobosiewicz Z., 2003): 105 i następne.

funkcjonowania zmusza do poszukiwania rozwiązań, które pozwalają dostosować się do realiów. Procesy integracyjne, zachodzące w wymiarze politycznym, jak chociażby integracja w ramach Unii Europejskiej, oraz globalna tendencja do deregulacji i popieranie konkurencji powoduje konieczność dostosowań. Szybki rozwój technologii, a przede wszystkim informatyzacja codziennego życia, intensywnie wpłynęła na zachowania bankowców. Bankomaty, pracujące *on-line* systemy *home banking* i *office banking*, telefonicznie i poprzez Internet sprzedawane produkty ubezpieczeniowe radykalnie zmieniły warunki i tempo pracy w instytucjach finansowych. Dominująca nad wszystkim konkurencja (także transgraniczna), obniżanie marż, wyścig o klienta w każdym miejscu i rywalizacja o niego z każdym możliwym konkurentem stały się atrybutami codzienności. Niekiedy brakujące w rozwijaniu akcji kredytowej fundusze powodowały poszukiwanie kontrahentów do fuzji o podobnych potrzebach. Czasem oddawało się suwerenność w ramach ratunku przed upadłością. Jednocześnie bardzo wątpliwe wydaje się w instytucjach finansowych uzyskiwanie efektu skali. Nawet czysto teoretyczne rozważania³⁹ przeczą istnieniu efektu skali przy równym dostępie do technologii. Jeśli bowiem jedna firma chce rozszerzać swoją działalność, to inne też mogą to zrobić. Ale gdy wszyscy robią to samo, najpierw ceny, a w ślad za nimi zamierzone w efekcie skali zyski też się obniżą. Szczególnie widoczne to jest w usługach, które przede wszystkim opierają się na bezpośrednim kontakcie usługodawcy z jego klientem.

Specjaliści, badający zjawisko łączenia banków, oceniają bardzo powściągliwie efekty uzyskiwane na tej drodze. Zwracają oni uwagę na fakt, że mimo prowadzonych od kilkunastu lat systematycznych analiz nie udało się ustalić generalnej zależności między rozmiarami banku, a jego efektywnością. Podkreśla się również, że efektywność finansowa wielkich banków jest często niższa od przeciętnej. Udział kosztów ogólnych w sumie osiąganey nadwyżki operacyjnej jest relatywnie wysoki.

³⁹ Porównaj: (Varian H. R., 1997): 352-353.

Łączenie banków jest z reguły przedsięwzięciem wieloletnim. W przypadku fuzji co najmniej kilku lat wymaga zakładana z góry gruntowna reorganizacja przynajmniej jednego z łączonych banków, dostosowanie i wymiana wyposażenia technicznego, wdrażanie zespołu pracowniczego do wprowadzanych nowych procedur i technik operacyjnych. Jest to również operacja kosztowna, powodująca przez cały okres reorganizacji pogarszanie wyników. Oprócz kosztów finansowych wymienia się koszty społeczne, wynikające z dokonywanych przy łączeniu banków kompresji etatowych.

Zarządzanie większą jednostką, która powstała w wyniku połączenia, jest zawsze trudniejsze niż jednostkami, działającymi przed połączeniem. Wymaga to często powiększenia zespołu kierowniczego i rozbudowania lub stworzenia niektórych komórek sztabowych, potrzebnych przy zarządzaniu większą instytucją. Wywołuje to często tendencję do nadmiernego powiększania pionu sztabowego, co nie tylko wpływa na wzrost kosztów, ale przy zaistnieniu „przerostów” organizacyjnych może opóźniać podejmowanie decyzji i utrudniać zarządzanie. Z tych względów wypowiedane są opinie, w myśl których łączenie banków nie może być traktowane jako panaceum na wszystkie problemy, a każde posunięcie konsolidacyjne wymaga wnikliwego rozważenia trudności i korzyści z tym związanych.

Mimo wspomnianych wyżej sceptycznych opinii specjalistów, zalecających dużą ostrożność przy planowaniu łączenia banków, operacje tego rodzaju dokonywane są stosunkowo często z inicjatywy zarówno samych banków lub ich głównych akcjonariuszy, jak i organów władzy państwowej.

Można założyć, że podnoszenie efektywności finansowej w wyniku połączenia banków nie jest ani jedynym, ani głównym celem tego rodzaju przedsięwzięć. Między rozmiarami banku, a jego efektywnością nie została stwierdzona empirycznie stała zależność czy to pozytywna, czy też negatywna. Występuje jednak wiele czynników, powodujących relatywne obniżenie przynajmniej niektórych pozycji kosztów. Dosyć typowym tego przykładem jest efekt racjonalizacji sieci placówek bankowych, jeśli w wyniku połączenia dwóch banków okaże się możliwe zlikwidowanie zbęd-

nych oddziałów lub agencji, posiadanych przez oba banki w tej samej miejscowości. Bardzo często wymieniane są efekty zwiększenia skali zastosowań, polegające na tym, że ulepszenia techniczne lub organizacyjne mogą być wykorzystywane w większej liczbie placówek czy stanowisk roboczych. Wiele argumentów szczegółowych przemawia za tym, że prawidłowo przeprowadzona konsolidacja może przynieść w ostatecznym wyniku ogólną obniżkę kosztów, chociaż w okresie przejściowym trzeba się liczyć z dodatkowymi kosztami reorganizacji.

Ważnym i niekwestionowanym efektem łączenia banków jest zwiększona odporność powstających instytucji na zagrożenia, wynikające między innymi z ryzyka kredytowego. Ponoszone przez bank ryzyko nie wzrasta proporcjonalnie do wielkości banków i jego obrotów. Duże banki w normalnych warunkach łatwiej pokonują skutki pojawienia się „złych kredytów” niż banki małe. Dysponują one większym portfelem kredytowym, a skutki pojawiania się przeterminowanych kredytów i związane z tym straty rozkładają się z reguły na większą liczbę transakcji. Poza tym straty, ponoszone w pewnych placówkach lub niektórych dziedzinach działalności, mogą być łatwiej pokrywane zyskami osiąganymi w innych.

W polskich warunkach przyczyną konsolidacji banków mogą być:

- zamiar poprawy pozycji rynkowej i zwiększenia liczby placówek operacyjnych poprzez wchłonięcie konkurenta,
- dążenie do uzyskania dodatkowych przychodów poprzez poprawę przepływów finansowych,
- osiągnięcie wyższej efektywności działalności operacyjnej (poprzez realizację „korzyści skali”), a także racjonalizację zatrudnienia i rozszerzenie oferty usług świadczonym klientom,
- chęć ekspansji na nowe segmenty rynku i na nowe terytoria,
- zamiar podjęcia działalności międzynarodowej,
- połączenie się banków dwóch zagranicznych właścicieli,
- decyzja Komisji Nadzoru Bankowego (dotyczy banków, znajdujących się w złej sytuacji),
- zrzeszenie się małych kapitałowo banków, np. spółdzielczych.

Zjawiskiem nieuniknionym są bezsprzecznie koszty reorganizacji łączonych banków, związane z ujednoliceniem struktur organi-

zacyjnych, trybu wykonywania czynności, systemów sprawozdawczych, sprzętu technicznego. Skomplikowanym, a przy tym kosztownym zabiegiem jest reorganizacja zespołu pracowniczego, dokonywanie selekcji kadry, wdrażanie jej do nowych procedur, integrowanie zespołów. Obawy przed zagrażającą lub domniemaną redukcją etatów mogą przez długi czas odwracać uwagę załogi od zadań podstawowych banku. Jednakże następstwem dokonywanych zmian powinno być w każdym przypadku ulepszenie organizacji i usprawnienie działalności. Bez względu na przyczyny łączenia banków podstawową przesłanką dokonywanej reorganizacji jest podnoszenie jakości pracy jednostki słabszej i mniej efektywnej do poziomu jednostki silniejszej i lepiej działającej.

Opracowania poświęcone temu zagadnieniu wymieniają typowe błędy strategiczne, popełniane przy dokonywaniu fuzji, w tym przerosty organizacyjne i etatowe. Mówią one również o partykularnych interesach, utrudniających i opóźniających proces łączenia. Nie są to jednak przeszkody nie do pokonania. Pełna świadomość tego, z jakich przyczyn wynikają powstające opory, ułatwia skuteczne ich pokonywanie.

Tworzenie konglomeratów usług finansowych niesie za sobą różnorakie zagrożenia. Toteż często ich funkcjonowanie spotyka się z niechęcią organów, regulujących rynek usług bankowych. Solarz⁴⁰ wymienia 5 takich przyczyn:

- konglomeraty finansowe prowadzą do koncentracji władzy w gospodarce, a niekiedy i w polityce, co może spowodować zmonopolistyczną oraz osłabienie konkurencji;
- istnienie konglomeratów finansowych prowadzi do wewnętrznej sprzeczności interesów wewnątrz ugrupowania;
- w konglomeracie finansowym może wystąpić efekt domina, kiedy to upadek jednego klocka pociąga za sobą cały ciąg katastrof;
- rada nadzorcza i zarząd w konglomeracie w szybkim tempie tracą zdolność panowania nad merytoryczną stroną jego zbyt zróżnicowanej działalności;

⁴⁰ (Solarz, J. K., 1996) str. 114 i 115.

— w konglomeracie wprost nie sposób znaleźć złotego punktu równowagi pomiędzy jego centralizacją i decentralizacją.

Niemniej fuzje w instytucjach finansowych mają się, mimo tych problemów, całkiem dobrze.

Rozdział 3

CELE PROCESÓW KONSOLIDACYJNYCH

3. 1. Cele procesów konsolidacyjnych w teorii ekonomii

Określanie celów procesów konsolidacyjnych bywa często zróżnicowane w teorii ekonomii i zależy od optyki określającego te cele. Kosiński¹ bardzo niejednoznacznie określa potencjalne korzyści z połączeń w instytucjach finansowych. Według niego nie udało się ustalić jednoznacznej reguły, pozwalającej wiązać efektywność banku z jego rozmiarami.

Begg i współpracownicy² podają jako korzyści z fuzji zwiększenie wydajności i obniżenie kosztów produkcji. Rozróżniają jednak korzyści rachunku indywidualnego i społecznego. Uzyskanie silnej (niekiedy monopolistycznej) pozycji może dawać zyski w wymiarze jednostkowym (renta monopolowa), co nie zawsze idzie w parze z zyskami w rachunku całego społeczeństwa.

Dytwald³ mówi o następujących korzyściach możliwych do uzyskania z aliansów strategicznych:

- redukcja ryzyka,
- efekty skali i/lub racjonalizacji,
- komplementarne technologie i patenty,
- współpraca lub blokowanie konkurencji,
- przewyciężanie barier politycznych,
- początkowa ekspansja na rynki międzynarodowe,
- quasi-integracja wertykalna.

Doprecyzowanie możliwych korzyści z aliansów wygląda następująco:

¹ Patrz: (Kosiński B., 1997): 89.

² Patrz: (Begg D., Fischer S., Dornbusch R., 1998) tom I: 495 i następne.

³ Porównaj: (Dytwald J. A., 1997): 74.

Tabela nr 6

Korzyści możliwe do osiągnięcia z aliansów

Rodzaj korzyści	Możliwe efekty
Redukcja ryzyka	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dywersyfikacja portfela produktów 2. Rozłożenie i/lub zmniejszenie kosztów stałych 3. Mniejsze nakłady inwestycyjne 4. Szybsze rozpoczęcie działań i okres spłaty
Efekty skali i/lub racjonalizacji	<ul style="list-style-type: none"> • Niższy koszt jednostkowy przy większych ilościach • Niższe koszty poprzez wykorzystanie przewagi komparatywnej partnerów
Komplementarne technologie i patenty	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Synergia technologiczna ➤ Wymiana patentów
Współpraca lub blokowanie konkurencji	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Porozumienie defensywne w celu zredukowania konkurencji ➤ Porozumienie ofensywne w celu zwiększenia kosztów i/lub zmniejszenia udziału rynku konkurentów
Przezwyciężanie barier politycznych	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Działanie jako firma „lokalna” ze względu na posiadanie lokalnego partnera ➤ Posiadanie odpowiedniego wkładu produkcji lokalnej
Początkowa ekspansja na rynki międzynarodowe	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Skorzystanie z know-how lokalnych partnerów
Quasi-integracja wertykalna	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Dostęp do surowców ➤ Dostęp do technologii ➤ Dostęp do siły roboczej ➤ Dostęp do kapitału ➤ Dostęp do kanałów dystrybucji ➤ Korzyści z rozpoznawalnej marki ➤ Nawiązanie kontaktów z ważnymi odbiorcami ➤ Wykorzystanie istniejącej infrastruktury marketingowej

Źródło: (Dytwald J. A., 1997): 74.

Spadek przeciętnych kosztów produkcji, wynikający ze zwiększenia rozmiarów firmy, określamy jako wewnętrzne korzyści skali⁴. W usługach finansowych także mówi się, że większy rozmiar powoduje obniżenie kosztów⁵. Wzrost efektywności zarządzania i szerszy zakres oferty produktowej, wywołujący korzystne efek-

⁴ Porównaj: (Podstawy ekonomii, 1998): 199.

⁵ Patrz: (Molyneux P., 1998): 56.

ty w kosztach marketingu, to kolejne, najczęściej wymieniane, efekty konsolidacji instytucji finansowych. Badania amerykańskie⁶ nie dają kategoriycznych rozstrzygnięć co do ekonomicznej efektywności „większych rozmiarów” w instytucjach finansowych. Nieco bardziej optymistyczne są efekty badań przeprowadzonych w Europie⁷. Być może przyczyną tych różnic jest wybór do badań przeprowadzanych w Stanach Zjednoczonych banków o mniejszych rozmiarach niż w Europie⁸. Korzyści skali tłumaczone są tym, że niektóre czynniki wejściowe mają nadwyżkę możliwości oraz że przeciętne koszty będą spadały w efekcie wzrostu wielkości. Sugeruje to, że małe banki powinny mieć zachętę dla fuzji w celu zrealizowania korzyści, związanych z dodatkową efektywnością.

Korzyści skali w wymiarze zewnętrznym⁹ występują wtedy, kiedy przedsiębiorstwo korzysta, ze względu na powiększone rozmiary, z tańszych surowców i półfabrykatów, tańszego systemu dystrybucji, usług serwisantów itp.

Teoria kosztów transakcyjnych znajduje zastosowanie także przy procesach konsolidacyjnych. Można tutaj wymienić:

- **koszty poszukiwania**
— ponieść je trzeba dla znalezienia odpowiedniego kandydata do przeprowadzenia konsolidacji;
- **koszty przygotowania**
— to koszty zbierania i opracowywania informacji o kandydacie do przejęcia;
- **koszty negocjacji**
— związane są ze żmudnym procesem negocjacji pomiędzy partnerami warunków przeprowadzenia transakcji;
- **koszty decyzji**
— związane są z ostatecznym porządkowaniem możliwych rozwiązań i ich optymalną selekcją;

⁶ Na przykład: (Clark J. A., 1988), (Noulas A. G., Ray S. C., Miller S. M., 1990), (Miller S.M., Noulas A.G., 1996).

⁷ Porównaj: (Vennet V. R., 1994), (Mester L.J., 1996), (Mitchell K., Onvural N.M., 1996).

⁸ Taką sugestię podaje: (Molyneux P., 1998): 57.

⁹ Porównaj: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 199.

- **koszty umów**
— to koszty przygotowania stosownych umów i ich urzędowej rejestracji;
- **koszty kontroli**
— związane są przede wszystkim z koniecznością monitorowania przebiegu połączenia pomiędzy partnerami;
- **koszty dopasowania**
— dotyczą niezbędnych wydatków, ponoszonych na ujednolicenie struktur organizacyjnych, standardów technicznych i kultur łączących się organizacji;
- **koszty zakończenia**
— to koszty rozwiązania niepotrzebnych umów.

Begg i współpracownicy¹⁰ podają jako potencjalne straty przy fuzjach ograniczenie produkcji i podniesienie cen. Przy tworzeniu silnej ekonomicznie organizacji możliwe jest podjęcie przez nią działań o charakterze dumpingowym, mających na celu eliminację konkurencji, a docelowo stałe narzucenie wysokich cen.

Łączenie banków jest z reguły procesem wieloletnim. W przypadku fuzji co najmniej kilku lat wymaga zakładana z góry gruntowna reorganizacja przynajmniej jednego z partnerów, dostosowanie i wymiana wyposażenia technicznego, wdrażanie zespołu pracowniczego do wprowadzanych nowych technik i procedur. Jest to równocześnie operacja kosztowna, powodująca przez cały czas reorganizacji pogorszenie wyników ekonomicznych. Oprócz kosztów finansowych wymienia się koszty społeczne, wynikające z dokonywanych przy łączeniu banków kompresji etatowych. Ponadto zarządzanie dużą jednostką jest zawsze trudniejsze niż jednostkami działającymi przed połączeniem. Często pojawia się konieczność istotnej rozbudowy komórek sztabowych, co wielokrotnie powoduje spowolnienie decyzyjności¹¹. Ponadto zauważono, że wrogie oferty przejęcia stanowią przeszkodę na drodze integracji kulturowej obu przedsiębiorstw¹².

¹⁰ Porównaj: (Begg D., Fischer S., Dornbusch R., 1998): 496.

¹¹ Patrz: (Kosiński B., 1997): 90.

¹² Za: (Sudarsanam S., 1998): 235.

Straty wewnętrzne widzieć trzeba przede wszystkim jako straty w zakresie stosunków pomiędzy pracownikami i zarządem. Pojawianie się wraz z nowym właścicielem nowych koncepcji rozwoju, które ktoś musi autoryzować w kontaktach z pracownikami, prowadzi najczęściej u pracowników do utraty zaufania i pewności, co do własnej przyszłości. Często te nowe koncepcje wiążą się z ograniczaniem zatrudnienia i istotnymi zmianami organizacyjnymi. Wszystko to może prowadzić do konfliktów i złej atmosfery. Wspomniane zmiany struktur organizacyjnych prowadzą często do utracenia dotychczasowego dorobku i niszczą niekiedy także sprawne mechanizmy, funkcjonujące w przejmowanej firmie dotąd. Jako osobne należy widzieć potencjalne straty, dotyczące istniejącej kultury organizacyjnej. Nowy właściciel czuje się uprawnionym do lansowania swojego modelu w tym zakresie, nie bacząc na przyzwyczajenia i więzi nieformalne.

Straty zewnętrzne kojarzone są najczęściej¹³ z zewnętrznymi niekorzyściami skali. Przykładem takiej sytuacji jest wyczerpywanie się surowców i wzrastające ich ceny w związku z intensywnym rozwojem branży. Innym tego typu efektem jest ograniczona liczba fachowych kadr, których rynkowa cena rośnie.

Osobną grupą są straty związane ze stosunkami z wszelkiego rodzaju kooperantami. Szczególnie niebezpieczne w tym aspekcie są wrogie przejęcia, w przypadku których często budowane przez lata zaufanie potrafi zostać zniszczone.

Teoretycznie¹⁴ w każdym przedsiębiorstwie daje się wyróżnić trzy grupy społeczne, w sposób bezpośredni związane z instytucją:

- właściciele,
- menedżerowie (zarządcy),
- pracownicy.

W praktyce role odgrywane przez poszczególne grupy w różnych typach własności często nakładają się na siebie. Ponadto na przedsiębiorstwo oddziałują inne podmioty gospodarcze (konkurenci i partnerzy), państwo (zależnie od stopnia i koncepcji inter-

¹³ Porównaj: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 199 i 200.

¹⁴ Patrz: (*Podstawy nauki o przedsiębiorstwie*, 1997): 52.

wencjonizmu), organizacje społeczne (konsumenckie, ekologiczne itp.). Święte prawo prywatnej własności jest we współczesnej gospodarce wielokrotnie naruszane. Poglądy Rappaporta¹⁵, mówiące o tym, że w gospodarce rynkowej, uznającej prawo do prywatnej własności, jedyną odpowiedzialność społeczną przedsiębiorstwa to tworzenie wartości dla akcjonariuszy w sposób legalny i etyczny, są coraz częściej podważane. W ostatnich latach następuje istotna modyfikacja tradycyjnych stosunków właścicielskich w przedsiębiorstwach. Najbardziej charakterystyczne elementy tych zmian to¹⁶:

- proces profesjonalizacji zarządzania w przedsiębiorstwach,
- zmiany w charakterze państwa oraz wzrost roli państwa i państwowych regulacji przedsiębiorstw,
- wzrost roli związków zawodowych,
- rozwój różnych form tzw. demokracji przemysłowej,
- tendencja do wzrostu liczby posiadaczy akcji przedsiębiorstw.

Wpływy pracowników i ich organizacji oraz menedżerów często mają większe znaczenie przy decyzjach niż głos właściciela. Niekiedy wpływy te przyjmują formę instytucjonalną, czyli udziału przedstawicieli innych niż właściciele grup w zarządzaniu przedsiębiorstwem¹⁷. Przejęcia wywierają różny wpływ na poziom zatrudnienia w przejmowanej spółce oraz sytuację kadry kierowniczej. Z punktu widzenia menedżerów przejmowanej firmy przejęcie jest źródłem niepewności i stresu ze względu na oczekiwane zmiany. Kadra kierownicza musi dostosować się do wymagań nowych szefów i nowej kultury przedsiębiorstwa. Dla wielu menedżerów przejęcie oznacza utratę władzy, statusu i swobody w zakresie wprowadzania innowacji lub nawet utratę posady. Bardzo często do zwolnień pracowników prowadzą przejęcia, które mają na celu racjonalizację w dojrzałej branży. Podobnie dyscyplinujące

¹⁵ Porównaj: (Rappaport A., 1999): 6.

¹⁶ Według: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 62 i 63.

¹⁷ Na przykład w Niemczech w systemie współdecydowania w tamtejszej społecznej gospodarce rynkowej przedstawicielstwo pracownicze uzyskało prawo do obecności w radach nadzorczych, a w przedsiębiorstwach przemysłowych nawet w zarządach. Porównaj: (*Podstawy ekonomiki i zarządzania przedsiębiorstwem*, 1997): 91.

przejęcia, oparte na założeniu braku efektywności dotychczasowego kierownictwa przejmowanej firmy, niemal z definicji doprowadzają do dużej rotacji kadry zarządzającej. Skutkiem tego jest przeniesienie wielu funkcji biura zarządu firmy przejmowanej do biura podmiotu dominującego. Bardzo dużą redukcję kadry kierowniczej wśród firm amerykańskich, które zostały przejęte w wyniku wrogich przejęć, zaobserwowano szczególnie w pierwszym i drugim roku po przejęciu. Wrogie przejęcia są zagrożeniem nie tylko dla kadry kierowniczej, ale i dla pozostałych pracowników. Zmianom organizacyjnym oraz restrukturyzacji zatrudnienia towarzyszą często zwolnienia grupowe pracowników. W dalszym ciągu w myśleniu zarządzających funkcjonuje specyficzny rachunek: „1/2x2x3”, który oznacza, że zwolni się połowę pracowników, a pozostałym zapłaci dwa razy więcej, aby wykonali trzy razy więcej pracy¹⁸. Przedsiębiorstwa niemieckie i japońskie zmuszane są poprzez globalną konkurencję do limitowania zatrudnienia na wzór przedsiębiorstw amerykańskich¹⁹. Jednak tryb i warunki takich zwolnień regulują przepisy odpowiednie dla danego kraju. Na przykład w Wielkiej Brytanii prawo pracy zapewnia pracownikom pewną ochronę w przypadku przejęcia w zakresie niesprawiedliwego traktowania przy zwolnieniach, warunków zwolnienia, zmian w umowach o pracę oraz świadczeń emerytalnych. Natomiast w Polsce regulacje odnośnie grupowych zwolnień określa ustawa²⁰ z roku 1989 o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn, dotyczących zakładu pracy. Ustawa ta nakłada na pracodawcę wiele obowiązków, które mają ograniczyć negatywne konsekwencje zwolnień grupowych. Ustawodawca zobowiązuje pracodawcę do:

- odpowiednio wczesnego powiadomienia o zwolnieniach grupowych zakładowych organizacji związkowych,

¹⁸ Porównaj: (Dytwald J. A., 1997): 136.

¹⁹ (Rappaport A., 1999): 10.

²⁰ Ustawa z dnia **28 grudnia 1989** o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy Dz. U. z 1990 nr 4, poz. 19 wraz ze zmianami. Od 1 stycznia 2004 roku ustawę tę zastąpiła Usta-

- konsultacji zwolnień grupowych z tymi organizacjami,
- określenia kryteriów, zasad i trybu zwolnień albo w porozumieniu ze związkiem zawodowym, albo w regulaminie zwolnień,
- odpowiednio wczesnego powiadomienia o zwolnieniach grupowych organów zatrudnienia,
- wypłacenia pracownikom odpraw i odszkodowań.

Należy jednak zwrócić uwagę na wysokie koszty związane z restrukturyzacją zatrudnienia, które często towarzyszą nie tylko przejściom, lecz również fuzjom. Zgodnie z Kodeksem pracy²¹ w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, staje się on, z mocy prawa, stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Koszty personalne mogą wpływać na wartość przedsiębiorstwa oraz cenę transakcji. Wydaje się, że w dalszym ciągu element świadomościowy jest wysoce niedoceniany w inwestycjach (szczególnie kapitału zagranicznego) dokonywanych w Polsce. Poglądy, oczekiwania i nastawienia załóg pracowniczych są często elementem, decydującym o zgodnym z oczekiwaniami efekcie ekonomicznym przedsięwzięcia²².

Utrata wizerunku firmy

Jednym z istotnych zagrożeń, wynikających z wrogich przejęć, jest utrata wizerunku firmy. Spółka przejmowana lub nabyta traci swoją tożsamość i zaczyna funkcjonować pod nową nazwą, nowym logo. Utrata wizerunku firmy najdotkliwiej może dotyczyć małych, przynoszących straty firm, np. sieci sklepów. W takim przypadku nabywca kieruje się strategią „łowienia wśród najgorszych” lub też „kup i napraw”. Zmiana wystroju sklepów, asortymentu i zmniejszenie administracji może dla nabywcy przynieść bardzo duże zyski, których by nie osiągnął, budując sieć nowych sklepów.

wa z dnia **13 marca 2003** o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników Dz. U. z 2003 nr 90, poz. 844 wraz ze zmianami.

²¹ Ustawa z dnia **26 czerwca 1974** Kodeks pracy Dz. U. z 1998 nr 21, poz. 94 tekst jednolity wraz ze zmianami.

²² W podobny sposób ocenia to: (Szczepankowski P. J., 1998): 64.

Długookresowe wzajemne stosunki gospodarcze między podmiotami opierają się na zaufaniu; w konkretnym przypadku na wzajemnym zaufaniu między zarządami firm. W większości przypadków podmiot, składający wrogą ofertę (wprowadzający nowy zarząd), nie będzie miał żadnych doświadczeń we współpracy z dotychczasowymi partnerami przejmowanej firmy, a tym samym nie będzie w stanie czerpać potencjalnych korzyści, płynących z opierania się stosunków na umowach niepisanych. W niektórych przypadkach nowy właściciel może też zechcieć wykorzystać słabszą na przykład pozycję dostawców firmy i wymusić na nich obniżkę ceny płaconej za otrzymywane komponenty. Takie działanie może przynieść krótkookresowe zyski, lecz jednocześnie zburzyć system *contractual governance* i skłonić strony do utrzymywania stosunków na płaszczyźnie bardziej sformalizowanej. Gdy istnieje zagrożenie wrogim przejęciem, może okazać się niemożliwe ustanawiać i utrzymywać długookresowe stosunki, oparte na wierze i umowach niepisanych, co prowadzi do spadku efektywności. Odnosi się to zarówno do stosunków między firmami i ich pracownikami (w tym kadrą zarządzającą), jak również do stosunków między różnymi firmami.

3. 2. Cele procesów konsolidacyjnych polskich instytucji finansowych

W przypadku banków komercyjnych najczęściej wymieniane są następujące cele²³:

- stworzenie banku uniwersalnego o dużym kapitale i większym potencjale konkurencyjnym,
- zwiększenie przychodów dzięki większemu zakresowi usług,
- ograniczenie ryzyka poprzez większą dywersyfikację,
- zmniejszenie kosztów przez połączenie operacji i zredukowanie infrastruktury.

Wiśnicka-Hińczka²⁴ wymienia następujące spodziewane efekty połączeń pomiędzy spółkami w warunkach funkcjonowania grup kapitałowych:

²³ (*Bankowość. Podręcznik akademicki*, 2002): 35.

²⁴ (Wiśnicka-Hińczka M., 2000): 10.

- obniżenie kosztów związanych z obsługą prawną,
- uzyskanie korzyści związanych z możliwością swobodnego transferu środków finansowych pomiędzy należącymi do grupy podmiotami,
- możliwość uzyskania korzyści podatkowych w przypadku funkcjonowania w grupie firm, osiągających dochód i przynoszących straty.

Jak podaje Solarz²⁵ zwiększanie skali banku przynosi oczekiwane korzyści jedynie w warunkach wyraźnej segmentacji rynku i występowania oligopolu na poszczególnych rynkach usług bankowych.

Jedną z podstawowych przesłanek łączenia się instytucji finansowych jest możliwość zwiększania efektywności działania. Zakup innej, gorzej zarządzanej instytucji finansowej, może pozwolić nabywcy na przeprowadzenie działań naprawczych oraz restrukturyzacyjnych w nowej jednostce i osiągnięcie w ten sposób korzyści operacyjnych. Nadzwyczajne korzyści, osiągnięte w wyniku pomyślnie przeprowadzonej transakcji fuzji lub przejęcia, związane są z możliwością wystąpienia tzw. efektu synergii. Efekt ten oznacza, że nowo powstały podmiot nie jest zwykłą sumą potencjałów stron biorących udział w transakcji, lecz zostały osiągnięte dodatkowe korzyści²⁶. Po pierwsze, możliwy jest ponadprzeciętny wzrost wyniku z działalności gospodarczej. Istniejące zasoby, takie jak: ziemia, praca, kapitał i zdolności menedżerskie, mogą zostać efektywniej wykorzystane dzięki wprowadzeniu nowoczesnych metod zarządzania, co pozwoli zwiększyć skalę wytwarzanych usług przy tych samych nakładach. Po drugie, korzyści synergii można uzyskać poprzez obniżenie kosztów działalności. Przykładowo przy przejęciu LG Petro Bank SA przez NORDEA Bank Polska SA jednorazowy efekt synergii szacowany był na 27 mln PLN²⁷. Zazwyczaj duże banki są postrzegane jako bezpieczniejsze od małych. Daje im to dużą przewagę konkurencyjną. Nie udowodniono jednak, że duże banki są sprawniejsze od tych mniejszych. Pomimo tego

²⁵ (Solarz J. K., Daniluk D., Zombirt J., 1999): 30-32.

²⁶ (Okrzesik J., 1998).

²⁷ Porównaj: (Utrata P., 2002).

wpływ banków większych na stabilność systemu bankowego jest bezsporny, gdyż²⁸:

- wzrost skali działalności umożliwia im zróżnicowanie oferowanych usług, co prowadzi do zmniejszenia ryzyka i zwiększenia wyniku finansowego banku, a w rezultacie do zapewnienia stabilności instytucji pomimo wahań występujących w otoczeniu,
- duże organizacje są bardziej ekspansywne, z reguły mają one większe możliwości wprowadzania unowocześnień produktów i technologii,
- łączenie się z innymi bankami oraz przejmowanie mniejszych banków zmniejsza koszty wchodzenia na nowe rynki oraz koszty poszerzenia obszarów działalności poprzez wykorzystanie klientów, instalacji, urządzeń banku przejmowanego.

W celu wzmocnienia systemu bankowego oraz potencjału strategicznego banków prowadzone są procesy konsolidacyjne, polegające na łączeniu się banków w jedną całość. Odpowiedź na pytanie zawarte w tytule artykułu Dariusza Styczka²⁹ pozostaje w tym kontekście w polskich uwarunkowaniach bardzo aktualna.

O atrakcyjności każdego procesu konsolidacyjnego świadczy³⁰:

- przejęcie obsługi wybranych sektorów gospodarki, stanowiących przedmiot rywalizacji największych banków krajowych i zagranicznych,
- przejęcie sieci placówek bankowych, należących do danego banku, które mają uzupełnić istniejącą bazę posiadaną przez bank przejmujący,
- opłacalność przedsięwzięcia w porównaniu m.in. z nakładami na stworzenie własnych oddziałów banku oraz z tytułu przejęcia klientów banku przejmowanego,
- zwiększenie wartości rynkowej banków, uczestniczących w procesie ponad zwykłą arytmetyczną sumę ich wartości przed połączeniem.

²⁸ (Golec M., Janik B., Nowohońska H., 1998): 96.

²⁹ Porównaj: (Styczek D., 2003). Pytanie to brzmiało: Czy za kilka lat na polskim rynku pozostanie tylko pięć megabanków?

³⁰ (Jachna M.I., 1997): 87.

Osiągnięcie tych celów uzależnione jest od wybranej formy konsolidacji jej realizacji.

W przypadku banków efekt synergii widzi się często w postaci wspólnych działań planistycznych, działań koncepcyjno-decyzyjnych, obejmujących formułowanie i wybór celów oraz środków, za pomocą których będą one realizowane. Wspólne przeprowadzanie analiz otoczenia i wspólna promocja banków grupy są często jedynymi jednoznacznie podkreślanymi potencjalnymi efektami synergii w bankowości³¹.

Rozpatrując aspekty ekonomiczne fuzji polskich instytucji finansowych, warto zastanowić się nad zasadnością płacenia przy nabywaniu uzgodnionej przez strony ceny, jej odniesieniami do wartości rynkowej nabywanej spółki-celu, wartością premii uzyskiwanej przez dotychczasowych akcjonariuszy od nabywcy oraz wielkością spodziewanej synergii. W literaturze szczegółowo omawia te zagadnienia w swojej pracy³² Sirower. W ostatnich latach zmieniło się też podejście do poszerzania zakresu działania przedsiębiorstwa poprzez przejmowanie i fuzje przedsiębiorstw³³. Obecnie głoszone w tym względzie poglądy mówią, że fuzje nie powinny opierać się tylko na przesłankach finansowych, lecz przede wszystkim na kryteriach technologicznych i organizacyjnych. Fuzje przedsiębiorstw, zmierzając do uzupełnienia zakresu produkcji oraz technologii i funkcji o nowe elementy, prowadzić powinny do synergii i ułatwiać realizację przemyślanych strategii rozwojowych.

Problemami, swoistymi dyssynergiami, są natomiast koszty przystosowania kultur organizacyjnych, procedur decyzyjnych i planistycznych, nakłady na wypracowanie wspólnych modeli w tych i innych, niekiedy wcześniej nie przewidywanych, obszarach. Przykładowo w Polsce koszty fuzji Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA i Banku Zachodniego SA określone zostały na 154 mln PLN, a Banku Citibank (Poland) SA i Banku Handlowego w Warszawie SA na 140 mln PLN. Koszty fuzji Powszechnego Banku

³¹ Porównaj: (Korona M., 1997).

³² (Sirower M. L., 1997).

³³ Porównaj: (Nalepka A., 1999): 65.

Kredytowego SA z BA/CA SA wyniosły jedynie 3,5 mln PLN. Fortis Bank SA przyznał, że odejście od nazwy i logo Pierwszego Polsko-Amerykańskiego Banku SA kosztowało go 3,5 mln PLN³⁴.

Wśród głównych bezpośrednich celów fuzji i przejęć, realizowanych w ostatnich latach w instytucjach finansowych, można wymienić dążenie do obniżenia kosztów, przede wszystkim poprzez **redukcję zatrudnienia**, rozszerzenie zakresu oferowanych usług dzięki zróżnicowaniu sieci dystrybucji, zwiększenie potencjału do działania na skalę międzynarodową oraz umocnienie pozycji na rynku krajowym. Ważnym czynnikiem było też dążenie do wzmocnienia własnej pozycji w obliczu postępującego procesu wchodzenia banków zagranicznych na rynek krajowy. Czynniki te odgrywał szczególnie dużą rolę w takich krajach jak Hiszpania, Grecja i Portugalia³⁵. W warunkach amerykańskich słynna „różowa karteczka”, oznaczająca dla pracownika utratę pracy, coraz częściej wiąże się z procesami fuzji w bankowości³⁶. Jednakże to, wydawałoby się racjonalne po przeprowadzonej fuzji działanie, istotnie zwiększa koszty transakcji. Połączenia w polskich bankach skutkują wielką skalą zwolnień pracowniczych³⁷. Po fuzji Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA z Bankiem Gdańskim SA pojawiły się pierwsze zwolnienia grupowe w polskiej bankowości. Wtedy przez dwa lata zwolniono 1,5 tysiąca pracowników³⁸. Po przejęciu przez Bank Rozwoju Eksportu SA Polskiego Banku Rozwoju SA już w roku 1998 miały miejsce istotne redukcje kadrowe. Z 400 pracowników Polskiego Banku Rozwoju SA po fuzji w nowym BRE Banku SA znalazło pracę jedynie 300 osób. Pozostałe albo straciły pracę, albo zatrudnione zostały w innych instytucjach finansowych³⁹. W marcu 1998 roku zatrudnienie w BIG Banku Gdańskim SA wynosiło 5.100 osób, a w czerwcu 1999 już tylko 4.300 osób⁴⁰.

³⁴ Porównaj: (Chojnacka U., 2001).

³⁵ (Oręziak L., 1999a): 158.

³⁶ Porównaj: (Palarczyk J., 1999).

³⁷ Porównaj: (Brycki G., 2001a).

³⁸ Porównaj: (Wilkowicz Ł., 2002).

³⁹ Według: (Raszkowska G., 1998).

⁴⁰ Porównaj: (Boruc R., 1999).

W roku 1999 banki komercyjne w Polsce uruchomiły 743 nowe placówki. Pomimo to liczba pracujących w bankach komercyjnych zwiększyła się w tym roku zaledwie o 571 osób⁴¹. Bank Polska Kasa Opieki SA w 2000 roku zwolnił 2.900 osób. Łącznie w roku 2000 liczba zatrudnionych w bankach komercyjnych w Polsce obniżyła się o 4.097 osób⁴². Po przeprowadzonej 1 marca 2001 roku fuzji Bank Citibank (Poland) SA i Bank Handlowy w Warszawie SA postanowiły zwolnić 1.400 pracowników. 26 marca 2001 roku poinformowano o zamiarze restrukturyzacji zatrudnienia w Banku Przemysłowo-Handlowym SA dotyczącym do końca roku 2001 do 1.200 osób. W okresie styczeń – marzec 2001 roku⁴³ liczba zatrudnionych w bankach komercyjnych obniżyła się o 1.556 osób (w całym roku 2000 o 4.097 osób). Po fuzji Banku Zachodniego SA z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA zamierzone redukcje kadrowe określono na około 1.500 osób⁴⁴. W połowie roku 2001 Bank Przemysłowo-Handlowy SA potwierdził wcześniejszą informację o zamiarze zwolnienia 1.200 osób, a Powszechny Bank Kredytowy SA do końca roku 2001 zamierzał zwolnić około 1.000 pracowników. BIG Bank Gdański SA dokonał zwolnień grupowych w roku 2001, po przyłączeniu zależnego od siebie BIG Banku SA. Pracę straciło 900 osób. W roku 2001 w bankach komercyjnych odnotowano spadek zatrudnienia o 5 413 osób⁴⁵. W lutym 2002 roku informowano o istotnych cięciach personalnych w większości polskich banków⁴⁶. W Banku Polska Kasa Opieki SA w końcu roku 1999 pracowało prawie 24,5 tysiąca ludzi, zaś w czerwcu 2002 roku 17,4 tysiąca⁴⁷. 30 lipca 2002 roku BRE Bank SA podał informację, że zamierza w ramach zwolnień grupowych zwolnić do 500 osób, czyli około 16,8%. W sierpniu 2002 roku Bank Handlowy w Warsza-

⁴¹ (*Sytuacja finansowa banków w 1999 r. Synteza, 2000*): 8.

⁴² (*Sytuacja finansowa banków w 2000 r. Synteza, 2001*): 9.

⁴³ Według: (*Sytuacja finansowa banków w I kwartale 2001 r. Synteza*), Narodowy Bank Polski – Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego, Warszawa, lipiec 2001 r.

⁴⁴ Porównaj: (Chojnacka U., Zielewski P., 2001).

⁴⁵ (*Sytuacja finansowa banków w 2001 r. Synteza, 2002*): 7.

⁴⁶ Porównaj: (Szczyński J., 2002).

⁴⁷ Porównaj: (Wilkowicz Ł., 2002).

wie SA zatrudniał podobną liczbę pracowników, jak przed przejęciem Banku Citibank (Poland) SA⁴⁸. Według informacji przekazanej przez Polską Agencję Prasową 3 grudnia 2002 roku w ciągu pierwszych dziewięciu miesięcy roku 2002 polskie banki komercyjne zwolniły ponad 5,0 tysięcy osób, głównie w wyniku procesów konsolidacyjnych i wynikających z nich oszczędności. 14 grudnia 2002 roku Reuters podawał, że Bank Handlowy w Warszawie SA zamierza na początku 2003 roku zwolnić około 10%, czyli około 500 pracowników, finalizując tym przedsięwzięciem działania przewidziane w projekcie połączenia z Bankiem Citibank (Poland) SA. W powszechnym odczuciu w większości banków w roku 2002 zmalało zatrudnienie⁴⁹. Potwierdzają to dane statystyczne. W roku 2002 liczba pracujących w bankach komercyjnych zmniejszyła się aż o 6.948 osób⁵⁰. W komunikacie Polskiej Agencji Prasowej z 28 stycznia 2003 roku podano, że Bank Polska Kasa Opieki SA przewidywał redukcje zatrudnienia obejmujące w roku 2003 łącznie 750 osób. 15 kwietnia 2003 roku ING Bank Śląski SA, który w latach 2001-2002 przejmował ING Bank N.V. Oddział w Warszawie i Wielkopolski Bank Rolniczy SA, poinformował o zamiarze zwolnienia około 10% pracowników. Planowe redukcje zatrudnienia, jeśli nie są uzupełniane jednoznacznie czytelną dla pracowników procedurą outplacementu, najczęściej prowadzą do wielu problemów natury etycznej, społecznej i przyczyniają się do nerwowości w pracy⁵¹.

Jedną z najważniejszych szans na utrzymaniu się na rynku w sytuacji rosnącej konkurencji oraz przy spadkowej tendencji składek i malejącej marży zysku towarzystw ubezpieczeniowych jest konsolidacja, wyrażająca się głównie, podobnie jak w sektorze bankowym, przeprowadzaniem fuzji i przejęć. Konsolidacja wprowadzie nie rozwiązuje problemu nadmiaru mocy w sektorze, ale ułatwia firmom ubezpieczeniowym funkcjonowanie w nowych

⁴⁸ Porównaj: (Wilkowicz Ł., 2002).

⁴⁹ Potwierdzają to badania Pentora – porównaj: (Żółcińska W., 2002).

⁵⁰ (Sytuacja finansowa banków w 2002 r. Synteza, 2003): 10.

⁵¹ Porównaj: (Groblecki J., 2003).

warunkach. Nie da się jednoznacznie stwierdzić, jakie mogą być efekty konsolidacji. Z niektórych badań wynika, że zwiększenie skali działania przez ubezpieczyciela wcale nie oznacza, że jego działalność staje się bardziej efektywna, często bywa wręcz przeciwnie. Może to być skutkiem specyfiki sektora ubezpieczeniowego, w którym zwiększenie składek przez dużego ubezpieczyciela może oznaczać, że małe firmy ubezpieczeniowe przechwycą część udziału w rynku, oferując tańsze usługi⁵².

Jaromin⁵³ wyróżnia w polskich warunkach trzy sposoby konsolidacji banków:

- jako wynik procesów likwidacyjnych i upadłościowych,
- jako wynik decyzji o poprawieniu pozycji konkurencyjnej,
- jako wynik decyzji administracyjnych.

W zależności od przyjętego sposobu konsolidacji można mówić o różnych celach tych procesów. To zróżnicowanie dotyczy celów dotychczasowych właścicieli, celów nowych nabywców, celów instytucji nadzorczych i celów politycznych władz państwowych. W polskich warunkach, z dominującym początkowo udziałem Skarbu Państwa, zasadniczy charakter miało pytanie, czy konsolidacja instytucji finansowych ma dokonywać się dzięki zachowaniom rynkowym samodzielnych podmiotów, czy też powinna być sterowana przez państwo. Presja państwowego właściciela nie mogła oczywiście odbywać się w oderwaniu od realizowania bieżących interesów politycznych kolejnych ekip rządowych. Niekiedy decyzje o fuzjach, powiązane z prywatyzacją, podyktowane były bieżącymi potrzebami łatania dziur w budżecie państwa. Przeprowadzane w ten sposób konsolidacje tworzą zagrożenie ich kontestowania przez pomniejszych w swym znaczeniu menedżerów i zupełnie pozbawiane podmiotowości załogi łączących się instytucji. Wydaje się jednak, że mimo tych niedogodności takie ogólnie organizowane fuzje wystąpiły w polskiej praktyce. Argumentami przemawiającymi za ich przeprowadzeniem stawała się konieczność utworzenia silnych polskich podmiotów, będących w stanie spro-

⁵² (Oręziak L., 1999a): 204.

⁵³ (Jaromin J., 1999): 171.

stać zagranicznej konkurencji oraz umożliwienie finansowania przez polskie podmioty finansowe wielkich przedsięwzięć inwestycyjnych. Różnorodne próby takich odgórnych fuzji zaowocowały jedynie utworzeniem grupy Pekao SA. Cele umowy o zawiązaniu Grupy Pekao SA⁵⁴ były następujące:

- wzmocnienie pozycji banków Grupy w sektorze bankowym,
- podniesienie poziomu jakości i rozszerzenie zakresu usług świadczonych klientom,
- zwiększenie bezpieczeństwa członków Grupy drogą wzajemnego gwarantowania płynności płatniczej.

Jednocześnie, sprzedając większościowy pakiet akcji tej instytucji zagranicznemu inwestorowi, zaprzeczono szczytnym skądinąd celom tej konsolidacji.

Odrębny charakter miały fuzje mające charakter prywatyzacji sterowanej, gdzie państwowy właściciel starannie dobierał inwestora strategicznego, często przy aktywnym zaangażowaniu menedżmentu banku, będącego celem przejęcia. Jednym z celów nadzoru bankowego było podniesienie poziomu kapitału akcyjnego polskiego systemu bankowego. Rolę państwowego decydenta pełnił najczęściej minister Skarbu Państwa, ale niekiedy, szczególnie w sprawach związanych z zagrożeniem wypłacalnością, decydemtem był Prezes Narodowego Banku Polskiego. W tych przypadkach dokonywane fuzje były najczęściej konsolidacjami „z konieczności”. W praktyce polskiej bankowości, poczynwszy od roku 1993 aż do chwili obecnej, mają miejsce przejęcia banków, znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Alternatywą była wtedy upadłość i możliwy efekt domina. Celem działania instytucji nadzorczych na całym świecie jest⁵⁵:

- zapewnienie bezpieczeństwa systemu bankowego,
- przestrzeganie przez banki przepisów zewnętrznych, wewnętrznych i zasad dobrej praktyki bankowej,
- przestrzegania warunków równej konkurencji na rynku usług bankowych.

⁵⁴ (Kotarski J., 1996).

⁵⁵ (*Bankowość. Podręcznik akademicki*, 2002): 213-214.

Koszty społeczne upadku banku mogą być następujące⁵⁶:

- wierzyciele bankrutującego banku mogą być zmuszeni do zaciągnięcia nowych pożyczek w celu utrzymania swej płynności, co może spowodować spadek popytu globalnego,
- pożyczkobiorcy banku bankruta będą zmuszeni ograniczyć swoją aktywność gospodarczą, zwłaszcza jeżeli znalezienie alternatywnych źródeł kredytu jest kosztowne i wymaga czasu,
- dla kontrahentów transakcji wymiany walutowej i na innych instrumentach pochodnych może się okazać niemożliwe zamknięcie swoich pozycji.

W tej sytuacji nadzór bankowy, stosując zasadę TBTF (*to big to fall*⁵⁷), stawia sobie za cel niedopuszczenie do upadłości zagrożonego nią banku. Często wykorzystuje do realizacji tego celu połączenie z innym, wystarczająco silnym kapitałowo bankiem, włączając dodatkowo mechanizm zasilania ze źródeł budżetowych, funduszy gwarancyjnych lub bezpośrednio ze środków banku centralnego.

Zupełnie odrębną grupą konsolidacji polskich instytucji finansowych były **fuzje oddolne**, dokonywane na warunkach rynkowych, bez patronatu państwowego „etatyizmu”. Te suwerenne decyzje dotyczyły jedynie spółek notowanych na giełdzie i stały się elementem, upodabniającym polski rynek fuzji do światowego.

Poza naukową weryfikacją pozostaje cała grupa domysłów i spekulacji na temat możliwych aliansów w polskich finansach, szeroko omawianych przez prasę. Niewątpliwie przewidywalnymi mogą być połączenia pomiędzy podmiotami, wchodzącymi w skład tej samej grupy kapitałowej, lub zdominowane przez tego samego właściciela. Strategia rozwoju tych firm przewiduje, jak się wydaje, docelowe połączenie, po uprzedniej homogenizacji kultur odrębnych dotąd organizacji. Tego typu połączenia wydają się wielce prawdopodobne i wedle ocen praktyków mają najwyższe szanse na powodzenie, rozumiane jako realizacja zamierzonych celów⁵⁸.

⁵⁶ (*Bankowość. Podręcznik akademicki*, 2002): 49-50.

⁵⁷ Z angielskiego: zbyt duży by upaść.

⁵⁸ W ostatnim czasie przykładami takiej fuzji były połączenia Banku Zachodniego SA z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA oraz warszawskiego oddziału ING Bank N.V. z Bankiem Śląskim SA.

Fedorowicz⁵⁹ w 1998 w zakresie polityki fiskalnej periodyzuje polską transformację następująco:

- lata 1990-1991 – pozostałości gospodarki centralnie planowanej;
- lata 1992-1993 – wdrażanie nowego systemu podatkowego;
- od 1994 ukształtowany nowy system podatkowy.

Autor ten zauważa jednocześnie konieczność zmian tego systemu w związku z reformą ochrony zdrowia i ubezpieczeniami społecznymi. Zjawisko to zafunkcjonowało od początku roku 1999.

Rosati⁶⁰ wyróżnia w swojej pracy o polskiej transformacji gospodarczej, pisanej w 1998 roku, trzy etapy:

- przełom 1989;
- stabilizacja i wyjście z kryzysu w latach 1990-1993;
- przyspieszony wzrost gospodarczy z lat 1994-1997.

Z perspektywy roku 2004 można dodać jeszcze okres od roku 1998, który możemy nazwać okresem realizacji zaniechanych wcześniej reform systemowych. Wydaje się, że podobna periodyzacja w aspekcie procesów konsolidacyjnych w instytucjach finansowych powinna być nieco zmodyfikowana.

W dużym powiązaniu z procesami konsolidacyjnymi w instytucjach finansowych funkcjonowała polityka instytucji nadzorczych w tym zakresie. Stosowana polityka licencyjna oraz w zakresie akceptacji zgłaszanych propozycji połączeniowych miała bardzo duże znaczenie dla możliwości w tym zakresie.

Pomorska⁶¹ wyodrębnia 3 etapy w zakresie polityki licencyjnej stosowanej przez NBP wobec kapitału zagranicznego, chcącego ulokować swoje interesy w Polsce:

- **etap I** – od 1990 do I połowy 1992 roku;
- **etap II** – od II połowy 1992 roku do I półrocza 1994 roku;
- **etap III** – od końca 1994 roku do końca roku 1997.

Jednocześnie autorka ta podaje jako czwarty etap, opisywany przez nią, jako przewidywany na przyszłość:

⁵⁹ (Fedorowicz Z., 1998):135 i 136.

⁶⁰ (Rosati D. K., 1998).

⁶¹ (*Dostosowywanie polskiego systemu bankowego do standardów Unii Europejskiej*, 1999): 93-94.

- **etap IV** – od 1 stycznia 1999 roku.

Etap I charakteryzowało niezwykle liberalne podejście banku centralnego do działalności na terenie Polski banków zagranicznych. Najważniejsze elementy tego etapu to:

- niewielkie minimum kapitału założycielskiego,
- minimalne wymogi co do dokumentacji, dotyczącej zamierzonej działalności,
- brak wymagań dokumentowania źródeł pochodzenia kapitału założycielskiego,
- trzyletnie zwolnienia podatkowe w podatku dochodowym dla banków, które uzyskały licencje do października 1991 roku,
- możliwość wnoszenia i utrzymywania kapitału w dewizach,
- swobodny transfer za granicę 15% zysku.

Etap II cechowało znaczne zaostrzenie wymagań stawianych bankom zagranicznym, które chciały uzyskać licencję na prowadzenie działalności w Polsce. Celem tego było stworzenie przeżywającym wówczas duże problemy bankom krajowym warunków do umocnienia się i kapitałowe okrzepnięcie. Uzyskanie licencji przez bank zagraniczny wiązano w tym okresie rutynowo z udzieleniem pomocy przez aplikanta do założenia siedziby w Polsce w działaniach sanacyjnych polskich banków. Takie podejście dało w efekcie prawie całkowite wstrzymanie procesu wchodzenia banków zagranicznych do Polski.

Etap III, mimo utrzymania zasad z II etapu przez polski nadzór bankowy, dał duże natężenie inwestycji banków zagranicznych na polskim rynku. Należy przypuszczać, że mimo istniejących w dalszym ciągu utrudnień, kapitał zagraniczny podejmował decyzje o angażowaniu się w sanację polskiego sektora bankowego, mając na uwadze konieczność własnej obecności na bardzo obiecującym rynku⁶².

Elementem, który wywiera istotną presję na zachowania konsolidacyjne w bankowości, jest intensywna konkurencja, pojawiająca się na etapie wysokiego „ubankowienia”⁶³. Dążenie do konsoli-

⁶² Szerzej o tym zagadnieniu w: (Żuławnik B., 1996).

⁶³ Porównaj: (Kosiński B., 1999): 157.

dacji kapitałowej oraz do tworzenia struktur zdolnych do finansowania nakładów modernizacyjnych staje się potrzebą chwili. Niezależnie od postępującego procesu modernizacji i wzrostu konkurencyjności polskiego sektora bankowego, rosnąca konkurencja w krajach zachodnich już teraz powoduje spadek cen produktów bankowych i coraz częstsze fuzje banków. Bieżące podnoszenie standardów konkurencji Unii Europejskiej sprawia, że przyśpieszenie procesów konsolidacji i modernizacji staje się coraz pilniejszą sprawą w miarę zbliżania się daty przyjęcia do Unii Europejskiej⁶⁴. Aspekt ten miał duże znaczenie dla władz politycznych, decydujących o losach mocno upaństwowionej w początku lat dziewięćdziesiątych polskiej bankowości. Wobec opieszałości działań oddolnych, dotyczących procesu prywatyzacji, z inicjatywą w dziedzinie konsolidacji i prywatyzacji sektora bankowego wyszedł w Polsce rząd. Ustawa z dnia 14 czerwca 1996⁶⁵ o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej dawała nadzieję na przyśpieszenie tych procesów. Przekazany następnie jesienią 1996 roku Sejmowi, a opracowany wspólnie przez Narodowy Bank Polski i rząd dokument, zatytułowany *Strategia umacniania systemu bankowego w Polsce*, wymieniał 5 celów operacyjnych w ramach realizacji tejże strategii. Były nimi:

- podniesienie kapitalizacji całego sektora bankowego i zwiększenie stopnia koncentracji kapitału,
- wzmocnienie bezpieczeństwa systemu bankowego,
- wzmocnienie konkurencyjności polskich banków,
- rozwój bankowości specjalistycznej,
- prywatyzacja banków, należących do Skarbu Państwa.

W roku 1997 opublikowany został specjalny raport, określający Polskę jako kraj, który osiągnął sukces „mieszany” (*mixed success*) w zakresie stworzenia systemu bankowego, gotowego do włączenia się do UE. Niedociągnięciami zauważonymi wówczas przez zachodnich ekspertów w naszym systemie bankowym były⁶⁶:

⁶⁴ (Jaromin J., 1999): 169.

⁶⁵ Dz. U. 1996, nr 90, poz. 406.

⁶⁶ (*Poland. Country Economic Memorandum. Reform and Growth on the Road to the EU, 1997*): XVII i 57.

- nieodpowiednie warunki prawne działania banków oraz słaba sprawność systemu wymiaru sprawiedliwości, co utrudnia stosowanie odpowiednich zabezpieczeń kredytów,
- nazbyt silna pozycja państwa jako właściciela banków, powodująca ograniczenie wzrostu konkurencji i efektywności banków,
- powolna prywatyzacja banków i brak jasności stosowanych kryteriów w dalszych działaniach prywatyzacyjnych oraz brak pełnego dostępu banków zagranicznych do rynku, co powoduje ograniczenie konkurencji, a w szczególności utrzymywanie się wysokich marż,
- konieczność restrukturyzacji dwóch dużych banków o złej kondycji, tj. PKO BP i BGŻ SA, co do których nie ma w ocenie autorów odpowiedniej wizji przyszłości,
- niedokapitalizowanie sektora bankowego,
- nadmierna luka konkurencyjna w stosunku do banków zachodnich,
- narastająca konieczność wzmocnienia nadzoru bankowego oraz potrzebę przyjęcia spójnego podejścia do restrukturyzacji i likwidacji banków⁶⁷.

Zmiany zachodzące w polskim systemie bankowym wykazywały dużą intensywność w aspekcie właścicielskim. Jeszcze w 1997 Jaworski⁶⁸ widział istnienie dwóch opcji, co do przyszłości polskiego systemu bankowego:

- Pierwsza prezentowała pogląd, że nie jest istotne, kto udziela kredytu – bank krajowy czy zagraniczny, ważne jest tylko to, aby klient był zadowolony.
- Druga opcja, opierająca się na doświadczeniach krajów Unii Europejskiej, prezentowała pogląd, że utrzymanie przodującej roli polskiego systemu bankowego ma istotne znaczenie dla polityki gospodarczej.

W kontekście zmian ostatnich lat jednoznacznie widocznym jest, która opcja zwyciężyła. W ostatnio realizowanych prywatyza-

⁶⁷ Szczególnie zwrócono uwagę na to, że brak było w Polsce doświadczeń z upadłością dużych banków – wówczas krytycznie, obecnie może nawet to doceniamy.

⁶⁸ Porównaj: (Jaworski Wł. L., 1997): 67.

cjach przeważało poszukiwanie inwestora strategicznego. Widoczne to było w prywatyzacjach Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA, Banku Polska Kasa Opieki SA, Banku Zachodniego SA czy też w decyzjach, dotyczących prywatyzacji Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń SA.

Stopień koncentracji polskich banków ciągle wydaje się niezadowalający w porównaniach międzynarodowych. Wedle Hajkiewicz-Góreckiej aktywa 4 największych banków stanowiły w Polsce na koniec I kwartału 1998 roku 51,1%, podczas gdy na Węgrzech 64%, a w Czechach nawet 74%⁶⁹.

Jak podaje Hajkiewicz-Górecka⁷⁰, rentowność aktywów zaangażowanych w bankowości polskiej, mimo jej spadku w ostatnich latach, jest w dalszym ciągu dwu- a nawet trzykrotnie wyższa niż w krajach Europy Zachodniej. Osiągnięcie zatem dostępu do rynku, na którym istnieją możliwości osiągania wyższych niż na swoim krajowym efektów ekonomicznych, wydaje się aż nazbyt oczywistą przyczyną angażowania się kapitału zagranicznego w Polsce w sektorze usług finansowych. Wybieraną najczęściej ścieżką jest przejmowanie funkcjonujących już na tym rynku instytucji. Dzieje się to najczęściej z konsolidowaniem kapitałów kilku mniejszych przejętych instytucji⁷¹. Niekiedy też procesy konsolidacyjne dotyczą tworzonych w Polsce spółek-córek i nabywanych dodatkowo instytucji finansowych⁷².

Solarz⁷³ w 1999 pisał, że wówczas obowiązywała praktyka, polegająca na połączeniu uzyskania licencji przez zagranicznych inwestorów bezpośrednich z pomocą w sanowaniu technicznych bankrutów. Po okresie obowiązku zakupu takiego banku, pojawiła się

⁶⁹ (Hajkiewicz-Górecka M., 1999): 118.

⁷⁰ (Hajkiewicz-Górecka M., 1999): 119.

⁷¹ Przykładem jest tu postępowanie **Grupy Allied Irish Banks** z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA i Bankiem Zachodnim SA i **Grupy Deutsche Bank AG** z Bankiem Współpracy Regionalnej SA i BWR REAL Bankiem SA.

⁷² Przykłady to konsolidacje HypoVereinsbanku Polska SA z Bankiem Przemysłowo – Handlowym SA, Citibank (Poland) SA i Banku Handlowego w Warszawie SA, a także oddziału w Warszawie ING Bank N.V. z Bankiem Śląskim SA.

⁷³ (Solarz J. K. 1999):123 i 124.

możliwość stworzenia banku zagranicznego od podstaw, w zamian za – uzgodnione z nadzorem – świadczenia finansowe na rzecz krajowego systemu bankowego. Początkowo dostęp zagranicznych inwestorów do krajowego rynku bankowego w formie obecności handlowej lub przejęcia kontroli nad istniejącą spółką bankową regulowały indywidualne decyzje. Najpierw, za zasługi w negocjacjach, dotyczących naszego nadmiernego zadłużenia zagranicznego, zezwolono na utworzenie trzech oddziałów banków zagranicznych⁷⁴. Następnie założono 12 bankowych spółek akcyjnych, będących wyłączną własnością bezpośredniego inwestora zagranicznego. W kolejnych 14 spółkach akcyjnych zagraniczni inwestorzy objęli pakiet kontrolny, przekraczający 50% kapitału akcyjnego.

Wobec posiadania dominującej w dalszym ciągu pozycji narodowego ubezpieczyciela Skarb Państwa nie przeprowadzał żadnych procesów konsolidacyjnych, dotyczących PZU SA i PZU Życie SA i polegających na powiększeniu ich udziałów rynkowych. Trudno zatem określać tutaj cele procesów konsolidacyjnych. Pewnych elementów, dotyczących konsolidacji instytucji finansowych, można się dopatrywać w wyposażeniu przez Skarb Państwa PZU SA w akcje Banku Handlowego w Warszawie SA oraz w sprzedaży części akcji PZU SA BIG Bankowi Gdańskiemu SA. Wydaje się, że celem w tych przypadkach było tworzenie na bazie PZU SA instytucji o charakterze *bancassurance*. Wszystkie inne procesy konsolidacyjne na polskim rynku ubezpieczeń stawiały sobie za cel poprawę pozycji rynkowej ich uczestników.

⁷⁴ Były to: Societe Generale, NMB Bank Warsaw i American Express.

Rozdział 4

TECHNIKI PRZEJĘĆ I OBRONY

4. 1. Techniki przejęć

Fuzje i przejęcia mogą zachodzić przy użyciu następujących technik¹:

- tzw. lewarowanie kapitałem, pożyczanym na wykupienie akcji dotychczasowym członkom zarządu,
- przy restrukturyzacji, w czasie której dochodzi do wyprzedaży części wydzielonych spółek,
- przeprowadzanie legalnego bankructwa (upadłość).

Rozpatrując zagadnienia związane z organizacją fuzji, należy widzieć dwa aspekty tego zagadnienia. Pierwszym są z pewnością wszystkie zagadnienia związane z „**organizacją**” czy też „**zorganizowaniem**” **procedury** przejęcia. Drugi aspekt to same **struktury organizacyjne** i ich zmiany.

Należy tutaj podkreślić, że proces przeprowadzenia przejęcia jest bardzo skomplikowaną procedurą, wymagającą od poszczególnych osób wień zaangażowanych i całych związanych z nim instytucji wielkich talentów, nabytych umiejętności i doświadczenia. Cenne uwagi na ten temat podaje Hooke².

Analizę zagadnienia należy rozpocząć od bliższego przyjrzenia się podmiotom, które interesują się kandydatem do przejęcia. Praktycy klasyfikują te firmy następująco³:

- ogłędacz – lubi ogłędac, ale rzadko cokolwiek kupuje,
- rybak – ciągle wyszukuje okazji; kupiec aktywny,
- kupiec branżowy, zwiększający udział rynkowy lub rozszerzający linię produktowi; jest to najczęstsza kategoria nabywców, z uwagi na mniejsze ryzyko operacyjne,

¹ (Gruszecki T., 1998): 218.

² (Hooke J. C., 1998).

³ Według: (Hooke J. C., 1998): 33.

- kupiec strategiczny – próbuje zdywersyfikować i zreorganizować działalność,
- firma specjalizująca się w przejęciach z dźwignią finansową. Bardzo aktywny sektor. Nabywcy pochodzą z kręgu instytucji finansowych.

Inni autorzy klasyfikują nieco odmiennie potencjalnych kupców⁴:

- notoryczni łowcy,
- wytrwale czerpiący korzyści,
- niezdecydowani i niepewni,
- poszukujący efektów finansowych,
- czekający na okazje,
- eurokoncerny.

Niezależnie od jego zakwalifikowania do takiej czy innej grupy, każdy z potencjalnych kupujących dla rzetelnego przygotowania się do przeprowadzenia transakcji musi korzystać z pomocy instytucji lub osób, mających wiedzę z zakresu fuzji i przejęć. Najczęściej spotykane kategorie instytucji, z którymi kupujący współpracuje to⁵:

- banki inwestycyjne,
- brokerzy,
- inni pośrednicy,
- firmy prawnicze,
- księgowi,
- pożyczkodawcy, specjalizujący się w finansowaniu przejęć,
- firmy, zajmujące się wykupami z dźwignią,
- firmy, zajmujące się wyceną majątku i aktywów.

Największe znaczenie mają kontakty z bankami inwestycyjnymi. Instytucje te dzielą rynek na klientów i cele⁶. Oczywiście współpracują zarówno z kupującym jak i z celem. Typowe usługi oferowane sprzedającym, czyli celom przejęć to⁷:

- wycena przedsiębiorstwa wystawianego na sprzedaż,

⁴ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 55 i dalsze.

⁵ Według: (*Hooke J. C., 1998*): 93.

⁶ Tak właśnie napisał: (*Hooke J. C., 1998*): 285.

⁷ Porównaj: (*Hooke J. C., 1998*): 93.

- przygotowanie memorandum informacyjnego, które jest wysyłane potencjalnym kupcom,
- przeprowadzenie przetargu,
- asystowanie w negocjacjach, obsługa prawna, finansowanie i inne usługi związane z zawieraniem kontraktu.

Zakres merytoryczny organizacji procedury przejęcia obejmuje następujące etapy⁸:

- identyfikacja możliwości wzrostu,
- określenie strategicznych przesłanek i celów wzrostu zewnętrznego,
- poszukiwanie i analiza kandydatów,
- analiza opłacalności nabycia,
- złożenie oferty i negocjacje,
- integracja podmiotów po nabyciu,
- ocena efektów nabycia i kontrola.

Przedstawione powyżej etapy są obecne w zasadzie w każdym procesie konsolidacyjnym. Zróżnicowanie występuje tylko w zakresie i sposobie realizacji analizy opłacalności przedsięwzięcia. Przy nabyciu przyjaznym możliwe jest dokonanie pełnego i rzetelnego badania z zaangażowaniem pracowników firmy celu (*target firm*). Przy wrogim przejęciu można liczyć jedynie na publicznie dostępne materiały. Tylko wysoka liczba wyemitowanych akcji i odpowiednio wysoki stopień ich rozproszenia gwarantuje możliwość skutecznego dokonania „wrogiego” przejęcia⁹.

Jeżeli podjęto już decyzję o dalszym istnieniu i ustalono, że rozwijanie się będzie następować w drodze wzrostu zewnętrznego, można przystąpić do poszukiwań kandydata do przejęcia lub połączenia. Firma, rozpoczynająca poszukiwania kandydata do fuzji lub przejęcia, najczęściej musi wykonać cztery podstawowe kroki¹⁰:

- inicjacje poszukiwań przez pośredników,
- rozpoczęcie własnego programu poszukiwań,
- badanie kandydatów,
- nawiązanie bezpośredniego kontaktu.

⁸ Porównaj: (*Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, 1998): 39.

⁹ Porównaj: (*Sasiak R.*, 2000): 28.

¹⁰ Według: (*Hooke J. C.*, 1998): 96.

Mimo że życzeniem każdego kupca jest idealizacja obiektu swego zainteresowania w praktyce, dla skutecznego poszukiwania konieczne jest ograniczenie życzeń kupca w tym zakresie. Kandydat do przejęcia powinien spełniać następujące wymogi minimalne¹¹:

- reprezentować odpowiedni sektor,
- prowadzić działalność w określonym rozmiarze,
- oferować możliwą do przyjęcia cenę.

Przegląd niekiedy bardzo dużej liczby kandydatów do przejęcia należy prowadzić poprzez stopniowe zawężanie listy kandydatów przy wprowadzeniu dodatkowych kryteriów, takich jak rentowność i możliwość przejęcia kadry menedżerskiej. Po dokonaniu wyboru kilku możliwych celów należy przeprowadzić wstępną analizę finansową, która powinna doprecyzować wybór kandydata. Analiza ta poza weryfikacją danych historycznych powinna określać prognozy finansowe alternatywnie: samodzielnego rozwoju kandydata do przejęcia lub też firmy po przewidywanej konsolidacji. Po tym może nastąpić nawiązanie kontaktu z zarządem lub właścicielami firmy-celu dla diagnozy ich zainteresowania transakcją. Po pierwszych pozytywnych kontaktach celowe jest rozpoczęcie badania techniczno-operacyjnego. Istotne elementy tego badania to¹²:

- długofalowe trendy w rozpatrywanej branży,
- przedstawiony biznes plan a rzeczywistość,
- główny asortyment i produkty potencjalnie starzejące się,
- siła rzeczywistej i potencjalnej konkurencji,
- główni klienci,
- synergia,
- technologia,
- dystrybucja i marketing,
- przywileje i rekompensaty pracownicze,
- przepisy antymonopolowe,
- reputacja firmy-celu i jej zarządu,
- regulacje rządowe, kwestie ochrony środowiska, problemy natury prawnej.

¹¹ Według: (Hooke J. C., 1998): 107.

¹² Według: (Hooke J. C., 1998): 166.

Podjęcie tych szczegółowych analiz wymaga współpracy z firmą-celem. Ważne jest w tym momencie przedstawienie listu intencyjnego, zawierającego także klauzulę o poufności. Główne elementy listu intencyjnego to¹³:

- sposób finansowania fuzji,
- wstępna propozycja ceny,
- zakaz równoległych rozmów z innymi oferentami,
- klauzula o poufności otrzymywanych informacji,
- określenie limitu czasowego ważności propozycji z listu intencyjnego,
- wskazanie ponoszącego opłaty transakcyjne,
- określenie warunków koniecznych do ostatecznego zamknięcia transakcji, a to:
 - otwartość firmy-celu dla przeprowadzenia procedury tzw. *due diligence*,
 - przekazanie praw do wszystkich posiadanych pozwoleń i licencji,
 - pozytywne efekty fazy *due diligence*,
 - kontrakty pracownicze,
 - dokumentacja prawna,
 - wskazanie realności posiadanych źródeł finansowania transakcji.

W dotychczasowej fazie procesu przejęcia potencjalny kupiec potrzebował współpracy z bankiem inwestycyjnym i ewentualnie zewnętrzną firmą prawniczą. Przy pozytywnym podejściu firmy-celu do treści zawartych w liście intencyjnym można przystąpić do fazy *due diligence*. Na tym etapie konieczną może okazać się współpraca z¹⁴:

- firmą rachunkową (audyt rachunkowy i podatkowy),
- konsultantami do spraw personalnych, kwestii emerytalnych i odpraw pracowniczych,
- firmą konsultingową, specjalizującą się w zagadnieniach ekologicznych,

¹³ Za: (Hooke J. C., 1998): 203 i 204.

¹⁴ Według: (Hooke J. C., 1998): 208.

- konsultantem do spraw obróbki danych komputerowych,
- ekspertem w dziedzinie nieruchomości.

Pozytywne efekty tej fazy, polegającej na szczegółowym badaniu rachunkowym, podatkowym, prawnym i operacyjno-technicznym, upoważniają do podjęcia ostatecznych rokowań, dotyczących końcowej wartości transakcji. Kolejny etap to już przygotowanie ostatecznej wersji umowy. Powinna ona określać:

- strukturę (gotówka lub akcje) i harmonogram finansowania,
- zapewnienia i gwarancje, pozwalające na realizację przez kupującego ewentualnych roszczeń w przyszłości w wypadku nieujawnienia przez sprzedającego istotnych dla transakcji dodatkowych okoliczności,
- warunki zamknięcia transakcji, w tym przede wszystkim uzyskanie prawem wymaganych urzędowych zezwoleń.

Po podpisaniu przez strony ostatecznego dokumentu można przystąpić do faktycznej realizacji, często długo negocjowanej umowy.

Powyżej przedstawiony obraz faktycznego procesu przeprowadzenia podstawy do fuzji lub przejęcia daje wyobrażenie o skali trudności, jakie czekają potencjalnego kupca jeszcze przed dotarciem do jądra całego zamierzenia, czyli faktycznego objęcia władzy w kupowanej organizacji.

Zmiany, dokonujące się podczas tworzenia nowej organizacji, można podzielić na: dotyczące wnętrza i dotyczące zewnątrz organizacji.

W zakresie **zmian wewnętrznych** praktycy, pracujący w polskich realiach, tacy jak np. Helin i Zorde¹⁵, wskazują na konieczność szczegółowego planowania bardzo trudnego zagadnienia, jakim jest praktyczne przeprowadzenie połączenia. Jako niezbędne określają oni następujące czynności, konieczne do udanego przeprowadzenia całego procesu:

- utworzenie grup roboczych do przeprowadzenia procesu integracji,
- zebranie informacji o terminach wypowiedzenia umów najmu i szacunek kosztów związanych z przeprowadzką,

¹⁵ (Helin A., Zorde K., 1998): 88.

- zebranie informacji o upływie terminów ważności patentów i umów licencyjnych oraz szacowanie ekonomicznych konsekwencji,
- zebranie informacji o terminach umów leasingowych, dotyczących środków trwałych, łącznie z szacunkiem kosztów związanych z wypowiedzeniem tych umów,
- zebranie informacji o terminach umów serwisowych i oszacowanie kosztów, związanych z wypowiedzeniem tych umów,
- zebranie ofert na polisy ubezpieczeniowe, mając na uwadze znaczne oszczędności, jakie można osiągnąć przez zebranie wszystkich umów ubezpieczeniowych w ramach grupy kapitałowej w jednym towarzystwie ubezpieczeniowym,
- integracja pracowników przejętego przedsiębiorstwa z systemem szkoleniowym grupy kapitałowej,
- uniezależnienie przejętego przedsiębiorstwa od poprzedniego właściciela poprzez przekazanie przez niego zasobu praktycznej wiedzy, dotyczącej zarządzania przedsiębiorstwem innym osobom. Zakłada się tutaj, że poprzedni właściciel będzie przez pewien czas dostępny jako konsultant dla przedsiębiorstwa,
- przeprowadzenie spotkań z ważniejszymi klientami i zapewnienie, że zmiana własności nie będzie miała wpływu na relację między jakością dostarczanego produktu a jego ceną,
- integracja systemów informatycznych,
- harmonizacja metod i technik sterowania zaopatrzeniem, produkcją, zapasami,
- harmonizacja w zakresie transportu.

Dodatkowo należy fizycznie przejąć majątek spółki nabywanej przez spółkę nabywającą i wydać akcje nowej spółki akcjonariuszom spółki rozwiązywanej. W praktyce bankowości należy także zauważyć, jako bardzo istotną, integrację planów kont księgowych łączących się podmiotów¹⁶.

¹⁶ Negatywne doświadczenia w tym zakresie posiadam sam z okresu mojej pracy w Banku Pekao SA. Z początkiem roku 1999, kiedy cztery banki utworzyły jeden bank, pozostawiono w nich cztery osobne plany kont księgowych. Jako swoistą protezę dla połączenia pomiędzy tymi systemami zbudowano specjalne informatycz-

W zakresie **zmian zewnętrznych** tryb połączenia pomiędzy wchodzącymi w skład nowej organizacji instytucji zawiera najczęściej następujące po sobie chronologicznie etapy¹⁷:

- zidentyfikowanie potencjalnego partnera,
- analiza prawna, ekonomiczna i handlowa zaangażowanych w połączenie spółek,
- wycena majątku na poziomie każdego z partnerów i całej nowej spółki w celu określenia proporcji kapitałów partnerów i przydziału odpowiednich ilości akcji w nowej spółce,
- sporządzenie projektu uchwały połączeniowej, w tym zmian statutowych,
- zgłoszenie zamiaru połączenia do urzędu kontrolującego rynek połączeń (antymonopolowego),
- zwołanie walnych zgromadzeń akcjonariuszy w celu podjęcia uchwał o połączeniu; zgromadzenia te muszą podjąć zgodne uchwały, określające warunki połączenia,
- zgłoszenie połączenia przez zarządy każdej z łączących się spółek do rejestru handlowego,
- wykreślenie spółki przejmowanej z rejestru z jednoczesnym zarejestrowaniem podwyższenia kapitału spółki przejmującej (przy przejściu) lub wpis do rejestru nowej spółki (przy połączeniu przez nowe założenie),
- z chwilą wykreślenia spółki przejętej spółka przejmująca wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejętej,
- zarząd spółki przejmującej ogłasza trzykrotnie zamiar połączenia majątku w przeznaczonych do tego celu pismach, w celu zabezpieczenia roszczeń i ewentualnego rozliczenia żądających rozliczenia wierzycieli,

ne centrum rozliczeniowe, wykorzystujące tzw. „konta drogi krzyżowej” w rozliczeniach pomiędzy placówkami nowego banku o różnym pochodzeniu. Ta swoista „droga krzyżowa” była także niewątpliwym utrudnieniem przy przygotowywaniu jednolitej sprawozdawczości zewnętrznej, kierowanej do urzędów skarbowych, NBP czy GUS-u.

¹⁷ Porównaj: (Helin A., Zorde K., 1998): 144 i dalsze.

- majątek każdej z połączonych spółek powinien być zarządzany przez spółkę przejmującą oddzielnie, aż do czasu zaspokojenia wszystkich żądających rozliczenia wierzycieli,
- w okresie odrębnego zarządzania majątkami spółek wierzycielom każdej spółki służy pierwszeństwo do zaspokojenia z majątku swej pierwotnej dłużniczki przed wierzycielami drugiej spółki.

4. 2. Techniki obrony

Wrześniński¹⁸ uważa, że najlepszą obroną przed wrogim przejęciem jest ciągłe zwiększanie wartości akcji przedsiębiorstwa.

Interesującym zagadnieniem jest istnienie barier, które ograniczają możliwości dokonywania fuzji i przejęć. Autorzy angielscy¹⁹ wyróżniają bariery **strukturalne** i **techniczne**. Wśród barier **strukturalnych** widzą oni jako najważniejszą strukturę własności. Inną barierą jest struktura zaangażowania banków w finansowanie rozwoju gospodarki. W tym aspekcie istotne są także tradycje w sposobie finansowania działalności gospodarczej – kredyt bankowy czy nowa emisja akcji lub obligacje lokowane na rynku kapitałowym. Barierą strukturalną jest także obecność lub nie spółki – celu przejęcia na giełdzie. Znacznie łatwiej, szczególnie przy wrogich przejęciach, przejmować spółki notowane na giełdzie o rozdrobnionym akcjonariacie niż firmy rodzinne z tradycyjną własnością. Bariery techniczne wiążą się przede wszystkim z tworzeniem specyficznych regulacji w statutach spółek. Są to:

- ograniczenia praw głosu z akcji,
- akcje podwójnej kategorii,
- przenoszenie prawa własności akcji,
- dwustopniowa rada nadzorcza (w polskich warunkach rada nadzorcza i zarząd),
- klauzule super-większości (*supermajority*).

W razie złożenia oferty przejęcia zarząd firmy-kandydata do nabycia jest zobowiązany do ochrony interesów swych akcjonariu-

¹⁸ (Wrześniński M., 2000): 88.

¹⁹ Patrz: (Jenkinson T., Mayer C., 1998): 21 i dalsze.

szy (udziałowców). Kierując się własnymi ocenami, powinien podjąć działania, dążące do skutecznej obrony albo do osiągnięcia maksymalnej ceny nabycia. Ważne jest więc przygotowanie wcześniej planu obrony (*defensive tactics*), a następnie wykorzystanie różnych metod obrony odpowiednio do dwóch faz procesu nabycia, tj. przed złożeniem oferty nieprzyjaznego przejęcia (*hostile takeover*) kontroli przez najeźdźcę (*corporate raider*) i po jej złożeniu. Najważniejsze dostępne techniki obronne to²⁰:

- odpowiedź finansowa,
- restrukturyzacja firmy,
- „biały rycerz” (*white knights*),
- „trujące pigułki” (*poison pills*),
- posunięcia prawne i/lub organizacyjne.

Odpowiedź finansowa

Jedną z najczęściej spotykanych reakcji firm na zagrożenie przejęciem jest ogłoszenie informacji, dotyczących obecnej lub przewidywanej sytuacji finansowej firmy. Odnosi się to zwykle do wysokości osiąganego zysku, płaconej dywidendy lub wartości majątku. Przedsiębiorstwa zagrożone przejęciem z reguły ogłaszają wzrost zysku wobec pierwotnie planowanych wartości. Niekiedy jednak zdarza się korekta prognozowanego zysku w dół. Ogłoszenia o zwiększonej dywidendzie i prognozach dalszego jej wzrostu często towarzyszą korektom wysokości zysku. Natomiast przeszacowanie majątku jako metoda obronna jest szczególnie popularne wśród firm, zajmujących się obrotem nieruchomościami, browarów i sieci sprzedaży detalicznej. Polega to na przeszacowaniu wartości aktywów netto, przypadających na jedną akcję względem oferty złożonej przez nabywcę.

Jeśli motywem wrogiego przejęcia jest chęć zwiększenia bogactwa akcjonariuszy, najlepszą strategią obrony dla przejmowanej firmy jest doprowadzenie do stanu, w którym prowadzona działalność odznacza się wysoką efektywnością i niskim poziomem

²⁰ Patrz: (Jenkinson T., Mayer C., 1998): 33 i dalsze.

kosztów oraz pozwala na stosowanie wysokich marż i uzyskiwanie wysokich zysków na jedną akcję. Działania te mogą jednak być niewystarczające dla zwiększenia wyceny wartości firmy przez rynek. Przedsiębiorstwo musi wprowadzić stały program przekonywania akcjonariuszy, analityków i mediów, że jego działania rzeczywiście zwiększają wartość firmy. Jeżeli sytuacja przedsiębiorstwa pogarsza się w związku z fazą cyklu koniunkturalnego lub podejmowaną restrukturyzacją, musi ono przekonać analityków i inwestorów, że trudności te są rzeczywiście o charakterze przejściowym. Przedsiębiorstwo musi również pilnie obserwować wszelkie nieuzasadnione ruchy cen swoich akcji lub zakupy akcji, aby stwierdzić, czy potencjalny napastnik nie próbuje zdobyć przyczółka.

Restrukturyzacja firmy

Można wyróżnić trzy rodzaje działań restrukturyzacyjnych:

- sprzedaż majątku,
- zmiany w zarządzie oraz
- tzw. wykup menedżerski.

Najpopularniejszą jednak formą restrukturyzacji jest ogłoszenie przez firmę, będącą celem przejęcia (*target company*), że część z dotychczas prowadzonych przez nią interesów zostanie sprzedana. Przykładowo: sprzedaż firm zależnych, pozbycie się udziałów w innych firmach, sprzedaż określonych składników majątku, jak ziemia lub tytuł własności, względnie wydzielenie w całości osobnych rodzajów działalności w odrębne firmy – wszystkie te działania można zakwalifikować do grupy działań restrukturyzacyjnych. Kolejne działania to zmiany w zarządzie, które mogą pojawić się w oczekiwaniu wrogiej oferty przejęcia lub w trakcie jej trwania. Przemienność składu rady nadzorczej polega na utworzeniu trzech grup, z których każda jest zmieniana raz w roku. Oznacza to, że firma, obejmująca kontrolny pakiet akcji (udziałów), nie uzyskuje natychmiastowej kontroli nad decyzjami tej rady. Odpowiedzią na złożoną wrogą ofertę przejęcia mogą być również przejęcia menedżerskie, które na przykład są bardzo popularne w Wielkiej Brytanii.

Biały rycerz

Wroga oferta przejęcia powoduje wprowadzenie firmy, będącej celem przejęcia, „do gry”. Wynikające stąd zainteresowanie prasy przyciąga często uwagę kolejnych potencjalnych oferentów. W ponad 45 procentach badanych przypadków wrogich przejęć kolejne podmioty włączyły się do walki po pojawieniu się pierwotnej wrogiej oferty. Takie zainteresowanie nie jest zwykle mile widziane przez firmy, będące celem przejęcia, jednak gdy pojawi się konkurencyjna oferta, która zyska ich poparcie, oferent taki określany jest mianem „białego rycerza”. Bardzo możliwe, że „biali rycerze” traktowani są jako mniejsze zło. Nieliczne firmy chciałyby dobrowolnie być przedmiotem przejęcia, a firma może rekomendować konkurencyjną ofertę jedynie wówczas, gdy stwierdzi, że – będąc i tak „na celowniku” – pewne zmiany we władzach są nieuniknione. W większości przypadków trochę myląc może być traktowanie „białych rycerzy” jako strategii obronnej, stosowanej przez dotychczasowy zarząd firmy. Po pierwsze, jedynie w kilku przypadkach „biali rycerze” zostali zachęceni przez zarząd firm, stanowiących cel przejęcia do złożenia konkurencyjnej oferty. Po drugie, mimo że „biały rycerz” może faktycznie skutecznie obronić firmę przed przejęciem ze strony początkowego oferenta, w większości przypadków do przejęcia dochodzi jednak i tak, z tym że przez „białego rycerza”. Nawet jeśli oferta ze strony „białego rycerza” zyska rekomendację zarządu firmy, będącej celem przejęcia, może to wcale nie być najlepsze rozwiązanie z punktu widzenia dotychczasowego zarządu.

Trujące pigułki

„Trujące pigułki” jako metoda obrony przed wrogimi przejęciami są bardzo popularne w Stanach Zjednoczonych i mogą przyjmować różne formy. Najczęściej stosowanym jest rozwiązanie, zgodnie z którym akcjonariusze otrzymują prawa objęcia dodatkowych akcji uprzywilejowanych w sytuacji pojawienia się oferty (definiuje się to zwykle jako sytuację, gdy udział pojedynczego akcjonariusza przekroczy, na przykład 30% kapitału akcyjnego). Prawo to

może być wykonane lub zaniechane przez zarząd. Jeśli zarząd zdecyduje się skorzystać z tego przywileju, emitowane akcje uprzywilejowane mogą posiadać na przykład opcję zamiany na akcje zwykłe po super atrakcyjnej cenie – znacząco zwiększając koszty przejścia. „Pigułki” te określa się mianem *flip-overs*. Ewentualnie, prawa te mogą być odkupione przez emitującą je firmę ze znaczną premią w stosunku do ceny emisyjnej z wyłączeniem z odkupu największych udziałowców. Te „pigułki” znane są jako *flip-ins*. W Wielkiej Brytanii „trujące pigułki” przybierają zwykle formę specjalnych opcji nadawanych obecnemu zarządowi i stąd też określa się je mianem „złotego spadochronu”. Przykładowo: kierownictwo najwyższego szczebla może zostać wyposażone w opcję rezygnacji z posady na bardzo korzystnych warunkach w przypadku wrogiej oferty lub w opcję zakupu akcji wykonalną w przypadku pojawienia się wrogiej oferty, co podobnie zwiększa koszty ewentualnego przejścia. Ważną cechą takich technik obronnych jest to, że faworyzują one bardziej dotychczasowy zarząd niż obecnych akcjonariuszy firmy. „Trująca pigułka” jest przykładem techniki obronnej przed wrogim przejściem stosowanym po ogłoszeniu oferty.

Posunięcia prawne i/lub organizacyjne

Różnorodne przeszkody prawne i polityczne mogą być używane do obrony przed niechcianym przejściem. Najważniejsze w tym zakresie są skargi do urzędów prawnie zobowiązanych do kontroli rynku M&A oraz wszelkiego rodzaju *lobbying* polityczny, szczególnie skuteczny przy ofertach, pochodzących z obcych krajów, gdzie bardzo łatwo wytworzyć mechanizm „narodowej obrony” przed inwazją zewnętrznego agresora.

Innymi stosowanymi sposobami obrony są²¹:

- tzw. *Pac-Man defense*²², stosująca broń przeciwnika, czyli odpowiedź własną zakupu akcji wrogiego oferenta,

²¹ (Konieczny J., 1996): 89 i 90.

²² Nazwa pochodzi od gry komputerowej korporacji Microsoft, w której ofiara co pewien czas zamienia się w napastnika.

- tzw. *greenmail*, czyli odkupienie od firmy przejmującej już nabytych przez nią akcji swojej spółki (oczywiście po wyższej cenie), najczęściej przez kadrę zarządzającą „celu”,
- stosowanie techniki określanej jako „klejnoty koronne” (*crown jewels*), a polegającej na sprzedaży najcenniejszych aktywów przedsiębiorstwa²³,

a także

- tzw. „czerwony śledź” (*red herring*)²⁴. Technika ta polega na przygotowaniu nieoficjalnego prospektu finansowego, który jest następnie rozsyłany do potencjalnych inwestorów w celu zapewnienia ich udziału w nowej emisji akcji, którymi ma zostać sfinansowana planowana fuzja. Dokument ten zawiera wszystkie ważne informacje, które wcześniej nie były znane „najeźdźcy”.

W polskich warunkach można się spodziewać, że spółki publiczne, wzorem doświadczeń niemieckich, zaczną coraz intensywniej wykorzystywać akcje nieme jako środka ochrony przed wrogim przejęciem²⁵.

²³ Porównaj: (Szczepankowski P. J., 2000): 149.

²⁴ Porównaj: (Szczepankowski P. J., 2000): 150.

²⁵ Podobnie wnioskuje: (Sasiak R., 2000): 292.

Rozdział 5

STRUKTURA RYNKÓW

5. 1. Rozwój poszczególnych rynków usług finansowych w Polsce

Instytucje finansowe, funkcjonujące w Polsce, możemy pogrupować według ich aktywności na poszczególnych rynkach usług finansowych. W Polsce największe znaczenie mają cztery podstawowe rynki: rynek usług bankowych, rynek usług ubezpieczeniowych, rynek funduszy emerytalnych i rynek funduszy inwestycyjnych. Poszczególne rynki usług finansowych rozwijały się w Polsce niejednolicie. Usługi bankowe i ubezpieczeniowe przejęły schedę po funkcjonujących przed II wojną światową instytucjach. Odmiennie od tych dwóch rozwijały się rynki funduszy powierniczych (inwestycyjnych) oraz funduszy emerytalnych, które tworzyły się od stanu zerowego. Poniżej szczegółowo prezentuję rozwój tych czterech rynków.

Rynek usług bankowych

W roku 1938 oprócz Banku Polskiego, pełniącego funkcje banku centralnego, funkcjonowały jeszcze 3 duże banki państwowe: Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny oraz Pocztowa Kasa Oszczędności. Posiadający monopol na emisję środków pieniężnych Bank Polski miał charakter spółki z jednoprocentowym udziałem Skarbu Państwa¹. Ponadto na rynku było obecnych 27 banków prywatnych w formie spółek akcyjnych (w tym 4 zagraniczne), 28 domów bankowych, 19 towarzystw kredytowych, 353 komunalne kasy oszczędności, 975 gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych oraz 5597 spółdzielni kredytowych². Po wojnie dekretem³ z dnia 15

¹ (Bałtowski M., 1998): 47.

² Porównaj: (*System finansowy w Polsce lata dziewięćdziesiąte, 1998*): 58 i 59.

stycznia 1945 powołany został do życia Narodowy Bank Polski. Dekrety⁴ z 25 października 1948 roku, likwidujące instytucje polskiego systemu bankowego, określiły państwowy Bank Gospodarstwa Krajowego jako wykonujący wszelkie czynności, dotyczące instytucji kredytowych, zlikwidowanych na ich mocy. Niewiele zmieniały w tym zakresie kolejne nowelizacje prawa: ustawa o Narodowym Banku Polskim⁵ z roku 1958, ustawa o prawie bankowym⁶ z 1960 roku, ustawa Prawo bankowe⁷ z 1975 roku. W okresie powojennym banki w Polsce stały się faktycznie agendami Narodowego Banku Polskiego, a sam Narodowy Bank Polski częścią Ministerstwa Finansów. Pierwszą, ale ważną jedynie z formalnego punktu widzenia, zmianą tego stanu rzeczy było uniezależnienie Narodowego Banku Polskiego od Ministerstwa Finansów w roku 1982, związane z wprowadzeniem ustaw Prawo bankowe⁸ i o statucie Narodowego Banku Polskiego⁹. W roku 1985 w Polsce istniały tylko 4 banki¹⁰, wszystkie w pełni kontrolowane przez państwo. Oprócz Narodowego Banku Polskiego były to:

- **Bank Handlowy w Warszawie SA** – monopolista, obsługujący większość transferów w handlu zagranicznym;
- **Bank Polska Kasa Opieki SA** – głównie obsługujący tzw. eksport wewnętrzny;

³ Dekret z dnia **15 stycznia 1945** o Narodowym Banku Polskim Dz. U. z 1945 nr 4, poz. 14.

⁴ Dekret z dnia **25 października 1948** o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego Dz. U. z 1948, nr 52, poz. 411 wraz ze zmianą Dz. U. z 1951, nr 31, poz. 241 oraz Dekret z dnia **25 października 1948** o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych Dz. U. z 1948 nr 52, poz. 410 wraz ze zmianą Dz. U. z 1951, nr 31, poz. 240 i sprostowaniem Dz. U. z 1949, nr 35, poz. 256.

⁵ Ustawa z dnia **2 grudnia 1958** o Narodowym Banku Polskim Dz. U. z 1958 nr 72, poz. 356.

⁶ Ustawa z dnia **13 kwietnia 1960** o prawie bankowym Dz. U. z 1960 nr 20, poz. 121 wraz ze zmianami.

⁷ Ustawa z dnia **12 czerwca 1975** Prawo bankowe Dz. U. z 1975 nr 20, poz. 108 wraz ze zmianą Dz. U. z 1981 nr 17, poz. 82.

⁸ Ustawa z dnia **26 lutego 1982** Prawo bankowe Dz. U. z 1982 nr 7, poz. 56 wraz ze zmianami.

⁹ Ustawa z dnia **26 lutego 1982** o statucie Narodowego Banku Polskiego Dz. U. z 1982 nr 7, poz. 57 wraz ze zmianami.

¹⁰ Na podstawie (**Dobosiewicz Z., 1995**). Należy tutaj dodać, że w „uśpieniu” pozostawał także powstały w roku 1924 Bank Gospodarstwa Krajowego.

- **Bank Gospodarki Żywnościowej** – bank do obsługi rolnictwa o kuriozalnej formule własności państwowo-spółdzielczej, skupiający ponad 1.660 „banków spółdzielczych” (cudzyśłów zasadny), będących wówczas faktycznie autonomicznymi ogniwami tego banku.

Pierwszym krokiem w kierunku zmian systemu było powołanie w roku 1986¹¹ Banku Rozwoju Eksportu SA – krok, odbierający Bankowi Handlowemu w Warszawie SA monopolistyczną pozycję i mający na celu wprowadzenie konkurencji w zakresie obsługi transakcji handlu zagranicznego. Kolejny etap zmian to wydzielenie w roku 1987¹² ze struktury Narodowego Banku Polskiego obsługi oszczędności ludności i kredytu budowlano-mieszkaniowego. Do obsługi tego zakresu aktywności bankowej powołano Powszechną Kasę Oszczędności – bank państwowy. Jeszcze na podstawie ustawy Prawo bankowe z dnia 26 lutego 1982 roku 11 kwietnia 1988 wydano dziewięć¹³ rozpo-

¹¹ Uchwała Nr 99 Rady Ministrów z dnia **20 czerwca 1986** w sprawie utworzenia Banku Rozwoju Eksportu M. P. z 1986 nr 21, poz. 152.

¹² Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **7 września 1987** w sprawie wydzielenia powszechnych kas oszczędności z Narodowego Banku Polskiego i utworzenia Powszechnej Kasy Oszczędności - banku państwowego Dz. U. z 1987 nr 29, poz. 159 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

¹³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Państwowego Banku Kredytowego w Warszawie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 137 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12., Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 138 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Gdańskiego w Gdańsku Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 139 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Przemysłowo-Handlowego w Krakowie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 140 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Śląskiego w Katowicach Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 141 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Zachodniego we Wrocławiu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 142 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Pomorskiego Banku Kredytowego w Szczecinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 143 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12., Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Powszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 144 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12., Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Wielkopolskiego Banku Kredytowego w Poznaniu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 145 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

rządeń Rady Ministrów, powołujących od 1 stycznia 1989 roku 9 banków komercyjnych. Początek roku 1989 to całkowita dominacja Skarbu Państwa jako właściciela polskich banków. Omnipotencja banku centralno-komercyjnego, jakim był podówczas Narodowy Bank Polski, i urzędowe rozpoznanie ról pomiędzy PKO-BP, BGŻ, Bank Handlowy w Warszawie SA i Bank Polska Kasa Opieki SA przestało być wystarczającą formułą bankowości dla zbliżającego się czasu przemian. Ostatecznie już pod rządami nowego Prawa bankowego¹⁴ i ustawy o Narodowym Banku Polskim¹⁵ w dniu 1 lutego 1989 roku wydzielono ze struktur organizacyjnych Narodowego Banku Polskiego dziewięć banków komercyjnych. Były to:

- Państwowy Bank Kredytowy w Warszawie,
- Bank Zachodni we Wrocławiu,
- Bank Gdański w Gdańsku,
- Bank Śląski w Katowicach,
- Bank Przemysłowo-Handlowy w Krakowie,
- Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu,
- Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi,
- Pomorski Bank Kredytowy w Szczecinie
- Bank Depozytowo -Kredytowy w Lublinie.

Banki te, nazywane później „dziewiątką” lub „wielką dziewiątką”, początkowo powstały jako banki państwowe. Dopiero w roku 1991¹⁶ zostały one przekształcone w jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa. „Dziewiątką” wydzielona została na bazie regionalnej. Po wydzieleniu „dziewiątki” Narodowy Bank Polski nadal zajmował się operacjami komercyjnymi (głównie z zakresu obrotu dewizowego). Reforma bankowa, polegająca na wydzieleniu działalności komercyjnej z banku centralnego, trwała do 2 listopada 1994 roku, kiedy to powołano do życia Polski Bank Inwestycyjny SA.

¹⁴ Ustawa z dnia **31 stycznia 1989** Prawo bankowe Dz. U. z 1992 nr 72, poz. 359 wraz ze zmianami.

¹⁵ Ustawa z dnia **31 stycznia 1989** o Narodowym Banku Polskim Dz. U. z 1992 nr 72 poz. 360 wraz ze zmianami.

¹⁶ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

Zasadnicze zmiany, wyzwajające ogromne zasoby ludzkiej przedsiębiorczości, ujawniły się jednak dopiero po wrześniu 1989 roku, kiedy to powstał pierwszy niekomunistyczny w Polsce rząd w II połowie XX wieku. Podjęte w ramach tzw. planu Balcerowicza¹⁷ działania miały rewolucyjny zakres i charakter. W odniesieniu do sektora finansowego najważniejsze znaczenie posiadały¹⁸:

- wprowadzenie tzw. wewnętrznej wymienialności złotego,
- zaostrzona polityka pieniężna,
- zapoczątkowanie procesu prywatyzacji,
- zapoczątkowanie procesu demonopolizacji gospodarki,
- zapoczątkowanie procesu przebudowy systemu bankowego,
- stworzenie podstaw rynku kapitałowego.

Przyjęte początkowo bardzo liberalne przepisy, dotyczące powstawania nowych banków, zaowocowały falą ponad 100 inicjatyw tworzenia banków. Szczegółowo proces powstawania banków w Polsce przedstawiam w **Tabeli nr 7**.

Tabela nr 7

Banki

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
1	1 października 1870	Bank Handlowy w Warszawie SA	Bank Handlowy w Warszawie SA	
2	7 lutego 1919	Pocztowa Kasa Oszczędności	Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA	12 kwietnia 2000 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej.
3	1924	Bank Gospodarstwa Krajowego	Bank Gospodarstwa Krajowego	
4	29 października 1929	Bank Polska Kasa Opieki SA	Bank Polska Kasa Opieki SA	
5	1 lipca 1975	Bank Gospodarki Żywnościowej	Bank Gospodarki Żywnościowej SA	W roku 1994 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej.
6	23 grudnia 1986	Bank Rozwoju Eksportu SA	BRE Bank SA	
7	11 kwietnia 1988	Bank Śląski w Katowicach	ING Bank Śląski SA	18 października 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej.

¹⁷ O tym ciekawym okresie w polskiej historii „tytułowy” bohater planu pisze w książce *800 dni. Szok kontrolowany* Patrz: (Balcerowicz L., 1992).

¹⁸ Porównaj: (*Podstawy ekonomii*, 1998): 73 i 74.

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
8	11 kwietnia 1988	Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi		24 października 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 31 grudnia 1998 Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.
9	11 kwietnia 1988	Bank Przemysłowo-Handlowy w Krakowie	Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA	31 października 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej.
10	11 kwietnia 1988	Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu		31 października 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 13 czerwca 2001 Bank został przejęty przez Bank Zachodni SA.
11	11 kwietnia 1988	Pomorski Bank Kredytowy w Szczecinie		4 listopada 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 31 grudnia 1998 Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.
12	11 kwietnia 1988	Bank Zachodni we Wrocławiu	Bank Zachodni WBK SA	8 listopada 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej.
13	11 kwietnia 1988	Bank Gdański w Gdańsku		15 listopada 1991 roku zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 12 września 1997 roku Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.
14	11 kwietnia 1988	Bank Depozytowo-Kredytowy w Lublinie		25 listopada 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 31 grudnia 1998 Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.
15	11 kwietnia 1988	Państwowy Bank Kredytowy w Warszawie		25 listopada 1991 zarejestrowano bank w formie prawnej spółki akcyjnej. 31 grudnia 2001 Bank został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA.
16	31 sierpnia 1988	Łódzki Bank Rozwoju SA		30 listopada 2000 Bank został przejęty przez BIG Bank Gdański SA.
17	30 czerwca 1989	Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA	Bank Millennium SA	
18	4 sierpnia 1989	Bydgoski Bank Komunalny SA		Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego 3 stycznia 2001 wykreślono Bank z rejestru.

Struktura rynków

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
19	16 listopada 1989	SAVIM-Bank Depozytowo-Kredytowy SA	SAVIM-Bank Depozytowo-Kredytowy SA w upadłości	
20	29 listopada 1989	Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA		Po ukończeniu likwidacji 15 maja 1996 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
21	21 grudnia 1989	Bank - „AGROBANK” SA		4 kwietnia 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił ukończyć postępowanie upadłościowe Banku i wykreślić go z rejestru.
22	31 stycznia 1990	Bank Handlowo-Kredytowy SA	Bank Handlowo-Kredytowy SA w likwidacji	
23	14 lutego 1990	Bank Amerykański w Polsce Spółka Akcyjna Amerbank SA (American Bank in Poland INC)	DZ BANK Polska SA	
24	16 marca 1990	PROSPER - BANK SA	HSBC Bank Polska SA	
25	21 marca 1990	Bank Rozwoju Rolnictwa SA		Po ukończeniu likwidacji 16 marca 2000 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
26	19 kwietnia 1990	Bank Komercyjny PRIVAT SA	Poznański Bank Handlowy „MERKURY” SA w likwidacji	
27	2 maja 1990	Bank Turystyki SA	Bank Współpracy Europejskiej SA	
28	15 maja 1990	Warszawski Bank Zachodni SA	Warszawski Bank Zachodni SA w likwidacji	
29	16 maja 1990	Bank Pocztowy SA	Bank Pocztowy SA	
30	7 czerwca 1990	Sopocki Bank Inicjatyw Gospodarczych „SOPOT-Bank” SA		Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego w dniu 6 lutego 1997 roku.
31	18 lipca 1990	BANK ZIEMI RADOMSKIEJ SA w Radomiu		29 października 1999 Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA.
32	20 lipca 1990	Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	
33	23 lipca 1990	BANK ZIEMSKI SA		28 września 1993 Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.
34	24 sierpnia 1990	Bank Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego SA	Bank Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego SA	
35	6 września 1990	Prywatny Bank Komercyjny „LEONARD” SA w Zielonce k/Warszawy	Dresdner Bank Polska SA	
36	14 września 1990	Bank Rozwoju Cukrownictwa SA	Bank Rozwoju Cukrownictwa SA	
37	14 września 1990	Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA		30 września 2002 Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA.
38	17 września 1990	Bank Własności Pracowniczej SA		2 stycznia 2002 Bank został przejęty przez NORDEA BANK POLSKA SA.

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
38	17 września 1990	Bank Własności Pracowniczej SA		2 stycznia 2002 Bank został przejęty przez NORDEA BANK POLSKA SA.
39	18 września 1990	INTERKRAKBANK Krakowski Bank Mieszkaniowy SA		30 czerwca 2001 Bank został przejęty przez Deutsche Bank 24 SA.
40	26 września 1990	Kredyt Bank SA	Kredyt Bank SA	
41	8 października 1990	Polski Bank Rozwoju SA		10 lipca 1998 Bank został przejęty przez Bank Rozwoju Eksportu SA.
42	24 października 1990	NMB Bank Warsaw		18 września 1998 miała miejsce sądowa rejestracja oddziału. 1 października 2001 Bank został przejęty przez ING Bank Śląski SA.
43	31 października 1990	Gliwicki Bank Handlowy SA	Gliwicki Bank Handlowy SA	<i>Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 7 sierpnia 2002 roku uchylona została decyzja, zezwalająca na utworzenie Banku.</i>
44	31 października 1990	Wschodni Bank Cukrownictwa SA	Wschodni Bank Cukrownictwa SA	
45	2 listopada 1990	Bank Depozytowo-Powiemniczy Glob SA		22 lipca 1996 Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.
46	14 listopada 1990	Bydgoski Bank Budownictwa SA	Bydgoski Bank Budownictwa SA w upadłości	
47	23 listopada 1990	Bank Rozwoju Energetyki i Ochrony Środowiska SA	Bank Rozwoju Energetyki i Ochrony Środowiska SA w likwidacji	
48	26 listopada 1990	Bank Morski SA	Bank Morski SA w likwidacji	
49	28 listopada 1990	Gospodarczy Bank Wielkopolski SA	Gospodarczy Bank Wielkopolski SA	
50	28 listopada 1990	Łódzkie Towarzystwo Kredytowe SA		30 czerwca 2003 Bank został przejęty przez NORDEA BANK POLSKA SA.
51	3 grudnia 1990	Bank SPOLEM SA	Euro Bank SA	
52	7 grudnia 1990	Górnośląski Bank Gospodarczy SA	Górnośląski Bank Gospodarczy SA	
53	19 grudnia 1990	KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO BANKOWE SA	FORTIS BANK POLSKA SA	
54	19 grudnia 1990	D.E.G. Bank Secesyjny SA w Katowicach	DaimlerChrysler Services (debis) Bank Polska SA	
55	7 stycznia 1991	Bank Przemysłowy SA	Bank Przemysłowy SA	
56	7 stycznia 1991	Bank Staropolski SA	Bank Staropolski SA w upadłości	
57	9 stycznia 1991	Bank Ochrony Środowiska SA	Bank Ochrony Środowiska SA	
58	9 stycznia 1991	Bank Budownictwa SA	Bank Budownictwa SA w likwidacji	
59	28 stycznia 1991	Pierwszy Komercyjny Bank SA z siedzibą w Lublinie	PKBL SA w upadłości	
60	8 lutego 1991	Bank Regionalny SA		20 maja 1996 Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.

Struktura rynków

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
61	13 lutego 1991	Bank Wschodni SA		27 stycznia 2003 Bank został przejęty przez Bank Spółem SA.
62	1 marca 1991	Raiffeisen Centrobank SA	Raiffeisen Bank Polska SA	
63	12 marca 1991	Bank Komercyjny „POSNANIA” SA	Bank Komercyjny „POSNANIA” SA w upadłości	
64	28 marca 1991	Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA		27 grudnia 1995 Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.
65	9 kwietnia 1991	Interbank SA	ABN Amro BANK (Polska) SA	
66	17 kwietnia 1991	Bank „Częstochowa” SA		28 lutego 2003 Bank został przejęty przez BRE Bank SA.
67	25 kwietnia 1991	„BANK CREDITANSTALT” SA		31 października 2000 Bank został przejęty przez Powszechny Bank Kredytowy SA.
68	26 kwietnia 1991	Powszechny Bank Budowlany INVEST BANK SA	INVEST-BANK SA	
69	8 maja 1991	Głogowski Bank Gospodarczy SA		Po zakończeniu likwidacji 24 października 1995 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
70	16 maja 1991	Dolnośląski Bank Gospodarczy SA		Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego 29 grudnia 2000 Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
71	24 czerwca 1991	Cuprum Bank SA	DOMINET BANK SA	
72	17 lipca 1991	SOLIDARNOŚĆ CHASE D.T. BANK SA	GE Capital Bank SA	
73	10 września 1991	BALTIC BANK SA		Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego 14 lipca 1995 roku
74	17 września 1991	Societe Generale Succursale de Varsovie Oddział Banku Societe Generale SA	Societe Generale – Spółka Akcyjna Oddział w Polsce	6 kwietnia 1998 miała miejsce sądowa rejestracja oddziału.
75	23 września 1991	Międzynarodowy Bank w Polsce SA	Credit Lyonnais Bank Polska SA	
76	29 października 1991	Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie		15 marca 2002 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.
77	4 listopada 1991	Bank Współpracy Regionalnej SA w Krakowie	Deutsche Bank PBC SA	
78	8 listopada 1991	BANK CITIBANK (POLAND) SA		28 lutego 2001 Bank został przejęty przez Bank Handlowy w Warszawie SA.
79	21 listopada 1991	BANK KOMUNALNY SA W GDYNI	NORDEA BANK POLSKA SA	
80	4 grudnia 1991	Bank Świątokrzyski SA w Kielcach	LUKAS Bank SA	

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
81	16 grudnia 1991	Bank Promocji Eksportu „ANIMEX-BANK” SA	Bank Promocji Eksportu „ANIMEX-BANK” SA w upadłości	
82	23 grudnia 1991	Bank Poznański AG SA	Bank Poznański AG SA w likwidacji	
83	10 stycznia 1992	Polsko-Kanadyjski Bank Św. Stanisława SA	Danske Bank Polska SA	
84	4 marca 1992	GOSPODARCZY BANK POŁUDNIOWO-ZACHODNI SA	BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA	
85	24 kwietnia 1992	Bank Ogrodnictwa „HORTEX” SA	GMAC Bank Polska SA	
86	1 lipca 1992	Polsko-Amerykański Bank Hipoteczny SA	GE Bank Mieszkaniowy SA	
87	11 września 1992	Bank Podlaski SA w Siedlcach	AIG Bank Polska SA	
88	19 października 1992	Wielkopolski Bank Rolniczy SA	Wielkopolski Bank Rolniczy SA	9 listopada 2001 roku zarząd nad Bankiem został przejęty przez ING Bank Śląski SA.
89	5 maja 1993	Polski Bank Inwestycyjny SA		29 września 1997 Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.
90	12 sierpnia 1993	Bank Rolno-Przemysłowy SA	Rabobank Polska SA	
91	17 października 1994	BNP-DRESDNER BANK (POLSKA) SA	BNP Paribas Bank Polska SA	
92	14 marca 1995	Westdeutsche Landesbank Polska SA	WestLB Bank Polska SA	
93	21 lipca 1995	Deutsche Bank Polska SA	Deutsche Bank Polska SA	
94	7 września 1995	HYPO-BANK POLSKA SA w Warszawie	HypoVereinsbank Bank Hipoteczny SA	
95	11 października 1995	Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA		12 września 2002 Bank został przejęty przez Bank Polskiej Spółdzielczości SA.
96	31 października 1995	Lubelski Bank Regionalny SA		15 marca 2002 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.
97	6 lutego 1996	Vereinsbank Polska SA w Warszawie		14 października 1999 roku Bank został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA.
98	11 kwietnia 1996	Małopolski Bank Regionalny SA		15 marca 2002 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.
99	15 kwietnia 1996	Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA		14 maja 2002 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Wielkopolski SA.
100	15 lipca 1996	Mazowiecki Bank Regionalny SA	Mazowiecki Bank Regionalny SA	
101	14 stycznia 1997	Ford Bank Polska SA	FCE Bank Polska SA	
102	27 lutego 1997	Berliner Bank (Polska) SA w Warszawie	Bankgesellschaft Berlin (Polska) SA	
103	25 kwietnia 1997	Dolnośląski Bank Regionalny SA		4 września 2002 Bank został przejęty przez Bank Polskiej Spółdzielczości SA.

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
104	14 kwietnia 1997	Bałtycki Bank Regionalny SA		8 maja 2001 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Wielkopolski SA.
105	1 września 1997	Rzeszowski Bank Regionalny SA		15 marca 2002 Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.
106	4 września 1997	Bank of America (Polska) SA	CC-Bank SA	
107	24 lutego 1998	Fiat Bank Polska SA	Fiat Bank Polska SA	
108	5 marca 1998	VOLKSWAGEN BANK POLSKA SA	VOLKSWAGEN BANK POLSKA SA	
109	16 kwietnia 1999	RHEINHYP-BRE Bank Hipoteczny SA	RHEINHYP-BRE Bank Hipoteczny SA	
110	27 marca 2000	Toyota Bank Polska SA	Toyota Bank Polska SA	
111	20 grudnia 2000	Śląski Bank Hipoteczny SA	Śląski Bank Hipoteczny SA	
112	27 kwietnia 2001	Bank Svenska Handelsbanken (Polska) SA	Bank Svenska Handelsbanken (Polska) SA	
113	23 czerwca 2001	MHB Bank Polska SA	Nord/LB MHB Bank Polska SA	
114	15 listopada 2001	Bank of Tokyo-Mitsubishi (Polska) SA	Bank of Tokyo-Mitsubishi (Polska) SA	
115	2002	Nykredit Bank Hipoteczny SA	Nykredit Bank Hipoteczny SA	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Łącznie w początkach roku 1989 obecnych na rynku było 16 banków. Już w 1989 przedsiębiorstwa państwowe powołały Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. W tym samym roku reaktywowano państwowy Bank Gospodarstwa Krajowego. Zarejestrowano także Bydgoski Bank Komunalny SA, Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA oraz Bank – „AGROBANK” SA. Na koniec roku 1989 obecnych na rynku było 21 banków. W końcu 1990 roku działało w Polsce 54 banki komercyjne. W roku 1991 zarejestrowano kolejnych 28 banków. W roku 1991 powołano do życia Związek Banków Polskich. Pełni on rolę organizatora lobby bankowego. Liczba banków komercyjnych na koniec roku 1992 wzrosła do 88 i od tej pory nastąpiła stabilizacja ich ilości. Pod koniec roku 1992 zaostrzona została polityka wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności bankowej. W roku 1993 zarejestrowano tylko 2 banki. Ponad 2/3 polskich banków zostało założonych przez przedsiębiorstwa i instytucje państwowe. Przykładami istniejących do dziś banków, utworzonych wówczas przez państwowe przedsiębiorstwa, są: Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA, Bank Ochrony Środowiska SA czy Bank Pocztowy SA.

Zmiany zaangażowania Skarbu Państwa w sektorze bankowym szły w swej tendencji jednokierunkowo. Udział Skarbu Państwa w polskiej bankowości pozostawał nadal przeważający i wyzwaniem czasów stało się prywatyzowanie banków. Jedynym odstępstwem w tej tendencji było angażowanie się samego Narodowego Banku Polskiego lub państwowych banków komercyjnych w procesy sanacyjnego przejmowania banków, przeżywających trudności. Jednakże niekiedy była to także ścieżka prywatyzacji.

Zasadniczą, początkowo przyjętą, formą odchodzenia od państwowej własności banków było ich prywatyzowanie poprzez plasowanie akcji banków na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Jako pierwszy znalazł się na giełdowym parkiecie już w roku 1992 Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, a w kwietniu 1993 roku na Giełdzie pojawił się Wielkopolski Bank Kredytowy SA. Na początku roku 1994 odbyła się publiczna emisja akcji Banku Śląskiego SA, poprzedzająca jego wejście na giełdowy parkiet. Rok 1994 wzbogaciło pojawienie się na Giełdzie akcji Banku Rozwoju Eksportu SA. W roku 1995 z rynkiem zmierzyły się Polski Bank Rozwoju SA, Bank Przemysłowo-Handlowy SA, Bank Współpracy Regionalnej SA, Petrobank SA i Bank Gdański SA. Liczba banków z przeważającym udziałem Skarbu Państwa systematycznie malała, aż do roku 1999. Zmiany liczby banków z przewagą własności państwowej w Polsce w latach 1993-2003 prezentują na **Wykresie nr 1**.

Wykres nr 1

Źródło: opracowanie własne.

Na koniec roku 2003 stan posiadania Skarbu Państwa to:

— **banki państwowe:**

Bank Gospodarstwa Krajowego;

— **spółki akcyjne, będące bezpośrednio własnością Skarbu Państwa:**

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA;

Bank Gospodarki Żywnościowej SA;

— **spółki akcyjne, będące pośrednio własnością Skarbu Państwa:**

Bank Pocztowy SA;

Bank Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego SA;

Wschodni Bank Cukrownictwa SA;

Bank Ochrony Środowiska SA.

Od roku 1994 pojawiło się bezpośrednie zaangażowanie kapitału zagranicznego w polską bankowość. Jedyny bank, który został zarejestrowany w roku 1994 – BNP-DRESDNER BANK (POLSKA) SA – to bank ze 100% udziałem kapitału zagranicznego. W roku 1995 zarejestrowano 5 nowych banków. W roku 1996 – 4, zaś rok później – 6. Kolejne lata to także niewielka liczba nowych inicjatyw bankowych – łącznie w latach 1998-2003 zarejestrowano 9 nowych banków.

Rynek usług ubezpieczeniowych

W Polsce po drugiej wojnie światowej działalność ubezpieczeniowa w klasycznej rynkowej formie praktycznie nie istniała. Dekret¹⁹ z dnia 3 stycznia 1947 roku powołał do życia Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych (w skrócie P.Z.U.W.). Dekret ten określił P.Z.U.W. jako instytucję prawno-publiczną, opartą na wzajemności, mającą na celu ogólną użyteczność, a nadzór nad jego działalnością powierzył Ministrowi Skarbu. Inny dekret z dnia 3 stycznia 1947 roku²⁰ określił, że wykonywanie działalności ubez-

¹⁹ Dekret z dnia 3 stycznia 1947 o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych Dz. U. 1947 nr 19, poz. 72.

²⁰ Dekret z dnia 3 stycznia 1947 o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych Dz. U. z 1947 nr 5, poz. 23.

pieczeniowej w zakresie ubezpieczeń rzeczowych i osobowych wymaga zezwolenia władzy nadzorczej, a zezwolenie to może być udzielone jedynie państwowym, prawnopublicznym bądź spółdzielczym zakładom ubezpieczeń. Na mocy tego dekretu dotychczas istniejące krajowe i zagraniczne prywatne zakłady ubezpieczeń bez względu na swoją formę prawną utraciły prawo do wykonywania dalszej działalności ubezpieczeniowej²¹. Zezwolenie takie uzyskały tylko dwie instytucje:

- Towarzystwo Reasekuracyjne „Warta” Sp. Akc. w Warszawie,
- Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

Dekret określił także przejęcie kontroli nad Towarzystwem „WARTA” SA przez Skarb Państwa²².

Wszystkie decyzje, dotyczące ogólnych warunków ubezpieczeń, taryf i składek, podejmowane były od 1952²³ roku w Ministerstwie Finansów. Nadal funkcjonowały²⁴ jedynie dwa towarzystwa ubezpieczeń: Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych (PZUW), przekształcony w 1952²⁵ w Państwowy Zakład Ubezpie-

²¹ A także dekret obwieścił, że „Zakłady ubezpieczeń, które w myśl niniejszego dekretu utraciły prawo do wykonywania dalszej działalności ubezpieczeniowej, podlegają likwidacji.”.

²² Stosowny zapis dekretu brzmiał: „Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu przechodzi na własność Skarbu Państwa 60% akcji Towarzystwa Reasekuracyjnego „Warta” Sp. Akc. w Warszawie, mianowicie przechodzą na własność Skarbu Państwa: wszystkie akcje będące własnością Poznańskiego Związku Komunalnego, wszystkie akcje będące własnością Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, reszta zaś brakująca do 60% akcji przechodzi na własność Skarbu Państwa z akcji, będących własnością Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych. Akcje te w imieniu Skarbu Państwa przyjmuje Minister Skarbu.”.

²³ Na podstawie Ustawy z dnia **28 marca 1952** o ubezpieczeniach państwowych Dz. U. z 1952 nr 20, poz. 130 wraz ze zmianą Dz. U. z 1955 nr 18, poz. 108.

²⁴ Za: (*System finansowy w Polsce lata dziewięćdziesiąte, 1998*): 203.

²⁵ Na podstawie Ustawy z dnia **28 marca 1952** o ubezpieczeniach państwowych Dz. U. z 1952 nr 20, poz. 130 wraz ze zmianą Dz. U. z 1955 nr 18, poz. 108: „Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przekształca się na Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej Zakładem. Zakład jest instytucją państwową, posiada osobowość prawną i działa według zasad rozrachunku gospodarczego. Zakład podlega nadzorowi i kontroli Ministra Finansów.”. Dalej ustawa mówiła, że „Zakład odpowiada za zobowiązania całym swoim majątkiem.”, lecz, co ciekawe, „Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania Zakładu.”.

czeń (PZU) i Towarzystwo Reasekuracyjne „WARTA” SA, w którym 60% akcji należało do Skarbu Państwa. Niczego nie zmieniła²⁶ w tym zakresie ustawa z roku 1958²⁷. Do roku 1984 istniały tylko te dwa zakłady ubezpieczeniowe z następującym podziałem rynku – PZU ubezpieczenia krajowe, a WARTA SA – ubezpieczenia zagraniczne i reasekuracja. Dopiero zmiany legislacyjne z 1984 roku²⁸ pozwoliły utworzyć spółdzielcze zakłady ubezpieczeniowe „WE-STA” i „POLISA”. Zasadnicza reforma systemu została przeprowadzona dopiero w roku 1990 po wprowadzeniu obowiązującej do końca roku 2003 ustawy z dnia 28 lipca 1990 o działalności ubezpieczeniowej. Ustawa ta zniósła monopol (choć, jak się wydaje, jedynie potencjalnie) na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej. Działalność ubezpieczeniowa może być prowadzona przez spółkę akcyjną lub przez zakład ubezpieczeń, który ubezpiecza swoich członków na zasadzie wzajemności, czyli tzw. towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych.

Ustawa wprowadziła zakaz łączenia w jednej instytucji ubezpieczeniowej działalności w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach majątkowych. Ponadto pozwoliła na zaangażowanie kapitałowe na polskim rynku ubezpieczeń podmiotów zagranicznych. Szczegółowo rozwój rynku ubezpieczeniowego przedstawiam w **Tabelach nr 8 i 9**.

²⁶ Zaostrzając jedynie rygorystykę zapisów: „Do wykonywania działalności ubezpieczeniowej powołane są wyłącznie: Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej „PZU”, oraz Towarzystwo Reasekuracyjne „WARTA” SA w Warszawie – w zakresie ustalonym przepisami niniejszej ustawy.”.

²⁷ Ustawa z dnia **2 grudnia 1958** o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych Dz. U. 1958 nr 72, poz. 357 wraz ze zmianami.

²⁸ Ustawa z **20 września 1984** o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych Dz. U. z 1984, nr 45, poz. 242 wraz ze zmianami.

Tabela nr 8

Ubezpieczenia majątkowe

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
1	21 kwietnia 1803	Towarzystwo Ogniove dla Miast Południowych Prus	Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA	23 grudnia 1991 zarejestrowano Zakład w formie prawnej spółki akcyjnej.
2	25 lutego 1921	Towarzystwo Reasekuracyjne „WARTA” Towarzystwo Akcyjne	Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	
3	1988	Spółdzielczy Zakład Ubezpieczeń „WESTA”	Zakład Ubezpieczeń „Westa” SA w upadłości	6 czerwca 1991 roku zarejestrowano spółkę akcyjną.
4	17 marca 1989	Spółdzielcze Towarzystwo Ubezpieczeniowo-Reasekuracyjne „POLISA”	Towarzystwo Ubezpieczeniowo-Reasekuracyjne „Polisa” SA w upadłości	17 kwietnia 1991 zarejestrowano spółkę akcyjną.
5	5 lutego 1990	Towarzystwo Ubezpieczeń Turystycznych SA	„Gerling Polska” Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
6	3 kwietnia 1990	Towarzystwo Ubezpieczeń Komunikacyjnych Sp. z o.o.	Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	
7	14 maja 1990	Zakład Ubezpieczeń i Reasekuracji „POLONIA” SA	UNICA Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
8	16 maja 1990	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Varsovia” SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA	
9	21 grudnia 1990	Zakład Ubezpieczeń „HESTJA” SA	Zakład Ubezpieczeń „HESTJA” SA w upadłości	
10	1990	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „SAMOPOMOC” SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „SAMOPOMOC” SA	
11	1990	Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń AMPLICO SA	AIG Polska - Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
12	21 stycznia 1991	Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych SA	Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych SA	
13	30 stycznia 1991	Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe „HESTIA INSURANCE” SA	Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe Ergo Hestia SA	
14	4 marca 1991	Pomorskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe „GRYF” SA	Pomorskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe „GRYF” SA w upadłości	
15	16 maja 1991	AGF Ubezpieczenia SA		29 czerwca 1999 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA.
16	26 kwietnia 1991	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „FENIX” SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „FENIX” SA w upadłości	
17	10 stycznia 1992	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „FORTUNA” SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe INTER Polska SA	
18	14 maja 1992	Commercial Union – Towarzystwo Ubezpieczeń Ogólnych (Polska) SA	Commercial Union Polska – Towarzystwo Ubezpieczeń Ogólnych SA	
19	24 września 1992	Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA		16 września 2003 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA

Struktura rynków

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
20	1992	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych TUW	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych TUW	
21	24 września 1992	KORPORACJA UBEZPIECZENIOWA „FILAR” SA	KORPORACJA UBEZPIECZENIOWA „FILAR” SA	
22	22 lutego 1994	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Gwarant” SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Gwarant” SA w upadłości	
23	20 kwietnia 1994	Szkolne Towarzystwo Ubezpieczeń „STU” SA	Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji CIGNA STU SA	
24	11 czerwca 1994	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „CUPRUM”	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „CUPRUM”	
25	28 listopada 1994	Towarzystwo Ubezpieczeniowe EUROPA SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe EUROPA SA	
26	8 grudnia 1994	AZUR Ostoja SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Winterthur SA	
27	1994	Powszechne Towarzystwo Ubezpieczeniowe Energo-Asekuracja SA	TRYG POLSKA Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	
28	1995	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Praca	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych	
29	25 kwietnia 1995	Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK SA	MTU Moje Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	
30	21 maja 1996	Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji PARTNER SA	Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji PARTNER SA	
31	10 grudnia 1996	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz BGŻ Polska SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA	
32	10 września 1996	Polskie Towarzystwo Reasekuracyjne SA	Polskie Towarzystwo Reasekuracyjne SA	
33	1996	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych WIELKOPOLSKA	Concordia WIELKOPOLSKA Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych	
34	5 marca 1997	Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA	Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA	
35	24 lutego 1998	Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń SA	ZURICH Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
36	15 maja 1999	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Florian	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Florian	
37	15 lipca 1999	GENERALI Towarzystwo Ubezpieczeń SA	GENERALI Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
38	1999	FIAT Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	FIAT Ubezpieczenia Majątkowe SA	
39	14 września 1999	SAMPO Towarzystwo Ubezpieczeń SA	IF Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
40	24 lutego 2000	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Polski Związek Motorowy SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Polski Związek Motorowy SA	
41	17 października 2000	D.A.S. Ubezpieczenie Ochrony Prawnej SA	D.A.S. Ubezpieczenie Ochrony Prawnej SA	
42	2001	Cardif-Assurances Risques Divers Societe Anonyme – Główny Oddział w Polsce	Cardif-Assurances Risques Divers Societe Anonyme – Główny Oddział w Polsce	
43	2001	SIGNAL IDUNA Polska Towarzystwo Ubezpieczeń SA	SIGNAL IDUNA Polska Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
44	2002	LINK4 Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	LINK4 Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	
45	2002	POCZTOWE Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych	POCZTOWE Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych	
46	2003	Towarzystwo Ubezpieczeniowe EULER HERMES SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe EULER HERMES SA	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Tabela nr 9

Ubezpieczenia na życie

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
1	1990	Amplico Life Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji SA	Amplico Life Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji SA	
2	18 marca 1991	Zakład Ubezpieczeń na Życie „Westa-Life” SA		22 lutego 1999 roku Towarzystwo zostało wykreślone z rejestru sądowego na skutek rozwiązania spółki po ukończeniu postępowania upadłościowego.
3	16 maja 1991	AGF Ubezpieczenia Życie SA		29 czerwca 1999 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA.
4	20 grudnia 1991	Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie SA	Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie SA	
5	1991	System Opieki Medycznej i Funduszu Emerytalnego Polska Kasa Rolna SA	FIAT Ubezpieczenia Życiowe SA	
6	28 maja 1992	COMMERCIAL UNION Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie (Polska) SA	Commercial Union Polska – Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
7	1992	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych „Benefit” SA	Korporacja Ubezpieczeniowa FILAR-ŻYCIE SA	
8	26 sierpnia 1993	AZUR-ŻYCIE SA	CREDIT SUISSE LIFE & PENSIONS Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
9	7 kwietnia 1994	Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Heros-Life” SA	NORDEA Polska Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
10	8 sierpnia 1994	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Nationale-Nederlanden Polska SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie ING NATIONALE-NEDERLANDEN Polska SA	
11	24 maja 1995	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie WARTA VITA SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie WARTA VITA SA	
12	1995	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „REJENT LIFE”	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „REJENT LIFE”	Towarzystwo otrzymało zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń życiowych 27 kwietnia 1995 roku.
13	1995	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie „POLISA-ŻYCIE” SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie „POLISA-ŻYCIE” SA	
14	8 lutego 1996	Zakład Ubezpieczeń i Reasekuracji „Polonia Życie” SA	UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
15	7 marca 1996	Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK-Życie SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Royal PBK SA	
16	1996	Towarzystwo Ubezpieczeń Życiowych i Emerytalnych STU Życie SA	FINLIFE Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	

Struktura rynków

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
17	21 lutego 1997	Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Hestia Life” SA	Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Ergo Hestia S.A.	
18	10 kwietnia 1997	Towarzystwo Ubezpieczeń Allianz BGŻ Polska Życie SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA	
19	10 lipca 1997	TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE „INTER-FORTUNA-ŻYCIE” SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Inter-Życie Polska SA	
20	5 listopada 1997	Towarzystwo Ubezpieczeniowe Compensa Życie SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Compensa SA	
21	13 listopada 1997	Garda Life SA	Garda Life SA	
22	1997	ATU-Life Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	GERLING POLSKA Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
23	17 lutego 1998	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie „CARDIF POLSKA” SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie „CARDIF POLSKA” SA	
24	24 lutego 1998	Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	ZURICH Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
25	16 grudnia 1998	Prudential Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	Prumerica Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
26	6 maja 1999	DAEWOO-ŻYCIE Towarzystwo Ubezpieczeniowe SA	UNIVERSUM Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
27	15 lipca 1999	GENERALI ŻYCIE Towarzystwo Ubezpieczeń SA	GENERALI ŻYCIE Towarzystwo Ubezpieczeń SA	
28	1999	MetLife Polska Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	Metropolitan Life Ubezpieczenia na Życie SA	
29	1999	Norwich Union Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	SAMPO Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
30	8 czerwca 1999	SKANDIA Życie SA	SKANDIA Życie SA	
31	15 lutego 2000	NATIONWIDE Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	NATIONWIDE Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
32	21 stycznia 2000	Towarzystwo Ubezpieczeniowe SAMOPOMOC ŻYCIE SA	Towarzystwo Ubezpieczeniowe SAMOPOMOC ŻYCIE SA	
33	9 sierpnia 2000	WUSTENROT ŻYCIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZENIOWE SA	WUSTENROT ŻYCIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZENIOWE SA	
34	21 sierpnia 2000	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA		22 listopada 2002 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa-Życie” SA.
35	20 października 2000	Wielkopolskie Towarzystwo Ubezpieczeń Życiowych i Rentowych Concordia Capital SA	Wielkopolskie Towarzystwo Ubezpieczeń Życiowych i Rentowych Concordia Capital SA	
36	30 października 2000	Towarzystwo Ubezpieczeniowe ENERGO-ŻYCIE SA	CITIINSURANCE Polska Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA	
37	2000	Prevoir-Vie Groupe Prevoir SA – Główny Oddział w Polsce	Prevoir-Vie Groupe Prevoir SA – Główny Oddział w Polsce	
38	2001	SIGNAL IDUNA ŻYCIE Polska Towarzystwo Ubezpieczeń	SIGNAL IDUNA ŻYCIE Polska Towarzystwo Ubezpieczeń	
39	20 lutego 2002	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie EUROPA SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie EUROPA SA	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

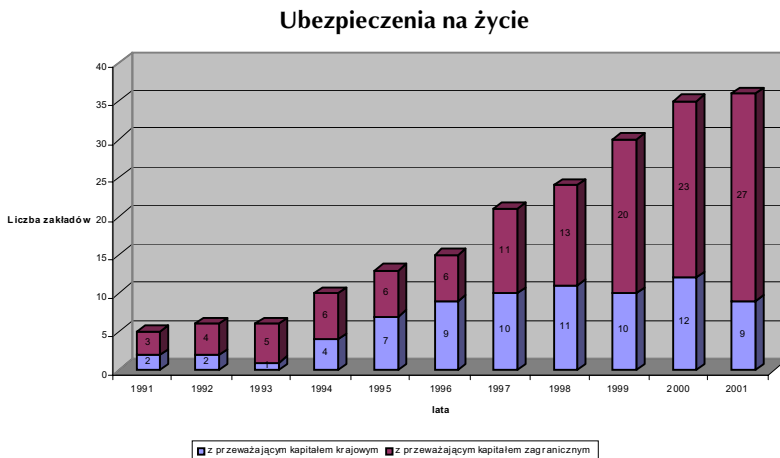
Źródło: opracowanie własne.

W roku 1989 działały w Polsce tylko 4 wymienione wyżej towarzystwa ubezpieczeniowe, a już w roku 1992 było ich 28²⁹. W roku

²⁹ W książce (*System finansowy w Polsce lata dziewięćdziesiąte, 1998*): 204 podawana jest liczba 27.

1995 na Giełdzie Papierów Wartościowych SA w Warszawie zadebiutowało pierwsze towarzystwo ubezpieczeniowe – WARTA SA. Na koniec roku 1995 na rynku było już obecnych 40 towarzystw, z czego 12 w dziale I (ubezpieczenia życiowe) i 28 w dziale II (ubezpieczenia majątkowe). Zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia 1999 roku³⁰ zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce posiadały 63 zakłady ubezpieczeń, w tym: 30 zakładów ubezpieczeń na życie (dział I) i 33 zakłady w zakresie pozostałych ubezpieczeń majątkowych i osobowych (dział II), w tym 1 zakład reasekuracji. Na koniec 2000 na rynku obecnych było 69 zakładów ubezpieczeń, w tym 35 w zakresie ubezpieczeń na życie i 34 w ubezpieczeniach majątkowych. Na koniec roku 2001 obecnych na rynku było 72 zakłady ubezpieczeniowe, w tym 36 zakładów ubezpieczeń majątkowych i 36 zakładów ubezpieczeń na życie. Na **Wykresach nr 2 i 3** przedstawiam rozwój liczby zakładów ubezpieczeniowych w Polsce w działach I i II, uwzględniający zaangażowanie w tych instytucjach kapitału zagranicznego.

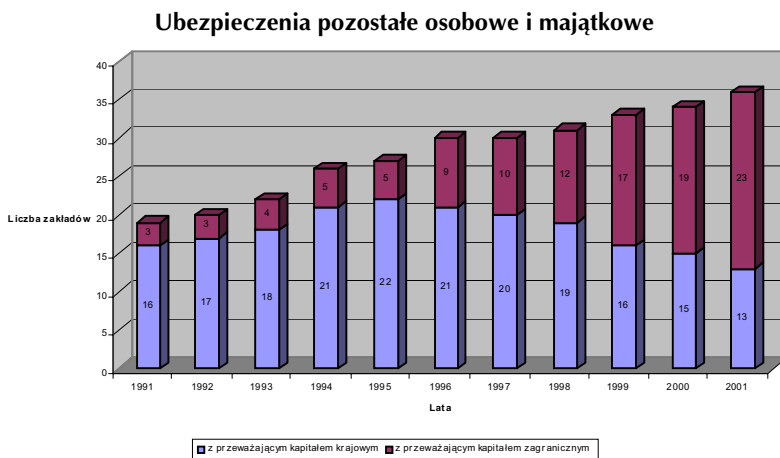
Wykres nr 2

Źródło: opracowanie własne.

³⁰ Dane za: *(Sytuacja na polskim rynku ubezpieczeń w 1999 roku, 2000)*. Dane te nie uwzględniają instytucji w likwidacji i upadłości.

Wykres nr 3

Źródło: opracowanie własne.

Rynek funduszy emerytalnych

Od podstaw rozwijał się w Polsce rynek funduszy emerytalnych. Fundusze emerytalne funkcjonują w Polsce na podstawie ustaw³¹ z 1997 roku. Ustawy te weszły w życie z dniem 1 kwietnia 1999 roku. Największe znaczenie mają powszechne towarzystwa emerytalne, które zarządzają otwartymi funduszami emerytalnymi. Rozwój tego rynku przedstawiam w **Tabeli nr 10**.

³¹ Ustawa z dnia **28 sierpnia 1997** o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych Dz. U. z 1997 nr 139, poz. 934 wraz ze zmianami oraz Ustawa z dnia **22 sierpnia 1997** o pracowniczych programach emerytalnych Dz. U. z 2001 nr 60, poz. 623 tekst jednolity wraz ze zmianami.

Tabela nr 10

Powszechne towarzystwa emerytalne

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
1	29 października 1998	Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Pioneer Consulting Services SA w likwidacji	
2	5 listopada 1998	Commercial Union - Powszechne Towarzystwo Emerytalne BPH CU WBK SA	Commercial Union - Powszechne Towarzystwo Emerytalne BPH CU WBK SA	
3	16 listopada 1998	ING Nationale-Nederlanden Polska Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	ING Nationale-Nederlanden Polska Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
4	16 listopada 1998	Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA		7 sierpnia 2002 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA.
5	26 listopada 1998	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA	
6	26 listopada 1998	Winterthur Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Credit Suisse Life & Pensions Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
7	8 grudnia 1998	Powszechne Towarzystwo Emerytalne PZU SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne PZU SA	
8	16 grudnia 1998	Powszechne Towarzystwo Emerytalne „DOM” SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne „DOM” SA	
9	16 grudnia 1998	AIG Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	AIG Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
10	18 grudnia 1998	Powszechne Towarzystwo Emerytalne PBK SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Ergo Hestia SA	
11	10 listopada 1998	PKO/Handlowy Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	PKO/Handlowy Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
12	21 stycznia 1999	Zurich Solidarni Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Generali Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
13	29 stycznia 1999	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Norwich Union SA	Sampo Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
14	3 lutego 1999	Pocztowo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Poczta Polska-CARDIF (Grupa BNP Paribas)-ARKA-INVEŚCO Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
15	18 lutego 1999	Powszechne Towarzystwo Emerytalne „POLSAT” SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne „POLSAT” SA	
16	16 marca 1999	Pekao/Alliance Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	
17	24 marca 1999	Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA w likwidacji	
18	30 marca 1999	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Allianz Polska SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Allianz Polska SA	
19	6 maja 1999	Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA		14 grudnia 2001 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Pocztowo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA.
20	21 czerwca 1999	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Kredyt Banku PBI SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne Kredyt Banku SA	
21	7 lipca 1999	POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA	POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA w likwidacji	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Na koniec roku 1999 na rynku funkcjonowało 21 powszechnych towarzystw emerytalnych, prowadzących otwarte fundusze emerytalne, oraz 3 pracownicze programy emerytalne. Przez cały rok 2000 liczba powszechnych towarzystw emerytalnych nie uległa zmianie, natomiast liczba zarejestrowanych pracowniczych programów emerytalnych wzrosła do 29. Niezwykłą dynamikę wykazywał w roku 2001 rynek pracowniczych programów emerytalnych: Na koniec roku 2001 zarejestrowanych było 150 pracowniczych programów emerytalnych. W latach 2001-2003 nie zarejestrowano nowych powszechnych towarzystw emerytalnych.

Rynek funduszy inwestycyjnych

Fundusze inwestycyjne, występujące wówczas pod nazwą funduszy powierniczych, zaistniały w polskim prawie w roku 1991 wraz z wydaniem ustawy³² Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych. Pierwszymi na rynku były fundusze otwarte. Pionierem na polskim rynku był (zgodnie ze swą nazwą) amerykańskiej proveniencji Pioneer. Rozwój rynku towarzystw funduszy inwestycyjnych (powierniczych) szczegółowo prezentuję w **Tabeli nr 11**.

Tabela nr 11

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych (powierniczych)

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
1	7 marca 1992	Pioneer Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA		3 lipca 2001 roku Towarzystwo zostało przejęte przez Pekao Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.
2	16 czerwca 1995	KORONA Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
3	1 kwietnia 1996	Towarzystwo Funduszy Powierniczych FIDELIA SA	Towarzystwo Funduszy Powierniczych FIDELIA SA w likwidacji	
4	31 maja 1996	Przymierze Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	PIONEER PEKAO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
5	15 października 1996	Towarzystwo Funduszy Powierniczych ATUT SA	PBK ATUT Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
6	4 czerwca 1997	PKO/CREDIT SUISSE Polsko-Szwajcarskie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	PKO/CREDIT SUISSE - Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
7	12 sierpnia 1997	SKARBIEC Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	SKARBIEC - Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	

³² Ustawa z dnia **22 marca 1991** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych Dz. U. z 1994 nr 58, poz. 239 tekst jednolity wraz ze zmianami.

Lp.	Data rejestracji	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu 2003-12-31	Uwagi
8	7 listopada 1997	ING BSK Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	ING Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.	
9	12 listopada 1997	DWS Polska Towarzystwa Funduszy Powierniczych SA	DWS Polska Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
10	16 lutego 1998	FORUM – Zachodnie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	Commercial Union Polska Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
11	16 lutego 1998	WBK AIB Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	BZ WBK AIB Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
12	20 marca 1998	Towarzystwo Funduszy Powierniczych NESTOR SA	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych NESTOR SA	18 grudnia 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd cofnęła Towarzystwu zezwolenie na prowadzenie działalności.
13	12 czerwca 1998	CA IB Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	CA IB Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
14	30 czerwca 1998	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Banku Handlowego SA	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Banku Handlowego SA	
15	19 lutego 1998	ABB Fundusz Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	SEB Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
16	22 lutego 1999	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych OPOKA SA		16 listopada 2000 roku Towarzystwo zostało przejęte przez „Korona” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.
17	11 maja 1999	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU SA	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU SA	
18	5 stycznia 2000	Górnośląskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	Górnośląskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
19	13 kwietnia 2000	WARTA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	WARTA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
20	9 maja 2000	INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	3 lutego 2003 roku wygasło zezwolenie na prowadzenie przez Towarzystwo działalności.
21	10 sierpnia 2000	TDA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	TDA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA w likwidacji	13 sierpnia 2002 roku na wniosek Towarzystwa Komisja Papierów Wartościowych i Giełd uchyliła decyzję administracyjną, zezwalającą na utworzenie Towarzystwa.
22	10 października 2000	ABN AMRO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	ABN AMRO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA w likwidacji	
23	26 października 2000	PDM Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	PDM Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA w likwidacji	12 sierpnia 2002 roku wygasło zezwolenie na prowadzenie działalności przez Towarzystwo.
24	11 września 2001	Millennium Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	Millennium Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	
25	15 grudnia 2001	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Kredyt Banku SA	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Kredyt Banku SA	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Na koniec roku 1996 zarejestrowanych w Polsce było 5 towarzystw funduszy powierniczych. Na dzień 31 grudnia 1997 roku zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych, wydane na podstawie ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych, posiadało 10 towarzystw funduszy powierniczych na zarządzanie łącznie 30 funduszami powierniczymi. Faktycznie działalność prowadziło 7 towarzystw funduszy powierniczych, które zarządzały łącznie 19 funduszami powierniczymi. Trzy towarzystwa, które uzyskały zezwolenie pod koniec 1997 roku, nie rozpoczęły jeszcze działalności. Nie funkcjonowało również 11 funduszy, na zarządzanie którymi Komisja Papierów Wartościowych udzieliła zezwolenia. Pięć towarzystw funduszy powierniczych³³ uzyskało w samym roku 1997 zezwolenie na prowadzenie działalności i zarządzanie 13 funduszami powierniczymi³⁴. Trzy towarzystwa, które uzyskały zezwolenie na koniec roku 1997, nie rozpoczęły jeszcze działalności. Nie funkcjonowało także 11 funduszy, na zarządzanie którymi ówczesna Komisja Papierów Wartościowych udzieliła zezwolenia³⁵. Na początku roku 1998, tj. przed dniem wejścia w życie ustawy o funduszach inwestycyjnych, zezwolenia na działalność uzyskały kolejne 3 towarzystwa funduszy powierniczych, zaś liczba zezwoleń na zarządzanie funduszami powierniczymi wzrosła do 41. 21 lutego 1998 roku weszła w życie ustawa³⁶ o funduszach inwestycyjnych, zmieniająca nazewnictwo i zasady funkcjonowania dotychczasowych funduszy powierniczych. Według tej ustawy fundusz inwestycyjny jest osobą prawną, której wyłącznym przedmiotem działalności jest lokowanie środków pieniężnych, zebranych publicznie, w określone w ustawie papiery wartościowe i inne prawa majątkowe. Organem

³³ PKO/Credit Suisse Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA, SKARBIEC Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA, DWS Polska Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA, FORUM – Zachodnie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA i ING BSK Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA.

³⁴ (*Rynek kapitałowy w Polsce. Raport 1998. Dane za 1997, 1999*): 14.

³⁵ Porównaj: (*Raport Roczny KPWiG 1998*).

³⁶ Ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 o funduszach inwestycyjnych Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 448 tekst jednolity wraz ze zmianami.

funduszu inwestycyjnego jest towarzystwo funduszy inwestycyjnych. Towarzystwo tworzy fundusz i zarządza nim. Wartość aktywów netto funduszu nie może być mniejsza niż 2,5 mln PLN. Fundusz inwestycyjny może być utworzony wyłącznie przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych po uzyskaniu zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Towarzystwo inwestycyjne może utworzyć dowolną liczbę funduszy inwestycyjnych³⁷. Łączna wartość wpłat, niezbędna do rejestracji pierwszego funduszu, wynosi 4,0 mln złotych. Ustawa o funduszach inwestycyjnych zdecydowała, że fundusze powiernicze, istniejące w dniu wejścia w życie tej ustawy, mogą przez trzy lata prowadzić działalność na dotychczasowych zasadach. W tym czasie towarzystwa funduszy powierniczych powinny zostać przekształcone w towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zaś fundusze powiernicze w otwarte fundusze inwestycyjne. Po upływie trzech lat od wejścia w życie ustawy o funduszach inwestycyjnych zezwolenia, udzielone towarzystwom funduszy powierniczych, wygasnąć miały z mocy prawa. W 1998 roku 11 spośród 13 istniejących towarzystw funduszy powierniczych przekształciło się w towarzystwa funduszy inwestycyjnych. Komisja wydała również dwa zezwolenia na utworzenie towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz zezwolenia dla dwóch towarzystw funduszy powierniczych na zarządzanie łącznie czterema nowymi funduszami powierniczymi. Ponadto Komisja wydała dwie decyzje, zezwalające towarzystwom funduszy inwestycyjnych na utworzenie łącznie pięciu funduszy inwestycyjnych, w tym czterech otwartych funduszy inwestycyjnych oraz jednego specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, oraz dwie decyzje na przekształcenie łącznie siedmiu funduszy powierniczych w otwarte fundusze inwestycyjne. Według stanu na dzień 31 grudnia 1998 roku zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd posiadało 15 towarzystw, w tym:

— 2 towarzystwa funduszy powierniczych posiadały zezwolenie na zarządzanie łącznie czterema funduszami, z których faktycznie funkcjonował jeden fundusz (Towarzystwo Funduszy Powierni-

³⁷ Dokładnie ustawa mówi: „może utworzyć więcej niż jeden fundusz”.

czych Nestor SA nie rozpoczął działalności, zaś Towarzystwo Funduszy Powierniczych FIDELIA SA, posiadająca zezwolenie na zarządzanie trzema funduszami, dwóch z nich nie uruchomiła);

— 13 towarzystw funduszy inwestycyjnych (w tym jedenaście przekształconych z towarzystw funduszy powierniczych oraz dwa utworzone na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych). Łącznie towarzystwa te zarządzały trzydziestoma ośmioma funduszami powierniczymi (przy czym Komisja wydała zgodę na przekształcenie siedmiu z nich w fundusze inwestycyjne, lecz procedura przekształcenia nie została w roku 1998 zakończona), czterema funduszami inwestycyjnymi otwartymi i jednym specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym³⁸. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała w 1999 roku zezwolenia na utworzenie trzech towarzystw funduszy inwestycyjnych, 22 funduszy inwestycyjnych, w tym: 13 funduszy inwestycyjnych otwartych, 7 specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych i 2 zamkniętych funduszy inwestycyjnych. Komisja wydała decyzje na przekształcenie 30 funduszy powierniczych w otwarte fundusze inwestycyjne. Jedno towarzystwo funduszy powierniczych uległo likwidacji³⁹. W roku 2000 Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenia na utworzenie 6 towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz 20 funduszy inwestycyjnych, w tym: 11 funduszy inwestycyjnych otwartych, 7 specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych i 3 zamkniętych funduszy inwestycyjnych (ze względu na to, iż emisja certyfikatów inwestycyjnych jednego z tych funduszy nie doszła do skutku, zezwolenie wygasło). Dwa towarzystwa funduszy inwestycyjnych połączyły się w jedno towarzystwo. Według stanu na dzień 31 grudnia 2000 roku zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd posiadało 21 towarzystw, w tym:

- 1 towarzystwo funduszy powierniczych posiadało zezwolenie na zarządzanie 1 funduszem powierniczym, który nie rozpoczął działalności,
- 20 towarzystw funduszy inwestycyjnych.

³⁸ Wszystkie informacje pochodzą z: (*Raport Roczny KPWIG 1998*).

³⁹ Podaje za: (*Raport Roczny KPWIG 1999*).

Łącznie towarzystwa te posiadały zgodę na zarządzanie 62 funduszami inwestycyjnymi otwartymi oraz 18 specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi i 4 funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi. W roku 2001 Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenia na wykonywanie działalności przez 1 towarzystwo funduszy inwestycyjnych oraz na utworzenie 27 funduszy inwestycyjnych, w tym: 12 funduszy inwestycyjnych otwartych, 12 specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych i 3 specjalistycznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych (2 funduszy emitujących certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do publicznego obrotu i 1 funduszu emitującego certyfikaty inwestycyjne, nie dopuszczone do publicznego obrotu). Dwa towarzystwa funduszy inwestycyjnych połączyły się w jedno towarzystwo. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd cofnęła zezwolenie na wykonywanie działalności 1 towarzystwu funduszy inwestycyjnych, a 1 towarzystwu funduszy inwestycyjnych wygasło zezwolenie na wykonywanie działalności. Według stanu na dzień 31 grudnia 2001 roku zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd posiadało 19 towarzystw funduszy inwestycyjnych na zarządzanie 108 funduszami inwestycyjnymi, w tym 73 funduszami inwestycyjnymi otwartymi, 28 specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi, 4 funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi i 3 specjalistycznymi funduszami zamkniętymi.

Tabela nr 12

Fundusze powiernicze i inwestycyjne w Polsce – rozwój liczebny

Rok	Liczba towarzystw funduszy powierniczych i inwestycyjnych	Liczba funduszy powierniczych i inwestycyjnych
1992	1	1
1993	1	1
1994	1	1
1995	2	4
1996	5	11
1997	10	30
1998	15	46
1999	17	66
2000	21	85
2001	19	108

Źródło: Opracowanie własne na podstawie raportów rocznych Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

5.2 Procesy konsolidacyjne na poszczególnych rynkach usług finansowych w Polsce

Rynek usług bankowych

Procesy konsolidacyjne na rynku usług bankowych rozpoczęły się w roku 1993. Szczegółowe zestawienie takich transakcji prezentują w Tabeli nr 13.

Tabela nr 13

Przejęcia banków

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
1	16 września 1993	Warszawski Bank Zachodni SA	Warszawski Bank Zachodni SA	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało nabyte przez Bank Zachodni SA.	
2	28 września 1993	BANK ZIEMSKI SA	BANK ZIEMSKI SA	Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.	
3	4 marca 1994	BALTIC BANK SA	BALTIC BANK SA w likwidacji	Przedsiębiorstwo bankowe BALTIC BANK SA zostało sprzedane Powszechnemu Bankowi Handlowemu Gecobank SA.	Po zakończeniu likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego 14 lipca 1995 roku.
4	25 marca 1994	Bank Komercyjny PRIVAT SA	Poznański Bank Handlowy „MERKURY” SA w likwidacji	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie.	
5	1 lipca 1994	Głogowski Bank Gospodarczy SA	Głogowski Bank Gospodarczy SA w likwidacji	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA.	Po zakończeniu likwidacji 24 października 1995 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
6	2 września 1994	Bydgoski Bank Komunalny SA	Bydgoski Bank Komunalny SA w likwidacji	Zawarto umowę sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego Banku Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie.	Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego 3 stycznia 2001 wykreślono Bank z rejestru.
7	8 października 1994	Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA	Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA.	Po ukończeniu likwidacji 15 maja 1996 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
8	1994	Bank Budownictwa SA	Bank Budownictwa SA w likwidacji	Sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego Banku Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie.	
9	29 kwietnia 1995	Sopocki Bank Inicjatyw Gospodarczych „SOPOT-Bank” SA	„SOPOT BANK” SA w likwidacji	Bank Gdański SA nabył przedsiębiorstwo bankowe SOPOT BANK SA.	Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego w dniu 6 lutego 1997 roku.

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
10	27 grudnia 1995	Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA	Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA	Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.	
11	5 maja 1996	Bank Rozwoju Rolnictwa SA	Bank Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA.	Po ukończeniu likwidacji 16 marca 2000 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
12	20 maja 1996	Bank Regionalny SA	Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.	
13	22 lipca 1996	Bank Depozytowo-Powiemniczy Glob SA	Bank Depozytowo-Powiemniczy Glob SA	Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.	
14	1 października 1996	Bydgoski Bank Budownictwa SA	Bydgoski Bank Budownictwa SA	Wielkopolski Bank Kredytowy SA nabył Oddział Banku w Bydgoszczy.	2 października 1996 roku została ogłoszona upadłość Banku.
15	12 września 1997	Bank Gdański w Gdańsku	Bank Gdański SA	Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.	
16	29 września 1997	Polski Bank Inwestycyjny SA	Polski Bank Inwestycyjny SA	Bank został przejęty przez Kredyt Bank SA.	
17	30 września 1997	Bank Morski SA	Bank Morski SA w likwidacji	Przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Powszechnemu Bankowi Kredytowemu SA.	
18	10 lipca 1998	Polski Bank Rozwoju SA	Polski Bank Rozwoju SA	Bank został przejęty przez Bank Rozwoju Eksportu SA.	
19	31 grudnia 1998	Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi	Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA	Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.	
20	31 grudnia 1998	Pomorski Bank Kredytowy w Szczecinie	POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA	Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.	
21	31 grudnia 1998	Bank Depozytowo-Kredytowy w Lublinie	Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA	Bank został przejęty przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA.	
22	29 stycznia 1999	Bank - „AGROBANK” SA	Bank - „AGROBANK” SA w upadłości	Umowa o sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego upadłego Banku Kredyt Bankowi PBI SA.	4 kwietnia 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił ukończyć postępowanie upadłościowe Banku i wykreślić go z rejestru.
23	1 lipca 1999	Pierwszy Komercyjny Bank SA z siedzibą w Lublinie	PIERWSZY KOMERCYJNY BANK SPÓŁKA AKCYJNA W LUBLINIE	Powszechny Bank Kredytowy SA zakupił przedsiębiorstwo bankowe Banku.	
24	14 października 1999	Vereinsbank Polska SA w Warszawie	HypoVereinsbank Polska SA	Bank został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA.	
25	29 października 1999	BANK ZIEMI RADOMSKIEJ SA w Radomiu	BANK ENERGETYKI SA	Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA.	
26	1 października 2000	Gliwicki Bank Handlowy SA	Gliwicki Bank Handlowy SA	Wielkopolski Bank Kredytowy SA nabył przedsiębiorstwo bankowe Gliwickiego Banku Handlowego SA.	Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 7 sierpnia 2002 roku uchylona została decyzja, zezwalająca na utworzenie Banku.

Struktura rynków

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
27	31 października 2000	„BANK CREDITANSTALT” SA	BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA	Bank został przejęty przez Powszechny Bank Kredytowy SA.	
28	30 listopada 2000	Łódzki Bank Rozwoju SA	BIG BANK SA	Bank został przejęty przez BIG Bank Gdański SA.	
29	29 grudnia 2000	Dolnośląski Bank Gospodarczy SA	Dolnośląski Bank Gospodarczy SA w likwidacji	Przejęcie całego majątku postawionego w stan likwidacji Banku.	Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego 29 grudnia 2000 Bank został wykreślony z rejestru sądowego.
30	28 lutego 2001	BANK CITIBANK (POLAND) SA	BANK CITIBANK (POLAND) SA	Bank został przejęty przez Bank Handlowy w Warszawie SA.	
31	8 maja 2001	Bałycki Bank Regionalny SA	Bałycki Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Wielkopolski SA.	
32	13 czerwca 2001	Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu	Wielkopolski Bank Kredytowy SA	Bank został przejęty przez Bank Zachodni SA.	
33	30 czerwca 2001	INTERKRAKBANK Krakowski Bank Mieszkaniowy SA	BWR REAL BANK SA	Bank został przejęty przez Deutsche Bank 24 SA.	
34	1 października 2001	NMB Bank Warsaw	ING Bank N.V. - Oddział w Warszawie	Oddział został przejęty przez ING Bank Śląski SA.	
35	9 listopada 2001 roku	Wielkopolski Bank Rolniczy SA	Wielkopolski Bank Rolniczy SA	Zarząd nad Bankiem został przejęty przez ING Bank Śląski SA.	
36	31 grudnia 2001	Państwowy Bank Kredytowy w Warszawie	Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie	Bank został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA.	
37	2 stycznia 2002	Bank Własności Pracowniczej SA	Bank Własności Pracowniczej-Unibank SA	Bank został przejęty przez NORDEA BANK POLSKA SA.	
38	15 marca 2002	Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie	Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.	
39	15 marca 2002	Lubelski Bank Regionalny SA	Lubelski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.	
40	15 marca 2002	Małopolski Bank Regionalny SA	Małopolski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.	
41	15 marca 2002	Rzeszowski Bank Regionalny SA	Rzeszowski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.	
42	14 maja 2002	Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA	Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Gospodarczy Bank Wielkopolski SA.	
43	4 września 2002	Dolnośląski Bank Regionalny SA	Dolnośląski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Bank Polskiej Spółdzielczości SA.	
44	12 września 2002	Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA	Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA	Bank został przejęty przez Bank Polskiej Spółdzielczości SA.	

LP.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
45	30 września 2002	Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA	Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA	Bank został przejęty przez Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA.	
46	27 stycznia 2003	Bank Wschodni SA	Bank Wschodni SA	Bank został przejęty przez Bank Spółem SA.	
47	28 lutego 2003	Bank „Częstochowa” SA	Bank „Częstochowa” SA	Bank został przejęty przez BRE Bank SA.	
48	30 czerwca 2003	Łódzkie Towarzystwo Kredytowe SA	LG Petro Bank SA	Bank został przejęty przez NORDEA BANK POLSKA SA.	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

W latach 1993-1994, poza transakcją przejęcia Banku Ziemskiego SA przez Kredyt Bank SA, pozostałe 7 transakcji odbywało się w formie nabycia przedsiębiorstwa bankowego i nie powodowało bezpośrednio utraty bytu prawnego przez cel przejęcia. Dużą aktywność w przejęciach wykazywały w tym okresie: Pierwszy Komercyjny Bank SA w Lublinie, Bank Zachodni SA i Kredyt Bank SA. W latach 1995-1996 miało miejsce 6 transakcji, nadal z dużym zaangażowaniem Kredyt Banku SA oraz Banku Zachodniego SA. Większość transakcji dokonanych przed rokiem 1997 związana była z różnego rodzaju sytuacjami problemowymi, niekiedy były po prostu ratunkiem przed upadłością. Odmienne prezentują się dwie najważniejsze transakcje roku 1997 – przejęcia Banku Gdańskiego SA oraz Polskiego Banku Inwestycyjnego SA. Stanowiły one wyraz pierwszych działań, mających na celu istotne powiększenie, poprzez przejęcia, wielkości banków przejmujących, i były wynikiem gry rynkowej. Podobnie określić należy transakcję przejęcia w roku 1998 Polskiego Banku Rozwoju SA przez Bank Rozwoju Eksportu SA. Jedyną skutecznie przeprowadzoną próbę stworzenia dużego banku przez Skarb Państwa stanowiło, zarejestrowane ostatniego dnia grudnia 1998 roku, połączenie czterech banków w Grupie Pekao SA. W roku 1999 pojawiła się pierwsza transakcja, o której można powiedzieć, że decyzja o jej przeprowadzeniu zapadła poza granicami Polski. Transakcją tą było przejęcie Hypo-

Vereinsbank Polska SA przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA, będący wówczas już w niemieckiej grupie kapitałowej HypoVereins. Porządkowanie portfela instytucjonalnego grup kapitałowych stało się od tego momentu bardzo popularną przyczyną przejęć. Podobne w swej wymowie są przejęcia z roku 2000 – Banku Austria Creditanstalt Polska SA, dokonane przez Powszechny Bank Kredytowy SA, będący wówczas w grupie kapitałowej Banku Austria, oraz BIG Banku SA, dokonane przez BIG Bank Gdański SA. Kontynuacją tej tendencji w roku 2001 były transakcje przejęć Banku Citibank (Poland) SA przez Bank Handlowy w Warszawie SA, Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA przez Bank Zachodni SA, BWR REAL BANKU SA przez Deutsche Bank 24 SA, ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie przez ING Bank Śląski SA i Powszechnego Banku Kredytowego SA przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA. W roku 2001 pojawiła się także jedna transakcja związana z koniecznością sprostania wymogom prawnym w zakresie funduszy własnych w bankowości, dotyczyła przejęcia Bałtyckiego Banku Regionalnego SA przez Gospodarczy bank Wielkopolski SA. 7 tego typu transakcji zdominowało rynek przejęć w bankowości w roku 2002. Transakcję o charakterze porządkowania portfela instytucjonalnego w ramach grupy kapitałowej stanowiła transakcja przejęcia w roku 2002 Banku Własności Pracowniczej-Uni-bank SA przez NORDEA BANK POLSKA SA. Podobny charakter miały także 3 transakcje przeprowadzone w roku 2003.

Rynek usług ubezpieczeniowych

Całkowicie odmiennie od rynku usług bankowych i bardzo ubogo prezentował się w zakresie procesów konsolidacyjnych rynek usług ubezpieczeniowych. Kompletnie zestawie transakcji na tym rynku przedstawiam w **Tabelach 14 i 15**.

Tabela nr 14

Przejęcia w ubezpieczeniach majątkowych

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
1	29 czerwca 1999	AGF Ubezpieczenia SA	AGF Ubezpieczenia SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA.	
2	16 września 2003	Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA	Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA.	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Źródło: opracowanie własne.

Tabela nr 15

Przejęcia w ubezpieczeniach na życie

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
1	29 czerwca 1999	AGF Ubezpieczenia Życie SA	AGF Ubezpieczenia Życie SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA.	
2	22 listopada 2002	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA	Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa-Życie” SA.	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Źródło: opracowanie własne.

Wszystkie transakcje konsolidacyjne na rynku usług ubezpieczeniowych związane były z porządkowaniem portfeli instytucjonalnych w ramach grup kapitałowych. Były one także inspirowane decyzjami, które zapadały za granicą – w Niemczech, w przypadku przejęć spółek AGF przez Allianz, i w Austrii, w przypadku spółek przejętych

wcześniej kapitałowo przez grupę Vienna. Zupełnie brak było w analizowanym okresie na rynku ubezpieczeniowym instytucjonalnych procesów konsolidacyjnych, wynikających z gry rynkowej. Nie było także działań konsolidacyjnych ze strony Skarbu Państwa.

Rynek funduszy emerytalnych

Zupełnie odmiennie procesy konsolidacyjne przebiegały na rynku funduszy emerytalnych. Przejęcia powszechnych towarzystw emerytalnych prezentuję w Tabeli nr 16.

Tabela nr 16

Przejęcia powszechnych towarzystw emerytalnych

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
1	9 kwietnia 2001	Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA	Likwidacja zarządzanego przez Towarzystwo funduszu emerytalnego Otwartego Funduszu Emerytalnego „EPOKA”.	
2	23 lipca 2001	Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Likwidacja zarządzanego przez Towarzystwo funduszu emerytalnego Pioneer Otwartego Funduszu Emerytalnego.	
3	10 grudnia 2001	POWSZECZNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA	POWSZECZNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA	Likwidacja zarządzanego przez Towarzystwo funduszu emerytalnego Otwartego Funduszu Emerytalnego „Rodzina”	
4	14 grudnia 2001	Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Pocztwo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA.	
5	7 sierpnia 2002	Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA	Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA.	

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Stworzony na przełomie lat 1998 i 1999 rynek funduszy emerytalnych procesy konsolidacyjne dotknęły już w roku 2001. W wyniku tych procesów liczba powszechnych towarzystw emerytalnych zmniejszyła się z 21 do 17. Pierwsze trzy transakcje na tym rynku polegały na przejęciu kapitałowym spółek zarządzających otwartymi funduszami emerytalnymi i następnie instytucjonalnej likwidacji samych funduszy. Same procesy konsolidacyjne nie prowadziły do likwidacji instytucji powszechnych towarzystw emerytalnych. Ostatnie dwa procesy były już procesami powodującymi likwidację powszechnych towarzystw emerytalnych. Wszystkie procesy konsolidacyjne na tym rynku stanowiły efekt wolnej gry rynkowej, gdzie podmioty słabsze poszukiwały silniejszych partnerów, którzy byli zainteresowani powiększeniem skali swego działania.

Rynek funduszy inwestycyjnych

Na rynku funduszy inwestycyjnych procesy konsolidacyjne pojawiały się sporadycznie. Pełne ich zestawienie przedstawiam w **Tabeli nr 17**.

Tabela nr 17

Przejęcia towarzystw funduszy inwestycyjnych (powierniczych)

Lp.	Data przejęcia	Nazwa w dniu rejestracji	Nazwa w dniu przejęcia	Forma przejęcia	Uwagi
1	16 listopada 2000	Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych OPOKA SA	„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	Towarzystwo zostało przejęte przez „Korona” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.	
2	3 lipca 2001	Pioneer Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA	PIONEER Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	Towarzystwo zostało przejęte przez Pekao Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.	
3	26 listopada 2002	INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA	Skarbiec Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA przejęło od Towarzystwa zarządzanie dwoma funduszami inwestycyjnymi.	3 lutego 2003 roku wygasło zezwolenie na prowadzenie przez Towarzystwo działalności.

Kolorem szarym oznaczono instytucje, które utraciły byt prawny na skutek procesów konsolidacyjnych.

Kursywą oznaczone są instytucje, które utraciły prawo do funkcjonowania, jako instytucje świadczące usługi finansowe.

Źródło: opracowanie własne.

Dwie pierwsze transakcje miały charakter porządkujący instytucjonalne portfele w grupach kapitałowych, po dokonanych uprzednio przejęciach kapitałowych. Trzecia transakcja miała charakter rynkowy i wynikała z decyzji o zaprzestaniu działalności przez INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.

ZAKOŃCZENIE

Koniec wieńczy dzieło. Dotarliśmy do finału niniejszej książki. Pora na kilka zdań podsumowania. Przedstawiłem w tej książce zagadnienia teoretyczne dotyczące procesów konsolidacyjnych i, w Aneksie, przykłady instytucji, które brały udział w takich procesach w obszarze polskich rynków finansowych. Ta dość obszerna publikacja miała być z założenia kompletna – chciałem zaprezentować w niej wszystkie instytucje finansowe, które uczestniczyły w procesach konsolidacyjnych i chciałem uczynić to możliwie najbardziej wyczerpująco. Ogrom materiału badawczego spowodował jednak pewne ograniczenia w tym zakresie. Pierwszą barierą, przed jaką stanąłem, była wielkość opracowania. Zmieszczenie w tym tomie opisów wszystkich banków spółdzielczych, jakie brały w Polsce udział w procesach konsolidacyjnych, stało się zadaniem na tyle trudnym do wykonania, że zrezygnowałem z niego całkowicie. Kolejną barierą był dostęp do wiedzy o instytucjach finansowych, które utraciły byt prawny. Instytucje nadzorcze, funkcjonujące w Polsce, przekazały mi jedynie szczątkowe informacje, dotyczące podmiotów, których w prawnym rozumieniu obecnie już nie ma. Sporadycznie udawało mi się uzyskać wiedzę o ofiarach procesów konsolidacyjnych od najeźdźców. Wiedzy takiej albo po prostu nie posiadali, albo nie byli skłoni się nią dzielić. Często też spotykałem się z brakiem zainteresowania współpracą z ich strony – z nie wypowiedzianą, ale odczuwalną niechęcią wobec badacza, drażącego sprawy, które powinny pozostać na zawsze tajemnicą. Swoistą enklawą w tym zakresie okazały się rejestry sądowe. To właśnie z nich uzyskałem najwięcej informacji, zawartych w tej książce. W tym przypadku jedyną barierą, ale także skuteczną, okazała się cena odpisów z rejestrów. Przekroczyły moje możliwości finansowe wymogi Krajowego Rejestru Sądowego, który za każdy odpis pełny z rejestru przedsiębiorstw, nawet od naukowego badacza, żąda 60 złotych. Stąd ograniczyłem swoją penetrację

zasobów sądowych do tańszych odpisów z rejestru handlowego. Stąd pewien dyskomfort, czy nawet niedosyt, jaki odczuwam, przekazując wydawnictwu swoją kilkuletnią pracę.

Innego rodzaju niedosyt wynika z permanentnego charakteru procesów konsolidacyjnych. Przekazując Czytelnikom swoją pracę zdaję sobie sprawę z niekompletności tego dzieła. Być może, mimo włożenia w to dużej staranności, nie dotarłem do wszystkich przypadków połączeń, w których brały udział instytucje finansowe w Polsce. Na pewno też jest to proces żywy i wiem, że za kilka lat praca moja będzie miała jedynie wymiar historyczny stanu rzeczy na koniec roku 2003.

W tym kontekście, po masie faktów zawartych w tej książce, warto pokusić się o garść domniemań na temat możliwych scenariuszy rozwojowych procesów konsolidacyjnych w instytucjach finansowych w Polsce. Szczególnie ciekawym w tym obszarze wydają się przewidywania co do przyszłości i dynamiki tych procesów. W chwili wstępowania Polski do struktur Unii Europejskiej interesującym z pewnością jest wpływ tego wydarzenia na procesy konsolidacyjne. Odpowiedź na pytanie, czy samodzielne dotąd pod względem formalno-prawnym, ale zależne kapitałowo od podmiotów zagranicznych polskie instytucje finansowe, utrzymają samodzielność prawną, dać może jedynie życie. Czy tradycyjna nazwa i związany z nią pokoleniowy dorobek obronią się przed ekonomiczną potrzebą redukcji kosztów, standaryzacji i unifikacji? Czy tendencja do łączenia różnych obszarów aktywności z zakresu usług finansowych, wyrażająca się formułą *bancassurance*, zdominuje przyszłość? Czy zwyciężą wielkie, międzynarodowe, rozpadzone konglomeraty usług finansowych, zmiatające ze swej drogi wszystkie drobniejsze byty? Czy jest miejsce we współczesnym świecie na drobną bankowość i lokalne ubezpieczenia? Pytania na dzisiaj bez odpowiedzi, pytania, na które odpowiedzą przyszłe fakty.

Praca nad tą książką ukazała mi nie tylko złożoność badanego zagadnienia, ale i zainspirowała wiele pomysłów na przyszłość w zakresie dociekań naukowych, które należałoby potraktować w sposób twórczy. Wyzwania te należy w przyszłości podjąć.

Pomysł pierwszy to realizacja opracowania, dotyczącego kapitału zagranicznego w polskich instytucjach finansowych. Siłą sprawczą wielu procesów konsolidacyjnych w polskich instytucjach finansowych był bezpośrednio lub pośrednio kapitał zagraniczny. Wydaje się, że jest to najistotniejszy czynnik sprawczy tych procesów w Polsce.

Pomysł drugi to realizacja opracowania o grupach kapitałowych w polskich instytucjach finansowych. Ich wpływ na procesy konsolidacyjne jest niewątpliwy i wart osobnej publikacji.

Pomysł trzeci to opracowanie, dotyczące ekonomicznej efektywności inwestowania w polskie instytucje finansowe. Temat bardzo interesujący, szczególnie w zakresie odpowiedzi na pytanie, czy najeźdźcy zawsze byli ciemężycielami, czy też niekiedy wyzwolicielami, a ich ofiary zawsze ofiarami zewnętrznych sił rynkowych, czy też niekiedy ofiarami własnej nieudolności.

ANEKS

Na kolejnych stronach niniejszego **Aneksu** przedstawiam najeźdźców i ich ofiary w polskich instytucjach finansowych. Swoją prezentację w zakresie ofiar ograniczam do instytucji, które w wyniku procesów konsolidacyjnych utraciły byt prawny oraz tych, które na skutek tych procesów utraciły możliwość wykonywania działalności jako instytucja finansowa. W swoim opisie pominąłem wszystkie transakcje przejęć o charakterze kapitałowym, które nie prowadziły do zmian instytucjonalnych. Dokonując doboru przedstawianych instytucji, przyjąłem następującą konwencję w zakresie wizualizacji:

- instytucje przejmujące stały się osią prezentacji poszczególnych procesów konsolidacyjnych i od ich nazw uzyskiwały tytuły poszczególnych suplementy zawarte w **Aneksie**. Dokonując prezentacji, rozpocząłem ją od instytucji, których obecna postać związana jest z największą ilością dokonanych transakcji konsolidacyjnych;
- w ostatnim suplemencie **Aneksu** przedstawiłem zbiorowo, w porządku chronologicznym, wszystkie pozostałe przejęcia, jakie miały miejsce w polskich instytucjach finansowych i prowadziły do zmian o charakterze instytucjonalnym;
- nazywając instytucje, biorące udział w poszczególnych procesach, używałem nazw tych instytucji prawnie obowiązujących na początek dnia, w którym dokonywane było przejęcie¹;
- nazywając te same instytucje, przy ich prezentacji używałem nazw prawnie obowiązujących w dniu 31 grudnia 2003 roku lub w chwili ich likwidacji;
- opisy instytucji, które po procesie konsolidacyjnym zachowały byt prawny², wyróżniłem używając kursywy;
- opisy uzupełniłem graficzną prezentacją kształtowania się poszczególnych instytucji, będących najeźdźcami, którą zawarłem w **Załączniku**.

¹ Niekiedy zdarzało się, że po dokonaniu przejęcia zmianie ulegała także nazwa instytucji, dokonującej przejęcia. Stąd moje zastrzeżenie, dotyczące nazwy „na początek dnia”.

² Najczęściej były to przypadki sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa, np. sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego lub sprzedaż przedsiębiorstwa maklerskiego.

Po tych uwagach natury ogólnej przejdę do przedstawienia zawartości **Aneksu**. Na początku zaprezentuję najważniejszych najeźdźców w polskich instytucjach finansowych. Bazą do tej prezentacji jest liczba instytucji, które zostały przejęte bezpośrednio i pośrednio przez obecnie funkcjonującą instytucję finansową. Zestawienie takie przedstawiam w **Tabeli nr 18**.

Tabela nr 18

Liczba instytucji finansowych przejętych w Polsce przez poszczególnych najeźdźców

Lp.	Nazwa najeźdźcy	Liczba instytucji przejętych bezpośrednio	w tym bez utraty bytu prawnego w chwili przejęcia	Liczba instytucji przejętych pośrednio	w tym bez utraty bytu prawnego w chwili przejęcia	Liczba wszystkich przejętych instytucji
1.	Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA	4	1	7	6	11
2.	Kredyt Bank SA	6	1	1	1	7
3.	Bank Zachodni WBK SA	5	4	2	2	7
4.	Bank Polskiej Spółdzielczości SA	6	0	0	0	6
5.	Pioneer Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA	3	3	0	0	3
6.	Beskidzki Dom Maklerski SA	3	1	0	0	3
7.	Bank Polska Kasa Opieki SA	3	0	0	0	3
8.	Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	3	1	0	0	3
9.	BEL Leasing Sp. z o.o.	3	0	0	0	3
10.	Bank Millennium SA	2	0	1	1	3
11.	NORDEA BANK POLSKA SA	2	0	0	0	2
12.	ING Bank Śląski SA	2	1	0	0	2
13.	Gospodarczy Bank Wielkopolski SA	2	0	0	0	2
14.	BRE Bank SA	2	0	0	0	2
15.	Pekao Leasing Sp. z o.o.	2	0	0	0	2

Jak widać z powyższego zestawienia, największą ogólną liczbę instytucji przejętych posiada Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA – 11, a największą liczbę instytucji przejętych bezpośrednio posiadają Kredyt Bank SA i Bank Polskiej Spółdzielczości SA – po 6 przejętych podmiotów.

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA przejął bezpośrednio cztery podmioty. Były to HypoVereinsbank Polska SA, Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie, Dom Maklerski PBK SA oraz Spółdzielczy Bank Rozwoju „Samopomoc Chłopska”. Siedem pozostałych, pośrednich transakcji, to:

- trzy przejęcia Pierwszego Komercyjnego Banku SA, który następnie został przejęty przez Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie,
- trzy przejęcia Powszechnego Banku Kredytowego SA w Warszawie, który następnie został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA,
- jedno przejęcie Domu Maklerskiego PBK SA, który następnie został przejęty przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA.

Kredyt Bank SA przejął bezpośrednio sześć podmiotów: BANK ZIEMSKI SA³, Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA, Bank Regionalny SA⁴, Bank Depozytowo-Powierniczy Glob SA, Polski Bank Inwestycyjny SA i przedsiębiorstwo bankowe Bank – „AGRO-BANK” SA w upadłości. Jedyną transakcją pośredniego przejęcia było nabycie przedsiębiorstwa bankowego BALTIC BANK SA przez Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA.

Bank Zachodni WBK SA nabył bezpośrednio pięć podmiotów – najpierw przedsiębiorstwa bankowe: Warszawski Bank Zachodni SA w likwidacji, Głogowski Bank Gospodarczy SA w likwidacji, Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA oraz Bank Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji, a następnie Wielkopolski Bank Kredytowy SA. Dwie transakcje pośrednie to przejęcia dokonane przez Wielkopolski Bank Kredytowy SA – przejęcia Bydgoskiego Banku Budownictwa SA i Gliwickiego Banku Handlowego SA.

BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA przejął bezpośrednio sześć innych banków, a mianowicie: Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie, Lubelski Bank Regionalny SA, Małopolski Bank Regionalny SA, Rzeszowski Bank Regionalny SA, Dolnośląski Bank Regionalny SA oraz Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA.

³ Zgodnie z treścią wpisu w rejestrze sądowym nazwa tego banku podawana jest wielkimi literami. Podobnie jest w przypadku innych instytucji, których nazwy podaję niżej w formie zgodnej z zapisami rejestrów sądowych.

⁴ W wielu dostępnych mi materiałach spotykałem się z nazwą tego banku brzmiącą „Bank Regionalny SA w Rybniku”. W rejestrze sądowym jest jednak zaewidencjonowana nazwa „Bank Regionalny SA” i podana jako jego siedziba, miejscowość – Rybnik.

Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA przejęło bezpośrednio zarządzanie trzema funduszami emerytalnymi, którymi wcześniej zarządzały: Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA, Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA oraz POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA.

Beskidzki Dom Maklerski SA przejął bezpośrednio trzy przedsiębiorstwa maklerskie, które uprzednio prowadziły następujące podmioty: Dolnośląski Dom Maklerski SA, POŁUDNIOWO-ZACHODNI DOM MAKLEPSKI SA oraz Magnus Sp. z o.o. .

Bank Polska Kasa Opieki SA przejął bezpośrednio trzy inne banki: Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA, POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA oraz Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA.

Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA przejął bezpośrednio trzy podmioty: BANK ENERGETYKI SA, zorganizowaną część przedsiębiorstwa maklerskiego Dom Maklerski BMT SA oraz Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA.

BEL Leasing Sp. z o.o. przejęła bezpośrednio trzy podmioty: INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o.o., Debt Services Sp. z o.o. oraz Wilga Laswoda Sp. z o.o. .

Bank Millennium SA przejął bezpośrednio dwa inne banki – Bank Gdański SA i BIG BANK SA. Jedno pośrednie przejęcie to transakcja nabycia przedsiębiorstwa bankowego „SOPOT-Bank” SA przez Bank Gdański SA.

NORDEA BANK POLSKA SA przejął bezpośrednio dwa inne banki – Bank Własności Pracowniczej–Unibank SA i LG Petro Bank SA.

ING Bank Śląski SA przejął bezpośrednio ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie oraz objął zarząd nad Wielkopolskim Bankiem Rolniczym SA.

Gospodarczy Bank Wielkopolski SA przejął bezpośrednio dwa inne banki – Bałtycki Bank Regionalny SA i Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA.

BRE Bank SA także przejął bezpośrednio dwa inne banki – Polski Bank Rozwoju SA oraz Bank „Częstochowa” SA.

PEKAO LEASING Sp. z o.o. przejęła bezpośrednio dwie inne spółki: POLRAT Sp. z o.o. oraz PBG-Leasing Sp. z o.o. .

Na kolejnych stronach przedstawiam historię powstania i zmian rozwojowych wszystkich wymienionych wyżej instytucji. Ostatnim dodatkiem jest suplement, w którym opisuję w układzie chronologicznym inne instytucje, najeźdźców i ich ofiary, które brały udział w pojedynczych procesach konsolidacyjnych.

Suplement 1

PRZEJĘCIA BANKU

PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEGO PBK SA

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA www.bphpbk.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹ z dnia 11 kwietnia 1988 roku jako Bank Przemysłowo-Handlowy w Krakowie. Fundusz statutowy wyniósł 51,8 mln PLN. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą BANK PRZEMYSŁOWO-HANDLOWY SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 8 października 1991 roku. 31 października 1991 roku Bank został wpisany do rejestru w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 3611. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 51,8 mln PLN i dzielił się na 5.180.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% kapitału założycielskiego posiadał Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Janusz Quandt. 9 maja 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000010260.

Siedziba Centrali Banku mieści się w Krakowie; początkowo przy ulicy Św. Tomasza 43, następnie przy ulicy Na Zjeździe 11, a ostatnio przy Alei Pokoju 1. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest od 6 listopada 2001 roku Alicja Kornasiewicz. Prezesem Zarządu od 1 marca 2000 jest Joseph Wancer.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku². 1 lutego 1989 roku wydzielono ze struktur Narodowego Banku

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Przemysłowo-Handlowego w Krakowie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 140 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

² Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

Polskiego dziewięć państwowych, komercyjnych banków depozytowo-kredytowych. Jednym z nich był Bank Przemysłowo-Handlowy. 7 grudnia 1989 Bank zaangażował się kapitałowo w PPU BUDPRESS Sp. z o.o. w Warszawie, obejmując 36,2% udziałów w spółce o kapitale zakładowym 0,029 mln PLN.

29 października 1990 roku Bank pojawił się kapitałowo w spółce Polish Banking System SA, obejmując 48,9% akcji w spółce o kapitale akcyjnym 0,1 mln PLN. 20 listopada 1990 Bank objął 47,0% kapitału w spółce o kapitale zakładowym 1,0 mln PLN.

14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów³ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą BANK PRZEMYSŁOWO-HANDLOWY SA. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. 7 października 1991 Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Wschodni Wolny Obszar Celny „Małaszewicze” SA w Białej Podlaskiej, obejmując za 0,23 mln PLN 32,9% akcji w spółce o kapitale akcyjnym 0,7 mln PLN, zajmującej się działalnością handlową i usługami w infrastrukturze. Bank został wpisany do rejestru handlowego 31 października 1991 roku. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 51,8 mln PLN. W tym samym roku Bank zainwestował w Centrum Promocji Inicjatyw Gospodarczych SA w Warszawie, obejmując 97,8% w spółce o kapitale akcyjnym 0,022 mln PLN. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wyniósł 51,8 mln PLN.

1 kwietnia 1992 roku zarejestrowano oddziały Banku w: Białymstoku, Bielsku-Białej, Bochni, Busku-Zdroju, Chrzanowie, Dębicy, Gliwicach, Gorlicach, Jędrzejowie, dwa w Katowicach, Kielcach, Końskich, cztery w Krakowie, Kędzierzynie-Koźlu, Kętach, Limanowej, Lublinie, Miechowie, Mysłowicach, Myślenicach, Nowym Sączu, Nowym Targu, Olkuszu, Ostrowcu Świętokrzyskim, Oświęcimiu, Rzeszowie, Skarżysku Kamiennej, Sosnowcu, Suchej Beskidzkiej, Tarnowie, Wadowicach, sześć w Warszawie, Wieliczce, Wrocławiu, Zakopanem, Zielonej Górze, Łodzi, Żywcu, Białej

³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

Podlaskiej, Bydgoszczy i Legnicy. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wyniósł 51,8 mln PLN.

25 lutego 1993 roku zarejestrowano oddziały w: Augustowie, Dąbrowie Górniczej, Gorzowie Wielkopolskim, Opolu, Rybniku, XIV i XVI w Warszawie, II we Wrocławiu, II w Zielonej Górze oraz 21 filii Banku. 29 czerwca 1993 roku Bank za 1,1105 mln PLN nabył 50%+ 1 głos w spółce Ponar Żywiec SA o kapitale akcyjnym 3,5 mln PLN, działającej w przemyśle maszynowym. W strukturze Banku funkcjonowało Biuro Maklerskie. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1993 wynosił 51,8 mln PLN i dzielił się na 5.180.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Bank wypracował w roku 1993 zysk netto w wysokości ponad 77,3 mln PLN.

3 lutego 1994 roku wykreślono z rejestru sądowego II Oddział w Zielonej Górze, oddziały II i V w Warszawie oraz Filię w Żaganiu, a zarejestrowano dwie nowe filie w Warszawie. 21 marca 1994 roku zarejestrowano pięć nowych filii Banku oraz jako oddział Banku – Biuro Maklerskie BPH SA w Krakowie. WZA w dniu 15 lipca 1994 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji Banku z 10,00 PLN na 5,00 PLN. 25 lipca 1994 roku zarejestrowano zmianę wartości nominalnej akcji Banku, oddziały w Płocku i Poznaniu, 8 nowych filii Banku oraz zmiany siedzib oddziałów Mysłowicach, Wieliczce i Zielonej Górze. 29 lipca 1994 roku Bank podpisał wraz z Polskim Bankiem Rozwoju SA oraz Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA list intencyjny, na mocy którego banki te miały zmierzać do podpisania porozumienia w sprawie utworzenia grupy bankowej. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1994 wynosił 51,8 mln PLN i dzielił się na 10.360.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. Bank wypracował w roku 1994 zysk netto w wysokości ponad 203,4 mln PLN.

6 stycznia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie, II Oddział w Lublinie, III Oddział w Rzeszowie, trzy nowe filie oraz zmiany siedzib oddziałów w Ketach i Limanowej. 7 lutego 1995 roku miał miejsce debiut akcji Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 6 grudnia 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby XVI Oddziału w Warszawie oraz Filię w Nowej Soli. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wynosił 51,8 mln PLN. Na koniec roku 1995 roku największymi akcjonariuszami Banku byli:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Skarb Państwa	46,61%	46,61%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	15,06%	15,06%
ING Bank N.V.	5,31%	5,31%

Bank wypracował w roku 1995 zysk netto w wysokości ponad 244,2 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,9%. Liczba placówek Banku na koniec roku 1995 wynosiła 118.

12 czerwca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Katowicach. W roku 1996 Bank nabył udziały w Bankowym Towarzystwie Leasingowym SA, podjął decyzję o zakupie udziałów w Spółdzielczym Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” oraz pakietu akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA. Ponadto Bank posiadał 31 grudnia 1996 udziały w następujących podmiotach stowarzyszonych:

- Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA – 24,1% w spółce o kapitale akcyjnym 0,275 mln PLN, zajmującej się działalnością leasingową;
- Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. – 40,0% udziałów w spółce o kapitale zakładowym 22,67 mln PLN, zajmującej się nadawaniem programów radiowych.

19 grudnia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. Kapitał akcyjny Banku w roku 1996 nie uległ zmianie i na koniec roku wynosił 51,8 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1996 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	46,67%	46,67%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	15,06%	15,06%
ING Bank N.V.	12,60%	12,60%
Pozostali akcjonariusze	25,67%	25,67%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości ponad 289,0 mln PLN. Liczba placówek Banku na koniec roku 1996 wyniosła 147.

14 stycznia 1997 WZA Banku podjęło uchwałę o emisji 100.000 obligacji zamiennych o dacie wykupu 22 maja 2002, o wartości nominalnej 1.000 dolarów amerykańskich każda. Ponadto WZA podjęło uchwałę o emisji maksimum 1.994.000 akcji serii „B” o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. Obligacje zamienne miały być wymieniane na akcje serii „B”, po dopuszczeniu tych akcji do publicznego obrotu na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA, lecz nie później niż do daty ich wykupu. 28 stycznia 1997 roku zarejestrowano oddziały w Gdyni i Krośnie oraz zmianę siedziby Oddziału w Bydgoszczy. 31 stycznia 1997 Zarząd Banku podjął uchwałę o objęciu 5.002 udziałów członkowskich w Spółdzielczym Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w Warszawie. Udziały te, nabyte za cenę 1.000 PLN każdy, dawały Bankowi 28,6% głosów na Walnym Zgromadzeniu Członków tego banku spółdzielczego i stanowiły 54,5% kapitału tego banku. W lutym 1997 roku Bank w ramach konsorcjum z Kredyt Bankiem SA, Polskim Bankiem Rozwoju SA oraz Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA złożył wstępną ofertę zakupu od Skarbu Państwa 50% + 1 akcji Powszechnego Banku Kredytowego SA. Oferta nie była prawnie obowiązująca. 24 marca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. Transakcja nabycia udziałów w Spółdzielczym Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w Warszawie doszła do skutku 25 marca 1997. 29 kwietnia 1997 roku powołano do życia spółkę BPH Finance N.V. w Amsterdamie, o kapitale zakładowym 0,0722 mln PLN, która miała się zajmować dystrybucją obligacji zamiennych na akcje serii „B”. Obligacje zostały wyemitowane 22 maja 1997 roku. W połowie roku 1997 Bank posiadał 5,0% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA. 4 lipca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Jędrzejowie. 9 września 1997 Bank podniósł swoje zaangażowanie kapitałowe w Bankowym Towarzystwie Leasingowym SA w Poznaniu do 56,7%, którego kapitał akcyjny, poprzez objęcie akcji nowej emisji za kwotę 13,14154 mln PLN, wzrósł do

23,2588 mln PLN. Zachowując 40% udział, Bank zaangażował się także kapitałowo w podniesienie o 5,0 mln PLN kapitału zakładowego spółki Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. w Krakowie. Bank uzyskał zgodę Czeskiego Narodowego Banku na otwarcie przedstawicielstwa w Republice Czeskiej z siedzibą w Ostrawie. 5 listopada 1997 roku zarejestrowano 17 akcji serii „B„ Banku o łącznej wartości 85,00 PLN i o tę kwotę wzrósł kapitał akcyjny Banku. 13 listopada 1997 roku zarejestrowano jako oddział Banku Kasę Mieszkaniową w Krakowie. 25 listopada 1997 roku Bank podpisał umowę o współpracy z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „Compensa” SA. Bank dokonał w roku 1997 inwestycji w Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA, posiadając na koniec tego roku 5,0% akcji tego towarzystwa o wartości bilansowej 14,5384 mln PLN, oraz w Towarzystwo Ubezpieczeniowe „COMPENSA” SA⁴. Poza tym Bank posiadał drobne udziały w:

- Dolnośląskim Banku Gospodarczym SA – 0,15% kapitału;
- Banku Własności Pracowniczej SA – 1,42% kapitału;
- Prosper Banku SA – 0,02% kapitału.

Bank wszedł także kapitałowo do Biura Informacji Kredytowej SA, obejmując w nim 2,58% akcji za kwotę 0,4 mln PLN, zakupił za 1,42 mln PLN akcje spółki POLNORD SA, dające 8,6% jej kapitału, oraz objął akcje nowej emisji w Polskim Konsorcjum Gospodarczym SA za 1,14 mln PLN, co dało w efekcie posiadanie 14,3% akcji tej spółki. Łącznie na koniec roku 1997 Bank był zaangażowany w 79 spółkach. Decyzją Nr 22/97 z dnia 30 grudnia 1997 r. Prezes NBP zarządził z dniem 1 stycznia 1998 roku likwidację Banku Spółdzielczego w Ostrzeszowie w drodze sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego Banku Spółdzielczego w Ostrzeszowie Bankowi Przemysłowo-Handlowemu SA w Krakowie. W roku 1997 uruchomiono 21 nowych placówek Banku. Skład akcjonariatu Banku na koniec roku 1997 nie uległ istotnym zmianom w porównaniu z końcem poprzedniego roku.

⁴ Objęcie 1 mln akcji za kwotę 30,0 mln PLN opłacone zostało gotówką w roku 1997, natomiast rejestracja emisji nastąpiła 9 marca 1998.

8 stycznia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Kędzierzynie-Koźlu. W roku 1998 Bank zwiększył swoje zaangażowanie kapitałowe w SBR „Samopomoc Chłopska,” do poziomu 12,002 mln PLN, uzyskując 50,2% głosów na walnym zgromadzeniu. 20 lutego 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,085185 mln PLN. 4 marca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,000425 mln PLN. Zarejestrowana 9 marca 1998 roku emisja akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego „COMPENSA,” SA dała Bankowi 28,5% kapitału akcyjnego i prawo do 23,2% głosów na WZA tego Towarzystwa. 24 marca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 2,03166 mln PLN. 30 marca 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Warszawie. 4 kwietnia 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,255555 mln PLN. 14 kwietnia 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,183145 mln PLN oraz zmianę siedziby Biura Maklerskiego BPH SA. 28 kwietnia 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,112865 mln PLN. 9 maja 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 2,644980 mln PLN. 28 maja 1998 roku zarejestrowano Oddział w Sandomierzu. 4 czerwca 1998 roku Bank objął 38,3% udziałów w Centrum Biurowym „Lubicz” Sp. z o.o. o wartości 10,664 mln PLN. 8 czerwca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,012775 mln PLN. 18 czerwca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,095320 mln PLN. 23 czerwca 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Poznaniu. 24 czerwca 1998 roku Bank podpisał umowę o współpracy w dziedzinie usług ubezpieczeniowych z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „Compensa” SA. 2 lipca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,327950 mln PLN. 10 lipca 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,042590 mln PLN oraz zmianę siedziby II Oddziału w Krakowie. 23 lipca 1998 roku zarejestrowano Oddział w Skawinie. Biorąc udział w reformie systemu emerytalnego, Bank wspólnie z Commercial Union

i WBK SA uczestniczył w utworzeniu 1 sierpnia 1998 roku Commercial Union Powszechne Towarzystwo Emerytalne BPH CU WBK SA, angażując w to przedsięwzięcie 12,5 mln PLN, co stanowiło 10% kapitału akcyjnego tego Towarzystwa. Oprócz tego Bank zaangażował 5,4 mln PLN w akcje „Projprzem” SA, 3,9883 mln PLN w akcje Hydrobudowy SA, 3,0 mln PLN w akcje „Energopolu” SA oraz 0,3833 mln PLN w akcje Vistuli SA. 14 sierpnia 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,511105 mln PLN, Oddział w Cieszynie oraz zmianę siedziby Oddziału w Bielsku-Białej. 25 sierpnia 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Białej Podlaskiej, Białymstoku, Lublinie i V w Warszawie. 1 września 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,379060 mln PLN. 14 października 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,298145 mln PLN. 7 grudnia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby V Oddziału w Krakowie. W roku 1998 dokonano otwarcia przedstawicielstwa Banku w Republice Czeskiej z siedzibą w Ostrawie. Ponadto, poza udziałami w bankach wymienionymi na koniec roku 1997, Bank posiadał na koniec roku 1998 0,2% akcji Gospodarczego Banku Wielkopolski SA oraz udziały w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie. W roku 1998 Bank sprzedał swoje udziały w Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA, RMF Sp. z o.o., Jagiellonii i Ostrowieckich Zakładach Materiałów Ogniotrwałych. W roku 1998 dokonano konwersji 81.949 obligacji zamiennych Banku na akcje serii „B”. W wyniku tego zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wzrósł o 6,980760 mln PLN. W roku 1998 w akcjonariacie Banku ujawnił się jako akcjonariusz strategiczny Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG z Niemiec. 22 października 1998 roku została podpisana umowa pomiędzy Skarbem Państwa a Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG o sprzedaży 36,7% akcji Banku. Kwota transakcji wyniosła 2,1 mld PLN. Częściowo umowa ta została zrealizowana przed końcem roku 1998. Kapitał akcyjny na koniec roku 1998 wyniósł 58,780845 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1998 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	32,3%	32,3%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	15,4%	15,4%
ING Group N.V.	13,7%	13,7%
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	8,9%	8,9%
Pozostali akcjonariusze	29,7%	29,7%
RAZEM	100,0%	100,0%

Na koniec roku 1998 funkcjonowało 188 placówek Banku.

W styczniu 1999 roku, kupując akcje od Skarbu Państwa oraz od Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, uzyskał akcje, pozwalające mu dysponować 46,7% akcji Banku. 22 stycznia 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na Aleję Pokoju 1 w Krakowie. 2 lutego 1999 roku zarejestrowano Oddział w Rybniku. 16 lutego 1999 roku zarejestrowano Oddział w Stargardzie Szczecińskim oraz zmiany siedzib oddziałów w Kielcach, III w Krakowie, w Tarnowie i Brzesku. 20 marca zarejestrowano Oddział w Trzebini oraz zmianę siedziby Oddziału w Katowicach. 26 marca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedzib oddziałów w Rzeszowie i Gliwicach. 15 kwietnia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Libiążu oraz zmianę siedziby Oddziału w Kędzierzynie-Koźlu. 16 kwietnia 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła zgodę na nabycie przez Bayerische Hypo – und Vereinsbank AG z siedzibą w Monachium pakietu akcji, zapewniającego przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. 21 kwietnia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Chełmku. 3 maja 1999 roku zarejestrowano Oddział w Knurowie. 21 maja 1999 roku zarejestrowano oddziały w Środzie Śląskiej i Ostrzeszowie. 27 maja 1999 roku zarejestrowano oddziały w Gubinie i Nowej Soli. 2 czerwca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Mielcu. 14 czerwca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Żaganiu oraz zmianę siedziby II Oddziału w Warszawie. WZA w dniu 16 sierpnia 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „C”

o wartości 11,456520 mln PLN. W roku 1999 Bank podwyższył swój udział kapitałowy w SBR „Samopomoc Chłopska”, zmniejszając równocześnie do 49,2% udział w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. W roku 1999 Bank porządkował swój portfel inwestycyjny, sprzedając wszystkie lub część akcji Hydrobudowy Gdańsk SA, TU Compensa SA, Energopolu-Południe SA, ZPO Vistula SA, Wólczanki SA oraz PZPS „Chełmek” i PW „Ponar Żywiec”. W wyniku podwyższenia kapitału zmniejszył się udział Banku w kapitale akcyjnym Agencji Rozwoju Regionalnego w Białymstoku SA (do 5,5%), Centrum Biurowe „Lubisz” Sp. z o.o. (do 31%), w Polskim Konsorcjum Gospodarczym SA (do 9,6% kapitału i 11,1% głosów), Projrzem SA (do 13,1% akcji i 8,4% głosów). W roku 1999 nastąpiło otwarcie przedstawicielstwa w Republice Słowackiej z siedzibą w Bratysławie. 20 września 1999 zarejestrowano nową emisję akcji Banku serii „C” o wartości 11,45652 mln PLN, którą w całości objął Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG z siedzibą w Monachium, wnosząc aport rzeczowy. Nowa emisja akcji Banku Przemysłowo – Handlowego SA została opłacona przez akcjonariusza wkładem niepieniężnym w postaci prawa własności 100% akcji HYPO-BANKU Polska SA i HypoVereinsbanku Polska SA. Następnie drugi z tych banków został (z dniem 12 października 1999 roku) połączony⁵ z Bankiem Przemysłowo – Handlowym SA, a HYPO-BANK Polska SA (z dniem 1 grudnia 1999 roku) przekształcony w bank hipoteczny⁶. Bank przejął 100% akcji Hypo-Bank Polska SA o wartości 86,7 mln PLN za 97,496 mln PLN. 6 października 1999 roku Bank przejął kontrolny pakiet udziałów w Spółdzielczym Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”. 12 października 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Ostrzeszowie. 22 grudnia 1999 roku Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Bankowego na nabycie praw z akcji, uprawniających do wykonywania ponad 75%

⁵ HypoVereinsbank Polska SA 14 października 1999 roku został wykreślony z rejestru handlowego.

⁶ Z dniem 24 stycznia 2000 roku zmienił nazwę na HypoVereinsbank Bank Hipoteczny SA.

głosów na WZA Banku. W roku 1999 otwarto przedstawicielstwo Banku w Republice Słowackiej w Bratysławie. Na koniec roku 1999 posiadane przez Bank udziały w TU „COMPENSA” SA miały wartość bilansową 22,26 mln PLN, stanowiąc 24,1% kapitału akcyjnego towarzystwa, i dawały 19,7% głosów na WZA. Poziom inwestycji w Commercial Union Powszechne Towarzystwo Emerytalne BPH CU WBK SA wzrósł do 19,0 mln PLN, bez zmiany udziału w kapitale. Ponadto Bank posiadał akcje Gospodarczego Banku Wielkopolski SA o wartości bilansowej 35.000 PLN oraz udziały w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie. Kapitał akcyjny na 31 grudnia 1999 wynosił 70,237365 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1999 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	86,1%	86,1%
Pozostali akcjonariusze	13,9%	13,9%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto za rok 1999 wyniósł około 77,8 mln PLN, zaś współczynnik wypłacalności – 19,46%. Bank zatrudniał 6.747 osób, pracujących w 220 placówkach na terenie całego kraju. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę w wysokości 76,188 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł 12,7%.

4 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby II Oddziału w Warszawie. 2 października 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki SOFTBANK SA. Po tej transakcji Bank posiadał 4,64% akcji tej spółki. 18 października 2000 roku Bank zbył na rzecz spółki Mostostal Export SA pakiet udziałów w spółce Centrum Biurowe „Lubicz” Sp. z o.o. . 29 listopada 2000 roku Powszechny Bank Kredytowy SA oraz Bank podały informację o rozpoczęciu rozmów w sprawie możliwości integracji w przyszłości działalności obydwu banków. 18 grudnia 2000 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego „COMPENSA” SA. 31 grudnia 2000 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 70,237365 mln PLN. Bank wypracował za rok 2000 zysk netto

w wysokości ponad 257,7 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości ponad 69,1 mln PLN. Bank zatrudniał 6.545 osób. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 12,3 %.

14 lutego 2001 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej. 27 marca 2001 roku Bank podpisał z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA porozumienie w sprawie podjęcia działań, mających na celu połączenie banków, poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Banku Kredytowego SA na Bank w zamian za akcje, które wyemituje Bank dla akcjonariuszy Powszechnego Banku Kredytowego SA. Na WZA Banku w dniu 7 maja 2001 Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG dysponował 86,06% głosów i był jedynym akcjonariuszem, który posiadał powyżej 5% głosów. 9 maja 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000010260. 24 maja 2001 roku Bank nabył pakiety akcji Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA. Po tych transakcjach Bank posiadał 99,87% kapitału zakładowego tej spółki. 5 czerwca 2001 roku podano, że połączenie między Bankiem a Powszechnym Bankiem Kredytowym SA przeprowadzone będzie w drodze emisji akcji Banku serii „D” o wartości 73,34 mln PLN, przeznaczonej dla dotychczasowych akcjonariuszy Powszechnego Banku Kredytowego SA. Poinformowano także, że planowane jest przeniesienie własności akcji Banku przez Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG na Bank Austria AG. Także 5 czerwca 2001 roku złożony został do sądu plan połączenia pomiędzy Bankiem a Powszechnym Bankiem Kredytowym SA. 27 czerwca 2001 roku Bank złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wnioski o wyrażenie zgody na nabycie nieruchomości posiadanych przez Powszechny Bank Kredytowy SA, BA-Creditanstalt-Leasing Poland Sp. z o.o., PBK Property Sp. z o.o., PBK Leasing SA oraz Górnośląski Bank Gospodarczy SA. 28 czerwca 2001 roku Bank złożył wniosek do Komisji Nadzoru Bankowego o wyrażenie zgody na połączenie z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA. Także 28 czerwca 2001 roku Bank złożył wniosek do Komisji Nadzoru Bankowego o wyrażenie zgody na nabycie akcji Górnośląskiego Banku Go-

spodarczego SA. W czerwcu 2001 roku Bank Austria AG złożył w Komisji Nadzoru Bankowego wniosek o zezwolenie na zakup akcji, uprawniających do wykonywania ponad 66% głosów na WZA Banku. 3 lipca 2001 roku Bank Austria AG nabył od Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG pakiet 9,54% akcji Banku. Po tej transakcji Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG posiadał 76,56% akcji Banku. Na WZA w dniu 4 lipca 2001 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	76,56%	76,56%
Bank Austria AG	9,54%	9,54%
Pozostali akcjonariusze	13,90%	13,90%
RAZEM	100,0%	100,0%

24 sierpnia 2001 roku podano informację, że Bank objął pakiet 100% udziałów spółki Międzybankowe Centrum Gotówki Sp. z o.o. . WZA Banku w dniu 25 września 2001 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA przez przeniesienie całego majątku Powszechnego Banku Kredytowego SA na Bank w zamian za akcje Banku nowej emisji serii „D” o wartości 73,343785 mln PLN, które w całości objąć mieli akcjonariusze Powszechnego Banku Kredytowego SA. Zadecydowano także o zmianie nazwy **Banku na Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA**. Skład akcjonariatu Banku na tym WZA przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	76,56%	76,56%
Bank Austria AG	9,50%	9,50%
Pozostali akcjonariusze	13,94%	13,94%
RAZEM	100,0%	100,0%

7 listopada 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA. Także 7 listopada 2001 roku Bank Austria AG uzyskał od Komisji Nadzoru Bankowego zezwolenie na zakup akcji, uprawniających do wykonywania ponad 66%, ale nie więcej niż 75% głosów na WZA Banku. 8 listopada 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bankowi Austria AG zgody na przekroczenie progu 50% na WZA Banku. 9 listopada 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na zmiany w statucie Banku, polegające na zmianie nazwy na „**Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA**” oraz na podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego. 31 grudnia 2001 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” i zmianę nazwy Banku. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Banku wynosił 143,58115 mln PLN. 71,28% kapitału zakładowego posiadała Grupa Bayerische Hypo- und Vereinsbank, a 3,71% Skarb Państwa. Bank wypracował w roku 2001 zysk netto w wysokości 335,6 mln PLN. Bank wypłacił za rok 2001 dywidendę w wysokości ponad 109,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 17,3%.

11 stycznia 2002 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	37,49%	37,49%
Bank Austria AG	33,60%	33,60%
The Bank of New York	5,15%	5,15%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Pozostali akcjonariusze	20,06%	20,06%
RAZEM	100,0%	100,0%

12 lutego 2002 roku podpisano porozumienie o połączeniu spółki Dom Maklerski PBK SA z Bankiem, polegające na przeniesieniu całego majątku Spółki Dom Maklerski PBK SA na Bank, bez podwyższania kapitału zakładowego Banku. 12 lutego 2002 roku po dokonanych zmianach w ramach Grupy Bayerische Hypo- und Vereinsbank skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	43,13%	43,13%
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	27,95%	27,95%
The Bank of New York	5,15%	5,15%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Pozostali akcjonariusze	20,09%	20,09%
RAZEM	100,0%	100,0%

19 lutego 2002 roku The Bank of New York posiadał pakiet 4,95% akcji Banku. 18 marca 2002 roku Bank objął nowe udziały w spółce BPH PBK Doradztwo Finansowe SA. 26 marca 2002 roku ogłoszono plan połączenia Banku z Domem Maklerskim PBK SA. Na WZA w dniu 6 czerwca 2002 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Bank Austria AG – 43,13% oraz Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG – 27,95% akcji i głosów. 21 czerwca 2002 roku Bank połączył się z Domem Maklerskim PBK SA poprzez przeniesienie całego majątku Domu Maklerskiego PBK SA na Bank. 2 lipca 2002 roku po dokonanych zmianach w ramach Grupy Bayerische Hypo- und Vereinsbank skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	52,20%	52,20%
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	18,98%	18,98%
The Bank of New York	4,04%	4,04%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Pozostali akcjonariusze	21,09%	21,09%
RAZEM	100,0%	100,0%

W dniu 30 października 2002 roku Rada Nadzorcza Banku na wniosek Zarządu Banku zaakceptowała „Strategię konsolidacji działalności leasingowej w Grupie Kapitałowej BPH PBK SA”. Planowana konsolidacja miała obejmować następujące spółki: Banko-

we Towarzystwo Leasingowe SA⁷, PBK Leasing SA⁸ oraz BA-Creditanstalt-Leasing Poland Sp. z o.o.⁹. 22 listopada 2002 roku Bank sprzedał na rzecz PBK Inwestycje SA 100% udziałów spółki BPH PBK Doradztwo Finansowe Sp. z o.o. oraz 99,94% akcji spółki PBK Asset Management SA. 24 grudnia 2002 roku Bank sprzedał spółce Group 4 Falck Polska Sp. z o.o. 851.000 akcji imiennych PBK Ochrona SA, stanowiących 100% kapitału zakładowego tej spółki. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 143,58115 mln PLN. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości 129,6 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2002 w wysokości 40,2 mln PLN.

Po konsolidacji z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA Bank zniknął ze słowackiej Bratysławy i czeskiej Ostrawy. 28 lutego 2003 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet 19,8% kapitału zakładowego spółki Polcard SA. 20 marca 2003 roku Bank poinformował, że w ramach kontynuacji procesu konsolidacji działalności leasingowej w Grupie Rada Nadzorcza zaakceptowała zamiar wniesienia w formie aportu: 146.000 akcji imiennych spółki PBK Leasing SA, stanowiących 100% kapitału zakładowego oraz 207 udziałów spółki BA-Creditanstalt-Leasing Poland Sp. z o.o., stanowiących 100% kapitału zakładowego spółki. Aport miał zostać wniesiony do spółki BPH PBK Leasing SA. 23 kwietnia 2003 roku Walne Zgromadzenie spółki BPH Finance BV z siedzibą w Amsterdamie, podmiotu w 100% zależnego od BPH PBK SA, podjęło uchwałę o rozpoczęciu likwidacji spółki. 22 maja 2003 roku Bank sprzedał pakiet 6.000 akcji spółki PolCard SA, stanowiących 19,8% kapitału zakładowego tej spółki. Na WZA w dniu 6 czerwca 2003 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Bank Austria Creditanstalt AG oraz Bayerische Hypo und Vereinsbank AG. 24 lipca 2003 roku Bayerische Hypo und Vereinsbank AG sprzedał pa-

⁷ Bank posiadał 100% akcji tej spółki.

⁸ Również 100% akcji tej spółki było w posiadaniu Banku.

⁹ Bank posiadał wówczas 24,15% udziałów tej spółki, jednakże planowane było zwiększenie zaangażowania w spółce na skutek odkupienia części udziałów od jej drugiego udziałowca Bank Austria Creditanstalt Leasing GmbH.

kiet akcji Banku na rzecz Banku Austria Creditanstalt AG. Po tej transakcji Bayerische Hypo und Vereinsbank AG posiadał 2.729.068 akcji Banku, stanowiących 9,50% kapitału, a Bank Austria Creditanstalt AG – 17.680.793 akcje Banku, co stanowiło 61,57% kapitału. 14 października 2003 roku Zarząd Banku podjął decyzję o zamiarze przejęcia przedsiębiorstwa bankowego prowadzonego przez Spółdzielczy Bank Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w Warszawie. 1 grudnia 2003 roku Bank Austria Creditanstalt AG nabył 9,47% akcji Banku od niemieckiego Bayerische Hypo und Vereinsbank AG. Po tej transakcji udział Bank Austria Creditanstalt AG w kapitale Banku wzrósł do 71,04%. 2 grudnia 2003 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	71,21%	71,21%
The Bank of New York	4,04%	4,04%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG	0,03%	0,03%
Pozostali akcjonariusze	21,04%	21,04%
RAZEM	100,0%	100,0%

3 grudnia 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego podjęła uchwałę w sprawie przejęcia Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” przez Bank. Zgodnie z uchwałą przejęcie Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” nastąpić miało na podstawie art. 147 ust. 2 prawa bankowego. Bank miał spłacić z przejętego majątku wierzycieli Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” oraz miał dokonać wypłat na rzecz mniejszościowych członków tego banku spółdzielczego, dysponujących łącznie 23,95% udziałem w jego kapitale udziałowym. Bank miał objąć na mocy Uchwały Komisji Nadzoru Bankowego z dniem 6 grudnia 2003 roku zarząd majątkiem Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”, a dotychczasowe władze tego banku (Zarząd i Rada Nadzorcza) miały zostać rozwiązane.

Całkowite wchłonięcie Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w struktury Banku miało nastąpić z dniem 1 stycznia 2004 roku. 31 grudnia 2003 roku Bank zbył na rzecz spółki Solid Security Sp. z o.o. 4.875 udziałów spółki Międzybankowe Centrum Gotówki Sp. z o.o. o wartości nominalnej 1.000 zł każdy, stanowiących 75% kapitału zakładowego. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 333,4 mln PLN.

1 stycznia 2004 roku Bank przejął majątek Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”.

1. 1. Przejęcie Poznańskiego Banku Handlowego „MERKURY” SA w likwidacji

Data: 25 marca 1994

Najeżdźca: *Pierwszy Komercyjny Bank SA*

Ofiara: *Poznański Bank Handlowy „MERKURY” SA w likwidacji*

Poznański Bank Handlowy „MERKURY” SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 25 stycznia 1990 roku jako Bank Komercyjny „POLEXIM” SA w Poznaniu. 9 kwietnia 1990 roku podjęto decyzję o zmianie nazwy Banku na Bank Komercyjny PRIVAT SA. Założycielski akt notarialny Banku został sporządzony 10 kwietnia 1990 roku. 19 kwietnia 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 4777. Kapitał założycielski wyniósł 1,5 mln PLN i dzielił się na 600 akcji o wartości 2.500,00 PLN każda. Kapitał został wniesiony w formie pieniężnej i niepieniężnej. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jerzy Babiak.

Centrala Banku miała siedzibę w Poznaniu. Ostatnim Prezesem Zarządu był Wiesław Kuc. Likwidatorami Banku są Mieczysław Olejnik i Elżbieta Chrzanowska-Kasprzak.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 10 października 1990 roku.

Uchwałą z dnia 27 maja 1991 roku powołano Oddział w Lesznie. Oddział ten został zarejestrowany 29 sierpnia 1991 roku. 20 listopada 1991 roku zarejestrowano oddziały w Kępnie i Nowym Tomysłu. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny wynosił 1,5 mln PLN.

WZA w dniu 24 września 1992 roku podjęło decyzję o zmianie nazwy Banku na **Poznański Bank Handlowy „MERKURY” SA**. 30 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w Poznaniu, Katowicach, Rybniku, Szczecinie, Wrocławiu, Gnieźnie, Rogoźnie i Wrześni. 22 grudnia 1992 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 25 lutego 1993 roku w Banku ustanowiono zarząd komisaryczny. Ustanowienie tego zarządu zostało zarejestrowane 5 maja 1993 roku. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Zbigniew Fornal. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny nadal wynosił 1,5 mln PLN.

WZA w dniu 24 lutego 1994 roku postanowiło o obniżeniu wartości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1,39998 mln, poprzez obniżenie wartości nominalnej akcji z 2.500,00 PLN do 166,70 PLN. Decyzja o obniżeniu kapitału nie została zarejestrowana do końca roku 1994. Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 24 lutego 1994 roku z dniem 28 lutego 1994 Bank został postawiony w stan likwidacji. Otwarcie likwidacji zostało zarejestrowane 24 marca 1994 roku. Likwidatorami zostali Danuta Ładoś, Barbara Wyszyńska i Elżbieta Polacka. Umową notarialną z dnia **25 marca 1994** roku przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie. Transakcja ta została wpisana do rejestru w dniu 12 lipca 1994 roku. Tego samego dnia wykreślono z rejestru oddziały w Lesznie, Kępnie, Nowym Tomysłu, Katowicach, Rybniku, Szczecinie, Wrocławiu, Gnieźnie, Rogoźnie, Wrześni i Poznaniu. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny nadal wynosił 1,5 mln PLN i dzielił się na 600 akcji o wartości nominalnej 2.500,00 PLN każda.

20 stycznia 1997 roku zarejestrowano obniżenie kapitału akcyjnego Banku, o którym postanowiono 24 lutego 1994 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,10002 mln PLN i dzielił się na 600 akcji o wartości nominalnej 166,70 PLN każda.

Według stanu na 2 czerwca 2003 roku Bank był nadal w stanie likwidacji.

1. 2. Przejęcie Bydgoskiego Banku Komunalnego SA

Data: 2 września 1994

Najeżdźca: *Pierwszy Komercyjny Bank SA*

Ofiara: *Bydgoski Bank Komunalny SA*

Bydgoski Bank Komunalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 17 czerwca 1989 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 30 czerwca 1989 roku¹⁰. 4 sierpnia 1989 roku Bank został wpisany do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy pod numerem RHB 915. Kapitał założycielski Banku wyniósł 0,10075 mln PLN i dzielił się na 2.015 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 0,0755 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Romuald Konstanty Mayer.

Centrala Banku miała siedzibę w Bydgoszczy. Ostatnim Prezesem Zarządu był Marek Witold Jarociński. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego był Zbigniew Lewandowski. Ostatnim likwidatorem Banku była Elżbieta Chrzanowska-Kasprzak.

Bank rozpoczął działalność operacyjną 15 lipca 1989 roku. WZA w dniu 20 listopada 1989 roku postanowiło o II emisji akcji o wartości 0,49925 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1989. 31 grudnia 1989 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,10075 mln PLN.

3 kwietnia 1990 roku zostało zarejestrowane opłacenie całości kapitału założycielskiego, II emisja akcji oraz Oddział w Płocku. 3 lipca 1990 roku zarejestrowano oddziały w: I w Inowrocławiu i II w Bydgoszczy. 18 sierpnia 1990 roku zarejestrowano oddziały w Gdańsku i Świnoujściu. 26 września 1990 roku zarejestrowano oddziały w Chojnicach i Gorzowie Wielkopolskim. WZA w dniu 23 listopada 1990 roku postanowiło o III emisji akcji o wartości 1,8 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1990. 31 grudnia 1990 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,6 mln PLN.

¹⁰ W rejestrze sądowym podawana jest data 31 (sic!!!) czerwca 1989 roku.

26 kwietnia 1991 roku zarejestrowano III emisję akcji. WZA w dniu 21 grudnia 1991 roku postanowiło o przekształceniu akcji imiennych Banku w akcje na okaziciela. Zmiana ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. 31 grudnia 1991 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 2,4 mln PLN i dzielił się na 15.419 akcji imiennych i 32.581 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

8 stycznia 1992 roku zarejestrowano Oddział w Zielonej Górze. 29 stycznia 1992 roku zarejestrowano zmianę akcji imiennych Banku na akcje na okaziciela. 12 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w Gdańsku-Wrzeszczu i Warszawie. 31 grudnia 1992 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 2,4 mln PLN i dzielił się na 48.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

9 marca 1994 roku zarejestrowano ustanowienie w Banku zarządu komisarycznego. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Zbigniew Lewandowski. WZA w dniu 25 czerwca 1994 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 2,2992 mln PLN poprzez obniżenie zawartości nominalnej akcji z 50,00 PLN do 2,1 PLN każda. Decyzją nr 8 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 27 czerwca 1994 roku z dniem 30 czerwca 1994 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. Wpis do rejestru o otwarciu likwidacji został dokonany 26 lipca 1994 roku. Likwidatorami zostały Anna Rakowska i Atleta Irena Bornikowska. **2 września 1994** roku zawarto umowę sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego Banku Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie. 31 grudnia 1994 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 0,1008 mln PLN.

Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego 4 grudnia 2000 roku sąd wydał postanowienie o wykreśleniu Banku z rejestru RHB. Postanowienie to uprawomocniło się 3 stycznia 2001 roku i tego dnia ostatecznie wykreślono Bank z rejestru.

1. 3. Przejęcie Bank Budownictwa SA w likwidacji

Data: brak danych

Najeźdźca: *Pierwszy Komercyjny Bank SA*

Ofiara: *Bank Budownictwa SA w likwidacji*

Bank Budownictwa SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 8 lutego 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 11 maja 1990 roku. 9 stycznia 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Szczecinie pod numerem RHB 1575. Kapitał założycielski wyniósł 0,6 mln PLN i dzielił się na 2.000 akcji imiennych I emisji, uprzywilejowanych co do głosu w stosunku jeden do pięciu, o wartości nominalnej 300,00 PLN każda. Przed rejestracją założyciele wykupili 83 akcje Banku. Pierwszym Prezesem Zarządu został Grzegorz Wołyński. 1 lipca 1994 roku zarejestrowano otwarcie likwidacji Banku. Pierwszymi Likwidatorami zostały: Alicja Nikołajew i Katarzyna Nie-tupska.

Centrala Banku miała siedzibę w Szczecinie przy ulicy Żubrów 3. Ostatnim Prezesem Zarządu był Mirosław Szlachetwicz.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 11 marca 1991 roku. 5 sierpnia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości akcji założycielskich oraz akcje II emisji o wartości 0,3 mln PLN. Na koniec roku 1991 zarejestrowany i w całości opłacony kapitał akcyjny Banku wynosił 0,9 mln PLN i dzielił się na 2.000 akcji imiennych I emisji oraz 1.000 akcji na okaziciela II emisji, o wartości nominalnej 300,00 PLN każda.

16 marca 1992 roku zarejestrowano Oddział w Gdyni. WZA w dniu 27 marca 1992 roku postanowiło o określeniu 1.917 akcji I emisji o numerach od 84 do 2.000 jako akcji uprzywilejowanych co do głosu w stosunku jeden do trzech oraz o emisji akcji III emisji o wartości 0,3375 mln PLN. Zmiana, dotycząca uprzywilejowania akcji I emisji, została zarejestrowana 4 listopada 1992 roku. III emisja nie została zarejestrowana do końca roku 1992. 31 grudnia 1992 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,9 mln PLN.

10 lutego 1993 roku opłacono 0,395 mln PLN tytułem objęcia akcji III emisji¹¹. 24 marca 1993 roku zarejestrowano akcje III emisji. 31 marca 1993 roku wpłacono 0,07 mln PLN¹² na objęcie akcji IV emisji. Akcje IV emisji zostały zarejestrowane 28 kwietnia 1993 roku. Po tej rejestracji zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,29 mln PLN. WZA w dniu 30 kwietnia 1993 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,0525 mln PLN. 22 czerwca 1993 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie oraz obniżenie wysokości kapitału akcyjnego. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,2375 mln PLN i dzielił się na 3.125 akcji imiennych i 1.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 300,00 PLN każda.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 11 czerwca 1994 roku z dniem 20 czerwca 1994 roku zarządzono likwidację Banku. Otwarcie likwidacji zostało wpisane do rejestru 1 lipca 1994 roku. Likwidatorami zostały: Alicja Nikołajew i Katarzyna Nietupska.

Nastąpiła sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego Banku Pierwszemu Komercyjnemu Bankowi SA w Lublinie.

Według stanu na dzień 12 maja 2003 roku Spółka była nadal w likwidacji.

¹¹ Należy przypuszczać, że kwota 0,0575 mln PLN, stanowiąca różnicę pomiędzy wartością podwyższenia kapitału akcyjnego (0,3375 mln PLN), a kwotą wpłaty tytułem objęcia akcji (0,395 mln PLN), stanowiła nadwyżkę, związaną ze sprzedażą akcji powyżej ich wartości nominalnej.

¹² Należy przypuszczać, że kwota 0,6475 mln PLN, stanowiąca różnicę pomiędzy wartością podwyższenia kapitału akcyjnego (0,0525 mln PLN), a kwotą wpłaty tytułem objęcia akcji (0,7 mln PLN), stanowiła nadwyżkę, związaną ze sprzedażą akcji powyżej ich wartości nominalnej.

1. 4. Przejęcie Banku Morskiego SA w likwidacji

Data: 30 września 1997

Najeżdźca: Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie

Ofiara: Bank Morski SA w likwidacji

Bank Morski SA w likwidacji www.bmor.com.pl powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 5 lipca 1990 roku. Notarialny akt założycielski został sporządzony 24 października 1990 roku. 26 listopada 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Szczecinie pod numerem RHB 1491. Kapitał założycielski wyniósł 1,0 mln PLN i dzielił się na 1.000 akcji, w tym 500 akcji uprzywilejowanych co do prawa głosu i dywidendy, o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 1/4 kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marek Przygodzki. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego był Janusz Janicki. 25 sierpnia 1997 roku zarejestrowano otwarcie likwidacji Banku.

Centrala Banku ma siedzibę w Szczecinie przy ulicy Dąbrowskiego 38/40. Ostatnim Prezesem Zarządu był Bogdan Kopeć. Likwidatorem jest Alicja Nikolajew.

WZA w dniu 8 stycznia 1991 roku postanowiło o emisji akcji II emisji o wartości 0,069 mln PLN oraz oznaczyło jako uprzywilejowane 583 akcje. 24 stycznia 1991 roku opłacono 1/2 kapitału założycielskiego. 11 kwietnia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. Działalność operacyjną Bank rozpoczął w dniu 26 kwietnia 1991 roku. WZA w dniu 28 czerwca 1991 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji z 1.000,00 PLN na 10,00 PLN. 9 września 1991 roku zarejestrowano akcje II emisji, które zostały opłacone aportem. 11 września 1991 roku zarejestrowano zmiany, dotyczące nominału akcji Banku. 20 grudnia 1991 roku zarejestrowano oddziały: I i II w Szczecinie, w Policach, Pile i Stargardzie Szczecińskim. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,069 mln PLN i dzielił się na 106.900 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda, w tym 58.300 akcji uprzywilejowanych co do głosu i dywidendy.

WZA w dniu 9 maja 1992 roku postanowiło o emisji akcji III emisji o wartości 0,631 mln PLN, IV emisji o wartości 0,1586 mln PLN oraz V

emisji o wartości 1,731 mln PLN. Akcje III emisji zostały opłacone 9 maja 1992 roku. 20 czerwca 1992 roku opłacono akcje IV emisji. Uchwałą WZA Banku z dnia 26 czerwca 1992 roku został on z dniem 1 lipca 1992 roku postawiony w stan likwidacji. 8 lipca 1992 roku zarejestrowano akcje III emisji. 13 października 1992 roku zarejestrowano akcje IV emisji oraz Oddział w Świnoujściu. 18 grudnia 1992 roku opłacono akcje V emisji. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. 31 grudnia 1992 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,8586 mln PLN.

28 stycznia 1993 roku zarejestrowano akcje V emisji, Oddział w Gdyni oraz zmianę siedziby Oddziału w Świnoujściu. 25 czerwca 1993 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku-Nowym Porcie. 31 grudnia 1993 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 3,5896 mln PLN.

11 stycznia 1994 roku zarejestrowano wprowadzenie w Banku zarządu komisarycznego. Pierwszym Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Janusz Janicki. 18 sierpnia 1994 roku wykreślono z rejestru Oddział w Gdańsku-Nowym Porcie. WZA w dniu 9 grudnia 1994 roku postanowiło o VI emisji akcji o wartości 0,36456 mln PLN. 16 grudnia 1994 roku akcje VI emisji zostały opłacone. Emisja ta została zarejestrowana 20 grudnia 1994 roku. 31 grudnia 1994 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 3,95416 mln PLN.

12 maja 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Starogardzie Szczecińskim. 13 października 1995 roku wykreślono z rejestru oddziały w Pile i Świnoujściu.

WZA w dniu 26 czerwca 1997 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 3,5952 mln PLN i o zmianie nominału akcji na 1,00 PLN. 25 sierpnia 1997 roku wpisano do rejestru otwarcie likwidacji Banku. Na podstawie uchwały WZA z dnia **30 września 1997** roku tego samego dnia przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Powszechnemu Bankowi Kredytowemu SA. Transakcja ta została wpisana do rejestru w dniu 5 grudnia 1997 roku.

22 maja 1998 roku zarejestrowano obniżenie kapitału akcyjnego Banku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,35896 mln PLN i dzielił się na 358.960 akcji o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. Według stanu na 12 maja 2003 roku Bank pozostawał w likwidacji.

1. 5. Przejęcie HypoVereinsbank Polska SA

Data: 14 października 1999

Najeżdźca: Bank Przemysłowo-Handlowy SA

Ofiara: HypoVereinsbank Polska SA

HypoVereinsbank Polska SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 7 grudnia 1995 roku jako Vereinsbank Polska SA w Warszawie. Notarialny akt założycielski został sporządzony 19 stycznia 1996 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce 6 lutego 1996 roku. Kapitał założycielski wyniósł 32,0 mln PLN i dzielił się na 320 akcji imiennych o wartości nominalnej 100.000,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Udo Clesius.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Jana Pawła II 23, a ostatnio przy ulicy 1-go Sierpnia 6A.

Działalność operacyjną Bank podjął 9 września 1996 roku. WZA w dniu 25 października 1996 roku podjęło decyzję o emisji akcji imiennych serii „B” o wartości 43,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 10 grudnia 1996 roku. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 75,0 mln PLN i dzielił się na 750 akcji imiennych o wartości nominalnej 100.000,00 PLN każda.

WZA w dniu 17 lutego 1997 roku podjęło decyzję o emisji akcji imiennych serii „C” o wartości 110,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 3 kwietnia 1997 roku. WZA w dniu 10 czerwca 1997 roku podjęło decyzję o emisji akcji imiennych serii „D” o wartości 91,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 4 września 1997 roku. Na koniec roku 1997 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 276,0 mln PLN i dzielił się na 2.760 akcji imiennych o wartości nominalnej 100.000,00 PLN każda.

WZA w dniu 28 września 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **HypoVereinsbank Polska SA** oraz o emisji akcji serii „E” o wartości 100,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1998. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 276,0 mln PLN.

12 stycznia 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” oraz zmianę nazwy Banku na **HypoVereinsbank Polska SA**. 21 stycznia

1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę 1-go Sierpnia 6A w Warszawie. 12 października 1999 roku Bank połączył się, jako przejmowany, z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA w Krakowie, jako przejmującym. 14 października 1999 roku Bank HypoVe-reinsbank Polska SA został wykreślony z rejestru sądowego.

1. 6. Przejęcie Domu Maklerskiego „Merkury” Pierwszego Komercyjnego Banku SA

Data: brak danych

Najeżdźca: Dom Maklerski PBK SA

Ofiara: Dom Maklerski „Merkury” Pierwszego Komercyjnego Banku SA

PBK Asset Management SA powstała w roku 1997 jako Dom Maklerski „Merkury” Pierwszego Komercyjnego Banku SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 9 października 1997 roku. 13 listopada 1997 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Wydział XVI Gospodarczy pod numerem RHB 52045. Kapitał założycielski wyniósł 8,0 mln PLN i dzielił się na 80.000 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. W skład pierwszego Zarządu weszli: Artur Marek Lalek, Marek Zygmunt Wujec i Dariusz Józef Strzyżewski. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000030805.

Centrala Spółki ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy Alejach Jerozolimskich 2, a ostatnio przy ulicy Szymczaka 5.

24 czerwca 1998 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego. WZA w dniu 30 czerwca 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 7,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 23 października 1998 roku i została objęta aportem o wartości 7,5 mln PLN. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 15,5 mln PLN.

19 lutego 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zmieniła swoje zezwolenie, zgadzając się dodatkowo na podejmowanie przez Spółkę czynności związanych z obsługą towarzystw funduszy powierniczych. WZA w dniu 31 sierpnia 1999 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki

na **PBK Asset Management SA**. Zmiana nazwy została zarejestrowana 9 września 1999 roku. 24 września 1999 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego. 16 listopada 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Szymczaka 5 w Warszawie. Majątek Spółki wniesiony został aportem do Domu Maklerskiego PBK SA.

14 lipca 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała spółce Bank Austria Creditanstalt International AG zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. 29 listopada 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bank Austria Aktiengesellschaft z siedzibą w Wiedniu (dawniej: Sparkasse Stockerau Aktiengesellschaft) zgody na nabycie akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na WZA, poprzez nabycie akcji Powszechnego Banku Kredytowego w Warszawie SA, będącego podmiotem dominującym w stosunku do Spółki.

Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000030805. 14 lutego 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bayerische Hypo- und Vereinsbank Aktiengesellschaft z siedzibą w Monachium zgodę na nabycie w sposób pośredni (poprzez nabycie akcji Bank Austria Aktiengesellschaft z siedzibą w Wiedniu) akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50 % głosów na WZA. W roku 2001 Spółka objęła całą emisję akcji serii „D” PBK ATUT Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA, co dało jej 6,21% głosów na WZA tej Spółki. 20 listopada 2001 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA otrzymał zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy. Na koniec roku 2001 Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA posiadał pakiet 99,94% akcji Spółki.

W roku 2002 dotychczasowi klienci PBK Asset Management SA skorzystali z oferty CAIB Investment Management i przenieśli swoje aktywa do tej spółki. 22 listopada 2002 roku Bank Przemysłowo – Handlowy PBK SA sprzedał na rzecz PBK Inwestycje SA 99,94% akcji Spółki.

1. 7. Przejęcie Pierwszego Komercyjnego Banku SA

Data: 29 grudnia 1999

Najeżdźca: Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie

Ofiara: Pierwszy Komercyjny Bank SA

PKBL SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 24 listopada 1990 roku jako Pierwszy Komercyjny Bank SA z siedzibą w Lublinie. Założycielski akt notarialny został sporządzony 9 stycznia 1991 roku. 28 stycznia 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Lublinie pod numerem RHB 2108. Kapitał założycielski wyniósł 0,18 mln PLN i dzielił się na 180 akcji serii „A” oraz 6,0 mln USD i dzielił się na 6.000 akcji serii „B”. Głównym udziałowcem-założycielem Banku był Dawid Bogatin. Pierwszym Prezesem Zarządu został Ryszard Fijałkowski. 13 września 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000043914.

Centrala mieściła się początkowo w Lublinie przy ulicy Krakowskie Przedmieście 47, a ostatnio w Warszawie. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Jerzy Stopyra. Ostatnim Prezesem Zarządu był Tomasz Zasoi.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce w dniu 4 lutego 1991 roku. WZA w dniu 1 marca 1991 roku podjęło decyzję o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 45,0 mln PLN w drodze emisji akcji serii „C”. 8 sierpnia 1991 roku zarejestrowano Oddział w Rzeszowie. 26 sierpnia 1991 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 6 września 1991 roku zarejestrowano oddziały Banku w: Poznaniu, Kraśniku, Lubartowie, Białej Podlaskiej, Chełmie, Zamościu, Puławach i Warszawie. 21 października 1991 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 45,0 mln PLN. WZA w dniu 21 listopada 1991 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,17083 mln USD w drodze emisji akcji serii „D”. Emisja ta została zarejestrowana 22 listopada 1991 roku¹³. 12 grudnia 1991 roku zarejestrowano oddziały w Lublinie oraz w Tarnobrzegu.

25 marca 1992 roku zarejestrowano oddziały w Krakowie, Gdańsku, Piotrkowie Trybunalskim i Szczecinie. 15 kwietnia 1992 roku zarejestro-

¹³ W rejestrze sądowym przy wpisie numer 8 w pozycji „UWAGI” znajduje się następujący komentarz: „wykreślono z urzędu wpis w rubryce nr 3 postanowieniem z dnia 16.XI.1993 roku.”.

zowano Oddział nr II w Lublinie. W roku 1992 Narodowy Bank Polski przejął pakiet ponad 99% akcji Banku. WZA w dniu 17 lipca 1992 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na „PIERWSZY KOMERCYJNY BANK SPÓŁKA AKCYJNA W LUBLINIE”.

Z dniem 8 lutego 1993 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego ustanowił w Banku zarząd komisaryczny na okres 6 miesięcy. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Jan Rejent. 12 maja 1993 roku została zarejestrowana zmiana nazwy Banku. WZA w dniu 23 października 1993 roku postanowiło o zmianie wysokości kapitału akcyjnego Banku w ten sposób, że wynosił on 5,88 mln PLN i dzielił się na 58.800 akcji imiennych o wartości 100,00 PLN każda. 2 listopada 1993 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego przedłużył okres powołania zarządu komisarycznego do dnia 7 lutego 1994 roku. 16 listopada 1993 roku zarejestrowano zmianę wysokości kapitału akcyjnego Banku. 30 grudnia 1993 roku zarejestrowano kolejną zmianę wysokości kapitału akcyjnego Banku. Po tej zmianie kapitał akcyjny Banku wynosił 25,1098 mln PLN i dzielił się na 6.277.450 akcji imiennych o wartości nominalnej 4,00 PLN każda.

WZA w dniu 31 marca 1994 postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 15,0 mln PLN. 30 czerwca 1994 roku Bank posiadał pakiet 0,03% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA. WZA w dniu 23 sierpnia 1994 roku postanowiło o kolejnej emisji akcji o wartości 48,0 mln PLN. 5 października 1994 roku wykreślono z rejestru zarząd komisaryczny. 25 października 1994 roku zarejestrowano emisję akcji z 31 marca 1994 roku. 29 listopada 1994 roku zarejestrowano emisję akcji z dnia 23 sierpnia 1994 roku, wykreślono z rejestru Oddział w Warszawie oraz zarejestrowano oddziały: w Inowrocławiu, I i II w Bydgoszczy, w Chojnicach, w Gdańsku, w Płocku, w Świnoujściu, w Grudziądzu, w Zielonej Górze oraz I i II w Warszawie. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 88,1098 mln PLN i dzielił się na 22.027.450 akcji o wartości nominalnej 4,00 PLN każda.

12 stycznia 1995 roku wykreślono z rejestru Oddział w Poznaniu i zarejestrowano oddziały w: Gnieźnie, Katowicach, Kępnie, Lesznie, Nowym Tomysłu, Rybniku, Wrocławiu, Wrześni, Nowym Sączu, Gdyni, II Oddział w Szczecinie oraz oddziały I i II w Poznaniu. 12 maja 1995 roku wykreślono z rejestru oddziały w Kępnie, Rogoźnie, Wrześni, Puławach, Gdańsku i Szczecinie oraz zarejestrowano: I Oddział w Szczecinie, Oddział

Regionalny w Bydgoszczy i Oddział w Mielcu. 28 sierpnia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Pile.

WZA w dniu 19 marca 1996 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 78,6102 oraz o określeniu akcji Banku jako 27.450 akcji serii „A” i 6.250.000 akcji serii „B” o wartości nominalnej 4,00 PLN każda, jako akcji uprzywilejowanych co do głosu. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 166,72 mln PLN i dzielił się na 41.680.000 akcji o wartości nominalnej 4,00 PLN każda.

7 lutego 1997 roku wykreślono z rejestru wszystkie dotychczasowe wpisy, dotyczące oddziałów Banku, i następnie zarejestrowano oddziały w: Białej Podlaskiej, Oddział Regionalny w Bydgoszczy, I i II w Bydgoszczy, Chełmie, Chojnicach, Gdańsku, Gdyni, Gnieźnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Katowicach, Krakowie, Kraśniku, Lesznie, Lubartowie, I i II w Lublinie, Łęcznej, Mielcu, Nowym Sączu, Nowym Tomysłu, Pile, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, I i II w Poznaniu, Rybniku, Rykach, Rzeszowie, I i II w Szczecinie, Świnoujściu, Tarnobrzegu, I i II w Warszawie, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze. 6 marca 1997 roku zarejestrowano Oddział w Kielcach oraz jako oddział Banku Biuro Maklerskie w Warszawie. 28 marca 1997 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Western Union w Warszawie. 11 grudnia 1997 roku wykreślono z rejestru Oddział Regionalny w Bydgoszczy.

W styczniu 1998 roku Bank uruchomił spółkę pośrednictwa kredytowego Dom Kredytowy PKB Sp. z o.o. . W dniu 27 października 1998 roku została zawarta umowa, dotycząca sprzedaży Powszechnemu Bankowi Kredytowemu SA przez Narodowy Bank Polski akcji Banku, reprezentujących 99,93% jego kapitału akcyjnego. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 166,72 mln PLN. Bank wygenerował za rok 1998 stratę netto w wysokości ponad 24,6 mln PLN.

WZA w dniu 27 lutego 1999 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego o kwotę 10,0 mln PLN w drodze umorzenia 250.000 akcji. 11 czerwca 1999 roku zostało zarejestrowane obniżenie kapitału akcyjnego oraz wykreślono z rejestru oddział „Biuro Maklerskie w Warszawie”. 1 lipca 1999 roku sfinalizowano zawartą jeszcze w 1998 roku transakcję zakupu Banku, podpisując ostateczną umowę, dotyczącą zakupu przedsiębiorstwa bankowego Banku¹⁴. 19 lipca 1999 roku wykreślono z rejestru wszystkie

¹⁴ Ostatecznie Pierwszy Komercyjny Bank SA w Lublinie utracił licencję na prowadzenie działalności bankowej 29 grudnia 1999 roku.

oddziały Banku. WZA w dniu 8 października 1999 roku postanowiło o:

- obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 155,996936 mln PLN w drodze umorzenia 38.999.234 akcji,
- zmianie nazwy Spółki na **PKBL SA**,
- zmianie przedmiotu działalności na pośrednictwo finansowe z wyłączeniem wykonywania czynności bankowych oraz obsługę nieruchomości, wynajem i działalność związaną z prowadzeniem interesów.

Zmiany te zostały zarejestrowane **29 grudnia 1999** roku. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1999 wynosił 0,723064 mln PLN i dzielił się na 180.766 akcji imiennych, w tym 177.350 akcji uprzywilejowanych co do głosu o wartości nominalnej 4,00 mln PLN. Spółka wypracowała w roku 1999 zysk netto w wysokości ponad 128,55 mln PLN, który w całości przeznaczono na pokrycie strat z lat poprzednich.

W roku 2000 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości 0,715 mln PLN.

13 września 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000043914. 15 listopada 2001 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Warszawę.

Na koniec roku 2002 głównym akcjonariuszem Spółki była spółka PBK Inwestycje SA. Posiadała ona pakiet 84,50% kapitału, dający prawo do wykonywania 84,80% głosów na WZA Spółki. Średnie zatrudnienie w roku 2002 wynosiło 1 osobę.

W dniu 10 stycznia 2003 roku Zarząd Spółki złożył w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki.

1. 8. Przejęcie BANKU AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA

Data: 31 października 2000

Najeżdźca: Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie

Ofiara: BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA

BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA powstał na podstawie Decyzji nr 5 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 17 stycznia 1991 roku jako „BANK CREDITANSTALT” SA. Bank został powołany aktem założycielskim z dnia 26 lutego 1991 roku. Osobowość

prawną Bank uzyskał w dniu 25 kwietnia 1991 roku, kiedy to Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy wpisał go do rejestru handlowego pod numerem RHB 26804. Kapitał założycielski wynosił 6,307 mln PLN¹⁵ i składał się z 1.000 akcji o wartości nominalnej 6.307 PLN każda. 100% akcjonariuszem Banku został austriacki bank Creditanstalt Bankverein. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jacek Mościcki.

Centrala Banku mieściła się w Warszawie, początkowo przy ulicy Prostej 69, a ostatnio przy ulicy Emilii Plater 53. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Alarich Fenyves, zaś Prezesem Zarządu – Jacek Mościcki.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 2 września 1991 roku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 6,307 mln PLN.

WZA w dniu 14 sierpnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 7,890057 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił nadal 6,307 mln PLN.

11 sierpnia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. Emisja ta została przed rejestracją opłacona w 50%. Zarejestrowany kapitał akcyjny na koniec roku 1993 wynosił 14,197057 mln PLN i dzielił się na 2.251 akcji o wartości nominalnej 6.307 PLN każda.

27 października 1994 roku została założona spółka CA Leasing Polska Sp. z o.o., w której Bank objął 50% udziałów o wartości 0,55 mln PLN. 21 listopada 1994 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału emisji serii „B” oraz Oddział w Poznaniu. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 14,197057 mln PLN.

20 marca 1995 roku została założona spółka CA Property Sp. z o.o., w której Bank objął 100% udziałów o wartości 0,004 mln PLN. 14 lipca zarejestrowano Oddział w Krakowie oraz emisję akcji serii „C” o wartości 16,852304 mln PLN. WZA w dniu 21 grudnia 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 17,501925 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 31,049361 mln PLN i dzielił się na 4.923 akcje imienne o wartości nominalnej 6.307 PLN każda.

¹⁵ Według danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego kapitał założycielski wynosił 70,0 mln ATS.

2 lutego 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. WZA w dniu 29 lipca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 41,50006 mln PLN. 22 sierpnia 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. 21 października 1996 roku zarejestrowano trzy oddziały Banku w Warszawie i Oddział we Wrocławiu. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 90,051346 mln PLN i dzielił się na 14.278 akcji imiennych o wartości nominalnej 6.307 PLN każda. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 9,1 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 19,9%. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996.

22 kwietnia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku. WZA w dniu 28 listopada 1997 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na Bank Austria Creditanstalt Poland SA. Dnia 22 grudnia 1997 roku Bank uzyskał zgodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego na zmianę w statucie, polegającą na zmianie nazwy. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 100% kapitału akcyjnego Banku posiadał Creditanstalt-Bankverein. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 7,2 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14,1%. Bank zatrudniał 334 pracowników. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997.

5 marca 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA. W wyniku zmian organizacyjnych i właścicielskich w Austrii w marcu 1998 roku właścicielem wszystkich akcji Banku stał się Bank Austria Creditanstalt International AG, prowadzący całą działalność zagraniczną połączonej grupy. 24 kwietnia 1998 roku zarejestrowano oddziały Banku w Katowicach i Łodzi. W roku 1998 Bank zaangażował się kapitałowo we wzrost kapitału udziałowego spółki CA Property Sp. z o.o. o kwotę 10,0 mln PLN. W roku 1998 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 31 grudnia 1998 roku 100% kapitału akcyjnego Banku posiadał Bank Austria Creditanstalt Zentral- und Osteuropa Holding GmbH. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 15,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,8%. Bank zatrudniał 356 pracowników. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998.

1 marca 1999 roku Bank zmienił siedzibę swojej Centrali. Przeniósł się z ulicy Prostej 69 na ulicę Emilii Plater 53 w Warszawie. Zmiana sie-

dziby została zarejestrowana w dniu 15 marca 1999 roku. Tego samego dnia zarejestrowano także kolejny oddział Banku w Warszawie. W połowie roku 1999 podjęta została decyzja o połączeniu Banku z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA, w którym udział Bank Austria Creditanstalt International AG wynosił 43%. Kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1999 zmianie i na 31 grudnia 1999 wynosił 90,051346 mln PLN. 100% akcji Banku znajdowało się w posiadaniu Bank Austria Creditanstalt International AG z siedzibą w Wiedniu, Austria. Wypracowany w roku 1999 zysk netto wynosił ponad 12,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wyniósł 13,5%. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Na koniec roku 1999 Bank prowadził działalność w 9 oddziałach i 1 filii.

WZA w dniu 26 czerwca 2000 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z Powszechnym Bankiem Kredytowym SA, jako przejmującym. 9 października 2000 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „E” Powszechnego Banku Kredytowego SA, przeznaczona dla akcjonariusza Banku, w związku z przeprowadzanym połączeniem. Jednocześnie sąd postanowił o rejestracji połączenia i wykreśleniu z rejestru spółki BANK AUSTRIA CREDITANSTALT POLAND SA. Po uprawomocnieniu się tego postanowienia 31 października 2000 roku Bank został ostatecznie wykreślony z rejestru handlowego.

1. 9. Przejęcie Powszechnego Banku Kredytowego SA w Warszawie

Data: 31 grudnia 2001

Najeźdźca: Bank Przemysłowo-Handlowy SA

Ofiara: Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie

Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁶ z dnia 11 kwietnia 1988 jako Państwowy Bank Kredytowy w Warszawie. Fundusz

¹⁶ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Państwowego Banku Kredytowego w Warszawie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 137 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

statutowy wyniósł 64,05 mln PLN. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą **Powszechny Bank Kredytowy SA**. Założycielski akt notarialny został sporządzony 8 października 1991 roku. 25 listopada 1991 roku Bank został wpisany do rejestru sądowego postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy – Rejestrowy Sąd Gospodarczy w dziale B pod numerem 29543. Kapitał założycielski wyniósł 64,05 mln PLN i dzielił się na 6.405.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda.. 100% kapitału zakładowego objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu została Ewa Kawecka-Włodarczak. 9 lipca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000022611.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie, początkowo przy ulicy Nowy Świat 6/12, a ostatnio przy ulicy Towarowej 25A. Ostatnią Przewodniczącą Rady Banku od 2 kwietnia 2001 roku była Christine Bogdanowicz – Bindert. Ostatnim Prezesem Zarządu od 2 października 1995 był Andrzej Antoni Podsiadło.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku¹⁷.

14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁸ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą **Powszechny Bank Kredytowy SA w Warszawie**. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. Bank został wpisany do rejestru handlowego 25 listopada 1991 roku.

Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny wynosił nadal 64,05 mln PLN. 100% kapitału było w rękach Skarbu Państwa.

27 stycznia 1992 roku zarejestrowano oddziały: I, III, VIII, IX, XIII i XIV w Warszawie, w Augustowie, I w Białymstoku, w Białymstoku Podlaskim, Ciechanowie, Działdowie, Elku, Giżycku, Graje-

¹⁷ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

¹⁸ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

wie, Grodzisku Mazowieckim, Grójcu, Hajnówce, III w Krakowie, w Kołobrzegu, Kozienicach, Łomży, V w Łodzi, w Makowie Mazowieckim, Mławie, II w Olsztynie, w Ostrołęce, Ostrowii Mazowieckiej, Piasecznie, Pisz, Pruszkowie, Przasnyszu, Puławsku, I w Radomiu, I w Rybniku, w Sokółce, Suwałkach, Wołominie, II w Zabrzu i w Sosnowcu.

1 lutego 1993 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku. 4 maja 1993 roku zarejestrowano Oddział w Wyszku. 24 maja 1993 roku zarejestrowano Oddział w Dobrym Mieście. 1 października 1993 roku zarejestrowano jako oddział Banku Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy w Borowskim Lesie. 3 grudnia 1993 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu.

WZA w dniu 30 maja 1994 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji 595.000 akcji serii „A”, przenosząc z kapitału zapasowego kwotę 5,95 mln PLN na kapitał akcyjny. 27 czerwca 1994 roku zarejestrowano nowe akcje serii „A” oraz zmiany siedzib oddziałów w Augustowie, Ciechanowie, Piasecznie i Sokółce. 29 września 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Radomiu. 10 października 1994 roku zarejestrowano Oddział w Poznaniu. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny wynosił 70,0 mln PLN i dzielił się na 7.000.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% kapitału było w rękach Skarbu Państwa.

27 stycznia 1995 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. 30 czerwca 1995 roku Bank przejął kontrolny pakiet akcji Górnośląskiego Banku Gospodarczego SA. W roku 1995 nie było zmiany wysokości kapitału akcyjnego Banku. 100% kapitału było w rękach Skarbu Państwa. Bank wypłacił akcjonariuszowi dywidendę za rok 1995 w wysokości 20,0 mln PLN.

6 lutego 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Ostrowi Mazowieckiej. 22 marca 1996 roku Bank objął pakiet akcji założycielskich spółki Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK-Życie SA. WZA w dniu 10 czerwca 1996 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji 3.000.000 akcji serii „A”, przenosząc z kapitału rezerwowego kwotę 30,0 mln PLN na kapitał akcyjny. Akcje te zarejestrowano 9 sierpnia 1996

roku. WZA w dniu 7 października 1996 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 8,0 mln PLN, które objął Skarb Państwa, opłacając je aportem w postaci akcji Polskiego Banku Rozwoju SA. 6 listopada 1996 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „B”. 13 listopada 1996 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy i Szczecinie oraz zmiany siedzib oddziałów XIII i XIV w Warszawie, w Bielsku Podlaskim, Pruszkowie, Grodzisku Mazowieckim, Grójcu, Łomży, Ostrołęce i Suwałkach. Na koniec roku 1996 Bank posiadał między innymi akcje Banku Amerykańskiego w Polsce SA, Banku Unii Gospodarczej SA, Gospodarczego Banku Południowo-Zachodniego SA, Górnośląskiego Banku Gospodarczego SA, Kredyt Banku SA, Polskiego Banku Rozwoju SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA oraz PBK Leasing SA. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 108,0 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku jedynym akcjonariuszem Banku był Skarb Państwa. Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości ponad 223,7 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14,2%. Zatrudnienie na koniec roku 1996 wyniosło 5.873,4 etatu.

4 marca 1997 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie w Warszawie. 23 maja 1997 roku WZA podjęło decyzję o podziale akcji Banku w stosunku 1:2. Po tej decyzji kapitał akcyjny Banku dzielił się na 20.000.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „A” oraz 1.600.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „B” o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. Zmianę tę zarejestrowano 30 maja 1997 roku. 25 czerwca 1997 roku zarejestrowano IV Oddział w Warszawie oraz Stołeczny oddział Regionalny w Warszawie. W roku 1997 Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji Kredyt Banku SA. W połowie roku 1997 Bank posiadał pakiet 20,0% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA. Dokapitalizowano także istniejące już podmioty, wchodzące w skład grupy kapitałowej – Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK SA oraz Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK – Życie SA. 1 lipca 1997 roku zarejestrowano IV Oddział w Warszawie. Jednakże pomyślnie zakończono

na prywatyzacja była najważniejszym wydarzeniem roku 1997. Od początku roku kontynuowane były prace związane z przetargiem na wyłonienie inwestora strategicznego oraz opracowaniem prospektu emisyjnego. Rada Ministrów 15 lipca 1997 roku zdecydowała o zmianie ścieżki prywatyzacyjnej Banku. Zaniechano sprzedaży do 65% akcji Banku w drodze przetargu dla inwestora lub konsorcjum inwestorów strategicznych oraz sprzedaży do 15% akcji w drodze oferty publicznej. Zgodnie z nową ścieżką prywatyzacyjną Banku do oferty publicznej zostało skierowanych 70% akcji, do nieodpłatnego nabycia przez uprawnionych pracowników Banku przeznaczono 15% akcji, zaś 10% zarezerwowano z przeznaczeniem na zasilenie funduszy emerytalnych, a 5% akcji stanowiło tzw. rezerwę reprywatyzacyjną. 1 sierpnia 1997 roku utworzono Stołeczny Oddział Regionalny. 26 sierpnia 1997 roku Komisja Papierów Wartościowych wyraziła zgodę na wprowadzenie do publicznego obrotu 20.000.000 akcji Banku serii „A” i 1.600.000 akcji serii „B”. 30 września 1997 roku Bank nabył przedsiębiorstwo bankowe Banku Morskiego SA w likwidacji, uzyskując pomoc finansową na sanację przejętego przedsiębiorstwa bankowego, w formie pożyczek preferencyjnych z Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (50,0 mln PLN) i Narodowego Banku Polskiego, a także zwolnienia z odprowadzania rezerwy obowiązkowej. 1 października 1997 roku nastąpiło dopuszczenie 16.760.000 akcji serii „A” Banku do obrotu giełdowego oraz podanie przez Ministra Skarbu do publicznej wiadomości cen, po jakich będą sprzedawane akcje Banku w publicznej ofercie. 1 października 1997 roku zarejestrowano Warmińsko-Mazowiecki Oddział Regionalny Ciechanów. 3 października 1997 roku zarejestrowano Północno-Wschodni Oddział Regionalny Białystok, Północno – Zachodni Oddział Regionalny Szczecin oraz, jako oddziały Banku, pięć placówek przejętego Banku Morskiego SA: II i III Oddział w Szczecinie, Oddział w Stargardzie Szczecińskim, Oddział w Policach i Oddział w Gdyni, a także zmieniono nazwę Oddziału w Szczecinie na I Oddział w Szczecinie oraz wykreślono z rejestru Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy w Borowskim Lesie. W roku 1997 utworzono firmę PBK Ochrona SA. 15 października 1997 roku utworzono Warmińsko-Mazowiec-

ki Oddział Regionalny. W efekcie publicznej oferty Skarb Państwa sprzedał 14.418.000 akcji serii „A”, stanowiące 66,75% kapitału akcyjnego Banku. Redukcja zleceń w transzy małych inwestorów wyniosła 92%. Oferta przyniosła wpływy do budżetu w wysokości 1.007,0 mln PLN. 20 października 1997 roku Kredyt Bank PBI SA sprzedał część posiadanych akcji Banku. Po tej transakcji Kredyt Bank PBI SA posiadał pakiet 6,07% akcji Banku. 21 października 1997 roku akcje Banku zadebiutowały na rynku podstawowym Giełdy Papierów Wartościowych SA w Warszawie. Pierwszy kurs akcji wyniósł 80,50 PLN i był o 22,9% wyższy niż wyniosła cena sprzedaży w transzy najmniejszych inwestorów. 1 listopada 1997 roku rozpoczął działalność operacyjną Północno-Wschodni Oddział Regionalny Białystok. W dniu 17 listopada 1997 roku Bank podjął decyzję o objęciu nowej emisji akcji (seria „B”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA o wartości 8,0 mln PLN. 27 listopada 1997 roku zarejestrowano Centralny Oddział Regionalny Łódź i Południowy Oddział Regionalny Sosnowiec oraz Oddział w Inowrocławiu. 3 grudnia 1997 roku Bank podpisał z Narodowym Bankiem Polskim porozumienie w sprawie warunków pomocy w związku z sanacją Banku Morskiego SA. 8 grudnia 1997 roku utworzono Centralny Oddział Regionalny. W dniu 30 grudnia 1997 roku Bank objął akcje (seria „C”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA o wartości następnych 8,0 mln PLN oraz akcje nowej emisji (seria „C”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA o wartości 10,0 mln PLN. Na koniec roku 1997 Bank posiadał między innymi akcje Banku Amerykańskiego w Polsce SA, Banku Unii Gospodarczej SA, Dolnośląskiego Banku Gospodarczego SA w likwidacji, Górnośląskiego Banku Gospodarczego SA, Polskiego Banku Rozwoju SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA, Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA oraz PBK Leasing SA. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wynosił 108,0 mln PLN. W wyniku prywatyzacji oraz dodatkowych zakupów akcji Banku SA na giełdzie przez wiodących inwestorów na 31 grudnia 1997 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Ministerstwo Skarbu Państwa w Warszawie	33,25%	33,25%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA	20,00%	20,00%
Creditanstalt Bankverein AG	16,08%	16,08%
Kredyt Bank PBI SA w Warszawie	6,04%	6,04%
Pozostali akcjonariusze	24,63%	24,63%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości około 272,0 mln PLN. Wyplacona akcjonariuszom dywidenda za rok 1997 wyniosła 53,97845185 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku posiadał wartość 13,7%. Zatrudnienie na koniec roku 1997 wyniosło 6.006,15 etatu.

Rok 1998 charakteryzował się porządkowaniem portfela inwestycyjnego Banku. 2 stycznia 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego (seria „C”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA. 8 stycznia 1998 roku zarejestrowano oddziały w Siedlcach i Tarnowie. 12 stycznia 1998 roku rozpoczął działalność operacyjną Południowy Oddział Regionalny Sosnowiec. 14 stycznia 1998 roku sfinalizowano umowę, dotyczącą sprzedaży Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA 600.000 akcji (serie „A” i „B”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA. 23 stycznia 1998 roku Creditanstalt Bankverein Austria zakupił akcje Banku, dające mu, wraz z wcześniej posiadanymi, 18,06% głosów na WZA. 27 stycznia 1998 roku Bank nabył od Kredyt Bank PBI SA znaczący pakiet akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA, uzyskując po tej transakcji 24,98% udziału w głosach na WZA tego towarzystwa. 5 lutego 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego (seria „B”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA. 24 lutego 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego (seria „C”) Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA. W tym samym roku dokonano sprzedaży znaczących pakietów akcji Polskiego Banku Rozwoju SA oraz To-

warzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA, uzyskując z tych dwóch transakcji łącznie ponad 63,0 mln PLN. Przygotowywano także sprzedaż znaczącego pakietu akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA. 11 marca 1998 roku zarejestrowano Oddziały w Pile, Lublinie i Płocku. 21 maja 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Towarową 25A. W roku 1998 opracowano również transakcję przejęcia Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA, a 30 czerwca 1998 roku dokonano zakupu od Polskiego Banku Rozwoju SA i Overseas B.V. pakietu 100% akcji Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Atut SA. Także w czerwcu 1998 roku Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA oraz Kulczyk Holding SA sprzedali swoje udziały w Banku. Nabywcami były: niemiecki Westdeutsche Landesbank Girozentrale AG oraz austriacki Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG, które objęły po 9,9% akcji. W dniu 27 października 1998 roku została zawarta umowa, dotycząca sprzedaży Bankowi przez Narodowy Bank Polski akcji Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA, reprezentujących 99,93% kapitału akcyjnego Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA. 3 września 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Grójcu i Lublinie. W roku 1998 Bank Austria Creditanstalt nabył od Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA i od Westdeutsche Landesbank Girozentrale AG kolejne pakiety akcji Banku, by na koniec tego roku osiągnąć poziom posiadanych akcji w wysokości 27,5%. 4 grudnia 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Creditanstalt AG pakietu akcji zapewniającego przekroczenie, łącznie z podmiotem dominującym, którym jest Bank Austria AG, progu 33%, ale nie więcej niż 50%, głosów na WZA Banku. Na koniec roku 1998 Bank posiadał między innymi akcje Banku Amerykańskiego w Polsce SA, Banku Unii Gospodarczej SA, Dolnośląskiego Banku Gospodarczego SA w likwidacji, Górnośląskiego Banku Gospodarczego SA, Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA, Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK – Życie SA, Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego PBK SA, PBK ATUT Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA, PBK Leasing SA, PBK Zarządzanie Fundu-

szami Sp. z o.o., PBK Inwestycje SA, PBK Ochrona SA. Kapitał akcyjny na koniec roku 1998 pozostawał bez zmian i wynosił 108,0 mln PLN. Na 31 grudnia 1998 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Grupa Bank Austria Creditanstalt	27,5%	27,5%
Ministerstwo Skarbu Państwa w Warszawie	18,3%	18,3%
Pracownicy PBK SA	15,00%	15,00%
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	9,9%	9,9%
Long Grove N.V.	6,00%	6,00%
Pozostali akcjonariusze	23,3%	23,3%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 280,5 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1998 w wysokości 55,08 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 9,4%. Zatrudnienie na koniec roku 1998 wyniosło 6.489,3 etatu. Biuro Maklerskie Banku zajęło w roku 1998 pierwsze miejsce w rankingu domów maklerskich na rynku pierwotnym w Polsce, przeprowadzanym przez dziennik „Rzeczpospolita”.

W dniu 11 stycznia 1999 roku podpisana została umowa Akcjonariuszy pomiędzy Powszechnym Bankiem Kredytowym SA w Warszawie, Górnośląskim Bankiem Gospodarczym SA oraz Aetna International, Inc. w sprawie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego PBK SA. W wyniku umowy Grupa PBK SA objęła 60% akcji, zaś jej amerykański partner pozostałe 40% akcji. 8 lutego 1999 roku zarejestrowano I Oddział w Olsztynie. 24 lutego 1999 roku zarejestrowano oddziały w Zielonej Górze, Opolu, Kaliszu, Kielcach i Słupsku. W dniu 11 marca 1999 roku Bank podpisał z firmą Royal & Sun Alliance Overseas Holdings BV porozumienie o współpracy, zgodnie z którym firma ta objęła 60% akcji i udziału w głosach na WZA TU PBK Życie SA. Przychody Banku z tej transakcji wyniosły

21,1 mln PLN. 15 marca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Toruniu. W roku 1999 dwukrotnie (serie „C” i „D”) podniesiono kapitał akcyjny Banku – łącznie o 28,05 mln PLN. 2 kwietnia 1999 roku zarejestrowano Południowo-Wschodni Oddział Lublin oraz zmianę siedziby Stołecznego Oddziału Regionalnego Warszawa. WZA 14 maja 1999 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości 1,050465 mln PLN. 1 czerwca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Nakle nad Notecią. 21 czerwca 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. 1 lipca 1999 roku sfinalizowano zawartą jeszcze w 1998 roku transakcję zakupu Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA, podpisując ostateczną umowę, dotyczącą zakupu przedsiębiorstwa bankowego Pierwszego Komercyjnego Banku w Lublinie SA¹⁹. Jednocześnie zarejestrowano jako oddziały Banku dotychczasowe placówki Pierwszego Komercyjnego Banku SA w: Białej Podlaskiej, II i III Oddział w Bydgoszczy, Oddział w Chełmie, Chojnicach, Gdańsku, Gdyni, Grudziądzu, Inowrocławiu, Katowicach, Kielcach, I w Krakowie, w Kraśniku, Lesznie, Lubartowie, I i II w Lublinie, w Łęcznej, Mielcu, Nowym Sączu, Nowym Tomysłu, II w Pile, w Piotrkowie Trybunalskim, II w Płocku, II i III w Poznaniu, w Rybniku, Rykach, Rzeszowie, IV i V w Szczecinie, w Świnoujściu, Tarnobrzegu, VI i VII w Warszawie, II we Wrocławiu, w Zamościu, Zielonej Górze i Gorzowie Wielkopolskim. Ponadto zarejestrowano jako oddziały Banku: Biuro Western Union w Warszawie i Centrum Kart Bankowych w Warszawie. Także 1 lipca 1999 roku zmieniono wpisy w rejestrze sądowym, dotyczące wcześniej zarejestrowanych oddziałów w Lublinie, Bydgoszczy, Gdańsku, Gdyni, Inowrocławiu, Kielcach, Pile, Płocku, Poznaniu, Wrocławiu i Zielonej Górze, określając je jako I (pierwsze) oddziały w tych miastach. WZA w dniu 29 lipca 1999 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „C” o wartości 22,0 mln PLN. W sierpniu 1999 roku rozpoczęto przygotowania do procesu połączenia Banku z Bankiem Austria Creditanstalt Poland SA. 24 września 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 5 października 1999 roku zarejestrowano oddziały V i X w Warszawie

¹⁹ Ostatecznie Pierwszy Komercyjny Bank SA w Lublinie utracił licencję na prowadzenie działalności bankowej 29 grudnia 1999 roku.

i mazowiecki Oddział Regionalny Warszawa, wykreślono z rejestru Warmińsko-Mazowiecki Oddział Regionalny Ciechanów oraz zarejestrowano zmianę siedziby Północno-Zachodniego Oddziału Regionalnego Szczecin i Biura Maklerskiego w Warszawie. Inwestor strategiczny zwiększał w roku 1999 systematycznie swój udział kapitałowy w Banku, z poziomu 27,5% na początku roku do 43,5% na koniec tego okresu. Dokapitalizowano Górnośląski Bank Gospodarczy SA w Katowicach (wzrost zaangażowania Banku do 68%), Towarzystwo Ubezpieczeniowe PBK SA, Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PBK Atut SA i PBK Ochrona SA. Powołano do życia spółkę PBK Nieruchomości SA. Rozpoczęto także procedurę wydzielania ze struktur Banku działalności maklerskiej. 12 grudnia 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1999 ukształtował się na poziomie 136,05 mln PLN. Na 31 grudnia 1999 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria Creditanstalt International AG	43,5%	43,5%
Skarb Państwa	14,2%	14,2%
The Bank of New York*	6,6%	6,6%
Pracownicy PBK SA	0,8%	0,8%
Pozostali akcjonariusze	34,9%	34,9%
RAZEM	100,0%	100,0%

*Bank Depozytariusz dla programu GDR PBK SA.

Zysk netto Banku wyniósł w roku 1999 ponad 298,7 mln PLN. Wypłacona akcjonariuszom dywidenda za rok 1999 wyniosła 76,188 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 16%. Bank posiadał 332 placówki na terenie całego kraju (108 oddziałów, 169 filii oraz 55 agencji). Zatrudniał pracowników na 8.497,4 etatach.

19 stycznia 2000 roku Bank zaangażował się kapitałowo w powstanie spółki Dom Maklerski PBK SA, której kapitał założycielski

wyniósł 4,0 mln PLN, a Bank objął 100% jego akcji. 18 kwietnia 2000 roku Skarb Państwa ogłosił, że na liście inwestorów, pretendujących do nabycia od niego pakietu 10,3% akcji Banku, pozostało dwie firmy, jednocześnie odmawiając podania ich nazw. Tego samego dnia Kredyt Bank SA poinformował, że złożył do Ministerstwa Skarbu Państwa wstępną propozycję nabycia pakietu 10,29% akcji Banku²⁰. Jednakże już 9 maja 2000 roku bank ten poinformował, że odstąpił od dalszego uczestnictwa w przetargu o nabycie tych akcji. W maju²¹ 2000 roku poinformowano o wystąpieniu austriackiego Bank Austria Creditanstalt International AG do Komisji Nadzoru Bankowego o wyrażenie zgody na nabycie akcji Banku pozwalających na wykonywanie do 66% głosów na WZA oraz o tym, że bank ten posiada 47% akcji Banku. 30 maja 2000 roku poinformowano o podwyższeniu kapitału akcyjnego spółki Dom Maklerski PBK SA poprzez wniesienie do niego przez Bank aportu rzeczowego w postaci przedsiębiorstwa maklerskiego o nazwie Biuro Maklerskie PBK SA. Kapitał akcyjny wzrósł o kwotę 30,0 mln PLN. Całość nowej emisji objął Bank. 7 czerwca 2000 roku Bank ogłosił, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie zgłasza zastrzeżeń do zamiaru nabycia przez Bank Austria Creditanstalt International AG akcji Banku w liczbie, powodującej przekroczenie 50% głosów na WZA. Tego samego dnia Komisja Nadzoru Bankowego udzieliła zgody na nabycie akcji Banku, pozwalających na wykonywanie ponad 50%, ale nie więcej niż 66% głosów na WZA, przez Bank Austria Creditanstalt International AG. 23 czerwca 2000 roku Bank Austria Creditanstalt International AG nabył od Skarbu Państwa 10,29% akcji Banku. Po tej transakcji udział Skarbu Państwa w kapitale Banku zmniejszył się do 3,97% głosów na WZA. WZA w dniu 26 czerwca 2000 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku z Bank Austria Creditanstalt Poland SA poprzez przeniesienie całego majątku tego banku na Bank w zamian za akcje, które Bank miał wydać akcjonariuszom Bank Austria Creditanstalt Poland SA. Jednocześnie WZA podjęło uchwałę

²⁰ (Utrata P., 2000c).

²¹ Porównaj: „Parkiet” z 19 maja 2000.

o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji serii „E” o kwotę 10,63711 mln PLN do poziomu 146,687575 mln PLN. Całość emisji serii „E” wydana miała być jednemu akcjonariuszowi spółki Bank Austria Creditanstalt Poland SA, czyli austriackiemu Bank Austria Creditanstalt International AG. 1 lipca 2000 roku wydzielono ze struktur Banku prowadzenie działalności maklerskiej, przekazując spółce Dom Maklerski PBK SA przedsiębiorstwo maklerskie o nazwie Biuro Maklerskie PBK SA.. Według stanu na 28 lipca 2000 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria Creditanstalt International AG	53,25%	53,25%
The Bank of New York	8,51%	8,51%
Skarb Państwa	3,97%	3,97%
Pracownicy PBK SA	0,77%	0,77%
Bank Austria AG	0,46%	0,46%
Pozostali akcjonariusze	33,04%	33,04%
RAZEM	100,0%	100,0%

Łącznie zatem Grupa Bank Austria AG posiadała 53,71% kapitału i głosów na WZA Banku. 21 sierpnia 2000 roku wykreślono z rejestru Biuro Maklerskie oraz zarejestrowano zmianę siedziby II Oddziału w Lublinie. 13 września 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuściła akcje Banku serii „E” do publicznego obrotu. 22 września 2000 roku austriacka firma Sparkasse Stockerau Aktiengesellschaft, w 100% zależna od Bank Austria AG, wystąpiła do Komisji Nadzoru Bankowego o udzielenie zezwolenia na wykonywanie powyżej 50%, ale nie więcej niż 66%, głosów na WZA Banku. 2 października 2000 roku Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG wystąpił do Komisji Nadzoru Bankowego o wydanie zezwolenia na pośrednie nabycie akcji Banku w ilości, zapewniającej wykonywanie do 66% głosów podczas WZA Banku. Także 2 października 2000 roku wykreślono z rejestru Biu-

ro Western Union w Warszawie i Centrum Kart Bankowych w Warszawie oraz zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Piaszynie. 9 października 2000 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „E”. Jednocześnie sąd postanowił o rejestracji połączenia i wykreśleniu z rejestru spółki Bank Austria Creditanstalt Poland SA. W dniu 11 października 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła austriackiej firmie Sparkasse Stockerau Aktiengesellschaft na wykonywanie powyżej 50%, ale nie więcej niż 66%, głosów na WZA Banku. 13 października 2000 roku w transakcjach giełdowych zmieniło właściciela około 9% akcji Banku. 20 października 2000 roku poinformowano o nabyciu przez dwie spółki zależne w 100% od Banku Austria AG, tj. MEH Vermögensverwaltungs GmbH i Z.E.H. Vermögensverwaltungs GmbH pakietów po 4,5% akcji Banku – łącznie 9%. Jednocześnie udział Bank Austria International AG obniżył się do 44,25%, a Bank Austria AG do 0,32% kapitału i głosów na WZA Banku. 30 października 2000 roku, po przejęciu placówek Bank Austria Creditanstalt Poland SA, zarejestrowano oddziały Banku w: III w Gdańsku, II w Katowicach, II w Krakowie, I w Łodzi, IV w Poznaniu, XI, XII i XV w Warszawie, III we Wrocławiu oraz zarejestrowano zmianę nazwy oddziału w Katowicach na I Oddział w Katowicach. Także 30 października 2000 roku Bank nabył kontrolny pakiet udziałów w spółce BA-CA Property Sp. z o.o. . 31 października 2000 roku, po uprawnieniu się postanowienia sądowego, ostatecznie wykreślono z rejestru Bank Austria Creditanstalt Poland SA i tym samym dopełnił się warunek zamknięcia emisji akcji serii „E” Banku. Emisja akcji serii „E” została w całości objęta przez Bank Austria Creditanstalt International AG, jedyne akcjonariusza Bank Austria Creditanstalt Poland SA. 28 listopada 2000 roku wykreślono z rejestru II Oddział w Pile. 29 listopada 2000 roku Bank podał informację o rozpoczęciu rozmów z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA w sprawie możliwości integracji w przyszłości działalności obydwu Banków. 8 grudnia 2000 roku Bank nabył od Aetna International, Inc. pakiet 40% akcji PTE PBK SA. Po tej transakcji Bank posiadał 97% udziału w kapitale akcyjnym i tyle samo głosów na WZA tego towarzystwa emerytalnego. 21 grudnia 2000 roku Bank

zbył wszystkie posiadane udziały w spółce PBK Nieruchomości Sp. z o.o. na rzecz firmy BA-CA Property Sp. z o.o. . W dniu 29 grudnia 2000 roku została zawarta przez Bank umowa sprzedaży 100% akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego PBK SA spółce STU Hestia Insurance SA. Także 29 grudnia 2000 roku spółka PBK Inwestycje SA nabyła od Banku 100% akcji w spółce Lubelskie Towarzystwo Leasingowe SA. Ponadto Bank sprzedał tej spółce posiadane akcje spółki Murawski Holding SA. Na koniec roku 2000 Bank Austria Creditanstalt International AG wraz z podmiotami zależnymi posiadał 57,13% kapitału akcyjnego Banku. Kapitał akcyjny Banku wynosił 31 grudnia 2000 roku 146,687575 mln PLN. Struktura akcjonariatu na koniec roku 2000 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Grupa Bank Austria*	57,13%	57,13%
The Bank of New York	7,89%	7,89%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Pozostali akcjonariusze	31,30%	31,30%
RAZEM	100,0%	100,0%

* W tym Bank Austria AG bezpośrednio 48,29%.

Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości ponad 299,0 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości ponad 89,4 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14%. Na koniec roku 2000 Bank zatrudniał pracowników na 7.980,7 etatach.

28 lutego 2001 roku spółka PBK Inwestycje SA nabyła od Banku 4,15% akcji w spółce Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Heros Life SA. 7 marca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała zgodę na nabycie przez The Bank of New York akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 20%, ale nie więcej niż 25%, głosów na WZA Banku. 28 marca 2001 roku Bank podpisał z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA porozumienie w sprawie podjęcia działań, mających na celu połączenie banków poprzez przeniesienie

całego majątku Banku na Bank Przemysłowo-Handlowy SA w zamian za akcje, które wyemituje Bank Przemysłowo-Handlowy SA dla akcjonariuszy Banku. Na WZA w dniu 20 czerwca 2001 roku największymi obecnymi akcjonariuszami Banku byli:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	48,29%	48,29%
The Bank of New York	7,89%	7,89%
Z.E.H. Vermögensverwaltungs GmbH	4,17%	4,17%
MEH Vermögensverwaltungs GmbH	4,17%	4,17%

28 czerwca 2001 roku Bank złożył wniosek do Komisji Nadzoru Bankowego o wyrażenie zgody na połączenie z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA przez przeniesienie majątku Banku na Bank Przemysłowo-Handlowy SA w zamian za akcje tego banku. 4 lipca 2001 roku The Bank of New York posiadał 10,18% akcji Banku. 9 lipca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000022611. 17 lipca 2001 roku The Bank of New York posiadał 9,99% akcji Banku. 24 lipca 2001 roku Bank objął 49% kapitału założycielskiego spółki Centrum Bankowości Bezpośredniej SA. 30 sierpnia 2001 roku The Bank of New York posiadał 10,08% akcji Banku, a Skarb Państwa – 3,68% akcji. WZA Banku w dniu 25 września 2001 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA przez przeniesienie całego majątku Banku na Bank Przemysłowo-Handlowy SA w zamian za akcje Banku Przemysłowo-Handlowego SA nowej emisji, które w całości objąć mieli akcjonariusze Banku. Na WZA w dniu 25 września 2001 roku największymi obecnymi akcjonariuszami Banku byli:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	48,29%	48,29%
The Bank of New York	10,08%	10,08%
Z.E.H. Vermögensverwaltungs GmbH	4,17%	4,17%
MEH Vermögensverwaltungs GmbH	4,17%	4,17%

11 października 2001 roku zostało zarejestrowane przejęcie spółek Z.E.H. Vermögensverwaltungs GmbH oraz MEH Vermögensverwaltungs GmbH przez Bank Austria AG. Po tym zdarzeniu skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Austria AG	56,67%	56,67%
The Bank of New York	10,08%	10,08%
Skarb Państwa	3,68%	3,68%
Pozostali akcjonariusze	29,57%	29,57%
RAZEM	100,00%	100,00%

7 listopada 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA. **31 grudnia 2001** roku zostało zarejestrowane połączenie Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA, jako przejmującym. Z tym dniem Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

1. 10. Przejęcie Domu Maklerskiego PBK SA

Data: 21 czerwca 2002

Najeźdźca: Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

Ofiara: Dom Maklerski PBK SA

Dom Maklerski PBK SA powstał w roku 1999. Założycielski akt notarialny został sporządzony 20 grudnia 1999 roku. 19 stycznia 2000 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Wydział XVI Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 59463. Kapitał założycielski wyniósł 4,0 mln PLN i dzielił się na 40.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN. Powołany Bank Kredytowy SA objął 100% akcji założycielskich. Pierwszym Prezesem Zarządu został Krzysztof Stepień. 9 stycznia 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000025327.

Centrala Spółki miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Towarowej 25. Ostatnim Prezesem Zarządu był Krzysztof Stepień.

WZA w dniu 24 maja 2000 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Spółki o kwotę 30,0 mln PLN w drodze emisji akcji serii „B”. 26 maja 2000 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej. 30 czerwca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. Całość nowej emisji objął Powszechny Bank Kredytowy SA poprzez wniesienie do Spółki aportu rzeczowego w postaci przedsiębiorstwa maklerskiego o nazwie Biuro Maklerskie PBK SA. Wartość aportu została określona na kwotę 34,422 mln PLN. 14 lipca 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała Bank Austria Creditanstalt International AG zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. 29 listopada 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bank Austria Aktiengesellschaft z siedzibą w Wiedniu (dawniej: Sparkasse Stockerau Aktiengesellschaft) zgody na nabycie akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na WZA, poprzez nabycie akcji Powszechnego Banku Kredytowego w Warszawie SA, będącego podmiotem dominującym w stosunku do Spółki. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 34,0 mln PLN. 100% akcji należało do Powszechnego Banku Kredytowego SA.

9 stycznia 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000025327. 14 lutego 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bayerische Hypo- und Vereinsbank Aktiengesellschaft z siedzibą w Monachium zgodę na nabycie w sposób pośredni (poprzez nabycie akcji Bank Austria Aktiengesellschaft z siedzibą w Wiedniu) akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50 % głosów na WZA. 22 maja 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia²² na prowadzenie działalności makler-

²² W oparciu o przepisy znowej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

skiej. 5 lipca 2001 roku zarejestrowano emisję akcji Spółki serii „C” o wartości 4,58 mln PLN. Całość nowej emisji objął Powszechny Bank Kredytowy SA. 20 listopada 2001 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA otrzymał zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy. 10 grudnia 2001 roku podano informację o zamiarze połączenia Spółki z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 38,58 mln PLN. 100% kapitału zakładowego należało do Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA.

12 lutego 2002 roku podpisano porozumienie o połączeniu Spółki z Bankiem Przemysłowo-Handlowym PBK SA, polegające na przeniesieniu całego majątku Spółki na Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA bez podwyższania kapitału zakładowego tego banku. 26 marca 2002 roku ogłoszono plan połączenia. **21 czerwca 2002 roku** Spółka połączyła się z Bankiem Przemysłowo-Handlowym PBK SA, co było równoznaczne z jej wykreśleniem z rejestru sądowego.

1. 11.Przejęcie Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”

Data: 1 stycznia 2004

Najeźdźca: Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

Ofiara: Spółdzielczy Bank Rozwoju „Samopomoc Chłopska”

Spółdzielczy Bank Rozwoju „Samopomoc Chłopska” powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o wyrażeniu zgody na prowadzenie działalności bankowej z dnia 27 września 1991 roku. 10 lutego 1992 roku Bank został zarejestrowany w Rejestrze Spółdzielni prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem ARS 3058. Zarejestrowano wysokość jednego udziału na poziomie 1.000,00 PLN i obowiązek wpłacenia co najmniej jednego udziału. Bank zarejestrowano jako spółdzielnię osób prawnych.

Centrala Banku mieści się w Warszawie przy ulicy Kopernika 30. Prezesem Zarządu jest Sławomir Gburczyk.

Na rynku usług bankowych Bank działa od 1992 roku, podejmując działalność operacyjną 15 maja 1992 roku.

1 września 1993 roku zarejestrowano zmiany w Statucie Banku, dotyczące między innymi obowiązku nabycia co najmniej dwóch udziałów w Banku, a dla osób prawnych co najmniej pięciu udziałów.

Zebranie Przedstawicieli w dniu 27 czerwca 1995 roku postanowiło określić wysokość pojedynczego udziału na poziomie 1.000,00 PLN, rezygnując z obowiązku nabywania przez spółdzielców większej ilości udziałów niż jeden. Zmiany te zarejestrowano 15 grudnia 1995 roku.

25 marca 1997 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA objął znaczący pakiet udziałów w Banku. W połowie roku 1997 Bank posiadał pakiet 11,56% akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego „SAMOPOMOC” SA.

Według stanu na 30 września 1999 roku wielkość funduszu udziałowego Banku wynosiła 16,16287221 mln PLN. Skład udziałowców przedstawiał się następująco: spółdzielnie z terenu całego kraju – 50,76%, Bank Przemysłowo-Handlowy SA – 49,24%.

Na koniec roku 2000 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA posiadał 74,3% udziałów w Banku.

W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,1 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,5%.

31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Banku wynosił 15,782 mln PLN. Na koniec roku 2002 76,00% udziałów Banku posiadał Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA. Dawało mu to prawo wykonywania 52,00% głosów na zebraniu udziałowców. W roku 2002 Bank wygenerował stratę netto w wysokości około 0,07 mln PLN. Średnie zatrudnienie w roku 2002 wynosiło 217 osób.

14 października 2003 roku Zarząd Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA podjął decyzję o zamiarze przejęcia przedsiębiorstwa bankowego prowadzonego przez Spółdzielczy Bank Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w Warszawie. 3 grudnia 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego podjęła uchwałę w sprawie przejęcia Banku przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA. Zgodnie z uchwałą przejęcie Banku nastąpić miało na podstawie art. 147 ust. 2 prawa bankowego. Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA miał spłacić z przejętego majątku wierzycieli Banku oraz miał dokonać wypłat na rzecz mniejszościowych członków Banku, dysponujących łącznie 23,95% udziałem w jego kapitale udziałowym. Bank Przemysłowo-

Handlowy PBK SA miał objąć na mocy Uchwały Komisji Nadzoru Bankowego z dniem 6 grudnia 2003 roku zarząd majątkiem Banku, a dotychczasowe władze Banku (Zarząd i Rada Nadzorcza) miały zostać rozwiązane. Całkowite wchłonięcie Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska” w struktury Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA miało nastąpić z dniem 1 stycznia 2004 roku.

1 stycznia 2004 roku Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA przejął majątek Spółdzielczego Banku Rozwoju „Samopomoc Chłopska”.

Suplement 2

PRZEJĘCIA KREDYT BANKU SA

Kredyt Bank SA www.kredytbank.pl powstał na podstawie Decyzji nr 36 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 sierpnia 1990 roku. Notarialny akt założycielski został sporządzony 4 września 1990 roku. 26 września 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Sądzie Gospodarczym XVI Wydziale Gospodarczym-Rejestrowym w dziale B pod numerem 23556. Kapitał założycielski wyniósł 3,0 mln PLN i dzielił się na 12.000 akcji zwykłych imiennych serii „A” o wartości nominalnej 250,00 PLN każda. Pierwszymi jego udziałowcami były następujące podmioty: Państwowy Bank Kredytowy, posiadający 40% akcji, RDS Centrum Sp. z o.o. – 35% akcji, Awalo Sp. z o.o. – 16,7% akcji oraz RDS Bankier Sp. z o.o. – 8,3% akcji. Przed zarejestrowaniem opłacono jedynie 1/4 kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Stanisław Pacuk. Pierwszym Prezesem Rady Banku została Barbara Zambrzycka. 12 czerwca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000019597.

Centrala Banku ma swoją siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Kasprzaka 22, a ostatnio przy ulicy Kasprzaka 2/8. Prezesem Rady Banku jest Andrzej Witkowski, a Prezesem Zarządu od 14 maja 2003 roku Małgorzata Kroker-Jachiewicz.

11 września 1990 roku Bank uzyskał upoważnienie Prezesa Narodowego Banku Polskiego na dokonywanie rozliczeń dewizowych w obrocie krajowym i zagranicznym. Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 grudnia 1990 roku¹. 21 grudnia 1990 roku Bank uzyskał zezwolenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Ministra Finansów na dokonywanie czynności zastrzeżo-

¹ Według danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podjęcie przez Bank działalności operacyjnej miało miejsce 1 listopada 1990 roku.

nych w ustawie Prawo Dewizowe dla banków dewizowych. WZA w dniu 27 grudnia 1990 roku postanowiło o powiększeniu emisji akcji serii „A” o wartość 12,0 mln PLN i o emisji akcji serii „B” o wartości 5,0 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1990. Na koniec roku 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN.

22 stycznia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. 18 marca 1991 roku zostały zarejestrowane emisje serii „A” i „B”, wynikające z postanowień WZA z 27 grudnia 1990 roku. 17 czerwca 1991 roku Bank uzyskał licencję VISA INTERNATIONAL SERVICE ASSOCIATION, uprawniającą do wydawania kart płatniczych VISA CARD. 19 lipca 1991 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła Bankowi na prowadzenie działalności w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi. W roku 1991 zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie. WZA w dniu 8 listopada 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartość 0,2 mln PLN i o emisji akcji serii „D” o wartości 4,8 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1991. 20 grudnia 1991 roku zarejestrowano oddziały w Pile, Poznaniu, Wrocławiu, Łodzi i Gdańsku. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 20,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1991 zysk netto w wysokości około 1,2 mln PLN.

8 kwietnia 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Warszawie oraz oddziały w Białymstoku, Koszalinie i Rzeszowie. 17 sierpnia 1992 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. 23 września 1992 roku zostały zarejestrowane emisje serii „C” i „D”. Przed rejestracją akcje ostatniej emisji zostały opłacone w Ł. Zarejestrowany na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 25,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1992 zysk netto w wysokości około 0,4 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1992. Na koniec roku Bank zatrudniał 540 osób.

9 marca 1993 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie. 22 marca 1993 roku Bank uzyskał zezwolenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego na angażowanie się w inwestycje kapitałowe do wysokości 50% funduszy własnych. WZA w dniu 24 sierpnia 1993 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmującym, z BAN-

KIEM ZIEMSKIM SA, jako przejmowanym, oraz o emisji akcji serii „E” o wartości 1,0 mln PLN, przeznaczonych w całości dla akcjonariuszy przejmowanego BANKU ZIEMSKIEGO SA. Emisja ta oraz połączenie z BANKIEM ZIEMSKIM SA zostały zarejestrowane 28 września 1993 roku. Przejęcie nastąpiło na podstawie bilansów obu banków, sporządzonych na dzień 31 sierpnia 1993 roku. W zamian za majątek BANKU ZIEMSKIEGO SA jego akcjonariusze otrzymali prawo do nabycia akcji Banku. Każde sześć akcji BANKU ZIEMSKIEGO SA uprawniało do objęcia jednej akcji serii „E” Banku. 28 września 1993 roku zarejestrowano także III Oddział w Warszawie. 26 października 1993 roku Bank zawarł porozumienie z Bankiem Regionalnym SA w Rybniku o przejęciu pakietu 76,34% jego akcji. WZA w dniu 29 listopada 1993 roku podjęło uchwałę w sprawie zmiany oznaczeń akcji oraz warunków zamiany dotychczasowych akcji na nowe akcje według ich rodzaju i nominalów. W wyniku realizacji podjętej uchwały dotychczasowe akcje zwykłe imienne serii „A”, „B”, „C” i „D” w łącznej ilości 100.000 zostały podzielone i zamienione na: 2.500.000 akcji zwykłych imiennych serii „A” oraz 2.500.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „B”, natomiast 4.000 akcji zwykłych imiennych serii „E” zostało zamienionych na 100.000 akcji zwykłych imiennych serii „C” i 100.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „D” – o wartości nominalnej 5,0 PLN. To samo WZA w dniu 29 listopada 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 7,902125 mln PLN oraz o emisji akcji serii „H” o wartości od 8,0 do 15,0 mln PLN. Emisja serii „E” została zarejestrowana 14 grudnia 1993 roku. 24 grudnia 1993 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego zezwolił Bankowi na objęcie pakietu akcji, zapewniającego wykonywanie prawa 76,34% głosów na WZA Banku Regionalnego SA w Rybniku. Zarejestrowany na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 33,902125 mln PLN. Według stanu na 31 grudnia 1993 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	20,95%
BUDIMEX Engineering & Construction Sp. z o.o.	17,68%
Powszechny Bank Kredytowy SA ²	14,16%
Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA	9,50%
Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”	5,16%
„Budimex-Trading” Sp. z o.o.	5,12%
CHZ „Paged” Sp. z o.o.	4,61%
POL-MOT Holding Sp. z o.o.	3,21%
Grupa osób fizycznych	10,51%
Pozostałe firmy prywatne	6,92%
Pozostałe firmy państwowe	2,18%
RAZEM	100,00%

W roku 1993 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1993. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 15,8%. Na koniec roku Bank zatrudniał 768 pracowników.

12 stycznia 1994 roku Bank przejął kontrolny pakiet akcji Banku Regionalnego SA w Rybniku. Po tej transakcji Bank posiadał pakiet 76,34% kapitału Banku Regionalnego SA w Rybniku. WZA w dniu 14 lutego 1994 zadecydowało o emisji akcji serii „F”, zawierającej akcje imienne i na okaziciela, o łącznej wartości 1,573575 mln PLN, o emisji akcji serii „G” o wartości 2,4 mln PLN oraz o zmianach, dotyczących wielkości emisji serii „H” na 8,0 do 25,0 mln PLN. Akcje serii „G” zostały zaoferowane uczestnikom Konsorcjum na Organizację „Wrocław Bank SA”³ i przez nich objęte za gotówkę w dniu 14 lutego 1994 roku. Emisja akcji serii „F” została wydana uczestnikom Konsorcjum na Organizację „Wrocław Bank SA” w zamian za wniesienie aportu rzeczowego, zgodnie z aktem

² Wcześniej działający pod nazwą Państwowy Bank Kredytowy.

³ Wrocław Bank SA był bankiem w trakcie organizacji. Jednak problemy z uzyskaniem licencji skłoniły założycieli do fuzji z Kredyt Bankiem SA. Uczestnikami Konsorcjum na Organizację „Wrocław Bank SA” były gminy i przedsiębiorstwa komunalne Wrocławia i innych miast Dolnego Śląska.

notarialnym z dnia 24 lutego 1994 roku. Według stanu na 28 lutego 1994 roku największymi akcjonariuszami Banku byli:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	18,75%
BUDIMEX E&C Sp. z o.o.	15,82%
Powszechny Bank Kredytowy SA	12,67%
Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA	8,50%
BUDIMEX Trading Sp. z o.o.	4,60%

28 lutego 1994 roku Bank posiadał przeważające pakiety akcji lub udziałów w następujących firmach:

- Bankowy Dom Handlowy Sp. z o.o. (100% udziału),
- Bank Regionalny SA w Rybniku (76,3% udziału),
- Kredyt Lease Sp. z o.o. (70,0% udziału).

24 marca 1994 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na wprowadzenie swoich akcji do publicznego obrotu. 7 kwietnia 1994 roku Bank uzyskał zgodę Komisji Papierów Wartościowych na rozszerzenie zakresu działalności prowadzonej w biurze maklerskim Banku o przyjmowanie zleceń nabywania i umarzania jednostek uczestnictwa funduszy powierniczych. 12 kwietnia 1994 roku zostały zarejestrowane emisje akcji serii „F” i „G” oraz oddziały w Katowicach i Krakowie. 15 kwietnia 1994 roku zarejestrowano oddziały II i III we Wrocławiu. Emisja akcji serii „H”, o wartości 18,88675 mln PLN, została zarejestrowana w dniu 20 maja 1994 roku. 3 czerwca 1994 roku Bank uzyskał zezwolenie Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA na wpisanie Banku do rejestru uczestników bezpośrednich Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych w funkcji Emitent. 17 czerwca 1994 roku Komisja Papierów Wartościowych dopuściła akcje Banku do obrotu giełdowego. 19 lipca 1994 roku Bank uzyskał, na podstawie decyzji Komisji Papierów Wartościowych, zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi w zakresie: oferowania papierów wartościowych w publicznym obrocie, nabywania lub sprzedaży papierów wartościowych we własnym imieniu i na rachunek własny

i klientów oraz przechowywania papierów wartościowych. 25 lipca 1994 roku miał miejsce giełdowy debiut Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. WZA w dniu 26 września 1994 roku zadecydowało o emisji akcji serii „I” o wartości od 5,5 do 28,0 mln PLN w drodze publicznej subskrypcji oraz o emisji serii „J” o wartości od 9,5 do 22,0 mln PLN, skierowanej do Powszechnego Banku Kredytowego SA. 7 października 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Koszalinie. 21 grudnia 1994 roku Bank nabył pakiet 16,6% spółki Autostrady SA. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1994 wynosił 56,76245 mln PLN. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 13,4 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1994 w wysokości 5,6763 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 21,3%. Na koniec roku Bank zatrudniał 1.199 pracowników.

10 lutego 1995 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego zezwolił Bankowi na nabycie pakietu akcji Banku Depozytowo-Powierniczego GLOB SA, dającego prawo do wykonywania 56,1% głosów na WZA Banku. 28 lutego 1995 roku zarejestrowano oddziały I i II w Gdańsku. 6 marca 1995 roku Bank dokonał zakupu od Elektrim SA pakietu 2.977.198 akcji Banku Depozytowo-Powierniczego GLOB SA, stanowiących 56,1% wszystkich akcji tego banku. 20 marca 1995 roku Bank uzyskał zezwolenie Centralnego Banku Federacji Rosyjskiej na otwarcie przedstawicielstwa w Kaliningradzie i prowadzenie działalności w okresie od 20 marca 1995 roku do 19 marca 1998 roku. WZA w dniu 5 kwietnia 1995 roku podjęło uchwałę o emisji akcji serii „L” o wartości 10,0 mln PLN. 8 czerwca 1995 roku zarejestrowano Oddział-Przedstawicielstwo w Kaliningradzie, oddziały w Jeleniej Górze, Raszynie, Rybniku, II Oddział w Poznaniu oraz 4 filie. 16 czerwca 1995 roku Bank zawarł umowę z „Pioneer” Pierwszym Polskim Funduszem Powierniczym o przyjmowaniu zleceń kupna i umarzania jednostek uczestnictwa. 28 czerwca 1995 roku Bank zawarł porozumienie z Powszechnym Bankiem Handlowym „GECOBANK” SA w sprawie zasad współpracy w działalności bankowej, ujednolicenia procedur operacyj-

nych oraz ustalenia działań, mających na celu połączenie się banków. 24 lipca 1995 roku Rada Banku podjęła decyzję akceptującą działania Zarządu Banku, dotyczące planowanego trybu przejęcia Powszechnego Banku Handlowego „GECOBANK” SA. 4 sierpnia 1995 roku Bank zawarł umowę z „KORONA” Towarzystwem Funduszy Powierniczych SA o przyjmowaniu zleceń kupna i umarzania jednostek uczestnictwa. 18 sierpnia 1995 roku Bank zawarł porozumienie z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, Ukrainską Grupą Finansową i Bankiem Ukrainy w sprawie utworzenia na Ukrainie Kiev International Bank w formie spółki akcyjnej. 24 sierpnia 1995 roku WZA Banku i Powszechnego Banku Handlowego „GECOBANK” SA podjęły uchwały o połączeniu banków poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Banku Handlowego „GECOBANK” SA na Bank w zamian za akcje Banku nowej emisji. Sieć Banku powiększyła się dzięki temu o dwa oddziały, jedną filię i siedemnaście agencji zlokalizowanych na przejściach granicznych. WZA Banku w dniu 24 sierpnia 1995 roku podjęło także decyzję o emisji akcji serii „K” o wartości 11,39407, przeznaczonej w całości dla akcjonariuszy Powszechnego Banku Handlowego „GECOBANK” SA. 28 września 1995 roku Bank uzyskał zezwolenie Ministerstwa Finansów na udział w kapitale tworzonego banku ukraińskiego Kiev International Bank. WZA Banku w dniu 22 grudnia 1995 roku oraz WZA Banku Regionalnego SA w Rybniku w dniu 27 grudnia 1995 roku podjęły uchwały o połączeniu Banku, jako przejmowanego, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym, bez podwyższania kapitału akcyjnego Banku. Emisja serii „K” została zarejestrowana w dniu 27 grudnia 1995 roku. Akcjonariusze Powszechnego Banku Handlowego GECOBANK SA otrzymali prawo nabycia 1 akcji Banku serii „K” w zamian za 5 akcji Powszechnego Banku Handlowego GECOBANK SA. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił więc na 31 grudnia 1995 roku 68,15652 mln PLN. Według stanu na 31 grudnia 1995 roku największymi akcjonariuszami Banku byli:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej ⁴	15,2%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	10,4%
BUDIMEX SA	8,7%
Powszechny Bank Kredytowy SA	8,2%

W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 10,3 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę z zysku wypracowanego w roku 1995 w wysokości 3,8463 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,7%. Na koniec roku Bank zatrudniał 1.758 pracowników.

6 lutego 1996 roku rada Dyrektorów Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju podjęła decyzję o zamiarze zakupu pakietu około 10% akcji Banku. 26 lutego 1996 roku Bank podpisał z Kredietbank N.V umowę generalną o współpracy, określającą także zamiar nabycia przez Kredietbank N.V. do 10% akcji Banku. 29 lutego 1996 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie przez Biuro Maklerskie działalności w zakresie obrotu akcjami i obligacjami nie dopuszczonymi do obrotu publicznego. 4 marca 1996 roku zarejestrowano III Oddział w Gdańsku. 22 marca 1996 roku zarejestrowano oddziały IV i V w Warszawie. WZA w dniu 5 kwietnia 1996 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmującym, z Bankiem Depozytowo-Pożyczniczym GLOB SA, jako przejmowanym, oraz o emisji akcji serii „L” o wartości 10,0 mln PLN, skierowanej w całości do Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju. 24 kwietnia 1996 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „I” o wartości 28,0 mln PLN, Oddział w Wesolej – Starej Miłosnej oraz 10 filii. Kredietbank N.V. objął 1.449.873 akcje tej emisji, a Budimex SA – 1.206.261 akcji. Według stanu na 24 kwietnia 1996 roku największymi akcjonariuszami Banku byli:

⁴ Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej powstała w grudniu 1990 roku w celu wspierania nauki polskiej w okresie transformacji systemowej.

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
BUDIMEX SA	12,2%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej	10,8%
Kredietbank N.V.	7,5%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	7,4%
Powszechny Bank Kredytowy SA	5,8%

25 kwietnia 1996 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na działalność w ramach wydzielonego organizacyjnie i finansowo biura maklerskiego na rynku pierwotnym obligacji Skarbu Państwa w imieniu i na rachunek klienta, na podstawie udzielonego przez klienta pełnomocnictwa. Według stanu na 10 maja 1996 roku Bank posiadał 78% udziałów w Banku Regionalnym SA w Rybniku, 75% udziałów w Glob Banku SA, 100% udziałów w Bankowym Domu Handlowym Sp. z o.o. oraz 100% udziałów w spółce Kredyt Lease SA. 20 maja 1996 roku nastąpiło połączenie Banku, jako przejmującego, z Bankiem Regionalnym SA w Rybniku, jako przejmowanym. 22 lipca 1996 roku zostało zarejestrowane połączenie Banku z Bankiem Depozytowo-Powierniczym GLOB SA. Bank został przejęty bez podwyższania kapitału akcyjnego Banku poprzez przejęcie jego majątku w zamian za przekazane dotychczasowym akcjonariuszom Banku Depozytowo-Powierniczego GLOB SA akcje Kredyt Banku SA w stosunku 1 akcja Banku za 40 akcji Banku Depozytowo-Powierniczego GLOB SA. 23 lipca 1996 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Kredyt Lease SA. W sierpniu 1996 roku Bank złożył wniosek do Centralnego Banku Litwy o utworzenie oddziału w Wilnie. 29 sierpnia 1996 roku zarejestrowano Oddział w Olsztynie oraz 1 filię. 11 września 1996 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „L”, objęta przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju. 3 października 1996 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na rozszerzenie zakresu zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego o zawodowe doradztwo w zakresie obrotu papierami wartościowymi. 10 października 1996 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Bankowy Dom Brokerski SA. Nadzwyczajne WZA Banku w dniu 23 października 1996 roku podjęło decyzje o emisji akcji serii „M” o wartości 37,5 do 50,0 mln PLN i serii „N” o wartości 3,175 do 4,235 mln PLN, skierowaną w ca-

łości do Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju. 7 listopada 1996 roku Bank uzyskał zgodę Centralnego Banku Litwy na utworzenie oddziału w Wilnie. 15 listopada 1996 roku Bank podpisał umowę z Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA o ochronie ubezpieczeniowej w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków posiadaczy kont osobistych w Banku. 10 grudnia 1996 roku została zarejestrowana zmiana siedziby Centrali Banku na ulicę M. Kasprzaka 2/8 w Warszawie oraz emisja akcji serii „J” o wartości 22,0 mln PLN, objęta przez Powszechny Bank Kredytowy SA. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 128,15652 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Powszechny Bank Kredytowy SA	21,51%	21,51%
Budimex SA	9,13%	9,13%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	8,76%	8,76%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	7,80%	7,80%
PZU SA wraz z podmiotem zależnym PZU Życie SA	6,28%	6,28%
Kredietbank N.V. (Bruksela)	5,66%	5,66%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	5,54%	5,54%
Pozostali akcjonariusze	35,32%	35,32%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości ponad 23,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996. Współczynnik wypłacalności wynosił 12,0%. Na koniec roku Bank zatrudniał 2.061 pracowników.

11 stycznia 1997 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie w Warszawie. 3 marca 1997 roku Bank złożył Narodowemu Bankowi Polskiemu ofertę zakupu 100% akcji Polskiego Banku Inwestycyjnego SA oraz 92,96% akcji Prosper Banku SA. 5 marca 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA. Rok 1997 był przełomowym dla Banku ze względu na nabycie i następnie

połączenie z Polskim Bankiem Inwestycyjnym SA. 4 kwietnia 1997 roku Bank podpisał umowę z Narodowym Bankiem Polskim o zakupie za kwotę 205,0 mln PLN akcji Polskiego Banku Inwestycyjnego SA oraz Prosper Banku SA. Na podstawie umowy notarialnej z dnia 21 kwietnia 1997 roku Bank nabył od Narodowego Banku Polskiego pakiet 13.945.000 akcji Prosper Banku SA, stanowiący 92,97% jego kapitału akcyjnego oraz pakiet 163.000 akcji Polskiego Banku Inwestycyjnego SA, stanowiących 100% jego kapitału akcyjnego. 24 kwietnia 1997 roku Bank podpisał umowę z Towarzystwem Funduszy Powierniczych Fidelia SA w sprawie dystrybucji jednostek uczestnictwa Funduszu Powierniczego „Fidelia”. 30 kwietnia 1997 roku zostały rozliczone transakcje, dotyczące nabycia akcji Polskiego Banku Inwestycyjnego SA oraz Prosper Banku SA. WZA w dniu 28 maja 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „O” o wartości 75,0 do 125,0 mln PLN. 9 czerwca 1997 roku zostały zarejestrowane emisje akcji serii „M” o wartości 50,0 mln PLN i „N” o wartości 4,235 mln PLN. 17 lipca 1997 roku na WZA akcjonariusze Banku jednogłośnie wyrazili zgodę na połączenie z przejętym kapitałowo Polskim Bankiem Inwestycyjnym SA. Połączenie miało nastąpić poprzez przeniesienie całego majątku Polskiego Banku Inwestycyjnego SA na Bank. Na WZA w dniu 17 lipca 1997 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Powszechny Bank Kredytowy SA	15,1%	15,1%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	11,6%	11,6%
Kredietbank N.V. (Bruksela)	9,9%	9,9%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P. ⁵	9,8%	9,8%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	7,8%	7,8%
Budimex SA	6,5%	6,5%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	5,4%	5,4%
PZU SA wraz z podmiotem zależnym PZU Życie SA	5,3%	5,3%
Pozostali akcjonariusze	26,8%	26,8%
RAZEM	100,0%	100,0%

⁵ Poland Growth Fund (L) Limited i Poland Growth Fund L.P. były funduszami ustanowionymi w roku 1995, których założycielem była Grupa Hejka Michna (nazwa Grupy pochodzi od nazwisk Anna Hejka – Witold Michna).

7 sierpnia 1997 roku Bank uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na zmianę nazwy na: „Kredyt Bank PBI Spółka Akcyjna”. 4 września 1997 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na świadczenie przez Biuro Maklerskie usług zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie. 12 września 1997 roku Bank Litwy zarejestrował Oddział w Wilnie. 23 września 1997 roku Bank objął pakiet akcji nowej emisji Polskiego Banku Inwestycyjnego SA. Połączenie Polskiego Banku Inwestycyjnego SA i Banku zostało zarejestrowane w sądzie 29 września 1997 roku. Tego dnia zarejestrowano także zmianę nazwy Banku na „Kredyt Bank PBI SA”. Prosper Bank SA natomiast działał dalej jako samodzielny bank, ale zależny kapitałowo od Kredyt Banku SA. Na dzień połączenia Bank przejął posiadane przez Polski Bank Inwestycyjny SA udziały w następujących podmiotach:

Nazwa podmiotu	udział w kapitale	udział w głosach
Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-Life” SA	47,88%	56,24%
Eurofund Management Polska Sp. z o.o.	25,01%	25,01%
Wschodnie Konsorcjum Budowlane SA	7,69%	7,69%
Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA	4,27%	6,17%
System Pozagiełdowego Obrotu Instrumentami Finansowymi SA	6,15%	6,15%
Koszalińska Agencja Rozwoju Regionalnego SA	4,07%	4,07%
Środkowoeuropejskie Centrum Ratingu i Analiz SA	3,41%	3,41%
Opolskie Konsorcjum Budowy Autostrad SA	1,48%	1,37%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	0,78%	0,78%
Giełda Papierów Wartościowych SA	0,02%	0,02%
Bankowe Przedsiębiorstwo Telekomunikacyjne „TELBANK” SA	0,03%	0,03%
SWIFT SA	0,01%	0,01%

5 października 1997 roku Bank uruchomił Oddział w Wilnie. 8 października 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Victoria Development Sp. z o.o. . 15 października 1997 roku Bank podpisał notarialną umowę nabycia przedsiębiorstwa bankowego Banku Spółdzielczego w Makowie Mazowieckim w likwidacji, z terminem spłaty określonym na 3 września 2002 roku. 20 października 1997 roku Bank sprzedał część posiadanych akcji Powszechnie-

go Banku Kredytowego SA. Po tej transakcji Bank posiadał pakiet 6,07% akcji Powszechnego Banku Kredytowego SA. 22 października 1997 roku wykreślono z rejestru wszystkie dotąd wpisane oddziały i zarejestrowano oddziały w Białej Podlaskiej, I i II w Białymstoku, w Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Chełmie, Ciechanowie, Częstochowie, Elblągu, I, II i III w Gdańsku, w Gorzowie Wielkopolskim, I i II w Jeleniej Górze, w Kaliszu, I i II w Katowicach, w Kielcach, Koninie, I i II w Koszalinie, I i II w Krakowie, w Krośnie, Legnicy, Lesznie, Lublinie, Łomży, I i II w Łodzi, w Nowym Sączu, I i II w Olsztynie, w Opolu, Ostrołęce, I i II w Pile, w Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, I, II i III w Poznaniu, w Przemyślu, Radomiu, Raszynie, I i II w Rzeszowie, w Rybniku, Siedlcach, Sieradzu, Skierniewicach, Słupsku, Sopocie, Suwałkach, I i II w Szczecinie, w Tarnobrzegu, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu, Oddział Regionalny oraz I, II, III, IV i V w Warszawie, we Włocławku, Oddział Regionalny oraz I, II, III i IV we Wrocławiu, w Zamościu, Zielonej Górze, a także Oddział w Wilnie, Przedstawicielstwo w Kaliningradzie, oraz jako oddziały Banku Inwestycyjny Dom Maklerski w Warszawie i Ośrodek Obliczeniowy w Lublinie. 20 listopada 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Bankowy Fundusz Inwestycyjny SA⁶, a 26 listopada 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółki Armatorski Dom Bankowy Sp. z o.o. oraz BDH Serwis Sp. z o.o. . 24 listopada 1997 roku Bankers Trust Company z siedzibą w Nowym Jorku uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na objęcie pakietu akcji Banku, dającego prawo do wykonywania do 32,9% głosów podczas WZA Banku. Jednocześnie Komisja Papierów Wartościowych nie wyraziła sprzeciwu wobec zamiaru nabycia przez Bankers Trust Company z siedzibą w Nowym Jorku pakietu akcji, zapewniającego przekroczenie 25% ogólnej liczby głosów w WZA Banku. W roku 1997 Powszechny Bank Kredytowy SA sprzedał cały posiadany pakiet akcji Banku. 30 grudnia 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Minex CEI SA. 30 grudnia 1997 roku Bank uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na pełnienie funkcji dealera ryn-

⁶ Od roku 2001 spółka ta działała pod nazwą BFI Serwis Sp. z o.o. .

ku pieniężnego. 30 grudnia 1997 roku Bank uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na zwolnienie z obowiązku tworzenia rezerw celowych na udziały kapitałowe, wnoszone do Prosper Banku SA. Na koniec roku 1997 w portfelu inwestycyjnym Banku znajdowały się akcje i udziały w następujących podmiotach zależnych i stowarzyszonych:

- Budimex SA w Warszawie – 10,54% akcji, dające 30,07% głosów na WZA (od 5 sierpnia 1997 roku);
- Plan 100 Sp. z o.o. w Płocku – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU (od 27 września 1996 roku);
- Bankowy Dom Handlowy Sp. z o.o. z Warszawy – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU;
- Bankowy Dom Consultingowy Sp. z o.o. z Warszawy – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU (od 9 grudnia 1996 roku);
- Dal.Wsch.Komp.Inw.-Handl. Sp. z o.o. z Warszawy – 25,0% udziałów, dające 25,0% głosów na WZU;
- Bankowy Dom Prawny Sp. z o.o. z Warszawy – 51,0% udziałów, dające 51,0% głosów na WZU;
- Polska Korporacja Leasingowa SA z Warszawy – 40,00% akcji, dające 22,22% głosów na WZA;
- Bankowy Dom Faktoringowy Sp. z o.o. z Warszawy – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU;
- Moda Polska Sp. z o.o. z Rybnika – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU (od 11 grudnia 1997 roku);
- VAT AG Sp. z o.o. z Poznania – 50,0% udziałów, dające 50,0% głosów na WZU;
- BTUiR „Heros-Life” SA z Warszawy – 51,88% akcji, dające 61,00% głosów na WZA (od 29 września 1997 roku);
- Prosper Bank SA z Warszawy – 93,03% akcji, dające 93,03% głosów na WZA (od 4 kwietnia 1997 roku);
- Szelf Sp. z o.o. z Koszalina – 90,0% udziałów, dające 90,0% głosów na WZU;
- Eurofund Management Sp. z o.o. z Warszawy- 25,01% udziałów, dające 25,01% głosów na WZU (od 29 września 1997 roku);

- BDH Serwis Sp. z o.o. z Warszawy – 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU;
- Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA z Warszawy – 35,13% akcji, dające 35,13% głosów na WZA (od 5 marca 1997 roku);
- Bankowy Dom Brokerski SA z Warszawy – 98,00% akcji, dające 98,00% głosów na WZA;
- Bankowy Fundusz Inwestycyjny Sp. z o.o. z Warszawy- 100,0% udziałów, dające 100,0% głosów na WZU;
- Polisa-Życie SA z Warszawy – 32,65% akcji, dające 32,65% głosów na WZA.

Ponadto Bank posiadał akcje i udziały w 26 innych podmiotach. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wynosił 182,39152 mln PLN. Na koniec roku 1997 skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Budimex SA	18,3%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	11,6%
Kredietbank N.V. (Bruksela)	9,9%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	9,8%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	7,8%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	5,4%
PZU SA wraz z podmiotem zależnym PZU Życie SA	5,2%
UNIBUD SA	5,2%
Pozostali akcjonariusze	26,8%
RAZEM	100,0%

Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości ponad 73,1 mln PLN. Nie wypłacono akcjonariuszom dywidendy za rok 1997. Współczynnik wypłacalności wynosił 6,05%. 31 grudnia 1997 roku Bank zatrudniał 5.683 osoby.

6 stycznia 1998 roku włoski bank Cassa di Risparmio di Padova nabył od Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA pakiet akcji Banku, stanowiący 4,0% kapitału akcyjnego. 15 stycznia 1998 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „O” o wartości 125,0 mln PLN. 21 stycznia 1998 roku Bank uzyskał zgo-

dę Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych na działanie na rynku praw pochodnych. 28 stycznia 1998 roku Bank nabył akcje Towarzystwa Ubezpieczeniowo-Reasekuracyjnego Polisa SA, które stanowiły 5,07% głosów na WZA tej spółki. 6 lutego 1998 roku Bankers Trust Company z Nowego Jorku poinformowała o posiadaniu 22,8% udziału w kapitale akcyjnym Banku, Budimex SA o posiadaniu 7,6% kapitału akcyjnego Banku, zaś portugalski Banco Espirito Santo z Lizbony⁷ poinformował o posiadaniu 5,0% udziału w kapitale akcyjnym Banku. 5 marca 1998 roku Bankers Trust Company posiadał 19,38% kapitału akcyjnego Banku. 20 marca 1998 roku Bank uzyskał zezwolenie Centralnego Banku Federacji Rosyjskiej na otwarcie przedstawicielstwa w Kaliningradzie i prowadzenie działalności w okresie od 20 marca 1998 roku do 21 marca 2001 roku. 25 marca 1998 Bank zbył część posiadanych akcji Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie „Polisa-Życie” SA. Po tej transakcji Bank posiadał akcje, stanowiące 26,1% kapitału tej spółki. 30 marca 1998 roku na Nadzwyczajnym WZA podjęto decyzję o emisji akcji serii „P” o wartości od 15,0 do 24,5 mln PLN. 2 kwietnia 1998 roku zarejestrowano Oddział Regionalny w Gdańsku oraz zmiany siedzib oddziałów w Chełmie, Jeleniej Górze, Płocku oraz II Oddziału w Rzeszowie. 6 kwietnia 1998 roku Bank podpisał umowę o współpracy z Banco Espirito Santo, zawierającą także zapis o zamierzonym nabyciu przez Banco Espirito Santo pakietu 6,0% akcji Banku. 17 kwietnia 1998 roku Bank zawarł umowę z Bankowym Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji „Herios Life” SA oraz Towarzystwem Ubezpieczeniowo-Reasekuracyjnym „Polisa” SA o współpracy w zakresie utworzenia powszechnego towarzystwa emerytalnego. 6 maja 1998 roku Bank podpisał umowę z Rabobank Nederland, zgodnie z którą odsprzedał tej holenderskiej firmie pakiet 21,6% ukraińskiego Kyev International Bank. 25 maja 1998

⁷ Banco Espirito Santo z siedzibą w Lizbonie został utworzony w 1937 roku. Prowadził pełną działalność komercyjną, obsługując zarówno klientów detalicznych, jak i instytucjonalnych. Bank dysponował ponad 410 oddziałami w Portugalii i na świecie, zatrudniał ok. 5.500 osób. Zaliczany był do czołowych banków komercyjnych w Portugalii, jego akcje były notowane na giełdzie papierów wartościowych w Lizbonie.

roku Bank podpisał umowę o współpracy z Cassa di Risparmio di Padova, zawierającą także zapis o zamiarze utrzymania przez Cassa di Risparmio di Padova posiadanego pakietu 4,0% akcji Banku. Po rejestracji emisji akcji serii „O” i przedstawionych wyżej zmianach na WZA Banku w dniu 28 maja 1998 roku znacznymi pakietami akcji Banku dysponowały następujące podmioty:

Właściciel	Udział w kapitale
Bankers Trust Company (Nowy Jork)	19,73%
Kredietbank N.V.	9,92%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	9,80%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	6,84%
Budimex SA	5,97%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	5,81%
Banco Espírito Santo de Lisboa	5,00%
Cassa di Risparmio di Padova	4,00%

16 czerwca 1998 roku zarejestrowano Oddział Regionalny w Katowicach oraz zmianę siedziby I Oddziału w Jeleniej Górze. W roku 1998 Bank zbył wszystkie posiadane akcje Towarzystwa Ubezpieczeniowego TUK SA. 6 lipca 1998 roku Budimex SA zbył pakiet 0,99% akcji Banku. Po tej transakcji Budimex SA posiadał 4,98% akcji Banku. 30 lipca 1998 roku zarejestrowano Oddział Regionalny w Poznaniu. 31 lipca 1998 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na wtórny obrót dużymi pakietami obligacji Skarbu Państwa poza rynkiem regulowanym. 6 października 1998 roku zostało wydane orzeczenie sądowe, umożliwiające Bankowi nabycie przedsiębiorstwa bankowego, upadłego w 1995 roku Banku „AGROBANK” SA. 9 października 1998 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie rachunków papierów wartościowych. 12 października 1998 roku zarejestrowano VII Oddział w Warszawie. 16 listopada 1998 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „P” o wartości 18,44841 mln PLN. Ponadto Bank przejął dodatkowe akcje Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-LIFE” SA, posiadając na koniec tego roku 95,46% akcji tego towarzystwa, dające 90,93% głosów na WZA. WZA w dniu 24 listopa-

da 1998 roku postanowiło o emisji akcji Banku serii „R” o wartości od 50,0 do 162,919965 mln PLN. 30 listopada 1998 roku Bank sprzedał pakiet 4,64% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „POLISA” SA. W roku 1998 obniżył się udział kapitałowy Banku w kapitale Prosper Banku SA do poziomu 77,09% oraz Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA do 34,8%. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 325,83993 mln PLN, a skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Bankers Trust Company	21,23%
KBC Bank N.V.	9,36%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	9,25%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	6,45%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	5,48%
Pozostali akcjonariusze	48,23%
RAZEM	100,0%

Bank wypracował w roku 1998 zysk netto w wysokości ponad 135,0 mln PLN. Nie wypłacono akcjonariuszom dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności wynosił 8,13%. Na koniec roku 1998 Bank prowadził dwie placówki zagraniczne: oddział w Wilnie oraz przedstawicielstwo w Kaliningradzie. 31 grudnia 1998 roku Bank zatrudniał 5.728 osób.

4 stycznia 1999 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę West Ukrainian Commercial Bank⁸. 7 stycznia 1999 roku zarejestrowano oddziały regionalne w Białymstoku, Lublinie, Łodzi i Szczecinie. 29 stycznia 1999 roku podpisana została umowa o sprzedaży za kwotę 1,01 mln PLN przedsiębiorstwa bankowego Banku „AGROBANK” SA w upadłości Bankowi. 29 stycznia 1999 roku Bank przejął pakiet akcji Bełchatowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego Sp. z o.o., stanowiący 22,69% kapitału i głosów na WZA. 8 lutego 1999 roku zarejestrowano VIII Oddział w Warszawie. 19 lutego 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i

⁸ Później działającą pod nazwą Kredyt Bank Ukraina SA.

Giełd zezwoliła KBC Bank N.V. z siedzibą w Brukseli na nabycie pakietu akcji Banku, zapewniającego przekroczenie 25% ogólnej liczby głosów na WZA. 15 marca 1999 roku zarejestrowano VI Oddział w Warszawie. 17 marca 1999 roku została zamknięta publiczna subskrypcja akcji serii „R”. 8 kwietnia 1999 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „R”. Początek roku 1999 był dla Banku okresem, w którym zwiększało się zaangażowanie kapitałowe KBC Bank N.V., który stopniowo wyrastał do rangi akcjonariusza strategicznego. Na podstawie decyzji WZA z dnia 31 maja 1999 roku Bank powrócił do nazwy sprzed fuzji z Polskim Bankiem Inwestycyjnym SA i ponownie zaczął działać jako Kredyt Bank SA. Na WZA Banku w dniu 31 maja 1999 roku znacznymi pakietami akcji Banku dysponowały następujące podmioty:

Właściciel	Udział w kapitale
KBC Bank N.V.	25,01%
Bankers Trust Company	17,93%
Banco Espirito Santo	9,77%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	9,25%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej	6,45%
Cassa di Risparmio di Padova	3,77%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	3,65%
Budimex SA	2,98%

31 maja 1999 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Powołane Towarzystwo Emerytalne Kredyt Banku PBI SA. W roku 1999 Bank próbował przejąć Bank Ochrony Środowiska SA. W czerwcu 1999 roku Bank posiadał bezpośrednio 18,5% głosów na WZA Bank Ochrony Środowiska SA, dysponując razem ze wspierającymi go podmiotami w sumie około 20% głosów⁹. Jednak w tym samym miesiącu WZA Banku Ochrony Środowiska SA zatwierdziło emisję nowych akcji, skierowaną głównie do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska. Dzięki temu posiadał on ponad 70% akcji Banku Ochrony Środowiska SA. Zatwierdzenie nowej emisji akcji było możliwe dzięki pozbawieniu Banku prawa głosu z części posiadanych akcji. Próba przejęcia,

⁹ (Karnaszewski P., 1999).

po wielu sporach sądowych, zakończyła się niepowodzeniem. W dniu 21 czerwca 1999 roku zostało wpisane do rejestru handlowego Powołane Towarzystwo Emerytalne Kredyt Banku PBI SA. Bank objął 97,59% akcji tego Towarzystwa, angażując się kapitałowo na kwotę 24,3 mln PLN. Partnerem Banku w tym przedsięwzięciu było Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-Life” SA, które objęło pozostałe akcje Towarzystwa. 1 lipca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Gdyni. 9 lipca 1999 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na **Kredyt Bank SA**. 30 lipca 1999 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę SKK Kredyt SA. W roku 1999 Bank zwiększył swoje zaangażowanie kapitałowe w Zachodnio-Ukraińskim Banku Komercyjnym we Lwowie. WZA w dniu 26 listopada 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „S”. 30 grudnia 1999 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapitału akcyjnego Banku w wyniku emisji akcji imiennych serii „S1” o wartości 4,250665 mln PLN, zarejestrowano Oddział w Chorzowie i IX Oddział w Warszawie, a także zmiany adresów Przedstawicielstwa w Kaliningradzie i oddziałów w Gorzowie Wielkopolskim, I w Krakowie, II w Pile, w Zamościu, II w Rzeszowie, I w Poznaniu, VII w Warszawie oraz wykreślono z rejestru oddziały w Rzeszowie i Raszynie. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Banku wynosił 493,01056 mln PLN, a skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	29,89%	29,89%
Bankers Trust Company (Nowy Jork)*	20,68%	20,68%
Banco Esprito Santo SA	9,68%	9,68%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	9,17%	9,17%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	5,04%	5,04%
Pozostali akcjonariusze	25,54%	25,54%
RAZEM	100,0%	100,0%

* W ramach pakietu Globalnych Kwitów Depozytowych (Global Depository Receipts – GDR), posiadanych przez Bankers Trust Company, KBC Bank N.V. posiadał 3.605.902 GDR-ów, uprawniających do wykonywania (w zaokrągleniu) 18,28% głosów na WZA Kredyt Banku SA. Oznaczało to, że KBC Bank N.V. miał prawo do wykonywania 48,17% głosów na WZA Kredyt Banku SA, natomiast pozostali posiadacze GDR-ów mieli prawo, za pośrednictwem Bankers Trust Company, do wykonywania (w zaokrągleniu) 2,40% głosów.

Bank wypracował w roku 1999 zysk netto w wysokości ponad 150,7 mln PLN. Za rok 1999 Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę w wysokości 38,956 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku na 31 grudnia 1999 roku wyniósł 9,95%. Na koniec roku 1999 Bank posiadał 9 oddziałów regionalnych, 74 oddziały krajowe, oddział zagraniczny w Wilnie, przedstawicielstwo w Kalingradzie i 138 filii na terenie całej Polski. 31 grudnia 1999 roku Bank zatrudniał 5.902 osoby.

25 lutego 2000 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Kredyt Trade Sp. z o.o. . 2 marca 2000 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Kielcach i Toruniu. Na WZA w dniu 29 maja 2000 roku skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	29,89%	29,89%
Bankers Trust Company (Nowy Jork)*	20,28%	20,28%
Banco Esprito Santo SA	10,43%	10,43%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Londyn)	9,17%	9,17%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	5,09%	5,09%
Cassa di Risparmio di Padova	3,74%	3,74%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	3,62%	3,62%
Budimex SA	2,96%	2,96%

* W ramach pakietu Globalnych kwitów Depozytowych (GDR), posiadanych przez Bankers Trust Company, KBC Bank N.V. posiadał 3.605.902 GDR-ów, uprawniających do wykonywania (w zaokrągleniu) 18,28% głosów na WZA Kredyt Banku SA. Oznaczało to, że KBC Bank N.V. miał prawo do wykonywania 48,17% głosów na WZA Kredyt Banku SA, natomiast pozostali posiadacze GDR-ów mieli prawo, za pośrednictwem Bankers Trust Company, do wykonywania (w zaokrągleniu) 1,99% głosów.

8 czerwca 2000 roku Bank nabył pakiet akcji Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA serii „E”, stanowiący 26,18% udziału w kapitale i głosach na WZA tego towarzystwa. Po tej transakcji udział Banku w kapitale i głosach na WZA tego towarzystwa wzrósł do 60,23%. 12 czerwca 2000 roku zarejestrowano oddziały X i XI w Warszawie i II w Gdyni oraz zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Płoc-

ku, Regionalnego w Katowicach i V w Warszawie. 4 lipca 2000 roku Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju sprzedał cały pakiet posiadanych akcji Banku. 8 sierpnia 2000 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Żagiel SA. 9 sierpnia 2000 roku Bank zawarł umowę o sprzedaży szwedzkiemu Skandinaviska Enskilda Banken pakietu 19,79% akcji Banku Ochrony Środowiska SA. Na WZA w dniu 30 sierpnia 2000 roku największymi obecnymi akcjonariuszami Banku byli: KBC Bank N.V., Banco Esprito Santo SA, Bankers Trust Company (Nowy Jork) i Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej. 31 sierpnia 2000 roku Banco Esprito Santo SA posiadał 19,76% akcji Banku, a Bankers Trust Company 19,49% akcji. 13 września 2000 roku Bank sprzedał KBC Insurance N.V. pakiet 26,63% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA. Po tej transakcji udział Banku w kapitale tego towarzystwa zmalał do 34,12%. 22 września 2000 roku zarejestrowano III Oddział w Krakowie. W dniu 30 września 2000 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Stocznia Gdynia SA, które łącznie z wcześniej posiadanymi dawały mu prawo do wykonywania 24,99% głosów na WZA tej spółki. 25 października 2000 roku Bankowy Fundusz Inwestycyjny Sp. z o.o. zbył na rzecz Banku pakiet akcji Narodowego Funduszu Inwestycyjnego Piast SA, stanowiący 7,90% kapitału i dający także 7,90% głosów na WZA tej spółki. W październiku 2000 roku Bank wraz z podmiotami zależnymi sprzedał łącznie pakiet 75% akcji, dających prawo do 74,94% głosów na WZA spółki Kredyt Lease SA. Po tych transakcjach Bank nadal posiadał 24,91% kapitału i 24,88% głosów na WZA tej spółki. 30 października 2000 roku, realizując częściowo umowę z 9 sierpnia 2000 roku, Bank sprzedał szwedzkiemu Skandinaviska Enskilda Banken pakiet 14,79% akcji Banku Ochrony Środowiska SA. 15 listopada 2000 roku zarejestrowano III Oddział w Łodzi i zmianę siedziby VI Oddziału w Warszawie. 16 listopada 2000 roku Bank objął pakiet akcji serii „L” spółki Budimex SA. Po rejestracji tej emisji Bank posiadał 5,96% kapitału akcyjnego, dające prawo do wykonywania 19,83% głosów na WZA tej spółki. 29 listopada 2000 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Inwestia Sp. z o.o. . 15 grudnia 2000 roku powstała spółka Net Ban-

king Sp. z o.o.¹⁰, w której Bank objął 99% udziałów. 22 grudnia 2000 roku Bank zawarł wstępną warunkową umowę sprzedaży pakietu 95,64% akcji Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-Life” SA. 27 grudnia 2000 roku Bank nabył pakiet 18,78% akcji spółki Chemiskór SA, dający 17,53% głosów na WZA tej spółki. W ostatnich dniach grudnia 2000 roku Bank nabył pakiet 13,12% akcji spółki INDYKPOL SA, dający prawo do wykonywania 3,86% głosów na WZA tej spółki. Po tej transakcji Bank posiadał 22,53% akcji, dających prawo do wykonywania 6,63% głosów na WZA tej spółki. Ponadto Bank objął pakiet akcji spółki Huta Szkła Szczakowa SA, stanowiący 33,3% jej akcji i dający prawo do wykonywania 33,3% głosów na WZA tej spółki. 28 grudnia 2000 roku dokonana została rejestracja podwyższenia kapitału akcyjnego Zachodnio-Ukraińskiego Banku Komercyjnego ZUKB. Po tej rejestracji Bank, wraz z podmiotami zależnymi, posiadał 62,29% udziału w kapitale tego banku. 29 grudnia 2000 roku Bank nabył pakiet 9,99% akcji spółki „KFM” SA. Na koniec roku 2000 Bank posiadał udziały w następujących podmiotach zależnych:

- Victoria Development Sp. z o.o. – 99,99% kapitału i głosów na WZU,
- Kredyt Trade Sp. z o.o. – 99,998% kapitału i głosów na WZU,
- Armatorski Dom Bankowy Sp. z o.o. – 99,75% kapitału i głosów na WZU,
- Bankowy Fundusz Inwestycyjny SA – 99,99% kapitału i głosów na WZA,
- Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-Life” SA – 95,46% kapitału i głosów na WZA,
- SKK Kredyt SA – 100,0% kapitału i głosów na WZA,
- Net Banking Sp. z o.o. – 99,00% kapitału i głosów na WZU,
- Prosper Bank SA – 95,65% kapitału i 97,29% głosów na WZA,
- Powszechne Towarzystwo Emerytalne Kredyt Banku SA – 98,07% kapitału i głosów na WZA i stowarzyszonych:

¹⁰ Zarejestrowana 20 grudnia 2000 roku.

- Bełchatowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego Sp. z o.o. – 22,69% kapitału i głosów na WZU,
- Eurofund Management Sp. z o.o. – 25,01% kapitału i głosów na WZU,
- Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA – 34,20% kapitału i głosów na WZA,
- Minex CEI SA – 28,11% kapitału i głosów na WZA,
- Żagiel SA – 26,00% kapitału i głosów na WZA,
- Stocznia Gdynia SA – 24,99% kapitału i głosów na WZA oraz
- West Ukrainian Commercial Bank¹¹ we Lwowie – 34,96% kapitału i głosów na WZA.

Kapitał akcyjny Banku na 31 grudnia 2000 roku wynosił nadal 493,01056 mln PLN, a skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	29,89%	29,89%
Banco Esprito Santo SA	19,86%	19,86%
Bankers Trust Company (Nowy Jork)*	19,30%	19,30%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	5,09%	5,09%
Cassa di Risparmio di Padova	3,74%	3,74%
Poland Growth Fund (L) Limited wraz z Poland Growth Fund L.P.	3,62%	3,62%
Budimex SA	2,96%	2,96%
Pozostali akcjonariusze	15,54%	15,54%
RAZEM	100,0%	100,0%

* W ramach pakietu Globalnych kwitów Depozytowych (GDR), posiadanych przez Bankers Trust Company, KBC Bank N.V. posiadał 3.605.902 GDR-ów, uprawniających do wykonywania (w zaokrągleniu) 18,28% głosów na WZA Kredyt Banku SA. Oznaczało to, że KBC Bank N.V. miał prawo do wykonywania 48,17% głosów na WZA Kredyt Banku SA.

¹¹ Od 3 kwietnia 2002 roku Bank ten funkcjonował pod nazwą Kredyt Bank Ukraina.

W roku 2000 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 216,0 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości ponad 49,3 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił 10,36%. Przeciętne zatrudnienie w roku 2000 wyniosło 6.122 osoby.

2 lutego 2001 roku Bank sprzedał pakiet akcji spółki KFM SA. Po tej transakcji Bank posiadał 0,12% kapitału tej spółki. 14 lutego 2001 roku została zarejestrowana spółka o nazwie Kredyt International Finance B.V. z siedzibą w Holandii z kapitałem zakładowym w wysokości 18 tys. EURO. Kredyt Bank SA objął 100% kapitału zakładowego tej spółki. Tego samego dnia zarejestrowano Oddział Regionalny w Krakowie oraz zmiany siedzib VI Oddziału w Warszawie i Oddziału w Bielsku-Białej. 6 marca 2001 roku Bank zawarł porozumienie z Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA oraz z Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie „WARTA VITA” SA o współpracy w zakresie realizacji przedsięwzięcia bankowo-ubezpieczeniowego (bancassurance). 18 kwietnia 2001 roku Bank sprzedał pakiet akcji spółki Chemiskór SA, stanowiący 9,39% akcji tej spółki i dający prawo do wykonywania 8,76% głosów na WZA. Po tej transakcji Bank nadal posiadał pakiet akcji tej spółki, stanowiący 9,392% kapitału i dający prawo do wykonywania 8,762% głosów na WZA. 24 kwietnia 2001 roku Bank zbył kolejny pakiet akcji spółki Chemiskór SA, stanowiący 9,39% akcji tej spółki i dający prawo do wykonywania 8,76% głosów na WZA. Po tej transakcji Bank nadal posiadał pakiet akcji tej spółki, stanowiący 0,002% kapitału i dający prawo do wykonywania 0,002% głosów na WZA. W dniach 24 i 25 maja 2001 roku Bank sprzedawał i kupował pakiety akcji Huty Szkła Kryształowego „Violetta” SA. Po tych transakcjach posiadał akcje, stanowiące 48,92% kapitału zakładowego tej spółki. 28 maja 2001 roku skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	31,71%	31,71%
Banco Espirito Santo SA	19,86%	19,86%
Bankers Trust Company (Nowy Jork)*	19,41%	19,41%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	5,09%	5,09%
Cardine Banca SpA (d. Cassa di Risparmio di Padova)	3,74%	3,74%
BUDIMEX SA	2,96%	2,96%
Pozostali akcjonariusze	17,23%	17,23%
RAZEM	100,0%	100,0%

* W ramach pakietu Globalnych kwitów Depozytowych (GDR), posiadanych przez Bankers Trust Company, KBC Bank N.V. posiadał 3.605.902 GDR-ów, uprawniających do wykonywania (w zaokrągleniu) 18,28% głosów na WZA Kredyt Banku SA. Oznaczało to, że KBC Bank N.V. miał prawo do wykonywania 49,99% głosów na WZA Kredyt Banku SA, natomiast pozostali posiadacze GDR-ów mieli prawo, za pośrednictwem Bankers Trust Company, do wykonywania (w zaokrągleniu) 1,13% głosów.

30 maja 2001 roku belgijski KBC Bank NV złożył wniosek do Komisji Nadzoru Bankowego o wyrażenie zgody na objęcie akcji Banku, uprawniających do ponad 75% głosów na WZA Banku oraz do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd o wyrażenie zgody na przekroczenie 50% głosów na WZA Banku. 12 czerwca 2001 roku Bank został wpisany do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000019597. 12 czerwca 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bankowi zezwolenia¹² na prowadzenie działalności maklerskiej. W czerwcu 2001 roku Bank otworzył dwie filie oddziału litewskiego. W tym samym miesiącu belgijski KBC oraz portugalski Banco Espirito Santo zadeklarowały chęć objęcia nowej emisji akcji Banku. 3 lipca 2001 roku Bank zawarł umowę sprzedaży pakietu akcji Stoczni Gdynia SA. Po tej transakcji Bank posiadał 19,9% akcji Stoczni Gdynia SA. 19 lipca 2001 roku Bank sprzedał pakiet 100% udziału

¹² W oparciu o przepisy znowelizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

łów w spółce Szelf Sp. z o.o. . WZA w dniu 25 lipca 2001 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „T” o wartości 246,50528 mln PLN, z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy. Największymi akcjonariuszami Banku obecnymi na tym WZA byli: KBC Bank N.V., Banco Espirito Santo SA, Bankers Trust Company i Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej. 17 września 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała zezwolenie na objęcie przez KBC Bank N.V. akcji uprawniających, łącznie z akcjami wcześniej posiadanymi, do wykonywania ponad 66%, ale nie więcej niż 75% głosów na WZA Banku. 19 września 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła zezwolenia KBC Bank N.V. na nabycie akcji Banku, powodujących osiągnięcie lub przekroczenie progu 50% głosów na WZA Banku. 20 września 2001 roku w wyniku przymusowego wykupu akcji Bank nabył 1,82% akcji Polskiego Kredyt Banku SA. Po tej transakcji Bank posiadał 100% akcji tego banku. 3 października 2001 roku KBC Bank N.V. nabył prawa poboru, dotyczące 3,98% nowej emisji Banku. 10 października 2001 roku Bank nabył pakiet 2% udziałów w spółce BDH Serwis Sp. z o.o. oraz objął nowe udziały w spółce Net Banking Sp. z o.o. . 23 października 2001 roku dokonano przydziału akcji Banku serii „T”. 9 listopada 2001 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Browary Strzelec SA. Po tej transakcji Bank posiadał akcje, stanowiące 17,35% kapitału tej spółki i dające prawo do wykonywania 10,84% głosów na jej WZA. 21 listopada 2001 roku Bank zaangażował się kapitałowo w powstanie spółki KB Zarządzanie Aktywami SA. 26 listopada 2001 roku Bank podpisał przedwstępną umowę nabycia pakietu 50,69% akcji spółki Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Żagiel SA. 30 listopada 2001 roku Bank nabył pakiet 24,76% akcji spółki Dolwis SA. 10 grudnia 2001 roku emisja akcji Banku serii „T” została zarejestrowana. Po tej rejestracji KBC Bank N.V. posiadał 54,63% akcji Banku¹³. 19 grudnia 2001 roku KBC Bank N.V. ogłosił wezwanie do sprzedaży 45,37% akcji Banku. 31 grudnia 2001 roku Bank nabył pakiet 49,98% udziałów spółki Minex Invest Sp. z o.o. . Na ko-

¹³ W tym 36,35% bezpośrednio, a 18,28% w ramach Globalnych Kwitów Depozytowych posiadanych przez Bankers Trust Company.

niec roku 2001 zarejestrowany kapitał zakładowy Banku wynosił 739,51584 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	36,35%	36,35%
Banco Esprito Santo SA	19,86%	19,86%
Bankers Trust Company (Nowy Jork)*	18,98%	18,98%
Cardine Banca SpA (d. Cassa di Risparmio di Padova)	5,20%	5,20%
Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (Warszawa)	3,40%	3,40%
Pozostali akcjonariusze	16,21%	16,21%
RAZEM	100,0%	100,0%

* W ramach pakietu Globalnych kwitów Depozytowych (GDR), posiadanych przez Bankers Trust Company, KBC Bank N.V. posiadał 3.605.902 GDR-ów, uprawniających do wykonywania (w zaokrągleniu) 18,28% głosów na WZA Kredyt Banku SA. Oznaczało to, że KBC Bank N.V. miał prawo do wykonywania 54,63% głosów na WZA Kredyt Banku SA.

W roku 2001 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 33,509 mln PLN. Mimo wygenerowanej straty Bank wypłacił dywidendę w kwocie 29,581 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14,8%. Bank zatrudniał 7.395 osób.

2 stycznia 2002 roku Bank sprzedał posiadany pakiet udziałów w spółce Eurofund Management Polska Sp. z o.o. . 4 stycznia 2002 roku Bank nabył pakiet 49,95% akcji spółki Wolny Obszar Gospodarczy SA w Gdyni oraz pakiet 26,09% akcji Zakładów Piwowarskich w Lublinie SA. 7 stycznia 2002 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane akcje spółki SKK Kredyt SA. 16 stycznia 2002 roku Bank nabył pakiet 27,17% akcji spółki Stocznia Północna SA. 15 stycznia 2002 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki Zakłady Piwowarskie w Lublinie SA. 22 stycznia 2002 roku Bank nabył pakiet 50,69% akcji spółki Żagiel SA. Po tej transakcji Bank posiadał 76,69% akcji tej spółki. 5 lutego 2002 roku w ramach ogłoszonego w grudniu 2001 roku wezwania KBC Bank N.V. nabył pakiet 1,9% akcji Banku. 8 lutego 2002 roku KBC Bank N.V. posiadał

56,57% akcji Banku. 1 marca 2002 została dokonana konwersja akcji imiennych uprzywilejowanych spółki Budimex SA na akcje zwykłe na okaziciela, w wyniku której udział Banku w kapitale tej spółki zmniejszył się do 4,39%, przy zachowaniu prawa do 4,36% głosów na WZA. 27 marca 2002 roku Banco Espirito Santo SA sprzedał pakiet 9,93% akcji Banku funduszowi BES Pension Fund, który był zarządzany przez Espirito Santo Fundo des Pensos SA, spółkę w 100% zależną od holdingu ESAF – Espirito Santo Activos Financeiros SGPS, którego 85% akcji posiadał Banco Espirito Santo SA wraz z podmiotami zależnymi. 3 kwietnia 2002 roku zarejestrowano nową emisję akcji i zmianę nazwy Zachodnio-Ukraińskiego Banku Komercyjnego na Kredyt Bank (Ukraina). 17 kwietnia 2002 roku Banco Espirito Santo SA sprzedał pakiet 9,60% akcji Banku. Po tej transakcji Banco Espirito Santo SA posiadał 0,33% akcji Banku. Nabywcą był KBC Bank N.V., który po tej transakcji posiadał pakiet 66,53% akcji Banku. 9 maja 2002 roku Bank nabył pakiet 9,05% akcji spółki Relpol SA. 21 maja 2002 roku Bank nabył pakiet 24,9% akcji spółki Dolwis SA. Na WZA w dniu 29 maja 2002 roku skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	48,24%	48,24%
Deutsche Bank Trust Company Americas*	18,44%	18,44%
BES Pension Fund	9,93%	9,93%
Cardine Banca SpA (d. Cassa di Risparmio di Padova)	5,20%	5,20%
Pozostali akcjonariusze	18,19%	18,19%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Bank Depozytowy dla GDR-ów.

20 czerwca 2002 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki MINEX CEI SA. 26 czerwca 2002 roku Bank nabył pakiet 23,3% akcji spółki Żagiel SA. 28 czerwca 2002 roku Bank objął nowe udziały w spółce Net Banking Sp. z o.o. . 2 lipca 2002 roku Bank objął pakiet 7,11% akcji spółki Energomontaż Północ SA. Po

tej transakcji bank posiadał pakiet 8,62% akcji tej spółki. 19 lipca 2002 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Elektromontaż Północ SA, stanowiących 14,19 % udziału w kapitale i głosach na Walnym Zgromadzeniu Spółki. Po tej transakcji Bank posiadał pakiet, stanowiący 22,81% udział w kapitale i głosach na WZA Energomontaż Północ SA. 24 lipca 2002 roku KBC Bank N.V. nabył pakiet akcji Banku. W wyniku transakcji nabycia akcji KBC Bank N.V. posiadał łącznie 113.086.331 akcji Banku (w tym 86.042.066 akcji – 58,17% oraz 27.044.265 akcji w formie Globalnych Kwitów depozytowych – 18,29%), stanowiących 76,46% udziału w kapitale i głosach na WZA Banku¹⁴. 24 lipca 2002 roku BES Pension Fund przekazał informację o sprzedaży całego posiadanego pakietu akcji Banku, tj. 14.687.334 sztuk, stanowiących 9,93% udziału w kapitale i głosach na WZA. Na WZA w dniu 29 lipca 2002 roku akcjonariuszami uprawnionymi do 5% i więcej głosów na WZA były następujące podmioty: KBC Bank N.V. 71.354.732 – 48,24% oraz Deutsche Bank Trust Company Americas (Bank Depozytowy dla GDR-ów) 27.277.930 – 18,44%. 2 sierpnia 2002 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Optimus SA, stanowiących 8,7% w kapitale i głosach na WZA. 20 grudnia 2002 roku Bank podpisał warunkową umowę sprzedaży 100% akcji Polskiego Kredyt Banku SA na rzecz Household International Europe Limited z siedzibą w Wielkiej Brytanii. 31 grudnia 2002 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Wolny Obszar Gospodarczy SA w Gdyni. Na koniec roku 2002 Bank działał na rynku ukraińskim jako Kredyt Bank Ukraina, miał przedstawicielstwo w Kaliningradzie, oddział w Wilnie oraz zamiejscowe punkty obsługi klienta w Kłajpedzie i Poniewieżu. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 739,51584 mln PLN. Na koniec roku 2002 skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

¹⁴ KBC Bank N.V., zgodnie z uzyskanym zezwoleniem Komisji Nadzoru Bankowego, miał prawo do wykonywania nie więcej niż 75% głosów na WZA Kredyt Banku SA.

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
KBC Bank N.V. (Bruksela)	58,17%	58,17%
Deutsche Bank Trust Company Americas*	18,33%	18,33%
SANPAOLO IMI S.p.A. (d. Cardine Banca SpA)	5,20%	5,20%
Pozostali akcjonariusze	18,30%	18,30%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Bank Depozytowy dla GDR-ów.

W roku 2002 Bank wygenerował stratę netto w wysokości około 415,9 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,0%. Bank zatrudniał 6.972 osoby.

W dniu 24 stycznia 2003 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki Relpol SA. 28 stycznia 2003 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji Huty Szkła Kryształowego „Violetta” SA. 26 lutego 2003 roku KBC Bank N.V. dokonał zamiany 5.408.853 GDR-ów na 27.04.265 akcji Banku. Po tej transakcji KBC Bank N.V. posiadał pakiet 76,46% akcji Banku, a Deutsche Bank Trust Company Americas 0,04% akcji Banku w postaci GDR-ów. 28 lutego 2003 roku Bank podpisał umowę sprzedaży całego posiadanego pakietu akcji spółki Polcard SA, stanowiących 9,9% kapitału zakładowego tej Spółki i dającego prawo do wykonywania 11,63% głosów na WZA. 31 marca 2003 roku Bank zawarł umowę sprzedaży wszystkich posiadanych akcji Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA, stanowiących 47,9% kapitału zakładowego tego Towarzystwa i zapewniających 47,5% głosów na WZA. 17 kwietnia 2003 roku Bank nabył w dwóch transakcjach 600.000 akcji Huty Szkła Gospodarczego Irena SA. W wyniku transakcji nabycia akcji Bank posiadał 1.010.960 akcji Huty Szkła Gospodarczego Irena SA, co stanowiło 16,21% kapitału zakładowego. Na WZA w dniu 14 maja 2003 roku Akcjonariuszami uprawnionymi do 5% i więcej głosów na WZA były następujące podmioty: KBC Bank N.V., wykonujący 75,00 % głosów oraz SANPAOLO IMI S.p.A., wykonujący 5,20 % głosów. 22 maja 2003 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet 3.000 akcji imiennych spółki Polcard SA, stanowiących 9,9% kapitału zakładowego tej

spółki i uprawniających do wykonywania 11,63% głosów na WZA. 21 sierpnia 2003 roku poinformowano o zamiarze likwidacji oddziałów Banku w Wilnie. WZA w dniu 2 września 2003 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku o kwotę 316,93536 mln PLN w drodze emisji 63.387.072 akcji zwykłych na okaziciela serii „U” z prawem poboru przez dotychczasowych akcjonariuszy. 3 października 2003 roku Sanpaolo IMI S.p.A. sprzedał 7.690.966 akcji Banku na rzecz Sanpaolo IMI Internazionale S.p.A. z siedzibą w Padwie, Włochy. W wyniku tej transakcji Sanpaolo IMI S.p.A. nie posiadał akcji Banku, natomiast Sanpaolo IMI Internazionale S.p.A. posiadał 7.690.966 akcji Banku, co stanowiło 5,20% udziału w kapitale i głosach podczas WZA. 23 października 2003 roku Bank sprzedał pakiet 100% akcji Polskiego Kredyt Banku SA na rzecz HSBC Bank plc. 3 listopada 2003 roku Zarząd Banku dokonał przydziału akcji serii „U”. 4 grudnia 2003 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapitału zakładowego Banku w wyniku emisji 63.387.072 akcji zwykłych na okaziciela serii „U”. Akcje nowej emisji objął KBC Bank N.V. . Po podwyższeniu kapitał zakładowy Banku wynosił 1.056,4512 mln PLN i dzielił się na 211.290.240 akcji o wartości nominalnej 5,00 PLN każda, w tym 211.196.643 akcji na okaziciela i 93.597 akcji imiennych. Po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału KBC Bank N.V. posiadał 171.987.642 akcji, co stanowiło 81,40% wartości kapitału zakładowego¹⁵. 30 grudnia 2003 roku po spełnieniu warunków zawieszających określonych w umowie, Bank przeniósł na rzecz Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” SA własność całego posiadanego pakietu 212.525 akcji imiennych Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA, stanowiących 37,54% kapitału zakładowego i zapewniających 28,57% głosów na WZA tej Spółki. W roku 2003 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 1.567,0 mln PLN.

¹⁵ Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego nr 81/KNB/01 z dnia 17 września 2001 roku KBC Bank NV miał prawo do wykonywania nie więcej niż 75% głosów podczas WZA Kredyt Banku SA.

2. 1. Przejęcie BANKU ZIEMSKIEGO SA

Data: 28 września 1993

Najeźdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: BANK ZIEMSKI SA

BANK ZIEMSKI SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 25 stycznia 1990 roku. Akt notarialny założycielski został sporządzony 11 kwietnia 1990 roku. 23 lipca 1990 roku Bank został wpisany do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 23031. Kapitał założycielski Banku wyniósł 0,6 mln PLN i dzielił się na 11.471 akcji imiennych uprzywilejowanych serii „AA” oraz 529 akcji imiennych uprzywilejowanych serii „AB”, o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Antoni Jacek Maciejewski.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie. Ostatnim Prezesem Zarządu był Dariusz Kaźmierski.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 września 1990 roku.

WZA w dniu 29 maja 1992 roku postanowiło o emisji akcji na okaziciela serii „AC” o wartości 0,6 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 28 czerwca 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,2 mln PLN.

WZA w dniu 26 sierpnia 1993 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym. **28 września 1993** roku połączenie zostało zarejestrowane i BANK ZIEMSKI SA został wykreślony z rejestru sądowego.

2. 2. Przejęcie BALTIC BANKU SA

Data: 4 marca 1994

Najeźdźca: Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA

Ofiara: BALTIC BANK SA

BALTIC BANK SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 20 czerwca 1991 roku. Notarialny akt założy-

cielski Spółki został sporządzony 26 lipca 1991 roku. Bank został wpisany do rejestru sądowego 10 września 1991 roku w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem RHB 6384. Kapitał założycielski wyniósł 2,0 mln PLN. Kapitał zakładowy składał się z 200.000 akcji uprzywilejowanych co do prawa głosu, co do pierwszeństwa pokrycia z majątku oraz co do uczestnictwa w podziale dywidendy o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Przed rejestracją została opłacona 1/4 część kapitału akcyjnego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Zbigniew Jakubowski.

Centrala Banku miała siedzibę w Gdańsku; początkowo przy ulicy Grunwaldzkiej 135, a od 14 stycznia 1994 roku, gdy zarejestrowano likwidację Banku – w Gdańsku przy ulicy Grunwaldzkiej 13 A. Likwidatorami Banku były: Teresa Stankiewicz i Grażyna Teresa Orzech.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 czerwca 1992 roku. 4 listopada 1992 roku WZA Banku podjęło decyzję o emisji akcji serii „B” o wartości 0,7 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

28 maja 1993 roku zarejestrowano emisję akcji Banku serii „B”. 8 października 1993 roku zarejestrowano I Oddział w Warszawie. Decyzją nr 10/93 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dniem 15 października 1993 roku ustanowiono w Banku Zarząd Komisaryczny. 18 października 1993 roku Zarząd Komisaryczny został wpisany do rejestru sądowego. Przewodniczącą Zarządu Komisarycznego została Teresa Stankiewicz. 27 grudnia 1993 roku Zarząd Komisaryczny podjął decyzję o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku do kwoty 0,136305 mln PLN. Decyzją nr 4/93 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 29 grudnia 1993 roku z dniem 31 grudnia 1993 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. Likwidatorami Banku zostały: Teresa Stankiewicz i Grażyna Teresa Orzech. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,7 mln PLN.

14 stycznia 1994 roku zarejestrowano w Sądzie likwidację Banku oraz zmianę siedziby na Gdańsk ulicę Grunwaldzką 13 A. 17 lutego 1994 roku Powszechny Bank Handlowy Gecobank SA w Warszawie zawarł z Narodowym Bankiem Polskim porozumienie w sprawie udzielenia przez Narodowy Bank Polski pomocy Powszechnemu Bankowi Handlowemu Gecobank SA w Warszawie w przejęciu przedsiębiorstwa bankowego BALTIC BANK SA w Gdańsku w likwidacji. **4 marca 1994** roku przedsiębiorstwo

bankowe BALTIC BANK SA zostało sprzedane Powszechnemu Bankowi Handlowemu Gecobank SA w Warszawie. 16 marca 1994 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego Banku do kwoty 0,136305 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,136305 mln PLN.

Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego **14 lipca 1995 roku**.

2.3. Przejęcie Powszechnego Banku Handlowego GECOBANK SA

Data: 27 grudnia 1995

Najeżdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA

Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 10 listopada 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 17 grudnia 1990 roku. 28 marca 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 26431. Kapitał założycielski wyniósł 1,0243 mln PLN i dzielił się na 10.243 akcje imienne uprzywilejowane o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed rejestracją kapitał założycielski opłacono w 25%. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Adam Aranowski.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie. Ostatnim Prezesem Zarządu był Jerzy Świątecki.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 15 czerwca 1991 roku. WZA w dniu 30 października 1991 roku postanowiło o emisji akcji na okaziciela serii „B” o wartości 0,7819 mln PLN. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0243 mln PLN.

Emisja akcji serii „B” została zarejestrowana 31 stycznia 1992 roku. 6 maja 1992 roku zarejestrowano emisję akcji na okaziciela serii „C” o wartości 5,2099 mln PLN. Kapitał akcyjny był wówczas opła-

ny tylko w 25%. 11 czerwca 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. 15 września 1992 roku zarejestrowano dwa oddziały Banku w Warszawie. 16 października 1992 roku wykreślono z rejestru jeden z oddziałów w Warszawie. WZA w dniu 19 grudnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji imiennych uprzywilejowanych serii „D” o wartości 11,775 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 31 grudnia 1992 roku. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 18,7911 mln PLN, dzielił się na 187.911 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN i był w całości opłacony.

2 listopada 1993 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 18,7911 mln PLN.

17 lutego 1994 roku Bank zawarł z Narodowym Bankiem Polskim porozumienie w sprawie udzielenia przez Narodowy Bank Polski pomocy Bankowi w przejęciu przedsiębiorstwa bankowego BALTIC BANK SA w Gdańsku w likwidacji. 25 lutego 1994 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku. 4 marca 1994 roku Bank nabył przedsiębiorstwo bankowe BALTIC BANK SA w Gdańsku w likwidacji. WZA w dniu 30 maja 1994 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku do kwoty 17,0911 mln PLN, zmianie wartości nominalnej akcji na 2,00 PLN oraz o zmianie akcji imiennych w akcje na okaziciela. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 17,0911 mln PLN i dzielił się na 8.545.550 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 2,00 PLN każda.

24 sierpnia 1995 roku WZA obydwu banków – Banku i Kredyt Banku SA – podjęły uchwały o ich połączeniu poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Banku Handlowego „GECO-BANK” SA na Kredyt Bank SA w zamian za akcje Kredyt Banku SA nowej emisji. W dniu 31 sierpnia 1995 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego do kwoty 12,818325 mln PLN, powstałe w wyniku obniżenia wartości nominalnej akcji z 2,00 PLN do 1,50 PLN. Tego samego dnia zarejestrowano także podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „E” o wartości 4,27278 mln PLN. Po rejestracji obniżenia i następnie podwyższenia wysokości kapitału akcyjnego wynosił on 17,091105 mln PLN. 20 listopada 1995 roku zostało wytoczone przez dwóch akcjonariuszy Banku powództwo o unieważnienie

uchwały o połączeniu Banku z Kredyt Bankiem SA z uzasadnieniem, opierającym się na zarzucie godzenia tej uchwały w interesy Spółki oraz, że ma ona na celu pokrzywdzenie akcjonariuszy. 21 grudnia 1995 roku pozew podobnej treści złożył trzeci akcjonariusz. **27 grudnia 1995** roku zarejestrowane zostało połączenie Banku, jako przejmowanego, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym. Akcjonariusze Banku otrzymali prawo nabycia 1 akcji Kredyt Banku SA serii „K” w zamian za 5 akcji Banku. W wyniku wpisu połączenia Powszechny Bank Handlowy GECOBANK SA został wykreślony z rejestru sądowego.

1 sierpnia 1997 roku Sąd Wojewódzki w Warszawie oddalił powództwo z 20 listopada 1995 roku.

28 stycznia 1998 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z 1 sierpnia 1997 roku.

2. 4. Przejęcie Banku Regionalnego SA

Data: 20 maja 1996

Najeźdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: Bank Regionalny SA

Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 19 listopada 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 14 stycznia 1991 roku. 8 lutego 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Katowicach pod numerem RHB 6159. Kapitał założycielski wyniósł 1,07 mln PLN i dzielił się na 2.140 akcji imiennych o wartości nominalnej 500,00 PLN każda. W skład pierwszego zarządu weszli: Urszula Kłosowska, Grażyna Dudoń i Róża Braclik.

Centrala Banku miała siedzibę w Rybniku. Ostatnim Prezesem Rady Banku był Stanisław Pacuk. Ostatnim Prezesem Zarządu – Urszula Kłosowska.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 3 czerwca 1991 roku. 16 grudnia 1991 roku zarejestrowano Oddział w Wodzisławiu Ślą-

skim. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,07 mln PLN.

14 kwietnia 1992 roku zarejestrowano Oddział w Kępnie. W roku 1992 Bank objął 100% udziałów założycielskich spółki Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Banco Sp. z o.o. . Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 1,07 mln PLN.

15 lipca 1993 roku zarejestrowano oddziały w Rybniku i Krakowie. 26 października 1993 roku Bank zawarł porozumienie z Kredyt Bankiem SA o przejęciu pakietu 76,34% akcji Banku. WZA w dniu 27 listopada 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,046 mln PLN. 24 grudnia 1993 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego zezwolił Kredyt Bankowi SA na objęcie pakietu akcji zapewniającego wykonywanie prawa 76,34% głosów na WZA Banku. WZA w dniu 4 grudnia 1993 roku postanowiło o obniżeniu wartości nominalnej dotychczasowych akcji z 500,00 PLN na 125,00 PLN oraz o emisji 7.200 akcji serii „C” o wartości 0,9 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. Emisja akcji serii „B” została zarejestrowana 31 grudnia 1993 roku. 31 grudnia 1993 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,116 mln PLN i dzielił się na 2.232 akcje o wartości nominalnej 500,00 PLN każda. W roku 1993 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 4,998 mln PLN.

12 stycznia 1994 roku zarejestrowano obniżenie wartości nominalnej dotychczasowych akcji oraz emisję akcji serii „C”. Kredyt Bank SA objął całość nowej emisji, czyli pakiet 7.200 akcji Banku. Po tej transakcji Kredyt Bank SA posiadał pakiet 76,34% kapitału Banku. 30 maja 1994 roku wykreślono z rejestru oddziały w Rybniku i Krakowie. 30 grudnia 1994 roku Kredyt Bank SA zawarł porozumienie z Narodowym Bankiem Polskim, dotyczące przeprowadzenia sanacji Banku i jego przejęcia do końca roku 1995. 31 grudnia 1994 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 1,179 mln PLN. Na koniec roku 1994 Kredyt Bank SA posiadał 77,1% akcji Banku. W roku 1994 Bank wygenerował stratę netto w wysokości ponad 0,3 mln PLN.

4 maja 1995 roku wykreślono z rejestru Oddział w Kępnie. WZA Kredyt Banku SA w dniu 22 grudnia 1995 roku oraz WZA

Banku w dniu 27 grudnia 1995 roku¹⁶ podjęły uchwały o połączeniu Banku, jako przejmowanego, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym. 31 grudnia 1995 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 1,179 mln PLN. 31 grudnia 1995 roku Kredyt Bank SA posiadał 7.417 akcji Banku, co dawało prawo do wykonywania 78,64% głosów na WZA. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 2,9 mln PLN.

12 lutego 1996 roku Kredyt Bank SA złożył do sądu w Warszawie wniosek o rejestrację połączenia z Bankiem. 16 lutego 1996 roku Bank złożył do sądu w Katowicach wniosek o wykreślenie z rejestru. **20 maja 1996** roku nastąpiło połączenie Banku, jako przejmowanego, z Kredyt Bankiem SA, jako przyjmującym. W dniu tym Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

2. 5. Przejęcie Banku Depozytowo-Powierniczego Glob SA

Data: 22 lipca 1996

Najeźdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: Bank Depozytowo-Powierniczy Glob SA

Bank Depozytowo-Powierniczy Glob SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 lipca 1990 roku. Notarialny akt założycielski został sporządzony 21 września 1990 roku. 2 listopada 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 24016. Bank mógł używać skróconej nazwy „Glob Bank SA”. Kapitał założycielski wyniósł 1,0 mln PLN i składał się z 1.000.000 akcji imiennych o wartości 1,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jerzy Chyliński.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Jasnej 2/4. Ostatnim Prezesem Zarządu był Marian Krzak.

¹⁶ W rejestrze sądowym podawana jest data 28 grudnia 1995 roku.

WZA w dniu 12 listopada 1990 roku postanowiło o emisji akcji imiennych serii „B” o wartości 1,1 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1990. Na koniec tego roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0 mln PLN.

31 maja 1991 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „B”. Działalność operacyjną Bank rozpoczął 25 lipca 1991 roku. 31 grudnia 1991 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 2,1 mln PLN.

14 kwietnia 1992 roku zarejestrowano emisję akcji na okaziciela serii „C” o wartości 2,9 mln PLN. 22 grudnia 1992 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln PLN.

WZA w dniu 29 lipca 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,31 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 2 listopada 1993 roku. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,31 mln PLN.

Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,31 mln PLN. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 0,25 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1994.

10 lutego 1995 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego zezwolił Kredyt Bankowi SA na nabycie pakietu akcji Banku, dającego prawo do wykonywania 56,1% głosów na WZA Banku. 6 marca 1995 roku Kredyt Bank SA dokonał zakupu od Elektrim SA za kwotę 4,0 mln PLN pakietu 2.977.198 akcji Banku, stanowiących 56,1% wszystkich akcji Banku. 28 czerwca 1995 roku Bank zawarł porozumienie z Kredyt Bankiem SA w sprawie zasad współpracy w działalności bankowej, ujednolicenia procedur operacyjnych oraz ustalenia działań, mających na celu połączenie się banków. 24 lipca 1995 roku Rada Kredyt Banku SA podjęła decyzję, akceptując działania zarządu tego banku, dotyczące planowanego trybu przejścia Banku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,31 mln PLN. Na koniec roku 1995 Kredyt Bank SA posiadał 56,068% akcji Banku. W roku 1995 Bank wygenerował stratę netto w wysokości ponad 3,6 mln PLN.

WZA Banku z 4 kwietnia 1996 roku i Kredyt Banku SA z 5 kwietnia 1996 podjęły decyzje o połączeniu Banku, jako przejmowanego, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym. Połączenie mia-

ło być dokonane poprzez przeniesienie całego majątku Banku na Kredyt Bank SA w zamian za akcje Kredyt Banku SA w stosunku 1 akcja Kredyt Banku SA za 40 akcji Banku. 1 lipca 1996 roku Kredyt Bank SA uzyskał zezwolenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego na posiadanie pakietu akcji, dającego prawo wykonywania przez ponad 10% głosów, nie więcej jednak niż 20% głosów, podczas WZA Banku. **22 lipca 1996** roku połączenie zostało zarejestrowane i Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

2. 6. Przejęcie Polskiego Banku Inwestycyjnego SA

Data: 29 września 1997

Najeżdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: Polski Bank Inwestycyjny SA

Polski Bank Inwestycyjny SA powstał na podstawie zezwolenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 30 marca 1993 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 14 kwietnia 1993 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce 5 maja 1993 roku w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 36594. Kapitał zakładowy wynosił 50,0 mln PLN. Kapitał zakładowy dzielił się na 200.000 akcji imiennych uprzywilejowanych co do głosu serii „A” i 300.000 akcji na okaziciela serii „B” o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. 100% kapitału zakładowego objął Narodowy Bank Polski. Pierwszym Prezesem Zarządu został Michał Juliusz Machlejd.

Centrala mieściła się w Warszawie przy ulicy Syreny 23. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Stanisław Pacuk. Obowiązki Prezesa Zarządu pełnił ostatnio Dariusz Wilczewski.

18 października 1993 roku zarejestrowano oddziały Banku w Białej Podlaskiej, Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Chełmie, Ciechanowie, Częstochowie, Elblągu, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Krośnie, Legnicy, Lesznie, Lublinie, Łomży, Łodzi, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrołęce, Pile, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Poznaniu, Prze-

myślu, Radomiu, Rzeszowie, Siedlcach, Sieradzu, Skierniewicach, Słupsku, Sopocie, Suwałkach, Szczecinie, Tarnobrzegu, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu, Warszawie, Włocławku, Zamościu i Zielonej Górze. 29 października 1993 roku Bank uzyskał zgodę na rozpoczęcie działalności operacyjnej. Działalność tę rozpoczął z dniem 1 listopada 1993 roku. 24 listopada 1993 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 50,0 mln PLN. 100% akcji posiadał Narodowy Bank Polski.

17 lutego 1994 roku podjęto decyzje o emisji akcji serii „C” o wartości 25,2138 mln PLN – imiennych, opłaconych głównie aportem rzeczowym¹⁷ – oraz serii „D” o wartości 25,0 mln PLN – na okaziciela – opłaconych gotówką. Obie emisje zostały zarejestrowane 7 marca 1994 roku i zostały objęte przez Narodowy Bank Polski. 7 lipca 1994 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła Bankowi na działalność w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi w wydzielonym biurze maklerskim. 29 lipca 1994 roku zarejestrowano jako oddział Banku Inwestycyjny Dom Maklerski w Warszawie. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 100,2138 mln PLN. 100% akcji posiadał Narodowy Bank Polski. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 10,3 mln PLN.

25 maja 1995 roku podjęto decyzje o emisji akcji serii „E” o wartości 31,4892 mln PLN – imiennych, opłaconych głównie aportem rzeczowym¹⁸ – oraz serii „F” o wartości 31,297 mln PLN – na okaziciela – opłaconych gotówką. Obie emisje zostały zarejestrowane 3 lipca 1995 roku i zostały objęte przez Narodowy Bank Polski. WZA w dniu 20 grudnia 1995 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji Banku ze 100,00 PLN na 1,00 PLN. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 163,0 mln PLN i dzielił się na 20.000.000 akcji imiennych uprzywilejowanych i 143.000.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. 100% akcji posiadał Narodowy Bank Polski. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 26,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1995 w wysokości ponad 6,5 mln PLN.

¹⁷ Dokładnie wartość aportu wynosiła 252.137.697.455,00 PLZ przed denominacją.

¹⁸ Dokładnie wartość aportu wynosiła 31.489.102,00 PLN.

18 czerwca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Koszalinie. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił nadal 163,0 mln PLN. 100% akcji należało do Narodowego Banku Polskiego. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 50,3 mln PLN.

21 marca 1997 roku zarejestrowano Oddział w Gorzowie Wielkopolskim. W początkach roku 1997 zainteresowanie kupnem akcji Banku wyraził Kredyt Bank SA, jak również banki zagraniczne: austriacki Creditanstalt oraz amerykański GE Capital Group. Ostatecznie jednak 4 kwietnia 1997 roku Kredyt Bank SA podpisał warunkową umowę z Narodowym Bankiem Polskim o zakupie akcji Banku. 21 kwietnia 1997 roku została podpisana notarialna umowa nabycia przez Kredyt Bank SA 163.000 akcji Banku, stanowiących 100% jego kapitału akcyjnego. 7 maja 1997 roku Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił o braku zastrzeżeń wobec zgłoszonego zamiaru połączenia Banku z Kredyt Bankiem SA. 30 maja 1997 roku Kredyt Bank SA uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na nabycie pakietu akcji, dającego prawo wykonywania przez ponad 75% głosów podczas WZA Banku. Według stanu na 30 czerwca 1997 roku Kredyt Bank SA posiadał 49,9% akcji Banku, natomiast nabycie pozostałych 50,1% akcji Banku zostało przez Kredyt Bank SA opłacone, ale nie zostały jeszcze przeniesione na ten bank prawa własności tych akcji. 18 lipca 1997 roku na WZA akcjonariusze Banku jednogłośnie wyrazili zgodę na połączenie Banku, jako przejmowanym, z Kredyt Bankiem SA, jako przejmującym. Połączenie miało nastąpić poprzez przeniesienie całego majątku Banku na Kredyt Bank SA. 18 sierpnia 1997 roku Bank podpisał z Narodowym Bankiem Polskim list intencyjny w sprawie współpracy związanej z likwidacją Banku Spółdzielczego w Makowie Mazowieckim i nabyciem tego banku przez Bank. 12 września 1997 roku Bank uzyskał zezwolenie Ministra Finansów na nabycie akcji Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-LIFE” SA, zapewniających przekroczenie 50% głosów na WZA. WZA w dniu 22 września 1997 roku postanowiło o emisji akcji imiennych serii „G” o wartości 100,0 mln PLN. 23 września 1997 roku Kredyt Bank SA opłacił akcje serii „G”. Emisja została

zarejestrowana 25 września 1997 roku. W całości objął ją Kredyt Bank SA. Po rejestracji tej emisji i w wyniku realizacji umowy z 4 kwietnia 1997 roku Kredyt Bank SA posiadał 100% akcji Banku. Na dzień połączenia z Kredyt Bankiem SA, to jest 29 września 1997 roku, Bank posiadał udziały w następujących podmiotach:

Nazwa podmiotu	udział w kapitale	udział w głosach
Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS-Life” SA	47,88%	56,24%
Eurofund Management Polska Sp. z o.o.	25,01%	25,01%
Wschodnie Konsorcjum Budowlane SA	7,69%	7,69%
Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA	4,27%	6,17%
System Pozagiełdowego Obrotu Instrumentami Finansowymi SA	6,15%	6,15%
Koszalińska Agencja Rozwoju Regionalnego SA	4,07%	4,07%
Środkowoeuropejskie Centrum Ratingu i Analiz SA	3,41%	3,41%
Opolskie Konsorcjum Budowy Autostrad SA	1,48%	1,37%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA	0,78%	0,78%
Giełda Papierów Wartościowych SA	0,02%	0,02%
Bankowe Przedsiębiorstwo Telekomunikacyjne „TELBANK” SA	0,03%	0,03%
SWIFT SA	0,01%	0,01%

29 września 1997 roku połączenie zostało zarejestrowane, a Polski Bank Inwestycyjny SA został wykreślony z rejestru sądowego.

2. 7. Przejęcie Banku – „AGROBANK” SA w upadłości

Data: 29 stycznia 1999

Najeźdźca: Kredyt Bank SA

Ofiara: Bank – „AGROBANK” SA w upadłości

Bank – „AGROBANK” SA w upadłości powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 7 listopada 1989 roku. Notarialny akt założycielski sporządzony został 20 listopada 1989 roku. 21 grudnia 1989 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 20525. Kapitał założycielski wyniósł 0,138 mln PLN i dzielił się na

13.800 akcji. Pierwszym Prezesem Zarządu został Aleksy Misiejuk. W roku 2001 Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000044685.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie. Syndykiem masy upadłości był Włodzimierz Narczyk.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 31 marca 1990 roku. 18 września 1990 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” o wartości 0,125 mln PLN. 4 października 1990 roku zarejestrowano oddziały w Lublinie i Bełchatowie. 31 października 1990 roku zarejestrowano oddziały w Łodzi i Poznaniu. Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,263 mln PLN.

11 stycznia 1991 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C” o wartości 0,237 mln PLN. 21 maja 1991 roku zarejestrowano oddziały w Warszawie, Chorzowie, Gdańsku i Opolu. 2 sierpnia 1991 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” o wartości 1,5 mln PLN. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

6 stycznia 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Białymstoku. 28 kwietnia 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Siedlcach. 15 maja 1992 roku zarejestrowano oddziały w Swarzędzu, Radomiu, Chełmie Lubelskim, Białej Podlaskiej i Zamościu. 26 października 1992 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Chełmie Lubelskim. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

21 maja 1993 roku zarejestrowano I Oddział we Wrocławiu. 14 lipca 1993 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

7 października 1994 roku zarejestrowano I Oddział w Gdyni i III Oddział w Warszawie. Działalność Banku została zawieszona z dniem 8 listopada 1994 roku. 29 listopada 1994 roku wprowadzono w Banku zarząd komisaryczny. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

21 kwietnia 1995 roku ogłoszono upadłość Banku. Ogłoszenie upadłości zostało zarejestrowane 16 maja 1995 roku. Syndykiem masy upadłości został Włodzimierz Narczyk.

6 października 1998 roku zostało wydane orzeczenie sądowe, umożliwiające Kredyt Bankowi PBI SA nabycie przedsiębiorstwa bankowego upadłego Banku.

29 stycznia 1999 roku podpisana została umowa o sprzedaży za kwotę 1,01 mln PLN przedsiębiorstwa bankowego upadłego Banku Kredyt Bankowi PBI SA.

W roku 2001 Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000044685.

4 kwietnia 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił ukończyć postępowanie upadłościowe Banku i wykreślić go z rejestru.

Suplement 3

PRZEJĘCIA BANKU ZACHODNIEGO WBK SA

Bank Zachodni WBK SA www.bzwbk.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹ z dnia 11 kwietnia 1988 roku jako bank państwowy pod nazwą Bank Zachodni we Wrocławiu. Fundusz statutowy wyniósł 51,2 mln PLN. 8 października 1991 roku sporządzono akt notarialny, zakładający spółkę akcyjną pod nazwą Bank Zachodni we Wrocławiu SA. Po przekształceniu w spółkę akcyjną Bank został zarejestrowany 8 listopada 1991 roku w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 2655. Kapitał założycielski wyniósł 51,2 mln PLN i dzielił się na 5.120.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% kapitału zakładowego objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Tadeusz Głuszczyk. 27 kwietnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008723.

Centrala Banku mieści się we Wrocławiu; początkowo przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 41/43, a następnie pod adresem Rynek 9/11. Funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej piastuje od roku 2001 Marian Górski. Prezesem Zarządu od 13 czerwca 2001 roku jest Jacek Wojciech Kseń.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku². Bank powstał 1 lutego 1989 roku, jako jeden z dziewięciu banków komercyjnych, poprzez wydzielenie ze struktur Narodowego Banku Polskiego 49 placówek zlokalizowanych głównie na Dolnym Śląsku.

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Zachodniego we Wrocławiu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 142 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

² Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

W roku 1990 Bank podjął aktywną działalność na rynku kapitałowym. 6 sierpnia 1990 roku Bank nabył pakiet akcji Banku Własności Pracowniczej SA z Gdańska o wartości 0,5 mln PLN, stanowiący 7,10% akcji i dający 8,75% głosów na WZA tego banku.

20 lutego 1991 roku Bank nabył udziały w Międzynarodowej Szkole Bankowej Sp. z o.o. z Katowic o wartości 0,011 mln PLN, stanowiące 3,80% udziałów i głosów na WZU tej spółki. 14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów³ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Bank Zachodni SA. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. 25 maja 1991 roku Bank nabył pakiet akcji spółki ARR AGROREG SA z Nowej Rudy o wartości 0,1 mln PLN, stanowiący 7,80% akcji i głosów na WZA tej spółki. W roku 1991 Bank rozpoczął obsługę rynku papierów wartościowych. 27 lipca 1991 roku Bank stał się także członkiem i akcjonariuszem Giełdy Papierów Wartościowych SA w Warszawie. 8 października 1991 roku Bank nabył pakiet akcji spółki ARR ARLEG SA z Legnicy o wartości 0,050 mln PLN, stanowiący 5,20% akcji i głosów na WZA tej spółki. Aktem notarialnym z dnia 16 października 1991 roku Bank został przekształcony w spółkę akcyjną Skarbu Państwa. Bank został wpisany do rejestru handlowego 8 listopada 1991 roku. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 51,2 mln PLN. Angażując się w rozwój polskiego systemu rozliczeń międzybankowych, 22 listopada 1991 roku Bank nabył pakiet akcji Krajowej Izby Rozliczeniowej SA o wartości 0,312 mln PLN, stanowiący 5,70% akcji i głosów na WZA tej spółki. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 51,2 mln PLN.

21 stycznia 1992 roku zarejestrowano oddziały Banku w: Bielsku, Bolesławcu, Brzegu, i w Bydgoszczy, w Bystrzycy Kłodzkiej, I w Bytomiu, I w Chorzowie, w Dzierżoniowie, I i II w Głogowie, Głubczycach, Głucholazach, Głuszycy, I w Gorzowie Wielkopolskim, I i II w Jeleniej Górze, w Kamiennej Górze, IV w Katowicach,

³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

I w Kędzierzynie-Koźlu, I w Kielcach, w Kluczborku, Kłodzku, I w Krakowie, w Legnicy, Lubaniu, Lubinie, Namysłowie, Niemodlinie, Nowej Rudzie, Oleśnicy, Oławie, Opolu, Paczkowie, Polkowicach, Prudniku, Strzegomiu, Strzelcach Opolskich, Strzelinie, Świdnicy, Świebodzicach, Środzie Śląskiej, Szprotawie, Trzebnicy, Wałbrzychu, Wołowie, I i II we Wrocławiu, w Ząbkowicach Śląskich, Zgorzelcu, I w Zielonej Górze, w Ziębicach, Złotoryi, Żaganiu i Żarach. W roku 1992 Bank został przyjęty do wspólnoty euroczekowej, przyłączył się do międzynarodowego systemu rozliczeń międzybankowych SWIFT oraz rozpoczął współpracę z Midland Bank Plc. w zakresie nowoczesnych procedur i technologii bankowych. 11 sierpnia 1992 roku Bank nabył pakiet akcji spółki BPT TEL-BANK SA z Warszawy o wartości 3,288 mln PLN, stanowiący 3,33% akcji i głosów na WZA tej spółki. 25 listopada 1992 roku zarejestrowano III Oddział we Wrocławiu. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 51,2 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa.

W roku 1993 Bank rozpoczął prowadzenie rozliczeń w ramach Krajowej Izby Rozliczeniowej. 9 lutego 1993 roku Bank nabył pakiet akcji spółki ARR w Zielonej Górze SA o wartości 0,04 mln PLN, stanowiący 3,20% akcji i dający 6,06% głosów na WZA tej spółki. W tym też roku podjęto uczestnictwo w krajowych i zagranicznych rynkach pieniężnych z wykorzystaniem łączności komputerowej systemu Reutersa. 24 marca 1993 roku zarejestrowano II Oddział w Opolu. 14 czerwca 1993 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Karkonoska ARR SA z Jeleniej Góry o wartości 0,080 mln PLN, stanowiący 2,70% akcji i głosów na WZA tej spółki. Rok 1993 był rokiem, w którym dokonano tzw. małej konsolidacji przejętego wtedy kapitałowo Warszawskiego Banku Zachodniego SA. 3 lipca 1993 roku zarejestrowano I Oddział w Lesznie. 21 września 1993 roku zarejestrowano jako oddział Banku Ośrodek Obliczeniowy we Wrocławiu. 30 września 1993 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. 16 listopada 1993 roku zarejestrowano jako oddziały Banku Dom Maklerski we Wrocławiu oraz Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy w Karpaczu. 28 grudnia 1993 roku Bank nabył pakiet udziałów spółki Tarpan Sp. z o.o. z Poznania o

wartości 1,034 mln PLN, stanowiący 2,98% udziałów i głosów na WZU tej spółki. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 51,2 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa.

W roku 1994 Bank dołączył do instytucji, działających w systemie Visa International. W roku tym Bank włączył się do realizacji programu Narodowych Funduszy Inwestycyjnych, stając się głównym akcjonariuszem w spółce International Westfund Holdings Ltd., będącej zarządzającą Zachodnim Narodowym Funduszem Inwestycyjnym SA. W roku 1994 Bank inkorporował dwa banki: Głogowski Bank Gospodarczy SA oraz Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA. 30 maja 1994 roku zarejestrowano IV Oddział we Wrocławiu. 1 lipca 1994 roku Bank nabył udziały w Chocianowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Chocianowie i w Spółdzielni Mieszkaniowej Nadodrze w Głogowie. 1 października 1994 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Fabryka Nici ODRA SA z Nowej Soli o wartości 2,111 mln PLN, stanowiący 12,53% akcji i głosów na WZA tej spółki. 7 października 1994 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Bolesławcu, I w Bytomiu, I w Jeleniej Górze, w Legnicy, Oławie, Strzegomiu i Wałbrzychu. 8 października 1994 roku Bank nabył pakiet akcji Banku Powierniczo-Gwarancyjnego SA⁴ z Warszawy o wartości 0,554 mln PLN, stanowiący 1,80% akcji i dający 1,59% głosów na WZA tego banku. 24 października 1994 roku zarejestrowano I Oddział w Poznaniu. 22 grudnia 1994 roku Bank nabył pakiet akcji spółki PZPS CHEŁMEK SA z Chełmka o wartości 0,015 mln PLN, stanowiący 0,07% akcji i głosów na WZA tej spółki. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 51,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1994 w wysokości 24,741 mln PLN.

13 marca 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na adres Rynek 9/11 we Wrocławiu. Od roku 1995 Bank stał się uczestnikiem sieci Western Union Money Transfer. W tym też roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Autostrady SA. 7 czerwca 1995 roku zarejestrowano oddziały: I w Szczecinie oraz I w

⁴ Dawniej „Leonard” Bank SA.

Rudzie Śląskiej. 4 sierpnia 1995 roku Bank nabył pakiet akcji spółki ARR Wałbrzych SA z Wałbrzycha o wartości 0,102 mln PLN, stanowiący 3,50% akcji i głosów na WZA tej spółki. Aktem notarialnym z dnia 30 września 1995 roku Bank nabył za kwotę 0,034 mln PLN przedsiębiorstwo bankowe Banku Spółdzielczego w Tarnowie Opolskim w likwidacji. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wynosił 51,2 mln PLN. 100% akcji było w posiadaniu Skarbu Państwa. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 111,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1995.

W roku 1996 wspólnie z amerykańską grupą inwestycyjną Forum rozpoczął przygotowania do utworzenia towarzystwa funduszy powierniczych. Uczestnicząc w rozwoju polskiego rynku kapitałowego, 29 stycznia 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Centralna Tabela Ofert SA z Warszawy o wartości 0,024 mln PLN, stanowiący 1,00% akcji i głosów na WZA tej spółki. 6 marca 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Polska Giełda Finansowa SA z Warszawy o wartości 0,1 mln PLN, stanowiący 3,10% akcji i głosów na WZA tej spółki. 14 marca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby oddziału Banku – Domu Maklerskiego we Wrocławiu. 28 marca 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Huta SZCZECIN SA ze Szczecina o wartości 0,074 mln PLN, stanowiący 1,62% akcji i głosów na WZA tej spółki. 5 maja 1996 roku miało miejsce przejęcie przez Bank Banku Rozwoju Rolnictwa „Rolbank” SA. W wyniku tego przejęcia nastąpił istotny rozwój sieci Banku w północno-wschodniej Polsce⁵, a także uruchomienie przedstawicielstwa w Kaliningradzie. W związku z przejęciem Banku Rozwoju Rolnictwa „Rolbank” SA 5 maja 1996 roku Bank nabył:

- pakiet udziałów spółki Romi Agro Sp. z o.o. z Gołdapi o wartości 0,05 mln PLN, stanowiący 2,40% udziałów i głosów na WZU tej spółki;
- pakiet akcji spółki FARMEX SA z Warszawy o wartości 0,05 mln PLN, stanowiący 9,43% akcji i dający 2,25% głosów na WZA tej spółki;

⁵ Uruchomiono działalność Banku w 40 nowych placówkach.

— pakiet akcji spółki Giełda Poznańska SA z Poznania o wartości 0,073 mln PLN, stanowiący 1,60% akcji i dający 0,99% głosów na WZA tej spółki.

22 maja 1996 roku zarejestrowano oddziały w: Białymstoku, Chodzieży, Chojnowie, I w Elblągu, III w Jeleniej Górze, I w Koszalinie, I w Lublinie, I w Łodzi, I w Olsztynie, II w Poznaniu, I w Przemyśle, I w Słupsku, I w Starogardzie Gdańskim, I w Suwałkach, II w Szczecinie, II w Świdnicy i III w Warszawie. 26 czerwca 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki OZPL LINOPLYT z Wołczyna o wartości 0,620 mln PLN, stanowiący 14,10% akcji i głosów na WZA tej spółki. 18 lipca 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Wałbrzyska Giełda Rolno-Spożywcza SA z Wałbrzycha o wartości 0,037 mln PLN, stanowiący 0,60% akcji i dający 0,70% głosów na WZA tej spółki. 8 listopada 1996 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Środkowo-Europejskie Centrum Ratingu i Analiz SA z Warszawy o wartości 0,117 mln PLN, stanowiący 5,30% akcji i głosów na WZA tej spółki. Ponadto Bank zaangażował się kapitałowo w System Pozagiełdowego Obrotu Instrumentami Finansowymi SA, Centralną Tabelę Ofert SA, Zachodnie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA oraz w Karkonoskie Towarzystwo Inwestycyjne. WZA w dniu 27 listopada 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego o kwotę 7,24073 mln PLN w drodze emisji akcji serii „B”, poprzez wniesienie wkładu niepieniężnego w postaci nieruchomości, stanowiącej własność Skarbu Państwa. 21 grudnia 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. WZA w dniu 23 grudnia 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego o kwotę 221,55927 mln PLN (emisja akcji serii „C”), poprzez przeniesienie kwot z kapitałów: rezerwowego (170,0 mln PLN) i zapasowego (37,03701169 mln PLN) Spółki oraz z funduszu ryzyka utworzonego z zysku za rok 1991 (14,52225831 mln PLN). 31 grudnia 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 31 grudnia 1996 kapitał akcyjny wynosił 280,0 mln PLN. Skarb Państwa był 100% akcjonariuszem Banku. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 134,7 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1996 w wysokości 16,845 mln PLN. Na koniec roku 1996 Bank oferował swoje usługi w sieci 164 placówek na terenie 31 województw. Zatrudnienie wynosiło 6.787 osób.

W roku 1997 Bank dołączył do instytucji, działających w systemie Europay International. 21 maja 1997 roku zarejestrowano Przedstawicielstwo Banku w Kaliningradzie. W roku tym Bank zaangażował się kapitałowo w następujące przedsięwzięcia:

- 16 stycznia 1997 – Karkonoskie Towarzystwo Inwestycyjne SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 0,101 mln PLN, stanowiący 4,80% akcji i głosów na WZA tej spółki;
- 16 kwietnia 1997 – Dolnośląskie Centrum Hurtu Rolno-Spożywczego SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 1,5 mln PLN, stanowiący 4,00% akcji i dający 4,22% głosów na WZA tej spółki;
- 29 kwietnia 1997 – Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 0,150 mln PLN, stanowiący 0,50% akcji i dający 0,60% głosów na WZA tej spółki;
- 30 czerwca 1997 – Wrocławska Agencja Rozwoju Regionalnego SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 0,1 mln PLN, stanowiący 0,60% akcji i głosów na WZA tej spółki;
- 12 września 1997 – Gorzowski Rynek Hurtowy SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 0,250 mln PLN, stanowiący 6,94% akcji i dający 13,94% głosów na WZA tej spółki;
- 6 października 1997 – Wałbrzyska Specjalna Strefa Ekonomiczna „Inwest-Park” Sp. z o.o.; Bank nabył pakiet udziałów o wartości 1 mln PLN, stanowiący 10,80% udziałów i dający 5,40% głosów na WZU tej spółki;
- 13 listopada 1997 – Giełda Elbląska SA; Bank nabył pakiet akcji o wartości 0,1 mln PLN, stanowiący 0,77% akcji i głosów na WZA tej spółki.

Ponadto Bank posiadał pakiet 4,27% akcji Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i wynosił 280,0 mln PLN. W dalszym ciągu jedynym akcjonariuszem Banku pozostawał Skarb Państwa. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 140,8 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszowi dywidendę za rok 1997 w wysokości ponad 21,1 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił 12,3%. Na koniec roku 1997 Bank oferował swoje usługi w sieci 172 placówek.

24 marca 1998 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki TIM SA. Po tej transakcji Bank posiadał 10,00% akcji tej spółki. 2 kwietnia 1998 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Biuro Informacji Kredytowej SA z Warszawy o wartości 0,400 mln PLN, stanowiący 2,60% akcji i głosów na WZA tej spółki. 17 sierpnia 1998 roku Bank nabył pakiet udziałów spółki FUM POREBA Sp. z o.o. z Poręby o wartości 0,002 mln PLN, stanowiący 0,02% głosów na WZU tej spółki. 3 września 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów: I w Lublinie i I w Koszalinie. 13 października 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów: IV w Katowicach, w Strzelinie, Świdnicy, Trzebnicy, I w Poznaniu, I w Elblągu, II w Szczecinie, w Zgorzelcu oraz Przedstawicielstwa w Kaliningradzie. Portfel inwestycji kapitałowych Banku obejmował na koniec roku 1998 aż 48 podmiotów. Wśród nich znajdowały się podmioty zależne:

- Zachodni Leasing SA,
- Forum Zachodnie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA,
- Gospodarstwo Rolne Niepruszewo Sp. z o.o.,
- Gospodarstwo Rolne Cisy Sp. z o.o.,
- Huta Szkła Violetta SA,
- LEN SA;

oraz podmioty stowarzyszone:

- Wrocławski Park Technologiczny SA,
- GRANITEX SA,
- SUDETY CW Sp. z o.o.,
- WESTFUND Ltd.,
- PROLHAN Sp. z o.o.,
- Kanwig Trading Żurawica Sp. z o.o.,
- Kanwig Agencja Celna Sp. z o.o. .

Na koniec roku 1998 Bank oferował swoje usługi w sieci 181 placówek, wśród których znajdowały się: Centrala Banku, 80 oddziałów, 32 filie, 63 ekspozytury, 4 jednostki specjalistyczne oraz przedstawicielstwo w Kaliningradzie. W roku 1998 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i wynosił 280,0 mln PLN. Nie zmienił się także skład akcjonariatu. Bank wypracował w roku 1998 zysk netto w wysokości ponad 26,5 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności wynosił 11,6%.

W lutym 1999 roku Rada Ministrów wyraziła zgodę na prywatyzację Banku. Publikacje prasowe z początku roku 1999⁶ donosiły o zainteresowaniu nabyciem akcji Banku przez trzy instytucje: Raiffeisen Centrobank, Societe Generale i Allied Irish Banks. Ostatecznie 24 czerwca 1999 roku Ministerstwo Skarbu Państwa zawarło umowę sprzedaży 22.400.000 akcji Banku, stanowiących 80% kapitału, irlandzkiej firmie AIB European Investments Ltd., będącej własnością Allied Irish Banks z Dublinia. Finalizacja umowy nastąpiła 16 września 1999 roku. Cena transakcji wynosiła 2,3 mld PLN⁷. WZA Banku w dniu 14 października 1999 roku podjęło decyzję o dokapitalizowaniu Banku przez Grupę AIB, w wyniku czego wyemitowano akcje serii „D” o wartości 14,70589 mln PLN. Emisję tę w całości objął w dniach 14-16 października 1999 roku AIB European Investments Limited, zwiększając swój udział kapitałowy do 81,0%. 25 października 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. Na koniec roku 1999 Bank posiadał udziały w następujących podmiotach zależnych:

- Zachodni Leasing SA – 70,0% kapitału,
- Forum Zachodnie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA – 51,0% kapitału,
- Gospodarstwo Rolne Niepruszewo – 100,0% kapitału,
- Gospodarstwo Rolne Cisy – 100,0% kapitału,
- Huta Szkła Violetta SA 75,6% kapitału,
- LEN SA – 39,4% kapitału,
- Zachodnie Systemy Informatyczne Sp. z o.o. – 100% kapitału,
- Dom Maklerski BZ SA – 100,0% kapitału.

Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1999 wynosił 294,70589 mln PLN. Na 31 grudnia 1999 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

⁶ Porównaj „Rzeczpospolita” z 7 kwietnia 1999 roku.

⁷ W *Businessman magazine* z sierpnia 1999 roku Nr 8 (101) podane są następujące warunki dodatkowe umowy: „... kupującemu nie wolno zmieniać logo i nazwy banku ani przenosić jego siedziby. Przez 18 miesięcy musi on także utrzymać zatrudnienie.”.

Właściciel	Udział w kapitale i głosach na WZA
AIB European Investments Limited	81,0%
Skarb Państwa	19,0%
RAZEM	100,00%

Bank wypracował w roku 1999 zysk netto w wysokości 3,17 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Współczynnik wypłacalności wynosił 16,6%. 31 grudnia 1999 roku Bank zatrudniał 6.894 pracowników.

17 stycznia 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Bełchatów SA. Po tej transakcji Bank posiadał 4,52% akcji tej spółki. WZA w dniu 15 marca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „E o wartości 9,80393 mln PLN. 5 kwietnia 2000 roku przedstawiciele Allied Irish Banks oficjalnie obwieścili o możliwości połączenia Banku z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA. 17 maja 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. Emisja została w całości objęta przez AIB European Investments Limited. W lipcu 2000 roku Skarb Państwa przekazał uprawnionym pracownikom Banku jego akcje, zgodnie z przyjętymi zasadami prywatyzacji. 19 lipca 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Mitex SA. Po tej transakcji Bank posiadał 3,58% akcji tej spółki. Ponadto w roku 2000 Bank pozbył się udziałów w spółkach: Zachodni Leasing SA oraz Huta Szkła Violetta SA. W październiku 2000 roku oficjalnie poinformowano o zamiarze połączenia z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA w drodze przejęcia przez Bank majątku Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA w zamian za akcje, które Bank miał wydać akcjonariuszom Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA. Nowy bank miał się nazywać Bank Zachodni WBK SA. Wtedy też pojawiły się także informacje o przewidywanej nowej emisji akcji Banku o wartości 100,0 mln PLN. WZA w dniu 21 listopada 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „F o wartości 25,0 mln PLN. 30 listopada 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”, objętą w całości przez AIB European Investments Limited. 20 grudnia 2000 roku WZA podjęło decyzję o fuzji z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA. Zgodnie z nią kapitał akcyjny Banku miał zostać podwyższony w drodze emisji akcji serii „G” o

kwotę 400,09302 mln PLN, do poziomu 729,60284 mln PLN. Wszystkie akcje nowej emisji zostały przeznaczone dla dotychczasowych akcjonariuszy Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA. Do końca roku 2000 emisja ta nie doszła do skutku. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 329,50982 mln PLN. Na 31 grudnia 2000 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale i głosach na WZA
AIB European Investments Limited	83,0%
Skarb Państwa	4,3%
Pozostali akcjonariusze	12,7%
RAZEM	100,00%

Bank wygenerował w roku 2000 stratę netto w wysokości 89,98 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił 17,05%. Średnie zatrudnienie w roku 2000 w Banku wynosiło 6.509 osób.

2 lutego 2001 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet udziałów w Forum – Zachodnim Towarzystwie Funduszy Inwestycyjnych SA. 7 marca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku i Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA przez przeniesienie majątku Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA na Bank w zamian za akcje Banku. Emisja akcji serii „G” o wartości 400,09302 mln PLN miała być przeznaczona dla dotychczasowych akcjonariuszy Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA. 27 kwietnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008723. 8 maja 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na wprowadzenie do publicznego obrotu akcji Banku. 4 czerwca 2001 roku Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wyraził zgodę na nabycie przez Bank nieruchomości Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA. 13 czerwca 2001 roku zarejestrowane zostało połączenie Banku z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA, emisja akcji serii „G” oraz zmiana nazwy na **Bank Zachodni WBK SA**. Po dokonanym połączeniu udział AIB European Investments Ltd. w kapitale zakładowym Banku wynosił 70,5%. W czerwcu 2001 roku akcje Banku zadebiutowały na Warszawskiej Giełdzie Papierów

Wartościowych. 6 września 2001 roku Bank nabył pakiet 50% akcji założycielskich spółki POLFUND Fundusz Poręczeń Kredytowych SA. 16 listopada 2001 roku Skarb Państwa zbył na rzecz Polskich Linii Lotniczych „LOT” SA pakiet 2,79% akcji Banku. 29 listopada 2001 roku Bank zbył spółce BZ WBK Inwestycje Sp. z o.o. (w organizacji) udziały w 18 podmiotach, w tym: pakiet 37,5% udziałów w spółce EUROAD – Leasing Sp. z o.o. oraz pakiet 100% udziałów w spółce Gospodarstwo Rolne Niepruszewo Sp. z o.o. . W grudniu 2001 roku Polskie Linie Lotnicze „LOT” SA zbyły pakiet 2,78% akcji Banku. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Banku wynosił 729,60284 mln PLN. Bank wypracował w roku 2001 zysk netto w wysokości 151,4 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł 13,14%.

1 marca 2002 roku Bank zbył posiadane udziały w spółkach: Kanwig-Agencja Celną Sp. z o.o. w likwidacji oraz Kanwig-Trading Żurawica Sp. z o.o. w likwidacji. Na WZA w dniu 11 kwietnia 2002 roku AIB European Investments Ltd. posiadał 70,47% kapitału Banku. 23 maja 2002 roku Bank nabył akcje nowej emisji spółki **BZ WBK Finanse & Leasing SA**. 21 czerwca 2002 roku Bank nabył pakiet 99,99% akcji spółki BZ WBK Leaasing SA. W dniu 30 października 2002 roku Bank nabył od spółki Centromor SA pakiet akcji spółki Kupcy Gdyńscy SA, które stanowiły 55% kapitału zakładowego spółki Kupcy Gdyńscy SA. 4 listopada 2002 roku Bank sprzedał pakiet wszystkich posiadanych przez siebie akcji Spółki Gliwicki Bank Handlowy SA, które dawały prawo do 97,29% udziału w kapitale zakładowym Gliwickiego Banku Handlowego SA oraz do 98,33% głosów na WZA tego Banku spółce BZ WBK Inwestycje Sp. z o.o. . 20 grudnia 2002 roku Bank podpisał warunkową umowę zbycia pakietu 51% udziałów w spółce Projekty Bankowe POLSOFT Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu. 31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Banku wynosił 729,60284 mln PLN. 70,5% kapitału Banku posiadał AIB European Investments Ltd. . W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości 270,357 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2002 w wysokości 53,99061016 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wyniósł 10,36%. Bank zatrudniał 9.764 pracowników.

27 lutego 2003 roku doszła do skutku umowa sprzedaży z 20 grudnia 2002 roku pakietu 51% udziałów w spółce Projekty Bankowe POLSOFT Sp. z o.o. . W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 117,0 mln PLN.

3. 1. Przejęcie Warszawskiego Banku Zachodniego SA

Data: 16 września 1993

Najeżdźca: Bank Zachodni SA

Ofiara: Warszawski Bank Zachodni SA w likwidacji

Warszawski Bank Zachodni SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 października 1989 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 25 kwietnia 1990 roku. Wpis Banku do rejestru sądowego miał miejsce 15 maja 1990 roku. Kapitał założycielski wyniósł 0,2 mln PLN i dzielił się na 4.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 50,00 PLN. Pierwszym Prezesem zarządu został Ryszard Ślęzak.

Centrala Banku miała siedzibę w Warszawie przy Alejach Jerozolimskich 91. Likwidatorem Banku został Andrzej Gołębiewski.

WZA w dniu 17 października 1990 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,1999 mln PLN. Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 grudnia 1990 roku. Emisji akcji serii „B” nie zarejestrowano do końca roku 1990. 31 grudnia 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,2 mln PLN.

19 marca 1991 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. WZA w dniu 8 sierpnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,60595 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 29 października 1991 roku. WZA w dniu 7 listopada 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „C1 i C2” o łącznej wartości 0,375792 mln PLN. Emisji akcji serii „C1” i „C2” nie zarejestrowano do końca roku 1991. 31 grudnia 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,00585 mln PLN.

WZA w dniu 30 stycznia 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „C3” o wartości 0,081708 mln PLN. 3 marca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C1” i „C2”. WZA w dniu 7 kwietnia 1992 roku posta-

nowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,0019 mln PLN. 15 maja 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C3”. 6 czerwca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. 31 grudnia 1992 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 1,465250 mln PLN.

14 maja 1993 roku zarejestrowano w Banku zarząd komisaryczny. Aktem notarialnym z **16 września 1993** roku przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało nabyte przez Bank Zachodni SA z Wrocławia za kwotę 0,05 mln PLN.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 1/93 z dnia 28 czerwca 1994 roku z dniem 30 czerwca 1994 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. Postawienie w stan likwidacji zostało zarejestrowane 13 sierpnia 1993 roku.

3. 2. Przejęcie Głogowskiego Banku Gospodarczego SA

Data: 1 lipca 1994

Najeźdźca: Bank Zachodni SA

Ofiara: Głogowski Bank Gospodarczy SA w likwidacji

Głogowski Bank Gospodarczy SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 18 czerwca 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 22 marca 1991 roku. 8 maja 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Legnicy pod numerem RHB 585. Kapitał założycielski wyniósł 1,0957 mln PLN i dzielił się na 10.957 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono jedynie 25% kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Czesław Antoni Krzyżanowski.

Centrala Banku miała siedzibę w Głogowie; początkowo przy ulicy Galileusza 12, a ostatnio przy ulicy Galileusza 18. Ostatnim Prezesem Zarządu był Czesław Antoni Krzyżanowski. Likwidatorami Banku byli: Stanisław Januszkiewicz, Ludgard Brzozowski i Walerian Twardzik.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lipca 1991 roku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0957 mln PLN.

30 czerwca 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz oddziały: I w Głogowie i II w Bolesławcu. 17 sierpnia 1992

roku zarejestrowano III Oddział w Przemkowie. 22 grudnia 1992 roku zarejestrowano IV Oddział w Żarach i V Oddział w Lubinie. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0957 mln PLN.

WZA w dniu 29 stycznia 1993 roku postanowiło o II emisji akcji serii „B” i „C” o łącznej wartości 0,7194 mln PLN. Akcje serii „B” i „C” zostały zarejestrowane 15 marca 1993 roku. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,3903 mln PLN. 28 lipca 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Galileusza 18 w Głogowie oraz możliwość używania przez Bank skrótu „GŁOGBANK SA”. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,8151 mln PLN.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 3/94 z dnia 8 kwietnia 1994 roku z dniem 15 kwietnia 1994 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. Otwarcie likwidacji zarejestrowano 22 kwietnia 1994 roku. Likwidatorami Banku zostali: Stanisław Januszkiewicz, Ludgard Brzozowski i Walerian Twardzik. Aktem notarialnym z **1 lipca 1994** roku przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA we Wrocławiu za kwotę 0,015 mln PLN.

Sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego została zarejestrowana 10 lutego 1995 roku. Po zakończeniu likwidacji **24 października 1995** roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

3. 3. Przejęcie Banku Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA

Data: 8 października 1994

Najeżdźca: Bank Zachodni SA

Ofiara: Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA

Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 7 sierpnia 1989 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 23 listopada 1989 roku. 29 listopada 1989 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 4234. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 10 akcji

imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 10.000,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem opłacono 13/40 kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Eryk Wojciechowski.

Centrala Banku miała siedzibę w Poznaniu. Ostatnim Prezesem Zarządu był Eryk Wojciechowski. Likwidatorami Banku byli: Eryk Wojciechowski, Alojzy Bryl i Roman Wojnarowski.

Bank rozpoczął działalność operacyjną 12 stycznia 1990 roku.

18 lutego 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego.

WZA w dniu 24 lutego 1992 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego o kwotę 0,51 mln PLN w drodze emisji 25 akcji imiennych serii „AA” oraz 26 akcji imiennych serii „B” o wartości nominalnej 10.000,00 PLN każda. Akcje te zostały zarejestrowane 26 października 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,61 mln PLN.

WZA w dniu 14 września 1994 roku postanowiło o otwarciu likwidacji Banku. WZA w dniu 29 września 1994 roku podjęło uchwałę o zbyciu przedsiębiorstwa bankowego Banku wraz z firmą «Bank Rozwoju Rzemiosła, Handlu i Przemysłu „MARKET” SA» Bankowi Zachodniemu SA. Aktem notarialnym z 8 października 1994 roku przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA we Wrocławiu za kwotę 0,61 mln PLN. 16 listopada 1994 roku zarejestrowano otwarcie likwidacji Banku. Likwidatorami Banku zostali: Eryk Wojciechowski, Alojzy Bryl i Roman Wojnarowski.

WZA w dniu 29 lutego 1996 roku uchwaliło ukończenie likwidacji Banku. 15 maja 1996 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

3. 4. Przejęcie Banku Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji

Data: 5 maja 1996

Najeźdźca: Bank Zachodni SA

Ofiara: Bank Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji

Bank Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA w likwidacji powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 5 grud-

nia 1989 roku jako Bank Rozwoju Rolnictwa SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 10 stycznia 1990 roku. 21 marca 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 4629. Kapitał założycielski wyniósł 0,825 mln PLN i dzielił się na 825 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Kapitał został wniesiony w formie pieniężnej i niepieniężnej. Akcje wydane za wkłady niepieniężne zostały pokryte w całości przed zarejestrowaniem, a akcje za wkłady pieniężne w połowie. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jerzy Małecki.

Centrala Banku miała siedzibę w Poznaniu. Ostatnim Prezesem zarządu był Krzysztof Kuczyński. Likwidatorami Banku byli: Ludgard Brzozowski, Walerian Twardzik i Andrzej Wolff.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 31 marca 1990 roku. Uchwałami Rady Banku z 9 maja 1990 roku utworzono oddziały w Suwałkach, Lesznie, Jeleniej Górze, Koszalinie, Przemyśle, Lublinie i Bydgoszczy. Oddziały te zostały zarejestrowane 8 czerwca 1990 roku. WZA w dniu 16 lipca 1990 roku postanowiło o emisji akcji II emisji o wartości 1,0 mln PLN. 31 sierpnia 1990 roku zarejestrowano oddziały w Elblągu, Olsztynie, Słupsku, Opolu i Gdyni. Na koniec roku 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,825 mln PLN.

30 stycznia 1991 roku zarejestrowano oddziały w Warszawie i w Łodzi. 20 marca 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz oddziały w Chojnowie, Stargardzie Gdańskim, Chodzieży, Krakowie oraz I i II w Poznaniu. 28 marca 1991 roku zarejestrowano akcje II emisji. 17 września 1991 roku zarejestrowano możliwość stosowania przez Bank skróconej nazwy „ROLBANK”. 25 września 1991 roku zarejestrowano akcje III emisji o wartości 3,645 mln PLN. 27 grudnia 1991 roku zarejestrowano akcje IV emisji o wartości 4,53 mln PLN. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,0 mln PLN. 10 kwietnia 1992 roku zarejestrowano oddziały w Świdnicy, Szczecinie i II Oddział w Warszawie oraz zmianę nazwy dotychczasowego Oddziału w Warszawie na I Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 10,0 mln PLN.

⁸ W rejestrze sądowym błędnie wpisana jest data „1990.10.01”.

7 maja 1993 roku zarejestrowano V emisję akcji o wartości 1,083 mln PLN. WZA w dniu 20 maja 1993 roku postanowiło o zmianie nazwy na Bank Rozwoju Rolnictwa „ROLBANK” SA oraz o VI emisji akcji o wartości 0,185 mln PLN. Zmiana dotycząca nazwy została zarejestrowana 19 listopada 1993 roku. WZA w dniu 28 grudnia 1993 roku postanowiło o VII emisji akcji o wartości 8,386 mln PLN. 30 grudnia 1993 roku zarejestrowano VI emisję akcji. VII emisja nie została zarejestrowana do końca tego roku. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 11,268 mln PLN.

15 kwietnia 1994 roku zarejestrowano VII emisję akcji. Akcje tej emisji zostały objęte aportem o wartości 8,386 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 19,654 mln PLN.

2 stycznia 1995 roku wykreślono z rejestru I i II oddziały w Poznaniu, a zarejestrowano Oddział w Poznaniu. 31 stycznia 1995 roku wykreślono z rejestru II Oddział w Warszawie. 27 lutego 1995 roku działalność Banku została zawieszona. Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 7 grudnia 1995 roku z dniem 8 grudnia 1995 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. Otwarcie likwidacji zostało zarejestrowane 15 grudnia 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 19,654 mln PLN.

Aktem notarialnym z 5 maja 1996 roku przedsiębiorstwo bankowe Banku zostało sprzedane Bankowi Zachodniemu SA we Wrocławiu za kwotę 0,08 mln PLN.

WZA w dniu 10 grudnia 1997 roku podjęło uchwałę o zakończeniu likwidacji Banku.

16 marca 2000 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

3. 5. Przejęcie Bydgoskiego Banku Budownictwa SA

Data: 1 października 1996

Najeżdźca: Wielkopolski Bank Kredytowy SA

Ofiara: Bydgoski Bank Budownictwa SA

Bydgoski Bank Budownictwa SA w upadłości powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 paździer-

nika 1990 roku. Notarialny akt założycielski Spółki został spisany 7 listopada 1990 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce 14 listopada 1990 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy pod numerem RHB 1622. Kapitał założycielski Banku wyniósł 1,0 mln PLN i dzielił się na 2.500 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 400,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 50% ceny nominalnej akcji oraz nadwyżkę emisyjną w kwocie 20,00 PLN od każdej akcji. Pierwszym Prezesem Zarządu został Zbigniew Lewandowski. 25 listopada 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000140666.

Centrala Banku miała siedzibę w Bydgoszczy. Ostatnim Prezesem Zarządu był Bogusław Salamoński. Syndykiem masy upadłości jest Władysław Siwak.

WZA w dniu 15 listopada 1990 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 2,0 mln PLN. Działalność operacyjną Bank rozpoczął 3 grudnia 1990 roku. 14 grudnia 1990 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „B”. Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN.

25 marca 1992 roku zarejestrowano oddziały w Nakle, Wrocławiu, Bydgoszczy i Szczecinie. WZA w dniu 23 maja 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 1,0 mln PLN. 25 maja 1992 roku zarejestrowano Oddział w Inowrocławiu. 15 lipca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 28 lipca 1992 roku zarejestrowano II Oddział w Bydgoszczy oraz Oddział w Toruniu. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 4,0 mln PLN.

WZA w dniu 17 kwietnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 1,5 mln PLN. 20 sierpnia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,5 mln PLN.

10 sierpnia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Bydgoszczy. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,5 mln PLN.

24 stycznia 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” o wartości 6,0 mln PLN. Zarządzeniem Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dniem 1 września 1995 roku działalność Banku została zawieszona. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 11,5 mln PLN.

1 października 1996 roku Wielkopolski Bank Kredytowy SA nabył Oddział Banku w Bydgoszczy. 2 października 1996 roku została ogłoszona upadłość Banku.

25 listopada 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000140666. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 11,5 mln PLN.

3. 6. Przejęcie Gliwickiego Banku Handlowego SA

Data: 1 października 2000

Najeżdźca: Wielkopolski Bank Kredytowy SA

Ofiara: Gliwicki Bank Handlowy SA

Gliwicki Bank Handlowy SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 18 czerwca 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 6 września 1990 roku. 31 października 1990 roku Bank został wpisany do rejestru w Sądzie Rejonowym w Gliwicach pod numerem RHB 9331. Kapitał założycielski Banku wyniósł 1,6 mln PLN i dzielił się na 16.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem zgromadzono 40% kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Rady Banku był Grzegorz Soja. Pierwszym Prezesem Zarządu został Zbigniew Fornal. 19 września 2002 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000131465.

Centrala Banku miała siedzibę w Gliwicach przy ulicy Królowej Bony 2-4. Ostatnim Prezesem Zarządu była Małgorzata Kempa.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 15 listopada 1990 roku. Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,6 mln PLN.

17 grudnia 1991 roku zarejestrowano oddziały w Katowicach i Gliwicach. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 1,6 mln PLN.

3 kwietnia 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. Część akcji została objęta aportem o wartości 0,3 mln PLN. 6 kwietnia 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „BZ” o wartości 0,224 mln PLN i serii „CZ” o wartości 0,4136 mln PLN. 14 sierpnia 1992 roku

zarejestrowano Oddział w Cieszynie i II Oddział w Gliwicach. 20 listopada 1992 roku zarejestrowano Oddział w Tarnowie. 16 grudnia 1992 roku zarejestrowano zmianę wysokości kapitału akcyjnego Banku o 0,78316 mln PLN w drodze podwyższenia wartości akcji dotychczas wyemitowanych oraz zmianę wartości nominalnej akcji na 5,00 PLN. 31 grudnia 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” o wartości 1,1472 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 4,16796 mln PLN. 20 kwietnia 1993 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „E” o wartości 3,694 mln PLN. 25 października 1993 roku zarejestrowano Oddział w Częstochowie. 29 października 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „F” o wartości 1,75618 mln PLN. Kwota 1,32018 została pokryta wkładami niepieniężnymi. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 9,61814 mln PLN.

6 kwietnia 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G” o wartości 4,35942 mln PLN, która w całości została pokryta wkładem niepieniężnym. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 13,97756 mln PLN.

30 sierpnia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. 31 grudnia 1995 roku kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 13,97756 mln PLN.

30 czerwca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Warszawie oraz zarejestrowano Oddział w Tarnowskich Górach. W lipcu 1996 roku Wielkopolski Bank Kredytowy SA nabył pakiet większościowy akcji Banku, uprawniający do wykonywania 85,5% głosów na WZA. WZA w dniu 30 lipca 1996 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 11,18205 mln PLN do poziomu 2,79551 mln PLN z równoczesnym umorzeniem części akcji, przez przeniesienie 11,18205 mln PLN do kapitału zapasowego, o pokryciu powstałych strat z kapitału zapasowego (15,86970181 mln PLN) i kapitału rezerwowego (0,67084271 mln PLN) oraz o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku przez nową emisję 3.703.700 akcji serii „H”, kierowanych do Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA, o wartości nominalnej 5,00 PLN każda i cenie emisyjnej 6,75 PLN. 12 listopada 1996 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 11,18205 mln PLN oraz emisję akcji serii „H” o wartości 18,5185 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 21,31401 mln PLN.

W roku 1997 Zarząd Banku uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na zwolnienie z utrzymywania i odprowadzania rezerwy obowiązkowej do końca roku 2000. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wyniósł 21,31401 mln PLN. Na koniec roku 1997 WBK SA posiadał 87,51% akcji Banku. Zysk netto Banku za rok 1997 wyniósł 2,5 mln PLN.

11 czerwca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Cieszynie.

*20 lipca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła Wielkopolskiemu Bankowi Kredytowemu SA na przejęcie przedsiębiorstwa bankowego Banku. Ostatecznie w dniu **1 października 2000** roku Wielkopolski Bank Kredytowy SA nabył przedsiębiorstwo bankowe Gliwickiego Banku Handlowego SA.*

29 czerwca 2001 roku wykreślono z rejestru oddziały w Gliwicach, Katowicach, Świętochłowicach, Cieszynie, Bytomiu, Tarnowie, Częstochowie i Tarnowskich Górach.

Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 7 sierpnia 2002 roku uchylona została decyzja, zezwalająca na utworzenie Banku. 19 września 2002 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000131465.

3. 7. Przejęcie Wielkopolskiego Banku Kredytowego SA

Data: 13 czerwca 2001

Najeźdźca: Bank Zachodni SA

Ofiara: Wielkopolski Bank Kredytowy SA

Wielkopolski Bank Kredytowy SA www.wbk.com.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów⁹ z dnia 11 kwietnia 1988 jako Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu. Fundusz statutowy wyniósł 1,2 mln PLN. Założycielskim aktem notarialnym z dnia 8 października 1991 roku powstała spółka akcyjna pod nazwą Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu SA. Sądowa rejestracja

⁹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Wielkopolskiego Banku Kredytowego w Poznaniu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 145 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12

Banku w formie spółki akcyjnej miała miejsce 31 października 1991 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Poznaniu XI Wydział Gospodarczy pod numerem RHB 6308. Kapitał założycielski wyniósł 45,74 mln PLN i dzielił się na 4.574.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% kapitału założycielskiego objął Skarb Państwa. Pierwszym Przewodniczącym Rady Banku został Krzysztof Białowolski, a Prezesem Zarządu – Franciszek Pospiech. 14 maja 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000011963.

Centrala Banku mieściła się w Poznaniu; początkowo przy Placu Wolności 16, a ostatnio przy Placu Andersa 5. Ostatnim Przewodniczącym Rady Banku był Marian Górski, a Prezesem Zarządu – Jacek Kseń.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku¹⁰. Zorganizowany został na bazie czterdziestu oddziałów i jednej filii Narodowego Banku Polskiego, które wniosły swe aktywa i pasywa oraz personel. Na koniec roku 1989 kapitał statutowy Banku wynosił 1,2 mln PLN. W roku 1989 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 15,1 mln PLN.

Na koniec roku 1990 kapitał statutowy Banku wynosił 7,4491 mln PLN. W roku 1990 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 103,5 mln PLN.

17 stycznia 1991 roku Bank uzyskał zezwolenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego na dokonywanie czynności zastrzeżonych dla banków dewizowych. 14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹¹ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Wielkopolski Bank Kredytowy w Poznaniu SA. Fundusz statutowy banku państwowego został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego.

¹⁰ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

¹¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

Sądowa rejestracja Banku w formie spółki akcyjnej miała miejsce 31 października 1991 roku. Zarejestrowany kapitał akcyjny wyniósł 45,74 mln PLN. 100% kapitału akcyjnego Banku było w posiadaniu Skarbu Państwa. WZA w dniu 2 grudnia 1991 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **Wielkopolski Bank Kredytowy SA**. 31 grudnia 1991 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 45,74 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Skarbu Państwa. W roku 1991 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 24,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1991.

21 lutego 1992 roku Bank uzyskał zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie publicznego obrotu papierami wartościowymi. 19 maja 1992 roku Bank podpisał umowę z AIB International Consultants Ltd – spółki, będącej własnością Allied Irish Banks plc, której przedmiotem było świadczenie wobec Banku usług doradczych. 17 lipca 1992 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na **Wielkopolski Bank Kredytowy SA**. 26 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy, Chodzieży, Gdańsku, Gnieźnie, Gostyniu, Górze, Gubinie, Inowrocławiu, Jarocinie, Kaliszu, Kępnie, Kole, Koninie, Kościanie, Krośnie Odrzańskim, Krotoszynie, Lesznie, Lubsku, Łodzi, Nowym Tomysłu, Nowej Soli, Ostrowie Wielkopolskim, Ostrzeszowie, II, III i VI w Poznaniu, w Płocku, Rawiczu, Słubicach, Słupcy, Sulechowie, Szamotułach, Śreńm, Środzie Wielkopolskiej, Świebodzinie, Turku, Toruniu, Warszawie, Wolsztynie, Wrocławiu, Wrześni, Wschowie, Zielonej Górze i Legnicy. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 45,74 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Skarbu Państwa. W roku 1992 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 19,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1992.

15 marca 1993 Bank posiadał:

- 22% kapitału Huty L.W. Sp. z o.o.,
- 33% kapitału Polsko-Amerykańskiego Banku Hipotecznego SA,
- 10% kapitału Banku Własności Pracowniczej SA,
- 15% kapitału Międzynarodowego Banku w Polsce SA,
- 10% kapitału Commercial Union Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie (Polska) SA.

WZA w dniu 25 marca 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 18,26 mln PLN, skierowanej w całości do Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju¹². 26 marca 1993 roku Komisja Papierów Wartościowych dopuściła akcje Banku do obrotu publicznego. Publiczna sprzedaż części akcji, należących do Skarbu Państwa, rozpoczęła się 13 kwietnia 1993 roku. Z dniem 29 kwietnia 1993 roku Bank stał się bankiem prywatnym. 4 czerwca 1993 roku została zarejestrowana emisja akcji Banku serii „B” o wartości 18,26 mln PLN. Emisję w całości objął Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju. 22 czerwca 1993 roku miał miejsce debiut giełdowy Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Jako wynik współpracy z Commercial Union Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie (Polska) SA w czerwcu 1993 roku powstało Brytyjsko-Polskie Towarzystwo Finansowe WBK CU Sp. z o.o., z kapitałem zakładowym 0,35 mln PLN. Bank objął 60% kapitału tej spółki. W sierpniu 1993 w ramach restrukturyzacji zadłużenia Bank przejął kontrolę nad spółką AGROTECHMA Sp. z o.o. w Kędzierzynie-Koźlu, za 2.000,00 PLN, zajmującą się przetwórstwem rolno-spożywczym, obejmując 68% kapitału tej spółki. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 64,0 mln PLN i dzielił się na 6.400.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Skład akcjonariatu Banku 31 grudnia 1993 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	71,46875%	71,46875%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	28,53125%	28,53125%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1993 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 32,1 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1993 w wysokości 10,0 mln PLN.

¹² Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju powstał w roku 1991, jako międzynarodowa instytucja, o kapitale na dzień 28 marca 1991 roku 10.000,00 mln ECU, zrzeszająca 59 państw. Bank został zarejestrowany w Londynie pod adresem: 1, Exchange Square, Londyn EC – 2A2EH.

24 stycznia 1994 roku zarejestrowano Ekspozyturę Oddziału w Łodzi. 28 marca 1994 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach. WZA w dniu 20 maja 1994 roku zadecydowało o emisji akcji serii „C”, z prawem poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, o wartości 8,0 mln PLN oraz akcji serii „D”, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, o wartości 14,02 mln PLN. Ponadto Zgromadzenie to postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji z 10,00 PLN na 1,25 PLN. 29 lipca 1994 roku Bank podpisał wraz z Polskim Bankiem Rozwoju SA oraz Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA list intencyjny, na mocy którego banki te miały zmierzać do podpisania porozumienia w sprawie utworzenia grupy bankowej. Zmiana wartości nominalnej akcji została zarejestrowana 11 sierpnia 1994 roku. 31 sierpnia 1994 roku Bank posiadał pakiety akcji i udziałów w 17 podmiotach krajowych i zagranicznych, w tym w następujących instytucjach finansowych:

- Polsko-Amerykański Bank Hipoteczny SA w Warszawie – 33,00% kapitału,
- Międzynarodowy Bank w Polsce SA – 15,00% kapitału,
- Commercial Union Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie (Polska) SA – 7,00% kapitału,
- Bank Własności Pracowniczej SA w Gdańsku – 9,00%.

W roku 1994 nie było zmian w wysokości kapitału akcyjnego Banku, jako iż emisje serii „C” i „D” nie zostały zarejestrowane do końca tego roku. Zarejestrowany na koniec roku kapitał akcyjny wynosił 64,0 mln PLN i dzielił się na 51.200.000 akcji o wartości nominalnej 1,25 PLN każda. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 62,4 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,6%.

13 lutego 1995 roku zarejestrowano emisję akcji „C” oraz oddziały w Pile, I i IV w Poznaniu, a także zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Toruniu, Kaliszu, Gostyniu i Środzie Wielkopolskiej. 16 marca 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. W roku 1995 do składu dołączył późniejszy główny akcjonariusz Banku – AIB European Investments Ltd., który nabył początkowo pakiet 16,3% akcji Banku. 18 kwietnia 1995 roku zarejestrowano

Oddział w Szczecinie. We wrześniu 1995 roku powstała AIB WBK Fund Management Sp. z o.o. jako wyraz wstępnej współpracy z przyszłym inwestorem strategicznym. Kapitał zakładowy tej spółki wynosił 2,469 mln PLN. Bank posiadał 29% jego akcji. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 86,02 mln PLN. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 115,7 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1995 w wysokości 24,774 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14,5%.

25 lutego 1996 roku Narodowy Bank Polski zezwolił spółce AIB European Investments Ltd. na nabycie akcji Banku, które zapewnią przekroczenie progu 20% głosów na WZA. W marcu 1996 Bank objął 37,5% udziałów w warszawskiej spółce wytwórczo-handlowej Euroad – Leasing Sp. z o.o. o kapitale zakładowym 1,065 mln PLN. W czerwcu 1996 roku Bank zaangażował się w spółkę Auto Leasing SA z kapitałem akcyjnym 1,8 mln PLN i udziałem Banku 33%. W czerwcu 1996 roku Skarb Państwa sprzedał AIB European Investments Ltd. pakiet 20% akcji Banku. W roku 1996 Bank objął nowo emitowane akcje Gliwickiego Banku Handlowego SA, dające udział w kapitale akcyjnym tego banku na poziomie 86,9% oraz prawo do wykonywania 85,4% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, za kwotę około 25,0 mln PLN. 10 lipca 1996 roku bank Ford Credit Europe plc udzielił Bankowi pożyczki na 6 lat w kwocie 10,0 mln PLN, oprocentowanej na 1,00% w stosunku rocznym, przeznaczonej na zakup oddziału Bydgoskiego Banku Budownictwa SA. 1 października 1996 roku Bank nabył oddział Bydgoskiego Banku Budownictwa SA w Bydgoszczy¹³. W grudniu 1996 zaangażował się kapitałowo w spółkę Projekty Bankowe POLSOFT Sp. z o.o., zajmującą się usługami informatycznymi, która posiadała kapitał zakładowy 0,2 mln PLN; udział Banku w tym kapitale wyniósł 51%. Kapitał akcyjny Banku wynosił nadal 86,02 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

¹³ Następnego dnia, tj. 2 października 1996 roku została ogłoszona upadłość tego banku.

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Allied Irish Banks	45,71%	45,71%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	14,44%	14,44%
Skarb Państwa	5,10%	5,10%
CA Bankverein AG	5,05%	5,05%
Pozostali akcjonariusze	29,70%	29,70%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 156,9 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 1996 w wysokości 30,968 mln PLN. Na koniec roku 1996 funkcjonowało 90 placówek Banku.

23 stycznia 1997 roku zarejestrowano II Oddział w Bydgoszczy oraz zmiany siedzib oddziałów w Szczecinie i Chodzieży. W marcu 1997 roku Bank utworzył Bankową Agencję Ochrony Agema Sp. z o.o., która zajmowała się głównie ochroną obiektów i osób, a także pieniędzy i przedmiotów wartościowych w transporcie. Zaangażowanie kapitałowe Banku wyniosło 3,0 mln PLN, co dawało 100% udział w kapitale spółki. Wraz z innymi bankami polskimi Bank utworzył Biuro Informacji Kredytowej SA. W roku 1997 Bank przejął Komunalny Bank Spółdzielczy w Zielonej Górze, poszerzając sieć placówek o 4 nowe. W marcu 1997 roku Bank nabył pakiet 10% akcji Commercial Union Towarzystwa Ubezpieczeń Ogólnych (Polska) SA. W roku 1997 główny akcjonariusz Banku – AIB European Investments Ltd – nabył od Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju blisko 24% akcji, zwiększając tym samym swoje zaangażowanie do 60,1% w kapitale akcyjnym Banku. Transakcje te dokonywały się 10 kwietnia 1997 roku, kiedy to Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju sprzedał 9,4% akcji i 13 maja 1997 roku, kiedy to transakcja dotyczyła 14,5% akcji. Jako wynik bliższej współpracy z AIB powstała, zawiązana już 2 kwietnia 1997 roku, spółka WBK AIB Asset Management SA, świadcząca usługi zarządzania pakietem papierów wartościowych. Kapitał zakładowy spółki wyniósł 3,0 mln PLN, a udział Banku 50%. 4 lipca 1997 roku Bank sprzedał pakiet 3.000.000 akcji Międzynarodowego Banku w Polsce IBP

Bank SA. 18 sierpnia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Gorzowie Wielkopolskim. 1 września 1997 roku za 6,6 mln PLN Bank nabył przedsiębiorstwo bankowe Komunalnego Banku Spółdzielczego w Zielonej Górze. 20 października zarejestrowano II Oddział w Zielonej Górze. 27 października 1997 roku zarejestrowano oddziały regionalne w Gdańsku, Kaliszu, Katowicach, Lesznie, Łodzi, I i II w Poznaniu, w Szczecinie, Toruniu, Warszawie, Wrocławiu i Zielonej Górze. 3 listopada 1997 kapitał akcyjny WBK AIB Asset Management SA został podniesiony do 11,0 mln PLN z zachowaniem 50% udziału Banku. Także w listopadzie 1997 roku Bank przejął kontrolę nad Lubuską Wytwórnią Win Sp. z o.o. z kapitałem zakładowym 5,462 mln PLN i udziałem Banku, wynoszącym 81% na koniec 1997 roku. 13 listopada 1997 roku zarejestrowano oddziały II, III i IV w Warszawie, V w Poznaniu, w Grodzisku Wielkopolskim, Swarzędzu, i we Włocławku. Na koniec roku 1997 Bank zwiększył swój udział w Gliwickim Banku Handlowym SA i posiadał 87,51% akcji tego banku. Ponadto Bank był znacząco zaangażowany kapitałowo w spółki:

- Huta Lucchini Warszawa Sp. z o.o. – wartość bilansowa posiadanych udziałów 22,222 mln PLN, udział Banku w kapitale – 20%;
- Bank Przemysłowo-Handlowy SA – wartość bilansowa posiadanych akcji – 21,006 mln PLN, udział Banku w kapitale – 3%, wartość rynkowa tych akcji 31 grudnia 1997 roku wynosiła 49,822 mln PLN;
- Credit Lyonnais Bank Polska SA – wartość bilansowa posiadanych akcji – 4,035 mln PLN, udział Banku w kapitale – 15%;
- Polsko-Amerykański Bank Hipoteczny SA w Warszawie z kapitałem akcyjnym 22,167 mln PLN i udziałem Banku 50%;
- Autostrada Wielkopolska SA – wartość bilansowa posiadanych akcji – 3,525 mln PLN, udział Banku w kapitale – 10%.

Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i wynosił 86,02 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku 31 grudnia 1997 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
AIB European Investments Ltd.	60,1%	60,1%
Skarb Państwa	5,1%	5,1%
Pozostali akcjonariusze	34,8%	34,8%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 130,1 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1997 w wysokości 24,774 mln PLN. Na koniec roku 1997 funkcjonowało 132 placówki Banku. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł na koniec roku 1997 14,5%.

W lutym 1998 roku, wspólnie z niemieckim partnerem BHW Holding AG, Bank podpisał umowę o utworzeniu spółki BKB Perspektywa SA, która miała za zadanie przygotować podstawy do powołania nowego banku, mającego działać na podstawie ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych. Bank posiadał 50% kapitału tej spółki, w które zaangażował kwotę 3,05 mln PLN (kapitał akcyjny jedynie 0,1 mln PLN). 17 marca 1998 roku zarejestrowano Oddział w Tychach. W marcu 1998 roku Bank zaangażował 1,03 mln PLN, obejmując 98,30% kapitału w gliwickiej spółce Polprojekt Zakład Asekuracji Konwojowania i Ochrony Mienia Sp. z o.o.. 23 kwietnia 1998 roku zarejestrowano Oddział w Krakowie. 25 czerwca 1998 roku Bank sprzedał udziały o charakterze niestrategicznym – 15% akcji w Credit Lyonnais Bank Polska SA za 26,0 mln PLN. W lipcu 1998 powstała spółka WBK Nieruchomości SA z kapitałem akcyjnym 0,1 mln PLN. 27 października 1998 roku zarejestrowano spółkę WBK Finanse & Leasing SA z kapitałem zakładowym 5,0 mln PLN z 99,99% udziałem kapitałowym Banku. 9 listopada 1998 roku Bank sprzedał pakiet 49,98% akcji Polsko-Amerykańskiego Banku Hipotecznego SA. Biorąc udział w reformie systemu emerytalnego, Bank wspólnie z Commercial Union i Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA uczestniczył w utworzeniu Commercial Union Powszechne Towarzystwo Emerytalne BPH CU WBK SA, angażując w to przedsięwzięcie 12,5 mln PLN, co stanowiło 10% kapitału akcyjnego tego Towarzystwa. Bank objął też 10% akcji nowej emisji Commercial Union Towarzystwo Ubezpie-

czeń na Życie (Polska) SA za kwotę 6,3 mln PLN. W roku 1998 Bank objął 10% akcji nowej emisji serii „D” spółki Autostrada Wielkopolska SA o wartości nominalnej 42,5 mln PLN. Po tej transakcji Bank posiadał 9,98% kapitału akcyjnego tej spółki o wartości bilansowej 14,149 mln PLN. Wzrosło do 92,95% kapitału zaangażowanie kapitałowe Banku w Gliwickim Banku Handlowym SA. W roku 1998 Bank obniżył nieznacznie swoje zaangażowanie w spółce Huta Lucchini Warszawa Sp. z o.o. – wartość bilansowa posiadanych udziałów wyniosła 22 mln PLN, udział Banku w kapitale – 19,72%. Bez zmiany zaangażowania kapitałowego, na skutek zmian w kapitale akcyjnym, zmniejszył się procentowy udział Banku w Bank Przemysłowo-Handlowy SA – wartość bilansowa posiadanych akcji – 21,006 mln PLN dawała już jedynie 2,32% udziału w kapitale akcyjnym. W roku tym pojawiło się zaangażowanie Banku w spółkę Magna Polonia SA w kwocie 7,219 mln PLN, co stanowiło 5,1% jej kapitału akcyjnego. W roku 1998 ujawnił się nowy znaczący akcjonariusz Banku – Creditanstalt AG z Austrii. 15 grudnia 1998 roku zarejestrowano oddziały w Opolu, Świebodzicach i Grudziądzu. W roku 1998 Bank uruchomił 23 nowe placówki. Kapitał akcyjny nie uległ zmianie i wynosił 86,02 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku 31 grudnia 1998 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
AIB European Investments Ltd.	60,14%	60,14%
Skarb Państwa	5,10%	5,10%
Creditanstalt AG	5,01%	5,01%
Pozostali akcjonariusze	29,75%	29,75%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1998 Grupa Kapitałowa WBK wypracowała zysk netto w wysokości 185,294 mln PLN, a sam Bank ponad 181,8 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1998 w wysokości 36,473 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł na koniec roku 1998 14,13%.

18 stycznia 1999 roku zarejestrowano oddziały w Jeleniej Górze i V w Warszawie, zmiany siedzib oddziałów w Koninie, II w Poznaniu, Słupcy, Legnicy, Gorzowie Wielkopolskim oraz I i II w Poznaniu; po-

nadto zarejestrowano zmiany nazw oddziałów w Bydgoszczy, Warszawie, Zielonej Górze i Katowicach na I oddziały w tych miejscowościach. W roku 1999 Bank zwiększył swój udział w Gliwickim Banku Handlowym SA poprzez zakupienie od akcjonariuszy mniejszościowych akcji, stanowiących 2,38% kapitału akcyjnego. W roku tym Bank zbył udziały w Banku Przemysłowo-Handlowym SA, w spółce AGE-MA Bankowa Agencja Ochrony Sp. z o.o. oraz w Fabryce Materiałów i Wyrobów Ściernych Korund SA. 2 kwietnia 1999 roku Bank złożył wniosek do Narodowego Banku Polskiego o licencję na prowadzenie działalności operacyjnej banku hipotecznego. 18 maja 1999 roku zarejestrowano zmianę nazwy Oddziału w Jeleniej Górze na I Oddział w Jeleniej Górze. W roku 1999 podniesiono kapitał AIB WBK Fund Management Sp. z o.o.. Na koniec 1999 roku Bank posiadał 54% kapitału spółki. 24 czerwca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Koszalinie. 21 października 1999 roku zarejestrowano oddziały w Bielsku Białej i VII w Poznaniu. 25 października 1999 roku zarejestrowano Oddział w Poznaniu. Na koniec roku 1999 spółki Lubuska Wytwórnia Win Sp. z o.o., AGROTECHMA Sp. z o.o. i Nota Sp. z o.o. były w stanie upadłości. W roku tym zaangażowanie Banku w spółkę Narodowy Fundusz Inwestycyjny Magna Polonia SA wzrosło do 32,9 mln PLN, co stanowiło 15,9% kapitału akcyjnego tej spółki. Akcje tej spółki Bank nabył od WBK Finanse & Leasing SA. Bank posiadał też 6,11% zaangażowania w kapitał Polskiej Giełdy Finansowej SA. 30 grudnia 1999 roku Bank sprzedał swoje udziały w spółce BKB Perspektywa SA. Udział w kapitale zakładowym Huty Lucchini Sp. z o.o. (bez zmiany wartości zaangażowania) obniżył się na koniec roku 1999 do 12,48%. Kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i wynosił na koniec roku 1999 86,02 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku 31 grudnia 1999 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
AIB European Investments Ltd.	60,14%	60,14%
Skarb Państwa	5,10%	5,10%
Pozostali akcjonariusze	34,76%	34,76%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1999 Bank uruchomił 23 nowe placówki. Średnie zatrudnienie w roku 1999 w Banku wynosiło 4.270 osób. Zysk podatkowej grupy kapitałowej WBK SA za rok 1999, uwzględniającej oprócz Banku Gliwicki Bank Handlowy SA oraz Dom Maklerski WBK SA, wyniósł 174,066 mln PLN; samego Banku – 185,0 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1999 w wysokości 37,849 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł 10,79%.

11 kwietnia 2000 roku zarejestrowano Oddział w Kutnie. 17 maja 2000 roku zarejestrowano VI Oddział w Warszawie. 20 lipca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła Bankowi na przejęcie przedsiębiorstwa bankowego Gliwickiego Banku Handlowego SA. 9 października 2000 roku Zarząd Banku podjął uchwałę o zamiarze połączenia z Bankiem Zachodnim SA w drodze przejęcia przez Bank Zachodni SA majątku Banku w zamian za akcje, które Bank Zachodni SA miał wydać akcjonariuszom Banku. Nowy bank miał się nazywać Bank Zachodni WBK SA. 14 listopada 2000 roku Zarząd Banku zaakceptował szczegółowe warunki porozumienia o połączeniu z Bankiem Zachodnim SA. 19 grudnia 2000 roku zarejestrowano oddziały w Bytomiu, Tarnowie, Tarnowskich Górach, Świętochłowicach, II w Katowicach, w Gliwicach, Częstochowie i Cieszynie oraz zmianę siedziby V Oddziału w Warszawie. 20 grudnia 2000 roku WZA podjęło decyzję o fuzji z Bankiem Zachodnim SA. Największymi akcjonariuszami Banku na tym WZA byli: AIB European Investments Limited, Skarb Państwa oraz Emerging Markets Growth Fund, Inc. Kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i na koniec roku 2000 wynosił 86,02 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku 31 grudnia 2000 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
AIB European Investments Ltd.	60,14%	60,14%
Skarb Państwa	5,10%	5,10%
Pozostali akcjonariusze	34,76%	34,76%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości 224,066 mln PLN. Bank przeznaczył z zysku za rok 2000 kwotę 44,7304 mln PLN na dywidendę dla akcjonariuszy. W roku 2000 Bank otworzył 30 nowych placówek. Zatrudnienie wynosiło w przeliczeniu na pełne etaty 4.864 osoby. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,24%.

7 marca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku Zachodniego SA i Banku przez przeniesienie majątku Banku na Bank Zachodni SA w zamian za akcje Banku Zachodniego SA. 14 maja 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000011963. **13 czerwca 2001** roku sąd zarejestrował połączenie Banku Zachodniego SA z Bankiem. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru.

Suplement 4

PRZEJĘCIA BANKU POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA

BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA www.bankbps.pl powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 22 października 1991 roku jako GOSPODARCZY BANK POŁUDNIOWO-ZACHODNI SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 9 stycznia 1992 roku. 4 marca 1992 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 2841. Kapitał założycielski wynosił 2,0 mln PLN i dzielił się na 400 akcji imiennych uprzywilejowanych co do dywidendy o wartości nominalnej 5.000 każda. Przed rejestracją opłacono 50% kapitału zakładowego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Paweł Siano. 10 grudnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000069229.

Centrala Banku mieściła się początkowo we Wrocławiu – najpierw przy ulicy Marii Curie-Skłodowskiej 1, później przy ulicy Sienkiewicza 77, a następnie przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 27. Obecnie siedziba Banku znajduje się w Warszawie przy ulicy Płockiej 9/11B. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Helena Piasecka, a Prezesem Zarządu – Paweł Siano.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 18 maja 1992 roku. WZA w dniu 3 grudnia 1992 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 12,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

WZA w dniu 12 marca 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 4,0 mln PLN. 7 kwietnia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 21 czerwca 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Sienkiewicza 77 we Wrocławiu.

26 sierpnia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. WZA w dniu 17 września 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 2,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 18,0 mln PLN.

3 lutego 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” oraz zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Zygmunta Krasińskiego 27 we Wrocławiu. WZA w dniu 24 marca 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 1,865 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. 16 grudnia 1994 roku zarejestrowano oddziały w Biłgoraju, Chełmie, Częstochowie, Jarosławiu, Jeleniej Górze, Katowicach, Kętach, Kielcach, Krakowie, Legnicy, Lublinie, Oleśnicy, Radomiu, Opolu, Rzeszowie, Sieradzu, Stalowej Woli, I i II we Wrocławiu, w Tarnowie, Zamościu, Ząbkowicach Śląskich i Zielonej Górze. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 20,0 mln PLN.

21 września 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” oraz zmiany siedzib oddziałów w Krakowie i Rzeszowie. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 21,865 mln PLN.

31 lipca 1996 roku zarejestrowano Oddział w Sosnowcu oraz zmiany siedzib oddziałów w Sieradzu i Legnicy. 12 sierpnia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Lublinie. 16 sierpnia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Jarosławiu. Na koniec roku 1996 Bank zrzeszał 194 banki spółdzielcze. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wynosił 21,865 mln PLN. Akcjonariuszami Banku było 256 banków spółdzielczych.

22 stycznia 1997 roku wykreślono z rejestru oddziały w Biłgoraju, Oleśnicy, Radomiu, Zamościu i II Oddział we Wrocławiu. 24 lutego 1997 roku wykreślono z rejestru Oddział w Chełmie. 23 kwietnia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Zgorzelcu. WZA w dniu 23 kwietnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 1,5177 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. W październiku 1997 akcje te objęte zostały częściowo przez niemiecki bank SGZ-Bank z Frankfurtu nad Menem, a w listopadzie tego roku przez francuski bank Credit Mutuel. Na koniec roku 1997 Bank posiadał udziały w następujących podmiotach:

- Premium Leasing SA – 40% kapitału akcyjnego spółki,
- Beskidzki Dom Maklerski SA – 7,56% kapitału,
- Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA – 1,5% kapitału,
- Invest Service Sp. z o.o. – 33,33% udziałów,
- 3 banki spółdzielcze – Oleśnica, Łagów i Bogatynia – po jednym głosie na Walnym Zgromadzeniu każdego z tych banków,
- SWIFT – Bank posiadał 1 akcję spółki.

W roku 1997 przeprowadzono 7 fuzji w ramach Zrzeszenia GBPZ. Na koniec roku 1997 Bank zrzeszał 178 banków spółdzielczych. 31 grudnia 1997 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił nadal 21,865 mln PLN. Akcjonariuszami Banku było 229 banków spółdzielczych. Bank wypracował za rok 1997 zysk netto w wysokości 3,2 mln PLN. Wypłacone akcjonariuszom dywidendy wyniosły około 2,2 mln PLN. Na koniec roku 1997 Bank prowadził działalność w 31 placówkach usytuowanych na terenie południowej Polski.

21 lutego 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Zielonej Górze. 19 maja 1998 roku zarejestrowano Oddział w Przemysłu. W roku 1998 Bank zbył swoje udziały w spółce Invest Service Sp. z o.o. oraz w Banku Spółdzielczym w Łagowie. Wobec zmiany wysokości kapitału akcyjnego spółki Premium Leasing SA udział Banku w tej spółce obniżył się do 9,88%. Udział Banku w Beskidzkim Domu Maklerskim SA obniżył się do 6,58% kapitału. W czerwcu 1998 roku Bank podpisał wraz z Bankiem Gospodarki Żywnościowej SA, Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA oraz Bausparkasse Schwabisch Hall AG umowę o współpracy w zakresie prowadzenia Kasy Oszczędnościowo-Budowlanej „Fundamenta” SA. 2 lipca 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. W listopadzie 1998 roku Bank podpisał umowę z Norwich Union o prowadzeniu dystrybucji Otwartego Funduszu Emerytalnego Norwich Union. Na skutek połączeń, zakupów i wypowiedzenia umowy zrzeszeniowej liczba banków spółdzielczych w Zrzeszeniu GBPZ zmalała o 11. Na koniec roku 1998 Bank zrzeszał 167 banków spółdzielczych. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 23,3827 mln PLN. Akcjonariuszami Banku było 218 banków spółdzielczych, 5 banków komercyjnych i 3 ban-

ki zagraniczne: niemiecki SGZ-Bank z Frankfurtu nad Menem oraz francuskie banki: Credit Mutuel z siedzibą w Paryżu i Credit Mutuel z siedzibą w Laval. Bank wypracował za rok 1998 zysk netto w wysokości około 4,1 mln PLN. Za rok 1998 Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy. Na koniec roku 1998 Bank prowadził działalność, poza Centralą, w 37 placówkach usytuowanych na terenie południowej Polski.

1 stycznia 1999 dokonano fuzji 73 banków spółdzielczych w ramach Zrzeszenia. Po tych operacjach Bank zrzeszał 93 banki spółdzielcze. 28 kwietnia 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Jeleniej Górze. Udział Banku w Beskidzkim Domu Maklerskim SA obniżył się w roku 1999 do 5,46%. 10 listopada 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Krakowie. W związku z przejęciem BS w Bogatyni przez BS w Sulikowie dotychczasowe udziały Banku w BS w Bogatyni stały się jego udziałami w BS w Sulikowie. Na skutek połączeń, postawienia w stan likwidacji, wypowiedzenia umowy zrzeszeniowej oraz upadłości liczba banków spółdzielczych w Zrzeszeniu GBPZ zmalała o 62. Ponadto 29 banków spółdzielczych z innych struktur regionalnych zostało przyłączonych w drodze fuzji przez zrzeszone banki w Zrzeszeniu GBPZ. Na koniec roku 1999 Bank zrzeszał 105 banków spółdzielczych. Kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1999 zmianie i na koniec tego roku wynosił 23,3827 mln PLN. Akcjonariuszami Banku na koniec roku 1999 było 158 polskich banków spółdzielczych, 5 polskich banków komercyjnych¹ i 3 banki zagraniczne: niemiecki SGZ-Bank z Frankfurtu nad Menem oraz francuskie banki: Credit Mutuel z siedzibą w Paryżu i Credit Mutuel z siedzibą w Laval. Bank wypracował za rok 1999 zysk netto w wysokości ponad 4,6 mln PLN. Za rok 1999 Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę w wysokości ponad 2,9 mln PLN. Na koniec roku 1999 Bank prowadził działalność w 41 placówkach usytuowanych na terenie południowej Polski. Bank zatrudniał wtedy 873 osoby.

¹ Były to Bank Polska Kasa Opieki SA, Wielkopolski bank Kredytowy SA, Gospodarczy Bank Wielkopolski SA, Powszechny Bank Kredytowy SA oraz Wschodni Bank Cukrownictwa SA.

21 lutego 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Lublinie. 5 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Przemyśle. W październiku 2000 roku podpisano wstępne porozumienie pomiędzy Bankiem, a Bankiem Unii Gospodarczej SA, Lubelskim Bankiem Regionalnym SA, Małopolskim Bankiem Regionalnym SA, Rzeszowskim Bankiem Regionalnym SA oraz Warmińsko-Mazurskim Bankiem Regionalnym SA o zawiązaniu grupy bankowej. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 23,3827 mln PLN. Na koniec roku 2000 akcjonariuszami Banku było 142 polskie banki spółdzielcze, 5 polskich banków komercyjnych (Lubelski Bank Regionalny SA, Wschodni Bank Cukrownictwa SA, Gospodarczy Bank Wielkopolski SA, Wielkopolski Bank Kredytowy SA i Powszechny Bank Kredytowy SA) oraz banki zagraniczne (niemiecki SGZ-Bank z Frankfurtu nad Menem oraz francuskie banki: Credit Mutuel z siedzibą w Paryżu i Credit Mutuel z siedzibą w Laval). Struktura akcjonariatu według typów właścicieli przedstawiała się następująco: banki spółdzielcze – 92,84%, polskie banki komercyjne – 3,42%, banki zagraniczne – 3,74%. W roku 2000 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,9 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł 11,47%.

11 stycznia 2001 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Stalowej Woli. 14 maja 2001² roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie³ Banku z Bankiem Unii Gospodarczej SA, Lubelskim Bankiem Regionalnym SA, Małopolskim Bankiem Regionalnym SA, Rzeszowskim Bankiem Regionalnym SA oraz Warmińsko-Mazurskim Bankiem Regionalnym SA. Bankiem przyłączającym miał być Bank, a siedziba centrali miała znajdować się w Warszawie. WZA Banku wyraziło zgodę na przeprowadzenie takiego połączenia. 6 czerwca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego zatwierdziła projekt umowy zrzeczenia, przedstawiony przez Bank. Projekt ten przewidywał zmianę nazwy Banku na **Bank Polskiej Spółdzielczości SA**. WZA Banku w listopadzie

² Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego uchwała nr 48/KNB/01 z 11 maja 2001.

³ Tzw. Grupa G-6.

2001 roku zadecydowało o emisji akcji serii „H” o wartości 74,846077 mln PLN, przeznaczonej dla akcjonariuszy banków przejmowanych. 10 grudnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000069229. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,7 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 12,3%.

11 stycznia 2002 roku decyzją nr 2/2002 Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła na zmianę nazwy Banku i przeniesienie jego siedziby z Wrocławia do Warszawy. 15 marca 2002 roku zostało zarejestrowane:

- połączenie Banku, jako przejmującego, z Bankiem Unii Gospodarczej SA, Lubelskim Bankiem Regionalnym SA, Małopolskim Bankiem Regionalnym SA, Rzeszowskim Bankiem Regionalnym SA oraz Warmińsko-Mazurskim Bankiem Regionalnym SA, jako bankami przejmowanymi,
- przeniesienie siedziby Banku do Warszawy,
- zmiana nazwy Banku na **Bank Polskiej Spółdzielczości SA** oraz
- emisja akcji serii „H”.

Po zarejestrowaniu tej emisji kapitał zakładowy Banku wynosił 98,246777 mln PLN. 3 lipca 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku, jako przejmującym, z Dolnośląskim Bankiem Regionalnym SA, jako przejmowanym. Połączenie zostało zarejestrowane 4 września 2002 roku. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 98,246 777 mln PLN.

W roku 2003 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 11,1 mln PLN.

11 lutego 2004 roku akta rejestrowe Spółki zostały przekazane do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy.

4. 1. Przejęcie Banku Unii Gospodarczej SA w Warszawie

Data: 15 marca 2002

Najeżdźca: Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA

Ofiara: Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie

Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 20 maja 1991 roku. Notarialny akt założycielski sporządzony został 4 lipca 1991 roku. 29 października 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 28927. Kapitał założycielski Banku wyniósł 1,0 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji imiennych i uprzywilejowanych co do dywidendy i prawa pierwszeństwa w objęciu akcji kolejnych emisji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed rejestracją wniesiono 25% kapitału akcyjnego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Roman Rak. W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000062370.

Centrala Banku mieściła się w Warszawie; początkowo przy ulicy Świętokrzyskiej 20, a ostatnio przy Placu Dąbrowskiego 3. Ostatnim Przewodniczącym Rady Banku był Roland Kułakowski, zaś ostatnim Prezesem Zarządu – Grażyna Ewa Urbańska.

30 marca 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 kwietnia 1992 roku. WZA w dniu 5 listopada 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 1,8503 mln PLN. 24 listopada 1992 roku emisja ta została zarejestrowana. WZA w dniu 30 grudnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „C”, „D” i „E” o łącznej wartości 4,4609 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,8503 mln PLN.

15 lutego 1993 roku zarejestrowano emisje akcji serii „C”, „D” i „E”. WZA w dniu 21 maja 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” i „G” o łącznej wartości 1,4462 mln PLN. Emisje te zosta-

ły zarejestrowane 10 sierpnia 1993 roku. WZA w dniu 28 grudnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” i „I” o łącznej wartości 0,9637 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1993. 31 grudnia 1993 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 8,7574 mln PLN.

22 lutego 1994 roku zarejestrowano emisje akcji serii „H” i „I”. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 9,7211 mln PLN.

WZA w dniu 26 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „K” o wartości 0,8796 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 września 1995 roku. WZA w dniu 15 grudnia 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „M” o wartości 0,5707 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. 31 grudnia 1995 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,6007 mln PLN.

31 stycznia 1995 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „M”. WZA w dniu 9 lipca 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „N” o wartości 2,809113 mln PLN. Emisja została pokryta z kapitału zapasowego w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji ze 100,00 PLN do 107,00 PLN. Emisja ta została zarejestrowana 8 sierpnia 1996 roku. W grudniu 1996 roku Bank zrzeszał 102 banki spółdzielcze. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wyniósł 13,980513 mln PLN. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996.

WZA w dniu 7 lutego 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „O” o wartości 1,258106 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 kwietnia 1997 roku. WZA w dniu 27 maja 1997 roku postanowiło o podwyższeniu wartości kapitału akcyjnego o kwotę 0,712085 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji ze 107,00 PLN do 112,00 PLN, pokrytej z kapitału zapasowego. Emisja ta została zarejestrowana 16 września 1997 roku. W połowie roku 1997 Bank posiadał pakiet 3,51% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej „AGROPOLISA” SA. WZA w dniu 29 grudnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „P” o wartości 1,980944 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. Zarejestrowany kapitał ak-

cyjny Banku na koniec roku 1997 wyniósł 15,950704 mln PLN. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 3,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. W wyniku procesów łączeniowych oraz wystąpienia trzech banków z zrzeszenia na koniec roku 1997 Bank zrzeszał 94 banki spółdzielcze.

6 maja 1998 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „P”. WZA w dniu 26 czerwca 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „S” o wartości 2,981776 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 23 września 1998 roku. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wyniósł 20,913424 mln PLN. Akcjonariuszami Banku na koniec roku 1998 były 232 krajowe banki spółdzielcze oraz dwa banki zagraniczne. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 3,8 mln PLN. Podobnie jak w latach poprzednich Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności Banku na 31 grudnia 1998 roku wynosił 18,73%. Na koniec grudnia 1998 roku Bank zrzeszał 93 banki spółdzielcze. Na koniec roku 1998 Bank zatrudniał 424 osoby.

W sierpniu 1999 roku Bank podpisał porozumienie o współpracy z Korporacją Ubezpieczeniową FILAR SA. Na koniec roku 1999 w portfelu inwestycyjnym Banku znajdowało się 16.000 akcji Polskiego Koncernu Naftowego SA. W wyniku procesów łączeniowych na koniec roku 1999 Bank zrzeszał 65 banków spółdzielczych. Akcjonariuszami Banku na koniec roku 1999 było 198 krajowych banków spółdzielczych oraz dwa banki zagraniczne. Kapitał akcyjny Banku w roku 1999 nie uległ zmianie. W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 0,57 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku na 31 grudnia 1999 roku wynosił 15,82%. Na koniec roku 1999 Bank prowadził działalność w 25 placówkach. Na koniec roku 1999 Bank zatrudniał 377 osób.

W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000062370. W roku 2001 WZA Banku zdecydowało o połączeniu Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. 11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku, jako przejmowanym, z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA, jako przejmującym. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wyso-

kości 0,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,4%.

15 marca 2002 roku⁴ zostało zarejestrowane połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA oraz zmiana nazwy tego Banku na Bank Polskiej Spółdzielczości SA. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru sądowego.

4. 2. Przejęcie Lubelskiego Banku Regionalnego SA

Data: 15 marca 2002

Najeżdźca: Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA

Ofiara: Lubelski Bank Regionalny SA

Lubelski Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 lipca 1995 roku. W dniu 23 sierpnia 1995 roku podpisano akt założycielski na podstawie Ustawy o restrukturyzacji banków spółdzielczych i Banku Gospodarki Żywnościowej z 1994 roku. 31 października 1995 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Lublinie pod numerem RHB 3595. Kapitał założycielski wyniósł 15,3828 mln PLN i dzielił się na 11.920 akcji imiennych serii „A”, 103.301 akcji imiennych serii „B” oraz 38.607 akcji imiennych serii „C” o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Do Spółki wniesiono aport o wartości 3,8607 mln PLN – akcje serii „C” objęte zostały przez banki spółdzielcze – założycieli Banku w zamian za wkłady niepieniężne, stanowiące części majątku Banku Gospodarki Żywnościowej SA⁵. Założycielami Banku było 208 banków spółdzielczych z województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego, siedleckiego, tarnobrzelskiego i zamojskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Roman Wenerski. 30 maja 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000016085.

⁴ Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 12 marca 2002 roku.

⁵ Zgodnie z przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia **3 stycznia 1995** roku w sprawie warunków przekazania przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA części majątku bankom regionalnym Dz. U. z 1995 nr 5, poz. 26.

Siedziba Centrali mieściła się w Lublinie przy ulicy Karłowicza 4. Ostatnią Przewodniczącą Rady Nadzorczej była Maria Marta Kubacka. Ostatnim Prezesem Zarządu – Roman Wenerski.

22 kwietnia 1996 roku zarejestrowano oddziały w: Białej Podlaskiej, Chełmie, Lublinie, Siedlcach, Tarnobrzegu i Zamościu. Bank podjął działalność operacyjną 26 maja 1996 roku. 23 lipca 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Tarnobrzegu i Zamościu. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 15,3828 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 3,0243 mln PLN. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 5,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 21,95%.

W ramach Lubelskiego Zrzeszenia Regionalnego w roku 1997 Bank udzielił pomocy 9 bankom spółdzielczym, które przyłączyły do siebie 12 innych banków. W roku tym kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 31 grudnia 1997 roku nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 1,41195 mln PLN. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 4,053 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 20,85%. Bank prowadził działalność operacyjną w 6 oddziałach oraz dwóch filiach. Zatrudniał 304 osoby.

W ramach Lubelskiego Zrzeszenia Regionalnego w roku 1998 Bank udzielił pomocy 12 bankom spółdzielczym, które przyłączyły do siebie 17 innych banków. Wg stanu na 31 grudnia 1998 roku do Zrzeszenia Regionalnego LBR SA należało 161 banków spółdzielczych z terenu południowo-wschodniej Polski. W roku 1998 Bank otworzył dwie nowe filie i na koniec tego roku prowadził działalność operacyjną w 6 oddziałach oraz 4 filiach. W roku tym kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 31 grudnia 1998 roku nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 0,08335 mln PLN. Zgodnie ze stanem na 31 grudnia 1998 akcjonariuszami Banku było 175 banków spółdzielczych i Wschodni Bank Cukrownictwa SA. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 3,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 16,06%.

W roku 1999 przeprowadzono 16 procesów połączeniowych dla 34 banków spółdzielczych. Na skutek przeprowadzonych procesów konsolidacyjnych na koniec roku 1999 członkami Lubelskiego Zrzeszenia Regionalnego było 116 banków spółdzielczych. W roku 1999 otwarto 1 nową filię Banku, w związku z czym na koniec tego roku Bank prowadził działalność operacyjną w 6 oddziałach i 5 filiach. 31 grudnia 1999 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 15,3828 mln PLN i był w pełni opłacony. Na koniec roku 1999 akcjonariuszami Banku byli:

- 141 banków spółdzielczych (153.668 akcji),
- Wschodni Bank Cukrownictwa SA w Lublinie (80 akcji),
- Bank Unii Gospodarczej SA w Warszawie (80 akcji).

W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,3 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 20,6%. Na koniec roku 1999 Bank zatrudniał 391 osób (w przeliczeniu na pełne etaty – 380,8 etatu).

W październiku 2000 roku podpisano wstępne porozumienie pomiędzy Bankiem, a Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA, Bankiem Unii Gospodarczej SA, Rzeszowskim Bankiem Regionalnym SA, Małopolskim Bankiem Regionalnym SA oraz Warmińsko-Mazurskim Bankiem Regionalnym SA o zawiązaniu grupy bankowej.

11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. 30 maja 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000016085. W czerwcu 2001 roku akcjonariusze Banku zatwierdzili uchwałę o połączeniu z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,7 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 14,2%.

15 marca 2002 roku⁶ zostało zarejestrowane połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA oraz zmiana nazwy tego Banku na **Bank Polskiej Spółdzielczości SA**. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru sądowego.

⁶ Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 12 marca 2002 roku.

4. 3. Przejęcie Małopolskiego Banku Regionalnego SA

Data: 15 marca 2002

Najeżdźca: Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA

Ofiara: Małopolski Bank Regionalny SA

Małopolski Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 22 stycznia 1996 roku. Spółka została zawiązana aktem notarialnym z dnia 21 marca 1996 roku. 11 kwietnia 1996 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 6649. Kapitał założycielski wyniósł 15,79 mln PLN i dzielił się na 157.900 akcji imiennych o wartości 100,00 PLN każda. Kapitał ten składał się z akcji serii „A”, „B” i „C”. Przed zarejestrowaniem wpłacono na pokrycie kapitału założycielskiego 2,845 mln PLN w gotówce i wniesiono aport o wartości 5,6469 mln PLN. Założycielami Banku było 191 banków spółdzielczych z terenu południowej Polski. Pierwszym Prezesem Zarządu został Stanisław Osak.

Centrala Banku mieściła się w Krakowie; początkowo przy ulicy Szlak 65, a ostatnio przy ulicy Bożego Ciała 23. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był od roku 2000 Jan Budz. Prezesem Zarządu – Stanisław Osak.

18 lipca 1996 roku zarejestrowano zmianę adresu Centrali Banku na ulicę Bożego Ciała 23 w Krakowie. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 15,79 mln PLN.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął w dniu 17 stycznia 1997 roku⁷. 28 lutego 1997 roku zarejestrowano oddziały w Bielsku-Białej, Częstochowie, Katowicach, Krakowie, Nowym Sączu i Tarnowie. Na 31 grudnia 1997 roku Bank zrzeszał 176 banków spółdzielczych. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Nie opłacona wartość kapitału akcyjnego na koniec roku 1997 wynosiła 2,454902 mln PLN. Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 15,3 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997.

⁷ Według Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 20 stycznia 1997 roku.

22 stycznia 1998 roku zarejestrowano Oddział w Kielcach. W roku 1998 Bank rozpoczął działalność komercyjną. Na skutek procesów łączeniowych zmniejszyła się liczba banków spółdzielczych, wchodzących w skład Małopolskiego Zrzeszenia Regionalnego. Na 31 grudnia 1998 roku Bank zrzeszał 167 banków spółdzielczych. Bank posiadał w swoim portfelu inwestycyjnym akcje BGŻ SA o wartości 1,6 mln PLN. W roku 1998 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i nadal wynosił 15,79 mln PLN. Nie opłacona wartość kapitału akcyjnego na koniec roku 1998 wynosiła 0,291 mln PLN. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 11,2 mln PLN. Za rok 1998 Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 34,84%. Poza Centralą Bank prowadził działalność w 7 oddziałach skupionych w południowej Polsce. Zatrudniał łącznie 341 pracowników.

22 marca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Nowym Sączu. 28 października 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Bielsku-Białej. W roku 1999 na skutek procesów łączeniowych istotnie zmniejszyła się liczba banków spółdzielczych, wchodzących w skład Małopolskiego Zrzeszenia Regionalnego. Na 31 grudnia 1999 roku Bank zrzeszał 115 banków spółdzielczych. Kapitał akcyjny Banku w roku 1999 nie uległ zmianie. Bank w roku 1999 wypracował zysk netto w wysokości około 2,7 mln PLN. Podobnie jak w poprzednim roku Bank nie wypłacił za rok 1999 dywidendy swoim akcjonariuszom. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 38,64%. Na koniec roku 1999 Bank zatrudniał 363 pracowników.

31 marca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Katowicach. 26 czerwca 2000 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz zmiany siedzib oddziałów w Częstochowie, Tarnowie i Bielsku-Białej.

11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. We wrześniu 2001 roku WZA Banku podjęło uchwałę o połączeniu Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,8 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 18,5%.

21 lutego 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000093944. **15 marca 2002 roku**⁸ zostało zarejestrowane połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA oraz zmiana nazwy tego Banku na **Bank Polskiej Spółdzielczości SA**. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru sądowego.

4. 4. Przejęcie Rzeszowskiego Banku Regionalnego SA

Data: 15 marca 2002

Najeźdźca: Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA

Ofiara: Rzeszowski Bank Regionalny SA

Rzeszowski Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 kwietnia 1997 roku. Notarialny akt założycielski został sporządzony 23 lipca 1997 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 1 września 1997 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie pod numerem RHB 1742. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 11,7204 mln PLN i dzielił się na 117.204 akcje o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem wniesiono do Spółki 33,41% kapitałów pieniężnych. Wniesiono do Spółki aport o wartości 3,719 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Stefan Kozak. Od 6 lutego 2002 roku Bank był zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000089329.

Centrala Banku miała siedzibę w Rzeszowie; początkowo przy ulicy Lisa Kuli 16, a ostatnio przy ulicy Zygmuntowskiej 14. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Tadeusz Lepak, a ostatnim Prezesem Zarządu – Stefan Kozak.

Kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie do końca roku 1997. Wypracowany w roku 1997 zysk netto wyniósł 3,9 mln PLN. Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1997.

20 kwietnia 1998 roku zarejestrowano Oddział Operacyjny w Rzeszowie. Rozpoczęcie działalności operacyjnej Banku miało miejsce 24

⁸ Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 12 marca 2002 roku.

kwietnia 1998 roku. W roku 1998 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Wypracowany w roku 1998 zysk netto wyniósł 3,2 mln PLN. Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1998.

22 lutego 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Zygmuntowską 14 w Rzeszowie. Podobnie jak rok wcześniej w roku 1999 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł 0,96 mln PLN.

W październiku 2000 roku podpisano wstępne porozumienie pomiędzy Bankiem a Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA, Bankiem Unii Gospodarczej SA, Lubelskim Bankiem Regionalnym SA, Małopolskim Bankiem Regionalnym SA oraz Warmińsko-Mazurskim Bankiem Regionalnym SA o zawiązaniu grupy bankowej.

11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. W czerwcu 2001 roku akcjonariusze Banku zatwierdzili uchwałę o połączeniu z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,6 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 32,0%.

6 lutego 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000089329. **15 marca 2002 roku**⁹ zostało zarejestrowane połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA oraz zmiana nazwy tego Banku na Bank Polskiej Spółdzielczości SA. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru sądowego.

4. 5. Przejęcie Dolnośląskiego Banku Regionalnego SA

Data: 4 września 2002

Najeźdźca: BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA

Ofiara: Dolnośląski Bank Regionalny SA

Dolnośląski Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji nr 1/97 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 3 lute-

⁹ Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 12 marca 2002 roku.

go 1997 roku. Bank został zawiązany aktem notarialnym z dnia 14 lutego 1997 roku. 25 kwietnia 1997 roku Bank został zarejestrowany w rejestrze handlowym, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla miasta Wrocławia, VI Wydział Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 7072. Kapitał założycielski wynosił 14,551 mln PLN i składał się z akcji serii „A” o wartości 0,3627 mln PLN, serii „B” o wartości 10,0179 mln PLN i serii „C” o wartości 4,1704 mln PLN. Akcje imienne serii „A” zostały objęte przez banki spółdzielcze – założycieli Banku – w trybie art. 36 Ustawy o restrukturyzacji banków spółdzielczych i BGŻ SA. Akcje imienne serii „B” zostały objęte przez banki spółdzielcze – założycieli Banku – w zamian za wkłady pieniężne. Akcje imienne serii „C” zostały objęte przez banki spółdzielcze – założycieli Banku – w zamian za wkłady niepieniężne, stanowiące część majątku BGŻ SA, zgodnie z zasadami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1995 roku w sprawie warunków przekazania przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA części majątku bankom regionalnym. Przed zarejestrowaniem opłacono jedynie 25,01% wkładów pieniężnych. Pierwszym Prezesem Zarządu została Wiesława Sietczyńska. 27 lutego 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000093275.

Centrala Banku mieściła się we Wrocławiu; początkowo przy Placu Teatralnym 3, a ostatnio przy ulicy Kazimierza Wielkiego 15. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Grzegorz Wierciński, a ostatnim Prezesem Zarządu – Wiesława Sietczyńska.

11 grudnia 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Kazimierza Wielkiego 15 we Wrocławiu. Kapitał akcyjny nie uległ zmianie do końca roku 1997. Na koniec roku 1997 nie opłaconą wartość kapitału akcyjnego wynosiła 5,8777 mln PLN. Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości ponad 9,8 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 131,58%. Na koniec roku 1997 Bank zatrudniał 51 pracowników.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 stycznia 1998 roku. Na koniec roku 1998 Bank posiadał 3.747 akcji serii „B” Banku Gospodarki Żywnościowej SA. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny

wynosił 14,551 mln PLN. Na koniec roku 1998 nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 3,9372 mln PLN. Spośród banków spółdzielczych, które były na koniec grudnia 1998 roku jedyne akcjonariuszami Banku, żaden nie posiadał powyżej 5% głosów na WZA. Bank wypracował w roku 1998 zysk netto w wysokości ponad 1,1 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 42,9%.

Na koniec roku 1999 Bank posiadał 3.807 akcji serii „B” Banku Gospodarki Żywnościowej SA oraz 1.000 udziałów w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych „WIELKOPOLSKA”. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny wynosił 14,551 mln PLN. Na koniec roku 1999 nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 3,220725 mln PLN. Bank wypracował w roku 1999 zysk netto w wysokości około 2,4 mln PLN. Bank nie wypłacał akcjonariuszom dywidendy za rok 1999. Współczynnik wypłacalności 31 grudnia 1999 roku wynosił 25,7%. Średnioroczne zatrudnienie w roku 1999 wyniosło 137 osób.

W roku 2000 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Na koniec roku 2000 nie opłacona wartość kapitału akcyjnego wynosiła 1,0507 mln PLN. W roku 2000 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 0,75 mln PLN.

W sierpniu roku 2001 Rada Banku podjęła uchwałę o połączeniu Banku z Gospodarczym Bankiem Wielkopolskim SA. 10 września 2001 roku zarządy Banku i Gospodarczego Banku Wielkopolskiego SA podpisały porozumienie intencyjne, dotyczące połączenia. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,9 mln PLN.

27 lutego 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000093275. 3 lipca 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Polskiej Spółdzielczości SA, jako przejmującym. Połączenie zostało zarejestrowane **4 września 2002 roku** i z tą datą Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

4. 6. Przejęcie Warmińsko-Mazurskiego Banku Regionalnego SA

Data: 12 września 2002

Najeźdźca: BANK POLSKIEJ SPÓŁDZIELCZOŚCI SA

Ofiara: Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA

Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 lipca 1995 roku. Akt założycielski Banku został sporządzony 18 sierpnia 1995 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 11 października 1995 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Olsztynie pod numerem rejestru RHB 1861. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 15,3961 mln PLN i składał się z akcji serii „A” o wartości 0,8955 mln PLN, akcji serii „B” o wartości 10,1419 mln PLN oraz akcji serii „C” o wartości 4,3587 mln PLN. Na pokrycie wszystkich akcji serii „C” wniesiono aport. Kapitał założycielski w dniu rejestracji został opłacony w 25,6%. Założycielami Banku było 146 banków spółdzielczych z terenu byłych województw: białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Stanisław Radziszewski. 29 stycznia 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000084038.

Centrala Banku mieściła się w Olsztynie; początkowo przy Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego 11/17, a następnie przy Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego 32. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej Banku był Zenon Masalski. Ostatnim Prezesem Zarządu zaś – Lucyna Kamińska.

Do końca roku 1995 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Wartość nie opłaconego na koniec roku 1995 kapitału akcyjnego wynosiła 7,53413 mln PLN. Zysk netto wypracowany w roku 1995 wyniósł ponad 3,3 mln PLN. Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1995.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 21 lutego 1996 roku Bank uzyskał zgodę na prowadzenie działalności operacyjnej.

18 marca 1996 roku zarejestrowano oddziały Banku w Białymstoku, Łomży, Olsztynie, Ostrołęce, Elku, Giżycku, Kętrzynie i Ostródzie. Działalność operacyjną Bank podjął 1 kwietnia 1996 roku. 11 kwietnia 1996 roku zarejestrowano dalszą część kapitału akcyjnego w kwocie 1,42881 mln PLN. 4 czerwca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na Olsztyn ulica Piłsudskiego 32. Na koniec roku 1996 Bank zrzeszał 136 banków spółdzielczych z terenu północno-wschodniej Polski. W roku 1996 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił 15,3961 mln PLN. Wartość nie opłaconego na koniec roku 1996 kapitału akcyjnego wynosiła 3,65789 mln PLN. Wypracowany w roku 1996 zysk netto wyniósł ponad 2,5 mln PLN. Podobnie jak w roku poprzednim Bank nie wypłacał swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1996.

28 stycznia 1997 roku zarejestrowano opłacenie dalszej części kapitału akcyjnego w kwocie 2,987245 mln PLN oraz zarejestrowano Oddział w Suwałkach. WZA w dniu 7 czerwca 1997 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości od 1,6715 mln PLN do 2,0066 mln PLN, skierowanej do Skarbu Państwa. Skarb Państwa miał objąć tę emisję aportem rzeczowym w postaci nieruchomości położonej w Olsztynie przy ulicy Piłsudskiego 32. 21 października 1997 roku ostatecznie opłacono kapitał akcyjny założycielski. 24 października 1997 roku zarejestrowana została emisja akcji serii „D” o wartości 2,3384 mln PLN, na pokrycie której akcjonariusze wnieśli aport. Na koniec roku 1997 wartość kapitału akcyjnego Banku wynosiła 17,7345 mln PLN. Kapitał ten był w całości opłacony. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 6,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997.

W roku 1998 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 3,8 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy z zysku za rok 1998.

11 stycznia 1999 roku wykreślono z rejestru oddziały Banku w Giżycku i Ostródzie. 7 maja 1999 roku Bank uzyskał od Prezesa Narodowego Banku Polskiego pełne upoważnienie dewizowe. 15 października 1999 roku Bank otrzymał zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na zbywanie jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. 1 grudnia 1999 roku Bank podpisał z To-

warzystwem Funduszy Inwestycyjnych „KORONA” SA umowę dystrybucyjną. W roku 1999 Bank podjął także współpracę z Powstszym Towarzystwem Emerytalnym PBK SA w zakresie akwizycji na rzecz Otwartego Funduszu Emerytalnego PBK „Orzeł”. Na koniec roku 1999 wartość kapitału akcyjnego Banku wynosiła 17,7345 mln PLN. 86,81% kapitału akcyjnego należało do banków spółdzielczych, a 13,19% do Skarbu Państwa. W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 3,1 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 1999 w wysokości 0,17735 mln PLN. Bank prowadził swoją działalność poza olsztyńską Centralą w siedmiu oddziałach i dwóch filiach. Na 31 grudnia 1999 roku Bank zrzeszał 60 banków spółdzielczych.

Na koniec roku 2000 wartość kapitału akcyjnego Banku wynosiła 17,7345 mln PLN. 86,81% kapitału akcyjnego należało do 57 banków spółdzielczych, a 13,19% do Skarbu Państwa. W roku 2000 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 2,3 mln PLN. Na 31 grudnia 2000 roku Bank zrzeszał 54 banki spółdzielcze.

11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. 5 listopada 2001 roku WZA Banku podjęło uchwałę o połączeniu z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA. Na koniec roku 2001 wartość kapitału zakładowego Banku wynosiła 17,7345 mln PLN. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 16,0%.

Postanowieniem z 29 stycznia 2002 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000084038. 15 marca 2002 roku¹⁰ zostało zarejestrowane połączenie Banku, jako przejmowanym, z Gospodarczym Bankiem Południowo-Zachodnim SA, jako przejmującym, oraz zmiana nazwy tego Banku na Bank Polskiej Spółdzielczości SA. Warmińsko-Mazurski Bank Regionalny SA został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 12 września 2002 roku.

¹⁰ Wg Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego 12 marca 2002 roku.

Suplement 5

PRZEJĘCIA PEKAO PIONEER POWSZECHNEGO TOWARZYSTWA EMERYTALNEGO SA

Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA www.pekaopte.pl powstało w roku 1999. Założycielski akt notarialny został sporządzony 15 stycznia 1999 roku. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 18 stycznia 1999 roku. Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi w dniu 26 lutego 1999 roku wyraził zgodę na utworzenie Towarzystwa pod nazwą Pekao/Alliance Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. 16 marca 1999 roku Towarzystwo zostało wpisane do rejestru handlowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem 56290. Kapitał założycielski wyniósł 17,1 mln PLN i dzielił się na 17.100 akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Założycielami byli: Bank Pekao SA, który objął 51% kapitału, i amerykańska firma Alliance Capital Management Corporation of Delaware¹, która objęła pozostałe 49% kapitału Towarzystwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Wojciech Gryko. Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008104. Centrala Towarzystwa ma siedzibę w Warszawie przy ulicy Domaniewskiej 41. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Jerzy Markiewicz, zaś Prezesem Zarządu – Tomasz Józef Bańkowski.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 22 marca 1999 roku. Towarzystwo uzyskało w dniu 19 kwietnia 1999 roku zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Pekao/Al-

¹ Firma ta wówczas należała do francuskiej grupy ubezpieczeniowej AXA. Porównaj: „Rzeczpospolita” z 10 września 1999 roku.

lianace Otwartego Funduszu Emerytalnego. Fundusz został wpisany do rejestru funduszy emerytalnych, prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie dnia 26 kwietnia 1999 roku pod pozycją rejestru RFe 16. Księgi Funduszu prowadzone są od 16 lipca 1999 roku. Depozytariuszem Funduszu został CITIBANK (Poland) SA². WZA w dniu 2 listopada 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,2 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1999. Zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1999 wynosił 17,1 mln PLN. Według stanu na 31 grudnia 1999 roku skład i udział akcjonariatu założycielskiego w kapitale akcyjnym Towarzystwa nie uległ zmianie.

1 marca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 30 października 2000 roku Bank Pekao SA zawarł warunkową umowę z Alliance Capital Management Corporation of Delaware o kupnie 49% akcji w Towarzystwie. 3 listopada 2000 roku Towarzystwo złożyło wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o nabycie akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „EPOKA” SA. 15 listopada 2000 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na przeprowadzenie transakcji z dnia 30 października 2000 roku. WZA w dniu 23 listopada 2000 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. WZA w dniu 29 grudnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,2 mln PLN. Zmiana nazwy oraz emisja akcji serii „C” nie zostały zarejestrowane do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 17,3 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Pekao SA. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 3,8 mln PLN.

4 stycznia 2001 roku zostały zarejestrowane: zmiana nazwy Towarzystwa na Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA oraz emisja akcji serii „C”. Całość nowej emisji objął Bank Pekao SA. 18 stycznia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi zezwolił na przejęcie zarządzania Otwartym Funduszem Emerytal-

² Potem Bank Handlowy w Warszawie SA.

nym „EPOKA” przez Towarzystwo. 20 stycznia 2001 roku rozpoczęła się likwidacja Otwartego Funduszu Emerytalnego „EPOKA”. 22 stycznia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wyraził zgodę na przejęcie przez Towarzystwo Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „EPOKA” SA. Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008104. 27 lutego 2001 roku Towarzystwo złożyło do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wniosek o wyrażenie zgody na przejęcie zarządzania aktywami Pioneer Otwarty Fundusz Emerytalny. 18 kwietnia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na przejęcie zarządzania Pioneer Otwarty Fundusz Emerytalny przez Towarzystwo. 20 kwietnia 2001 roku rozpoczęła się likwidacja Pioneer Otwarty Fundusz Emerytalny. 30 kwietnia 2001 roku Towarzystwo złożyło wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi w sprawie udzielenia zgody na przejęcie zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina”. Miała miejsce emisja akcji serii „D” o wartości 0,463 mln PLN. W czerwcu 2001 roku Towarzystwo zawarło umowę z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym H-M-C SA o przejęciu zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina”. 30 czerwca 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 17,963 mln PLN. Miała miejsce emisja akcji serii „E” o wartości 0,14 mln PLN. 23 lipca 2001 zakończyła się likwidacja Pioneer OFE. 26 lipca 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na przejęcie zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina” przez Towarzystwo. Z dniem 4 sierpnia 2001 roku Towarzystwo stało się zarządzającym funduszem „Rodzina”. Towarzystwo przejęło Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. 27 września 2001 roku Bank Pekao SA zawarł z włoską firmą Pioneer Global Asset Management S.p.A.³ warunkową przedwstępną umowę sprzedaży 35% akcji Towarzystwa. 10 grudnia 2001 roku likwidacji uległ przejęty przez Towarzystwo Otwarty Fundusz Emerytalny „Rodzina”. 14 grudnia 2001 roku

³ Pioneer Global Asset Management S.p.A. była spółką zależną od UniCredito Italiano S.p.A. .

Bank Pekao SA zawarł z Pioneer Global Asset Management S.p.A. ostateczną umowę sprzedaży 35% akcji Towarzystwa. Umowa ta została zrealizowana 27 grudnia 2001 roku. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 18,103 mln PLN. Skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Pekao SA	65,00%
Pioneer Global Asset Management S.p.A.	35,00%
RAZEM	100,0%

Towarzystwo wygenerowało w roku 2001 stratę netto w wysokości ponad 90,1 mln PLN.

31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 18,103 mln PLN. Struktura akcjonariatu nie uległa zmianie. Towarzystwo wygenerowało w roku 2002 stratę netto w wysokości ponad 3,6 mln PLN.

31 grudnia 2003 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 18,103 mln PLN. Towarzystwo wypracowało w roku 2003 zysk netto w wysokości około 0,15 mln PLN.

5. 1. Przejęcie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego EPOKA SA

Data: 9 kwietnia 2001

Najeźdźca: Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA
Ofiara: *Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA*

Powszechne Towarzystwo Emerytalne EPOKA SA w likwidacji www.epoka.pl powstało na podstawie założycielskiego aktu notarialnego Spółki z dnia 31 sierpnia 1998 roku. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 24 grudnia 1998 roku. Zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Towarzystwa założyciele uzyskali 19 marca 1999 roku. 24 marca 1999 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI

Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 56371. Kapitał założycielski Towarzystwa wyniósł 40,0 mln PLN i dzielił się na 40.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Założycielami Towarzystwa były następujące polskie firmy: Bank Ochrony Środowiska SA (26% kapitału akcyjnego), Stocznia Szczecińska SA (15%), P.P. Elektrownia Turów (15%), P.P. Elektrownia Bełchatów (14%), Bank Gospodarstwa Krajowego (10%), KGHM Polska Miedź SA (10%) i Elektrownia Kozienice SA (10%). Pierwszym Prezesem Zarządu został Ryszard Bogusław Frączek. 3 sierpnia 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000033308.

Siedziba Centrali Towarzystwa mieściła się w Warszawie przy Alei Jana Pawła II 12. Ostatnim Prezesem Zarządu od 23 marca 2000 roku był Wiesław Maciej Deryło.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 25 marca 1999 roku. 29 kwietnia 1999 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi udzielił Towarzystwu zgody na utworzenie Otwartego Funduszu Emerytalnego EPOKA. Fundusz został wpisany w dniu 12 maja 1999 roku do rejestru funduszy emerytalnych, prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny i Rejestrowy pod pozycją Rfe 18. Depozytariuszem Funduszu został Bank Pekao SA. WZA w dniu 25 czerwca 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 25,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 10 października 1999 roku. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 65,0 mln PLN. Struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Ochrony Środowiska SA	41,10%
P.P. Elektrownia Turów	16,50%
Stocznia Szczecińska Porta Holdings SA	10,80%
P.P. Elektrownia Bełchatów	10,00%
Bank Gospodarstwa Krajowego	10,00%
Elektrownia Kozienice SA	6,00%
KGHM Polska Miedź SA	5,60%
RAZEM	100,0%

W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 53,8 mln PLN.

WZA w dniu 9 marca 2000 roku uchwaliło emisję akcji serii „C” o wartości 7,0 mln PLN. 11 kwietnia 2000 roku firma ARG Biuro Reklamy złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości Towarzystwa⁴. 13 kwietnia 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. WZA w dniu 10 lipca 2000 roku uchwaliło emisję akcji serii „D” o wartości 4,5 mln PLN. Pod koniec lipca 2000 roku pojawiły się informacje o możliwości przejęcia Towarzystwa przez Powszechne Towarzystwo Emerytalne Pekao/Alliance SA. 25 sierpnia 2000 roku miała miejsce rejestracja emisji akcji serii „D”. 3 listopada 2000 roku Powszechne Towarzystwo Emerytalne Pekao/Alliance SA złożyło wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o nabycie akcji Towarzystwa. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 76,5 mln PLN. 31 grudnia 2000 struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Ochrony Środowiska SA	40,23%
P.P. Elektrownia Turów	17,74%
Stocznia Szczecińska SA	10,24%
P.P. Elektrownia Bełchatów	10,00%
Bank Gospodarstwa Krajowego	10,00%
Elektrownia Kozienice SA	5,97%
KGHM Polska Miedź SA	5,82%
RAZEM	100,0%

W roku 2000 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 16,8 mln PLN.

18 stycznia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi zezwolił na przejęcie zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „EPOKA” przez Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. 20 stycznia 2001 roku rozpoczęła się likwidacja Otwartego Funduszu Emerytalnego „EPOKA”. 22 stycznia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wyraził zgodę na przejęcie akcji Towarzystwa przez Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. W dniu 5 lutego 2001

⁴ Porównaj „Puls Biznesu” z 12 kwietnia 2000.

roku 100% akcji Towarzystwa posiadał Bank Pekao SA. **9 kwietnia 2001** roku zakończyła się likwidacja Otwartego Funduszu Emerytalnego „EPO-KA”. 3 sierpnia 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000033308. W roku 2001 zarejestrowano otwarcie likwidacji Towarzystwa. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 76,5 mln PLN.

5. 2. Przejęcie Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Data: 23 lipca 2001

Najeźdźca: Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Ofiara: Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Pioneer Consulting Services SA w likwidacji www.pioneerpte.com.pl powstało w roku 1998 jako Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. Notarialny akt założycielski Spółki został spisany 3 sierpnia 1998 roku. Założyciel złożył wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 7 sierpnia 1998 roku. Pozwolenie na działanie w ramach II filaru zreformowanego systemu ubezpieczeń społecznych Towarzystwo uzyskało od Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi 27 października 1998 roku. 29 października 1998 roku Towarzystwo zostało wpisane do Rejestru Handlowego w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy w dziale B pod numerem 55046. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 34,0 mln PLN i dzielił się na 340.000 akcji zwykłych imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Założycielem i jedynym akcjonariuszem Towarzystwa była The Pioneer Group, Inc., zarejestrowana w Bostonie w Stanach Zjednoczonych. Pierwszym Prezesem Zarządu został Krzysztof Szajek. W roku 2001 Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000022020.

Siedziba Centrali mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Stawki 2, a ostatnio przy ul. Marynarskiej 21. Ostatnią Przewodniczącą Rady Nadzorczej była Alicja K. Małecka-Salomon. Ostatnim Prezesem Zarządu był Jarosław Skorulski. Likwidatorami są Piotr Jarosz i Dariusz Kozdrój.

11 grudnia 1998 roku Towarzystwo złożyło do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wniosek o zezwolenie na utworzenie otwartego funduszu emerytalnego. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 34,0 mln PLN.

Wniosek o zezwolenie na utworzenie otwartego funduszu emerytalnego został rozpatrzony pozytywnie w dniu 2 lutego 1999 roku. Powstały na podstawie tego zezwolenia Pioneer Otwarty Fundusz Emerytalny został wpisany do rejestru funduszy emerytalnych w Sądzie Okręgowym w Warszawie Wydział Cywilny i Rejestrowy pod numerem Rfe 12 w dniu 11 lutego 1999 roku. Depozytariuszem Funduszu został Bank Pekao SA. WZA w dniu 14 kwietnia 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 14,5714 mln PLN. 21 maja 1999 roku do Funduszu wpłynęły pierwsze składki. 9 czerwca 1999 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „B”. Emisję tę objęła w całości amerykańska firma Nationwide Global Holdings Inc. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 48,5714 mln PLN. Skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
The Pioneer Group, Inc.	70,00%
Nationwide Global Holdings Inc.	30,00%
RAZEM	100,0%

Towarzystwo wygenerowało za okres od 29 października 1998 roku do 31 grudnia 1999 roku stratę netto w wysokości ponad 69,8 mln PLN. Publikacje prasowe w kwietniu 2000 roku⁵ donosiły o zamiarze sprzedaży akcji Towarzystwa przez Grupę Pioneer. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 48,5714 mln PLN. Akcjonariuszami byli nadal Pioneer Group, Inc. 70% i Nationwide Global Holdings, Inc. 30%. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 17,5 mln PLN.

W roku 2001 Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000022020. 27 lutego 2001 roku Pekao Powszechnie Towarzystwo Emerytalne SA złożyło do Urzędu Nadzoru nad Funduszami

⁵ Porównaj: (Siudaj M., 2000).

Emerytalnymi wniosek o wyrażenie zgody na przejęcie zarządzania aktywami Otwartego Funduszu Emerytalnego Pioneer. 3 marca 2001 roku Towarzystwo zawarło umowę z Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA o przejęciu przez to towarzystwo zarządzania Pioneer Otwartym Funduszem Emerytalnym. 5 marca 2001 roku Pioneer Investment Management USA, Inc. (firma z Grupy Pioneer) odkupił od Nationwide Global Holdings, Inc. wszystkie posiadane przez tę firmę akcje Towarzystwa. Po tej transakcji Pioneer Group, Inc posiadał 100% akcji Towarzystwa. 18 kwietnia 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na przejęcie zarządzania Pioneer Otwartym Funduszem Emerytalnym przez Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. 20 kwietnia 2001 roku rozpoczęła się likwidacja Pioneer Otwartego Funduszu Emerytalnego. WZA w dniu 25 kwietnia 2001 roku podjęło uchwałę o rozwiązaniu Spółki i postawieniu jej w stan likwidacji z dniem 1 maja 2001 roku. W okresie od 1 stycznia 2001 roku do 30 kwietnia 2001 roku Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 43,4 mln PLN. **23 lipca 2001** zakończyła się likwidacja Pioneer Otwartego Funduszu Emerytalnego. W roku 2001 Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000022020. W roku 2001 Towarzystwo zmieniło nazwę na **Pioneer Consulting Services SA**.

Według stanu na 5 września 2003 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,9825 mln PLN.

5. 3. Przejęcie POWSZECHNEGO TOWARZYSTWA EMERYTALNEGO H-M-C SA

Data: 10 grudnia 2001 roku

Najeźdźca: Pekao Pioneer Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Ofiara: POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA

POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE H-M-C SA w likwidacji powstało w roku 1999. Założycielski akt notarialny Spółki został sporządzony 24 maja 1999 roku. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 25 maja 1999 roku. Zezwolenie Urzędu Nad-

zoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Towarzystwa założyciele uzyskali 6 lipca 1999 roku. 7 lipca 1999 roku Towarzystwo zarejestrowane zostało w rejestrze handlowym w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Sądzie Gospodarczym, XVI Wydziale Gospodarczym-Rejestrowym w dziale B pod numerem 57387. Kapitał zakładowy Towarzystwa wyniósł 45,0 mln PLN i dzielił się na 45.000 akcji o wartości nominalnej 1.000,00 mln PLN. Założycielami Towarzystwa były następujące firmy: niemiecka Hamburg-Mannheimer Versicherungs- AG (51,11% kapitału akcyjnego), Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA (33,33%), Mostostal-Export SA (11,11%) oraz Towarzystwo Ubezpieczeniowe Compensa Życie SA (4,45%). Pierwszym Prezesem Zarządu został Zbigniew Pusz. 26 marca 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000004128.

Centrala Towarzystwa miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Łuckiej 7/9. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Jose Ferrer, zaś Prezesem Zarządu – Zbigniew Pusz.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 8 lipca 1999 roku. 12 lipca 1999 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi udzielił Towarzystwu zezwolenia na utworzenie Otwartego Funduszu Emerytalnego RODZINA. Fundusz został wpisany do rejestru funduszy emerytalnych w Sądzie Okręgowym w Warszawie, VII Wydział Cywilny i Rejestrowy pod numerem Rfe 20 w dniu 14 lipca 1999 roku. Pierwsza wycena jednostki rozrachunkowej Funduszu nastąpiła 23 września 1999 roku. Depozytariuszem Funduszu został Kredyt Bank PBI SA. Agentem Transferowym Funduszu została spółka BESTA Sp. z o.o. . Kapitał akcyjny Towarzystwa w roku 1999 nie uległ zmianie i wynosił 45,0 mln PLN. Struktura akcjonariatu Towarzystwa na 31 grudnia 1999 roku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	61,00%	61,00%
Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA	21,40%	21,40%
Mostostal-Export SA	13,20%	13,20%
Towarzystwo Ubezpieczeniowe Compensa Życie SA	4,40%	4,40%
RAZEM	100,0%	100,0%

Towarzystwo wygenerowało w roku 1999 stratę netto w wysokości ponad 22,7 mln PLN.

WZA w dniu 7 lutego 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 25,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 9 maja 2000 roku. WZA w dniu 16 czerwca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 25,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 października 2000 roku. Po tej rejestracji kapitał akcyjny wynosił 90,0 mln PLN, a struktura akcjonariatu Towarzystwa przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	64,80%	64,80 %
TU COMPENSA SA	16,67%	16,67%
Mostostal-Export SA	14,09 %	14,09 %
Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa-Życie” SA	4,44%.	4,44%.
RAZEM	100,0%	100,0%

W listopadzie 2000 roku podjęto decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „D” o wartości 10,0 mln PLN. Akcje tej emisji mieli objąć Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG i Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa-Życie”, SA. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2000. 31 grudnia 2000 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 90,0 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 54,7 mln PLN.

26 marca 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000004128. Na początku roku 2001 dokonano rejestracji emisji serii „D”. Struktura akcjonariatu Towarzystwa przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	67,9%	67,9%
TU COMPENSA SA	15,0%	15,0%
Mostostal-Export SA	12,7%	12,7%
Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa-Życie” SA	4,4%.	4,4%.
RAZEM	100,0%	100,0%

11 kwietnia 2001 roku Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA sprzedało firmie Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa. Po tej transakcji 99,5% akcji należało do Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG, a pozostałe 0,5% do TU Compensa Życie SA. W czerwcu 2001 roku Towarzystwo zawarło umowę z Pekao Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym SA o przejęciu zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina”. 26 lipca 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję zezwalającą na przejęcie zarządzania Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina” przez Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. Z dniem 4 sierpnia 2001 roku rozpoczęła się likwidacja Funduszu, a Pekao Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA stało się zarządzającym Otwartym Funduszem Emerytalnym „Rodzina”. Likwidacja Otwartego Funduszu Emerytalnego „Rodzina” została zakończona **10 grudnia 2001** roku. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 100,0 mln PLN.

W roku 2002 zarejestrowano otwarcie likwidacji Towarzystwa.

Suplement 6

PRZEJĘCIA BESKIDZKIEGO DOMU MAKLERSKIEGO SA

Beskidzki Dom Maklerski SA powstał w roku 1993. Założycielski akt notarialny został sporządzony 3 sierpnia 1993 roku. 2 listopada 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej pod numerem RHB 2194. Kapitał założycielski wyniósł 0,35 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 17,50 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Lech Głogowski. 19 kwietnia 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008665.

Centrala Spółki ma siedzibę w Bielsku-Białej; początkowo przy ulicy Stojałowskiego 44, a ostatnio przy ulicy Stojałowskiego 27. Prezesem Zarządu jest Jacek Rachel. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,35 mln PLN i był w pełni opłacony.

24 lutego 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” o wartości 0,49 mln PLN. Przed rejestracją emisję tę opłacono w 1/4. 31 sierpnia 1994 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. 12 września 1994 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach oraz emisję akcji serii „C” o wartości 0,21 mln PLN. Przed rejestracją emisja ta została opłacona w 1/4. 18 listopada 1994 roku dokonano wpłaty na objęcie całości emisji akcji serii „C”. Opłacenia całości kapitału nie zarejestrowano jednak do końca roku 1994. WZA akcjonariuszy w dniu 18 listopada 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,7 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Spółki wynosił 1,05 mln PLN.

6 lutego 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego z akcji serii „C”. 15 marca 1995 roku zarejestrowano

emisję akcji serii „D”. Do dnia rejestracji emisja ta została opłacona w 1/4. WZA w dniu 23 marca 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 0,23275 mln PLN. 5 września 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego z serii „D” oraz emisję akcji serii „E”. WZA w dniu 22 września 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” i „G” o łącznej wartości 0,5775 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1995. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 1,98275 mln PLN.

4 marca 1996 roku zarejestrowano emisje akcji serii „F” i serii „G”. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Spółki wynosił 2,56025 mln PLN.

W dniu 11 czerwca 1997 roku WZA Południowo-Zachodniego Domu Maklerskiego SA postanowiło o połączeniu tej spółki ze Spółką poprzez przejęcie całego majątku Południowo-Zachodniego Domu Maklerskiego SA w zamian za akcje nowej emisji Spółki. W dniu 29 czerwca 1997 roku WZA Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA postanowiło o połączeniu tej spółki ze Spółką poprzez przejęcie całego majątku Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA w zamian za akcje nowej emisji Spółki. WZA Spółki w dniu 11 lipca 1997 roku postanowiło o połączeniu Spółki z Południowo-Zachodnim Domem Maklerskim SA oraz Dolnośląskim Domem Maklerskim SA poprzez przejęcie przez Spółkę całego majątku tych spółek oraz o emisji akcji serii „H” o wartości 0,770875 mln PLN z przeznaczeniem dla akcjonariuszy Południowo-Zachodniego Domu Maklerskiego SA i Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA. 7 sierpnia 1997 roku zarejestrowano połączenie Spółki z Południowo-Zachodnim Domem Maklerskim SA oraz Dolnośląskim Domem Maklerskim SA w drodze przejęcia przez Spółkę całego majątku Południowo-Zachodniego Domu Maklerskiego SA i Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA oraz emisję akcji serii „H”. Akcje tej emisji zostały opłacone aportem w postaci majątku przejmowanych spółek. WZA w dniu 8 października 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „I” o wartości 0,877625 mln PLN oraz o obniżeniu kapitału akcyjnego o kwotę 0,7 mln PLN poprzez umorzenie 40.000 akcji serii „C”. Emisja akcji serii „I” została zarejestrowana 5 grudnia 1997

roku. Obniżenia kapitału akcyjnego nie zarejestrowano do końca roku 1997. Na koniec roku 1997 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 4,20875 mln PLN i dzielił się na 240.500 akcji o wartości nominalnej 17,50 PLN każda.

27 marca 1998 roku zarejestrowano obniżenie kapitału akcyjnego o kwotę 0,7 mln PLN. WZA w dniu 23 listopada 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „J” o wartości 0,32242 mln PLN oraz o obniżeniu wartości kapitału akcyjnego w drodze umorzenia 3 akcji serii „J” o wartości 0,0000525 mln PLN. Emisja serii „J” została zarejestrowana 29 grudnia 1998 roku. Obniżenia wysokości kapitału akcyjnego nie zarejestrowano do końca roku 1998. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1998 wyniósł 3,83117 mln PLN i dzielił się na 218.924 akcje o wartości nominalnej 17,50 PLN. W roku tym Spółka wypracowała zysk netto w wysokości około 0,125 mln PLN. Wypłacała dywidenda za rok 1998 wyniosła 0,0328 mln PLN.

18 lutego 1999 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego w drodze umorzenia 3 akcji serii „J” o wartości 0,0000525 mln PLN. 5 marca 1999 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności. WZA w dniu 19 maja 1999 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Spółki o kwotę 0,218921 mln PLN poprzez podwyższenie wartości nominalnej akcji z 17,50 PLN do 18,50 PLN oraz o obniżeniu wartości kapitału akcyjnego poprzez umorzenie 10.000 akcji Spółki. Podwyższenie wartości nominalnej akcji zostało zarejestrowane 10 czerwca 1999 roku. WZA w dniu 8 lipca 1999 roku postanowiło o emisji 10.000 akcji serii „K”, 40.000 akcji serii „L” i 5.000 akcji serii „N” o łącznej wartości 1,0175 mln PLN. Emisje akcji serii „K”, „L” oraz „N” zostały zarejestrowane 24 sierpnia 1999 roku. 20 grudnia 1999 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 0,185 mln PLN poprzez umorzenie 10.000 akcji Spółki. W roku 1999 Spółka przejęła Dom Maklerski Magnus Sp. z o.o. . Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1999 wyniósł 4,8825385 mln PLN i dzielił się na 263.921 akcji o wartości nominalnej 18,50 PLN każda. W roku tym Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości około 8,3 mln PLN.

WZA w dniu 8 marca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „O” o wartości 2,44126 mln PLN oraz o emisji akcji serii „P” o wartości 1,3712015 mln PLN. 9 czerwca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „O”. 14 lipca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „P”. 6 grudnia 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „R” o wartości 0,555 mln PLN. 31 grudnia 2000 roku kapitał akcyjny Spółki wynosił 9,25 mln PLN i dzielił się na 500.000 akcji o wartości nominalnej 18,50 PLN. Na koniec roku 2000 akcjonariuszem Spółki był Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA.

19 kwietnia 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000008665.

26 marca 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia¹ na prowadzenie działalności maklerskiej. 14 maja 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła PROKOM Investments SA zgody na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 8,695 mln PLN i był opłacony w całości.

6. 1. Przejęcie Dolnośląskiego Domu Maklerskiego SA

Data: 7 sierpnia 1997

Najeźdźca: Beskidzki Dom Maklerski SA

Ofiara: Dolnośląski Dom Maklerski SA

Dolnośląski Dom Maklerski SA powstał w roku 1992. Założycielski akt notarialny został sporządzony 12 maja 1992 roku. 23 czerwca 1992 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabryczna, IV Wydział Gospodarczy pod numerem RHB 3148. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji imiennych i uprzywilejowanych o wartości nominalnej 10,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Włodzimierz Szymanowski.

¹ W oparciu o przepisy znolizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

Centrala Spółki miała siedzibę we Wrocławiu; początkowo przy ulicy Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14, a ostatnio przy ulicy Kościuszki 14. Ostatnim Prezesem Zarządu była Ryszarda Szymanowska.

12 czerwca 1992 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. WZA w dniu 18 grudnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji drugiej emisji o wartości 0,16 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 28 grudnia 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,26 mln PLN.

WZA w dniu 14 listopada 1993 roku postanowiło o emisji akcji trzeciej emisji o wartości 0,26 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,26 mln PLN.

21 kwietnia 1994 roku zostały zarejestrowane akcje trzeciej emisji. 8 sierpnia 1994 roku zarejestrowano akcje czwartej emisji o wartości 1,30939 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Spółki wynosił 1,82939 mln PLN.

WZA w dniu 29 czerwca 1997 roku postanowiło o połączeniu Spółki z Beskidzkim Domem Maklerskim SA w drodze przejęcia przez Beskidzki Dom Maklerski SA całego majątku Spółki. **7 sierpnia 1997 roku** zarejestrowano połączenie Spółki z Beskidzkim Domem Maklerskim SA w drodze przejęcia przez Beskidzki Dom Maklerski SA całego majątku Spółki. **31 października 1997 roku** zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Kościuszki 14 we Wrocławiu i jednocześnie Spółka została wykreślona z rejestru sądowego.

6. 2. Przejęcie POŁUDNIOWO-ZACHODNIEGO DOMU MAKLERSKIEGO SA

Data: 7 sierpnia 1997

Najeźdźca: Beskidzki Dom Maklerski SA

Ofiara: POŁUDNIOWO-ZACHODNI DOM MAKLERSKI SA

POŁUDNIOWO-ZACHODNI DOM MAKLERSKI SA powstał w roku 1994. Notarialny akt założycielski został sporządzo-

ny 21 lutego 1994 roku. 22 marca 1994 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabryczna, IV Wydział Gospodarczy pod numerem RHB 4563. Kapitał założycielski wyniósł 0,408 mln PLN i dzielił się na 4.080 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jacek Michalski.

Centrala Spółki miała siedzibę we Wrocławiu przy ulicy Kraśńskiego 27. Ostatnim Prezesem Zarządu był Wojciech Augustyn.

WZA w dniu 22 sierpnia 1994 roku postanowiło o II emisji akcji o wartości 1,342 mln PLN. 8 września 1994 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. 3 października 1994 roku zarejestrowano II emisję akcji. WZA w dniu 18 listopada 1994 roku postanowiło o III emisji akcji o wartości 0,2596 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 1,75 mln PLN.

18 stycznia 1995 roku zarejestrowano III emisję akcji. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Spółki wynosił 2,0096 mln PLN.

WZA w dniu 5 listopada 1995 roku postanowiło o III emisji akcji o wartości 0,2596 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1996. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 2,0096 mln PLN.

17 lutego 1997 roku zarejestrowano IV emisję akcji. WZA w dniu 11 czerwca 1997 roku postanowiło o połączeniu Spółki z Beskidzkim Domem Maklerskim SA w drodze przejęcia przez Beskidzki Dom Maklerski SA całego majątku Spółki. **7 sierpnia 1997** roku zarejestrowano połączenie Spółki z Beskidzkim Domem Maklerskim SA w drodze przejęcia przez Beskidzki Dom Maklerski SA całego majątku Spółki. **31 października 1997** roku Spółka została wykreślona z rejestru sądowego.

6. 3. Przejęcie Magnus Sp. z o.o.

Data: 24 listopada 1998

Najeżdźca: Beskidzki Dom Maklerski SA

Ofiara: Magnus Sp. z o.o.

Dom Inwestycyjny Magnus Sp. z o.o. powstał w roku 1989 jako AB STYL Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny sporządzono 20 listopada 1989 roku. 28 listopada 1989 roku Spółkę zarejestrowano w Sądzie Rejonowym dla Śródmieścia w Krakowie, Wydział VI Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 1814. Kapitał założycielski wyniósł 0,0001 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Bogdan Podgórski. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 26 lutego 1999 roku wykreślono Spółkę z rejestru prowadzonego w Krakowie. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 30 czerwca 1999 roku Spółka została wpisana do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej pod numerem RHB 3521. Zarejestrowany 30 czerwca 1999 roku kapitał zakładowy wynosił 2,445 mln PLN. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,125 mln PLN. Prezesem Zarządu został Jacek Rachel. 20 listopada 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000140072.

Spółka miała początkowo siedzibę w Krakowie przy ulicy Św. Filipa 25, a ostatnio w Bielsku-Białej; najpierw przy ulicy Stojałowskiego 44, a następnie przy ulicy Stojałowskiego 27. Prezesem Zarządu jest Jacek Rachel. WZW w dniu 22 listopada 1993 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na MAGNUS Sp. z o.o. oraz o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,3999 mln PLN. Zmiany te zostały zarejestrowane 29 grudnia 1993 roku. Na koniec roku 1993 kapitał zakładowy Spółki wyniósł 0,4 mln PLN.

24 marca 1994 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. 5 grudnia 1994 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,1 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał zakładowy wynosił 0,5 mln PLN. WZW w dniu 17 stycznia 1995 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,65 mln PLN. Zmianę tę zarejestrowano 31 marca 1995 roku. WZW w dniu 15 września 1995 roku postano-

wiło o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 1,295 mln PLN. Zmianę wysokości kapitału zakładowego zarejestrowano 26 października 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy wynosił 2,445 mln PLN.

3 października 1996 Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na doradztwo w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi.

24 listopada 1998 roku podjęto uchwałę o likwidacji Spółki. Przedsiębiorstwo maklerskie zostało sprzedane Beskidzkiemu Domowi Maklerskiemu SA. Otwarcie likwidacji zarejestrowano 30 grudnia 1998 roku.

WZW w dniu 18 stycznia 1999 roku postanowiło o uchyleniu uchwały o likwidacji Spółki, zmianie nazwy na **Dom Inwestycyjny MAGNUS Sp. z o.o.** oraz o przeniesieniu jej siedziby z Krakowa do Bielska-Białej. Uchwałę o uchyleniu likwidacji Spółki, o zmianie nazwy oraz o zmianie siedziby na ulice Stojałowskiego 44 w Bielsku-Białej zarejestrowano 26 lutego 1999 roku. 30 czerwca 1999 roku Spółka została wpisana pod nazwą **Dom Inwestycyjny Magnus Sp. z o.o.** do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej pod numerem RHB 3521. Na koniec roku 1999 kapitał zakładowy Spółki wynosił 2,445 mln PLN.

17 kwietnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Stojałowskiego 27 w Bielsku-Białej. 20 grudnia 2000 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 2,0 mln PLN. Na koniec roku 2000 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,445 mln PLN.

20 listopada 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000140072.

Suplement 7

PRZEJĘCIA BANKU POLSKA KASA OPIEKI SA

Bank Polska Kasa Opieki SA został powołany na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca 1929 roku. Akt organizacyjny Banku został sporządzony 18 października 1929 roku. 29 października 1929 roku Bank został zarejestrowany w rejestrze handlowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod numerem RHB XLV.6506. Założycielski kapitał akcyjny Banku wyniósł 2,5 mln złotych i był podzielony na 5.000 akcji o wartości nominalnej 500 złotych każda. Założycielami Banku były: Poczta Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego i Państwowy Bank Rolny, zaś jedynym akcjonariuszem była Poczta Kasa Oszczędności. Pierwszym Prezesem Rady Banku został Henryk Gruber. Po drugiej wojnie światowej Bank został zarejestrowany 8 lipca 1954 roku w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 13482. Kapitał założycielski wyniósł 50,0 mln złotych i dzielił się na 10.000 akcji o wartości nominalnej 5.000,00 złotych. W chwili rejestracji Dyrektorem Banku był Henryk Mucznik. Bank zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000014843.

Centrala Banku mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Mazowieckiej 14, następnie przy Świętokrzyskiej 11/21, potem przy ulicy Traugutta 7/9, a ostatnio przy ulicy Grzybowskiej 53/57. Przewodniczącym Rady Nadzorczej od 10 września 1999 roku jest Alessandro Profumo; Prezesem Zarządu, od 1 października 2003 roku, Jan Krzysztof Bielecki.

Pierwszy oddział Banku powstał w Paryżu. Utworzenie tego oddziału zostało zapisane w rejestrze handlowym przez Trybunał Handlowy Departamentu Sekwany pod datą 30 grudnia 1929 roku.

Oddział w Paryżu rozpoczął działalność 3 lutego 1930 roku. W tym samym roku Rada Banku podjęła decyzję o utworzeniu od-

działu w Argentynie. Ze względu na przeszkody natury formalnej utworzono w Buenos Aires odrębną formalnie spółkę pod nazwą Banco Polaco Polska Kasa Opieki.

Banco Polaco Polska Kasa Opieki rozpoczęło działalność w roku 1931.

15 maja 1933 roku został otwarty kolejny oddział Banku w Tel Awiwie. W tym samym roku Bank rozpoczął starania o uzyskanie licencji na prowadzenie oddziału w Stanach Zjednoczonych. W tym samym roku Bank nabył 99% udziałów w Polskim Biurze Podróży „Orbis” Sp. z o.o. .

W roku 1937 zarejestrowano emisję akcji Banku o wartości 2,5 mln złotych. Wszystkie akcje nowej emisji objęła Pocztowa Kasa Oszczędności. Na koniec roku 1937 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln złotych.

W roku 1938, po pięcioletnich staraniach, Bank otrzymał formalną licencję na prowadzenie oddziału w Stanach Zjednoczonych.

Amerykański oddział Banku uruchomiono 1 marca 1939 roku w Nowym Jorku. Po wybuchu II wojny światowej Centrala Banku została przeniesiona do Paryża, a następnie do Tuluzy i Londynu. Oddział w Paryżu działał mimo okupacji niemieckiej. Władze okupacyjne ustanowiły komisarycznego zarządcę i dążyły do zlikwidowania tego oddziału. W roku 1942 został wyznaczony dwuletni termin zakończenia likwidacji.

Oddział ten jednak przetrwał do wyzwolenia Francji w roku 1944. Wojnę przetrwał także oddział w Tel Awiwie. Powstały tuż przed wybuchem wojny oddział w Nowym Jorku nie osiągnął niestety znaczącej pozycji rynkowej i władze bankowe stanu Nowy Jork zawiesiły licencję, zezwalającą na działanie tego oddziału.

Odbudowa Banku w kraju rozpoczęła się w kwietniu 1945 roku. W sierpniu tego roku Bank uzyskał uprawnienia dewizowe. Dopiero we wrześniu 1945 dowiedziano się w Warszawie o istnieniu wojennej Centrali Banku w Londynie.

W roku 1946 wojenna Centrala Banku w Londynie uległa likwidacji.

W roku 1947 zarejestrowano emisję akcji Banku o wartości 45,0 mln złotych. Wszystkie akcje nowej emisji objęła Pocztowa Kasa

Oszczędności. Na koniec roku 1947 kapitał akcyjny Banku wynosił 50,0 mln złotych.

Rok 1948 przyniósł utworzenie Pekao Trading Corporation w Nowym Jorku ze 100% udziałem Banku.

W roku 1950 Pocztaowa Kasa Oszczędności przemianowana została na Powszechną Kasę Oszczędności. Po wejściu w życie ustawy z 28 października 1950 roku o zmianie systemu pieniężnego i dokonanych na jej podstawie zmianach denominacyjnych¹ kapitał akcyjny Banku wynosił 1,5 mln złotych. Nie dokonano jednak stosownych zmian wysokości kapitału akcyjnego w rejestrze sądowym.

Po II wojnie światowej Bank został zarejestrowany w warszawskim sądzie pod numerem rejestru handlowego w dziale B – 13482. Pierwszy wpis nosi datę 8 lipca 1954 roku. Wtedy zarejestrowano Bank pod nazwą Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna Warszawa oraz oddziały: w Paryżu, w Argentynie z siedzibą w Buenos Aires oraz w Tel-Awivie (Palestyna). 31 grudnia 1954 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 50,0 mln złotych.

W roku 1955 założono spółkę w Nowym Jorku w Stanach Zjednoczonych pod nazwą „P.K.O. Trading Corporation SA”.

W roku 1956 założono Pekao Trading Company (Canada) Limited w Toronto jako spółkę prawa handlowego ze 100% udziałem Banku.

17 stycznia 1957 roku zarejestrowano dwa oddziały w Warszawie.

14 stycznia 1958 roku zarejestrowano, a 16 stycznia 1958 roku otwarto Oddział w Krakowie.

W latach pięćdziesiątych zostały sprzedane akcje Banco Polaco, który pod nazwą Banco Continental pozostał agentem przekazywającym Banku w Argentynie.

WZA w dniu 7 marca 1961 roku dokonało zmian w Statucie Banku, dotyczących wysokości kapitału akcyjnego, a związanych z denominacją złotego z roku 1950. Zmiany te zostały zarejestrowane 5 maja 1961 roku. Na koniec roku 1961 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,5 mln PLZ i dzielił się na 10.000 akcji o wartości nominalnej 150,00 PLZ.

¹ 100 starych złotych zamieniono na 3 nowe złote.

31 stycznia 1964 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Świętokrzyską 11/21 w Warszawie oraz zmianę adresu jednego z oddziałów warszawskich.

W roku 1967 Skarb Państwa przejął pakiet 10% akcji Banku.

8 maja 1969 roku zarejestrowano kolejny Oddział w Warszawie. W roku 1969 nastąpiły ważne zmiany w strukturze własnościowej Banku. Uchwałami WZA z dnia 6 grudnia 1969 roku dokonano konwersji dotychczasowych akcji Banku oraz podwyższono kapitał akcyjny Banku o kwotę 48,5 mln złotych, poprzez emisję akcji czwartej emisji, skierowanej do Skarbu Państwa. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1969. 31 grudnia 1969 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,5 mln PLZ.

18 lutego 1970 roku zarejestrowano akcje czwartej emisji. W wyniku objęcia czwartej emisji Skarb Państwa wszedł w posiadanie większościowego pakietu akcji Banku. Na koniec roku 1970 kapitał akcyjny Banku wynosił 50,0 mln PLZ i dzielił się na 5.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 10.000,00 PLZ każda. Skarb Państwa posiadał 97,3%, a Powszechna Kasa Oszczędności – 2,7% kapitału akcyjnego.

13 stycznia 1971 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku.

20 grudnia 1972 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach.

3 maja 1974 roku zarejestrowano kolejny Oddział w Warszawie oraz oddziały w Łodzi i Poznaniu. 28 sierpnia 1974 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Katowicach.

15 stycznia 1975 roku zarejestrowano Oddział w Olsztynie. 24 lipca 1975 roku zarejestrowano Oddział w Białymstoku.

15 stycznia 1976 roku zarejestrowano oddziały: we Wrocławiu, w Rzeszowie, I Oddział w Warszawie oraz zmianę siedziby Oddziału w Katowicach. 16 marca 1976 roku zarejestrowano Oddział w Rzeszowie. WZA w dniu 30 sierpnia 1976 roku postanowiło o piątej emisji akcji o wartości 950,0 mln PLZ oraz o zmianie wartości nominalnej akcji Banku z 10.000,00 PLZ na 20.000,00 PLZ. 22 września 1976 roku zarejestrowano II Oddział w Poznaniu oraz zmianę siedziby Oddziału w Olsztynie. 2 listopada 1976 roku zarejestrowano akcje piątej emisji oraz zmianę wartości nominalnej akcji Banku. Piąta emisja została objęta przez dotychczasowych akcjo-

nariuszy. Na koniec roku 1976 kapitał akcyjny Banku wynosił 1.000,0 mln PLZ i dzielił się na 50.000 akcji o wartości nominalnej 20.000,00 PLZ. Skarb Państwa posiadał 97,3%, a Narodowy Bank Polski, który wchłonął Powszechną Kasę Oszczędności – 2,7% kapitału akcyjnego.

27 lipca 1977 roku zarejestrowano Oddział w Lublinie. 19 października 1977 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. W roku 1978 Bank stał się udziałowcem Mitteleuropäische Handelsbank AG we Frankfurcie nad Menem.

13 sierpnia 1979 roku zarejestrowano III Oddział w Warszawie. W roku 1979 Bank zaangażował się kapitałowo w Bank Handlowy International SA – Luksemburg.

12 marca 1980 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy i Szczecinie. W roku 1980 miała miejsce szósta emisja akcji Banku o wartości 1.000,0 mln PLZ. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1980. Na koniec roku 1980 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1.000,0 mln PLZ.

20 stycznia 1981 roku zarejestrowano Oddział w Nowym Targu. 9 kwietnia 1981 roku zarejestrowano Oddział w Kielcach oraz szóstą emisję akcji. Emisję tę w całości objął Skarb Państwa. 26 czerwca 1981 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Traugutta 7/9 w Warszawie. Na koniec roku 1981 kapitał akcyjny Banku wynosił 2.000,0 mln PLZ. Skarb Państwa posiadał 98,65%, a Narodowy Bank Polski – 1,35% kapitału akcyjnego.

18 czerwca 1982 roku zarejestrowano IV Oddział w Warszawie.

10 listopada 1983 roku zarejestrowano Oddział w Zielonej Górze.

24 marca 1984 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Łodzi. 20 czerwca 1984 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Białymstoku.

27 maja 1985 roku zarejestrowano Oddział w Tarnowie.

Rok 1986 dał Bankowi pierwszą spółkę na kontynencie australijskim: Pekao Delta Trading Company Pty. Ltd. . WZA w dniu 17 czerwca 1986 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 5.000,0 mln PLZ w drodze podwyższenia nominału akcji z 20.000,00 PLZ do 70.000,00 PLZ. Zmiany tej

nie zarejestrowano do końca roku 1986. Na koniec roku 1986 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2.000,0 mln PLZ.

Zmianę wysokości kapitału akcyjnego zarejestrowano 12 lutego 1987 roku. Na koniec roku 1987 kapitał akcyjny Banku wynosił 7.000,0 mln PLZ i dzielił się na 100.000 akcji o wartości nominalnej 70.000,00 PLZ każda. Skarb Państwa posiadał 98,65%, a Narodowy Bank Polski – 1,35% kapitału akcyjnego.

WZA w dniu 15 lipca 1988 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 3.000,0 mln PLZ w drodze podwyższenia nominału akcji z 70.000,00 PLZ do 100.000,00 PLZ. Zmianę wysokości kapitału akcyjnego zarejestrowano 27 sierpnia 1988 roku. 23 grudnia 1988 roku zarejestrowano Oddział w Koszalinie. Na koniec roku 1988 kapitał akcyjny Banku wynosił 10.000,0 mln PLZ i dzielił się na 100.000 akcji o wartości nominalnej 100.000,00 PLZ każda. Skarb Państwa posiadał 98,65%, a Narodowy Bank Polski – 1,35% kapitału akcyjnego.

6 września 1989 roku zarejestrowano V Oddział w Warszawie. Ponadto Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółkę SYRENA International Sp. z o.o. w Warszawie.

23 listopada 1990 roku zarejestrowano w sądzie możliwość stosowania przez Bank skróconej nazwy „Bank Pekao SA”. Ponadto Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: Grupa Inwestycyjna NYWIG SA w Warszawie, ILS Sp. z o.o. we Francji, PEKAO IMMOBILIER Sp. z o.o. we Francji. WZA w dniu 19 grudnia 1990 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 39,0 mln PLN² w drodze podwyższenia nominału akcji z 10,00 PLN do 400,00 PLN. Zmiana ta nie została zarejestrowana do końca roku 1990. Na koniec roku 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0 mln PLN i dzielił się na 100.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda.

1 marca 1991 roku rozpoczęło działalność pierwsze w powojennej Polsce biuro maklerskie Banku. 7 marca 1991 roku zarejestrowano oddziały VI i VII w Warszawie. 19 marca 1991 roku zareje-

² W oryginale o 390.000.000.000, – złotych. Przyjąłem konwencję stosowania w opisie wartości wyrażonych w PLN od roku 1990.

strowano Oddział w Radomiu. 24 czerwca 1991 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego oraz jako oddział Banku Centrum Operacji Zagranicznych w Warszawie. 17 lipca 1991 roku zarejestrowano oddziały w: Bielsku-Białej, Łomży i Koninie. 31 października 1991 roku zarejestrowano działalność samodzielnej jednostki organizacyjnej Banku pod nazwą Centrum Kart i Czeków w Warszawie oraz oddziały w Gliwicach i Zamościu. Ponadto, po 46-letniej przerwie, w roku tym reaktywowano działalność Oddziału w Nowym Jorku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 40,0 mln PLN. Skarb Państwa posiadał 98,65%, a Powszechna Kasa Oszczędności bank państwowy – ponownie wyodrębniona ze struktur Narodowego Banku Polskiego – 1,35% kapitału akcyjnego.

13 stycznia 1992 roku zarejestrowano jako Zakład przy Centrali Banku Centralne Biuro Maklerskie Banku Polska Kasa Opieki SA. 14 maja 1992 roku zarejestrowano oddziały w Gdyni i Gdańsku-Oliwie. 22 lipca 1992 roku zarejestrowano Oddział w Łowiczu. 1 września 1992 roku zarejestrowano zmianę siedziby VII Oddziału w Warszawie oraz VIII Oddział w Warszawie. 13 listopada 1992 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Warszawie.

28 stycznia 1993 roku wykreślono z rejestru Oddział w Łowiczu oraz Centrum Operacji Zagranicznych. 5 lipca 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby VIII Oddziału w Warszawie. 29 lipca 1993 roku zarejestrowano IX Oddział w Warszawie. 24 sierpnia 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Poznaniu. 4 października 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Grzybowską 53/57 w Warszawie oraz zmianę siedziby II Oddziału w Poznaniu. W roku tym oddział w Tel Avivie został przekształcony w samodzielny bank pod nazwą „Bank Polska Kasa Opieki Tel Aviv (Bank Pekao) Ltd.”. Bank objął 99,99% akcji nowego banku. Ponadto Bank objął w tym roku 85,02% udziałów w spółce Chłodnia Olsztyn Sp. z o.o., o wartości 10,195 mln PLN i zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: Elektrociepłownia „PZL-Mielec” Sp. z o.o. z Mielca, Lodom Sp. z o.o. ze Szczecina i Wytwórnia Silników „PZL-Mielec” Sp. z o.o. z Mielca.

25 stycznia 1994 roku zarejestrowano II Oddział w Krakowie oraz zmiany siedzib oddziałów w Rzeszowie, Lublinie, Bydgoszczy, Tarnowie i Koszalinie. 1 lipca 1994 roku zarejestrowano Oddział Banku w Nowym Jorku oraz wykreślono z rejestru Oddział w Tel-Awivie. 24 listopada 1994 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w: Katowicach, Gdyni oraz III, IV i VI w Warszawie. Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: Dromeda Sp. z o.o. w Marcinkowie, Drukbank Sp. z o.o. w Zamościu, Polcast Sp. z o.o. w Drezdenku. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości 31,4 mln PLN.

5 stycznia 1995 roku zarejestrowano zmiany siedzib Centralnego Biura Maklerskiego Banku Pekao SA oraz II Oddziału w Gdańsku. 9 października 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Olsztynie. W roku 1995 Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Centrozap SA w Katowicach, obejmując za kwotę 10,259 mln PLN 21,86% akcji i tyleż głosów na WZA tej spółki. W tym też roku Bank objął 21,19% akcji i tyleż głosów na WZA spółki BIAWENA SA w Białej Podlaskiej za 0,62 mln PLN. Ponadto Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: ESBEL Sp. z o.o. z Łodzi, Pekao Leasing Sp. z o.o. z Warszawy, Trinity Management Sp. z o.o. z Warszawy, Wschodnie Towarzystwo Inwestycyjne Sp. z o.o. z Lublina, Zakład Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych „PZL-Mielec” Sp. z o.o. z Mielca i Zasław Sp. z o.o. z Zagórza. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wynosił 40,0 mln PLN. 31 grudnia 1995 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Minister Finansów Rzeczypospolitej Polskiej	98,65%	98,65%
Powszechna Kasa Oszczędności Bank Państwowy	1,35%	1,35%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości 298,0 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 50,7 mln PLN.

27 lutego 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Kielcach i Łodzi. W roku 1996 Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Build Ship Sp. z o.o. w Gdańsku, jako 100% jej udziałowcem, oraz w spółkę Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości Sp. z o.o. w Łodzi, obejmując za 0,0873 mln PLN 87,30% udziałów tej spółki. 26 czerwca 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w: Gdańsku, Rzeszowie, Lublinie, Bydgoszczy, Nowym Targu, Tarnowie, Koszalinie, Radomiu i Łomży. 16 lipca 1996 roku Rada Ministrów podjęła uchwałę nr 83/96 w sprawie grupowania niektórych banków, będących spółkami akcyjnymi z udziałem Skarbu Państwa. Na jej podstawie zezwolono na utworzenie grupy bankowej z Bankiem Pekao SA jako podmiotem dominującym³. 24 lipca 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Paryżu. 30 sierpnia 1996 roku umowa o zawiązaniu grupy bankowej została parafowana, zaś 16 września 1996 roku została podpisana umowa o zawiązaniu grupy bankowej między Bankiem Polska Kasa Opieki SA, jako bankiem dominującym, a trzema bankami komercyjnymi, wyłoniionymi w 1989 z Narodowego Banku Polskiego:

- Bankiem Depozytowo-Kredytowym SA w Lublinie,
- Pomorskim Bankiem Kredytowym SA w Szczecinie i
- Powszechnym Bankiem Gospodarczym SA w Łodzi,

jako bankami zależnymi. Bank Pekao SA stał się 100% właścicielem trzech banków zależnych. Umowa zakładała zachowanie tożsamości, osobowości i odrębności prawnej każdego członka grupy. Powołano Radę Grupy, na czele której stanął Prezes Zarządu Banku Pekao SA. W dniu 8 października 1996 roku WZA Banku podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału akcyjnego o kwotę 97,65 mln PLN w drodze VII emisji akcji. Całość podwyższonego kapitału akcyjnego objął Skarb Państwa poprzez wniesienie akcji trzech wyżej wymienionych banków zależnych na opłacenie podwyższenia kapitału akcyjnego Banku. 15 listopada 1996 roku został zarejestrowany Centralny Oddział Obsługi Przedsiębiorstw w Warszawie. 25 listopada 1996 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapi-

³ (Kotarski J., 1996).

tału akcyjnego Banku oraz zmiana nazwy Banku na „Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao SA”. Zarejestrowano także możliwość stosowania skrótu firmy o treści: „BANK PEKAO SA – Grupa Pekao SA”. Na koniec roku 1996 Bank posiadał udziały w następujących zależnych podmiotach finansowych:

- Bank Pekao Tel-Aviv Ltd. – Izrael – 99,99 % akcji i głosów na WZA,
- Pekao Leasing Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Towarzystwo Funduszy Powierniczych „Przymierze” SA – 51,00 % akcji i głosów na WZA,
- PBG-Leasing Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU oraz niefinansowych:
- Przedsiębiorstwo Zarządzania Nieruchomościami Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- AGRO-FROST Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Chłodnia Olsztyn Sp. z o.o. – 85,02 % udziałów i głosów na WZU,
- Build Ship Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Pekao Trading Corporation – Nowy Jork – 100,0 % akcji i głosów na WZA,
- Pekao Trading Company Ltd. – Toronto – 100,0 % akcji i głosów na WZA,
- P.K.O Trading Corporation – Nowy Jork – 100,0 % akcji i głosów na WZA,
- Pekao Delta Trading Company Pty – Sydney – 86,0 % akcji i głosów na WZA,
- Pekao Aussenhandels GmbH – Frankfurt/M – 70,0 % udziałów i głosów na WZU,
- DHM SA – Francja- 97,0 % akcji i głosów na WZA,
- Pekao Immobilier Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- PBG – Informatyka Sp. z o.o. – 51,0 % udziałów i głosów na WZU,
- PBG – Fundusz Inwestycyjny Sp. z o.o.- 100,0 % udziałów i głosów na WZU,

- Grupa Zarządzająca Łódź Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- PBG –Nieruchomości Sp. z o.o.- 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości Sp. z o.o. – 87,3 % udziałów i głosów na WZU,
- ESBEL Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Zasław Sp. z o.o. w Zagórz – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Zakłady Motoryzacyjne Izamot Sp. z o.o. – 70,76 % udziałów i głosów na WZU,
- Elektrociepłownia PZL-Mielec Sp. z o.o. – 60,88 % udziałów i głosów na WZU,
- PFM Zakłady Mięsne Sp. z o.o. – 58,82 % udziałów i głosów na WZU,
- Szkoła Bankowa Sp. z o.o. – 51,74 % udziałów i głosów na WZU,
- Drukbank Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Zasław ZPiN Sp. z o.o. – 74,32 % udziałów i dające 53,12% głosów na WZU,
- Wschodnie Towarzystwo Inwestycyjne Sp. z o.o. – 100,0 % udziałów i głosów na WZU,
- Fabryka Obuwia Alka SA – 50,77% akcji i głosów na WZA,
- Odraport Świnoujście Sp. z o.o. – 75,0 % udziałów i głosów na WZU.

Ponadto Bank posiadał akcje i udziały w 30 jednostkach stowarzyszonych, będących podmiotami niefinansowymi, o wartości księgowej 134,131 mln PLN, oraz w następujących podmiotach finansowych:

- Mitteleuropäische Handelsbank AG – Frankfurt am Main – 29,99 % akcji i głosów na WZA,
- Bank Handlowy International SA – Luksemburg – 23,20 % akcji i głosów na WZA,
- Financial Services Sp. z o.o. – 50,00 % udziałów i głosów na WZU,

- Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń Amplico SA- 45,00 % akcji i głosów na WZA,
 - AMPLICO LIFE Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji SA- 45,00 % akcji i głosów na WZA,
 - bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA- 41,00 % akcji, dające 41,90% głosów na WZA,
- a także w Krajowej Izbie Rozliczeniowej SA, gdzie objął 22,96% akcji i głosów na WZA oraz w spółce PolCard SA – 29,70% akcji i głosów na WZA. Kapitał akcyjny Banku w dniu 31 grudnia 1996 roku wynosił 137,65 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Minister Finansów Rzeczypospolitej Polskiej	99,61%	99,61%
Powszechna Kasa Oszczędności Bank Państwowy	0,39%	0,39%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości 243,4 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 24,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,1%.

W dniu 28 lutego 1997 roku Narodowy Bank Ukrainy zarejestrował nowy bank pod nazwą Bank Depozytowo-Kredytowy (Ukraina) Ltd z siedzibą w Łucku i z kapitałem założycielskim 5,0 mln ECU. Wspólnikami nowo utworzonego banku zostali: Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA, obejmujący 35% udziałów o wartości 7,27 mln PLN, oraz dwie spółki zależne Banku – Wschodnie Towarzystwo Inwestycyjne Sp. z o.o. – 35% udziałów i Drukbank Sp. z o.o. – 30% udziałów. 17 marca 1997 roku Bank PBG SA otrzymał pismo Narodowego Banku Polskiego, zwalniające go z odprowadzania i utrzymywania rezerwy obowiązkowej w kwocie wymaganej na dzień zarządzenia przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego likwidacji Spółdzielczego Banku Ludowego w Łodzi w wysokości 3,213 mln PLN w okresie realizacji programu naprawczego, tzn. do 31 grudnia 2000. 13 czerw-

ca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centralnego Oddziału Obsługi przedsiębiorstw oraz, jako oddział Banku, Zakład przy Centrali Banku – Kasa Mieszkaniowa. 17 listopada 1997 roku wyodrębniono ze struktury Banku i Pomorskiego Banku Kredytowego SA – Grupa Pekao SA domy maklerskie, tworząc nową, samodzielną spółkę pod nazwą Centralny Dom Maklerski Grupy Pekao SA Spółka Akcyjna. 23 grudnia 1997 roku zarejestrowano X Oddział w Warszawie oraz zmianę wartości nominalnej akcji Banku z 400,00 PLN na 1,00 PLN. W roku 1997 Bank sprzedał akcje i udziały w następujących podmiotach zależnych:

- Fabryka Obuwia ALKA SA,
- Odraport Świnoujście Sp. z o.o.,
- Zasław ZpiN Sp. z o.o.,
- DHM SA – Paris,
- Agrofrost Sp. z o.o.

i stowarzyszonych:

- Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń Amplico SA,
- AMPLICO LIFE Pierwsze Amerykańsko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji SA.

W tym samym roku Bank zaangażował się kapitałowo na kwotę 0,476 mln PLN, nabywając akcje w spółce Pekao Luxembourg Investment Fund Management Company SA, dające 99,98% akcji i głosów na WZA tej spółki. Ponadto Bank:

- zwiększył swoje zaangażowanie kapitałowe w Bankowym Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA, posiadając na koniec roku 1997 79,53% akcji tego towarzystwa, dające 71,06% głosów na WZA,
- objął 100% udziałów Wschodniego Towarzystwa Inwestycyjnego Sp. z o.o. o wartości 39,441 mln PLN,
- objął 50% akcji w spółce Polski Leasing Przemysłowy SA o wartości 2,0 mln PLN i
- za 6,225 mln PLN objął 50% udziałów w spółce BDK Daewoo Sp. z o.o. Lublin.

Bez zmian procentowego udziału wzrosło zaangażowanie kapitałowe Banku w Mitteleuropäische Handelsbank AG – Frankfurt

am Main oraz w Bank Handlowy International SA – Luksemburg. Ponadto Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: Elektrociepłownia „GIGA” Sp. z o.o., Pekao Luxembourg Investment Fund Management Company Sp. z o.o., Rynex Sp. z o.o. z Płocka, SRPBG Sp. z o.o. . Kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1997 zmianie, natomiast dokonano splitu akcji w proporcji 1 do 400. Rejestracja tego kapitału miała miejsce 21 grudnia 1997 roku. Kapitał ten na koniec roku 1997 wynosił zatem 137,65 mln PLN i dzielił się na 137,65 mln akcji o wartości nominalnej 1 PLN każda. Skład akcjonariatu Banku nie uległ w roku 1997 zmianie. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 308,2 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 8,5%.

W styczniu 1998 roku Bank wraz z Powszechnym Bankiem Gospodarczym SA Grupa Pekao SA podpisał umowę o utworzeniu kasy oszczędnościowo-budowlanej. 3 marca 1998 roku wykreślono z rejestru Centralne Biuro Maklerskie Banku Pekao SA oraz zarejestrowano zmianę siedziby X Oddziału w Warszawie. W marcu 1998 roku przyjęto koncepcję prywatyzacji Banku, polegającą na sprzedaży w pierwszym etapie w ofercie publicznej 15% akcji Banku, z równoczesnym udostępnieniem do 15% akcji uprawnionym pracownikom banków Grupy Pekao SA. W kwietniu 1998 roku WZA czterech banków Grupy Pekao SA podjęły uchwały o połączeniu banków i zatwierdziły zasady przeprowadzenia połączenia. Takie WZA miało miejsce w Banku 24 kwietnia 1998 roku. W tym samym miesiącu w Komisji Papierów Wartościowych i Giełd zostaje złożony prospekt emisyjny Banku. 14 maja 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuszcza akcje Banku do publicznego obrotu. Publiczna oferta objęła 20.647.500 akcji zwykłych na okaziciela serii A o wartości nominalnej 1 PLN każda. W czerwcu 1998 roku Minister Skarbu Państwa ustalił cenę emisyjną akcji Banku na poziomie 45 złotych za akcję. Zapisy na akcje przyjmowane były od 15 do 19 czerwca 1998 roku. WZA w dniu 19 czerwca 1998 roku podjęło uchwałę o nowej emisji akcji Banku serii „B”, przeznaczonej dla Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju. 20 czerwca 1998 roku, na specjalnej sesji giełdowej, następuje przydział akcji dopuszczonych wcześniej do obrotu publicznego.

30 czerwca 1998 roku miał miejsce debiut akcji Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych SA w Warszawie. Cena debiutu wyniosła 55 złotych za akcję. 6 lipca 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Nowym Targu. W lipcu 1998 roku Ministerstwo Skarbu Państwa ogłosiło, że sprzedaje ponad 50% akcji Banku. Początkowo swoje oferty złożyły⁴: amerykański Citibank, konsorcjum włoskiego UniCredito Italiano i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej Allianz, Bank Handlowy SA, niemiecki Deutsche Bank AG i irlandzki Allied Irish Banks. Do drugiego etapu negocjacji przeszli dwaj pierwsi inwestorzy. W lipcu 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuszcza do obrotu giełdowego nową emisję 7.690.000 akcji zwykłych serii „B” na okaziciela o łącznej wartości nominalnej 7,69 mln PLN. 4 września 1998 roku zarejestrowano XIII Oddział w Warszawie. 7 września 1998 roku Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju składa zapis i opłaca całość oferowanych do sprzedaży akcji nowej emisji, a po ich przydzieleniu staje się właścicielem 5,29% kapitału akcyjnego Banku. Także we wrześniu 1998 roku rozpoczyna się udostępnianie akcji pracownikom banków Grupy. We wrześniu zapada decyzja o przyjęciu nazwy „Bank Pekao SA” dla nowego, połączonego z czterech, Banku. 6 października 1998 roku nastąpiła rejestracja podwyższenia kapitału akcyjnego o akcje serii „B”. W październiku 1998 roku następuje otwarcie pierwszego w Polsce Oddziału Elektronicznego Grupy Pekao SA w Łodzi. 28 października 1998 roku zarejestrowano połączenie Banku, jako przejmującego, z Pomorskim Bankiem Kredytowym SA Grupa Pekao SA, Bankiem Depozytowo-Kredytowym SA Grupa Pekao SA i Powszechnym Bankiem Gospodarczym SA Grupa Pekao SA, jako przejmowanymi. Oprócz tego Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: FK Pollena Ewa SA z Łodzi, Pekao/Alliance Capital Management SA z Warszawy, Pekao Financial Services Sp. z o.o. z Warszawy, Pomorski Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. ze Szczecina. Ponadto Bank uczestniczył w roku 1998 w utworzeniu dwóch spółek za granicą Polski: CPF LLC

⁴ Według: (Mackiewicz A., 1999).

w Stanach Zjednoczonych, obejmując 53,19% jej kapitału, oraz CPF Management na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych, obejmując 40,0% jej kapitału. Niezależnie od wyżej wymienionych Bank na koniec roku 1998 posiadał akcje lub udziały w 42 spółkach prawa handlowego, w tym w 12 Narodowych Funduszach Inwestycyjnych. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 145,34 mln PLN. 31 grudnia 1998 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	66,03%	66,03%
Akcje w obrocie giełdowym	14,58%	14,58%
Akcje pracownicze	14,10%	14,10%
EBOR	5,29%	5,29%
RAZEM	100,0%	100,0%

Wypracowany w roku 1998 zysk netto wyniósł 520,3 mln PLN.

Od 1 stycznia 1999 roku rozpoczęło się funkcjonowanie połączonego Banku Pekao SA⁵. 29 stycznia 1999 roku zarejestrowano jako oddział Banku Centrum Bankowych Usług Telefonicznych w Łodzi. 3 lutego 1999 roku zarejestrowano makroregiony: Północ, Zachód, Wschód i Centrum oraz podległe tym makroregionom oddziały. Na podstawie umowy z 23 czerwca 1999 roku konsorcjum włoskiego banku UniCredito Italiano S.p.A. z siedzibą w Genui i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej Allianz AG objęło pakiet 75.707.500 akcji Banku, stanowiący 52,09% kapitału akcyjnego Banku, płacąc za nie Skarbowi Państwa 4,242 mld PLN. UniCredito Italiano S.p.A. objęło 50,09%, a Allianz AG – 2,00%. Umowa zawierała między innymi zobowiązanie nabywcy do podwyższenia kapitału Banku o kwotę 1,0 mld PLN w ciągu 24 miesięcy od dnia wykonania umowy oraz utrzymanie stanu zatrudnienia do końca

⁵ 31 grudnia 1998 roku Powszechny Bank Gospodarczy SA Grupa Pekao SA, Pomorski Bank Kredytowy SA Grupa Pekao SA oraz Bank Depozytowo-Kredytowy SA Grupa Pekao SA zostały wykreślone z rejestru handlowego.

roku 2000⁶. WZA w dniu 30 czerwca 1999 roku postanowiło o powrocie do nazwy **Bank Polska Kasa Opieki SA**. 20 lipca 1999 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku. Realizacja umowy z włosko-niemieckim konsorcjum nastąpiła w dniu 3 sierpnia 1999 roku. 2 listopada 1999 roku wykreślono z rejestru IV Oddział w Łodzi oraz Centrum Bankowych Usług Telefonicznych w Łodzi, zarejestrowano Centrum Bankowości Elektronicznej TELEPEKAO 24, XVIII Oddział w Warszawie, a także zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w: Gorlicach, Krośnie, Swarzędzu, II w Gdańsku oraz Centrum Kart i Czeków. Ponadto Bank zaangażował się w tym roku kapitałowo w spółki: Pekao/Alliance Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA w Warszawie, Pekao Ochrona Sp. z o.o. w Warszawie, Grupa Inwestycyjna Wratislavia Sp. z o.o. we Wrocławiu, Odlewnia Żeliwa „Śrem” SA w Śreміu oraz w Trzeci NFI SA i Jedenasty NFI SA. Podmiot zależny Banku – CDM Pekao SA założył w roku 1999 spółkę Pracownicze Towarzystwo Emerytalne SA. Inny podmiot zależny – Pekao Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. przejął od Banku w roku 1999 osiem spółek zależnych lub stowarzyszonych i 8 innych. W roku 1999 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił 145,34 mln PLN. 31 grudnia 1999 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Uni Credito Italiano SpA	50,09%	50,09%
Akcje w obrocie giełdowym	14,58%	14,58%
Akcje objęte przez uprawnionych pracowników	14,13%	14,13%
Skarb Państwa	13,91%	13,91%
EBOiR	5,29%	5,29%
Allianz AG	2,00%	2,00%
RAZEM	100,0%	100,0%

⁶ W *Businessman magazine* z sierpnia 1999 roku Nr 8 (101) podane są następujące warunki dodatkowe umowy: „Polski bank zachowa swoją tożsamość, nazwę, logo i siedzibę w Warszawie. Pozostanie też na giełdzie. Przez trzy lata konsorcjum nie zwiększy udziałów w banku, a w ciągu najbliższych pięciu zainwestuje 2 mld zł”.

Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł 136,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił na koniec roku 1999 12,4%. Bank oferował swoje usługi w 722 placówkach na terenie całej Polski. Ponadto funkcjonowały 2 zagraniczne oddziały Banku: w Paryżu i w Nowym Jorku. Bankami afiliowanymi były: Bank Polska Kasa Opieki Tel Aviv (Bank Pekao) Ltd. oraz Bank Depozytowo-Kredytowy (Ukraina) Ltd. Zagranicznymi spółkami zależnymi były: Pekao Trading Corporation w Nowym Jorku oraz Pekao Trading Company (Canada) Limited w Toronto, zaś zagranicznymi bankami stowarzyszonymi: MHB Mitteleuropäische Handelsbank AG Deutsche-Polnische Bank we Frankfurcie nad Menem oraz Bank Handlowy International SA Societe Anonyme Luxemburg. Bank posiadał jedno przedstawicielstwo zagraniczne w Wilnie na Litwie. Bank zatrudniał 24,4 tysiąca pracowników.

29 lutego 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami Narodowego Funduszu Inwestycyjnego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego SA. Po tej transakcji Bank posiadał 15,35% akcji tej spółki. 11 kwietnia 2000 roku Bank zbył swoje udziały w spółce Lodom Sp. z o.o. . Także w dniu 11 kwietnia 2000 roku Bank otrzymał od Komisji Nadzoru Bankowego zezwolenie na utworzenie banku hipotecznego pod nazwą „Pekao Bank Hipoteczny Spółka Akcyjna” z siedzibą w Szczecinie. 17 kwietnia 2000 roku została zlikwidowana spółka „Zasław” Sp. z o.o., w której Bank posiadał 100% udziałów. 15 maja 2000 roku Bank poinformował o złożeniu przez konsorcjum Banku i UniCredito Italiano S.p.A. oferty litewskiemu skarbowi państwa na zakup pakietu 76,01% akcji litewskiego banku Lietuvos Zemes Ukio Bankas. 30 maja 2000 roku poinformowano, że konsorcjum wygrało przetarg i podjęte zostały negocjacje dotyczące objęcia przez jego uczestników akcji Lietuvos Zemes Ukio Bankas. Na WZA w czerwcu 2000 roku podjęto uchwałę o emisji akcji Banku serii „C” i „D” o łącznej wartości 1.000,0 mln PLN (jeden miliard złotych). 14 czerwca 2000 roku Bank sprzedał posiadane udziały spółki Grupa Inwestycyjna Wrtislavia Sp. z o.o. . 21 czerwca 2000 roku do obrotu giełdowego dopuszczone zostały akcje pracownicze, stanowiące 14,13% kapitału akcyjnego Banku. 22 sierpnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Błoniu. 30 sierpnia 2000 roku Komi-

sja Papierów Wartościowych i Giełd dopuściła do publicznego obrotu emisje akcji Banku serii „C” i „D” o łącznej wartości nie wyższej niż 1.000,0 mln PLN. 15 września 2000 roku wykreślono z rejestru sądowego zlikwidowaną spółkę Build Ship Sp. z o.o., w której Bank posiadał 100% udziałów. 28 października 2000 roku Skarb Państwa sprzedał posiadany dotąd pakiet 13,333 mln akcji Banku serii „A”. Po tym dniu posiadany przez Skarb Państwa pakiet akcji Banku zmniejszył się do 9,11%. 30 października 2000 roku Bank zawarł 3 umowy z Alliance Capital Management Corporation of Delaware:

- o kupnie 49% akcji w spółce Pekao/ Alliance Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA,
- o kupnie 49% akcji w spółce Pekao/ Alliance Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA,
- o kupnie 49% akcji w spółce Pekao/ Alliance Capital Management SA (w likwidacji).

W dniach 2 i 3 listopada 2000 roku spółka Handlowy Investments SAr.l. z Luksemburga, podmiot zależny od Banku Handlowego w Warszawie SA, poinformowała o zbyciu pakietu 2,11% akcji Banku. Po tej transakcji spółka ta posiadała 0,9% akcji Banku. 13 listopada 2000 roku Zarząd Banku dokonał przydziału akcji serii „C” i „D” w następujący sposób:

- akcje serii „C”:
 - Allianz Aktiengesellschaft – 403.964 sztuki,
 - UniCredito Italiano SpA – 10.226.668 sztuk;
- akcje serii „D”:
 - The Bank of New York – 3.400.000 sztuk,
 - European Bank of Reconstruction and Development – 1.079.806 sztuk,
 - Allianz Aktiengesellschaft – 203.408 sztuki,
 - UniCredito Italiano SpA – 5.094.357 sztuk.

13 listopada 2000 roku Zarząd ogłosił także zamknięcie publicznej oferty na akcje serii „C” i „D”. 14 listopada 2000 roku konsorcjum Banku z Unicredito Italiano SpA wycofało się z przetargu o zakup akcji litewskiego banku Lietuvos Zemes Ukio Bankas. Po zamknięciu emisji akcji serii „C” i „D” kapitał akcyjny Banku wzrósł do wysokości 165,748203 mln PLN. 12 grudnia 2000 roku zareje-

strowano akcje serii „C” o wartości 10,630632 mln PLN oraz akcje serii „D” o wartości 9,777571 mln PLN. 21 grudnia 2000 roku Bank podpisał umowę o zbyciu pakietu 29,99% akcji spółki Mitteleuropäische Handelsbank Aktiengesellschaft Deutsch-Polnische Bank AG. W roku 2000 Bank sprzedał swoje udziały w spółce Przedsiębiorstwo Zarządzania Nieruchomościami Sp. z o.o. . Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 165,748203 mln PLN i dzielił się na 165.748.203 akcje na okaziciela o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. 31 grudnia 2000 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Uni Credito Italiano SpA	53,17%	53,17%
Skarb Państwa	7,98%	7,98%
EBOiR	6,63%	6,63%
Allianz AG	2,12%	2,12%
Pozostali akcjonariusze	30,10%	30,10%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości 763,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2000. Na koniec roku 2000 Bank zatrudniał 20,2 tys. pracowników. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,6%.

9 stycznia 2001 roku Bank poinformował, że UniCredito Italiano S.p.A. po objęciu akcji serii „C” i „D” posiadało 53,17% akcji Banku. 29 stycznia 2001 roku Bank sprzedał pakiet 24,9% akcji spółki Polski Leasing Przemysłowy SA. Na początku roku 2001 podwyższono wysokość kapitału akcyjnego firmy Bank Polska Kasa Opieki Tel Aviv (Bank Pekao) Ltd. o 10,0 mln ILS (szekli izraelskich). Po tym podwyższeniu Bank posiadał 99,999% kapitału tego banku. 15 lutego 2001 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane udziały w spółce Pekao Ochrona Sp. z o.o. . 3 marca 2001 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Białogardzie. Bank zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000014843. Na WZA w dniu 26 kwietnia 2001 roku największymi akcjonariuszami Banku byli:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Uni Credito Italiano SpA	53,166%	53,166%
Skarb Państwa	6,718%	6,718%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	6,628%	6,628%
The Bank of New York	3,814%	3,814%

27 czerwca 2001 roku Bank wykonał podpisaną w dniu 21 grudnia 2000 roku umowę sprzedaży pakietu 29,99% akcji banku MHB Mitteleuropäische Handelsbank AG Deutsch-Polnische Bank. Pakiet ten za 31 mln DEM nabył Nordeutsche Landesbank AG. 9 lipca 2001 roku The Bank of New York posiadał 5,20% akcji Banku. 27 września 2001 roku Bank zawarł z Pioneer Global Asset Management S.p.A. warunkową przedwstępną umowę sprzedaży 35% akcji Pekao Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. 11 października 2001 roku Bank zaangażował się kapitałowo w podwyższenie kapitału zakładowego spółki Access Sp. z o.o. . 23 października 2001 roku Bank zawarł warunkową umowę sprzedaży całego posiadanego pakietu akcji Pekao Trading Company Canada. 16 listopada 2001 roku Skarb Państwa zbył na rzecz Polskich Linii Lotniczych „LOT” SA pakiet 2,12% akcji Banku. Po tej transakcji Skarb Państwa posiadał 4,15% kapitału zakładowego Banku. 14 grudnia 2001 roku Bank zawarł z Pioneer Global Asset Management S.p.A. ostateczną umowę sprzedaży 35% akcji Pekao Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. Umowa ta została zrealizowana 27 grudnia 2001 roku. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Banku wynosił 165,748203 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Uni Credito Italiano SpA	53,17%	53,17%
EBOiR	6,63%	6,63%
The Bank of New York	5,85%	5,85%
Skarb Państwa	4,15%	4,15%
Allianz AG	2,14%	2,14%
Pozostali akcjonariusze	28,07%	28,07%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 1.261,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 15,4%.

8 marca 2002 roku Bank zbył wszystkie posiadane udziały w spółkach: Pekao Trading Corporation New York oraz P.K.O. Trading Corporation. 27 marca 2002 roku podano informację o tym, że Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju zamierza sprzedać pakiet 6,63% akcji Banku. 26 kwietnia 2002 roku Bank sprzedał pakiet 21,63% akcji spółki Bank Handlowy International SA w Luxemburgu. 11 czerwca 2002 roku The Bank of New York posiadał pakiet 4,98% akcji Banku. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 165,748203 mln PLN. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości 801,746 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2002 w wysokości 692,82748854 mln PLN.

4 lutego 2003 roku Bank podjął decyzję o likwidacji oddziału w Nowym Jorku oraz zamiarze sprzedaży udziałów w Banku Pekao Tel-Aviv Ltd. 28 lutego 2003 roku Bank podpisał umowę sprzedaży całego posiadanego pakietu akcji spółki PolCard SA. WZA w dniu 8 kwietnia 2003 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku o kwotę nie większą niż 0,373644 mln PLN w drodze emisji akcji zwykłych na okaziciela serii „E” o wartości nominalnej 1,00 każda akcja. Akcje serii „E” zostały zaoferowane członkom Zarządu Banku oraz kluczowym pracownikom kadry kierowniczej w ramach realizacji Programu Opcji Menedżerskich. Na WZA w dniu 8 kwietnia 2003 roku największymi akcjonariuszami Banku byli UniCredito Italiano S.p.A., European Bank for Reconstruction And Development oraz Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa. 22 maja 2003 roku Bank sprzedał pakiet 9.000 akcji spółki Polcard SA, stanowiący 29,7% kapitału zakładowego tej spółki. Zarząd Banku w dniu 28 maja 2003 roku podjął uchwałę w sprawie dokonania przydziału akcji serii „E”, wyemitowanych na podstawie uchwały WZA z dnia 8 kwietnia 2003 roku. 2 lipca 2003 roku Bank objął 39.679.600 akcji serii „G” Wschodniego Banku Cukrownictwa SA, za kwotę 39,6796 mln PLN, co stanowiło 19,82% udział w kapitale zakładowym tego banku. WZA w dniu 25 lipca 2003 roku postanowiło o warunkowej

emisji akcji serii „F” i „G”, przeznaczonych do realizacji programu motywacyjnego dla pracowników Banku. 2 września 2003 roku Bank objął 100% kapitału zakładowego spółki Centrum Kart SA. 17 września 2003 roku zarejestrowano warunkowe podniesienie kapitału zakładowego Banku o kwotę 1,66 mln PLN, w drodze emisji 830.000 akcji na okaziciela serii „F” o wartości nominalnej 1,00 PLN każda akcja oraz 830.000 akcji na okaziciela serii „G” o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. Na WZA w dniu 4 listopada 2003 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Uni Credito Italiano SpA (72,57% obecnych głosów na tym WZA), European Bank for Reconstruction and Development (9,05%) oraz Skarb Państwa (5,66%). 17 listopada 2003 roku Bank nabył od spółki Pekao Faktoring Sp. z o.o. 3.500 udziałów w Banku Pekao (Ukraina) Ltd. z siedzibą w Łucku, co stanowiło 35% udziałów w kapitale zakładowym Banku Pekao (Ukraina) Ltd. . Transakcja miała charakter warunkowy i była uzależniona od wyrażenia zgody na przedmiotową transakcję przez Narodowy Bank Ukrainy. Po sfinalizowaniu transakcji Bank miał posiadać 78,55% kapitału zakładowego Banku Pekao (Ukraina) Ltd. . 21 listopada 2003 roku European Bank for Reconstruction and Development sprzedał 3,3%, czyli 5,5 mln akcji Banku po 103,00 PLN za akcję. 26 listopada 2003 roku European Bank for Reconstruction and Development posiadał 3,31% akcji Banku. 2 grudnia 2003 roku Bank, po spełnieniu warunków określonych w umowie z dnia 29 września 2003 roku, sprzedał Bankowi Hapoalim B.M., 50 Rothschild Blvd., Tel-Aviv, Izrael, 370.213 akcji zwykłych o wartości nominalnej 100 NIS każda, spółki zależnej Bank Polska Kasa Opieki Tel – Aviv (Bank Pekao) Ltd. (Pekao Tel – Aviv) z siedzibą w Tel-Aviv, Izrael, stanowiących 99,99% kapitału akcyjnego Pekao Tel – Aviv. Na koniec roku 2003 kapitał zakładowy Banku wynosił 166,121847 mln PLN. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 919,1 mln PLN.

7. 1. Przejęcie Banku Depozytowo-Kredytowego SA – Grupa Pekao SA

Data: 31 grudnia 1998

Najeźdźca: Bank Polska Kasa Opieki SA

Ofiara: Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA

Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA www.bdk.lublin.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów⁷ z dnia 11 kwietnia 1988 jako bank państwowy – Bank Depozytowo-Kredytowy w Lublinie. Fundusz statutowy wyniósł 29,1 mln PLN. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Bank Depozytowo-Kredytowy w Lublinie SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 8 października 1991 roku. 25 listopada 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Lublinie pod numerem RHB 2503. Kapitał założycielski wyniósł 29,1 mln PLN i dzielił się na 2.910.000 akcji na okaziciela serii „A” o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% kapitału założycielskiego objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Włodzimierz Kosacki.

Centrala Banku miała siedzibę w Lublinie; początkowo przy ulicy Lubomelskiej 1-3, a ostatnio przy ulicy Wieniawskiej 12. Ostatnim Prezesem Zarządu był Włodzimierz Kosacki.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku⁸.

14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów⁹ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyj-

⁷ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 138 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

⁸ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

⁹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

na Skarbu Państwa pod nazwą Bank Depozytowo-Kredytowy SA. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. Bank został wpisany do rejestru handlowego 25 listopada 1991 roku. W dniu tym zarejestrowano także oddziały Banku w: Białej Podlaskiej, Radzynie Podlaskim, Chełmie, Krasnymstawie, Włodawie, I w Częstochowie, II w Krakowie, Krośnie, Brzozowie, Jasle, Sanoku, Beżycach, Bychawie, Kraśniku, Lubartowie, Puławach, Rykach, Łodzi, Przemyśle, Jarosławiu, Lubaczowie, Przeworsku, Rzeszowie, Kolbuszowej, Leżajsku, Łańcucie, Mielcu, Ropczycach, Siedlcach, Łukowie, Mińsku Mazowieckim, Sokołowie Podlaskim, Tarnobrzegu, Janowie Lubelskim, Nisku, Opatowie, Sandomierzu, Stalowej Woli, Staszowie, Warszawie, Zamościu, Hrubieszowie i Tomaszowie Lubelskim.

17 marca 1993 roku zarejestrowano III Oddział w Lublinie. 29 kwietnia 1993 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w: Radzynie Podlaskim, Częstochowie, Tarnobrzegu, Przemyśle, Lubaczowie, Janowie Lubelskim, Łańcucie i Leżajsku. 21 czerwca 1993 roku zarejestrowano oddziały w: Elblągu, II w Lublinie, Świdniku, Strzyżowie, i Garwolinie oraz Przedstawicielstwo w Mińsku na Białorusi i Filię w Łucku na Ukrainie.

19 kwietnia 1994 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie w Lublinie. 22 czerwca 1994 roku wykreślono z rejestru Filię Banku w Łucku na Ukrainie. 30 sierpnia 1994 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie oraz Przedstawicielstwo w Łucku. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 29,1 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości 69,0 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 6,9 mln PLN.

27 lipca 1995 roku zarejestrowano I Oddział w Lublinie. 17 października 1995 roku wykreślono z rejestru Przedstawicielstwo w Łucku oraz zarejestrowano oddziały w: Błoniu, IV w Lublinie, oraz Oddział w Łucku. W roku 1995 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości 74,6 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 12,7 mln PLN.

15 stycznia 1996 roku zarejestrowano II Oddział w Rzeszowie, II Oddział w Warszawie oraz zmiany siedzib oddziałów w: Krośnie, II i III w Lublinie, Rzeszowie, Sandomierzu, Siedlcach i Zamościu. 28 lutego 1996 roku zarejestrowano Oddział w Biłgoraju. 27 sierpnia 1996 roku wykreślono z rejestru Oddział w Łucku. 8 października 1996 roku Skarb Państwa przekazał 100% akcji Banku Bankowi Polska Kasa Opieki SA. Decyzją WZA z dnia 13 listopada 1996 roku zmieniono nazwę Banku na **Bank Depozytowo-Kredytowy SA – Grupa Pekao SA**. Zmiana nazwy Banku została zarejestrowana 22 listopada 1996 roku. W roku 1996 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości 100,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 11,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,5%.

10 stycznia 1997 roku zarejestrowano zmianę adresu Centrali na ulicę Wieniawską 12 w Lublinie. 3 marca 1997 roku zarejestrowano oddziały w Ostrowcu Świętokrzyskim i Starachowicach. 25 listopada 1997 roku zarejestrowano Oddział Regionalny w Krośnie oraz zmiany siedzib oddziałów w: Białej Podlaskiej, Chełmie, Krasnymstawie, Lubartowie i Częstochowie. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 31 grudnia 1997 roku Bank zatrudniał 4.777 pracowników. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 103,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 12,41%.

24 kwietnia 1998 roku wykreślono z rejestru wszystkie dotychczas wpisane oddziały Banku i zarejestrowano:

- w regionie z siedzibą w Lublinie oddziały w: I, II, III i IV w Lublinie, Bełżycach, Bychawie, Kraśniku, Lubartowie, Puławach, Rykach i Świdniku;
- w regionie z siedzibą w Rzeszowie oddziały w: II w Rzeszowie, Brzozowie, Jarosławiu, Jaśle, Kolbuszowej, Krośnie, Leżajsku, Łańcucie, Mielcu, Przemyśle, Przeworsku, Ropczycach, Sanoku i Strzyżowie;
- w regionie z siedzibą w Sandomierzu oddziały w: Sandomierzu, Janowie Lubelskim, II w Krakowie, Nisku, Opatowie, Ostrowcu Świętokrzyskim, Stalowej Woli, Starachowicach, Staszowie i Tarnobrzegu;

- w regionie z siedzibą w Siedlcach oddziały w: Siedlcach, Białej Podlaskiej, Garwolinie, Łukowie, Mińsku Mazowieckim, Radzyniu Podlaskim i Sokołowie Podlaskim;
- w regionie z siedzibą w Warszawie oddziały w: I i II w Warszawie, Błoniu, I w Częstochowie, Elblągu i Łodzi;
- w regionie z siedzibą w Zamościu oddziały w: Zamościu, Biłgoraju, Chełmie, Hrubieszowie, Krasnymstawie, Lubaczowie, Tomaszowie Lubelskim i Włodawie;
- jako inne jednostki organizacyjne Banku: Biuro Maklerskie BDK SA Grupa Pekao SA.

WZA w dniu 24 kwietnia 1998 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku z Bankiem Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA przez przeniesienie całego majątku Banku na Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA. Także 24 kwietnia 1998 roku WZA Banku Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA podjęło uchwałę o połączeniu z Pomorskim Bankiem Kredytowym SA – Grupa Pekao SA, Bankiem Depozytowo-Kredytowym SA Grupa Pekao SA i Powszechnym Bankiem Gospodarczym SA – Grupa Pekao SA poprzez przeniesienie całych majątków tych banków na Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA. 22 września 1998 roku wykreślono z rejestru Biuro Maklerskie BDK SA Grupa Pekao SA. Pod koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 29,1 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao SA. Z dniem **31 grudnia 1998** roku zostało zarejestrowane połączenie Banku z Bankiem Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA. Dnia tego Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

7. 2. Przejęcie POMORSKIEGO BANKU KREDYTOWEGO SA – GRUPA PEKAO SA

Data: 31 grudnia 1998

Najeźdźca: Bank Polska Kasa Opieki SA

Ofiara: POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA

POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA www.pbks.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁰ z dnia 11 kwietnia 1988 jako Pomorski Bank Kredytowy w Szczecinie. Fundusz statutowy wyniósł 35,4 mln PLN. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą POMORSKI BANK KREDYTOWY W SZCZECINIE SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 8 października 1991 roku. 4 listopada 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Szczecinie pod numerem RHB 2124. Kapitał założycielski wyniósł 35,4 mln PLN i dzielił się na 3.540.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Tadeusz Żywczak.

Centrala Banku miała siedzibę w Szczecinie przy Placu Żołnierza Polskiego 16. Ostatnim Prezesem Zarządu był Witold Grześkowiak.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku¹¹. 14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹² Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą POMORSKI BANK KREDYTOWY W SZCZECINIE SA. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie

¹⁰ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Pomorskiego Banku Kredytowego w Szczecinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 143 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

¹¹ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

¹² Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

kapitału akcyjnego. Bank został wpisany do rejestru handlowego 4 listopada 1991 roku. Również 4 listopada 1991 roku zarejestrowano oddziały w: Białogardzie, II w Bydgoszczy, w Bytowie, Czarnkowie, Człuchowie, Dębnie, Dobigniewie, II w Gdyni, w Goleniowie, II w Gorzowie Wielkopolskim, II w Grudziądzu, w Gryficach, Gryfinie, Kamieniu Pomorskim, II w Koszalinie, w Łęborku, Łobezie, Międzychodzie, Międzyrzeczu, Myśliborzu, Nowogardzie, Nowym Dworze Mazowieckim, Pile, Pyrzycach, Skwierzynie, Słubicach, Słupsku, Stargardzie Szczecińskim, Strzelcach Krajeńskich, Sulęcinie, Szczecinku, Świdwinie, Świnoujściu, Toruniu, Wałczu, Wągrowcu, Złotowie i Trzciance. WZA w dniu 29 listopada 1991 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na POMORSKI BANK KREDYTOWY SA. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 35,4 mln PLN. 100% kapitału posiadał Skarb Państwa.

14 stycznia 1992 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku. 3 marca 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Gorzowie Wielkopolskim oraz oddziały w Policach i Zielonej Górze. 13 sierpnia 1992 roku zarejestrowano oddziały: I, II, III i IV w Szczecinie oraz zmianę siedziby II Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. 13 listopada 1992 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Bytowie, Gryfinie, Pyrzycach, Stargardzie Szczecińskim, Wągrowcu, I, II, III i IV w Szczecinie, II w Gorzowie Wielkopolskim oraz zarejestrowano nowe oddziały: I we Wrocławiu, I w Gdyni i V w Szczecinie. 7 kwietnia 1993 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Łobezie, Pile, Skwierzynie, Słupsku, I we Wrocławiu, I w Gdyni oraz zarejestrowano nowe oddziały: VI w Szczecinie, w Solcu Kujawskim i Warszawie. 14 czerwca 1993 roku zarejestrowano jako VII Oddział w Szczecinie – Centrum Operacji Zagranicznych.

Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 35,4 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości 65,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 11,1 mln PLN.

17 lipca 1995 roku zarejestrowano I Oddział w Poznaniu. W roku 1995 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości 34,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1995.

8 stycznia 1996 zostało zarejestrowane Przedstawicielstwo Banku w Berlinie. 14 marca 1996 roku zarejestrowano I Oddział w Gdańsku. WZA w dniu 3 października 1996 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **POMORSKI BANK KREDYTOWY SA – GRUPA PEKAO SA**. 8 października 1996 roku Skarb Państwa przekazał 100% akcji Banku Bankowi Polska Kasa Opieki SA. Zmiana nazwy została zarejestrowana 29 października 1996 roku. W roku 1996 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości 55,0 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 5,8 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,0%.

20 sierpnia 1997 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w: Dobgiewie, I i II w Gorzowie Wielkopolskim, w Gryfinie, Kamieniu Pomorskim, Lęborku, Nowogardzie, Słupsku, Złotowie, Zielonej Górze oraz VI w Szczecinie. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 31 grudnia 1997 roku Bank zatrudniał 4.709 pracowników. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości 98,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,28%.

23 marca 1998 roku zarejestrowano II Oddział w Bydgoszczy. WZA w dniu 4 kwietnia 1998 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA, jako przejmującym. Połączenie miało nastąpić przez przejęcie całego majątku Banku przez bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA. 9 listopada 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Poznaniu. Pod koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 35,4 mln PLN. 100% akcji posiadał BANK POLSKA KASA OPIEKI Spółka Akcyjna – Grupa Pekao SA. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 1 grudnia 1998 roku z dniem 31 grudnia 1998 roku zostało zarejestrowane połączenie Banku z Bankiem Pekao SA – Grupa Pekao SA. **31 grudnia 1998 roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.**

7. 3. Przejęcie Powszechnego Banku Gospodarczego SA – Grupa Pekao SA

Data: 31 grudnia 1998

Najeźdźca: Bank Polska Kasa Opieki SA

Ofiara: Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA

Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA www.pbg.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹³ z dnia 11 kwietnia 1988 jako Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi. Fundusz statutowy wyniósł 33,15 mln PLN. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Powszechny Bank Gospodarczy SA w Łodzi. 24 października 1991 roku Bank został wpisany do rejestru w Sądzie Rejonowym w Łodzi pod numerem RHB 3546. Kapitał założycielski wyniósł 33,15 mln PLN i dzielił się na 3.315.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 10,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Szukalski.

Centrala Banku miała siedzibę w Łodzi przy ulicy Piłsudskiego 12. Ostatnim Prezesem Zarządu był Jerzy Zdrzałka.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku¹⁴.

14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁵ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Powszechny Bank Gospodarczy SA w Łodzi. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. 24 października 1991 roku Bank został wpisany do rejestru w Sądzie Rejonowym w Łodzi pod numerem RHB 3546. Na koniec roku 1991 100% akcji Banku posiadał Skarb Państwa.

¹³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Powszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 144 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

¹⁴ Wg danych Generalnego Inspektora Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

¹⁵ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

22 stycznia 1992 roku zarejestrowano oddziały w: Łodzi (I, II i VI), Pabianicach, Zgierzu, Skierniewicach, Brzezinach, Łowiczu, Żyrardowie, Piotrkowie Trybunalskim, Opocznie, Radomsku, Tomaszowie Mazowieckim, Sieradzu, Łasku, Zduńskiej Woli, Wieluniu, Włocławku, Lipnie, Rypinie, Płocku, Kutnie, Gostyninie, Sierpcu, Kaliszu, Opolu, Katowicach, Radomiu i Białymstoku. 15 lipca 1992 roku zarejestrowano IV Oddział w Łodzi. 26 listopada 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Poznaniu oraz II Oddział w Łodzi. Na koniec roku 1992 100% akcji Banku posiadał Skarb Państwa.

12 stycznia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku, a 13 października 1994 roku Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 33,15 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości 88,7 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 17,7 mln PLN.

W roku 1995 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości 50,6 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 8,6 mln PLN.

25 stycznia 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów: I Oddziału w Katowicach, II w Oddziale Łodzi, w Białymstoku, Gostyninie, Kutnie, Płocku, Lipnie, Wieluniu, Zduńskiej Woli, Radomsku, Piotrkowie Trybunalskim i Sierpcu. 23 maja 1996 roku zarejestrowano Oddziały w Krakowie i w Koluszkach. 29 lipca 1996 roku zarejestrowano Oddział w Suwałkach. 12 września 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Skierniewicach. 8 października 1996 roku Skarb Państwa przekazał 100% akcji Banku Bankowi Polska Kasa Opieki SA. 10 grudnia 1996 roku podjęto decyzję o zmianie nazwy Banku na **Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA**. Zmiana nazwy została zarejestrowana 18 grudnia 1996 roku. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości 115,3 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 9,2 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,9%.

12 marca 1997 roku zarejestrowano oddziały regionalne Banku w: Białymstoku, Łodzi, Opolu, Płocku, Poznaniu, Warszawie i Wieluniu. 31 grudnia 1997 roku Bank zatrudniał 4.019 pracowników.

W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 125,9 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,53%.

23 stycznia 1998 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. 14 października 1998 roku Bank uruchomił pierwszy w Polsce bankowy oddział wirtualny. 21 października 1998 roku oddział ten został formalnie zarejestrowany jako Oddział Elektroniczny w Łodzi. Pod koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 33,15 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao SA. Postanowieniem sądu z dnia 1 grudnia 1998 roku z dniem **31 grudnia 1998** roku zostało zarejestrowane połączenie Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Pekao SA – Grupa Pekao SA, jako przejmującym. W dniu tym Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

Suplement 8

PRZEJĘCIA BANKU INICJATYW SPOŁECZNO-EKONOMICZNYCH SA

Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA powstał na podstawie Decyzji numer 22 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 8 czerwca 1990. Notarialny akt założycielski Banku został sporządzony 12 lipca 1990 roku. 20 lipca 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w dziale B Rejestru Handlowego pod numerem 22979. Kapitał założycielski Banku wyniósł 1,426 mln PLN i dzielił się na 2.852 akcje imienne uprzywilejowane serii „A” o wartości nominalnej 500,00 PLN każda. Bank powstał jako spółka kapitału polskiego i francuskiego. Stronę francuską reprezentowały dwa banki: Credit Cooperatif oraz Credit Industriel d’Alsace et de Lorraine (CIAL) z Grupy CIC Credit Mutel. Ze strony polskiej dominującymi akcjonariuszami były Agencja Rozwoju Przemysłu (ARP) oraz Fundusz Pracy. Pierwszym Prezesem Zarządu został Paweł Tadeusz Wyczański. 8 sierpnia 2001 roku Bank wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000031319.

Centrala Banku mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Królewskiej 27, a ostatnio przy ulicy Dubois 5a. Prezesem Rady Banku jest Jacek Kochanowicz, natomiast Prezesem Zarządu – Włodzimierz Grudziński.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął w dniu 1 września 1990 roku.

WZA w dniu 29 kwietnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji imiennych zwykłych serii „B” o wartości 0,96 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 sierpnia 1991 roku. WZA w dniu 3 grudnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji imiennych uprzywilejowanych serii „C” o wartości 0,1225 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. 31 grudnia 1991 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,386 mln PLN.

27 lutego 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 27 lipca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii imiennych zwykłych serii „D” o wartości 1,247 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,7555 mln PLN.

WZA w dniu 27 kwietnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji imiennych uprzywilejowanych serii „E” o wartości 0,2235 mln PLN oraz o emisji akcji imiennych zwykłych serii „F” o wartości 0,14 mln PLN. Emisje te zostały zarejestrowane 29 czerwca 1993 roku. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 4,119 mln PLN.

16 września 1994 roku została zarejestrowana emisja akcji imiennych zwykłych serii „G” o wartości 7,376 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 11,495 mln PLN.

WZA w dniu 11 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji imiennych zwykłych serii „H” o wartości 4,3295 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 7 czerwca 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 15,8245 mln PLN.

WZA w dniu 29 lutego 1996 roku postanowiło o emisji akcji imiennych zwykłych serii „I” o wartości 0,097 mln PLN oraz o emisji akcji imiennych zwykłych serii „J” o wartości 4,74 mln PLN. Emisje te zostały zarejestrowane 29 kwietnia 1996 roku. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 20,6615 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1996 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	30,84%
Foncier Participations	18,60%
Skarb Państwa – Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej	12,50%
CIAL FINANCE Societe Financiere	11,64%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	9,35%
ESFIN SA	8,92%
Pozostali akcjonariusze	8,15%
RAZEM	100,0%

W roku 1996 Bank wypracował zysk netto na poziomie około 0,5 mln PLN. Wyplacił też swoim akcjonariuszom dywidendy w wysokości 0,2 mln PLN.

W połowie roku 1997 Bank posiadał pakiet 10,64% udziałów w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych TUW. Od lipca 1997 roku siedziba Centrali Banku została przeniesiona na ulicę Dubois 5a w Warszawie. 18 sierpnia 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Dubois 5a w Warszawie. Na koniec roku 1997 Bank posiadał akcje i udziały w następujących jednostkach zależnych:

- BISE Partycypacja SA w Warszawie – 100% akcji i głosów na WZA,
- Expertise Sp. z o.o. w Warszawie – 99% udziałów i głosów na WZU,
- TISE SA w Warszawie – 57,59% akcji, dające 62,53% głosów na WZA,

oraz stowarzyszonych:

- Bank Świętokrzyski SA w Kielcach – 14,65% akcji, dające 20,04% głosów na WZA,
- Gestor Sp. z o.o. w Łodzi – 32% udziałów i głosów na WZU,
- DIORA Sp. z o.o. w Świdnicy – 31,65% udziałów i głosów na WZU.

Ponadto w grupie kapitałowej BISE znajdowały się następujące firmy:

- Towarzystwo Inwestycji Społeczno-Ekonomicznych SA, operujące w zakresie venture capital,
- BISE Leasing SA, aktywna w zakresie leasingu,
- Gestor Sp. z o.o., działająca w zakresie wyceny i zarządzania nieruchomościami,
- Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych TUW, zajmujące się ubezpieczeniami majątkowymi,
- Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych FISE, która prowadziła działalność w zakresie doradztwa w rozwoju przedsiębiorczości.

Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1997 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	32,27%
Foncier Participations	18,60%
Skarb Państwa – Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej	12,50%
CIAL FINANCE Societe Financiere	11,64%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	9,35%
ESFIN SA	8,92%
Pozostali akcjonariusze	6,72%
RAZEM	100,0%

W roku 1997 Bank wypracował nieco ponad 1,0 mln PLN zysku netto. Wyplacił też swoim akcjonariuszom dywidendy w wysokości 0,25 mln PLN. Na koniec roku 1997 Bank prowadził działalność w Centrali oraz dwóch oddziałach w Warszawie oraz w oddziałach w Łodzi i w Wałbrzychu.

WZA w dniu 6 stycznia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „K” o wartości 6,6375 mln PLN. W czerwcu 1998 roku Bank, wraz z 9 innymi bankami regionalnymi¹, stał się członkiem Zrzeszenia G-12. 18 września 1998 roku zarejestrowano I Oddział w Łodzi oraz Oddział w Wałbrzychu. 3 listopada 1998 roku zarejestrowano Oddział w Serocku oraz emisję akcji serii „K”. Obejmując częściowo akcje tej emisji, do grona akcjonariuszy Banku przystąpiła spółka PROCHEM SA. Po rejestracji podwyższenia kapitału akcjami serii „K” struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	31,70%	33,36%
CIAL	23,10%	18,34%
Foncier Participations	14,09%	12,71%
Fundusz Pracy	9,46%	15,09%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	7,07%	6,49%
ESFIN	6,75%	5,36%
PROCHEM SA	2,75%	2,18%
Bank Świętokrzyski SA	2,09%	1,66%
CUKROBANK SA	1,75%	1,39%
Fundusz Rozwoju Rynku	0,73%	2,91%
Osoby fizyczne polskie	0,32%	0,25%
Agora Sp. z o.o.	0,15%	0,21%
Osoby fizyczne zagraniczne	0,03%	0,03%
Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska	0,01%	0,02%
RAZEM	100,0%	100,0%

¹ Członkami Zrzeszenia G-12 zostali: Bank Cukrownictwa CUKROBANK SA we Wrocławiu, Bank Częstochowa SA w Częstochowie, Bank Energetyki SA w Radowiu, Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA w Warszawie, Bank Komunalny SA w Gdyni, Bank Przemysłowy SA w Łodzi, Bank Spółem SA w Warszawie, Bank Własności Pracowniczej SA w Gdańsku, Wielkopolski Bank Rolniczy SA w Kaliszu, Bank Wschodni SA w Białymstoku.

WZA w dniu 3 grudnia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „L” o wartości 10,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1998. W roku 1998 7.688 akcji Banku, będących wcześniej w posiadaniu Foncier Participations, nabyła firma Caisse Centrale de Credit Cooperatif. Poza spółkami Gestor Sp. z o.o., Partycypacja SA i TISE SA, które już wcześniej były obecne w portfelu inwestycyjnym Banku, pojawiło się zaangażowanie w pięciu spółkach ze 100% udziałem Banku: Etage Sp. z o.o., Flor Sp. z o.o., Stok Sp. z o.o., Stage Sp. z o.o. i Piętro Sp. z o.o. . W roku 1998 zmianom uległo zaangażowanie Banku w:

- Banku Cukrownictwa „CUKROBANK” SA, które wzrosło o kwotę 1,2 mln PLN, osiągając poziom 2,9 mln PLN, dając Bankowi 8,07% akcji tej spółki;
- Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych TUW; po sprzedaży części udziałów za kwotę 0,209 mln PLN na koniec roku 1998 Bank posiadał udziały w TUW w wysokości 0,321 mln PLN, stanowiące 4,10% kapitału tego towarzystwa.

Poza wymienionymi wyżej na koniec roku 1998 Bank posiadał udziały mniejszościowe w Banku Gospodarki Żywnościowej SA, BISE Leasing SA, Fidea Management Sp. z o.o., Diora Świdnica Sp. z o.o., Calisia Sp. z o.o., Swift Sp. z o.o., Agencja Rozwoju Regionalnego SA Wałbrzych, Cera SA i Biuro Informacji Kredytowej SA. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 27,299 mln PLN. Ponieważ rejestracja podwyższenia kapitału o akcje serii „L” nie nastąpiła do końca roku 1998, struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1998 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	32,43%
CIAL FINANCE Societe Financiere	23,10%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	21,15%
Skarb Państwa – Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej	9,46%
ESFIN SA	6,75%
Pozostali akcjonariusze	7,11%
RAZEM	100,0%

W roku 1998 Bank wypracował zysk netto na poziomie około 1,55 mln PLN. Bank nie wypłacał akcjonariuszom dywidendy za rok 1998.

W styczniu 1999 roku Bank złożył ofertę konsolidacji Radzie Banku Energetyki SA z Radomia w trybie fuzji inkorporacyjnej, to jest sukcesji uniwersalnej majątku (przedsiębiorstwa) Banku Energetyki SA. Oprócz Banku podobne oferty złożyły Bank Ochrony Środowiska SA i Bank Współpracy Europejskiej SA. 26 stycznia 1999 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „L”. Według stanu na 1 czerwca 1999 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	41,38%	43,16%
CIAL	20,04%	16,36%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	18,35%	17,12%
Fundusz Pracy	8,21%	13,46%
ESFIN SA	5,86%	4,78%
PROCHEM SA	2,38%	1,95%
LUKAS Bank Świętokrzyski SA	1,82%	1,48%
CUKROBANK SA	1,51%	1,24%
Pozostali akcjonariusze	0,45%	0,45%
RAZEM	100,0%	100,0%

9 czerwca 1999 roku WZA Banku i Banku Energetyki SA podjęły uchwały o połączeniu banków. Tego samego dnia WZA Banku podjęło uchwałę o zmianie wartości nominalnej akcji Banku w proporcji 500:1 – za każdą 1 akcję o dotychczasowej wartości 500,00 PLN akcjonariusze otrzymali 500 akcji o wartości 1,00 PLN. Kolejna podjęta tego dnia uchwała dotyczyła podwyższenia kapitału akcyjnego Banku o kwotę 20,62539 mln PLN w drodze emisji akcji serii „M”, przeznaczonej dla akcjonariuszy Banku Energetyki SA. 29 czerwca 1999 roku zarejestrowano zmianę wartości nominalnej akcji Banku na 1,00 PLN. Emisja akcji serii „M” oraz połączenie Banku, jako przejmującym, z Bankiem Energetyki BEN SA, jako przejmowanym, zostały zarejestrowane 28 października 1999 roku.

Akcje serii „M” zostały objęte aportem w postaci majątku BEN SA z siedzibą w Radomiu. 2 grudnia 1999 roku zarejestrowano oddziały w: Gdyni, Radomiu, Koźlenicach, Lublinie, Łaziskach, Rybniku, Połańcu, Toruniu, Zamościu, I i II w Łodzi, I, II i III w Warszawie, w Bielsku Białej oraz jako oddział Banku Biuro Maklerskie Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA z siedzibą w Radomiu. W roku 1999 Bank zwiększył swoje udziały w TISE SA do 3,0 mln PLN, co dawało 63,6% kapitału tej spółki. 22 listopada 1999 roku Bank Energetyki SA został wykreślony z rejestru handlowego. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1999 wynosił 52,09089 mln PLN. W roku 1999 Bank wypracował zysk netto na poziomie około 3,1 mln PLN. Bank nie wypłacił akcjonariuszom dywidendy za rok 1999. Na koniec roku 1999 Bank zatrudniał 641 osób.

5 kwietnia 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na wykonywanie przez Caisse Centrale de Credit Cooperatif powyżej 25%, ale nie więcej niż 33%, głosów na WZA Banku. WZA w dniu 11 maja 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „N” o wartości 3,2 mln PLN. Według stanu na 16 czerwca 2000 w strukturze organizacyjnej Banku funkcjonowało 17 oddziałów. Według stanu na 10 sierpnia 2000 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	26,80%	29,56%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	31,62%	29,35%
Fundusz Pracy	4,67%	8,32%
ESFIN SA	3,34%	2,96%
Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	2,96%	2,62%
Dolmel	2,53%	2,24%
Zakłady Energetyczne Okręgu Radomsko-Kieleckiego – „ZEORK SA”	1,96%	1,73%
Elektrownia Rybnik SA	1,91%	1,69%
Elektrownia „Jaworzno III” SA	1,53%	1,36%
Elektrownia im. T. Kościuszki SA w Połańcu	1,46%	1,30%
PROCHEM SA	1,36%	1,20%
Elektrownia „Łaziska” SA	1,30%	1,15%

Elektrownia „Bełchatów” SA	1,19%	1,05%
Energetyka Poznańska SA	1,15%	1,02%
Lubelskie Zakłady Energetyczne SA	1,09%	0,96%
Zakład Energetyczny „Toruń” SA	1,04%	0,92%
LUKAS Bank Świętokrzyski SA	1,03%	0,92%
Pozostali akcjonariusze	13,07%	11,64%
RAZEM	100,0%	100,0%

7 listopada 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „N”. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 2000 wynosił 55,29089 mln PLN. Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości 3,6 mln PLN.

12 lutego 2001 roku Bank podał informację o możliwości nabycia pakietu 51% jego akcji przez francuski bank Banque Populaire. Sprzedającymi akcje mieli być Agencja Rozwoju Przemysłu SA oraz Caisse Centrale de Credit Cooperatif. WZA w dniu 9 kwietnia 2001 roku uchwaliło podwyższenie kapitału zakładowego Banku o 38,0 mln PLN. Emisja w całości została przeznaczona dla spółki francuskiej grupy Banque Populaire. Wg stanu na 31 maja 2001 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	28,94%	35,64%
Caisse Centrale de Credit Cooperatif	31,62%	29,35%
Dolmel Sp. z o.o.	5,06%	4,49%
Południowy Koncern Energetyczny SA	3,65%	3,23%
ESFIN SA	3,34%	2,96%
Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	2,96%	2,62%
Zakłady Energetyczne Okręgu Radomsko-Kieleckiego – „ZEORK SA”	1,96%	1,73%
Elektrownia Rybnik SA	1,91%	1,69%
Elektrownia im. T. Kościuszki SA w Połańcu	1,46%	1,30%
PROCHEM SA	1,36%	1,20%
Elektrownia „Bełchatów” SA	1,19%	1,05%
Energetyka Poznańska SA	1,15%	1,02%
Lubelskie Zakłady Energetyczne SA	1,09%	0,96%
Zakład Energetyczny „Toruń” SA	1,04%	0,92%
LUKAS Bank Świętokrzyski SA	1,03%	0,92%
Pozostali akcjonariusze	12,24%	10,92%
RAZEM	100,0%	100,0%

8 sierpnia 2001 roku Bank wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000031319. 30 października 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bankowi zezwolenia² na prowadzenie działalności maklerskiej. W listopadzie 2001 roku Banque Populaire wypowiedział zawartą w lutym 2001 roku umowę inwestycyjną i zrezygnował z zamiaru przejęcia większościowego pakietu akcji Banku. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 3,7 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 8,8%.

4 kwietnia 2002 roku poinformowano o nowej emisji akcji Banku o wartości 2,1 mln PLN. Emisja została skierowana do spółki AICE Polska SA. 5 czerwca 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Bankiem Cukrownictwa „CUKROBANK” SA. 21 sierpnia 2002 roku WZA Banku zadecydowało o połączeniu z Bankiem Cukrownictwa „CUKROBANK” SA. Połączenie miało być dokonane poprzez przejęcie przez Bank całego majątku Banku Cukrownictwa „CUKROBANK” SA w zamian za akcje nowej emisji Banku, wydane akcjonariuszom Banku Cukrownictwa „CUKROBANK” SA w stosunku 3,45 akcji Banku za 1 akcję Banku Cukrownictwa „CUKROBANK” SA. Nowa emisja akcji serii „P” o wartości 3,8 mln PLN i połączenie Banku z Bankiem Cukrownictwa „CUKROBANK” SA zostały zarejestrowane 30 września 2002 roku. 18 listopada 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła na wykonywanie przez Skarb Państwa, za pośrednictwem swoich podmiotów zależnych, ponad 50%, ale nie więcej niż 66%, głosów na WZA Banku. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 61,2 mln PLN.

W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 3,9 mln PLN.

² W oparciu o przepisy znowelizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

8. 1. Przejęcie BANKU ENERGETYKI SA

Data: 29 października 1999

Najeźdźca: Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA

Ofiara: BANK ENERGETYKI SA

BANK ENERGETYKI SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 7 lipca 1990 roku jako **BANK ZIEMI RADOMSKIEJ SA** w Radomiu. Założycielski akt notarialny sporządzono 13 lipca 1990 roku. 18 lipca 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Radomiu pod numerem RHB 738. Kapitał założycielski Banku wyniósł 1,0 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji, uprzywilejowanych co do głosów i zysku, o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem opłacono 25% kapitału zakładowego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Janusz Kalotka.

Centrala miała siedzibę w Radomiu; początkowo przy ulicy Żeromskiego 75, a ostatnio przy ulicy Marii Curie-Skłodowskiej 18. Ostatnim Prezesem Zarządu był Włodzimierz Grudziński.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 22 października 1990 roku. Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0 mln PLN.

WZA w dniu 11 marca 1991 roku zadecydowało o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,2797 mln PLN w drodze emisji akcji serii „B”. 5 kwietnia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz emisję akcji serii „B”. WZA w dniu 14 września 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 2,724 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. 31 grudnia 1991 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,2797 mln PLN.

31 stycznia 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C” o wartości 2,7632 mln PLN. WZA w dniu 1 lipca 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 1,8255 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 17 sierpnia 1992 roku. 22 września 1992 roku zarejestrowano Oddział w Kozienicach. 16 grudnia 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. Emisja ta częściowo została

objęta aportem niepieniężnym o wartości 0,00444 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 8,5924 mln PLN.

WZA w dniu 23 kwietnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 1,518 mln PLN. 7 lipca 1993 roku zostały zarejestrowane oddziały w Gdyni i Rybniku oraz emisja akcji serii „F”. 19 sierpnia 1993 roku zarejestrowano Oddział w Radomiu. WZA w dniu 22 października 1993 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **BANK ENERGETYKI SA** oraz o emisji akcji serii „G” o wartości 1,426 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 21 grudnia 1993 roku. 31 grudnia 1993 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 11,5364 mln PLN.

18 kwietnia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Lublinie oraz emisję akcji serii „H” o wartości 1,0826 mln PLN. 9 maja 1994 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na **BANK ENERGETYKI SA**. 22 września 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę M.C. Skłodowskiej 18 w Radomiu. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 12,619 mln PLN.

22 sierpnia 1995 roku zarejestrowano oddziały w Połańcu i Łaziskach Górnych oraz filię oddziału lubelskiego w Zamościu. 31 października 1995 roku zarejestrowano Oddział w Toruniu. WZA w dniu 21 grudnia 1995 roku zadecydowało o emisji akcji serii „I” o wartości 4,298 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 29 grudnia 1995 roku. 31 grudnia 1995 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 16,917 mln PLN.

WZA w dniu 25 lipca 1996 roku zadecydowało o emisji akcji serii „J” o wartości 6,0001 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 3 września 1996 roku. 30 grudnia 1996 roku wykreślono z rejestru Filię w Zamościu Oddziału w Lublinie oraz zarejestrowano Oddział w Zamościu oraz jako oddział Banku Dom Maklerski BEN SA w Radomiu. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 22,9171 mln PLN.

17 listopada 1997 roku zarejestrowano Oddział w Łodzi. 31 grudnia 1997 roku kapitał akcyjny Banku wynosił nadal 22,9171 mln PLN.

19 stycznia 1998 roku zarejestrowano I Oddział w Warszawie. 31 marca 1998 roku BRE Bank SA posiadał pakiet 26,18% akcji Ban-

ku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 22,9171 mln PLN.

W roku 1999 Bank połączył się, jako przejmowany, z Bankiem Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA, jako przejmującym. Połączenie zostało zarejestrowane **29 października 1999** roku i w dniu tym Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

8. 2. Przejęcie Domu Maklerskiego BMT SA

Data: 17 grudnia 2001

Najeźdźca: Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA

Ofiara: *Dom Maklerski BMT SA*

Dom Maklerski BMT SA www.bmt.com.pl powstał w roku 1991 jako Wielkopolskie Centrum Inwestycji Kapitałowych. Dom Maklerski. Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 14 października 1991 roku. 16 października 1991 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 6258. Kapitał założycielski wyniósł 0,03 mln PLN i dzielił się na 300 udziałów o wartości nominalnej 100,00 PLN każdy. W skład pierwszego Zarządu weszli: Wiesław Brzykcy i Wiesław Meszek. 19 grudnia 1994 roku zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną. Kapitał założycielski wyniósł 0,3506 mln PLN i dzielił się na 3.506 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Marciniak. Do Spółki wniesiono aport w postaci udziałów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o wartości 0,3506 mln PLN. Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000071776.

Centrala Spółki ma siedzibę w Poznaniu przy ulicy Paderewskiego 7. Prezesem Zarządu jest Rafał Walkiewicz.

8 listopada 1991 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. Na koniec roku 1991 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,03 mln PLN.

W roku 1992 nie było zmian wysokości kapitału zakładowego.

6 lipca 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,01 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 17

września 1993 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na Dom Maklerski BMT Sp. z o.o. oraz o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,2635 mln PLN. Zmianę nazwy i podwyższenie kapitału zakładowego zarejestrowano 2 listopada 1993 roku. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,0048 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 9 listopada 1993 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,0471 mln PLN. Na koniec roku 1993 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,3506 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 14 listopada 1994 roku postanowiło o zmianie przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną. Przekształcenie zostało zarejestrowane 19 grudnia 1994 roku i Spółka zaczęła funkcjonować pod nazwą **Dom Maklerski BMT SA**. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,3506 mln PLN i dzielił się na 3.506 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda.

WZA w dniu 7 marca 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,7494 mln PLN. WZA w dniu 24 kwietnia 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,12 mln PLN. Emisja akcji serii „B” została zarejestrowana 28 kwietnia 1995 roku. 18 maja 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. WZA w dniu 23 października 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 1,78 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 19 grudnia 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Spółki wynosił 3,0 mln PLN

WZA w dniu 12 lutego 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 1,0 mln PLN. 27 marca 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. Przed rejestracją opłacono jedynie 1/4 akcji nowej emisji. 19 czerwca 1997 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na zarządzanie powierzonymi aktywami. 26 czerwca 1997 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego.

13 września 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła spółce BB Investment Sp. z o.o. na nabycie akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 10 % głosów na WZA.

Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000071776. 17 grudnia 2001 roku Spółka podpisała umowę z Biurem Maklerskim Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA o sprzedaży części przedsiębiorstwa, w której świadczone są usługi brokerskie.

Nastąpiło zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA.

13 sierpnia 2002 roku nastąpiło uchylene decyzji o zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej.

8. 3. Przejęcie Banku Cukrownictwa „Cukrobank” SA

Data: 30 września 2002

Najeżdźca: Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA

Ofiara: Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA

Bank Cukrownictwa „Cukrobank” SA został założony na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 20 lipca 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 4 września 1990 roku. 14 września 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 1810. Kapitał założycielski wynosił 1,966 mln PLN i dzielił się na 1.966 akcji imiennych uprzywilejowanych serii „A” o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Do Spółki wniesiono aporty o wartości 0,206 mln PLN. Ponadto przed zarejestrowaniem zostało opłaconych 0,0495 mln PLN. Założycielami Banku były cukrownie z terenu Dolnego Śląska. Pierwszym Prezesem Zarządu został Hubert Jochim. 1 sierpnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000032300.

Centrala Banku mieściła się we Wrocławiu; początkowo przy ulicy Supińskiego 3, a ostatnio przy ulicy Tadeusza Kościuszki 14. Ostatnim Przewodniczącym Rady Banku był Sławomir Stachowski. Ostatnim Prezesem Zarządu zaś – Grażyna Nartowska-Kijok.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 października 1990 roku. WZA w dniu 20 grudnia 1990 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 0,998 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1990. 31 grudnia 1990 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,966 mln PLN.

28 kwietnia 1992 roku WZA podjęło decyzję o emisji akcji serii „C” o wartości 7,036 mln PLN. 2 czerwca 1992 roku zarejestrowano Oddział w Chełmży. 7 lipca 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz emisję akcji serii „B”. 11 września 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Emisja ta została opłacona przed rejestracją w 25%, czyli w kwocie 1,759125 mln PLN. 17 listopada 1992 roku zarejestrowano oddziały w Kępnie i Gostyniu. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,0 mln PLN.

17 czerwca 1993 roku opłacono II ratę emisji akcji serii „C” o wartości 0,175175 mln PLN oraz III ratę tej emisji o wartości 0,108 mln PLN. 9 października 1993 roku zarejestrowano II Oddział we Wrocławiu, VI Oddział we Wrocławiu oraz Oddział w Jaworze. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,0 mln PLN.

21 listopada 1994 roku zarejestrowano Oddział w Rawiczu. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 10,0 mln PLN.

7 kwietnia 1995 roku zarejestrowano III Oddział we Wrocławiu. 28 sierpnia 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości emisji akcji serii „C”. 22 grudnia 1995 roku WZA podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości 1,801 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,0 mln PLN.

11 stycznia 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. Na objęcie akcji tej emisji został wniesiony aport o wartości 0,5 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 11,801 mln PLN.

28 lutego 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Tadeusza Kościuszki 14 we Wrocławiu. 20 czerwca 1997 roku zarejestrowano V Oddział we Wrocławiu. 2 lipca 1997 roku zarejestrowano Oddział w Sycowie. 23 października 1997 roku WZA podjęło decyzję o emisji akcji serii „E” o wartości 1,128 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. 31 grudnia 1997 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 11,801 mln PLN. W składzie akcjonariatu nastąpiły w roku 1997 zmiany, dające w efekcie następującą jego strukturę:

- własność państwowa 37,1%,
- własność prywatna 40,4%,
- własność jednostek z przewagą kapitału zagranicznego 20,7%,
- własność komunalna 1,8%.

Lista akcjonariuszy zawierała 93 podmioty: przedsiębiorstwa państwowe, jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, Skarb Państwa, spółki z udziałem kapitału zagranicznego, przedsiębiorstwa i spółki prywatne i osoby fizyczne. 31 grudnia 1997 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Rozwoju Cukrownictwa SA	12,41%
Rolimpex (UK) Limited	9,04%
Rolimpex (Dublin) Limited	8,79%
Cukrownia Wrocław SA	6,73%
Bank Współpracy Regionalnej SA Kraków	5,24%
Pozostali akcjonariusze*	57,79%
RAZEM	100,0%

* Wśród nich Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA, Bank Świętokrzyski SA i Ministerstwo Skarbu Państwa.

Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości ponad 2,98 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,4%. Średnioroczne zatrudnienie wynosiło 295 osób.

6 stycznia 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. W lutym 1998 roku Bank podjął decyzję o przystąpieniu do grupy G-12, zrzeszającej małe i średnie polskie banki. WZA w dniu 26 maja 1998 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „F” o wartości 2,12 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 20 sierpnia 1998 roku. Na koniec roku 1998 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 15,049 mln PLN. W składzie akcjonariatu nastąpiły w roku 1998 zmiany, dające w efekcie następującą jego strukturę:

- własność państwowa 50,1%,
- własność prywatna 30,6%,
- własność jednostek z przewagą kapitału zagranicznego 16,7%,
- pozostali akcjonariusze 2,6%.

Lista akcjonariuszy zawierała 265 podmioty: przedsiębiorstwa państwowe, jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, Skarb Państwa, spółki z udziałem kapitału zagranicznego, przedsiębiorstwa i spółki prywatne i osoby fizyczne. 31 grudnia 1998 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Rozwoju Cukrownictwa SA	9,73%
Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	8,07%
Rolimpex (UK) Limited TXT England	7,09%
Rolimpex (Dublin) Limited Ireland	6,90%
Towarzystwo Inwestycyjne DOLMEL Wrocław	6,65%
Cukrownia Wrocław SA	5,57%
Pozostali akcjonariusze*	55,99%
RAZEM	100,0%

* Wśród nich: Bank Współpracy Regionalnej SA, Regionalny Dom Maklerski SA w Krakowie, Wschodni Bank Cukrownictwa SA w Lublinie, Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA we Wrocławiu, Bank Świętokrzyski SA, Ministerstwo Skarbu Państwa i Polskie Towarzystwo Leasingowe we Wrocławiu.

W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 3,59 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił 8,21%. Średnioroczne zatrudnienie wynosiło 314 osób.

W składzie akcjonariatu nastąpiły w roku 1999 kolejne zmiany, dające w efekcie następującą jego strukturę:

- podmioty gospodarcze z przewagą kapitału krajowego 52,4%,
- podmioty gospodarcze z przewagą jednostek Skarbu Państwa 37,8%,
- podmioty gospodarcze z przewagą kapitału zagranicznego 5,7%,
- osoby fizyczne 4,1%.

Lista akcjonariuszy zawierała 262 podmioty: przedsiębiorstwa państwowe, jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, Skarb Państwa, spółki z udziałem kapitału zagranicznego, przedsiębiorstwa i spółki prywatne i osoby fizyczne. W roku 1999 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i na 31 grudnia 1999 roku wynosił 15,049 mln

PLN. 31 grudnia 1999 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA	17,80%
Pierwszy Cukrowniczy Fundusz Inwestycyjny SA	9,76%
Bank Współpracy Regionalnej SA	7,77%
Towarzystwo Inwestycyjne DOLMEL Wrocław	6,65%
Cukrownia Wrocław SA	5,57%
Pozostali akcjonariusze*	47,55%
RAZEM	100,0%

* Wśród nich: Wschodni Bank Cukrownictwa SA w Lublinie, Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA we Wrocławiu, Bank Świętokrzyski SA w Kielcach, Ministerstwo Skarbu Państwa i Polskie Towarzystwo Leasingowe we Wrocławiu.

Wypracowany zysk netto wyniósł w roku 1999 ponad 5,1 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił 9,4%. Bank prowadził działalność w 10 oddziałach i 6 filiach. Średnioroczne zatrudnienie wyniosło 333,5 osób.

WZA w dniu 18 kwietnia 2000 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „G” o wartości 0,30716 mln PLN, która została w całości pokryta aportem niepieniężnym. Emisja ta została zarejestrowana 12 maja 2000 roku. WZA w dniu 8 sierpnia 2000 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „H” o wartości 1,47345 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 sierpnia 2000 roku. 18 grudnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Sycowie. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 16,82961 mln PLN. 34% kapitału było w rękach Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA. Bank wygenerował w roku 2000 stratę netto w wysokości około 25,0 mln PLN.

W lipcu 2001 roku Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA wystąpił do Komisji Nadzoru Bankowego o zgodę na wykonywanie do 75% głosów na WZA Banku. 1 sierpnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000032300. We wrześniu 2001 roku uchwalono emisję akcji o wartości 16,0 mln PLN, którą w całości miał objąć Bank Inicjatyw

Społeczno-Ekonomicznych SA. 17 września 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na objęcie przez Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA akcji Banku, które pozwalają na wykonywanie do 75% głosów na WZA. W listopadzie 2001 roku Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA posiadał nadal 34% akcji Banku. W grudniu 2001 roku zarejestrowano emisję akcji z września 2001 roku. Na koniec roku 2001 zarejestrowany kapitał zakładowy Banku wynosił 32,8 mln PLN. Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA posiadał 66,67% akcji Banku. W roku 2001 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 15,1 mln PLN.

WZA w dniu 15 marca 2002 roku podjęło decyzję o połączeniu Banku z Bankiem Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA. Na koniec marca 2002 roku 5% akcji Banku posiadała spółka AICE Polska SA. 5 czerwca 2002 roku uchwałą numer 138 Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła na połączenie Banku z Bankiem Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA. **30 września 2002** roku zostało zarejestrowane połączenie Banku, jako przejmowanego, z Bankiem Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA, jako przejmującym. Było to równoznaczne z wykreśleniem Banku z rejestru sądowego.

Suplement 9

PRZEJĘCIA BEL LEASING SP. Z O.O.

BEL LEASING Sp. z o.o. www.belleasing.com.pl powstał w roku 1991. Założycielski akt notarialny został sporządzony 18 marca 1991 roku. 28 marca 1991 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 26440. Kapitał założycielski wyniósł 0,106 mln PLN. Spółkę powołał do życia Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Piotr Kołodyński. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000081821.

Centrala Spółki ma siedzibę w Warszawie przy ul. Czackiego 19. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Zbigniew Sobolewski. Prezesem Zarządu jest Jan Lisowski.

Działalność Spółka rozpoczęła 28 marca 1991 roku.

22 grudnia 1992 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,1 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,206 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 29 grudnia 1994 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 4,294 mln PLN. Podwyższenie to nie zostało zarejestrowane do końca roku 1994.

12 stycznia 1995 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego. W roku 1995 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości ponad 12,0 mln PLN.

Kapitał udziałowy Spółki na koniec roku 1997 wynosił 4,5 mln PLN. 99,46% udziałów posiadał BIG Bank Gdański SA. Spółka wypracowała za rok 1996/1997 zysk netto w wysokości 1,3 mln PLN.

Spółka wypracowała za rok 1997/1998 zysk netto w wysokości 3,2 mln PLN.

W październiku 1999 roku nastąpiło przeniesienie siedziby Biura Zarządu do budynku przy Alejach Jerozolimskich 133 a w Warszawie.

8 grudnia 2000 roku Spółka nabyła za 45,0 mln PLN pakiet akcji spółki BIG Bank Gdański Inwestycje SA. 21 grudnia 2000 roku Spółka nabyła pakiet 10% udziału w kapitale zakładowym spółki INEC Services Sp. z o.o., który następnie w dniu 29 grudnia 2000 roku sprzedała spółce BET Trading Sp. z o.o. . Spółka wypracowała w roku 2000 zysk netto w wysokości 13,1276 mln PLN.

W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000081821. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,5 mln PLN. Na koniec roku 2001 99,5% udziałów w Spółce posiadał BIG Bank Gdański SA. Spółka wypracowała w roku 2001 zysk netto w wysokości 18,1841 mln PLN.

15 marca 2002 roku Spółka sprzedała pakiet akcji spółki BIG Bank Gdański Inwestycje SA. Po tej transakcji Spółka posiadała 21,73% kapitału tej spółki, dający prawo do wykonywania 13,18% głosów na WZA. 7 listopada 2002 roku Spółka nabyła od BIG Banku Gdańskiego SA pakiet 99,5% udziałów spółki Inec Services Sp. z o.o. . 29 listopada 2002 roku zarejestrowano połączenie Spółki ze spółką INEC Services Sp. z o.o. . Połączenie zostało dokonane bez podwyższenia kapitału zakładowego Spółki. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,5 mln PLN. Spółka wypracowała w roku 2002 zysk netto w wysokości 91,2146 mln PLN.

17 kwietnia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o 15,5 mln PLN. Podwyższenie kapitału zakładowego BEL nastąpiło w drodze obniżenia kapitału zakładowego BEL o 0,5 mln PLN poprzez umorzenie 5.000 udziałów, objętych przez Bank Millennium SA, za zgodą Wspólnika bez wynagrodzenia wraz z jednoczesnym podniesieniem kapitału zakładowego BEL do kwoty 20,0 mln PLN, to jest o kwotę 16,0 mln PLN poprzez podwyższenie wartości nominalnej 40.000 nie umorzonych udziałów z kwoty 100,00 PLN do kwoty 500,00 PLN każdy udział. Podwyższenia kapitału zakładowego dokonano ze zgromadzonego kapitału zapasowego, powstałego z zysku osiągniętego w latach ubiegłych i przeznaczonego przez Zgromadzenie Wspólników na kapitał zapasowy Spółki. Po rejestracji tych zmian 99,9975% kapitału zakładowego posiadał Bank Millennium SA, a 0,000025% spółka Forinwest Sp. z o.o. . 6 czerwca

2003 roku Spółka nabyła od Forinwest Sp. z o.o. 75 udziałów oraz od osoby fizycznej 5 udziałów w spółce Wilga Laswoda Sp. z o.o. z siedzibą w Wildze. 26 czerwca 2003 roku Spółka nabyła 100% udziałów w spółce Debt Services Sp. z o.o. . 29 sierpnia 2003 roku Spółka nabyła od Millennium Bank SA 43.733, a od TBM Sp. z o.o. 1 udział w spółce Bond and Equity Trading – BET Trading Sp. z o.o. . 28 października 2003 roku Spółka połączyła się z DEBT Services Sp. z o.o. . Połączenie zostało dokonane w trybie i na zasadach określonych w art. 516 Kodeksu spółek handlowych, tj. bez podwyższenia kapitału zakładowego BEL Leasing Sp. z o.o., bez uchwały zgromadzenia wspólników BEL Leasing Sp. z o.o. oraz bez potrzeby wprowadzenia zmian do umowy BEL Leasing Sp. z o.o. . 13 listopada 2003 roku Spółka połączyła się z Wilga Laswoda Sp. z o.o. . Połączenie zostało dokonane w trybie i na zasadach określonych w art. 516 Kodeksu spółek handlowych, tj. bez podwyższenia kapitału zakładowego BEL, bez podejmowania uchwały zgromadzenia wspólników BEL oraz bez potrzeby wprowadzenia zmian do umowy spółki BEL. Na koniec roku 2003 kapitał zakładowy Spółki wynosił 20,0 mln PLN.

9. 1. Przejęcie INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o. o.

Data: 29 listopada 2002

Najeźdźca: BEL LEASING Sp. z o.o.

Ofiara: INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o. o.

INDUSTRY EQUIPMENTS CONTRACTS – INEC SERVICES Sp. z o. o. powstała w roku 1996 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 7 marca 1996 roku. 22 marca 1996 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy. Kapitał założycielski wyniósł 0,5 mln PLN. 100% udziałów objął BIG Bank Gdański SA. Pierwszym Prezesem Zarządu została Małgorzata Stępień. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000125941.

Centrala Spółki miała siedzibę w Warszawie, początkowo przy ulicy Kopernika 36/40, następnie przy Alei Stanów Zjednoczonych 61, a ostatnio przy ulicy Mokotowskiej 4/6. Ostatnim Prezesem Zarządu była Czesława Lucyna Kwiatek.

Kapitał udziałowy Spółki wynosił na koniec roku 1997 0,5 mln PLN. 100% udziałów posiadał BIG Bank Gdański SA.

28 kwietnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Aleję Stanów Zjednoczonych 61 w Warszawie. 27 września 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Mokotowską 4/6 w Warszawie. W grudniu 2000 roku BIG Bank Gdański SA posiadał 45% udziałów w Spółce. 21 grudnia 2000 roku BIG Bank Gdański SA nabył od Polskiego Towarzystwa Finansowego SA pakiet akcji Spółki, stanowiący 35% jej kapitału. Po tej transakcji BIG Bank Gdański SA posiadał 80% udziału w kapitale Spółki. Także 21 grudnia 2000 roku BEL Leasing Sp. z o.o. nabył pakiet 10% udziału w kapitale zakładowym Spółki. 29 grudnia 2000 roku BIG Bank Gdański SA sprzedał spółce BET Trading Sp. z o.o. cały posiadany pakiet udziałów w Spółce. Tego samego dnia także BEL Leasing Sp. z o.o. sprzedał spółce BET Trading Sp. z o.o. posiadany pakiet 10% udziałów w Spółce. Po tych transakcjach BET Trading Sp. z o.o. posiadała 100% udziałów w Spółce.

W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000125941.

29 października 2002 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki. Po rejestracji podwyższenia wysokość kapitału zakładowego Spółki wynosiła 99,564 mln PLN, zaś struktura kapitału zakładowego po rejestracji była następująca:

Nazwa udziałowca	Udział w kapitale
BIG Bank GDAŃSKI SA	99,5%
BET Trading Sp. z o.o.	0,5%
RAZEM:	100,0%

7 listopada 2002 roku BIG Bank Gdański SA zbył posiadany pakiet 99,5% udziałów Spółki spółce BEL Leasing Sp. z o.o. . Ponadto spółka BEL Leasing Sp. z o.o. wniosła dopłaty na przejęcie pozostałych udziałów od spółki BET Trading Sp. z o.o. . Po tych

transakcjach spółka BEL Leasing Sp. z o.o. posiadała 100% udziałów w Spółce. **29 listopada 2002** roku zarejestrowano połączenie Spółki ze spółką BEL Leasing Sp. z o.o. Połączenie zostało dokonane bez podwyższenia kapitału zakładowego spółki BEL Leasing Sp. z o.o. . Rejestracja tego połączenia była równoznaczna z wykreśleniem Spółki z rejestru sądowego.

9. 2. Przejęcie DEBT SERVICES Sp. z o.o.

Data: 28 października 2003

Najeźdźca: BEL LEASING Sp. z o.o.

Ofiara: DEBT SERVICES Sp. z o.o.

DEBT SERVICES Sp. z o.o. powstała w roku 1996. Założycielski akt notarialny został sporządzony 7 marca 1996 roku. 12 czerwca 1996 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 47347. Kapitał założycielski wyniósł 0,5 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu została Barbara Sieńko. W roku 2002 Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000073165.

Spółka miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Kopernika 36/40. Ostatnim Prezesem Zarządu była Barbara Sieńko.

Kapitał udziałowy Spółki wynosił na koniec roku 1997 0,5 mln PLN. 100% udziałów posiadał BIG Bank Gdański SA.

Zgromadzenie Udziałowców w dniu 24 września 1998 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 8,6968 mln PLN. 30 września 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego. Do Spółki wniesiono aport o wartości 8,6968 mln PLN. Na koniec roku 1998 kapitał zakładowy Spółki wynosił 9,1968 mln PLN. 100% udziałów posiadał BIG Bank Gdański SA.

W roku 2002 Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000073165. 13 maja 2002 roku Spółka zbyła wszystkie posiadane dotąd akcje spółki ESPEBE-HOLDING SA.

26 czerwca 2003 roku Bank Millennium SA sprzedał spółce BEL LEASING Sp. z o.o. 91.967 udziałów Spółki, a TBM Sp. z o.o. 1

udział w Spółce. Na podstawie tych umów sprzedaży z dniem 26 czerwca 2003 roku BEL LEASING Sp. z o.o. stał się jedynym współnikiem Spółki. **28 października 2003** roku spółka BEL LEASING Sp. z o.o. połączyła się z DEBT SERVICES Sp. z o.o. . Połączenie zostało dokonane w trybie i na zasadach określonych w art. 516 Kodeksu spółek handlowych, tj. bez podwyższenia kapitału zakładowego BEL LEASING Sp. z o.o., bez uchwały zgromadzenia wspólników BEL LEASING Sp. z o.o. oraz bez potrzeby wprowadzenia zmian do umowy BEL LEASING Sp. z o.o. .

9. 3. Przejęcie Wilga Laswoda Sp. z o.o.

Data: 13 listopada 2003

Najeźdźca: BEL LEASING Sp. z o.o.

Ofiara: Wilga Laswoda Sp. z o.o.

Wilga Laswoda Sp. z o.o. powstała w roku 1994. Założycielski akt notarialny został sporządzony 13 kwietnia 1994 roku. 16 maja 1994 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Siedlcach pod numerem RHB 883. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marian Lelek.

Spółka miała siedzibę w Wildze przy ulicy Spokojnej 1.

Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy wynosił 0,004 mln PLN.

6 czerwca 2003 roku Spółka BEL LEASING Sp. z o.o. nabyła od Forinwest Sp. z o.o. 75 udziałów oraz od osoby fizycznej 5 udziałów w spółce Wilga Laswoda Sp. z o.o. z siedzibą w Wildze. 9 czerwca 2003 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000164283. 13 listopada 2003 roku Spółka BEL LEASING Sp. z o.o. połączyła się z Wilga Laswoda Sp. z o.o. . Połączenie zostało dokonane w trybie i na zasadach określonych w art. 516 kodeksu spółek handlowych, tj. bez podwyższenia kapitału zakładowego BEL LEASING Sp. z o.o., bez podejmowania uchwały zgromadzenia wspólników BEL LEASING Sp. z o.o. oraz bez potrzeby wprowadzenia zmian do umowy spółki BEL LEASING Sp. z o.o. .

Suplement 10

PRZEJĘCIA BANKU MILLENNIUM SA

Bank Millennium SA www.bankmillennium.pl powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 18 kwietnia 1989 roku jako Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 7 czerwca 1989 roku. 30 czerwca 1989 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym Warszawa Praga pod numerem RHB 18874. Kapitał założycielski wynosił 0,10685 mln PLN i dzielił się na 10.685 akcji imiennych założycielskich serii „A”, uprzywilejowanych co do głosu, o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 25% kapitału zakładowego. Kapitał założycielski został objęty w 98% przez firmy państwowe. Bank został założony przez osoby fizyczne oraz znane przedsiębiorstwa państwowe i prywatne. Wśród założycieli znalazło się 12 mieszczących się w Warszawie instytucji:

- Agencja Consultingowo-Audytorska ACA Sp. z o.o.,
- Expolco Holding SA,
- Fundacja Rozwoju Żeglarstwa i Wychowania Morskiego,
- Fundacja Wspierania Inicjatyw Gospodarczych,
- Państwowy Zakład Ubezpieczeń¹,
- Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego Universal Sp. z o.o.²,
- Poczta Polska, Telegraf i Telefon³,
- Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe TRANSAKCJA Sp. z o.o.,
- Towarzystwo Innowacyjno-Gospodarcze INTERSTER SA,
- Towarzystwo Wspierania Inicjatyw Gospodarczych,
- Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA

¹ Obecnie Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA.

² Obecnie PHZ Universal SA.

³ W późniejszym okresie przekształcone w Telekomunikację Polską SA oraz państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska.

oraz 13 osób fizycznych⁴:

- Anatol Adamski (Prezes Państwowego Zakładu Ubezpieczeń),
- Aleksander Borowicz (Podsekretarz Stanu w Urzędzie Rady Ministrów, doradca Premiera),
- Jerzy Chyliński (osoba prywatna – emeryt),
- Andrzej Cichy (Dyrektor Generalny Polskiej Poczty, Telegrafu i Telefonu),
- Bogusław Kott (Prezes Zarządu Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA),
- Zygmunt Lemański (Zastępca Dyrektora STH Expolco),
- Krzysztof Loth (Dyrektor biura UNIDO⁵ w Warszawie),
- Andrzej Olechowski (Dyrektor w Narodowym Banku Polskim),
- Wiktor Pitus (Prezes PHU Transakcja Sp. z o.o.),
- Ryszard Pospieszyński (osoba prywatna),
- Dariusz Przywieczerski (Dyrektor Generalny PHZ Universal Sp. z o.o.),
- Andrzej Radziwiński (Z-ca Dyrektora Generalnego Polskiej Poczty Telegrafu i Telefonu),
- Janusz Staniszewski (Prezes Zarządu Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA),
- Stanisław Tołwiński (Prezes Zarządu Interster SA).

Pierwszym Prezesem Zarządu został Bogusław Jerzy Kott. 30 kwietnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000010186.

Centrala Banku mieści się w Warszawie; początkowo przy Alejach Jerozolimskich 44, a ostatnio przy ulicy Kopernika 36/40. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Maciej Bednarkiewicz. Prezesem Zarządu jest Bogusław Kott.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 17 lipca 1989 roku⁶.

⁴ W nawiasie stanowisko lub funkcja w chwili zakładania Banku.

⁵ United Nations Industry Development Organization – agenda United Nations (Organizacji Narodów Zjednoczonych).

⁶ Według informacji Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 lipca 1989 roku.

26 czerwca 1990 roku utworzone zostało w strukturze organizacyjnej Banku Biuro Maklerskie BIG SA. 13 czerwca 1990 roku zarejestrowano 15.000 akcji imiennych zwykłych serii „B1” o wartości 0,15 mln PLN. WZA w dniu 3 lipca 1990 roku postanowiło o podziale akcji Banku w stosunku 10:1 oraz o emisji akcji imiennych zwykłych serii „B2” o wartości 0,15 mln PLN. 23 lipca 1990 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału zakładowego. 31 grudnia 1990 roku zarejestrowano akcje serii „B2” oraz podział akcji w stosunku 10:1. Na koniec roku 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,40685 mln PLN i dzielił się na 106.850 akcji serii „A” oraz 300.000 akcji serii „B”. W roku 1990 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 2,3 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 0,0534 mln PLN.

WZA w dniu 24 kwietnia 1991 roku postanowiło o emisji 4.693.150 akcji zwykłych na okaziciela serii „C” o wartości 4,69315 mln PLN. Emisja ta składała się z 1.290.000 akcji serii „C1”, 3.185.350 akcji serii „C2” oraz 217.800 akcji serii „C3”. 17 maja 1991 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C1” i „C2”. Akcje te objęły, jako emisję premionową w stosunku 11 nowych akcji za 1 dotychczas posiadaną, dotychczasowi akcjonariusze Banku. W roku 1991 Bank powołał do życia spółkę BEL Leasing Ltd. . W roku tym także, wspólnie z firmą Orbis SA, Bank powołał do życia spółkę PolCard Sp. z o.o. . 31 października 1991 roku zarejestrowano akcje serii „C3”, objęte przez pracowników Banku oraz oddziały w Ostrołęce, Białymstoku, Łodzi i Częstochowie. WZA w dniu 4 grudnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o łącznej wartości od 1,7 do 8,0 mln PLN. 31 grudnia 1991 roku zarejestrowano 1.700.002 akcji zwykłych na okaziciela serii „D1” o wartości 1,700002 mln PLN. Akcje zostały objęte przez dotychczasowych akcjonariuszy z tytułu zaliczkowej dywidendy za trzy kwartały 1991 roku. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 6,800002 mln PLN. W roku 1991 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 6,9 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę w wysokości 5,54 mln PLN.

31 stycznia 1992 roku zarejestrowano 2.611.366 akcji zwykłych na okaziciela serii „D2” o wartości 2,611366 mln PLN. Akcje tej

emisji zostały objęte przez wybranych inwestorów. 10 marca 1992 roku zarejestrowano 1.001.500 akcji zwykłych na okaziciela serii „D3” o wartości 1,0015 mln PLN. Także akcje tej emisji zostały objęte przez wybranych inwestorów. 10 kwietnia 1992 roku zarejestrowano oddziały w Gdańsku i Włocławku. WZA w dniu 22 maja 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości od 2,0 do 8,0 mln PLN. Emisja akcji serii „E” nie została zarejestrowana do końca roku 1992. 13 sierpnia 1992 roku miało miejsce pierwsze notowanie akcji Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 27 listopada 1992 roku Bank przejął pakiet akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA⁷. 5 grudnia 1992 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 10,412868 mln PLN.

WZA w dniu 20 maja 1993 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „F” o wartości od 2,0 do 10,0 mln PLN. 28 maja 1993 roku zarejestrowano emisję 6.000.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „E” o wartości 6,0 mln PLN. Akcje tej emisji zostały objęte przez wybranych inwestorów. 13 lipca 1993 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie w Warszawie. 24 sierpnia 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Ostrołęce. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1993 wynosił 16,4129 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1992/1993, kończącym się 30 września 1993 roku, zysk netto wyniósł około 7,1 mln PLN⁸. W październiku 1993 roku zostało podpisane porozumienie trójstronne pomiędzy Łódzkim Bankiem Rozwoju SA, Narodowym Bankiem Polskim a Bankiem w sprawie zasad restrukturyzacji przejętego Łódzkiego Banku Rozwoju SA⁹, który 20 października 1993

⁷ Samodzielny byt tego banku, później pod nazwą BIG Bank SA, ostatecznie ustał 30 listopada 2000 roku, kiedy to, po przeprowadzonym połączeniu z BIG Bankiem Gdańskim S.A, dokonano wykreślenia go z rejestru.

⁸ Zysk netto za okres od 1 stycznia 1992 roku do 30 września 1993 roku wyniósł ponad 12,2 mln PLN.

⁹ Porozumienie trójstronne zawarte pomiędzy Narodowym Bankiem Polskim, Łódzkim Bankiem Rozwoju SA i Bankiem Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, normowało zasady wykonania i finansowania programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, pod bieżącym nadzorem Narodowego Banku Polskiego.

roku zmienił nazwę na BIG BANK SA. WZA w dniu 26 listopada 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości od 8,0 do 33,785589 mln PLN, będącej emisją z prawem poboru dla dotych-

Udział Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA w programie restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA polegał na:

- 1) objęciu akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA na kwotę 2,91 mln PLN.
- 2) udzieleniu Łódzkiemu Bankowi Rozwoju SA dwóch pożyczek podporządkowanych w łącznej wysokości 50,0 mln PLN, w tym: pierwszej w kwocie 20,0 mln PLN, oprocentowanej w wysokości 1 % rocznie, i drugiej w kwocie 30,0 mln PLN, oprocentowanej w wysokości 50% stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego,
- 3) awału weksli własnych Łódzkiego Banku Rozwoju SA nabywanych przez Narodowy Bank Polski,
- 4) udzieleniu gwarancji na pełną kwotę, wyemitowanych przez Łódzki Bank Rozwoju SA obligacji,
- 5) sukcesywnym przejmowaniu od Narodowego Banku Polskiego finansowania programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA w formie:
 - począwszy od roku 1997 nabywania ratami weksli własnych Łódzkiego Banku Rozwoju SA w wysokości 9% sumy wekslowej,
 - odkupu, począwszy od 31 października 1994 roku, w równych ratach obligacji, nabytych przez Narodowy Bank Polski.

Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA zobowiązał się także do:

- 1) posiadania co najmniej do 31 grudnia 2008 roku pakietu akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA nie mniejszego niż 49,97% głosów, a po odsprzedaży akcji przez Narodowy Bank Polski – pakietu akcji nie mniejszego niż 51,00% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy;
- 2) zagwarantowania wyboru do Rady Łódzkiego Banku Rozwoju SA co najmniej dwóch przedstawicieli Narodowego Banku Polskiego, wskazanych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 3) uzyskania zgody Narodowego Banku Polskiego na wszystkie zmiany i przekształcenia organizacyjne dokonywane w stosunku do Łódzkiego Banku Rozwoju SA.

Udział Narodowego Banku Polskiego w programie sanacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA polegał na:

- 1) objęciu części akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA w VIII emisji na kwotę 2,85 mln PLN,
- 2) nabyciu piętnastoletnich obligacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA oprocentowanych w wysokości 1 % rocznie, na ogólną sumę 24,6 mln PLN, która odpowiada kwocie straty Łódzkiego Banku Rozwoju SA na dzień 31 lipca 1993 roku pomniejszonej o kwotę rezerw celowych, utworzonych zgodnie z zarządzeniem numer 19/92 Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 3) nabywaniu weksli własnych, wystawianych przez Łódzki Bank Rozwoju SA z dyskontem 1 % rocznie, przy czym pierwszy weksel z jednorocznym terminem płatności będzie opiewał na kwotę 86,2 mln PLN. Suma ta odpowiada kwocie

czasowych akcjonariuszy. 10 grudnia 1993 roku zarejestrowano emisję 9.372.721 akcji zwykłych na okaziciela serii „F” o wartości 9,372721 mln PLN. Akcje tej emisji zostały objęte przez wybranych inwestorów. Emisja akcji serii „G” nie została zarejestrowana do końca roku 1993. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 25,785589 mln PLN i składał się z 25.785.589 akcji o wartości nominalnej 1,00 PLN, w tym 193.405 akcji imiennych serii „A”, „B” i „C” oraz 25.592.184 akcji na okaziciela serii „A”, „B”, „C”, „D”, „E”, i „F”.

WZA w dniu 22 lutego 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości od 3,0 do 10,0 mln PLN. Największymi akcjonariuszami Banku na tym WZA byli: Telekomunikacja Polska SA (8,78% kapitału), Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie SA (8,14%), Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA (6,26%), Żegluga Polska SA 5,73%¹⁰. 245.000 akcji Banku, czyli około 0,95% posiadał podmiot zależny Banku – spółka Forin Sp. z o.o.¹¹. 24 maja 1994

kredytów, lokat międzybankowych i gwarancji (bez odsetek), które stosownie do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego numer 19/92 z dnia 18 listopada 1992 rok wg stanu na dzień 31 lipca 1993 roku, zaliczone zostały do należności straconych. Wykaz należności, zaliczonych do straconych, będzie co roku uaktualniany przed przedstawieniem Narodowemu Bankowi Polskiemu kolejnych weksli do nabycia. Suma wekslowa na wekslach, przedstawianych Narodowemu Bankowi Polskiemu do nabycia, poczynawszy od 31 października 1994 roku, będzie pomniejszona o 100% kwoty odzyskanych przez Łódzki Bank Rozwoju SA aktywów płynnych, spośród należności straconych, o których mowa wyżej, po odliczeniu kosztów windykacji oraz, poczynając od 31 października 1997 roku – o kwotę weksli, wykupionych przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA,

- 4) udzieleniu Bankowi Inicjatyw Gospodarczych BIG SA kredytu lombardowego na okres realizacji programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA, który może zostać wykorzystany wyłącznie do celów krótkoterminowych operacji pieniężnych, bezpośrednio związanych z utrzymaniem płynności Łódzkiego Banku Rozwoju SA i Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.

Ponadto Łódzki Bank Rozwoju SA zobowiązuje się do bezwarunkowego umożliwienia przedstawicielom Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego udziału w charakterze obserwatora w posiedzeniach Zarządu Banku, Rady Banku oraz Walnego Zgromadzenia.

¹⁰ Wraz z podmiotem zależnym – Żegluga Polska SA posiadała 8,06% kapitału Banku.

¹¹ Akcje tej spółka Forin Sp. z o.o. nabyła w wyniku przejęcia zabezpieczenia kredytowego.

roku zarejestrowano I Oddział w Warszawie. 30 maja 1994 roku zarejestrowano emisję 8.000.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „G” o wartości 8,0 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1994 wynosił 33,785589 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1993/1994, kończącym się 30 września 1994 roku, zysk netto wyniósł ponad 37,8 mln PLN. 24 października 1994 roku zarejestrowano emisję 7.082.129 akcji zwykłych na okaziciela serii „H” o wartości 7,082129 mln PLN. Po tej rejestracji kapitał akcyjny Banku wynosił 40,867718 mln PLN. 24 listopada 1994 roku zarejestrowano podwyższenie wartości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 122,603154 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji z 1,00 PLN do 4,00. Podwyższenie wartości kapitału akcyjnego zostało pokryte z kapitału zapasowego Banku. Po tej rejestracji kapitał akcyjny Banku wynosił 163,470872 mln PLN i składał się z 40.867.718 akcji o wartości nominalnej 4,00 PLN. 5 grudnia 1994 roku zarejestrowano split akcji Banku w stosunku 1:4. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 163,470872 mln PLN i składał się z 163.470.872 akcji o wartości nominalnej 1,00 PLN.

W roku 1995 powołano do życia spółkę BIG Finance Sp. z o.o. . W sierpniu 1995 roku nastąpiło wydzielenie ze struktury organizacyjnej Banku działalności maklerskiej w drodze powołania nowej spółki pod nazwą Dom Maklerski BIG Sp. z o.o. . 29 września 1995 roku wykreślono z rejestru oddział Banku – Biuro Maklerskie i zarejestrowano II Oddział w Warszawie. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1995 wynosił 163,4709 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1994/1995, kończącym się 30 września 1995 roku, zysk netto wyniósł ponad 60,6 mln PLN. W grudniu 1995 roku Bank wraz z podmiotami zależnymi przejął 24,07% akcji Banku Gdańskiego SA. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 163,470872 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 25,4%.

Już w pierwszych miesiącach roku 1996 Bank zwiększył swoje bezpośrednie zaangażowanie w Banku Gdańskim SA do 31,5%. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1996 wynosił 163,4709 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1995/1996, kończą-

cym się 30 września 1996 roku, zysk netto wyniósł ponad 55,2 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA	9,48%	9,47%
Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie SA	8,20%	8,20%
Templeton Global Investors, Inc.	5,11%	5,10%
Telekomunikacja Polska SA	5,05%	5,05%
Rainbow Group	5,02%	5,01%
Pozostali akcjonariusze	67,14%	67,17%
RAZEM	100,0%	100,0%

W lutym 1997 roku Bank wraz z podmiotami zależnymi posiadał już 63,42% akcji Banku Gdańskiego SA w efekcie przejęcia pakietu akcji oferowanych przez Ministra Finansów. WZA w dniu 26 czerwca 1997 roku postanowiło o połączeniu Banku z Bankiem Gdańskim SA. 27 czerwca 1997 roku uchwałę podobnej treści podjęło WZA Banku Gdańskiego SA. Połączenie miało polegać na przejęciu przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA Banku Gdańskiego SA. WZA w dniu 29 lipca 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii o wartości 65,0 mln PLN. 12 sierpnia 1997 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji zwykłych na okaziciela serii „I”. Po rejestracji tej emisji kapitał akcyjny Banku wynosił 228,470872 mln PLN. Po uzyskaniu stosownych zezwoleń 12 września 1997 roku doszło do fuzji Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, jako przejmującym, z Bankiem Gdańskim SA, jako przejmowanym. Właśnie 12 września 1997 roku została zarejestrowana emisja akcji Banku serii „J” o wartości 196,12 mln PLN, przeznaczona dla akcjonariuszy Banku Gdańskiego SA. Po połączeniu z Bankiem Gdańskim SA Bank przyjął nazwę BIG Bank Gdański SA. Była to także pierwsza w historii polskiego rynku giełdowego operacja wycofania waloru z obrotu giełdowego w związku z dokonaną fuzją. 23 września 1997 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy, Chojnicach, Mogilnie, Nakle nad Notecią, Świeciu nad Wisłą, Tucholi, Żninie, Braniewie.

wie, Kwidzynie, Malborku, Nowym Dworze Gdańskim, I, II i IV w Gdańsku, w Gdyni, Kartuzach, Kościerzynie, Pruszczu Gdańskim, Starogardzie Gdańskim, Tczewie, Wejherowie, III w Koszalinie, I w Olsztynie, w Bartoszycach, w Iławie, Kętrzynie, Lidzbarsku Warmińskim, Morągu, Mrągowie, Ostródzie, Szczytnie, I w Poznaniu, I w Toruniu, w Chełmnie, Wąbrzeźnie, IV w Warszawie, II we Włocławku, w Sępólnie Krajeńskim, Pile, Brodnicy, Sopocie, Elblągu, II w Szczecinie, III w Białymstoku i I w Grudziądzu. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1997 wynosił 424,590872 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1996/1997 zysk netto wyniósł 138,7 mln PLN. 6 października 1997 roku wykreślono z rejestru oddziały w Białymstoku, Łodzi, Częstochowie, Włocławku, Szczecinie, Ostrołęce, I i II w Warszawie oraz w Gdańsku. 13 października 1997 akcje Banku Gdańskiego SA zostały wycofane z obrotu giełdowego na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 28 października 1997 roku wykreślono z rejestru oddziały w Białymstoku, Gdańsku, Włocławku i Szczecinie, a zarejestrowano oddziały: III w Gdańsku, I w Białymstoku, I w Szczecinie i I we Włocławku.

W roku 1998, realizując koncepcję tworzenia porozumień partnerskich z instytucjami zewnętrznymi w celu wspólnego działania w wybranych obszarach usług bankowych i finansowych, Bank podpisał 26 lutego 1998 roku z portugalskim Banco Comercial Portugues SA list intencyjny, określający warunki współpracy i strategii rozwoju bankowości detalicznej na polskim rynku. Banco Comercial Portugues SA jest czołową portugalską grupą finansową, posiadającą wiodącą pozycję na krajowym rynku we wszystkich ważniejszych rodzajach usług finansowych i charakteryzującą się bardzo wysoką dynamiką rozwoju. 15 maja 1998 roku strony podpisały umowę o współpracy, która w szczegółach precyzuje zasady kooperacji obu partnerów. Ustalono umiejscowienie projektu w strukturze BIG BANK SA oraz zasadę, że obie strony będą go finansować według relacji 55/45. W perspektywie do połowy roku 2001 partner portugalski miał objąć 45% akcji BIG BANK SA. Koszt całego projektu wynosić miał około 140 mln USD i obejmował utworzenie sieci 250 oddziałów rozmieszczonych w dużych i śred-

nich miastach na terenie kraju. Nowa sieć, nazwana Millennium, budowana miała być w oparciu o nowoczesne metody zarządzania, co umożliwiało znaczny wzrost wartości sprzedaży, przypadającej na pracownika (*net sales contribution per employee*) w porównaniu z tradycyjnymi oddziałami. Kolejnym wspólnym przedsięwzięciem Grupy BIG z partnerem zewnętrznym było utworzenie razem z Eureko B.V. z siedzibą w Amsterdamie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO Spółka Akcyjna¹². 7 lipca 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Toruniu, a dotychczasowym oddziałom w mniejszych miejscowościach nadano określenie „II Oddział”. 20 sierpnia 1998 roku zarejestrowano oddziały w Łapach i Mońkach, „I Oddziały” w Bartoszycach, Braniewie, Brodnicy, Chełmnie, Chojnicach, Elblągu, Iławie, Kartuzach, Kętrzynie, Koszalinie, Kościerzynie, Kwidzynie, Lidzbarku Warmińskim, Malborku, Mogilnie, Morągu, Mrągowie, Nakle nad Notecią, Nowym Dworze Gdańskim, Ostródzie, Pile, Pruszczu Gdańskim, Sępólnie Krajeńskim, Sopocie, Starogardzie Gdańskim, Szczytnie, Świeciu nad Wisłą, Tczewie, Tucholi, Wąbrzeźnie, Wejherowie, Ornecie, Pucku i Żninie, „II Oddziały” w Bydgoszczy, Gdyni, Grudziądzu, Olsztynie, Poznaniu, Toruniu, Ornecie i Pucku oraz III Oddział w Gdyni i V w Gdańsku. Kapitał akcyjny Banku na 30 września roku 1998 wynosił 424,590872 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1997/1998 zysk netto wyniósł 146,5 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za ten rok w wysokości około 33,97 mln PLN. 15 października 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib I Oddziału w Białymstoku i II Oddziału w Olsztynie.

11 marca 1999 roku zarejestrowano oddziały w Świnoujściu, Kołobrzegu, Szczecinku, Radomiu, Sokołowie Podlaskim, Łomży, Wyszkowie, Józefowie koło Otwocka, Ostrowii Mazowieckiej,

¹² W następstwie listu intencyjnego z 22 maja 1998 roku akt notarialny Spółki podpisany został 30 lipca 1998 roku. Eureko B.V. jest holdingiem, w skład którego wchodzi wiodące na europejskich rynkach krajowych grupy towarzystw ubezpieczeniowych. Intencją obu partnerów było aktywne uczestnictwo w reformie systemu ubezpieczeń społecznych poprzez utworzenie podmiotu, świadczącego najwyższej jakości usługi dla przyszłych uczestników systemu.

6. w Gdyni, 7. w Redzie, 8. i 9. w Gdańsku. W kwietniu 1999 roku Banco Comercial Portugues uzyskał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 10%, ale nie więcej niż 20%, głosów na WZA Banku. 30 czerwca 1999 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki ESPE-BEPE SA. Po tej transakcji Bank posiadał 22,79% akcji tej spółki, co dawało 21,93% głosów na WZA. W sierpniu 1999 roku spółki zależne Banku zbyły na rzecz Banco Comercial Portugues akcje, stanowiące 9,2% kapitału i na rzecz EUREKO BV akcje, stanowiące 3,36% kapitału Banku. 6 września 1999 roku konsorcjum EUREKO BV-BIG Bank Gdański SA złożyło wiążącą propozycję nabycia pakietu 30% akcji PZU SA, oferowanych przez Skarb Państwa. Kapitał akcyjny Banku na 30 września 1999 roku wynosił 424,590872 mln PLN. Wypracowany przez Bank w roku 1998/1999 zysk netto wyniósł 168,7 mln PLN. 6 października 1999 roku zarejestrowano zmianę siedzib oddziałów I i II w Morągu i I i II w Tucholi oraz zarejestrowano nowe oddziały: 10. w Gdyni, w Zduńskiej Woli, 11. w Gdańsku-Siedlcach, 12. w Gdańsku-Morenie, 13. w Gdańsku-Orunii, 14. w Gdańsku-Śródmieściu, 15. w Gdańsku-Śródmieściu oraz 16. w Gdańsku. 7 października 1999 roku WZA BIG BANK SA podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału akcyjnego o 50,0 mln PLN. Bank objął całość tej emisji. 18 października 1999 roku Komisja Nadzoru Bankowego podjęła uchwałę, zezwalającą Deutsche Bank AG z siedzibą we Frankfurcie nad Menem na nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 20%, ale nie więcej niż 25%, głosów na WZA Banku. W dniu 9 listopada 1999 roku Bank oraz podmioty od niego zależne BEL Leasing Sp. z o.o. oraz FORINWEST Sp. z o.o. objęły udziały w spółce BIG-BG INWESTYCJE SA. 10 listopada 1999 roku Bank kupił od Skarbu Państwa akcje PZU SA, stanowiące 10% kapitału tej spółki, a następnie przeniósł je na BIG-BG INWESTYCJE SA. 10 listopada 1999 roku Deutsche Bank AG poinformował o posiadaniu akcji Banku, dających 13,01% głosów na WZA Banku. 23 grudnia 1999 roku Bank objął emisję akcji BIG Banku SA o wartości 50,0 mln PLN. Na koniec roku 1999 udział kapitału zagranicznego zwiększył się do 47,8%, z czego 14,8% należało do Banco Comercial Portugues, 13,0% do

Deutsche Bank AG, 10,0% do EUREKO BV oraz kolejne 10,0% do RZB Central European Development. Z polskich akcjonariuszy największym był PZU SA, posiadający łącznie z podmiotem zależnym PZU Życie SA 8,9% akcji Banku.

Na WZA w dniu 28 stycznia 2000 roku Deutsche Bank AG we współpracy z PZU SA powołał nową Radę Nadzorczą Banku, w skład której nie weszli przedstawiciele pozostałych znaczących akcjonariuszy. Decyzje tego WZA stały się przyczyną ostrego konfliktu pomiędzy akcjonariuszami, z udziałem Skarbu Państwa, będącego właścicielem przeważającego pakietu akcji PZU SA. Nowo powołana Rada Nadzorcza odwołała w dniu 29 stycznia 2000 roku dotychczasowego Prezesa Zarządu – Bogusława Kotta i zawiesiła pełnienie obowiązków przez trzech innych członków Zarządu. W efekcie zaskarżenia uchwał i decyzji, podjętych w dniach 28 i 29 stycznia 2000 roku, Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wszczęła postępowanie administracyjne, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA zawiesiła notowania akcji Banku do dnia 11 lutego 2000 roku, nad sprawą pracował zespół prawniczy Komisji Nadzoru Bankowego oraz wszczęto procedury w sądach. 7 lutego 2000 roku Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XX Gospodarczy wstrzymał wykonanie uchwał WZA Banku o wyborze nowej Rady Nadzorczej. Tego samego dnia rada Nadzorcza odwołała kolejnego spośród trzech zawieszonych członków Zarządu, a w stosunku do pozostałych przedłużyła ich zawieszenie do 30 czerwca 2000 roku. 10 lutego 2000 roku Bank¹³ powiadomił Prokuratora Okręgowego w Warszawie o popełnieniu przestępstwa przez Prezesa Zarządu PZU SA, polegającego na zatajeniu przed Bankiem podpisania w dniu 4 listopada 1999 roku przez PZU SA umowy o sprzedaży akcji Banku niemieckiemu Deutsche Bank AG., co spowodowało niekorzystne rozporządzenie mieniem przez Bank i Eureko BV w postaci umowy ze Skarbem Państwa o kupnie akcji PZU SA. 14 lutego 2000 roku poinformowano o złożeniu przez BPC oferty nabycia akcji Banku od PZU Życie SA. Jednak 15 lutego 2000 roku Grupa PZU sprzedała

¹³ Stary Zarząd, który wobec orzeczonego przez sąd zawieszenia wykonywania uchwał WZA uważał się za władny do występowania w imieniu Banku.

Deutsche Bank AG pakiet 2,99% akcji Banku. Nie ujawniono czy sprzedającym było PZU SA, czy PZU Życie SA. 16 lutego 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd złożyła zawiadomienie do prokuratury w sprawie zatajenia przez PZU Życie SA informacji o posiadaniu ponad 5% akcji Banku i stało się oczywiste, że poprzedniego dnia transakcji dokonało PZU Życie SA. W dniu 17 lutego 2000 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zarządził zakaz zbywania akcji Banku przez PZU SA i PZU Życie SA oraz ich podmioty zależne, jako zabezpieczenie powództwa o ustalenie nieważności umów z dnia 4 listopada 1999 roku. W rezultacie sądowego zabezpieczenia uchwał WZA, dotyczących wyboru Rady Nadzorczej, 24 lutego 2000 roku Bogusław Kott ponownie został Prezesem Zarządu Banku. 28 lutego 2000 roku na wniosek Banco Comercial Portuges SA i innych akcjonariuszy odwołano termin WZA, przewidywany uprzednio na 10 marca 2000 roku dla „stworzenia korzystniejszych warunków do prowadzenia negocjacji” i uniknięcia „dalszego zaostrenia konfliktu między głównymi akcjonariuszami”. 29 marca 2000 roku podano informację o możliwości wycofania się Deutsche Bank AG z zaangażowania kapitałowego w Bank¹⁴. 21 kwietnia 2000 roku wykreślono z rejestru Oddział w Sokołowie Podlaskim, zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału w Warszawie oraz zarejestrowano oddziały: Centrum Operacyjne Kredytów Konsumpcyjnych w Gdyni-Chylonii, 17. w Gdańsku, 18. w Żninie, 19. w Rumii, 20. w Olsztynie, 21. w Olsztynie, 22. w Gdańsku, 23. w Bydgoszczy i 24. w Grudziądzu. 12 maja 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zakończyła postępowanie administracyjne w sprawie Deutsche Banku AG i BIG Banku Gdańskiego SA „z uwagi na brak przesłanek formalnoprawnych do dalszego prowadzenia postępowań administracyjnych”. 26 maja 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby I Oddziału we Włocławku. Po kupnie akcji Banku od PZU Życie SA (około 3,0%) oraz w transakcjach pakietowych dnia 29 maja 2000 roku (około 3,8%) Deutsche Bank AG posiadał około 19% akcji Banku. Jednocześnie bank ten poinformował o zamiarze sprzedaży posiada-

¹⁴ Porównaj: „Parkiet” z 29 marca 2000.

nych akcji Banku. 31 maja 2000 roku doprecyzowano, że nabywcą ma być BCP (5%) oraz inni europejscy inwestorzy. Zamiar sprzedaży swojego pakietu 10% akcji Banku inwestorom skupionym wokół BCP ogłosił także austriacki RZB Central European Development. 2 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby 18. Oddziału w Żninie oraz oddziały: 25., 26. i 27. w Gdańsku, 28., 29., 30. i 31. w Gdyni oraz 32. i 33. w Bydgoszczy. 7 czerwca 2000 roku Sejm odrzucił wniosek o powołanie sejmowej komisji śledczej do zbadania prywatyzacji Banku Gdańskiego SA i powstania Banku Inicjatyw Gospodarczych SA. Także tego dnia Deutsche Bank AG oraz RZB Central European Development dokonali sprzedaży wszystkich posiadanych akcji Banku. Portugalski BCP nabył tego dnia 5% akcji Banku. Również 7 czerwca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła EUREKO B.V. na posiadanie akcji Banku, pozwalających wykonywać ponad 10%, ale nie więcej niż 20%, głosów na WZA Banku. 27 czerwca 2000 roku sąd odblokował możliwość sprzedaży akcji Banku przez PZU Życie SA. 20 lipca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na połączenie Banku z BIG Bankiem SA przez przeniesienie majątku BIG Banku SA na Bank w zamian za akcje Banku. Nadzwyczajne WZA w dniu 1 sierpnia 2000 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku, jako przejmującym, z BIG Bankiem SA, jako przejmowanym, i upoważniło Zarząd do nabycia własnych akcji dla wydania akcjonariuszom BIG Banku SA oraz dokonało zmian w statucie, w wyniku których przestałoby w Banku obowiązywać ograniczenie wykonywania prawa głosu z akcji do 15%. Powyżej 5% głosów na tym WZA posiadały następujące podmioty: Banco Comercial Portuges SA, EUREKO BV, Achmea Holding NV, Carothers Trading Limited, PZU SA wraz z podmiotem zależnym PZU Życie SA, TBM Leasing Sp. z o.o., INEC Services Sp. z o.o. oraz M.+P. Holding SA. 1 sierpnia 2000 roku Banco Comercial Portuges SA posiadał 19,98% akcji Banku, a Achmea Holding NV – 9,99%. 2 sierpnia 2000 roku Bank sprzedał wszystkie swoje udziały w spółce LOCO Sp. z o.o. . 7 sierpnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby III Oddziału w Białymstoku oraz nowe oddziały: 34. w Sopocie, 35., 36., 37. w Gdańsku, 38. w Toruniu, 39. w Bydgoszczy, 40. w Olsztynie, 41. w Sopocie i I w Lu-

blinie. 10 sierpnia 2000 roku WZA BIG Bank SA postanowiło o połączeniu tego banku, jako przejmowanego, z Bankiem, jako przejmującym. 23 sierpnia 2000 roku TBM Leasing Sp. z o.o. zbył wszystkie posiadane akcje Banku. W tym samym dniu udział EUREKO B.V. w kapitale Banku, wynoszący dotąd 9,99%, wzrósł do 15,84%. W drugiej połowie września 2000 roku Bankgesellschaft Berlin AG nabył od funduszy Julius Bear 4,95% akcji Banku. 10 października 2000 roku PZU Życie SA poinformowało o zbyciu pakietu akcji Banku. Po tej transakcji Grupa PZU posiadała 3,60% kapitału Banku, dające jej prawo do wykonywania 3,61% głosów na WZA. 11 października 2000 roku sąd ostatecznie unieważnił uchwałę WZA podjętą 11-12 lutego 2000 roku w sprawie wyborów Rady Nadzorczej w głosowaniu grupami. Od 22 listopada 2000 roku PRIORY INVESTMENTS CORP z siedzibą w Belize City posiadał akcje, stanowiące 8,17% kapitału Banku. 30 listopada 2000 roku zarejestrowano połączenie Banku, jako przejmującym, z BIG Bankiem SA, jako przejmowanym. 21 grudnia 2000 roku Bank nabył od Polskiego Towarzystwa Finansowego SA pakiet akcji spółki INEC Services Sp. z o.o., stanowiący 35% jej kapitału. Po tej transakcji Bank posiadał 80% udziału w kapitale spółki INEC Services Sp. z o.o. . 29 grudnia 2000 roku Bank sprzedał spółce BET Trading Sp. z o.o. cały posiadany pakiet spółki INEC Services Sp. z o.o. . 30 grudnia 2000 roku Bank odkupił od Banco Commercial Portugues prawo do 45% akcji sieci bankowości detalicznej Millenium. Tym samym strony zrezygnowały z realizacji umowy z 15 maja 1998 roku. Na koniec roku 2000 Bank posiadał 10,2% akcji spółki Anwil SA. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 2000 wynosił 424,590872 mln PLN. Wypracowany w roku obrotowym 1999/2000¹⁵ zysk netto Banku wyniósł 119,6 mln PLN.

4 lutego 2001 roku Sąd Okręgowy w Warszawie unieważnił uchwały WZA, podjęte w dniu 28 stycznia 2000 roku w sprawie odwołania członków Rady Nadzorczej Banku oraz w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej w nowym składzie. Na WZA w dniu 10 kwietnia 2001 roku największymi akcjonariuszami Banku, posiadającymi powyżej 5% jego akcji, byli: Banco Comercial Portugues, EU-

¹⁵ Od 1 października 1999 do 31 grudnia 2000.

REKO B.V., Achmea Holding NV, Carothers Trading Limited, Priority Investments SA oraz M+P Holding SA. 30 kwietnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000010186. 2 sierpnia 2001 roku Bank podpisał umowy o współpracy z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń SA i Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń na Życie SA, dotyczące objęcia klientów Banku ochroną ubezpieczeniową. 27 sierpnia 2001 roku Bank zbył pakiet 21,81% udziałów w spółce Bełchatowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego Sp. z o.o. . 21 września 2001 roku poinformowano o złożeniu przez Banco Comercial Portugues wniosku do Komisji Nadzoru Bankowego o nabycie pakietu do 50% akcji Banku oraz o zamiarze nowej emisji serii „K” o wartości 764,28 mln PLN. 27 września 2001 roku została zarejestrowana transakcja zbycia przez Bank części akcji spółki ESPEBE-HOLDING SA. Po tej transakcji Bank posiadał pakiet 20,26% akcji, który uprawniał do wykonywania 19,46% głosów na WZA tej spółki. 11 października 2001 roku Bank zaangażował się kapitałowo w podwyższenie kapitału zakładowego spółki Eureko Polska Sp. z o.o. . W następnych dniach Bank nadal zbywał akcje ESPEBE-HOLDING SA, by 22 października posiadać pakiet 18,05% akcji tej spółki, który uprawniał do wykonywania 17,36% głosów na WZA tej spółki. Na WZA Banku w dniu 22 października 2001 roku postanowiono o emisji akcji serii „K” o wartości 424,590872 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku na tym WZA przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Banco Comercial Portugues SA Portugalia	19,98%	19,98%
EUREKO BV Holandia	9,99%	9,99%
Carothers Trading Limited Cypr	8,99%	8,99%
Priority Investments SA Belize	8,18%	8,18%
INEC Services Sp. z o.o.	5,84%	5,84%
M+P Holding SA Szwajcaria	5,40%	5,40%
Pozostali akcjonariusze	41,62%	41,62%
RAZEM	100,0%	100,0%

23 października 2001 roku Bank poinformował o zbyciu całych posiadanych dotąd pakietów akcji spółek Viscoplast SA oraz Zakładów Techniki Próżniowej TEPRO SA, a 2 listopada 2001 roku o zbyciu wszystkich posiadanych akcji ESPEBE-HOLDING SA. 15 listopada 2001 roku Bank sprzedał spółce Eureko B. V. wszystkie posiadane udziały w spółce Eureko Polska Sp. z o.o. . 7 listopada 2001 roku Banco Comercial Portugues uzyskał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na nabycie pakietu do 50% akcji Banku, a 8 listopada 2001 roku podobną zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. 22 listopada 2001 roku Banco Comercial Portugues poinformowało o nabyciu na wtórnym rynku praw poboru do nowej emisji, uprawniające do nabycia 6,98% kapitału zakładowego, liczone po rejestracji emisji serii „K”. 28 listopada 2001 roku Banco Comercial Portugues poinformowało o nabyciu na wtórnym rynku praw poboru do nowej emisji, uprawniające do nabycia 11,8% kapitału zakładowego, liczone po rejestracji emisji serii „K”. 29 listopada 2001 roku Eureko B.V. poinformowało o nabyciu na wtórnym rynku praw poboru do nowej emisji, uprawniające do nabycia 4,99% kapitału zakładowego, liczone po rejestracji emisji serii „K”. 4 grudnia 2001 roku M+P Holding SA poinformowało o zbyciu na wtórnym rynku praw poboru do nowej emisji, uprawniających do nabycia 2,70% kapitału zakładowego, liczone po rejestracji emisji serii „K”. 18 grudnia 2001 roku dokonano przydziału akcji serii „K”. Emisja ta została zarejestrowana 31 grudnia 2001 roku. Po rejestracji tej emisji kapitał zakładowy Banku wynosił 849,181744 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Banco Comercial Portugues SA Portugalia	42,78%	42,78%
EUREKO BV Holandia	14,99%	14,99%
Carothers Trading Limited Cypr	4,49%	4,49%
Priory Investments SA Belize	4,09%	4,09%
M+P Holding SA Szwajcaria	2,70%	2,70%
Pozostali akcjonariusze	30,95%	30,95%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku obrotowym 2001¹⁶ Bank wypracował zysk netto w wysokości 44,7 mln PLN (skonsolidowany 64,295). Współczynnik wypłacalności Banku na koniec roku 2001 wyniósł 9,9%.

4 stycznia 2002 roku Banco Comercial Portugues posiadał 44,13% kapitału Banku. 6 marca 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała zgodę na wykonywanie przez Vereniging Achmea, za pośrednictwem Eureko B.V., prawa z ponad 20%, ale nie więcej niż 25%, głosów na WZA Banku. 15 marca 2002 roku Bank nabył pakiet od swoich spółek zależnych pakiety akcji spółki BIG Bank Gdański Inwestycje SA. Po tych transakcjach Bank posiadał pakiet 61,34% akcji tej spółki, dający prawo wykonywania 76,55% głosów na WZA. Na WZA w dniu 20 marca 2002 roku Banco Comercial Portugues SA posiadał 44,27% kapitału Banku, a Eureko B.V. – 14,99%. 29 kwietnia 2002 roku Banco Comercial Portugues SA nabył pakiet 2,05% akcji Banku. Po tej transakcji Banco Comercial Portugues SA posiadał 46,18% akcji Banku. 9 maja 2002 roku Bank nabył w dwóch transakcjach pakiety udziałów w spółce BESTA Sp. z o.o. . 21 maja 2002 roku Bank zawarł umowy z BRE Bankiem SA, dotyczące połączenia pomiędzy Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA i Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. 10 czerwca 2002 roku zawarł umowę przedwstępną sprzedaży pakietu udziałów w spółce Forin Sp. z o.o. . 24 czerwca 2002 roku Achmea Holding N.V. zbył na rzecz Eureko B.V. pakiet 4,99% akcji Banku. 7 sierpnia 2002 roku sąd wydał postanowienie w sprawie połączenia Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO SA z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO SA (spółki przejmowanej) na Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA (spółkę przejmującą) w zamian za 3.176.181 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda, w podwyższonym kapitale zakłado-

¹⁶ Od 1 stycznia 2001 do 31 grudnia 2001.

wym Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. W wyniku połączenia Bank posiadał 38,61% udziału w kapitale zakładowym i głosach na WZA Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. 19 września 2002 roku Bank zawarł z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń SA oraz Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń na Życie SA porozumienie w zakresie Assurefinance, mające na celu rozwój i dystrybucję produktów oraz stworzenie wspólnej oferty dla zaspokojenia potrzeb klientów. 26 września 2002 roku Bank zbył na rzecz BRE Bank SA 3.176.181 akcji imiennych serii „J” Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA, stanowiących 38,61% w kapitale zakładowym i dających taki sam udział w głosach na WZA. Po tej transakcji Bank nie posiadał akcji tego towarzystwa. 3 grudnia 2002 roku Banco Comercial Portugues SA nabył pakiet akcji Banku, stanowiący 3,4% kapitału zakładowego Banku, stanowiący 3,4% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. Po tej transakcji Banco Comercial Portugues SA posiadał łącznie akcje Banku, stanowiące 49,58% kapitału zakładowego Banku i dające prawo do wykonywania 49,57% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. Także 3 grudnia 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła zezwolenia na nabycie przez Banco Comercial Portugues SA z siedzibą w Porto pakietu akcji, zapewniającego osiągnięcie 50% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. 5 grudnia 2002 roku Banco Comercial Portugues SA nabył akcje Banku, stanowiące 0,43% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. Po tej transakcji Banco Comercial Portugues SA posiadał akcje Banku, stanowiące 50% kapitału zakładowego. 13 grudnia 2002 roku Bank zawarł przedwstępną umowę nabycia przedsiębiorstwa spółki BESTA Sp. z o.o. . WZA Banku w dniu 18 grudnia 2002 roku zatwierdziło zmianę nazwy Banku na **Bank Millennium SA**. Skład akcjonariatu Banku na tym WZA przedstawiał się następująco:

Akcjonariusz	Akcje		Głosy na WZA	
	ilość	%	ilość	%
Banco Comercial Portugues SA	424 624 072	50,00	424 624 072	50,00
EUREKO B.V.	169 669 678	19,98	169 669 678	19,98
Pozostali akcjonariusze	254 887 994	30,02	254 887 994	30,02
Razem	849 181 744	100,00	849 181 744	100,00

W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 183,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2002.

8 stycznia 2003 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na **Bank Millennium Spółka Akcyjna**. Na WZA w dniu 6 marca 2003 jedynymi akcjonariuszami, którzy posiadali ponad 5% głosów, byli: Banco Comercial Portugues SA oraz EUREKO B.V. . 14 marca 2003 roku Bank zawarł ze spółką TBM Sp. z o.o., podmiotem zależnym od Banku, umowę sprzedaży przedsiębiorstwa spółki TBM Sp. z o.o. . 26 marca 2003 roku pojawiły się informacje o możliwym przejęciu Banku przez brytyjski bank HSBC. 22 maja 2003 roku Bank sprzedał pakiet 6.000 akcji spółki PolCard SA, stanowiących 19,8% kapitału zakładowego i uprawniających do 19,8% głosów na WZA tej Spółki. 16 czerwca 2003 roku Bank nabył 1.785.000 akcji imiennych zwykłych BIG BG Inwestycje SA, stanowiących 16,93% kapitału zakładowego tej spółki i dających 10,27% głosów podczas WZA. W wyniku transakcji nabycia Bank posiadał 9.490.650 akcji, stanowiących 90,04% w kapitale zakładowym BIG BG Inwestycje SA oraz dających 93,96% głosów podczas WZA tej spółki. 26 czerwca 2003 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane udziały w spółce Debt Services Sp. z o.o. . 30 czerwca 2003 roku Sąd Okręgowy w Warszawie, XX Wydział Gospodarczy podjął decyzję o umorzeniu postępowania z powództwa Wiktora Jedamskiego przeciwko Bankowi, Banco Comercial Portugues S.A. oraz Eureko B.V., w sprawie ustalenia nieważności umów nabycia akcji dawnego BIG Banku GDAŃSKIEGO S.A. (obecnie Banku Millennium S.A.) przez Banco Comercial Portugues S.A. i Eureko B.V. od podmiotów zależnych od Banku oraz nakazania umorzenia tych akcji. 29 sierpnia 2003 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane udziały w Spółce Bond and Equity Trading – BET Trading Sp. z o.o. . W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 40,9 mln PLN.

10. 1. Przejęcie „SOPOT BANK” SA

Data: 29 kwietnia 1995

Najeźdźca: Bank Gdański SA

Ofiara: „SOPOT-Bank” SA

„SOPOT BANK” SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 10 marca 1990 roku jako Sopocki Bank Inicjatyw Gospodarczych „SOPOT-Bank” SA. Założycielski akt notarialny sporządzony został 9 maja 1990 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce 7 czerwca 1990 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem RHB 4714. Kapitał założycielski wyniósł 0,50008 mln PLN. Kapitał ten składał się z 50.008 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda, z czego 38.465 było akcjami na okaziciela, a 11.543 akcje były akcjami imiennymi. Spośród akcji imiennych 2.711 akcji było uprzywilejowanych co do głosu i dywidendy. Kapitał akcyjny został wniesiony w 1/4 części przed rejestracją. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marian Łukaszewski.

Centrala Banku miała siedzibę w Sopocie przy Alei Niepodległości 764. Likwidatorem Banku był Zbigniew Szychowski.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 25 czerwca 1990 roku. Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny banku wynosił 0,50008 mln PLN.

Uchwałą WZA z 8 sierpnia 1991 roku podjęto decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 0,1856 mln PLN oraz serii „C” o wartości 0,29535 mln PLN, z czego 0,245 mln PLN stanowiły wkłady niepieniężne. Emisja serii „B” została zarejestrowana 23 września 1991 roku. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,68568 mln PLN.

13 lutego 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Decyzją WZA z dnia 9 maja 1992 roku postanowiono o zmianie nazwy Banku na „SOPOT BANK” SA. 7 września 1992 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na „SOPOT BANK” SA. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,98103 mln PLN.

Uchwałą WZA z 28 maja 1993 roku podjęto decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „D” o wartości 0,13696 mln PLN. 5 lipca 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii

„D”. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,11799 mln PLN.

Uchwałą WZA z 27 maja 1994 roku podjęto decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „E” o wartości 0,332273 mln PLN, z czego 0,15982 mln PLN stanowiły wkłady niepieniężne. 24 listopada 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,450263 mln PLN.

WZA w dniu 10 marca 1995 roku postanowiło otworzyć likwidację Banku. Likwidacja została wpisana do rejestru 20 marca 1995 roku. Likwidatorem został Zbigniew Szychowski. Na podstawie umowy z dnia 29 kwietnia 1995 roku Bank Gdański SA nabył przedsiębiorstwo bankowe SOPOT BANK SA. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,450263 mln PLN.

W roku 1996 trwało postępowanie likwidacyjne Banku. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,450263 mln PLN.

Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Bank został wykreślony z rejestru sądowego w dniu **6 lutego 1997 roku**.

10. 2. Przejęcie Banku Gdańskiego SA

Data: 12 września 1997

Najeźdźca: Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA

Ofiara: Bank Gdański SA

Bank Gdański SA powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁷ z dnia 11 kwietnia 1988 roku jako Bank Gdański w Gdańsku. Fundusz statutowy wyniósł 49,03 mln PLN. Decyzją Rady Ministrów z 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą „Bank Gdański Spółka Akcyjna”. Założycielski akt notarialny sporządzono w Warszawie 8 października 1991 roku. Bank został wpisany do rejestru handlowego 15 listopada 1991 roku w Sądzie Rejono-

¹⁷ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Gdańskiego w Gdańsku Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 139 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

wym w Gdańsku pod numerem RHB 6953. Kapitał założycielski wyniósł 49,03 mln PLN i został w całości opłacony przed rejestracją Spółki. Składał się z 4.903.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jan Cesarz.

Centrala Banku miała siedzibę w Gdańsku przy ulicy Targ Drzewny 1. Ostatnim Prezesem Zarządu był Edmund Tołwiński.

Bank zorganizowany został na bazie 42 oddziałów i 4 filii Narodowego Banku Polskiego, które wniosły swoje aktywa i pasywa. Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku¹⁸.

W kwietniu 1991 roku rozpoczęło działalność biuro maklerskie Banku. 14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹⁹ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą „Bank Gdański Spółka Akcyjna”. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. Bank został wpisany do rejestru handlowego 15 listopada 1991 roku w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem RHB 6953. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 49,03 mln PLN.

13 kwietnia 1992 roku zostały zarejestrowane następujące oddziały Banku: III Oddział w Białymstoku, I Oddział w Bydgoszczy, Oddział w Chojnicach, Oddział w Mogilnie, Oddział w Nakle n/Notecią, Oddział w Sępólnie Krajeńskim, Oddział w Świeciu n/Wisłą, Oddział w Tucholi, Oddział w Żninie, Oddział w Elblągu, Oddział w Braniewie, Oddział w Kwidzynie, Oddział w Malborku, Oddział w Nowym Dworze Gdańskim, I Oddział w Gdańsku, II Oddział w Gdańsku, IV Oddział w Gdańsku, I Oddział w Gdyni, Oddział w Kartuzach, Oddział w Kościerzynie, Oddział w Pruszczu Gdańskim, Oddział w Starogardzie Gdańskim, Oddział w Tczewie, Oddział w Wejherowie, III Oddział w Koszalinie, I Od-

¹⁸ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

¹⁹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

dział w Olsztynie, Oddział w Bartoszycach, Oddział w Iławie, Oddział w Kętrzynie, Oddział w Lidzbarku Warmińskim, Oddział w Morągu, Oddział w Mrągowie, Oddział w Ostródzie, Oddział w Szczycie, Oddział w Pile, I Oddział w Poznaniu, II Oddział w Szczecinie, I Oddział w Toruniu, Oddział w Brodnicy, Oddział w Chełmie, I Oddział w Grudziądzu, Oddział w Wąbrzeźnie, IV Oddział w Warszawie i II Oddział we Włocławku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 49,03 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1992 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 57,3 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1992 w wysokości 28,254 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 22,0%.

W roku 1993 Bank został dofinansowany obligacjami restrukturyzacyjnymi Skarbu Państwa w wysokości 160,0 mln PLN²⁰. Pozwoliło to w znacznym stopniu rozwiązać Bankowi problem tzw. złych kredytów. W roku 1993 nie było zmian wysokości kapitału akcyjnego. Na koniec roku 1993 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1993 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 59,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1993 w wysokości 14,822 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 34,0%.

21 czerwca 1994 roku zarejestrowano jako oddział Banku Biuro Maklerskie Banku Gdańskiego SA z siedzibą w Gdańsku. Pod koniec 1994 roku Bank zapewnił sobie udział w prywatyzacji, przedstawiając zupełnie nową koncepcję prywatyzacji. Zakładała ona sprzedaż części akcji na rynkach zagranicznych. Po raz pierwszy w Polsce wykorzystano przy prywatyzacji globalne Kwity Depozytowe (GDR), które zaoferowano inwestorom zagranicznym. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 49,03 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 111,8 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1994 w wysokości 27,967 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 33,9%.

²⁰ (Szeląg K., 1998)

30 marca 1995 roku zarejestrowano Oddział w Sopocie. Na podstawie umowy z dnia 29 kwietnia 1995 roku Bank nabył przedsiębiorstwo bankowe SOPOT BANK SA. W ramach przygotowań do prywatyzacji WZA w dniu 9 sierpnia 1995 roku postanowiło o splicie akcji w stosunku 1:4. 8 września 1995 roku zarejestrowano split akcji Banku. Od tej pory kapitał akcyjny Banku składał się z 19.612.000 akcji o wartości nominalnej 2,50 PLN każda. Także 8 września 1995 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Sępólnie Krajeńskim, Pile, Brodnicy, Sopocie, Elblągu, Szczecinie i Biura Maklerskiego Banku Gdańskiego SA z siedzibą w Gdańsku. 11 września 1995 roku Bank posiadał udziały i akcje w 26 podmiotach krajowych i zagranicznych, w tym w następujących instytucjach finansowych:

- Towarzystwo Leasingowe „LOCO” Sp. z o.o. w Sopocie – 77,0% udziałów,
- BG Leasing SA w Gdańsku – 74,0% akcji,
- POLCARD Sp. z o.o. w Warszawie – 10,0% udziałów,
- Bank Własności Pracowniczej SA w Gdańsku – 1,9% akcji,
- Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA w Warszawie – 0,78% akcji,
- Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe „HESTIA INSURANCE” SA w Sopocie – 0,39% akcji.

22 września 1995 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Białymstoku i Grudziądzu. 13 października 1995 roku WZA Banku podjęło decyzję o zmianie firmy Banku z „Bank Gdański Spółka Akcyjna” na „Bank Gdański” Spółka Akcyjna. Zmiana ta została zarejestrowana 17 października 1995 roku. 7 listopada 1995 roku Bank nabył pakiet 10,67% akcji spółki Azur-Życie SA. W prywatyzacji Banku uczestniczył Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. 9 grudnia 1995 roku na specjalnej sesji giełdowej wraz z podmiotami zależnymi (Bel Leasing SA i Forint Sp. z o.o.) objął on łącznie 67% akcji z transzy, przeznaczonej na rynek krajowy, co dało mu 24,07% w kapitale akcyjnym Banku²¹. Sam Bank Inicjatyw

²¹ (Lachowski S., 1997)

Gospodarczych BIG SA nie mógł objąć 24% pakietu akcji Banku ze względu na ograniczenia zawarte w prospekcie emisyjnym. Zgodnie z nim zakupy jednego inwestora ograniczono do 10% kapitału akcyjnego, dlatego Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA zakupił 7,94% akcji, BEL Leasing SA nabył również 7,94% akcji, natomiast Forin Sp. z o.o. 6,38% akcji. 19 grudnia 1995 Bank, jako pierwsza polska firma, zadebiutował na giełdzie londyńskiej. Bank of New York zakupił od Skarbu Państwa akcje przeznaczone dla inwestorów zagranicznych, a następnie wyemitował pod ich zastaw GDR. Akcje w formie GDR zakupili między innymi: HSBC Investment Bank, Daiwa Europe, Creditanstalt Securities, Morgan Grenfell oraz First Bank Corporation. W Polsce Bank zadebiutował na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA 21 grudnia 1995 roku. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 90,9 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 24,7%.

14 lutego 1996 roku Bank nabył pakiet 51% udziałów w spółce ELKU-BG Spółka Inwestycyjna Sp. z o.o. . Po tej transakcji Bank posiadał 100% udziałów w tej spółce. 29 maja 1996 roku WZA Banku podjęło decyzję o zmianie firmy Banku z „Bank Gdański” Spółka Akcyjna na „**Bank Gdański Spółka Akcyjna**”. Zmiana ta oraz nowy oddział banku – II Oddział we Wrocławiu zostały zarejestrowane 28 czerwca 1996 roku. Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, chcąc przejąć pełną kontrolę nad Bankiem Gdańskim SA, stale powiększał ilość posiadanych akcji. Do 30 września 1996 roku posiadał już w Banku Gdańskim SA 31,23% akcji (pozostali akcjonariusze to: Skarb Państwa – 39,94%, Bank of New York – 19,46%, pozostali – 9,12%)²². W porównaniu z Bankiem Inicjatyw Gospodarczych BIG SA Bank był wtedy niemal dwukrotnie większy pod względem aktywów. Posiadał ponadto trzykrotnie większy portfel kredytów i czterokrotnie większą bazę depozytową. Na koniec roku 1996 Bank posiadał 10,67% kapitału i głosów na WZA Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA. 31

²² (Lachowski S.,1998)

grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA (wraz z Forin Sp. z o.o. i BEL Leasing SA)	63,42%	63,42%
Bank of New York	19,46%	19,46%
Skarb Państwa	5,47%	5,47%
Pozostali akcjonariusze	11,65%	11,65%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 101,2 mln PLN.

Na początku 1997 roku Skarb Państwa ogłosił przetarg na sprzedaż posiadanych akcji Banku. Jedyną ofertę zakupu złożył Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. Po uzyskaniu stosownych zezwoleń Narodowego Banku Polskiego 24 lutego 1997 roku Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA zakupił 31,92 % akcji Banku od Skarbu Państwa, płacąc 40,00 PLN za akcję (cena rynkowa w tym czasie wynosiła 47,00 PLN). Dzięki temu uzyskał wraz z podmiotami zależnymi prawo do wykonywania 63,43% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy. W celu utworzenia grupy pozostało jeszcze tylko połączenie obu banków. 22 maja 1997 roku zarządy obu banków podpisały umowę o połączeniu banków. WZA Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA w dniu 26 czerwca 1997 roku postanowiło o połączeniu tego banku z Bankiem. WZA Banku w dniu 27 czerwca 1997 roku postanowiło o rozszerzeniu działalności Banku o prowadzenie kasy mieszkaniowej oraz o połączeniu Banku z Bankiem Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. Zmiana o rozszerzeniu działalności Banku o prowadzenie kasy mieszkaniowej została zarejestrowana 18 sierpnia 1997 roku. Połączenie Banków nastąpiło przez przeniesienie całego majątku Banku Gdańskiego SA na Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA w zamian za akcje, które Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA wydał akcjonariuszom Banku. Połączenie zostało zarejestrowane 12 września 1997 roku i od tego czasu Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA zaczął działać pod nazwą BIG Bank Gdański SA. Także 12 września 1997 roku nastąpiło wykreślenie Banku z rejestru sądowego.

10. 3. Przejęcie BIG BANKU SA

Data: 30 listopada 2000

Najeźdźca: Bank Millennium SA

Ofiara: BIG BANK SA

BIG BANK SA powstał na podstawie notarialnego aktu założycielskiego, sporządzonego 11 kwietnia 1988 roku jako Łódzki Bank Rozwoju SA. 31 sierpnia 1988 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Łodzi. Kapitał założycielski wyniósł 0,0377 i składał się z 754 akcji imiennych założycielskich, uprzywilejowanych do chwili ich zbycia przez założycieli, co do głosu, w stosunku dwa głosy za jedną posiadaną akcją, o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Założycielami byli uspołecznieni akcjonariusze, reprezentujący przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie i Urząd Miasta Łodzi²³. Pierwszym Prezesem Zarządu został Janusz Łucki. Od 20 października 1993 roku Bank był zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 33271. Centrala Banku mieściła się początkowo w Łodzi, a ostatnio w Warszawie przy ulicy Kopernika 36/40. Ostatnim Prezesem Zarządu był Sławomir Marczuk.

WZA w dniu 14 września 1988 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,0623 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 23 grudnia 1988 roku. Na koniec roku 1988 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,1 mln PLN i składał się z 2.000 akcji o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

15 marca 1989 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „C” o wartości 0,4 mln PLN. 31 marca 1989 roku zarejestrowano oddziały w Kielcach i Łodzi. Zgodę na prowadzenie przez Bank działalności bankowej Prezes Narodowego Banku Polskiego wydał 18 kwietnia 1989 roku. 15 czerwca 1989 roku zarejestrowano Oddział Operacyjny w Piotrkowie Trybunalskim. Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 lipca 1989 roku. 7 sierpnia 1989 roku zarejestrowano oddziały operacyjne w Jeleniej Górze, Lesznie, Szczecinie,

²³ Porównaj: (*Współczesny bank*: 2000): 48.

Wrocławiu i Łomży. 23 listopada 1989 roku zarejestrowano oddziały operacyjne w Gorzowie Wielkopolskim, Krośnie i Warszawie. 28 listopada zarejestrowano oddziały operacyjne w Gdyni, Bielsku-Białej i Sieradzu. Na koniec roku 1989 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,5 mln PLN i dzielił się na 9.000 akcji imiennych i 1.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. W pierwszym roku działalności Bank zbudował sieć, składającą się z 14 oddziałów.

1 lutego 1990 roku zarejestrowano oddziały operacyjne w Lublinie, Częstochowie i Toruniu. 16 marca 1990 roku zarejestrowano II Oddział operacyjny w Łodzi. 22 czerwca 1990 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Bielsku-Białej. 13 września 1990 roku zarejestrowano Oddział operacyjny w Krakowie. WZA w dniu 29 listopada 1990 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości 2,5 mln PLN. 13 grudnia 1990 roku zarejestrowano oddziały operacyjne w Białymstoku i Rzeszowie oraz zmiany siedziby oddziałów w Łodzi, Piotrkowie Trybunalskim, Jeleniej Górze, Wrocławiu, Łomży, Sieradzu i Krośnie. Emisja akcji serii „D” nie została zarejestrowana do końca roku 1990. 31 grudnia 1990 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,5 mln PLN. Na koniec roku 1990 Bank posiadał sieć 21 oddziałów.

15 stycznia 1991 roku²⁴ zarejestrowano oddziały operacyjne w Zielonej Górze i Poznaniu oraz zmieniono siedzibę Oddziału operacyjnego w Lublinie. 4 marca 1991 roku zarejestrowano Oddział operacyjny w Kaliszu. 15 marca 1991 roku zarejestrowano zmiany siedziby oddziałów w Kielcach, Warszawie i Gdyni. 9 kwietnia 1991 roku zarejestrowano II Oddział operacyjny w Warszawie. 24 czerwca 1991 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „D”. 28 października 1991 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału operacyjnego w Krośnie. 20 listopada 1991 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Gorzowie Wielkopolskim i Toruniu. 31 grudnia 1991 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN i składał się z 49.000 akcji imiennych i 11.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

²⁴ W rejestrze RHB 33271 w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy podana jest data 15 stycznia 1990 roku.

28 stycznia 1992 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Poznaniu i Piotrkowie Trybunalskim, wykreślono z rejestru I i II Oddział w Warszawie i zarejestrowano Oddział Operacyjny w Warszawie. Także 28 stycznia 1992 roku zarejestrowano wprowadzenie w Banku Zarządu Komisarycznego. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Janusz Bieniek. Na podstawie decyzji Zarządu Komisarycznego z dnia 13 listopada 1992 roku dokonano zmiany nominału akcji Banku oraz postanowiono o przejęciu pakietu akcji Banku przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. Uchwała Zarządu Komisarycznego z dnia 13 listopada 1992 roku została zaskarżona przez sześciu akcjonariuszy Banku. Nie wstrzymało to jednak jej realizacji. Po zarejestrowaniu tej zmiany w dniu 27 listopada 1992 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN i dzielił się na 1.500.000 akcji o wartości nominalnej 2,00 PLN każda. 1.440.000 akcji Banku za kwotę 2,88 mln PLN, za zgodą Narodowego Banku Polskiego, objął Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, który posiadał po tej transakcji 96,0% kapitału oraz uzyskał prawo do 99,0% głosów na WZA Banku, poprzez objęcie akcji uprzywilejowanych co do głosu w stosunku 5 głosów z jednej akcji. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN. 31 grudnia 1992 roku skład akcjonariatu Banku był następujący:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA	96,0%	99,0%
Narodowy Bank Polski	3,33%	083%
Pozostali akcjonariusze	0,67%	0,17%
Razem	100,0%	100,0%

12 stycznia 1993 wykreślono z rejestru I i II oddziały operacyjne w Łodzi i zarejestrowano Oddział Operacyjny w Łodzi. 14 stycznia 1993 roku zniesiono Zarząd Komisaryczny w Banku. WZA w dniu 8 września 1993 roku²⁵ postanowiło o zmianie nazwy Banku na **BIG BANK SA** i jego siedziby z Łodzi na Warszawę. 24 września 1993 roku zarejestrowano Oddział Windykacji w War-

²⁵ Do dnia 8 września 1993 roku Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA posiadał 96% akcji Banku.

szawie. 7 października 1993 roku wykreślono z rejestru oddziały operacyjne w Lesznie, Łomży i Sieradzu. W październiku 1993 roku zostało podpisane porozumienie trójstronne pomiędzy Łódzkim Bankiem Rozwoju SA, Narodowym Bankiem Polskim a Bankiem w sprawie zasad restrukturyzacji przejętego Łódzkiego Banku Rozwoju SA²⁶. 20 października 1993 roku zarejestrowano zmia-

²⁶ Porozumienie trójstronne zawarte pomiędzy Narodowym Bankiem Polskim, Łódzkim Bankiem Rozwoju SA i Bankiem Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, które normuje zasady wykonania i finansowania programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, pod bieżącym nadzorem Narodowego Banku Polskiego.

Udział Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA w programie restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA polegał na:

- 1) objęciu akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA na kwotę 2,91 mln PLN.
- 2) udzieleniu Łódzkiemu Bankowi Rozwoju SA dwóch pożyczek podporządkowanych w łącznej wysokości 50,0 mln PLN, w tym: pierwszej w kwocie 20,0 mln PLN, oprocentowanej w wysokości 1 % rocznie, i drugiej w kwocie 30,0 mln PLN, oprocentowanej w wysokości 50% stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego,
- 3) awalu weksli własnych Łódzkiego Banku Rozwoju SA nabywanych przez Narodowy Bank Polski,
- 4) udzieleniu gwarancji na pełną kwotę wyemitowanych przez Łódzki Bank Rozwoju SA obligacji,
- 5) sukcesywnym przejmowaniu od Narodowego Banku Polskiego finansowania programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA w formie:
 - począwszy od roku 1997 nabywania ratami weksli własnych Łódzkiego Banku Rozwoju SA w wysokości 9% sumy wekslowej,
 - odkupu, począwszy od 31 października 1994 roku, w równych ratach obligacji nabytych przez Narodowy Bank Polski.

Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA zobowiązał się także do:

- 1) posiadania co najmniej do 31 grudnia 2008 roku pakietu akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA nie mniejszego niż 49,97% głosów, a po odsprzedaży akcji przez Narodowy Bank Polski – pakietu akcji nie mniejszego niż 51,00% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy;
- 2) zagwarantowania wyboru do Rady Łódzkiego Banku Rozwoju SA co najmniej dwóch przedstawicieli Narodowego Banku Polskiego wskazanych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 3) uzyskania zgody Narodowego Banku Polskiego na wszystkie zmiany i przekształcenia organizacyjne dokonywane w stosunku do Łódzkiego Banku Rozwoju SA.

Udział Narodowego Banku Polskiego w programie sanacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA polegał na:

nę nazwy Banku na BIG BANK SA oraz siedziby na Warszawę. 10 grudnia 1993 roku wykreślono z rejestru oddziały operacyjne Banku w Częstochowie, Gdyni, Łodzi i Warszawie. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,0 mln PLN. 96% kapitału Banku posiadał Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.

WZA 28 stycznia 1994 roku postanowiło o emisji 1.440.000 akcji serii „E” o łącznej wartości 2,88 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 4 marca 1994 roku. Narodowy Bank Polski objął 1.425.000 akcji serii „E”, a Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA 15.000 akcji. 8 marca 1994 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił

-
- 1) objęciu części akcji Łódzkiego Banku Rozwoju SA w VIII emisji na kwotę 2,85 mln PLN,
 - 2) nabyciu piętnastoletnich obligacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA oprocentowanych w wysokości 1 % rocznie, na ogólną sumę 24,6 mln PLN, która odpowiada kwocie straty Łódzkiego Banku Rozwoju SA na dzień 31 lipca 1993 roku pomniejszonej o kwotę rezerw celowych, utworzonych zgodnie z zarządzeniem nr 19/92 Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
 - 3) nabywaniu weksli własnych wystawianych przez Łódzki Bank Rozwoju SA z dyskontem 1 % rocznie, przy czym pierwszy weksel z jednorocznym terminem płatności będzie opiewał na kwotę 86,2 mln PLN. Suma ta odpowiada kwocie kredytów, lokat międzybankowych i gwarancji (bez odsetek), które stosownie do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 19/92 z dnia 18 listopada 1992 rok wg stanu na dzień 31 lipca 1993 roku, zaliczone zostały do należności straconych. Wykaz należności zaliczonych do straconych będzie co roku uaktualniany przed przedstawieniem Narodowemu Bankowi Polskiemu kolejnych weksli do nabycia. Suma wekslowa na wekslach przedstawianych Narodowemu Bankowi Polskiemu do nabycia, począwszy od 31 października 1994 roku, będzie pomniejszona o 100% kwoty odzyskanych przez Łódzki Bank Rozwoju SA aktywów płynnych, spośród należności straconych, o których mowa wyżej, po odliczeniu kosztów windykacji oraz poczynając od 31 października 1997 roku – o kwotę weksli wykupionych przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA,
 - 4) udzieleniu Bankowi Inicjatyw Gospodarczych BIG SA kredytu lombardowego na okres realizacji programu restrukturyzacji Łódzkiego Banku Rozwoju SA, który może zostać wykorzystany wyłącznie do celów krótkoterminowych operacji pieniężnych bezpośrednio związanych z utrzymaniem płynności Łódzkiego Banku Rozwoju SA i Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.

Ponadto Łódzki Bank Rozwoju SA zobowiązał się do bezwarunkowego umożliwienia przedstawicielom Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego udziału w charakterze obserwatora w posiedzeniach Zarządu Banku, Rady Banku oraz Walnego Zgromadzenia.

wcześniejsze postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Łodzi o unieważnienie uchwały Zarządu Komisarycznego z 13 listopada 1992 roku. 7 czerwca 1994 roku, prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, powództwo trzech innych akcjonariuszy Banku o unieważnienie uchwały Zarządu Komisarycznego z 13 listopada 1992 roku zostało oddalone. 13 grudnia 1994 roku wykreślono z rejestru Oddział operacyjny w Szczecinie. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,88 mln PLN. 31 grudnia 1994 roku skład akcjonariatu Banku był następujący:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Narodowy Bank Polski	50,170%	54,356%
Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA	49,490%	45,568%
Pozostali akcjonariusze	0,340%	0,076%
Razem	100,0%	100,0%

WZA w dniu 28 lutego 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 25,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 3 czerwca 1996 roku. Także 3 czerwca 1996 roku wykreślono z rejestru wszystkie dotychczas wpisane oddziały i wpisano oddziały operacyjne w: Bielsku-Białej, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Piotrkowie Trybunalskim, Poznaniu, Rzeszowie, Toruniu, Szczecinie, Wrocławiu, Zielonej Górze i Oddział Windykacji w Warszawie. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 30,88 mln PLN i składał się z 15.380.734 akcji uprzywilejowanych co do głosu oraz 11.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 2,00 PLN każda.

15 stycznia 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału Operacyjnego w Toruniu. 7 lutego 1997 roku wykreślono z rejestru Oddział Operacyjny w Szczecinie. 16 lipca 1997 roku zarejestrowano Oddział Operacyjny w Warszawie. 30 września 1997 roku²⁷ kapitał akcyjny Banku wynosił 30,88 mln PLN. 99,61% kapitału posiadał BIG Bank Gdański SA²⁸. Bank wypracował za rok 1996/1997 zysk netto w wysokości 9,54 mln PLN.

²⁷ Po przejęciu przez Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA Bank przyjął rok obrotowy kończący się 30 września.

²⁸ Dawniej: Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA.

Bank wypracował za rok 1997/1998 zysk netto w wysokości 10,64 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku na 31 grudnia 1998 roku wynosił 30,88 mln PLN. 28 października 1998 roku w strukturze organizacyjnej Banku uruchomiona została sieć sprzedaży detalicznej Millennium. 3 listopada 1998 roku zarejestrowano Oddział – Centrum Operacyjne Millennium w Warszawie, 26 oddziałów w Warszawie oraz oddziały Centrum Handlowe Metro w Radomiu, Poznaniu i Bytomiu.

22 marca 1999 zarejestrowano oddziały operacyjne w Cieszynie, Skoczowie, Wadowicach, Zwadroniu-Myto, Żywcu, Oświęcimiu, Niepołomicach, Tarnowie, Ostrowcu Świętokrzyskim, Krośnie, Łańcucie, Mielcu, Świdniku, Zamościu, Puławach, Małaszewiczach, Bełchatowie, Radomsku, Tomaszowie Mazowieckim, Pniewach, Opolu, Świdnicy, Żarach i Pleszewie oraz zmianę siedziby Oddziału Operacyjnego w Gorzowie Wielkopolskim. 16 lipca 1999 roku wykreślono z rejestru wszystkie oddziały zarejestrowane 3 listopada 1998 roku i 22 marca 1999 roku oraz zarejestrowano:

- oddziały operacyjne w Cieszynie, Skoczowie, Wadowicach, Zwadroniu-Myto, Żywcu, Oświęcimiu, Niepołomicach, Tarnowie, Ostrowcu Świętokrzyskim, Krośnie, Łańcucie, Mielcu, Świdniku, Zamościu, Puławach, Małaszewiczach, Bełchatowie, Radomsku, Tomaszowie Mazowieckim, Pniewach, Opolu, Świdnicy, Żarach i Pleszewie;
- Oddział – Centrum Operacyjne Millennium w Warszawie, oddziały o numerach od 1 do 33 w Warszawie i 35 oddziałów w innych miejscowościach.

9 września 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału Operacyjnego w Bełchatowie. Bank nie wypłacał dywidendy za rok obrotowy 1998/1999. 7 października 1999 roku WZA Banku podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „G” o wartości 50,0 mln PLN. 23 grudnia 1999 roku BIG Bank Gdański SA objął emisję akcji serii „G”. WZA Banku w dniu 30 grudnia 1999 roku podjęło uchwałę o kolejnym podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji serii „H” o wartości 120,0 mln PLN. Emisje serii „G” i „H” nie zostały zarejestrowane do końca roku 1999. Zarejestrowany kapitał akcyj-

ny Banku na 31 grudnia 1999 roku wynosił 30,88 mln PLN. Na koniec roku 1999 BIG Bank Gdański SA posiadał 99,9% akcji Banku.

11 stycznia 2000 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „G”. 27 stycznia 2000 roku zarejestrowano oddziały o numerach od 69 do 142 w różnych miejscowościach. 27 marca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „H” oraz zmianę siedziby Oddziału Operacyjnego w Kielcach. 20 lipca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na połączenie BIG Banku Gdańskiego SA z Bankiem przez przeniesienie majątku Banku na BIG Bank Gdański SA w zamian za akcje BIG Banku Gdańskiego SA. 10 sierpnia 2000 roku WZA podjęło uchwałę o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z BIG Bankiem Gdańskim SA, jako przejmującym. 23 sierpnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby oddziału Operacyjnego w Żywcu. **30 listopada 2000** roku połączenie z BIG Bankiem Gdańskim SA zostało zarejestrowane i BIG BANK SA został wykreślony z rejestru sądowego.

Suplement 11

PRZEJĘCIA NORDEA BANK POLSKA SA

NORDEA BANK POLSKA SA www.nordeabank.pl powstał na podstawie Decyzji numer 27 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 5 lipca 1990 roku jako **BANK KOMUNALNY SA W GDYNI**. Notarialny akt założycielski został sporządzony 9 listopada 1991 roku. 21 listopada 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem RHB 6982. Kapitał założycielski wynosił 1,1965 mln PLN i dzielił się na 2.393 akcje imienne o wartości nominalnej 500,00 PLN każda. Bank założyło 19 osób prawnych i 72 osoby fizyczne. Jednym z założycieli Banku była Gmina Gdynia. Pierwszym Przewodniczącym Rady Nadzorczej Banku została Franciszka Cegielska – ówczesny Prezydent Gdyni. Pierwszym Prezesem Zarządu został Wojciech Dziwulski. 26 czerwca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000021828.

Centrala Banku mieści się w Gdyni; początkowo przy ulicy 3 maja 27/31, a ostatnio przy ulicy Kieleckiej 2. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Wojciech Rybowski, zaś Prezesem Zarządu od 1 sierpnia 2002 roku Włodzimierz Kiciński.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 15 września 1992 roku. WZA w dniu 30 października 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 2,0495 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 30 listopada 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,246 mln PLN.

WZA w dniu 26 kwietnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „C”, w dwóch transzach, o łącznej wartości 7,254 mln PLN. 1 lipca 1993 roku uruchomiono Oddział w Żukowie koło Gdańska. 21 września 1993 roku została zarejestrowana I transza serii „C”, o wartości 1,754 mln PLN. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1993 zysk netto w wysokości ponad 1,3 mln PLN.

7 stycznia 1994 roku ponownie¹ zarejestrowano I transzę akcji serii „C” o wartości 1,754 mln PLN. WZA w dniu 30 kwietnia 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 5,8685 mln PLN oraz o zmianie wartości nominalnej akcji z 500,00 PLN na 5,00 PLN. Emisja ta i zmiana wartości nominalnej akcji nie zostały zarejestrowane do końca roku 1994. 14 października 1994 roku Bank objął 48,5% akcji i głosów na WZA spółki Inwestycje Kapitałowe SA, płacąc za nie 0,097 mln PLN. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln PLN i dzielił się na 8.792 akcje imienne oraz 1.208 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 500,00 PLN każda. Bank wypracował w roku 1994 zysk netto w wysokości ponad 3,2 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 21,3%.

1 stycznia 1995 roku otwarto Oddział w Elblągu. 24 maja 1995 roku zarejestrowano oddziały w Gdyni, Elblągu i Żukowie. 31 maja 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 10,8685 mln PLN i dzielił się na 2.173.700 akcji o wartości nominalnej 5,00 PLN. Bank wypracował w roku 1995 zysk netto w wysokości ponad 6,5 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 51,5%.

10 maja 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Gmina Gdynia	26,30%
Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA	13,56%
Quantum Industrial Partners LDC	7,50%
K-A International Partnership	6,76%
Acorn International	6,09%
Killington Investment Ltd.	5,73%
Pozostali akcjonariusze	34,06%
RAZEM	100,0%

¹ W rejestrze sądowym, ta dziwna, dwukrotna rejestracja tej transzy zapisana jest pod pozycjami 5 i 7, bez dodatkowych, wyjaśniających ich przyczynę komentarzy.

31 maja 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” o wartości 5,5 mln PLN. 10 lipca 1996 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinku. 21 sierpnia 1996 roku Komisja Papierów Wartościowych dopuściła akcje Banku do obrotu giełdowego. 18 września 1996 roku odbyło się pierwsze notowanie akcji Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 16,3685 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Gmina Gdynia	19,93%	22,25%
Poland Growth Fund K-A International	9,75%	9,39%
Partnership LP	6,13%	5,90%
Acorn International	5,52%	5,32%
Powszechna Kasa Oszczędności bank państwowy	5,35%	5,15%
Pozostali akcjonariusze	53,32%	51,99%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości ponad 8,0 mln PLN i wypłacił akcjonariuszom dywidendę w wysokości ponad 3,2 mln PLN. Na koniec roku 1996 współczynnik wypłacalności wyniósł 43,0%.

21 marca 1997 roku uruchomiono nową siedzibę Centrali Banku. 17 kwietnia 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Kielecką 2 w Gdyni. 17 lipca 1997 roku Bank zaangażował się kapitałowo w Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych „Pomierania” SA, obejmując za 0,202 mln PLN 45,4% akcji i głosów na WZA tej spółki. Kapitał akcyjny Banku w roku 1997 nie uległ zmianie. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 7,3 mln PLN i wypłacił dywidendy za rok 1997 w kwocie 1,636850 mln PLN. Na koniec roku 1997 współczynnik wypłacalności wyniósł 27,11%. Na koniec roku 1997 Bank prowadził działalność w 7 placówkach.

19 stycznia 1998 roku Bank, angażując 0,15 mln PLN, objął 30,0% akcji i głosów na WZA spółki BK Leasing SA. Największym inwestorem krajowym w Banku była Gmina Gdynia. Inwestorami

zagranicznymi, według struktury akcjonariatu na dzień 24 stycznia 1998 roku, były trzy fundusze:

- Poland Growth Fund (L) Limited² – 9,4% głosów,
- K.A. International Partnership³ – 5,91% głosów,
- Acorn International⁴ – 4,12% głosów

na WZA. W styczniu 1998 roku WZA Banku podjęło decyzję o nowej emisji akcji serii „F” o wartości nie większej niż 10,0 mln PLN. Emisja ta nie doszła do skutku. 19 stycznia 1998 roku Bank objął pakiet akcji założycielskich spółki BK Leasing SA. 25 maja 1998 roku Bank zaangażował 6,075 mln PLN w akcje Banku Społem SA. Pozwoliło to objąć mu 35,0% akcji i uzyskać 28,9% głosów na WZA tego banku. 29 maja 1998 roku zarejestrowano Oddział w Rumi. WZA Banku w dniu 14 sierpnia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości od 0,5 do 11,0 mln PLN, skierowanej częściowo (II transza) do inwestora strategicznego. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1998. Na koniec roku 1998 Bank posiadał akcje następujących spółek, traktowanych jako inwestycje strategiczne:

- Inwestycje Kapitałowe SA,
- BK Leasing SA,
- Bank Społem SA,
- Grupa Zarządzająca Pomerania SA.

Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1998 zmianie i wynosił nadal 16,3685 mln PLN. 31 grudnia 1998 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w głosach
Gmina Gdynia	19,93%	22,28%
Poland Growth Fund	9,75%	9,40%
K.A. International Partnership L.P.	6,13%	5,91%
Pozostali akcjonariusze	64,19%	62,41%
RAZEM	100,0%	100,0%

- ² Była spółką z ograniczoną odpowiedzialnością prawa Federalnego Terytorium Labuan, Malezja.
- ³ Jest funduszem inwestycyjnym, działającym według prawa amerykańskiego, inwestującym na całym świecie. Fundusz ten jest jednym z funduszy zarządzanych przez Weiss International Management.
- ⁴ Jest częścią Acorn Investment Trust. Jest firmą inwestycyjną, działającą według prawa amerykańskiego.

W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 7,8 mln PLN. Podobnie jak rok wcześniej Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1998 w kwocie 1,636850 mln PLN. Na koniec roku 1998 współczynnik wypłacalności wyniósł 16,81%. 15 stycznia 1999 roku nastąpiło otwarcie II Oddziału w Gdyni. Tego samego dnia Bank otrzymał, jako pierwszy bank w Polsce, Międzynarodowy Certyfikat Jakości ISO 9002. 21 stycznia 1999 roku dokonano sądowej rejestracji II Oddziału w Gdyni. 14 kwietnia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Stargardzie Gdańskim. 19 kwietnia 1999 roku Bank zbył cały posiadany pakiet akcji spółki SZEPTEL SA. WZA w dniu 29 maja 1999 roku postanowiło o zmianie rodzaju akcji Banku, określając 121.603 akcje jako akcje imienne uprzywilejowane, 169.300 akcji jako akcje imienne i 2.982.797 akcji jako akcje na okaziciela. W dniu 1 lipca 1999 roku została podpisana umowa subskrypcyjno-inwestycyjna, na mocy której nordycka grupa bankowa Nordbanken AB (publ) objęła akcje nowej emisji Banku serii „G” o wartości 0,704265 mln PLN. 27 września 1999 roku zarejestrowano zmianę rodzaju akcji Banku, zgodnie z decyzjami z dnia 29 maja 1999 roku. 29 października 1999 roku nastąpiła rejestracja emisji serii „F” i „G”. W grudniu 1999 roku kontrolę kapitałową nad Bankiem przejął Nordbanken, wchodzący w skład fińsko-szwedzkiej Grupy MeritaNordbanken. Kapitał akcyjny Banku w dniu 31 grudnia 1999 roku wynosił 27,072765 mln PLN. 31 grudnia 1999 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w głosach
Nordbanken AB (publ)	51,12%	49,99%
Gmina Gdynia	12,05%	13,66%
Poland Growth Fund (L) Limited	5,89%	5,77%
Pozostali akcjonariusze	30,94%	30,58%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości 9,3 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1999 w kwocie 2,707 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku na koniec roku 1999 wynosił 31,7%.

19 stycznia 2000 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku oraz zmianę siedziby Oddziału w Starogardzie Gdańskim. 18 kwietnia 2000 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. WZA w dniu 18 maja 2000 roku zadecydowało o emisji akcji serii „H” o wartości 20,0539 mln PLN. Na WZA w dniu 18 maja 2000 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Nordbanken AB oraz Gmina Gdynia. 22 maja 2000 roku Bank otrzymał zawiadomienie o braku zastrzeżeń Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do zamiaru łączenia, polegającego na nabyciu przez Nordbanken AB z siedzibą w Sztokholmie akcji Banku, powodujących przekroczenie 50% głosów na WZA. 7 czerwca 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego udzieliła zezwolenia na nabycie przez Nordbanken AB akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 66%, ale nie więcej niż 75%, głosów na WZA Banku. 21 czerwca 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Nordbanken AB pakietu akcji, zapewniającego przekroczenie 50% głosów na WZA Banku. 20 września 2000 roku Nordbanken AB wezwał do sprzedaży akcji Banku. Na podstawie umowy z dnia 5 października 2000 roku Bank nabył od spółki Inwestycje Kapitałowe SA cały posiadany przez tę spółkę pakiet akcji spółki BK Leasing SA. Po tej transakcji Bank posiadał 100% akcji i głosów na WZA spółki. 9 października 2000 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „H”. 13 października 2000 roku Bank poinformował, że w odpowiedzi na wezwanie do sprzedaży akcji, ogłoszone przez Nordbanken AB, cały posiadany dotąd pakiet akcji Banku sprzedała spółka Poland Growth Fund (L) Ltd. Pakiet ten stanowił 5,89% akcji Banku sprzed rejestracji podwyższenia kapitału, a 3,39% kapitału, liczone po rejestracji podwyższenia kapitału z dnia 9 października 2000 roku. W dniu 12 października 2000 roku Nordbanken AB poinformował o posiadaniu 48,58% akcji Banku. Udział ten nie uwzględniał akcji emisji serii „H”, która do tego dnia nie wpłynęła na jego rachunek inwestycyjny. 16 października 2000 roku, również w odpowiedzi na ogłoszone wezwanie, znaczący pakiet akcji Banku sprzedała Gmina Miasta Gdynia. Po tej transakcji Gmina Miasta Gdynia posiadała 1,17% kapitału akcyjnego Banku. Po tej transakcji i zapisaniu na rachunku inwestycyjnym

akcji emisji serii „H” 20 października 2000 roku Nordbanken AB posiadał akcje Banku, stanowiące 91,13% kapitału i dające mu prawo do wykonywania 90,97% głosów na WZA Banku. Ze względu na inne ograniczenia – wynikające z posiadanych zezwoleń (Komisji Nadzoru Bankowego – ograniczenie do 75% głosów) i umowne (z Bankiem z roku 1999) – Nordbanken AB wykonywał do 29 października 2001 roku jedynie 49,99% głosów na WZA Banku. 16 listopada 2000 roku Rada Nadzorcza Banku upoważniła Zarząd Banku do złożenia oferty nabycia akcji Banku Własności Pracowniczej – UNIBANK SA, uprawniających do wykonywania 100% głosów na WZA tego banku. 8 grudnia 2000 roku Nordbanken AB (publ), w ramach wezwania do sprzedaży, nabył kolejny pakiet akcji Banku. Po tych transakcjach posiadał akcje Banku, stanowiące 94,05% kapitału i dające prawo do wykonywania 93,91%⁵ głosów na WZA Banku. Kapitał zakładowy Banku na koniec roku 2000 wynosił 47,126665 mln PLN. 31 grudnia 2000 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w głosach
Nordbanken AB (publ)	94,05%	93,91%*
Pozostali akcjonariusze	5,95%	6,09%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Nordbanken AB (publ) wykonywał, do 29 października 2001 roku, 49,99% głosów na WZA Banku.

W roku 2000 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2000. Współczynnik wypłacalności Banku na koniec roku 2000 wynosił 44,13%. Zatrudnienie wynosiło 260 osób.

W marcu 2001 roku Bank poinformował, że zamierza zmienić nazwę na Nordea Bank Polska SA. WZA Banku w dniu 19 kwietnia 2001 roku przyjęło uchwałę o zmianie nazwy Banku na **Nordea Bank Polska SA**. 23 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na zmianę w statucie Banku, polegającą na zmianie

⁵ Ograniczone do 75%.

nazwy na **Nordea Bank Polska SA**. Postanowieniem sądu z dnia 26 czerwca 2001 roku Bank wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000021828. 26 czerwca 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na Nordea Bank Polska SA. 27 czerwca 2001 roku Bank nabył pakiet akcji Bank Własności Pracowniczej – Unibank SA. Po tej transakcji Bank posiadał 98,09% akcji Bank Własności Pracowniczej – Unibank SA. 30 sierpnia 2001 roku Zarząd Banku podpisał umowę z Zarządem Banku Własności Pracowniczej – Unibank SA o współpracy w procesie łączenia się banków. 26 października 2001 roku Bank wystąpił z wnioskiem do Komisji Nadzoru Bankowego o wydanie zezwolenia na nabycie przez Nordbanken AB (publ) akcji Banku, pozwalających na wykonywanie ponad 75% głosów na WZA Banku. 14 listopada 2001 roku Bank dokonał nabycia 356 sztuk akcji własnych celem wydania ich mniejszościowym akcjonariuszom Banku Własności Pracowniczej – Unibank SA. 23 listopada 2001 roku podjęta została uchwała o nowej emisji akcji Banku serii „I” o wartości 37,5 mln PLN. 6 grudnia 2001 roku Bank podpisał generalną umowę z Towarzystwem Ubezpieczeniowym Europa SA o ubezpieczaniu kredytów na cele mieszkaniowe, udzielanych przez Bank. WZA Banku w dniu 7 grudnia 2001 roku podjęło uchwałę o połączeniu z Bankiem Własności Pracowniczej – Unibank SA, poprzez przeniesienie całego majątku Banku Własności Pracowniczej – Unibank SA na Bank, w zamian za akcje Banku, przekazane mniejszościowym akcjonariuszom przejmowanego banku. 12 grudnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Bankiem Własności Pracowniczej – Unibank SA. WZA Banku w dniu 18 grudnia 2001 roku podjęło uchwałę o skierowaniu emisji akcji serii „I” do Nordea Bank Sweden AB (publ)⁶. 19 grudnia 2001 roku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zezwoliło Bankowi na przejęcie Banku Własności Pracowniczej – Unibank SA. W grudniu 2001 roku Bank nabywał akcje własne celem ich wydania akcjonariuszom mniejszościowym Banku Własności

⁶ Dawniej: Nordbanken AB (publ).

Pracowniczej – Unibank SA. 21 grudnia 2001 roku zarejestrowane zostało połączenie Banku z Bankiem Własności Pracowniczej – Unibank SA. Zarejestrowany kapitał zakładowy Banku na koniec roku 2001 wynosił 47,126665 mln PLN. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 1,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2001. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 22,59%.

2 stycznia 2002 roku dokonano przeniesienia 0,08% akcji Banku na mniejszościowych akcjonariuszy Banku Własności Pracowniczej – Unibank SA. 10 stycznia 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na wykonywanie przez Nordea Bank Sweden AB (publ) ponad 75% głosów na WZA Banku. 28 stycznia 2002 roku wprowadzono do oferty Banku elektroniczny pakiet produktowy pod nazwą „eFirma”. 6 lutego 2002 roku dokonano przydziału akcji serii „I” w całości Nordea Bank Sweden AB (publ). 9 marca 2002 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „I”. 27 marca 2002 roku na rachunku papierów wartościowych, należącym do Nordea Bank Sweden AB (publ), zapisano akcje Banku serii „I”. Udział Nordea Bank Sweden AB (publ) w kapitale Banku wynosił 96,67%, co dawało prawo do wykonywania 96,59% głosów na WZA. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 84,626665 mln PLN i składał się z 14.303 akcji imiennych uprzywilejowanych, 149.253 akcji imiennych zwykłych oraz 16.761.777 akcji zwykłych na okaziciela. W roku 2002 Bank wygenerował stratę netto w wysokości około 33,5 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 34,30%.

Na WZA w dniu 8 stycznia 2003 roku jedynym akcjonariuszem, posiadającym co najmniej po 5% ogólnej liczby głosów, był Nordea Bank Sweden AB (publ), który posiadał 16.433.252 głosów (97,01% głosów na WZA). W dniu 14 stycznia 2003 r. do Sądu Rejonowego w Gdańsku z siedzibą w Gdyni, XVI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, został złożony plan połączenia Nordea Bank Polska SA z LG Petro Bank SA z dnia 13 stycznia 2003 roku, sporządzony na podstawie art. 498 i art. 499 Kodeksu Spółek Handlowych. Zgodnie z jego zapisami połączenie miało nastąpić w drodze przejścia przez Nordea Bank Polska SA spółki LG Petro Bank

SA w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt. 1 Kodeksu Spółek Handlowych, tj. poprzez przeniesienie całego majątku LG Petro Bank SA na Nordea Bank Polska SA w zamian za akcje, które Nordea Bank Polska SA wyda akcjonariuszom LG Petro Bank SA. W wyniku połączenia miał przestać istnieć LG Petro Bank SA, którego majątek miał być przeniesiony na Nordea Bank Polska SA. Podstawą połączenia miały być bilanse Nordea Bank Polska SA i LG Petro Bank SA na dzień 10 grudnia 2002 roku. Przeniesienie majątku LG Petro Bank SA nastąpić miało w dniu wpisania połączenia do rejestru Nordea Bank Polska SA. Zarządy Banków podjęły uchwały, iż akcje Nordea Bank Polska SA zostaną wydane akcjonariuszom LG Petro Bank SA w proporcji do posiadanych przez nich akcji LG Petro Bank SA, przy zastosowaniu następującego stosunku wymiany akcji: w zamian za każdą 1 akcję LG Petro Bank SA – 0,75 akcji Nordea Bank Polska SA. Zgodnie z planem połączenia kapitał zakładowy Nordea Bank Polska SA wskutek połączenia się z LG Petro Bank SA podwyższony miał być o kwotę od 83,461875 mln PLN do 83,56543 mln PLN w drodze emisji akcji na okaziciela serii „J”, z przeznaczeniem dla akcjonariuszy LG Petro Bank SA. 18 marca 2003 roku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Decyzją numer 345/03 wydało zezwolenie Bankowi, jako spółce przejmującej, na nabycie w formie łączenia spółek poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą prawa użytkowania wieczystego gruntu, prawa własności budynków i innych urządzeń, wzniesionych na gruncie oraz prawa własności nieruchomości, będących w użytkowaniu wieczystym, bądź stanowiących własność spółki LG Petro Bank SA z siedzibą w Łodzi, jako spółki przejmowanej. WZA w dniu 27 marca 2003 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku, jako przejmującym, z LG Petro Bank SA, jako przejmowanym. Zgodnie z uchwałą WZA kapitał zakładowy Banku wskutek połączenia się z LG Petro Bank SA podwyższony miał być o kwotę od 83,461875 mln PLN do 83,56543 mln PLN w drodze emisji od 16.692.375 do 16.713.086 akcji na okaziciela serii „J” o nominalnej wartości 5,00 PLN każda z przeznaczeniem dla akcjonariuszy LG Petro Bank SA. Na WZA w dniu 27 marca 2003 roku największym akcjonariuszem Banku był Nordea Bank Sweden AB (publ), dyspo-

nujący 97,01% głosów na WZA. 4 czerwca 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego Uchwałą numer 164/KNB/03 wyraziła zgodę na połączenie Nordea Bank Polska SA z siedzibą w Gdyni i LG Petro Bank SA z siedzibą w Łodzi przez przeniesienie majątku LG Petro Bank SA na Nordea Bank Polska SA w zamian za akcje Nordea Bank Polska SA, które Nordea Bank Polska SA miał wydać akcjonariuszom LG Petro Bank SA. Na WZA w dniu 26 czerwca 2003 roku największym akcjonariuszem Banku był Nordea Bank Sweden AB (publ), który posiadał wówczas 97,01% kapitału Banku. 30 czerwca 2003 roku zarejestrowano połączenie LG Petro Bank SA z Nordea Bank Polska SA poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej, którą była LG Petro Bank SA z siedzibą w Łodzi, na spółkę przejmującą, czyli Nordea Bank Polska SA z siedzibą w Gdyni. Według stanu na 15 lipca 2003 roku Nordea Bank Sweden AB (publ) posiadał 98,35% kapitału Banku, co dawało mu prawo do wykonywania 98,31% głosów na WZA. 23 lipca 2003 roku Nordea Bank Sweden AB (publ) nabył 9.000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii „A” Banku. Po tej transakcji Nordea Bank Sweden AB (publ) posiadał 98,38% udziału w kapitale zakładowym Banku. 2 września 2003 roku zarejestrowano zniesienie uprzywilejowania 14.303 imiennych akcji założycielskich Banku. 9 września 2003 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na prowadzenie przez Bank działalności maklerskiej. W roku 2003 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 10,9 mln PLN.

11. 1.Przejęcie Banku Własności Pracowniczej–Unibank SA

Data: 2 stycznia 2002

Najeźdźca: NORDEA BANK POLSKA SA

Ofiara: Bank Własności Pracowniczej–Unibank SA

Bank Własności Pracowniczej–Unibank SA www.bank-bwp.com.pl powstał na podstawie Decyzji Narodowego Banku Polskiego z dnia 5 lipca 1990 roku jako Bank Własności Pracowni-

czej SA. Akt notarialny założycielski Spółki sporządzono 6 sierpnia 1990 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 17 września 1990 roku. Bank był zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem rejestru RHB 4960. Kapitał założycielski wyniósł 5,0 mln PLN i dzielił się na 5.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Kapitał założycielski został wpłacony przed zarejestrowaniem w całości. Pierwszym Prezesem Zarządu został Bogdan Wilski. 26 listopada 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000063170.

Centrala Banku mieściła się w Gdańsku przy ulicy Na Ostrowiu 1. Ostatnim Prezesem Zarządu od roku 1995 był Kazimierz Głowacki.

Na koniec roku 1990 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln PLN.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 lipca 1991 roku.

10 kwietnia 1992 roku zarejestrowano I Oddział w Gdańsku. W roku 1992 nie było zmian wysokości kapitału akcyjnego.

Według stanu na 15 marca 1993 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Wielkopolski Bank Kredytowy SA (10% kapitału), Gdańskie Zakłady Rafineryjne, Gdańska Stocznia Remontowa, Morski Port Handlowy w Gdańsku i Stocznia Szczecińska. WZA w dniu 17 maja 1993 roku postanowiło o zmianie nominału akcji serii „A” z 1.000,00 PLN na 10,00 PLN oraz o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji imiennych serii „B” o wartości 0,379 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 16 grudnia 1993 roku. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,379 mln PLN i składał się z 537.900 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda.

21 marca 1994 roku zarejestrowano oddziały Banku w Tczewie i Sierakowicach. WZA w dniu 19 maja 1994 roku uchwaliło zmianę akcji imiennych serii „A” i „B” na akcje uprzywilejowane co do głosu; na każdą z tych akcji przypadało 5 głosów na WZA. Zmianę tę zarejestrowano 14 października 1994 roku. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,379 mln PLN.

WZA w dniu 23 maja 1997 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji na okaziciela serii „C” 1,66862 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 28 sierpnia 1997 roku. Na koniec roku 1997 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 7,04762 mln PLN.

W marcu 1998 roku Bank podpisał umowę z inwestorami, mającymi objąć jego akcje nowej emisji. Największym akcjonariuszem miał zostać duński UNIBANK. WZA w dniu 23 lipca 1998 roku postanowiło o zmianie akcji serii „C” z akcji na okaziciela w akcje imienne, uprzywilejowane co do głosu.

16 lutego 1999 roku została zarejestrowana zmiana, dotycząca przekształcenia akcji serii „C” z akcji na okaziciela w akcje imienne, uprzywilejowane co do głosu. W marcu 1999 zostały podpisane umowy inwestycyjne z Unibank A/S z Kopenhagi, IFC z Waszyngtonu oraz z duńskim IO Fund. WZA w dniu 29 kwietnia 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji imiennych, uprzywilejowanych co do głosu serii „D” o wartości 16,25999 mln PLN. 28 czerwca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie, a 6 lipca 1999 roku – II Oddział w Gdańsku. 6 sierpnia 1999 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „D”. WZA w dniu 31 sierpnia 1999 roku postanowiło o zmianie nazwy **Banku na Bank Własności Pracowniczej-Unibank SA**. Zmiana ta została zarejestrowana 18 października 1999 roku. 8 listopada 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Warszawie. Na koniec roku 1999 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 23,30761 mln PLN.

Pod koniec roku 2000 Bank Komunalny SA w Gdyni złożył ofertę nabycia akcji Banku, uprawniających do wykonywania 100% głosów na WZA Banku. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 23,30761 mln PLN. Na koniec roku 2000 Bank posiadał 5 oddziałów: dwa w Gdańsku oraz w Warszawie, w Tczewie i w Sierakowicach oraz 4 punkty obsługi bankowej: dwa w Gdańsku oraz w Tczewie i w Sierakowicach

1 marca 2001 roku poinformowano, że pozytywnie na ofertę Banku Komunalnego SA w Gdyni odpowiedzieli akcjonariusze, posiadający łącznie 97,28% głosów na WZA Banku. 15 marca 2001

roku Bank wystąpił w imieniu Banku Komunalnego SA do Komisji Nadzoru Bankowego o wydanie zezwolenia na nabycie przez Bank Komunalny SA 100% akcji Banku. 11 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego udzieliła zezwolenia na nabycie przez Bank Komunalny SA akcji Banku, uprawniających do wykonywania powyżej 75% głosów na WZA Banku. 11 czerwca 2001 roku Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wyraził zgodę na nabycie przez Bank Komunalny SA akcji Banku, stanowiących 97,7% jego kapitału zakładowego. 27 czerwca 2001 roku Nordea Bank Polska SA⁷ nabył pakiet akcji Banku. Po tej transakcji Nordea Bank Polska SA posiadał 98,09% akcji Banku. 30 sierpnia 2001 roku Zarząd Banku podpisał umowę z Zarządem Nordea Bank Polska SA o współpracy w procesie łączenia się banków. Postanowieniem Sądu z 26 listopada 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000063170. W dniu 7 grudnia 2001 roku WZA Banku podjęło uchwałę o połączeniu z Nordea Bankiem Polska SA poprzez przeniesienie całego majątku Banku na Nordea Bank Polska SA w zamian za akcje Nordea Bank Polska SA, wydane mniejszościowym akcjonariuszom Banku. 12 grudnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała zezwolenie na połączenie obydwu banków. 21 grudnia 2001 roku zarejestrowane zostało połączenie Banku z Nordea Bank Polska SA. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy banku wynosił 23,30761 mln PLN.

2 stycznia 2002 roku dokonano wpisu połączenia do Krajowego Rejestru Sądowego i przeniesienia 0,08% akcji Nordea Bank Polska SA na mniejszościowych akcjonariuszy Banku. Z tą datą Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

⁷ Do 26 czerwca 2001 – Bank Komunalny SA.

11. 2.Przejęcie LG Petro Bank SA

Data: 30 czerwca 2003

Najeźdźca: NORDEA BANK POLSKA SA

Ofiara: LG Petro Bank SA

LG Petro Bank SA www.lgpetro.com.pl powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 18 września 1990 jako Łódzkie Towarzystwo Kredytowe SA. 22 października 1990 roku sporządzono założycielski akt notarialny. 28 listopada 1990 roku Bank zarejestrowano w Sądzie Rejonowym w Łodzi pod numerem RHB 2893. Kapitał założycielski wyniósł 1,434 mln PLN i dzielił się na 1.434 akcje imienne o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem zarządu został Lech Wejman. 8 sierpnia 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000034465.

Centrala Banku mieściła się w Łodzi; początkowo przy ulicy Piotrkowskiej 148/150, a ostatnio przy ulicy Rzgowskiej 34/36. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Kang Won Lee. Ostatnim Prezesem Zarządu był Dong Chang Park.

6 marca 1991 roku zarejestrowano oddziały w Łodzi i Pabianicach. Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 11 marca 1991 roku. WZA w dniu 7 grudnia 1991 roku podjęło decyzję o III emisji akcji Banku o wartości 1,16 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,343 mln PLN.

17 lutego 1992 roku zarejestrowano III emisję akcji. Emisja ta została objęta częściowo aportem o wartości 0,35 mln PLN. 4 sierpnia 1992 roku zarejestrowano Oddział w Bydgoszczy. WZA w dniu 27 sierpnia 1992 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 3,5 mln PLN. 30 września 1992 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o 3,5 mln PLN oraz zmianę siedziby Oddziału w Bydgoszczy. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 6,05 mln

PLN i dzielił się na 6.050 akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1992 wynosił 29,6%.

27 stycznia 1993 roku zarejestrowano oddziały w Poznaniu i Kleszczowie. 4 marca 1993 roku, po pozyskaniu udziału dwóch dużych przedsiębiorstw państwowych (Centrali Przemysłu Naftowego i Kopalni Węgla Brunatnego „Bełchatów”), podjęto decyzję o zmianie nazwy Banku na PETROBANK SA, o zmianie wartości nominalnej akcji z 1.000,00 PLN na 10,00 PLN oraz o podwyższeniu kapitału akcyjnego o kwotę 6,45 mln PLN. 24 marca 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 6,45 mln PLN. WZA w dniu 31 maja 1993 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 12,5 mln PLN. 27 września 1993 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na PETROBANK SA oraz możliwość stosowania nazwy skróconej „PTR-B”. 1 października 1993 roku decyzja o zmianie nazwy Banku uzyskała akceptację Narodowego Banku Polskiego. 15 listopada 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 12,5 mln PLN. Kapitał został częściowo opłacony aportem o wartości 0,8 mln PLN, wniesionym przez Spółdzielnię Pracy „Czystość” w Łodzi. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 25,0 mln PLN i dzielił się na 2.500.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Wypracowany w roku 1993 zysk netto wyniósł ponad 4,1 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1993 wynosił 56,6%.

WZA w dniu 4 lipca 1994 roku postanowiło o VI emisji akcji o wartości 23,46716 mln PLN oraz o VII emisji akcji o wartości 1,9067 mln PLN. VI emisję akcji o wartości 23,46716 mln PLN zarejestrowano 13 lipca 1994 roku. 10 sierpnia 1994 roku zarejestrowano VII emisję akcji o wartości 1,9067 mln PLN, która została objęta aportem o wartości 2,8601 mln PLN. WZA w dniu 31 sierpnia 1994 roku podjęło decyzję o zmianie wartości nominalnej akcji z 10,00 PLN na 5,00 PLN oraz o oznaczeniu dotychczasowych emisji akcji symbolami literowymi od „A” do „G”, przy czym akcje serii „A” i „B” były akcjami imiennymi, a akcje pozostałych serii – akcjami na okaziciela. Zmiany te zostały zarejestrowane 12 września 1994 roku. Kapitał ak-

cyjny Banku na koniec roku 1994 wyniósł 50,37386 mln PLN i dzielił się na 10.074.772 akcje o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. Wypracowany w roku 1994 zysk netto wyniósł około 11,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1994 wynosił 68,2%.

26 kwietnia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. WZA w dniu 26 lipca 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 5,267385 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 31 lipca 1995 roku. 19 września 1995 roku zarejestrowano Oddział w Nowej Soli. 16 października 1995 roku miał miejsce giełdowy debiut Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych SA w Warszawie. 15 listopada 1995 roku zarejestrowano oddziały w Bełchatowie i Olsztynie. WZA w dniu 15 grudnia 1995 roku postanowiło o określeniu 381.340 akcji serii „B” akcjami zwykłymi imiennymi. 27 grudnia 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Bełchatowie. 29 grudnia 1995 roku zarejestrowano zmiany dotyczące akcji serii „B”. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wyniósł 55,641245 mln PLN, a wypracowany zysk netto ponad 16,6 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1995 w wysokości 9,0361 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1995 wynosił 36,1%.

25 stycznia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Bełchatowie. 8 lutego 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Kleszczowie. W roku 1996 Bank uzyskał pełne uprawnienia dewizowe. 18 czerwca 1996 miało miejsce podpisanie listu intencyjnego o nabyciu akcji nowej emisji przez koreańską Grupę LG. WZA w dniu 27 czerwca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „I” o wartości 55,64125 mln PLN. 20 listopada 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „I”, w całości objętą przez koreańską Grupę LG. W grudniu tego roku, w efekcie informacji o zaangażowaniu Grupy LG, w sposób istotny wzrósł giełdowy kurs akcji Banku⁸. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 111,282495 mln PLN i dzielił się na 22.256.499 akcji o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

⁸ Porównaj: (Dusza M., 1999): 125.

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
LG Investment Holdings B.V.	54,49%	54,49%
CPN	18,62%	18,62%
KWB Bełchatów	12,19%	12,19%
PP Totalizator Sportowy	5,12%	5,12%
Pozostali akcjonariusze	9,58%	9,58%
RAZEM	100,0%	100,0%

Wypracowany w roku 1996 zysk netto wyniósł ponad 7,6 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1996 w wysokości 3,5119 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1996 wynosił 61,2%. Na koniec roku 1996 Bank zatrudniał personel w liczbie 670,72 etatów – określonej w przeliczeniu na pełne etaty.

WZA w dniu 25 czerwca 1997 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **LG Petro Bank SA**. 8 sierpnia 1997 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku. 8 października 1997 roku otwarto Atrium Tower Center w Warszawie, gdzie znalazły swą siedzibę niektóre departamenty Centrali Banku. Kapitał akcyjny Banku w roku 1997 nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił nadal 111,282495 mln PLN. W dniu 31 grudnia 1997 roku struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Struktura udziałów
LG Investment Holdings BV	54,31%
CPN SA	18,62%
KWB Bełchatów	12,19%
Pozostali akcjonariusze	14,88%
RAZEM	100,0%

Wypracowany w roku 1997 zysk netto wyniósł ponad 14,6 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1997 w wysokości 6,797 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1997 wynosił 46,1%. Na koniec roku 1997 Bank zatrudniał personel w liczbie 740,85 etatów – określonej w przeliczeniu na pełne etaty.

13 listopada 1998 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę LG Leasing Polska Sp. z o.o. . Kapitał akcyjny Banku w roku 1998 nie uległ zmianie, podobnie jak zasadnicza struktura akcjonariatu. Wypracowany w roku 1998 zysk netto wyniósł ponad 18,7 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1998 w wysokości 7,88 mln PLN. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1998 wynosił 26,2%. Na koniec roku 1998 Bank zatrudniał 770 osób (749,1 etatu).

8 stycznia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Gdańsku. 1 marca 1999 roku uruchomiono 5 biur sprzedaży kredytów hipotecznych LG Habitat. 15 kwietnia 1999 roku Bank uzyskał zezwolenie na prowadzenie rachunku papierów wartościowych. 20 grudnia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Krakowie. Kapitał akcyjny Banku w roku 1999 nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił nadal 111,282495 mln PLN. W dniu 31 grudnia 1999 roku struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Struktura udziałów
LG Investment Holdings BV	54,31%
Polski Koncern Naftowy SA	18,62%
KWB Bełchatów	12,19%
Pozostali akcjonariusze	14,88%
RAZEM	100,0%

Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł ponad 24,153 mln PLN. Bank nie wypłacał akcjonariuszom dywidendy za rok 1999. Bank prowadził działalność w łódzkiej Centrali, 8 oddziałach oraz w 12 mniejszych jednostkach. Zatrudnienie na koniec roku 1999 wynosiło w przeliczeniu na pełne etaty 762,55 etatu. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 1999 wynosił 19,1%.

24 stycznia 2000 roku otwarto Centrum Hipoteczne LG Habitat w Łodzi. 14 lutego 2000 roku otwarto Oddział Operacyjny Banku w Krakowie. 5 kwietnia 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na wykonywanie przez Polski Koncern Naftowy SA powyżej 10%, ale nie więcej niż 20%, głosów na WZA Banku. 8 czerwca 2000 roku została zawarta umowa o współpracy Banku z Towarzystwem Ubezpieczeniowym Europa SA w zakresie ubezpie-

czania kredytów hipotecznych na cele mieszkaniowe udzielanych przez Bank. 9 czerwca 2000 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach. Na WZA w dniu 28 czerwca 2000 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Struktura udziałów
LG Investment Holdings BV	54,31%
PKN ORLEN SA	20,00%
KWB Bełchatów	12,19%
Pozostali akcjonariusze	13,50%
RAZEM	100,0%

30 czerwca 2000 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. W lipcu 2000 roku pojawiły się informacje prasowe o możliwości sprzedaży części akcji Banku innemu niż Grupa LG inwestorowi strategicznemu⁹. 26 lipca 2000 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie. 13 grudnia 2000 roku Bank nabył pakiet akcji Elektrociepłowni Będzin SA, dający mu prawo do 13,27% głosów na WZA tej spółki. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił nadal 111,282495 mln PLN. Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości ponad 27,5 mln PLN. Bank nie wypłacał akcjonariuszom dywidendy za rok 2000. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 2000 wynosił 14,4%.

22 stycznia 2001 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Szeptel SA, stanowiący 9,9% jej kapitału i dający prawo do wykonywania 9,47% głosów na WZA tej spółki. 2 lutego 2001 roku Bank nabył kolejny pakiet akcji Elektrociepłowni Będzin SA. Po tej transakcji udział Banku w kapitale tej spółki wzrósł do 15,30%. 5 marca 2001 roku została rozliczona transakcja sprzedaży przez Bank wszystkich akcji spółki Elektromontaż Północ SA. 9 kwietnia 2001 roku Bank zbył część posiadanych akcji Elektrociepłowni Będzin SA. Po tej transakcji posiadał 7,2% kapitału tej spółki. Na WZA w dniu 26 czerwca 2001 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: LG Investment Holdings BV, Polski Koncern Naftowy ORLEN SA, Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów oraz Energetyka Poznańska

⁹ Porównaj: (Tomaszkiewicz B., 2000).

SA. 17 lipca 2001 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane akcje spółki Elektrociepłownia Będzin SA. 8 sierpnia 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000034465. We wrześniu 2001 roku pojawiły się kolejne informacje o zainteresowaniu nabyciem akcji Banku przez Grupę Nordea. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Banku wynosił 111,282495 mln PLN. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 2,5 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2001. Współczynnik wypłacalności na koniec roku 2001 wynosił 12,9%.

Na WZA w dniu 7 lutego 2002 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: LG Investment Holdings BV, PKN ORLEN SA, KWB Bełchatów oraz Energetyka Poznańska SA. 15 kwietnia 2002 roku poinformowano oficjalnie o zamiarze nabycia akcji Banku przez Grupę Nordea. Na WZA w dniu 19 kwietnia 2002 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: LG Investment Holdings BV, Polski Koncern Naftowy ORLEN SA, Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów”. 7 maja 2002 roku została zawarta warunkowa umowa nabycia przez Grupę Nordea pakietu 54,3% akcji Banku od Grupy LG. 26 lipca 2002 roku Bank nabył pakiet akcji Muza SA. Po tej transakcji Bank posiadał 5,88% kapitału tej Spółki oraz mógł wykonywać 5,12 % ogólnej liczby głosów na WZA. 7 sierpnia 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła Nordea Bank Sweden AB (publ) z siedzibą w Sztokholmie na wykonywanie ponad 75% głosów na zgromadzeniu akcjonariuszy Banku. 13 sierpnia 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła Nordea Bank Sweden AB (publ) na nabycie akcji upoważniających do wykonywania ponad 50% głosów na WZA Banku. 24 września 2002 roku Nordea Bank Sweden AB (publ) zawarła z Polskim Koncernem Naftowym Orlen SA, Energetyką Poznańską SA oraz KWB Bełchatów SA warunkowe umowy nabycia akcji, na podstawie których Nordea Bank Sweden AB (publ) miał zakupić 37,2 procent akcji Banku. 1 października 2002 roku Nordea Bank Sweden AB (publ) ogłosił publiczne wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji Banku po cenie 21 złotych za jedną akcję, skierowa-

ne do wszystkich akcjonariuszy Banku. 17 października 2002 roku na wezwanie to odpowiedziało 99,5% dotychczasowych akcjonariuszy Banku. 21 października 2002 roku ogłoszono zamiar połączenia Banku z Nordea Bank Polska SA. 25 października 2002 roku posiadane pakiety akcji Banku sprzedali między innymi: członkowie zarządu Banku, Polski Koncern Naftowy ORLEN SA (19,9973% kapitału zakładowego), Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” SA w Rogowcu (12,19% kapitału zakładowego) oraz LG Investment Holdings BV (54,31% kapitału zakładowego). Po tych transakcjach Nordea Bank Sweden AB (publ) posiadał pakiet akcji, stanowiący 99,50% kapitału zakładowego i uprawniający do wykonywania 99,50% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. 2 listopada 2002 roku Nordea Bank Sweden AB (publ) ogłosił drugie publiczne wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji Banku po cenie 21 złotych za jedną akcję, skierowane do wszystkich akcjonariuszy Banku. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Banku wynosił 111,282495 mln PLN. W roku 2002 Bank wygenerował stratę netto w wysokości ponad 22,6 mln PLN.

Na WZA w dniu 6 stycznia 2003 roku akcjonariuszem, posiadającym co najmniej 5% ogólnej liczby głosów, była NORDEA BANK SWEDEN AB (Publ), Hamngatan 10, 105-71 Sztokholm, Szwecja, której przysługiwały 22.173.652 głosy z posiadanych akcji. W dniu 14 stycznia 2003 roku do Sądu Rejonowego w Gdańsku z siedzibą w Gdyni, XVI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego został złożony plan połączenia Nordea Bank Polska SA z LG Petro Bank SA z dnia 13 stycznia 2003 roku. Zgodnie z jego zapisami połączenie miało nastąpić w drodze przejęcia przez Nordea Bank Polska SA spółki LG Petro Bank SA poprzez przeniesienie całego majątku LG Petro Bank SA na Nordea Bank Polska SA w zamian za akcje, które Nordea Bank Polska SA miał wydać akcjonariuszom LG Petro Bank SA. W wyniku połączenia miał przestać istnieć LG Petro Bank SA, którego majątek miał być przeniesiony na Nordea Bank Polska SA. Podstawą połączenia miały być bilanse Nordea Bank Polska SA i LG Petro Bank SA na dzień 10 grudnia 2002 roku. Przeniesienie majątku LG Petro Bank SA miało nastąpić w dniu wpisania połączenia do rejestru Nordea Bank Polska SA. Zarządy Banków podjęły uchwały, iż akcje Nordea Bank Polska SA zo-

staną wydane akcjonariuszom LG Petro Bank SA w proporcji do posiadanych przez nich akcji LG Petro Bank SA, przy zastosowaniu następującego stosunku wymiany akcji: w zamian za każdą 1 (jedną) akcję LG Petro Bank SA – 0,75 (siedemdziesiąt pięć setnych) akcji Nordea Bank Polska SA. W dniach 29-31 stycznia 2003 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki Szeptel SA. WZA w dniu 27 marca 2003 roku podjęło uchwałę o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z Nordea Bank Polska SA, jako przejmującym. W wyniku połączenia akcjonariusze LG Petro Bank SA mieli otrzymać akcje na okaziciela Nordea Bank Polska SA, w proporcji do posiadanych przez nich akcji LG Petro Bank SA, przy zastosowaniu parytetu wymiany akcji: w zamian za każdą 1 (jedną) akcję LG Petro Bank SA – 0,75 (siedemdziesiąt pięć setnych) akcji Nordea Bank Polska SA według stanu posiadania akcji LG Petro Bank SA w dniu, który zgodnie z regulacjami Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych SA stanowić będzie dzień referencyjny. Podstawą określenia parytetu wymiany była wartość majątku łączących się spółek na dzień 10 grudnia 2002 roku, odniesiona do wartości skorygowanych aktywów netto spółek. Na WZA w dniu 28 maja 2003 roku jedynym akcjonariuszem, posiadającym co najmniej 5% ogólnej liczby głosów, był NORDEA BANK SWEDEN AB (Publ), któremu przysługiwały 22.173.652 głosy z posiadanych akcji. 4 czerwca 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego Uchwałą nr 164/KNB/03 wyraziła zgodę na połączenie Nordea Bank Polska SA z siedzibą w Gdyni i LG Petro Bank SA z siedzibą w Łodzi przez przeniesienie majątku LG Petro Bank SA na Nordea Bank Polska SA w zamian za akcje Nordea Bank Polska SA, które Nordea Bank Polska SA miał wydać akcjonariuszom LG Petro Bank SA. 11 czerwca 2003 roku Zarząd Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA podjął Uchwałę numer 177/2003 o zawieszeniu obrotu akcjami spółki LG Petro Bank SA, począwszy od sesji giełdowej w dniu 17 czerwca 2003 roku do dnia wykluczenia tych akcji z obrotu giełdowego przez Radę Giełdy. **30 czerwca 2003** roku zarejestrowano połączenie LG Petro Bank SA z Nordea Bank Polska SA poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej, którą była LG Petro Bank SA z siedzibą w Łodzi, na spółkę przejmującą, czyli Nordea Bank Polska SA z siedzibą w Gdyni. W dniu tym, w związku z zarejestrowanym połączeniem, nastąpiło wykreślenie Banku z rejestru.

Suplement 12

PRZEJĘCIA ING BANKU ŚLĄSKIEGO SA

ING Bank Śląski SA www.ing.pl powstał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów¹ z dnia 11 kwietnia 1988 jako Bank Śląski w Katowicach. Fundusz statutowy Banku wyniósł 92,6 mln PLN. Prezesem Banku został Marian Rajczyk. 14 maja 1991 roku Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Bank Śląski w Katowicach SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 8 października 1991 roku. 18 października 1991 roku Bank został wpisany do rejestru handlowego w Sądzie Rejonowym w Katowicach pod numerem RHB 7130. Kapitał założycielski wyniósł 92,6 mln PLN i dzielił się na 9.260.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% akcji objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marian Rajczyk. 10 kwietnia 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000005459.

Centrala Banku mieściła się w Katowicach; początkowo przy ulicy Warszawskiej 14, a ostatnio przy ulicy Sokolskiej 34. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Andrzej Wróblewski. Prezesem Zarządu od 12 czerwca 2000 roku jest Marian Czakański.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lutego 1989 roku². Na podstawie Zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego numer 6 z dnia 14 lutego 1989 roku ze struktury Narodowego Banku Polskiego zostały wyodrębnione określone Zarządzeniem jednostki organizacyjne wraz z ich aktywami i pasywami oraz posiadanymi uprawnieniami i obowiązkami. Jednostki te z dniem 1 lu-

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Śląskiego w Katowicach Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 141 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

² Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego podawana jest data 1 stycznia 1989 roku. Data ta wynika z treści w/w rozporządzenia. Stosowny zapis brzmi: „Prezes NBP zapewni (...) uruchomienie działalności Banku od dnia 1 stycznia 1989”. Faktycznie Bank rozpoczął działalność od 1 lutego 1989 roku.

tego 1989 roku weszły w skład nowo utworzonego Banku Śląskiego w Katowicach.

W roku 1990 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 17,4 mln PLN.

14 maja 1991 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów³ Bank został przekształcony w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Bank Śląski SA. Fundusz statutowy został wniesiony na pokrycie kapitału akcyjnego. Na mocy aktu notarialnego z 8 października 1991 roku bank państwowy – Bank Śląski w Katowicach został przekształcony w Bank Śląski w Katowicach Spółka Akcyjna. Bank został wpisany do rejestru handlowego 18 października 1991 roku w Sądzie Rejonowym w Katowicach w dziale B pod numerem RHB 7130. Kapitał akcyjny wyniósł 92,6 mln PLN. Właścicielem Banku został Skarb Państwa, obejmując całość kapitału akcyjnego. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 92,6 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa. W roku 1991 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 6,6 mln PLN.

2 marca 1992 roku zarejestrowano oddziały w Będzinie, Bielsku-Białej, Chorzowie, Bytomiu, Cieszynie, Czechowicach-Dziedziicach, Czeladzi, Częstochowie, Dąbrowie Górniczej, Wodzisławiu Śląskim, Jaworznie, Kielcach, Krapkowicach, Legionowie, Mikołowie, Lublińcu, Myszkowie, Nysie, Oleśnie, Olkuszu, Opolu, Pińczowie, Tarnowskich Górach-Piekary Śląskie, Pszczynie, Raciborzu, Rudzie Śląskiej, Rybniku, Siemianowicach, Sosnowcu, Starachowicach, Świętochłowicach, Tarnowskich Górach, Tarnowie, Tychach, Ustroniu, Warszawie, Wodzisławiu Śląskim, Wrocławiu, Zabrze, Zakopanem, Zawierciu, po dwa oddziały w Gliwicach i Katowicach oraz jako oddziały Banku – Dom Maklerski w Katowicach oraz Ośrodek Wypoczynkowy w Krynicy. WZA w dniu 30 kwietnia 1992 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na Bank Śląski SA w Katowicach. Zmianę nazwy zarejestrowano 31 lipca 1992

³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.

roku. 23 października 1992 roku zarejestrowano III Oddział w Katowicach oraz Filię w Praszce Oddziału w Oleśnie. Na koniec roku 1992 Bank posiadał 7,4% kapitału Banku Własności Pracowniczej SA. Kapitał akcyjny Banku w roku 1992 nie uległ zmianie. Na koniec roku 1992 Skarb Państwa posiadał 100% akcji Banku. W roku 1992 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 6,7 mln PLN. Bank zatrudniał 4.231 osób.

4 marca 1993 roku zarejestrowano Oddział w Wadowicach. 31 sierpnia 1993 roku przedstawiony został prospekt emisyjny Banku. W dniu 3 września 1993 roku Komisja Papierów Wartościowych wyraziła zgodę na wprowadzenie do publicznego obrotu akcji Banku. Kapitał akcyjny Banku w roku 1993 nie uległ zmianie. 100% kapitału posiadał Skarb Państwa. Zysk netto wypracowany w roku 1993 wyniósł ponad 182,6 mln PLN.

13 stycznia 1994 roku ING Bank N.V. nabył od Skarbu Państwa pakiet 2.400.000 akcji, stanowiący 25,9% kapitału Banku. 25 stycznia 1994 roku miał miejsce debiut Banku na Giełdzie Papierów Wartościowych SA w Warszawie. Akcje uzyskały w trakcie pierwszego notowania cenę 675,00 PLZ⁴. 20 kwietnia 1994 roku zarejestrowano oddziały w Krośnie, Kędzierzynie-Koźlu, Poznaniu, Łodzi oraz jako oddział Banku ośrodek obliczeniowy w Katowicach. WZA w dniu 25 maja 1994 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na Bank Śląski SA. Zmianę nazwy zarejestrowano 3 czerwca 1994 roku. 23 czerwca 1994 roku zarejestrowano Oddział w Kętach. W sierpniu 1994 roku Bank objął akcje Fabryki Obrabiarek Rafamet SA z Kuźni Raciborskiej, stanowiące 37,5% akcji i tyleż głosów na WZA. 12 sierpnia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Krakowie oraz zmianę siedziby Oddziału w Olkuszu. Kapitał akcyjny Banku w roku 1994 nie uległ zmianie i wynosił 92,6 mln PLN. Na 31 grudnia 1994 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

⁴ Czyli 0,0675 PLN po denominacji.

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	33,2%	33,2%
ING Bank N.V.	25,9%	25,9%
Pozostali akcjonariusze	40,9%	40,9%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto wypracowany w roku 1994 wyniósł ponad 210,2 mln PLN.

27 lipca 1995 roku zarejestrowano oddziały w Przemysłu i Bydgoszczy oraz wykreślono z rejestru Oddział w Zakopanem. W roku 1995 w składzie akcjonariatu Banku pojawiła się amerykańska firma Franklin Templeton. Na 31 grudnia 1995 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Skarb Państwa	33,2%	33,2%
ING Bank N.V.	25,9%	25,9%
Franklin Templeton	5,0%	5,0%
Pozostali akcjonariusze	35,9%	35,9%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto wypracowany w roku 1995 wyniósł ponad 257,8 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1995 w wysokości 51,856 mln PLN.

12 stycznia 1996 roku wykreślono z rejestru III Oddział w Katowicach. W styczniu 1996 roku Bank objął akcje spółki ING BSK Asset Management SA. 20 lutego 1996 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie oraz wykreślono z rejestru oddziały w Pińczowie i Kędzierzynie-Koźlu. 19 kwietnia 1996 roku wykreślono z rejestru Ośrodek Obliczeniowy w Katowicach. W kwietniu 1996 roku Bank objął 100% akcji i głosów na WZA spółki BSK Leasing SA. 28 czerwca 1996 roku wykreślono z rejestru I Oddział w Katowicach oraz zarejestrowano zmianę siedziby Domu Maklerskiego w Katowicach. W październiku 1996 podniesiono kapitał akcyjny spółki ING BSK Asset Management SA. 29 listopada 1996 roku zarejestrowano Oddział w Nowym Sączu oraz zmianę siedziby Domu Maklerskiego w Katowicach. W grudniu tegoż roku, po wyodrębnieniu ze struktury

organizacyjnej działalności maklerskiej, Bank objął 100% akcji w spółce Dom Maklerski Banku Śląskiego SA. 18 lipca 1996 roku ING Bank N.V. nabył od Skarbu Państwa pakiet 671.184, a 24 lipca 1996 roku – pakiet 1.937.000 akcji Banku. Łącznie zakupy te dawały 28,2% kapitału Banku. Po tych transakcjach ING N.V., razem z wcześniej posiadanymi, stał się posiadaczem pakietu 54,08% kapitału Banku. Kapitał akcyjny Banku w roku 1996 nie uległ zmianie i wynosił 92,6 mln PLN. Na 31 grudnia 1996 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
ING Bank N.V.	54,08%	54,08%
Franklin Templeton	5,63%	5,63%
Skarb Państwa	5,00%	5,00%
Pozostali akcjonariusze	35,29%	35,29%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku tym Bank wypracował zysk netto w wysokości 298,4 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1996 w wysokości 59,272 mln PLN.

30 stycznia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Legnicy oraz zmianę siedziby Oddziału w Będzinie. W lipcu 1997 roku podniesiono kapitał akcyjny spółki Dom Maklerski Banku Śląskiego SA do wartości 26,0 mln PLN. 14 sierpnia 1997 roku wykreślono z rejestru oddział Banku – Dom Maklerski w Katowicach. W sierpniu 1997 roku powstała, jako oddział Banku, Kasa Mieszkaniowa. 10 grudnia 1997 roku zarejestrowano oddziały w Warszawie i Gdyni. W grudniu 1997 roku Bank objął udziały w spółce Centrum Banku Śląskiego Sp. z o.o. . Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wynosił nadal 92,6 mln PLN. Struktura akcjonariatu na koniec roku 1997 nie uległa zmianie w stosunku do roku 1996. Zysk netto wypracowany w roku 1997 wyniósł około 193,7 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom 38,892 mln PLN dywidendy za rok 1997. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,9%. Bank zatrudniał 6.719 osób.

27 lutego 1998 roku zarejestrowano Oddział w Białymstoku. W maju 1998 roku Bank zaangażował się kapitałowo w podniesienie

do poziomu 18,216 mln PLN kapitału akcyjnego ING BSK Asset Management SA. W czerwcu 1998 podniesiono kapitał spółki Centrum Banku Śląskiego Sp. z o.o. . 28 lipca 1998 roku zarejestrowano oddziały w Siedlcach i Rudzie Śląskiej. W sierpniu 1998 roku Bank zaangażował się kapitałowo jako założyciel z 20% udziałem w powstanie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Nationale-Nederlanden Polska SA. W grudniu 1998 roku podniesiono kapitał akcyjny BSK Leasing SA do wartości 4,5 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku w roku 1998 nie uległ zmianie. Na 31 grudnia 1998 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
ING Bank N.V.	54,98%	54,98%
Franklin Resources Inc.	5,63%	5,63%
Skarb Państwa	5,00%	5,00%
Pozostali akcjonariusze	34,39%	34,39%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto, wypracowany w roku 1998, wyniósł ponad 200,1 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom 40,281 mln PLN dywidendy za rok 1998. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 11,9%. Bank zatrudniał 6.939 osób. Działalność operacyjną Bank prowadził w 212 placówkach.

15 stycznia 1999 roku zarejestrowano oddziały w Zielonej Górze, Olsztynie, Pruszkowie i Jeleniej Górze. W marcu 1999 roku podniesiono kapitał akcyjny Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Nationale-Nederlanden Polska SA do poziomu 29,0 mln PLN. Bank w dalszym ciągu posiadał 20% kapitału akcyjnego tego towarzystwa. W kwietniu 1999 roku powstała spółka FINPLUS Sp. z o.o., w której Bank objął 50% kapitału. 17 maja 1999 roku zarejestrowano Oddział w Bełchatowie. W maju 1999 podniesiono kapitały spółki Centrum Banku Śląskiego Sp. z o.o. do poziomu 55,075 mln PLN. W czerwcu 1999 roku nastąpiło podwyższenie kapitału spółki FINPLUS Sp. z o.o. do poziomu 8,8 mln PLN. 2 listopada 1999 roku zarejestrowano zmianę nazw oddziałów w Bielsku-Białej, Krakowie, Kielcach, Łodzi, Częstochowie, Warszawie, Wrocławu

wiu, Poznaniu, Szczecinie, Gdyni, Opolu, Bytomiu, Katowicach, Sosnowcu i Wodzisławiu, określając je jako oddziały regionalne. Bank objął w roku 1999 akcje w spółkach Centrum Elektronicznych Usług Płatniczych „eService” SA i Stocznia Gdynia SA. Ponadto Bank posiadał na koniec roku 1999 akcje i udziały w 24 innych podmiotach gospodarczych. Kapitał akcyjny Banku w roku 1999 nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił 92,6 mln PLN. Na 31 grudnia 1999 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
ING Bank N.V.	54,98%	54,98%
Emerging Markets Growth Fund	5,01%	5,01%
Skarb Państwa	5,00%	5,00%
Pozostali akcjonariusze	35,01%	35,01%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto wypracowany w roku 1999 wyniósł ponad 199,5 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom 40,281 mln PLN dywidendy za rok 1999. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 13,5%. Według stanu na 31 grudnia 1999 roku Bank zatrudniał 6.964 pracowników, którzy pracowali w 280 placówkach Banku.

11 lutego 2000 roku Franklin Resources Inc. nabył akcje Banku i razem z wcześniej posiadanymi osiągnął 5,03% kapitału Banku i 5,03% głosów na WZA. 21 marca 2000 Franklin Resources Inc. zbył część akcji Banku. Po tej transakcji posiadał 4,9% kapitału Banku. Na WZA w dniu 9 czerwca 2000 roku akcjonariuszami, posiadającymi co najmniej 5% głosów, byli: ING Bank N.V. (54,98%) oraz Skarb Państwa (5,00%). 28 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału Regionalnego w Krakowie. W lipcu 2000 roku podpisano list intencyjny z ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie w sprawie połączenia w jeden bank. 10 listopada 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Sokolską 34 w Katowicach. W grudniu 2000 roku podano, że spodziewana fuzja z ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie nastąpić miała w ciągu trzech-czterech

miesiące. W dniu 20 grudnia 2000 roku została zarejestrowana spółka Śląski Bank Hipoteczny SA, w której Bank objął 100% akcji o wartości 50,0 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 2000 wynosił 92,6 mln PLN. Na 31 grudnia 2000 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
ING Bank N.V.	54,98%	54,98%
Franklin Resources Inc.	5,11%	5,11%
Emerging Markets Growth Fund	5,01%	5,01%
Skarb Państwa	5,00%	5,00%
Pozostali akcjonariusze	29,90%	29,90%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości około 138,3 mln PLN i wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości 27,78 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,7%. Według stanu na 31 grudnia 2000 roku Bank zatrudniał 7.265 pracowników. Działalność operacyjną Bank prowadził w 320 placówkach.

7 marca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na nabycie przez ING Bank N.V. akcji Banku w liczbie, która wraz z dotychczas posiadanymi stanowić będzie pakiet, uprawniający do wykonywania ponad 75% głosów na WZA Banku. 8 marca 2001 roku ING Bank N.V. powiadomił o zamiarze ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji Banku w cenie 265,0 PLN za akcję, w celu objęcia 100% akcji Banku. 10 marca 2001 roku wezwanie zostało formalnie ogłoszone z pozytywną opinią Zarządu Banku. 23 marca 2001 roku Bank zbył wszystkie posiadane akcje spółki ING BSK Asset Management SA. 5 kwietnia 2001 roku ING Bank N.V., w ramach wezwania do sprzedaży akcji Banku, nabył jego akcje, dające mu razem z wcześniej posiadanymi prawo do wykonywania 59,98% głosów na WZA Banku. 10 kwietnia 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000005459. 12 kwietnia 2001 roku Skarb Państwa, w ramach ogłoszonego wezwania, złożył zapis na sprzedaż 4,89% akcji

Banku. Zapisy na sprzedaż akcji, w ramach ogłoszonego wezwania, zakończyły się 23 kwietnia 2001 roku. 26 kwietnia 2001 roku w wyniku wezwania ING Bank N.V. nabył pakiet 1.365.782 akcji Banku, stanowiący około 19,74% kapitału Banku. Razem z wcześniej posiadanymi dysponował zatem 74,73% udziałem w kapitale zakładowym Banku. 18 czerwca 2001 roku ING Bank N.V. nabył pakiet 34.817 akcji Banku. Po tej transakcji posiadał 75,37% kapitału Banku. WZA w dniu 28 czerwca 2001 roku podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku do wysokości 130,1 mln PLN w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 37,5 mln PLN, przeznaczonej dla ING Bank N.V., z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, oraz o zmianie nazwy na **ING Bank Śląski SA**. ING Bank N.V. miał nabyć akcje serii „B” za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa bankowego Oddziału ING Bank N.V. w Warszawie. 7 lipca 2001 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki FERRUM SA. Po tej transakcji Bank posiadał 25,66% akcji tej spółki. 1 sierpnia 2001 roku ING Bank N.V. nabył pakiet 7,58% akcji Banku. Po tej transakcji posiadał 82,81% kapitału Banku. 6 sierpnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała uchwałę numer 67/KNB/01 w sprawie przejęcia Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA przez Bank. Rada Nadzorcza Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA zaskarżyła tę decyzję do Naczelnego Sądu Administracyjnego. 20 sierpnia 2001 roku ING Bank N.V. złożył zapis na akcje serii „B”. 22 sierpnia 2001 roku Zarząd Banku podjął uchwałę o dokonaniu przydziału wszystkich akcji emisji serii „B” ING Bank N.V. . 23 sierpnia 2001 roku została zawarta umowa pomiędzy ING Bank N.V. i Bankiem o objęciu przez ING Bank N.V. akcji Banku serii „B”. 6 września 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku na ING Bank Śląski SA. Na WZA w dniu 14 września 2001 roku ING Bank N.V. posiadał 82,81% głosów, a Emerging Markets Growth Fund Inc. – 5,43% głosów. W dniu 17 września 2001 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. Po tej rejestracji ING Bank N.V. posiadał 87,77% kapitału Banku. W dniu 1 października 2001 roku Bank podpisał z ING Bank N.V. z siedzibą w Amsterdamie umowę wniesienia aportem przedsiębiorstwa ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie

do Banku, jako pokrycie akcji w podwyższonym kapitale zakładowym. 9 listopada 2001 roku Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę Rady Nadzorczej Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA, w wyniku czego Bank przejął z dniem 9 listopada 2001 roku w zarząd Wielkopolski Bank Rolniczy SA. Od grudnia 2001 roku Bank rozpoczął restrukturyzację Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA. 31 grudnia 2001 roku zarejestrowany kapitał zakładowy Banku wynosił 130,1 mln PLN i dzielił się na 9.260.000 akcji serii „A” i 3.750.000 akcji serii „B” o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Na 31 grudnia 2001 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
ING Bank N.V.	87,77%	87,77%
Pozostali akcjonariusze	12,23%	12,23%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 2001 zysk netto w wysokości ponad 97,3 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 12,5%. Według stanu na 31 grudnia 2001 roku Bank zatrudniał 7.782 pracowników.

Na WZA w dniu 18 kwietnia 2002 roku ING Bank N.V. posiadał 87,77% kapitału Banku. 25 września 2002 roku Bank objął udziały w podwyższonym kapitale zakładowym spółki SOLVER Spółka z o.o., co dawało Bankowi 79,79% głosów na Walnym Zgromadzeniu tej Spółki. W dniu 23 grudnia 2002 roku w wyniku złożenia zapisu na 312.626.040 akcji, dokonania przydziału oraz dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych, Bank nabył 312.626.040 praw do akcji serii „H” spółki Netia Holdings SA, z których wynikało prawo do otrzymania takiej samej liczby akcji. Złożenie przez Bank zapisu na akcje i nabycie praw do akcji było częścią procesu restrukturyzacji zadłużenia spółki Netia Holdings SA. Przed dokonaniem zapisu Bank potrącił umownie ze spółką wierzytelność z tytułu roszczenia o zapłatę ceny emisyjnej za akcje z wierzytelnościami wobec spółki, które uprzednio nabył od jej wierzycieli. Na koniec roku 2002 ING Bank N.V. posiadał

87,77% kapitału Banku. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 154,0 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2002 w wysokości ponad 31,2 mln PLN.

21 stycznia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego ING Securities SA w drodze emisji akcji imiennych serii „C” o wartości 4,22864 mln PLN. Zmiana wysokości kapitału zakładowego nastąpiła w drodze wniesienia przez Bank do spółki zależnej – ING Securities SA aportu w postaci akcji i udziałów podmiotów, w których Bank był zaangażowany kapitałowo. 11 lutego 2003 roku Bank zakończył przenoszenie ze swojego rachunku papierów wartościowych na rachunki podmiotów uprawnionych akcji serii „H” spółki Netia Holdings SA. 14 maja 2003 roku Commercial Union Otwarty Fundusz Emerytalny BPH CU WBK posiadał 650.568 akcji Banku, stanowiących 5,001% kapitału zakładowego. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 50,1 mln PLN.

12. 1.Przejęcie ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie

Data: 1 października 2001

Najeźdźca: ING Bank Śląski SA

Ofiara: ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie

ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie był oddziałem holenderskiego Banku ING Bank N. V., którego statut powstał 12 listopada 1927 roku. Oddział w Warszawie powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 24 października 1990 roku jako oddział banku zagranicznego pod nazwą NMB Bank Warsaw. Kapitał operacyjny Oddziału wyniósł 6,0 mln USD. 18 września 1998 roku⁵ Oddział zarejestrowano w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHC 46. W dniu rejestracji Oddziału kapitał akcyjny Spółki ING Bank N.V. wynosił 4.000,0 mln NLG⁶. W rejestrze sądowym określono, iż na działalność w

⁵ Obowiązek sądowej rejestracji dla oddziałów banków zagranicznych powstał dopiero od 1 stycznia 1998 roku, a wynikał z zapisów art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe.

⁶ Guldenów holenderskich.

Polsce przeznaczono 397,10466285 mln PLN. Oddział został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000024014.

Centrala Banku ma siedzibę w Amsterdamie przy ulicy Strawinskilaan 2631. Oddział miał siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Emilii Plater 28, a ostatnio przy Placu Trzech Krzyży 10/14.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 2 sierpnia 1991 roku.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 21 lipca 1992 roku dokonano zmiany nazwy Oddziału na ING Bank Warsaw.

Na podstawie kolejnej Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 maja 1996 roku dokonano zmiany nazwy Oddziału na **ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie**.

18 września 1998 roku Oddział zarejestrowano w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod nazwą **ING Bank N.V. – Oddział w Warszawie** pod numerem RHC 46. 2 listopada 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału na Plac Trzech Krzyży w Warszawie.

5 maja 2000 roku w rejestrze zapisano zwiększenie kwoty przeznaczonej przez Bank na działalność w Polsce do poziomu 469,08810988 mln PLN. W lipcu 2000 roku podpisano list intencyjny z Bankiem Śląskim SA w sprawie połączenia w jeden bank. 28 lipca 2000 roku w rejestrze zapisano zwiększenie kwoty przeznaczonej przez bank na działalność w Polsce do poziomu 525,38054938 mln PLN. W grudniu 2000 roku podano, że spodziewana fuzja z Bankiem Śląskim SA nastąpi w ciągu trzech-czterech miesięcy.

WZA Banku Śląskiego SA w dniu 28 czerwca 2001 roku podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego tego banku do wysokości 130,1 mln PLN w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 37,5 mln PLN, przeznaczonej dla ING Bank N.V., z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, oraz o zmianie nazwy na ING Bank Śląski SA. ING Bank N.V. miał nabyć akcje serii „B” za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa bankowego Oddziału ING Bank N.V. w Warszawie. 22 sierpnia 2001 roku Zarząd Banku Śląskiego SA podjął uchwałę o dokonaniu

przydziału wszystkich akcji emisji serii „B” ING Bank N.V. . W dniu 17 września 2001 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” ING Banku Śląskiego SA. Uchwałami Zarządu i Zgromadzenia Akcjonariuszy ING Bank N.V. z dnia 1 października 2001 roku podjęto decyzję o zamknięciu Oddziału w Warszawie. Także w dniu 1 **października 2001** roku ING Bank Śląski SA podpisał z ING Bank N.V. z siedzibą w Amsterdamie umowę wniesienia aportem przedsiębiorstwa ING Bank N.V. Oddział w Warszawie do ING Banku Śląskiego SA, jako pokrycie obejmowanych akcji serii „B” w podwyższonym kapitale zakładowym tego banku. Było to równoznaczne z likwidacją Oddziału ING Bank N.V. w Warszawie

12.2. Przejęcie Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA

Data: 9 listopada 2001

Najeżdźca: ING Bank Śląski SA

Ofiara: Wielkopolski Bank Rolniczy SA

Wielkopolski Bank Rolniczy SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 lipca 1992 roku. Akt notarialny założycielski został sporządzony 12 września 1992 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 19 października 1992 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Kaliszu pod numerem RHB 996. Kapitał założycielski wyniósł 2,0 mln PLN i składał się z 10.000 akcji I emisji o wartości nominalnej 200,00 PLN każda. Akcje zostały w 25% pokryte gotówką, a wpłata pozostałych 75% wartości nominalnej akcji miała być dokonana w ciągu dwóch miesięcy od zarejestrowania. Pierwszym Prezesem Zarządu została Marzenna Sobieralska-Kłomska.

Centrala Banku miała siedzibę w Kaliszu, początkowo przy ulicy Stanisława Staszica 29, a ostatnio przy ulicy Złotej 42A. Ostatnim Prezesem Zarządu był Andrzej Rajchert. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego jest Wiesław Głowacki.

Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny wynosił 2,0 mln PLN, przy czym 1,5 mln PLN stanowiły należne, a nie wpłacone kapitały.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 5 lipca 1993 roku. 30 sierpnia 1993 roku został zarejestrowany I Oddział w Kaliszu. 9 grudnia 1993 roku zostało zarejestrowane zgromadzenie całości kapitału założycielskiego. Na koniec roku 1993 zarejestrowany i w pełni opłacony kapitał akcyjny Banku wynosił 2,0 mln PLN.

WZA w dniu 31 maja 1995 roku zadecydowało o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji II i III emisji. 6 lipca 1995 roku WZA podjęło decyzję o zmianach w statucie, między innymi dotyczących podwyższenia kapitału akcyjnego oraz zmiany wartości nominalnej akcji Banku z 200,00 PLN na 751,00 PLN. 17 lipca 1995 roku zarejestrowano akcje II emisji o wartości 1,3 mln PLN oraz II emisji o wartości 0,36666 mln PLN. 8 września 1995 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego o kwotę 10,101483 mln PLN. W roku 1995 10% akcji Banku objął Bayerische Hypotheken und Wechsel Bank AG. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 13,768083 mln PLN i składał się z 18.333 akcji imiennych o wartości nominalnej 751,00 PLN każda.

W maju 1996 roku zostały podjęte uchwały o trzech nowych emisjach akcji Banku: o wartości 3,5 mln PLN, 11,0 mln PLN oraz 5,5 mln PLN. Emisje te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1996. 17 lipca 1996 roku został zarejestrowany I Oddział w Bydgoszczy. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 13,768083 mln PLN.

15 grudnia 1997 roku zarejestrowano możliwość używania przez Bank skróconej nazwy „WBR SA”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku wynosił 13,768083 mln PLN.

29 grudnia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku z ulicy Stanisława Staszica 29 w Kaliszu na ulicę Złotą 42a w Kaliszu. Na koniec roku 1998 46% akcji Banku należało do osób fizycznych, 29% do spółki Bakoma-BIS Sp. z o.o., 10% do niemieckiego HypoVereinsbank AG, 8% do Agencji Rynku Rolnego, a pozostałe 7% do innych podmiotów prawnych.

W roku 1999 inwestorem strategicznym Banku został Bank Pocztowy SA⁷. 30 lipca 1999 roku została podpisana umowa, na podstawie której Bank Pocztowy SA miał objąć wszystkie nie objęte dotąd akcje emisji z roku 1996 o wartości 3,5 mln PLN oraz odkupić pakiet akcji założyciel-

⁷ Porównaj: (Grzegorzczak W., 1999).

skich od dotychczasowych inwestorów. Na mocy tej umowy Bank Poczty SA objął 28,97% kapitału, dające mu ponad 25% głosów na WZA. Ostatecznie WZA w dniu 25 października 1999 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości 3,49966 mln PLN, skierowanej do Banku Poczty SA. Emisja ta została zarejestrowana 28 października 1999 roku. Po objęciu emisji serii „D” Bank Poczty SA posiadał 28,97% kapitału akcyjnego Banku, co dawało mu 19,50% głosów na WZA. Na koniec roku 1999 zarejestrowany i opłacony kapitał akcyjny Banku wynosił 17,267743 mln PLN i składał się z 22.993 akcji imiennych o wartości 751,00 PLN każda.

W sierpniu 2000 roku Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych SKOK uzyskało zezwolenie Komisji Nadzoru Bankowego na posiadanie powyżej 20%, ale nie więcej niż 25%, akcji Banku.

8 stycznia 2001 roku został wpisany do rejestru sądowego zarząd komisyjny Banku. Na koniec lipca 2001 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Hubert Gierowski (wraz ze sprzymierzonymi podmiotami: PEPEES SA w Łomży oraz Lubelska Korporacja Finansowa SA) – ponad 20% akcji, Bakoma-Bis Sp. z o.o. – około 20% akcji, Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych SKOK – ponad 10%, Bank Przemysłowo-Handlowy SA – około 7% i Agencja Rynku Rolnego – ponad 5%. 9 sierpnia 2001 roku Bank Śląski SA, na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 6 sierpnia 2001 roku, objął zarząd nad Bankiem. Decyzja ta została zaskarżona przez Radę Nadzorczą Banku. **9 listopada 2001** roku Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę Rady Nadzorczej. Z tą datą zarząd nad Bankiem został ostatecznie przejęty przez ING Bank Śląski SA⁸.

⁸ Poprzednia nazwa: Bank Śląski SA.

Suplement 13

PRZEJĘCIA GOSPODARCZEGO BANKU WIELKOPOLSKI SA

Gospodarczy Bank Wielkopolski SA www.gbw.com.pl powstał w roku 1990. Założycielski akt notarialny został sporządzony 12 września 1990 roku. 8 listopada 1990 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego wydał decyzję zezwalającą na funkcjonowanie Banku. 28 listopada 1990 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 5534. Kapitał założycielski wyniósł 1,75 mln PLN i dzielił się na 350 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 5.000,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem opłacono 1/2 kapitału założycielskiego. Bank powstał z inicjatywy 124 banków spółdzielczych z terenu Wielkopolski, Pomorza, Kujaw i Dolnego Śląska. Pierwszym Prezesem Zarządu został Kazimierz Grześkowiak. Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000058205.

Centrala Banku mieści się w Poznaniu przy ulicy Mielżyńskiego 22. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Krzysztof Kwiaton, a Prezesem Zarządu – Andrzej Chmielecki.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 11 lutego 1991 roku. 23 grudnia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. Na koniec roku 1991 zarejestrowany i w pełni opłacony kapitał akcyjny Banku wynosił 1,75 mln PLN.

WZA postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 1,01 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. WZA w dniu 17 grudnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 7,24 mln PLN. Również ta emisja nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,75 mln PLN.

7 stycznia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” oraz oddziały w Ostrowie Wielkopolskim i Lesznie. 11 stycznia 1993

roku zarejestrowano Oddział w Brodnicy. 12 stycznia 1993 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy, Słupsku i Włocławku. 19 stycznia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. WZA w dniu 27 maja 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,4 mln PLN. 9 sierpnia 1993 roku zostały zarejestrowane oddziały w Grodzisku Wielkopolskim, Koszalinie, Koninie, Łodzi, Pile i Poznaniu oraz emisja akcji serii „D”. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 10,4 mln PLN.

W roku 1994 nie było zmian wysokości kapitału akcyjnego.

WZA w dniu 26 października 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 1,0 mln PLN oraz o zmianie wartości nominalnej akcji z 5.000,00 PLN na 100,00 PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. 23 listopada 1995 roku zarejestrowano Oddział w Sieradzu. W roku 1995 przeprowadzono 9 procesów łączeniowych banków spółdzielczych. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wynosił 10,4 mln PLN i dzielił się na 2.080 akcji o wartości nominalnej 5.000,00 PLN każda.

27 lutego 1996 roku wykreślono z rejestru Oddział w Bydgoszczy. 5 marca 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” oraz zmianę wartości nominalnej akcji. WZA w dniu 3 kwietnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 4,0853 mln PLN. WZA w dniu 26 czerwca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,0738 mln PLN. 25 lipca 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. 11 grudnia 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. WZA w dniu 17 grudnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 2,4409 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1996. W roku 1996 przeprowadzono 24 procesy łączeniowe banków spółdzielczych. Zrzeszenie Regionalne Banków Spółdzielczych GBW SA skupiało na koniec roku 1996 153 banki spółdzielcze. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 15,5591 mln PLN i dzielił się na 155.591 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda.

19 lutego 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „H”. 20 marca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. WZA w dniu 26 czerwca 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „I” o wartości 2,3 mln PLN. W roku 1997

Bank stał się udziałowcem Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „Wielkopolska”. W połowie roku 1997 Bank posiadał pakiety 99,40% udziałów w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych WIELKOPOLSKA oraz 4,22% udziałów w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych TUW. 21 października 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „I”. Akcje tej emisji o wartości 0,8105 mln PLN zostały opłacone aportem. WZA w dniu 10 grudnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „J” o wartości 1,7 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. W roku 1997 przeprowadzono 16 procesów łączeniowych banków spółdzielczych. Zrzeszenie Regionalne Banków Spółdzielczych GBW SA skupiało na koniec roku 1997 138 banków spółdzielczych. Bank posiadał na koniec tego roku 10 oddziałów. Kapitał akcyjny Banku w roku 1997 wzrósł łącznie o 4,7409 mln PLN i na koniec roku wynosił 20,3 mln PLN.

18 maja 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „J”. WZA w dniu 26 czerwca 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „K” o wartości 1,284 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 grudnia 1998 roku. W roku 1998 przeprowadzono 15 procesów łączeniowych banków spółdzielczych. Zrzeszenie Regionalne Banków Spółdzielczych GBW SA skupiało na koniec roku 1998 125 banków spółdzielczych. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku w roku 1998 wzrósł o 2,984 mln PLN i na koniec roku wynosił 23,284 mln PLN. Akcjonariuszami Banku na koniec roku 1998 były 184 banki spółdzielcze oraz SGZ-Bank z Frankfurtu nad Menem i Powszechny Bank Gospodarczy SA z Łodzi.

WZA w dniu 29 czerwca 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „L” o wartości 0,641 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1999. Na koniec roku 1999 Bank, poza bankami spółdzielczymi, posiadał udziały w następujących podmiotach: Bankowy Ośrodek Doradztwa i Edukacji Sp. z o.o., Regionalne Centrum Informatyki Sp. z o.o., Krajowa Izba Rozliczeniowa SA, Gospodarczy Bank Południowo-Zachodni SA, Bankowe Przedsiębiorstwo Telekomunikacyjne Telbank SA, Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „Wielkopolska” oraz Bank Gospodarki Żywnościowej SA. W roku 1999 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie i wynosił 23,284 mln PLN. Na koniec tego roku 97,5% kapitału akcyjnego

Banku było w posiadaniu banków spółdzielczych. 31 grudnia 1999 roku skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
banki spółdzielcze	97,5%	100%
SGZ-Bank	2,3%	0%
Bank Przemysłowo-Handlowy SA	0,2%	0%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1999 zysk netto w wysokości 4,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Na koniec roku 1999 Bank zatrudniał 523 pracowników.

2 lutego 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „L”. WZA w dniu 20 czerwca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „M” o wartości 0,12 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 3 listopada 2000 roku. WZA Banku w dniu 28 grudnia 2000 roku podjęło uchwałę o połączeniu z Bałtyckim Bankiem Regionalnym SA oraz o emisji akcji serii „N” o wartości 12,4533 mln PLN, przeznaczonej dla akcjonariuszy tego Banku. Emisja połączeniowa nie została zarejestrowana do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 24,045 mln PLN. 95% kapitału akcyjnego Banku było w posiadaniu banków spółdzielczych. Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości 5,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2000. Na koniec roku 2000 Bank zatrudniał 506 pracowników. Zrzeszenie Regionalne Banków Spółdzielczych obejmowało 79 banków spółdzielczych.

4 kwietnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku, jako przejmującego, z Bałtyckim Bankiem Regionalnym SA, jako przejmowanym. Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000058205. 24 kwietnia 2001 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu Wydział XIV Gospodarczy nastąpiła fuzja Bałtyckiego Banku Regionalnego SA z Bankiem. Równocześnie zarejestrowano emisję akcji serii „N”. Z dniem 1 maja 2001 roku Bank przejął obsługę 29 banków spółdzielczych, zrzeszonych dotąd w Bałtyckim Banku Regionalnym SA. 10 września 2001 roku zarządy Banku i Dolnośląskiego Banku Regional-

nego SA podpisały porozumienie intencyjne, dotyczące połączenia. Także we wrześniu 2001 roku Zrzeszenie Regionalne Banków Spółdzielczych GBW zmieniło nazwę na **Spółdzielcza Grupa Bankowa**. Na koniec roku 2001 kapitał akcyjny Banku wynosił 36,4983 mln PLN. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 6,3 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 22,9%.

WZA w dniu 26 marca 2002 roku podjęło uchwałę o połączeniu z Pomorsko-Kujawskim Bankiem Regionalnym SA oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego w drodze emisji akcji serii „W” o wartości od 7,8277 do 16,5 mln PLN, przeznaczonej w całości dla akcjonariuszy Pomorsko-Kujawskiego Banku Regionalnego SA. 14 maja 2002 roku¹ została zarejestrowana emisja akcji serii „W” oraz połączenie Banku z Pomorsko-Kujawskim Bankiem Regionalnym SA. W roku 2002 Bank nabył Oddział w Poznaniu oraz znaczną część aktywów i pasywów Banku Rozwoju Cukrownictwa SA.

W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 13,8 mln PLN.

13. 1.Przejęcie Bałtyckiego Banku Regionalnego SA

Data: 8 maja 2001

Najeźdźca: Gospodarczy Bank Wielkopolski SA

Ofiara: Bałtycki Bank Regionalny SA

Bałtycki Bank Regionalny SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 3 grudnia 1996 roku. Akt założycielski Banku został sporządzony 31 stycznia 1997 roku. Bank został wpisany do rejestru sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Koszalinie pod numerem RHB 1955 w dniu 14 kwietnia 1997 roku. Założycielski kapitał akcyjny wynosił 15,8633 mln PLN. W dniu rejestracji opłacono 25% kapitału wnoszonego w gotówce. Do Spółki wniesiono aport o wartości 5,8068 mln PLN w postaci akcji Banku Gospodarki Żywnościowej SA oraz wkładów

¹ Wg danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego połączenie zostało zarejestrowane 20 maja 2002 roku.

niepieniężnych, wnoszonych przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Władysław Świąś.

Centrala Banku miała siedzibę w Koszalinie przy Alei Armii Krajowej 8. Ostatnim Prezesem Zarządu był Władysław Świąś.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 1 grudnia 1997 roku. W roku 1997 kapitał akcyjny nie uległ zmianie. W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości 7,99 mln PLN.

16 czerwca 1998 roku zarejestrowano opłacenie kapitału akcyjnego w kwocie 6,3281 mln PLN oraz dokonano rejestracji oddziałów Banku w Pile i Koszalinie. W roku 1998 kapitał akcyjny nie uległ zmianie. W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości 2,27 mln PLN.

W roku 1999 kapitał akcyjny nie uległ zmianie. W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości 2,3 mln PLN.

4 kwietnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła na połączenie Banku, jako przejmowanym, z Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA, jako przejmującym. WZA Banku w kwietniu 2001 roku podjęło uchwałę o połączeniu z Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA. 24 kwietnia 2001 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu, Wydział XIV Gospodarczy nastąpiła fuzja Banku z Gospodarczym Bankiem Wielkopolskim SA. Z dniem 1 maja 2001 roku Gospodarczy Bank Wielkopolski SA przejął obsługę 29 banków spółdzielczych, zrzeszonych dotąd w Banku. Bank został wykreślony z rejestru sądowego RHB 8 maja 2001 roku i tego samego dnia został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000011169.

13.2. Przejęcie Pomorsko-Kujawskiego Banku Regionalnego SA

Data: 14 maja 2002

Najeźdźca: Gospodarczy Bank Wielkopolski SA

Ofiara: Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA

Pomorsko-Kujawski Bank Regionalny SA www.pkbr.com.pl powstał na podstawie Decyzji Narodowego Banku Polskiego z

dnia 6 listopada 1995 roku. Notarialny akt założycielski Spółki został sporządzony 29 lutego 1996 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 15 kwietnia 1996 roku. Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy pod numerem RHB 3791. Kapitał założycielski wyniósł 14,8277 mln PLN i dzielił się na 148.277 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Do Spółki wniesiono początkowo aport o wartości 3,9943 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Zenon Czesław Smułka. 4 czerwca 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016991.

Centrala Banku miała siedzibę w Bydgoszczy przy ulicy Chodkiewicza 89/91. Ostatnim Prezesem Zarządu była Ewa Maria Bochniak.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 28 października 1996 roku.

22 kwietnia 1997 roku zarejestrowano opłacenie 50% wartości nominalnej wkładów pieniężnych oraz oddziały w: Bydgoszczy, Gdańsku, Elblągu z siedzibą w Malborku, Toruniu i Włocławku. 22 lipca 1997 roku zarejestrowano adresy oddziałów w: Bydgoszczy, Gdańsku, Elblągu, Toruniu i Włocławku.

20 listopada 1998 roku zarejestrowano opłacenie 3/4 kapitału akcyjnego oraz Oddział w Gdyni.

25 lipca 2000 roku zarejestrowano jako oddział Banku Centrum Rozliczeniowe w Bydgoszczy.

4 czerwca 2001 roku Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016991. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 3,2 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 19,8%.

6 marca 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA. WZA w dniu 22 marca 2002 roku podjęło uchwałę o połączeniu z Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA. **14 maja 2002²** roku zostało zarejestrowane połączenie Banku z Gospodarczym Bankiem Wielkopolski SA i wykreślenie Banku z rejestru sądowego.

² Według Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego połączenie zostało zarejestrowane 10 maja 2002 roku.

Suplement 14

PRZEJĘCIA BRE BANKU SA

BRE Bank SA www.brebank.com.pl powstał w roku 1986 jako Bank Rozwoju Eksportu SA. Bank został powołany uchwałą Rady Ministrów numer 99 z dnia 20 czerwca 1986 roku, opublikowaną w Monitorze Polskim numer 21/86 z roku 1986 poz. 152. W ówczesnej rzeczywistości był to krok, odbierający Bankowi Handlowemu w Warszawie SA monopolistyczną pozycję i mający na celu wprowadzenie konkurencji w zakresie obsługi transakcji handlu zagranicznego. Decyzja władz bankowych o możliwości prowadzenia działalności bankowej nosi datę 26 lipca 1986 roku. Akt założycielski Banku Rozwoju Eksportu SA sporządzono w formie aktu notarialnego w Państwowym Biurze Notarialnym w Warszawie 11 grudnia 1986 roku. Sąd Rejonowy w Warszawie w dniu 23 grudnia 1986 roku wydał postanowienie o wpisie spółki do rejestru handlowego w dziale B pod numerem 14036. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 0,355 mln PLN i dzielił się na 14.200 akcji imiennych o wartości nominalnej 25,00 PLN. Przed rejestracją opłacono 25% kapitału zakładowego. Większościowy pakiet akcji założycielskich objęli: Minister Finansów i Minister Handlu Zagranicznego, reprezentujący Skarb Państwa. Pozostałymi założycielami byli: Narodowy Bank Polski, Bank Handlowy w Warszawie SA, Bank Polska Kasa Opieki SA oraz Bank Gospodarki Żywnościowej. Pierwszym Prezesem Zarządu został Krzysztof Szwarc. Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000025237. Centrala Banku mieści się w Warszawie; początkowo przy Placu Bankowym 2, a ostatnio przy ulicy Senatorskiej 18. Przewodniczącym Rady Nadzorczej od 27 maja 1998 roku jest Krzysztof Szwarc. Prezesem Zarządu – Wojciech Kostrzewa.

Spółka rozpoczęła działalność 2 stycznia 1987 roku. 19 listopada 1987 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego oraz emisję akcji serii „B” o wartości 0,15 mln PLN. Na ko-

niec roku 1987 kapitał akcyjny Banku wynosił 0,5 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 25,00 PLN.

WZA w dniu 24 kwietnia 1990 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,5 mln PLN, poprzez zwiększenie wartości nominalnej akcji z 25,00 PLN do 50,00 PLN. Zwiększenie wartości akcji zostało opłacone przez przeniesienie kwoty 0,5 mln PLN z kapitału zapasowego do kapitału akcyjnego. Zmiany tej nie zarejestrowano do końca roku 1990. 31 grudnia 1990 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 0,5 mln PLN. Bank wypracował w roku 1990 zysk netto w wysokości ponad 20,8 mln PLN.

10 kwietnia 1991 roku zarejestrowano oddziały w Łodzi i Lublinie. 23 kwietnia 1991 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 0,5 mln PLN. WZA w dniu 28 maja 1991 roku postanowiło o podwyższeniu wartości kapitału akcyjnego o kwotę 39,0 mln PLN poprzez przeniesienie kwoty 39,0 mln PLN z funduszu różnic kursowych Banku do kapitału akcyjnego. Wartość nominalna jednej akcji wzrosła z 50,00 PLN do 2.000,00 PLN. Jednocześnie postanowiono o splicie akcji w stosunku 1:100, zmieniając wartość jednej akcji z 2.000,00 PLN na 20,00 PLN. Zmiany te zostały zarejestrowane 5 lipca 1991 roku. 25 października 1991 roku zarejestrowano oddziały w Krakowie i Szczecinie. 31 grudnia 1991 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 40,0 mln PLN i dzielił się na 2.000.000 akcji imiennych i na okaziciela o wartości nominalnej 20,00 PLN każda. Bank wypracował w roku 1991 zysk netto w wysokości ponad 5,6 mln PLN.

26 maja 1992 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach. W roku 1992 miała miejsce prywatyzacja i oferta publiczna na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Pierwsze notowanie akcji Banku miało miejsce 10 czerwca 1992 roku. Kurs otwarcia wyniósł 203.000,00 PLZ¹. Proces prywatyzacji zakończył się w sierpniu 1992 roku. Jednym z akcjonariuszy stał się wtedy austriacki GiroCredit Bank². Debiut giełdowy Banku miał miejsce 6 października 1992. 12 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w

¹ Czyli 20,30 PLN. A zatem ledwie o 30 groszy wyżej od wartości nominalnej akcji.

² Później działający pod nazwą Erste Bank.

Gdańsku, Poznaniu, Olsztynie i Wrocławiu. Także w październiku tegoż roku Bank nabył udziały w spółce Meble-Wyszków Sp. z o.o., dające mu 25% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 0,001 mln PLN. W grudniu 1992 roku powstała spółka BRE Leasing Sp. z o.o. z 74% udziałem Banku. Na 31 grudnia 1992 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 40,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1992 zysk netto w wysokości około 10,8 mln PLN.

W lipcu 1993 roku Bank nabył 97,86% udziałów i głosów na WZU o wartości bilansowej 1,8154 mln PLN w spółce FERREX Sp. z o.o. w Poznaniu. WZA w dniu 20 października 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” Banku o wartości 10,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. W listopadzie 1993 roku powstała spółka BRE Private Equity I Sp. z o.o. . W grudniu tego roku Bank nabył 93,41% udziałów i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,95 mln PLN w spółce Promes Sp. z o.o. w Gdańsku. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1993 wynosił nadal 40,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1993 zysk netto w wysokości ponad 16,5 mln PLN.

W styczniu 1994 roku Bank zaangażował się kapitałowo w Gdańską Giełdę Towarową SA, nabywając pakiet 22,52% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 0,1875 mln PLN. 4 marca 1994 roku została zarejestrowana emisja serii „C”. WZA w dniu 10 maja 1994 roku postanowiło o splicie akcji Banku w stosunku 1:5, obniżając wartość nominalną akcji z 20,00 PLN na 4,00 PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 31 maja 1994 roku. W październiku 1994 roku Bank nabył pakiet udziałów Polcast Sp. z o.o. w Drezdenu, dający mu 66,53% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 4,5111 mln PLN. WZA w dniu 18 października 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 8,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. W listopadzie tegoż roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Budowa Centrum Plac Teatralny Sp. z o.o. w Warszawie, obejmując 50% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 5,6 mln PLN. 1 grudnia 1994 roku Bank zawarł dwie umowy z Commerzbankiem AG z Niemiec: o strategicznym partnerstwie i o nawiązaniu współpracy technicznej. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku

1994 wynosił nadal 50,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1994 zysk netto w wysokości ponad 53,4 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 19,8%.

W lutym 1995 roku Bank nabył pakiet udziałów BRE Rachunkowość Sp. z o.o. w Warszawie, dający mu 45% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,0135 mln PLN. 17 lutego 1995 roku zarejestrowana została emisja akcji serii „D”. Na podstawie pierwszej z umów z Commerzbankiem AG emisja akcji serii „D” została w całości objęta przez Commerzbank AG, co dało temu bankowi 13,79% kapitału Banku. W marcu 1995 Bank zaangażował 1,225 mln PLN w akcje POLFACTOR SA w Warszawie, co dało mu 49% akcji i głosów na WZA. 31 lipca 1995 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy i w Bielsku-Białej. We wrześniu 1995 Bank nabył pakiet akcji Sandra SA w Aleksandrowie Łódzkim, dający mu 51,84% akcji i 51,80% głosów na WZA o wartości bilansowej 3,8195 mln PLN. W roku 1995 Commerzbank AG nabył na giełdzie kolejne 7% akcji Banku, by na koniec roku posiadać 21% akcji Banku. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1995 wynosił nadal 58,0 mln PLN. Bank wypracował w roku 1995 zysk netto w wysokości ponad 105,3 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 16,4%. Biuro maklerskie BRE Brokers zajęło w roku 1995 pierwsze miejsce w rankingu domów maklerskich na rynku pierwotnym w Polsce, przeprowadzanym przez dziennik „Rzeczpospolita”.

W styczniu 1996 powstała AMBRESA Sp. z o.o. . Bank objął 100% udziałów w tej spółce o wartości bilansowej 0,1 mln PLN. Spółka zajmowała się inwestycjami kapitałowymi i obrotem nieruchomości. Także w styczniu 1996 roku Bank objął pakiet 75% akcji i głosów na WZA PSM C. Hartwig Gdynia SA o wartości bilansowej 4,5 mln PLN. 4 marca 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Poznaniu, Gdańsku i Wrocławiu. We wrześniu 1996 Bank objął pakiet akcji Banku Energetyki SA w Radomiu, stanowiący 26,0% kapitału o wartości 9,0 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1996 zmianie i na koniec tego roku wynosił 58,0 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Commerzbank AG	31,78%	31,78%
CA Bankverein AG	5,03%	5,03%
Pozostali akcjonariusze	63,19%	63,19%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości ponad 114,7 mln PLN.

W pierwszej połowie roku 1997 Bank wraz ze szwajcarskim bankiem Picet & Cie założył spółkę FAMCO SA, która zajmuje się zarządzaniem funduszem inwestycyjnym typu private equity. Zaangażowanie Banku w tę transakcję wyniosło 1,499 mln PLN. Na mocy uchwały WZA z dnia 28 maja 1997 roku podniesiono kapitał akcyjny Banku o 18,0 mln PLN w drodze emisji 4.500.000 akcji serii „E”. W lipcu 1997 Bank przejął, inwestując w tę transakcję kwotę 6,7767 mln PLN, firmę Business Management & Finance SA (BMF). Firma zajmuje się usługami doradczymi. 8 września 1997 roku zarejestrowano możliwość stosowania przez Bank skrótu „BRE Bank SA”. 11 września 1997 roku Bank podpisał umowę o stabilnym partnerstwie z Banca Commerciale Italiana, który po zakupie na giełdzie pakietu akcji Banku stał się jednym z jego stabilnych akcjonariuszy, reprezentowanym przez swojego przedstawiciela w Radzie Banku. We wrześniu 1997 roku powstało FINOKO SA. Na koniec roku 1997 Bank posiadał 98% akcji i głosów na WZA spółki o wartości bilansowej 0,4949 mln PLN. Pozostałe akcje (po 1%) należały do BMF SA i AMBRESA Sp. z o.o. . 9 października 1997 roku działalność operacyjną rozpoczęło założone w sierpniu tego roku Towarzystwo Funduszy Powierniczych Skarbiec SA. Jest to spółka utworzona przez Bank oraz Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft mbH (ADIG). Zakładowy kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 33,3 mln PLN. BRE Bank SA, angażując 19,98 mln PLN, objął 60%, a jego niemiecki partner pozostałe 40% akcji Towarzystwa. Emisja akcji serii „E” została zarejestrowana 10 października 1997 roku. Cała nowa emisja została objęta przez Commerzbank AG, który tym samym zwiększył swój udział w kapitale akcyjnym do 48,74%. 16 października 1997 roku zarejestro-

wano zmiany siedzib oddziałów w Bydgoszczy i Bielsku-Białej. Także w roku 1997 wszedł na giełdę Pierwszy Narodowy Fundusz Inwestycyjny zarządzany przez BRE/IB Austria Management Sp. z o.o. (od roku 1998 pod nazwą BRE/Cresco Managment Sp. z o.o.). Jest to spółka Banku z austriacką firmą CAIB Investmentbank. Udział Banku wynosi 51%, za co Bank zapłacił 0,255 mln PLN. Bank posiadał udziały w Banku Energetyki SA w Radomiu, których wartość bilansowa na koniec roku 1997 wynosiła 9,0 mln PLN i dawała Bankowi 26,18% akcji i głosów na WZA tego banku. W roku 1997 Bank sprzedał swoje udziały w spółce POŁO SA za 5,0355 mln PLN. 27 grudnia 1997 roku miała miejsce emisja akcji serii „F” o wartości 15,2 mln PLN. Oprócz wymienionych wyżej na koniec roku 1997 Bank posiadał udziały w:

- Meble-Wyszaków Sp. z o.o. – 25% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,001 mln PLN, nabyte w październiku 1992,
- BRE Leasing Sp. z o.o. w Warszawie – 74% udziałów i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,037 mln PLN, nabyte w grudniu 1992,
- Ferrex Sp. z o.o. w Poznaniu – 97,86% udziałów i głosów na WZU o wartości bilansowej 1,8154 mln PLN, nabyte w lipcu 1993 roku,
- Promes Sp. z o.o. w Gdańsku – 93,41% udziałów i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,95 mln PLN, nabyte w grudniu 1993,
- Gdańska Giełda Towarowa SA – 22,52% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 0,1875 mln PLN, nabyte w styczniu 1994,
- Polcast Sp. z o.o. w Drezdenku – 66,53% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 4,5111 mln PLN, nabyte w październiku 1994 roku,
- Budowa Centrum Plac Teatralny Sp. z o.o. w Warszawie – 50% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 5,6 mln PLN, nabyte w listopadzie 1994,
- BRE Rachunkowość Sp. z o.o. w Warszawie – 45% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,0135 mln PLN, nabyte w lutym 1995,
- POLFACTOR SA w Warszawie – 49% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 1,225 mln PLN, nabyte w marcu 1995,

- Sandra SA w Aleksandrowie Łódzkim – 51,84% akcji i 51,80% głosów na WZA o wartości bilansowej 3,8195 mln PLN, nabyte we wrześniu 1995,
- Ambresa Sp. z o.o. w Warszawie – 100% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,1 mln PLN, nabyte w styczniu 1996,
- C. Hartwig Gdynia SA – 75% akcji i głosów na WZA o wartości bilansowej 4,5 mln PLN, nabyte w styczniu 1996,
- Budowa Centrum Senatorska Sp. z o.o. w Warszawie – 100% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,004 mln PLN, nabyte w kwietniu 1997,
- BRE Services Assistance Sp. z o.o. w Warszawie – 100% akcji i głosów na WZU o wartości bilansowej 0,7446 mln PLN, nabyte w październiku 1997.

Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1997 wynosił 76,0 mln PLN. Jedynym akcjonariuszem, który posiadał na koniec roku 1997 powyżej 5% akcji Banku, był Commerzbank AG – 48,74% akcji i głosów na WZA. Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości 146,3 mln PLN. Na koniec roku 1997 współczynnik wypłacalności Banku wynosił 15,6%.

W roku 1998 Bank wraz z Hestią Insurance utworzył Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA. Towarzystwo zostało powołane w sierpniu 1998 roku jako spółka akcyjna BRE Banku SA i Sopotkiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego Hestia Insurance SA z kapitałem akcyjnym 20,0 mln PLN. Założyciele objęli akcje w proporcjach: 75% BRE Bank SA i 25% Hestia Insurance. Łączna wartość inwestycji Banku w to Towarzystwo w roku 1998 wyniosła 140,25 mln PLN. W roku 1998 nastąpiło także przejęcie przez Bank Polskiego Banku Rozwoju SA³. Było to pierwsze w historii polskiego rynku kapitałowego przejęcie dokonane w drodze publicznego wezwania do sprzedaży, przy złożonej kontroferencie⁴. 2 kwietnia 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Bank akcji, pozwalających przekroczyć próg 50% głosów na WZA Polskiego Banku Rozwoju SA. Po uzyska-

³ Bank ten został wykreślony z rejestru handlowego 31 lipca 1998 roku.

⁴ Kontroferentem był szwedzki bank Skandinaviska Enskilda Banken.

niu tej zgody Bank ogłosił wezwanie do zapisywania się na sprzedaż akcji Polskiego Banku Rozwoju SA. Termin wezwania upływał 4 maja 1998 roku. Równolegle o zakup akcji Polskiego Banku Rozwoju SA ubiegał się szwedzki bank Skandinaviska Enskilda Banken. Bank, dwukrotnie podwyższając oferowaną cenę – z 22,50 PLN do 24,30 PLN i ostatecznie do 28,50 PLN za akcję – zaangażował ostatecznie w tę transakcję 398,0 mln PLN. W wyniku wezwania Bank w dniu 5 maja 1998 roku nabył pakiet 93,9% akcji Polskiego Banku Rozwoju SA. Tego samego dnia Zarząd Banku podjął decyzję o pełnym połączeniu Banku z Polskim Bankiem Rozwoju SA. Akcje Polskiego Banku Rozwoju SA nabyte w wyniku wezwania zostały opłacone 11 maja 1998 roku. WZA w dniu 27 maja 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 15,2 mln PLN. WZA w dniu 22 czerwca 1998 roku postanowiło o połączeniu Banku, jako przejmującym, z Polskim Bankiem Rozwoju SA, jako przejmowanym. Połączenie zostało zarejestrowane 10 lipca 1998 roku. W lipcu 1998 powstał Dom Inwestycyjny BRE SA o zakładowym kapitale akcyjnym 3,0 mln PLN, w całości objętym przez Bank. Przejmując Polski Bank Rozwoju SA, Bank wszedł w posiadanie między innymi pakietu 49,9% akcji Polskiego Towarzystwa Prywatyzacyjnego Kleinwort-Benson, zarządzającego V Narodowym Funduszem Inwestycyjnym SA. BRE Bank SA przejął również należące do Polskiego Banku Rozwoju SA akcje i udziały oraz trzy spółki, zarządzające znacznymi aktywami: Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju Sp. z o.o., Drugi Polski Fundusz Rozwoju Sp. z o.o. oraz Polską Grupę Zarządzania Funduszami Sp. z o.o. . Po przejęciu uległy zmianie nazwy funduszy na Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. i Drugi Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . Wzrosło zaangażowanie Banku w spółce Budowa Centrum Senatorska Sp. z o.o. w Warszawie do poziomu 1,48 mln PLN. W roku 1998 BRE Bank SA odkupił akcje FINOKO SA od pozostałych akcjonariuszy i stał się 100% akcjonariuszem spółki, podnosząc wartość swoich w niej udziałów do kwoty 1,005 mln PLN. We wrześniu 1998 Bank objął za 9,24 mln PLN 19% akcji spółki BEST SA w Sopocie, zajmującej się pośrednictwem w sprzedaży kredytów konsumpcyjnych. 20 sierpnia 1998 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „F”. Po przejęciu akcji i udziałów

posiadanych przez Polski Bank Rozwoju SA, Bank dokonał w roku 1998 porządkowania portfela inwestycyjnego, sprzedając w całości lub częściowo akcje i udziały w:

- Credit Lyonnais Bank Polska SA,
- Alpex Karlino SA,
- Paged SA,
- Stocznia Szczecińska SA,
- Huta Lucchini Sp. z o.o. Warszawa,
- Polska Telefonía Cyfrowa Sp. z o.o.,
- BRE Leasing Sp. z o.o. .

Łączny wynik Banku na operacjach finansowych w roku 1998 wyniósł 162,7 mln PLN. Na koniec roku 1998 w portfelu Banku znajdowały się akcje i udziały ponad 80 spółek. Z instytucji finansowych Bank zaangażowany był na koniec roku 1998 w:

- SKARBIEC Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA – 60% kapitału o wartości 19,98 mln PLN,
- Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA – 75% kapitału o wartości 15 mln PLN,
- Alte Leipziger Hestia SA – 41% kapitału o wartości 10,402 mln PLN,
- BEST SA – 19% kapitału, stanowiące 54% głosów na WZA o wartości 9,24 mln PLN,
- Bank Energetyki SA w Radomiu – 26% kapitału o wartości 9 mln PLN,
- Polskie Centrum Leasingowe Sp. z o.o. – 16,67% kapitału o wartości 4,9 mln PLN,
- Bank Morski SA⁵ w likwidacji – 91% kapitału o wartości 2,7 mln PLN,
- POLFACTOR SA – 49% kapitału o wartości 1,225 mln PLN,
- KUKA SA – 0,75% kapitału o wartości 0,6 mln PLN,
- WARTA Vita SA – 1,67% akcji i 2,64% głosów na WZA o wartości 0,504 mln PLN,
- BRE Leasing Sp. z o.o. – 49% kapitału o wartości 0,024 mln PLN.

⁵ Przejęty kapitałowo w grudniu 1994 przez Polski Bank Rozwoju SA.

Kapitał akcyjny Banku na 31 grudnia 1998 roku wynosił 91,2 mln PLN. Jedynym akcjonariuszem, który posiadał na koniec roku 1998 powyżej 5% akcji Banku, był Commerzbank AG – 48,74% akcji i głosów na WZA. Wypracowany w roku 1998 zysk netto wyniósł 205,1 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1998 w wysokości 68,4 mln PLN.

W styczniu 1999 roku Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA otrzymało zezwolenie na utworzenie Otwartego Funduszu Emerytalnego Skarbiec-Emerytura i rozpoczęło zarządzanie jego aktywami. 2 lutego 1999 roku zarejestrowano oddziały w Białymstoku, Gorzowie Wielkopolskim, Kielcach, Opolu, Zielonej Górze, Warszawie i Rzeszowie. 12 marca 1999 roku otrzymał licencję na prowadzenie działalności bankowej RHEINHYP – BRE Bank Hipoteczny SA. Jest on spółką Banku z niemieckim partnerem Rheinische Hypothekenbank. 4 marca 1999 roku WZA Banku Rozwoju Eksportu SA podjęło uchwałę o zmianie nazwy Banku na **BRE BANK SA**. Nowa nazwa została wpisana do rejestru sądowego 23 marca 1999 roku. W roku 1999 Bank, w wyniku ogłoszonego wezwania do sprzedaży, nabył pakiet akcji spółki BEST SA, stanowiący łącznie z posiadanymi wcześniej 83,12% kapitału akcyjnego oraz dający 90,3% głosów na WZA. W maju 1999 roku Bank nabył pakiet 29,84% akcji spółki POZMEAT SA w Poznaniu. Bank zwiększył w roku 1999 swoje zaangażowanie w firmie S.T.U. Alte Leipziger Hestia SA, utrzymując udział w kapitale akcyjnym tej spółki na poziomie 41%. Ponadto w październiku 1999 roku Bank wszedł w posiadanie pakietu 51% akcji BRE Hestia Service Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni. Pozostałe udziały tej spółki były w posiadaniu STU Hestia Insurance SA. Przedmiotem działalności spółki miała być sprzedaż ubezpieczeń majątkowych, ubezpieczeń na życie z funduszem emerytalnym oraz jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. W maju 1999 roku Bank nabył 100% udziałów w spółce Polskie Towarzystwo Prywatyzacyjne Sp. z o.o. . W połowie roku 1999 do Domu Inwestycyjnego BRE Banku SA wniesiono aportem Biuro Maklerskie BRE Brokers oraz dokapitalizowano go łącznie o 23 mln PLN. W lipcu 1999 roku Bank nabył pakiet 97,86% udziałów w AMBRESA Sp. z o.o. –

BRELLA Sp. komandytowa. Bank zaangażował się także kapitałowo w ITI Holdings SA za 62,2 mln PLN, co dawało 7,9% kapitału i głosów na WZA oraz w akcje ADS (American Depository Shares) Netia Holdings SA za kwotę 115,1 mln PLN, co dawało 4,9% kapitału i głosów na WZA. Bank kupił i sprzedał w roku 1999 udziały w Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. i akcje BIG Banku Gdańskiego SA, traktując te inwestycje jako dobre przykłady skutecznej działalności w zakresie bankowości inwestycyjnej. W roku 1999 spółka BEST SA odkupiła od BRE Banku SA 100% akcji spółki FINOKO SA w celu połączenia działalności obu spółek na rynku kredytów ratalnych. Ponadto Bank sprzedał w roku 1999 swoje udziały w następujących firmach:

- Stocznia Szczecińska SA,
- Energoaparatura SA,
- Huta Lucchini Sp. z o.o.,
- Warta Vita SA,
- PRIM SA,
- Pollena Aroma Sp. z o.o.,
- Grupa Przemysłowa Sp. z o.o. .

2 listopada 1999 roku została sprzedana również spółka POLFACTOR SA. W roku 1999 BRE Bank SA sprzedał swoje udziały w spółce FAMCO SA. W grudniu 1999 roku Bank nabył pakiet 24,0% udziałów w spółce Tele-Tech Investment Sp. z o.o. w Warszawie.

W roku 1999 Bank podjął próbę połączenia z Bankiem Handlowym w Warszawie SA. W lipcu 1999 decyzją zarządów obu banków zainicjowano prace, mające na celu fuzję obu instytucji. Transakcja ta miała poparcie stabilnych akcjonariuszy Banku Handlowego w Warszawie SA i Commerzbanku – strategicznego akcjonariusza BRE Banku SA. 9 grudnia 1999 roku NWZA Banku Handlowego w Warszawie SA i BRE Banku SA podjęły uchwały o połączeniu. Proces połączeniowy został wstrzymany na skutek zaskarżenia tych uchwał do Sądu Gospodarczego przez Skarb Państwa i Grupę PZU SA. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 grudnia 1999 roku wstrzymano realizację podjętych uchwał jako zabezpieczenie powództwa.

Bank posiadał na koniec roku 1999 udziały w 66 spółkach. Kapitał akcyjny Banku w roku 1999 nie zmienił się i na 31 grudnia

1999 roku wynosił 91,2 mln PLN. Jedynym akcjonariuszem, który posiadał na koniec roku 1999 powyżej 5% akcji Banku, był Commerzbank AG – 48,74% akcji i głosów na WZA. Na koniec roku 1999 stabilnymi inwestorami Banku byli oprócz Commerzbanku AG – Erste Bank oraz Banca Commerciale Italiana. W roku 1999 Bank wypracował zysk netto w wysokości 665,0 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1999 w wysokości 182,4 mln PLN. Na koniec grudnia 1999 roku Bank zatrudniał 2.154 osoby, pracujące w 24 placówkach na terenie całej Polski.

20 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Katowicach. 29 lutego 2000 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie Banku Handlowego SA w Warszawie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 1999. Bank zawarł 9 marca 2000 z Bankiem Handlowym w Warszawie SA aneks do porozumienia o połączeniu z 9 grudnia 1999, umożliwiający odstąpienie od tego porozumienia. Tego samego dnia pojawiły się informacje prasowe o możliwości odkupienia od Commerzbanku pakietu akcji Banku przez amerykański Citibank⁶. W marcu 2000 roku Bank nabył pakiety 99,84% udziałów w spółkach: BRELINVEST Sp. z o.o. Fly 1 Sp. komandytowa oraz BRELINVEST Sp. z o.o. Fly 2 Sp. komandytowa. W dniu 14 kwietnia 2000 odbyło się WZA Banku Handlowego SA w Warszawie, na którym uchylono uchwały o połączeniu z Bankiem podjęte 9 grudnia 1999. 27 kwietnia 2000 roku poinformowano o zamiarze Commerzbanku AG zwiększenia jego udziału w kapitale Banku do 50%. 17 maja 2000 roku Bank objął 100% kapitału zakładowego spółki BRE International Finance B.V. z siedzibą w Amsterdamie o kapitale zakładowym 0,1 mln EURO. WZA w dniu 24 maja 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,682 mln PLN. Na WZA w dniu 24 maja 2000 roku akcjonariuszami Banku posiadającymi powyżej 5% jego akcji byli: Commerzbank AG, Emerging Markets Growth Fund, Inc. oraz Comit Holding International SA. 29 maja 2000 roku poinformowano, że łącznie z podmiotami zależnymi, po uzyskaniu wy-

⁶ Porównaj: (Utrata P., 2000a).

maganych pozwoleń, Bank wszedł w posiadanie pakietu akcji spółki Optimus SA, stanowiącego 18,48% kapitału i dającego prawo do 43,24% głosów na WZA tej spółki. 7 czerwca 2000 roku Bank zawarł umowę o nabyciu pakietu akcji austriackiej spółki Intermarket Factoring Bank AG, uzyskując 51,43% udziału w kapitale i głosach na WZA tego banku. 12 lipca 2000 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Rzeszowie i Krakowie. Umowa o nabyciu pakietu akcji spółki Intermarket Factoring Bank AG została zrealizowana 31 lipca 2000 roku. 7 sierpnia 2000 roku Bank nabył pakiet 13% akcji w spółce cable.com SA. 1 września 2000 roku Bank nabył pakiet 69,93% udziałów w spółce BRE.locum Sp. z o.o. . W dniu 12 września 2000 roku kapitał zakładowy spółki BRE.locum Sp. z o.o. został podwyższony do wysokości 4,0 mln PLN. Udział Banku pozostał na poziomie 70%. 15 września 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. Także 15 września 2000 roku Bank objął 60% udziałów w Spółce BRE Asset Management SA. 27 września 2000 roku BRE Bank SA nabył pakiet 19,99% akcji tej spółki. Po tej transakcji zwiększył swój udział w kapitale i głosach na WZA BRE Asset Management SA do 79,99%. 6 października 2000 roku Bank nabył od Everest Capital (Cyprus) Ltd. pakiet 25,02% udziałów w spółce BRE Private Equity Sp. z o.o.. Po tej transakcji Bank posiadał udziały, dające mu 50% głosów na zgromadzeniu wspólników tej spółki. 13 października 2000 roku Bank nabył od francuskiej firmy Factorance Heller 50% akcji czeskiej spółki Transfinance a.s. z siedzibą w Pradze. Pozostałe 50% akcji tej spółki należało do podmiotu zależnego od Banku – spółki Intermarket Factoring Bank AG z Wiednia. 17 października 2000 roku Commerzbank AG osiągnął poziom 50% w kapitale i głosach na WZA Banku. 31 października 2000 roku zarejestrowano zmiany, określające dotychczasowe oddziały Banku w Łodzi, Szczecinie, Olsztynie, Lublinie, Poznaniu, Gdańsku, Wrocławiu, Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie i Warszawie jako oddziały regionalne oraz zarejestrowano nowe oddziały w Gdyni, Częstochowie, Dąbrowie Górniczej, Gliwicach, Rybniku, Warszawie i Kaliszu. 24 listopada 2000 roku Bank zawarł porozumienie z STU Hestia Insurance SA, na podstawie którego Bank miał zbyć cały posiadany 41% pakiet akcji Alte Leipziger He-

stia SA, a także nabyć samodzielnie lub ze wskazanym przez siebie partnerem, należące do Hestii pakiety: 25% akcji w PTE Skarbiec-Emerytura SA oraz 49% udziałów w BRE Hestia Service Sp. z o.o. . Od 26 listopada 2000 roku Bank uruchomił operacyjną działalność mBanku – pierwszego w Polsce banku w pełni internetowego. 19 grudnia 2000 roku Bank sprzedał pakiet 15,97% akcji Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie Alte Leipziger Hestia SA. Po tej transakcji Bank nadal posiadał 25,03% akcji tego towarzystwa, dające mu prawo do 25,03% głosów na WZA tego towarzystwa. Także 19 grudnia 2000 roku Bank nabył od Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego Hestia Insurance SA cały posiadany przez to towarzystwo pakiet akcji spółki BRE Hestia Service Sp. z o.o., stając się 100% jej udziałowcem. 19 grudnia 2000 roku zarejestrowano również zmianę siedziby Oddziału Regionalnego w Warszawie. 27 grudnia 2000 roku Bank otrzymał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na objęcie akcji nowej emisji i przekroczenie progu 75% głosów na WZA Banku Częstochowa SA. 28 grudnia 2000 roku Bank podpisał umowę o nabyciu od RHEINHYP Rheinische Hypothekenbank AG pakietu akcji RHEINHYP-BRE Banku Hipotecznego SA, stanowiącego 1% jego kapitału. Po tej transakcji udział Banku w kapitale akcyjnym RHEINHYP-BRE Banku SA wynosił 50%. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 2000 wynosił 91,882 mln PLN. Zysk netto wypracowany w roku 2000 wyniósł 355,828 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości 114,9 mln PLN.

19 stycznia 2001 roku Bank kupił pakiet 25% akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA od Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego Ergo Hestia SA. Po tej transakcji Bank posiadał 100% akcji i głosów na WZA tego towarzystwa. 25 stycznia 2001 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet, tj. 75%, akcji spółki PSM C.Hartwig Gdynia SA; umowa ta została ostatecznie rozliczona 27 lutego 2001 roku. 25 stycznia 2001 roku została zrealizowana umowa nabycia przez Bank akcji RHEINHYP-BRE Bank Hipoteczny SA z 28 grudnia 2000 roku. 29 stycznia 2001 roku Bank nabył pakiet 100% udziałów w spółce the-the Sp. z o.o. . 27 lutego 2001 roku poinformowano o zamiarze zbycia

przez Bank akcji spółki OPTIMUS SA, stanowiących 17,4% kapitału akcyjnego tej spółki i dających prawo do 42% głosów na WZA jej akcjonariuszy. 19 marca 2001 roku Bank zawarł warunkową umowę sprzedaży 100% akcji spółki BRE Services Assistance Sp. z o.o. . W dniu 21 marca 2001 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet 50% udziałów w spółce BRE Private Equity Sp. z o.o. firmie Oxbridge Limited z siedzibą na Isle of Man. W pierwszym kwartale roku 2001 Bank uruchomił w ramach bankowości detalicznej tzw. bank wirtualny – mBank. 20 kwietnia 2001 Bank zakupił od Pierwszego Polskiego Funduszu Rozwoju – BRE Sp. z o.o. pakiet akcji spółki OPTIMUS SA. Na WZA Banku w dniu 27 kwietnia 2001 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Commerzbank AG, Comit Holding International SA oraz Emerging Markets Growth Fund Inc. 21 czerwca 2001 roku Bank objął pakiet akcji nowej emisji w spółce Xtrade SA, który stanowił 23,02% kapitału zakładowego tej spółki. 26 czerwca 2001 roku wykonana została umowa sprzedaży przez Bank 100% akcji spółki BRE Services Assistance Sp. z o.o. . 11 lipca 2001 roku Bank sprzedał pakiet 100% udziałów w spółce Polskie Towarzystwo Prywatyzacyjne Sp. z o.o. . 26 lipca 2001 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Mennica SA. Po tej transakcji Bank posiadał 9,9% akcji tej spółki. 21 sierpnia 2001 roku Bank nabył akcje nowej emisji spółki Xtrade SA, co spowodowało zwiększenie jego zaangażowania w tym podmiocie do poziomu 24,9% kapitału zakładowego. 27 września 2001 roku Bank sprzedał 44,2% udziałów w spółce Country Club „Revita” Sp. z o.o. w likwidacji, czyli cały posiadany pakiet. 28 września 2001 roku Bank nabył pakiet akcji własnych, stanowiących 0,19% kapitału zakładowego, celem odsprzedaży i dokonał sprzedaży pakietu 2,56% akcji własnych. 12 października 2001 roku Bank nabył pakiet 5,88% akcji spółki Stomil Olsztyn SA. 24 października 2001 roku Bank nabył pakiet akcji własnych, stanowiących 0,20% kapitału zakładowego, celem odsprzedaży. 25 października 2001 roku Bank zaangażował się kapitałowo w podwyższenie kapitału zakładowego spółki BRE Asset Management SA. 31 października 2001 roku Bank dokonał sprzedaży pakietu 2,08% akcji własnych. 12 listopada 2001 roku Bank objął nową emisję akcji spółki BEST SA. 3 grud-

nia 2001 roku Bank sprzedał pakiet 3,28% akcji spółki Szeptel SA. 12 grudnia 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na wykonywanie przez Commerzbank AG powyżej 33%, ale nie więcej niż 50%, głosów na WZA Banku. 20 grudnia 2001 roku Bank nabył pakiet 100% udziałów w spółce Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . 21 grudnia 2001 roku Bank zbył cały posiadany pakiet udziałów w spółce Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . 22 grudnia 2001 roku Bank nabył 100% udziałów w spółkach IT Trader Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o. oraz Leszek3 Sp. z o.o. . 27 grudnia 2001 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet udziałów w spółce BEST SA. 28 grudnia 2001 roku Bank zawarł warunkowe umowy sprzedaży pakietów 100% udziałów w spółkach Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o., IT Trader Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o. oraz Leszek3 Sp. z o.o. osobie fizycznej. Bank wypracował w roku 2001 zysk netto w wysokości około 336,2 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2001 w wysokości 229,7 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 12,0%.

7 stycznia 2002 roku Bank objął nową emisję akcji spółki BRE Corporate Finance SA. 8 stycznia 2002 roku Bank nabył pakiet 100% udziałów w spółce CIMC Midas w Dublinie. 8 lutego 2002 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki Stomil Olsztyn SA. 8 lutego 2002 roku Bank nabył pakiet akcji spółki Szeptel SA. 15 lutego 2002 roku Bank poinformował o zamiarze umorzenia pakietu 10% akcji własnych. 19 lutego 2002 roku Bank zawarł porozumienia ze spółką BEST SA o rozwiązaniu wcześniej zawartych umów o współpracy w zakresie sprzedaży kredytów osobom fizycznym. 11 marca 2002 roku Bank zbył wszystkie posiadane akcje spółki Gdańska Giełda Towarowa SA w likwidacji. 22 marca 2002 roku Bank objął pakiet nowych udziałów w spółce Serwis Finansowy Sp. z o.o.⁷ . 25 marca 2002 roku Bank zbył pakiety po 100% udziałów w spółkach IT Trader Sp. z o.o., Leszek3 Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o. oraz Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE

⁷ Wcześniej funkcjonującej pod nazwą Skarbiec Serwis Finansowy Sp. z o.o. .

Sp. z o.o. . 17 kwietnia 2002 roku Bank sprzedał pakiet 100% udziałów w spółce Serwis Finansowy Sp. z o.o. . 24 kwietnia 2002 roku Bank nabył pakiet 100% akcji spółki WONLOK SA. Na WZA w dniu 25 kwietnia 2002 roku największymi akcjonariuszami Banku byli: Commerzbank AG, IntesBci Holding International SA oraz Commercial Union Otwarty Fundusz Emerytalny BPH CU WBK. 30 kwietnia 2002 roku Bank objął akcje nowej emisji spółki WONLOK SA. 16 maja 2002 roku Bank sprzedał pakiet 100% udziałów w spółce BRE Agent Transferowy Sp. z o.o. . 21 maja 2002 roku Bank zawarł umowy z BIG Bankiem Gdańskim SA, dotyczące połączenia pomiędzy Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA i Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Po zamierzonym połączeniu udział BIG Banku Gdańskiego SA w kapitale zakładowym Towarzystwa miał wynieść 38,61%, a Banku – 61,39%. 21 maja 2002 roku Bank sprzedał pakiet 20,22% akcji spółki Grupa Onet.pl SA. 27 maja 2002 roku Bank objął pakiet akcji nowej emisji spółki Skarbiec Asset Management Holding SA. 18 czerwca 2002 roku Bank zawarł z Skarbiec Asset Management Holding SA warunkowe umowy sprzedaży pakietów: 51% akcji Skarbiec Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA oraz 79,996% akcji BRE Asset Management SA. 21 czerwca 2002 roku WZA Banku podjęło decyzję o utworzeniu bankowej grupy kapitałowej, w skład której wszedł Bank, jako bank dominujący, oraz Bank Częstochowa SA, jako bank zależny. 27 czerwca 2002 roku w ramach realizacji umowy z dnia 18 czerwca 2002 roku Bank sprzedał Skarbiec Asset Management Holding SA pakiet 9,996% akcji BRE Asset Management SA. 28 czerwca 2002 roku wykonana została w całości umowa, dotycząca sprzedaży pakietu 51% akcji Skarbiec Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA. 8 lipca 2002 roku Bank zawarł z Bankiem Częstochowa SA umowę o powołaniu na okres 5 lat bankowej grupy kapitałowej. Umowa miała wejść w życie z dniem 10 sierpnia 2002 roku. 23 lipca 2002 roku Bank zbył akcje spółki Fund. 1 Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA, które stanowiły 13,88% kapitału zakładowego spółki i uprawniały do wykonywania 13,88% ogólnej liczby głosów na WZA oraz akcje spółki V Narodowy Fundusz Inwestycyj-

ny Victoria SA, które stanowiły 4,98% kapitału zakładowego spółki i uprawniały do wykonywania 4,98% ogólnej liczby głosów na WZA. 24 lipca 2002 roku Bank objął pakiet 100% udziałów założycielskich spółki SPV-EL Sp. z o.o. 31 lipca 2002 roku Bank umorzył 87.144,2786 udziałów w spółce CICM Midas plc z siedzibą w Dublinie (Irlandia), będącej funduszem zbiorowego inwestowania ze zmiennym kapitałem, której jedynym funduszem był Midas I. Umorzony pakiet stanowił 100% udziałów w kapitale spółki CICM Midas plc, zapewniających 99,997% głosów na zgromadzeniu wspólników spółki. 7 sierpnia 2002 roku sąd wydał postanowienie w sprawie połączenia Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO SA z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO SA (spółki przejmowanej) na Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA (spółkę przejmującą) w zamian za 3.176.181 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda w podwyższonym kapitale zakładowym Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. W wyniku połączenia Bank posiadał 61,39% udziału w kapitale zakładowym i głosach na WZA Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. 12 sierpnia 2002 roku Commercial Union Otwarty Fundusz Emerytalny BPH CU WBK posiadał 1.163.566 akcji Banku, stanowiących 5,07% kapitału akcyjnego spółki i uprawniających do wykonywania 1.163.566 głosów na WZA Banku, co stanowiło 5,07% ogólnej liczby głosów na WZA. Rada Nadzorcza Banku na posiedzeniu w dniu 12 września 2002 roku zobowiązała Zarząd Banku do podjęcia działań, zmierzających do połączenia Banku Częstochowa SA (spółka przejmowana) oraz BRE Banku SA (spółka przejmująca) przez przeniesienie majątku Banku Częstochowa SA na BRE Bank SA w zamian za akcje BRE Banku SA. 26 września 2002 roku Bank nabył od BIG Banku GDAŃSKIEGO SA 3.176.181 akcji imiennych serii „J” Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA, stanowiących 38,61% w kapitale zakładowym i dających taki sam

udział w głosach na WZA. Po tej transakcji Bank posiadał 100% akcji tego towarzystwa. 30 września 2002 roku został uzgodniony plan połączenia między Bankiem „Częstochowa” SA i BRE Bankiem SA, który przewidywał nabycie przez Bank akcji własnych w celu wydania ich dotychczasowym akcjonariuszom Banku Częstochowa SA. W planie połączenia parytet wymiany akcji został określony na 1:20 – za 20 akcji Banku Częstochowa SA 1 akcja Banku. Połączenie obu banków miało się odbyć bez podwyższania kapitału BRE Banku SA. 18 listopada 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego zgodziła się na połączenie Banku z Bankiem Częstochowa SA. 10 grudnia 2002 roku Bank nabył pakiet 24,99% akcji spółki CENTROSTAL SA. 12 grudnia 2002 roku Bank zbył cały posiadany pakiet akcji spółki WONLOK SA natomiast 16 grudnia 2002 roku Bank zbył cały posiadany pakiet akcji spółki CENTROSTAL SA. 17 grudnia 2002 roku Bank nabył pakiet 100% akcji spółki Fund Advisory and Management Company SA (FAMCO SA) oraz pakiet 50% akcji spółki POLFACTOR SA. 19 grudnia 2002 roku Bank sprzedał posiadany pakiet 50% udziałów w spółce BRE Private Equity Sp. z o.o. . 20 grudnia 2002 roku Bank przejął na własność pakiet akcji, stanowiący 21,13% kapitału zakładowego spółki CENTROSTAL SA. 23 grudnia 2002 roku Bank zbył 100 udziałów w spółce SPV-EL Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, które stanowiły 100% kapitału zakładowego spółki SPV-EL Sp. z o.o. . 24 grudnia 2002 roku Bank nabył pakiety: 14,47% kapitału zakładowego spółki Fund.1 Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA, 15,41% kapitału zakładowego spółki V Narodowy Fundusz Inwestycyjny VICTORIA SA, 3,26% kapitału zakładowego spółki XIII Narodowy Fundusz Inwestycyjny FORTUNA SA oraz 0,62% kapitału zakładowego spółki Polski Koncern Naftowy ORLEN SA. 30 grudnia 2002 roku Bank nabył akcje spółki eCard SA, stanowiące 28,57% kapitału zakładowego. 31 grudnia 2002 roku Bank zawarł z FSZ Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie umowę, na mocy której zbył z dniem zawarcia tej umowy udziały, które stanowiły 100% kapitału zakładowego BRE – Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. . W roku 2002 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 379,2 mln PLN.

WZA Banku w dniu 29 stycznia 2003 roku uchwaliło połączenie BRE Banku SA z Bankiem „Częstochowa” SA przez przeniesienie całego majątku Banku „Częstochowa” SA na Bank w zamian za akcje, które Bank miał przyznać akcjonariuszom Banku „Częstochowa” SA. Na WZA w dniu 29 stycznia 2003 roku największymi obecnymi akcjonariuszami Banku byli: Commerzbank AG oraz IntesaBCI Holding International SA. W dniu 29 stycznia 2003 roku Bank nabył od Kereskedelmi es Hitelbank Rt. 200 akcji zwykłych imiennych spółki Magyar Factor Rt. z siedzibą w Budapeszcie, zarejestrowanej w rejestrze przedsiębiorców w Budapeszcie pod numerem 01-10-043934. Powyższe akcje stanowiły 50% kapitału zakładowego spółki Magyar Factor Rt. . 17 lutego 2003 roku złożony został do sądu rejestrowego wniosek o zarejestrowanie zmian, wynikających z podjęcia zgodnych uchwał przez Nadzwyczajne WZA Banku „Częstochowa” SA w dniu 27 stycznia 2003 roku i Nadzwyczajne WZA Banku w dniu 29 stycznia 2003 roku o połączeniu Banków w drodze przejścia Banku „Częstochowa” SA przez BRE Bank SA. 20 lutego 2003 roku Bank podjął decyzję o zamiarze wniesienia do spółki „Centrum Rozliczeń i Informacji Sp. z o.o. w organizacji” aktywów w formie wkładu niepieniężnego o wartości 5,566 mln PLN. W dniu 28 lutego 2003 roku dokonano wpisu o połączeniu Banku „Częstochowa” SA oraz Banku. Połączenie banków nastąpiło poprzez przeniesienie całego majątku Banku „Częstochowa” SA na Bank SA, jako bank przejmujący, w zamian za akcje własne, które Bank miał wydać akcjonariuszom Banku „Częstochowa” SA. 5 marca 2003 roku Bank nabył 30.717 akcji własnych w celu wydania ich akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA. Nabyte akcje stanowiły 0,13% kapitału zakładowego Banku. 6 i 7 marca 2003 roku Bank nabył kolejnych 16.700 akcji własnych w celu wydania ich akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA, 10 marca 2003 roku – 4.000 akcji własnych w celu wydania ich akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA. 12 marca 2003 roku Bank nabył 14.980 akcji własnych w celu wydania ich akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA. 13 marca 2003 roku Bank zawarł umowę zbycia 1.000 akcji imiennych spółki Regionalne Towarzystwo Budownictwa Społecznego SA w likwidacji z siedzibą w Częstochowie. Akcje te stanowiły

50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu Regionalnego Towarzystwa Budownictwa Społecznego SA. 5 maja 2003 roku w związku z połączeniem Banku i Banku „Częstochowa” SA Bank wydał 16.099 akcji własnych akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA w zamian za akcje Banku „Częstochowa” SA. 14 maja 2003 roku Bank dokonał przydziału 50.214 akcji własnych akcjonariuszom mniejszościowym Banku „Częstochowa” SA w zamian za akcje Banku „Częstochowa” SA. Na WZA w dniu 21 maja 2003 roku największymi obecnymi akcjonariuszami byli: Commerzbank AG, Commercial Union OFE BPH CU WBK oraz Intesa Holding International SA. 26 maja 2003 roku Bank zbył cały posiadany pakiet, to jest 167.765 akcji na okaziciela spółki Bankowe Przedsiębiorstwo Telekomunikacyjne Telbank SA, stanowiących 25,52% kapitału zakładowego tej spółki. 21 lipca 2003 roku Bank objął 22.494 akcje założycielskie spółki BRE Finance France, stanowiące 99,97% kapitału zakładowego tej spółki. 22 lipca 2003 roku Bank sprzedał na rzecz spółki Polsat Media SA 8.221.092 akcji spółki Elektrim SA. 19 sierpnia 2003 roku zarejestrowano warunkowe podwyższenia kapitału zakładowego Banku o kwotę 1,918 mln PLN w drodze emisji 479.500 akcji zwykłych na okaziciela o wartości nominalnej 4,00 PLN każda oraz o kwotę 2,0 mln PLN w drodze emisji 500.000 akcji zwykłych na okaziciela o wartości nominalnej 4,00 PLN każda. Po tej rejestracji kapitał zakładowy Banku wynosił 91,882 mln PLN i dzielił się na 22.970.500 akcji o wartości nominalnej 4,0 PLN każda. 11 września 2003 roku Commerzbank AG otrzymał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego do wykonywania ponad 66%, nie więcej niż 75% głosów na WZA Banku. 23 września 2003 roku Bank sprzedał pakiet 20,01% udziałów w spółce BRE.locum Sp. z o.o. . Po tej transakcji Bank posiadał 49,99% kapitału zakładowego spółki BRE.locum Sp. z o.o. . 7 października 2003 roku Commerzbank Aktiengesellschaft wezwał do sprzedaży 2.297.050 akcji Banku, co stanowiło 10% głosów na WZA, po 85,91 PLN za akcję. 14 października 2003 roku Commercial Union Otwarty Fundusz Emerytalny BPH CU WBK zbył akcje Banku. Po tej transakcji Commercial Union Otwarty Fundusz Emerytalny BPH CU WBK posiadał 1.115.837 akcji Banku, które stanowiły 4,86% kapitału zakładowego Banku i uprawniały do wykonywania 1.115.837 głosów na walnym

zgromadzeniu Banku, co stanowiło 4,86% ogólnej liczby głosów na WZA. 28 października 2003 roku Commerzbank Aktiengesellschaft przekroczył 50% ogólnej liczby głosów na WZA Banku i posiadał 11.508.808 akcji Banku, co stanowiło 50,10% kapitału zakładowego. 31 października 2003 roku Commerzbank Aktiengesellschaft wezwał do sprzedaży 11.461.692 akcji Banku, co stanowiło 49,90% głosów na WZA Banku, po 88,98 PLN, z zamiarem osiągnięcia 100% głosów na WZA. Zapisy na akcje miały trwać od 6 listopada 2003 roku do 5 grudnia 2003 roku. 4 listopada 2003 roku Bank nabył pakiet 32,73% akcji spółki eCard SA. Po tej transakcji Bank posiadał 51,95% kapitału i głosów na WZA tej spółki. 11 grudnia 2003 roku Commerzbank AG poinformował o nabyciu w ramach wezwania na akcje Banku, rozliczonego 11 grudnia 2003 roku, 4.478.146 akcji Banku, które stanowiły 19,50% kapitału zakładowego Banku i uprawniały do wykonywania 19,50% ogólnej liczby głosów na WZA. Po tych transakcjach Commerzbank AG posiadał 15.986.954 akcje Banku, które stanowiły 69,60% kapitału zakładowego Banku. 16 grudnia 2003 roku Commerzbank AG nabył 588.800 akcji Banku, które stanowiły 2,56% kapitału zakładowego Banku. Po tej transakcji Commerzbank AG posiadał 16.575.754 akcje Banku, które stanowiły 72,16% kapitału zakładowego Banku. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 1,8 mln PLN.

14. 1. Przejęcie Polskiego Banku Rozwoju SA

Data: 10 lipca 1998

Najeźdźca: BRE Bank SA

Ofiara: Polski Bank Rozwoju SA

Polski Bank Rozwoju SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 13 sierpnia 1990 roku. Notarialny akt założycielski został sporządzony 11 września 1990 roku. 8 października 1990 roku Bank został zarejestrowany w rejestrze sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 23702. Kapitał zakładowy wyniósł 80,0 mln PLN

i dzielił się na 80.000 akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Przed rejestracją do Spółki wniesiono tylko 25% kapitału założycielskiego. 100% akcji założycielskich objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Wojciech Kostrzewa.

Centrala Banku mieściła się w Warszawie; początkowo przy ulicy Koszykowej 54, a ostatnio przy ulicy Żurawiej 47/49. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej od września 1994 roku był Jan Guz. Ostatnim Prezesem Zarządu – Mieczysław Groszek.

WZA w dniu 22 listopada 1990 roku uchwaliło emisję akcji serii „BB” o wartości 20,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1990. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1990 wynosił 80,0 mln PLN. 100% akcji było w posiadaniu Skarbu Państwa.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 11 marca 1991 roku. WZA w dniu 5 lipca 1991 roku postanowiło o zmianie nominału akcji Banku na 10,00 PLN. 14 sierpnia 1991 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „BB”. Całość emisji objęła Agencja Rozwoju Przemysłu SA. WZA w dniu 18 grudnia 1991 roku uchwaliło emisję akcji serii „CC” o wartości 7,2 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1991 wynosił 100,0 mln PLN. 31 grudnia 1991 roku skład akcjonariatu Banku był następujący:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Skarb Państwa	80,0%
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	20,0%
RAZEM	100,0%

W roku obrachunkowym 1991⁸ Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 25,8 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1991 w wysokości 5,0 mln PLN.

28 stycznia 1992 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „CC”. Emisja ta została objęta przez francuski Credit National, austriacki Österreichische Investitionskredit Aktiengesellschaft oraz włoski Insti-

⁸ 15 miesięcy kończące się 31 grudnia 1991 roku.

tuto Mobolare Italiano. 1 czerwca 1992 roku zarejestrowano możliwość stosowania w obrocie zagranicznym nazwy „Polski Bank Rozwoju SA – Polish Development Bank SA”. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 107,2 mln PLN i dzielił się na 107.200 akcji imiennych i na okaziciela o nominalnej wartości 1.000,00 PLN każda. 31 grudnia 1992 roku skład akcjonariatu Banku był następujący:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Skarb Państwa	74,63%
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	18,66%
Instituto Mobolare Italiano	2,87%
Credit National	2,74%
Österreichische Investitionskredit Aktiengesellschaft	1,10%
RAZEM	100,0%

W roku 1992 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 57,6 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1992 w wysokości ponad 6,9 mln PLN.

WZA w dniu 22 listopada 1993 roku uchwaliło emisję akcji serii „DD” o wartości 2,909 mln PLN. 30 grudnia 1993 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „DD”, którą w całości objął niemiecki Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 110,109 mln PLN i dzielił się na 110.109 akcji imiennych i na okaziciela o nominalnej wartości 1.000,00 PLN każda. 31 grudnia 1993 roku skład akcjonariatu Banku był następujący:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Skarb Państwa	72,83%
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	18,57%
Instituto Mobolare Italiano	2,65%
Credit National	2,53%
Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH	2,41%
Österreichische Investitionskredit Aktiengesellschaft	1,01%
RAZEM	100,0%

W roku 1993 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 14,7 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1993 w wysokości ponad 2,6 mln PLN.

18 stycznia 1994 roku zarejestrowano, jako oddział Banku, „Biuro Maklerskie PBR” SA w Warszawie. WZA w dniu 28 marca 1994 roku uchwaliło emisję akcji serii „EE” o wartości 10,617 mln PLN, z zachowaniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, oraz o zmianie wartości nominalnej akcji na 10,00 PLN. 12 kwietnia 1994 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „EE” i zmiana wartości nominalnej akcji. WZA w dniu 14 kwietnia 1994 roku uchwaliło publiczną emisję akcji serii „FF” o wartości 20,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. 30 czerwca 1994 roku bank posiadał pakiet 1,15% akcji Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA. 29 lipca 1994 roku Bank podpisał wraz z Wielkopolskim Bankiem Kredytowym SA oraz Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA list intencyjny, na mocy którego banki te miały zmierzać do podpisania porozumienia w sprawie utworzenia grupy bankowej. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 120,726 mln PLN i dzielił się na 12.072.600 akcji imiennych i na okaziciela o nominalnej wartości 10,00 PLN każda. W roku 1994 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 28,8 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 40,1%.

29 marca 1995 roku zarejestrowano jako oddział Banku – Zarządzanie Funduszami PBR SA w Warszawie. 4 kwietnia 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „FF”. 30 czerwca 1995 roku akcje Banku zadebiutowały na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 140,726 mln PLN i dzielił się na 14.072.600 akcji imiennych i na okaziciela o nominalnej wartości 10,00 PLN każda. W roku 1995 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 14,0 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1995 w wysokości ponad 2,8 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 28,3%.

31 maja 1996 roku wykreślono z rejestru dotychczasowe oddziały Banku i wpisano do rejestru oddziały: Biuro Maklerskie PBR SA i Zarządzanie Funduszami PBR SA. W dniu 7 październi-

ka 1996 roku WZA Powszechnego Banku Kredytowego SA podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego tego Banku w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 8,0 mln PLN. Akcje te objął Skarb Państwa, opłacając je aportem w postaci akcji Polskiego Banku Rozwoju SA. Do grona akcjonariuszy Banku dołączył zatem Powszechny Bank Kredytowy SA. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 140,726 mln PLN. 31 grudnia 1996 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Powszechny Bank Kredytowy SA	32,94%	32,94%
Skarb Państwa	29,54%	29,54%
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	16,28%	16,28%
Bank Citibank (Poland) SA	7,33%	7,33%
Pozostali akcjonariusze	13,91%	13,91%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 20,3 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 1996 w wysokości ponad 2,1 mln PLN.

Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku nadal wynosił 140,726 mln PLN. 31 grudnia 1997 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Powszechny Bank Kredytowy SA	32,94%	32,94%
Skarb Państwa	29,54%	29,54%
Agencja Rozwoju Przemysłu SA	15,00%	15,00%
Bank Citibank (Poland) SA	7,33%	7,33%
Pozostali akcjonariusze	15,19%	15,19%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 25,8 mln PLN.

22 stycznia 1998 wykreślono z rejestru Oddział Zarządzanie Funduszami PBR SA i wpisano do rejestru Oddział PBR SA – Dom

Inwestycyjny w Warszawie. 31 marca 1998 roku BRE Bank SA posiadał pakiet 1,08% akcji Banku. 2 kwietnia 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Bank Rozwoju Eksportu SA akcji Banku, pozwalających przekroczyć próg 50% głosów na WZA. Po uzyskaniu tej zgody Bank Rozwoju Eksportu SA ogłosił wezwanie do zapisywania się na sprzedaż akcji Banku. Termin wezwania upływał 4 maja 1998 roku. Równolegle o zakup akcji Banku ubiegał się szwedzki bank Skandinaviska Enskilda Banken. Bank Rozwoju Eksportu SA, dwukrotnie podwyższając oferowaną cenę – z 22,50 PLN do 24,30 PLN i ostatecznie do 28,50 PLN za akcję – zaangażował finalnie w tę transakcję 398,0 mln PLN. W wyniku wezwania Bank Rozwoju Eksportu SA w dniu 5 maja 1998 roku nabył pakiet 93,9% akcji Banku. Tego samego dnia Zarząd Banku Rozwoju Eksportu SA podjął decyzję o pełnym połączeniu Banku Rozwoju Eksportu SA z Bankiem. Akcje Banku nabyte przez Bank Rozwoju Eksportu SA w wyniku wezwania zostały opłacone 11 maja 1998 roku. WZA w dniu 22 czerwca 1998 roku podjęło decyzję o połączeniu Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Rozwoju Eksportu SA, jako przejmującym. Połączenie zostało zarejestrowane **10 lipca 1998** roku. Oznaczało to wykreślenie Polskiego Banku Rozwoju SA z rejestru sądowego.

14. 2. Przejęcie Banku „Częstochowa” SA

Data: 28 lutego 2003

Najeźdźca: BRE Bank SA

Ofiara: Bank „Częstochowa” SA

Bank „Częstochowa” SA www.bcz.com.pl powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 listopada 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 30 stycznia 1991 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 17 kwietnia 1991 roku – Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla miasta Częstochowa, Wydział VIII Gospodarczy pod numerem RHB 889. Zakładowy kapitał akcyjny wynosił 1,0 mln

PLN i dzielił się na 5.000 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 200,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu została Jolanta Szumlas. 30 sierpnia 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000039978.

Centrala Banku miała siedzibę w Częstochowie przy ulicy Dekabrystów 41. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej od 5 października 2001 roku był Sławomir Lachowski. Ostatnim Prezesem Zarządu od 5 września 2002 roku był Jerzy Jóźkowiak.

18 listopada 1991 roku Bank rozpoczął działalność operacyjną. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,0 mln PLN.

WZA w dniu 25 lutego 1992 roku postanowiło o II emisji akcji serii „A” o wartości 2,018 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 9 czerwca 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,018 mln PLN i dzielił się na 15.090 akcji o wartości nominalnej 200,00 PLN.

WZA w dniu 2 listopada 1993 roku postanowiło o III emisji akcji serii „B” o wartości 0,2716 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 30 grudnia 1993 roku. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,2896 mln PLN.

W roku 1994 miała miejsce IV emisja akcji serii „A” o wartości 0,6574 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 października 1994 roku. Akcje tej emisji zostały opłacone aportami rzeczowymi. 17 listopada 1994 roku zarejestrowano II Oddział w Częstochowie-Śródmieście. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 3,947 mln PLN.

WZA w dniu 7 kwietnia 1995 roku postanowiło o V emisji akcji serii „B” o wartości 0,096 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 27 czerwca 1995 roku. 24 października 1995 roku Bank zaangażował się kapitałowo w nabycie udziałów w spółce Biuro Usług Finsowych „Specius” Sp. z o.o. . Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 4,043 mln PLN.

W roku 1996 miały miejsce trzy emisje: uchwalona przez WZA w dniu 23 maja 1996 roku VI emisja akcji serii „A” o wartości 0,562 mln PLN – zarejestrowana została 17 czerwca 1996 roku, a uchwalone przez WZA w dniu 10 września 1996 roku VII emisja serii „A”

i „B” o wartości 1,0962 mln PLN i emisja przeznaczona dla pracowników – zarejestrowane 3 października 1996 roku. Akcje VII emisji zostały w części opłacone aportem przez Hutę „Częstochowa” w Częstochowie. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,7672 mln PLN i dzielił się na 28.836 akcji o wartości nominalnej 200,00 PLN.

WZA w dniu 20 lutego 1997 roku postanowiło o VIII emisji akcji serii „B” o wartości 0,704 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 9 kwietnia 1997 roku. WZA w dniu 11 września 1997 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji Banku z 200,00 PLN na 10,00 PLN. Zmiana wartości nominalnej akcji została zarejestrowana 6 października 1997 roku. WZA w dniu 16 października 1997 roku postanowiło o IX emisji akcji serii „B” o wartości 1,2034 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 listopada 1997 roku. Akcje tej emisji zostały częściowo pokryte aportem przez Hutę „Częstochowa” w Częstochowie. WZA w dniu 21 listopada 1997 roku postanowiło o X emisji akcji serii „B” o wartości 0,35 mln PLN oraz o emisji akcji serii „C”, będącej emisją publiczną i skierowaną do pracowników oraz Zarządu o wartości 8,35 mln PLN. Akcje X emisji zostały zarejestrowane 11 grudnia 1997 roku. Emisja akcji serii „C” nie została zarejestrowana do końca roku 1997. Na 31 grudnia 1997 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 8,0246 mln PLN i dzielił się na 802.460 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN. Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości 2,057 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1997 w wysokości 1,0 mln PLN.

10 lipca 1998 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „C”. Od 6 września 1998 roku Bank stał się spółką notowaną na Giełdzie Papierów Wartościowych SA w Warszawie. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 16,3746 mln PLN. Bank wypracował w roku 1998 zysk netto w wysokości 2,894 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1998 w wysokości 1,736 mln PLN.

30 września 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby II Oddziału w Częstochowie. 6 października 1999 roku WZA Banku podjęło uchwałę o emisji akcji serii „D” o wartości od 10,0 do 15,0

mln PLN. Emisja była skierowana do inwestora strategicznego, a Rada Banku jako takiego inwestora pierwotnie wskazała Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi. Na koniec roku 1999 Polish Leasing Company Leasco SA posiadało pakiet akcji, dający prawo do 9,26% głosów na WZA Banku. Innymi znaczącymi akcjonariuszami Banku byli: Huta Częstochowa, Skarb Państwa, Urząd Miasta i Gminy Częstochowa, Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Banku wynosił 16,3746 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku przedstawiał się następująco:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Huta Częstochowa SA	23,43%	29,30%
Gmina Częstochowa	5,67%	12,07%
Skarb Państwa	8,16%	10,47%
Jacek Engel	5,24%	6,91%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA wraz ze spółką zależną Warta Investment Sp. z o.o.	13,94%	10,00%
Leasco PLC SA	12,91%	9,26%
Pozostali akcjonariusze	30,65%	21,99%
RAZEM	100,00%	100,00%

W roku 1999 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 2,573 mln PLN. Na koniec roku 1999 współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,96%.

25 stycznia 2000 roku Iwona Denis posiadała udziały, uprawniające do wykonywania 5,06% głosów na WZA Banku. 14 lutego 2000 roku Krzysztof Baszniak posiadał udziały, uprawniające do wykonywania 5,12% głosów na WZA Banku. 21 lutego 2000 Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi poinformował o posiadaniu akcji, uprawniających do wykonywania 9,99% głosów na WZA Banku. 22 i 23 lutego 2000 roku Iwona Denis i Krzysztof Baszniak poinformowali o zbyciu posiadanych akcji Banku. 11 kwietnia 2000 roku Bank poinformował o sprzedaży części akcji Banku przez spółkę Leasco PLC SA. Po tej transakcji podmiot ten posiadał 5,94% akcji, dających prawo do wykonywania 4,26%

głosów na WZA Banku. W II kwartale roku 2000 Ministerstwo Skarbu Państwa ogłosiło przetarg na sprzedaż pakietu 8,16% akcji Banku. W listopadzie 2000 roku Zarząd Banku przesunął termin publicznej oferty akcji serii „D” z 27-28 listopada 2000 roku na 20-21 grudnia 2000 roku. 7 grudnia 2000 roku Bank zamknął wszystkie swoje placówki i czasowo zawiesił wypłaty. Wedle władz Banku przyczyną tego stanu rzeczy była panika wśród depozytariuszy, wywołana nieodpowiedzialnymi informacjami prasowymi stworzonymi na podstawie informacji, rozpowszechnianych przez niektórych akcjonariuszy Banku⁹. 8 grudnia 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego w specjalnym komunikacie oświadczyła, że Bank jest wypłacalny. 12 grudnia 2000 roku WZA, po zapoznaniu się z sytuacją Banku, zdecydowało o dalszym istnieniu Banku oraz podjęło decyzję o nowej emisji akcji Banku. Największymi akcjonariuszami Banku na tym WZA byli: Huta Częstochowa SA (19,201% głosów), Urząd Miasta i Gminy Częstochowa (13,792%), Skarb Państwa (11,963%), Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA (11,427%), Iwona Denis (8,570%), Jacek Engel (7,895%) i Szymon Roman Mrozek (5,304%). Wśród potencjalnych zainteresowanych nabyciem akcji nowej emisji wymieniano Bank Ochrony środowiska SA, BUD Bank SA i BRE Bank SA. 27 grudnia 2000 roku BRE Bank SA otrzymał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na objęcie akcji nowej emisji i przekroczenie progu 75% głosów na WZA Banku. Tego samego dnia w Banku wprowadzono zarząd komisaryczny. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 16,3746 mln PLN. W roku 2000 Bank wygenerował stratę netto w wysokości ponad 11,4 mln PLN. Na koniec roku 2000 współczynnik wypłacalności Banku wynosił 5,6%.

5 stycznia 2001 roku wpisano do rejestru ustanowienie zarządu komisarycznego. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego została Stefania Bożena Chełmińska-Miernik. Decyzja o otrzymaniu przez BRE Bank SA zgody na nabycie akcji nowej emisji i przekroczenie progu 75% głosów na WZA Banku została potwierdzona w komunikacie Komisji Nadzoru Bankowego w dniu 18 stycznia 2001

⁹ Jako źródło tych informacji, dotyczących możliwej likwidacji Banku, podawano Hutę Częstochowa oraz Gminę Częstochowa.

roku. 6 lutego 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na objęcie przez BRE Bank SA akcji Banku, umożliwiającym mu przekroczenie progu 50% głosów na WZA Banku. 14 lutego 2001 roku Zarząd Komisyjny Banku podjął uchwałę, w której wskazał BRE Bank SA jako inwestora strategicznego Banku, do którego zostanie skierowana cała emisja akcji serii „D”. 7 marca 2001 roku Zarząd Komisyjny obniżył wartość nominalną akcji Banku z 10 zł do 4,83 zł, co spowodowało obniżenie (o 8,46397153 mln PLN) kapitału zakładowego Banku. Po tej operacji kapitał akcyjny Banku wynosił 7,91062847 mln PLN. 11 kwietnia 2001 roku zakończono subskrypcję akcji serii „D”, a 18 kwietnia 2001 roku dokonano przydziału 1.997.930 akcji o wartości 9,6500019 mln PLN – w całości BRE Bankowi SA. 26 kwietnia 2001 roku Zarząd Komisyjny, wykonując kompetencje WZA, postanowił o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku o kwotę 25,34999901 mln PLN w drodze emisji akcji serii „E”, skierowanej do inwestora strategicznego – BRE Banku SA, z pominięciem prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy. Struktura akcjonariatu Banku na 30 kwietnia 2001 roku, przed rejestracją emisji akcji serii „D” oraz serii „E”, przedstawiała się następująco:

Akcjonariusz	Akcje			Głosy		Kapitał	
	ilość	zwykłe	uprzywilejowane	ilość	%	kwotowo (PLN)	%
Huta Częstochowa SA	383 622	383 622	0	383 622	19,201%	1 853 291,75	23,428%
Gmina Częstochowa	92 920	1 600	91 320	275 560	13,792%	448 899,88	5,675%
Skarb Państwa	133 620	80 920	52 700	239 020	11,963%	645 523,05	8,160%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta SA + pod. zal.	228 300	228 300	0	228 300	11,427%	1 102 925,56	13,942%
WFOŚiGW w Łodzi	142 000	142 000	0	142 000	7,107%	686 007,13	8,672%
Iwona Denis	171 223	171 223	0	171 223	8,570%	827 184,50	10,457%
Jacek Engel	85 778	49 800	35 978	157 734	7,895%	414 396,62	5,238%
Szymon Roman Mrozek	105 970	105 970	0	105 970	5,304%	511 944,90	6,472%
Pozostali akcjonariusze	294 027	293 787	240	294 507	14,741%	1 420 455,07	17,956%
Dane globalne	1 637 460	1 457 222	180 238	1 997 936	100,000%	7 910 628,47	100,000%

10 lipca 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na zmiany w statucie Banku, polegające na obniżeniu, a następnie podwyższeniu kapitału zakładowego. 30 sierpnia 2001 roku

Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000039978. 10 września 2001 roku zmiany w statucie Banku, czyli obniżenie wartości kapitału akcyjnego poprzez obniżenie wartości nominalnej akcji Banku z 10,0 PLN do 4,83 PLN oraz dotyczące emisji akcji serii „D”, zostały zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym. Po obniżeniu, a następnie podwyższeniu kapitału zakładowego jego wysokość wynosiła 17,5589337 mln PLN, a w składzie akcjonariatu Banku pojawił się jako nowy strategiczny akcjonariusz BRE Bank SA, posiadając akcje stanowiące 54,958% kapitału Banku, dające prawo do 49,9999% głosów na WZA Banku. Skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w głosach na WZA
BRE Bank S.A.	49,99%
Huta Częstochowa SA	9,60%
Gmina Częstochowa	6,90%
Skarb Państwa	5,98%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA SA wraz z podmiotami zależnymi	5,71%
Pozostali akcjonariusze	21,82%
RAZEM	100,0%

17 września 2001 roku rozpoczęła się publiczna subskrypcja akcji serii „E”, która została zakończona 24 września 2001 roku przydziałem wszystkich 5.248.447 akcji BRE Bankowi SA. W dniu 30 października 2001 roku BRE Bank SA nabył pakiet 70 akcji Banku. Po tej transakcji BRE Bank SA posiadał 54,9597% kapitału Banku i mógł wykonywać 50,0017% głosów na WZA Banku. 31 października 2001 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” oraz ograniczenie uprzywilejowania akcji imiennych Banku z trzech do dwóch głosów z jednej akcji. Po rejestracji tej emisji **BRE Bank SA** posiadał 81,5689% kapitału zakładowego Banku, co uprawniało do wykonywania 79,9469% głosów na WZA Banku. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Banku wynosił 42,90893271 mln PLN, a skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Akcjonariusz	akcje			głosy		kapitał	
	liczba	zwykłe	uprzywil.	liczba	%	kwotowo [zł]	%
BRE Bank SA	7 246 447	7 246 447	0	7 246 447	79.95%	35 000 339.01	81.57%
Huta Częstochowa SA	383 622	383 622	0	383 622	4.23%	1 852 894.26	4.32%
Gmina Częstochowa	92 920	1 600	91 320	184 240	2.03%	448 803.60	1.05%
Skarb Państwa	133 620	80 920	52 700	186 320	2.06%	645 384.60	1.50%
Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta SA + pod. zal.	228 300	228 300	0	228 300	2.52%	1 102 689.00	2.57%
Pozostali akcjonariusze	798 928	762 710	36 218	835 146	9.21%	3 858 822.24	8.99%
Dane globalne	8 883 837	8 703 599	180 238	9 064 075	100.00%	42 908 932.71	100.00%

W roku 2001 Bank wygenerował stratę netto w wysokości ponad 16,8 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wyniósł 38,9%.

25 lutego 2002 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet udziałów w spółce Biuro Usług Finansowych SPECIUS Sp. z o.o. . 10 maja 2002 roku BRE Bank SA ogłosił wezwanie na sprzedaż akcji Banku. 21 czerwca 2002 roku BRE Bank SA w wyniku ogłoszonego wezwania nabył pakiet akcji Banku, który razem z wcześniej posiadanymi stanowił 85,01% akcji i dawał prawo do wykonywania 83,32% głosów na WZA Banku. 27 czerwca 2002 roku Bank zawarł porozumienie z BRE Bankiem SA w sprawie zmiany firmy Banku w przyszłości na „mBank SA”. Na WZA w dniu 27 czerwca 2002 roku BRE Bank SA posiadał 99,9989% głosów. 8 lipca 2002 roku Bank zawarł z BRE Bankiem SA umowę o powołaniu na okres 5 lat bankowej grupy kapitałowej. Umowa miała wejść w życie z dniem 10 sierpnia 2002 roku. 1 sierpnia 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na zmianę nazwy Banku na „mBank” SA i zmianę siedziby na Łódź. Nowa nazwa miała obowiązywać od 1 października 2002 roku. Jednakże Rada Nadzorcza BRE Banku SA na posiedzeniu w dniu 12 września 2002 roku zobowiązała Zarząd tego Banku do podjęcia działań, zmierzających do połączenia Banku Częstochowa SA (spółka przejmowana) oraz BRE Banku SA (spółka przejmująca) przez przeniesienie majątku Banku Częstochowa SA na BRE Bank SA w zamian za akcje BRE Banku SA. 26 września 2002 roku Zarząd Banku poinformował, że kierując się nadrzędnym celem, którym jest dbałość o interesy klientów Banku, kontynuacja zabezpieczenia ich depozytów oraz realizacji

programu postępowania naprawczego i względy ekonomiczne, które przemawiają za połączeniem, podjął działania zmierzające do połączenia Banku „Częstochowa” SA (spółka przejmowana) oraz BRE Banku SA (spółka przejmująca), przez przeniesienie majątku Banku „Częstochowa” SA na BRE Bank SA, w zamian za akcje BRE Banku SA. 30 września 2002 roku został uzgodniony plan połączenia między Bankiem „Częstochowa” SA i BRE Bankiem SA. W planie połączenia parytet wymiany akcji został określony na 1:20 – za 20 akcji Banku 1 akcja BRE Banku SA. 18 listopada 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego zgodziła się na połączenie Banku z BRE Bankiem SA.

Na WZA w dniu 27 stycznia 2003 roku uchylono uchwałę Walnego Zgromadzenia Banku z dnia 28 czerwca 2002 roku w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego o kwotę od 56.349.996,78 zł do 70.000.001,82 zł przez emisję akcji zwykłych na okaziciela serii „F”. Tego samego dnia uchwalono połączenie Banku „Częstochowa” SA z BRE Bankiem SA przez przeniesienie całego majątku Banku „Częstochowa” Spółki Akcyjnej na BRE Bank Spółkę Akcyjną w zamian za akcje, które BRE Bank Spółka Akcyjna przyzna akcjonariuszom Banku „Częstochowa” Spółki Akcyjnej. Na WZA Banku w dniu 27 stycznia 2003 roku BRE Bank SA posiadał prawo wykonywania 93,88964% ogólnej liczby głosów. 10 lutego 2003 roku Bank skierował do Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA wnioski o zawieszenie notowań akcji Banku „Częstochowa” SA od dnia następującego po dniu, w którym sąd rejestrowy w Warszawie dokona wpisania połączenia BRE Banku SA z Bankiem „Częstochowa” SA oraz wnioski o późniejsze wykluczenie wymienionych papierów wartościowych z obrotu giełdowego. 17 lutego 2003 roku złożony został do sądu rejestrowego wniosek o zarejestrowanie zmian, wynikających z podjęcia zgodnych uchwał przez WZA Banku „Częstochowa” SA w dniu 27 stycznia 2003 roku i WZA BRE Banku SA w dniu 29 stycznia 2003 roku o połączeniu Banków w drodze przejęcia Banku „Częstochowa” SA przez BRE Bank SA. Bank „Częstochowa” SA w dniu 18 lutego 2003 roku otrzymał komunikat z Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA, w którym Zarząd Giełdy informował, iż po-

cząwszy od sesji giełdowej, następującej po podaniu przez BRE Bank SA i Bank „Częstochowa” SA informacji o zarejestrowaniu połączenia BRE Banku SA z Bankiem „Częstochowa” SA, nastąpi zawieszenie obrotu giełdowego akcjami Banku „Częstochowa” SA. W dniu 28 lutego 2003 roku dokonano wpisu o połączeniu Banku „Częstochowa” SA, jako przejmowanym, oraz BRE Banku SA, jako przejmującym, do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XIX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000025237. Połączenie banków nastąpiło na podstawie art. 492 par. 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych, tj. poprzez przeniesienie całego majątku Banku „Częstochowa” SA na BRE Bank SA, jako bank przejmujący, w zamian za akcje własne, które BRE Bank SA miał wydać akcjonariuszom Banku „Częstochowa” SA. BRE Bank SA z siedzibą w Warszawie przy ulicy Senatorskiej 18, wpisany do rejestru przedsiębiorstw Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000025237, jako spółka przejmująca, połączył się z Bankiem „Częstochowa” SA z siedzibą w Częstochowie przy ulicy Dekabrystów 41, wpisanym do rejestru przedsiębiorstw Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Katowicach, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000039978. Z dniem **28 lutego 2003** roku Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

Suplement 15

PRZEJĘCIA PEKAO LEASING SP. Z O.O.

PEKAO LEASING Sp. z o.o. powstała w roku 1993 jako Warszawski Dom Inwestycyjny Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 12 marca 1993 roku. 29 marca 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 36202. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marek Stanisław Szlupowicz. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000060694.

Centrala Spółki mieści się w Warszawie przy ulicy Smoczej 27. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Cezary Smorszczewski. Prezesem Zarządu jest Wiesław Weitz.

8 czerwca 1994 roku zgromadzenie udziałowców postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmującej, ze spółką POLRAT Sp. z o.o., jako przejmowaną. 20 października 1994 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,004 mln PLN. 31 grudnia 1994 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,008 mln PLN. Na koniec roku 1994 100% udziałów w Spółce było w posiadaniu Spółdzielczego Banku Rzemiosła.

W roku 1995 kontrolę kapitałową nad Spółką przejął Bank Pekao SA. Zgromadzenie udziałowców w dniu 25 września 1995 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **PEKAO LEASING Sp. z o.o.** oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,992 mln PLN. 9 listopada 1995 roku zarejestrowano zmianę nazwy oraz podwyższenie kapitału zakładowego. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 18 sierpnia 1997 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 9,0 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 27 sierpnia 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 10,0 mln PLN. 100% udziałów posiadał Bank Pekao SA.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 29 lipca 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 63,0 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 28 września 1999 roku. Na koniec roku 1999 kapitał zakładowy Spółki wynosił 73,0 mln PLN. Na koniec roku 1999 100% udziałów w Spółce posiadał Bank Pekao SA.

25 sierpnia 2000 roku zgromadzenie wspólników spółki PBG-Leasing Sp. z o.o. postanowiło o połączeniu tej spółki ze Spółką poprzez przeniesienie na rzecz Spółki całego majątku Spółki PBG-Leasing Sp. z o.o.. Połączenie oraz podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 13,9734 mln PLN zostały zarejestrowane 10 października 2000 roku, a nowe udziały zostały opłacone aportem o wartości 13,9734 mln PLN w postaci majątku PBG-Leasing Sp. z o.o. . 25 października 2000 roku zarejestrowano oddziały Spółki w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Gdyni, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Pile, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Poznaniu, Przemyślu, Radomiu, Sopocie, Szczecinie, Tarnobrzegu, Warszawie i Wrocławiu. Na koniec roku 2000 kapitał zakładowy Spółki wynosił 86,9734 mln PLN. 100% udziałów posiadał Bank Polska Kasa Opieki SA.

W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000060694.

Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 106,973 mln PLN. 100% udziałów posiadał Bank Polska Kasa Opieki SA.

4 sierpnia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 250,0 mln PLN. Wszystkie nowe udziały objął Bank Polska Kasa Opieki SA. Na koniec roku 2003 kapitał zakładowy Spółki wynosił 356,973 mln PLN.

15. 1. Przejęcie POLRAT Sp. z o.o.

Data: 10 października 1994

Najeźdźca: Warszawski Dom Inwestycyjny Sp. z o.o.

Ofiara: POLRAT Sp. z o.o.

POLRAT Sp. z o.o. powstała w roku 1993. Założycielski akt notarialny został sporządzony 19 listopada 1993 roku. 22 listopada 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 38696. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem zarządu został Adam Baranowski.

Spółka miała siedzibę w Warszawie.

10 października 1994 roku zarejestrowano połączenie Spółki, jako przejmowanej, z Warszawskim Domem Inwestycyjnym Sp. z o.o., jako przejmującym. 20 października 1994 roku Spółka została wykreślona z rejestru sądowego.

15. 2. Przejęcie PBG-Leasing Sp. z o.o.

Data: 10 października 2000

Najeźdźca: PEKAO LEASING Sp. z o.o.

Ofiara: PBG-Leasing Sp. z o.o.

PBG-Leasing Sp. z o.o. powstała w roku 1995. Założycielski akt notarialny został sporządzony 16 lutego 1995 roku. 11 kwietnia 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Łodzi pod numerem RHB 5432. Kapitał założycielski wyniósł 1,0 mln PLN. Założycielem Spółki, który objął 100% udziałów założycielskich, był Powszechny Bank Gospodarczy SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Tomasz Ściborek.

Centrala Spółki mieściła się w Łodzi; początkowo przy ulicy Sienkiewicza 85/87, a następnie przy ulicy Piotrkowskiej 270. Ostatnim Prezesem Zarządu był Tomasz Ściborek.

1 grudnia 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Piotrkowską 270 w Łodzi. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN.

9 kwietnia 1996 roku zarejestrowano I Oddział w Poznaniu oraz Oddział w Białymstoku. 8 października 1996 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 3,0 mln PLN oraz oddziały w Gdańsku, Katowicach, Opolu, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Radomiu, Warszawie, Wieluniu i Krakowie. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,0 mln PLN. 100% udziałów posiadał Powszechny Bank Gospodarczy SA – Grupa Pekao SA¹.

29 kwietnia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Łodzi oraz zmiany siedzib oddziałów w Płocku i Warszawie. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,0 mln PLN.

9 kwietnia 1998 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. Na koniec roku 1998 kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,0 mln PLN. Po przejściu w dniu 31 grudnia 1998 roku Powszechnego Banku Gospodarczego SA – Grupa Pekao SA przez Bank Polska Kasa Opieki SA – Grupa Pekao SA udziały Spółki, posiadane dotąd przez Powszechny Bank Gospodarczy SA- Grupa Pekao SA, przeszły w posiadanie Banku Polska Kasa Opieki SA.

22 września 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gdańsku. 3 listopada 1999 roku zarejestrowano oddziały w Bydgoszczy, Gdyni, Gorzowie Wielkopolskim, Szczecinie i Warszawie. 18 listopada 1999 roku zarejestrowano oddziały w Kielcach, Gdańsku i Radomiu. 31 grudnia 1999 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 4,0 mln PLN. Na koniec roku 1999 100% udziałów w Spółce posiadał Bank Polska Kasa Opieki SA.

Zgromadzenie wspólników w dniu 25 sierpnia 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki ze spółką PEKAO LEASING Sp. z o.o. poprzez przeniesienie na rzecz Pekao Leasing Sp. z o.o. całego majątku Spółki. Połączenie zostało zarejestrowane **10 października 2000 roku**. 11 grudnia 2000 roku spółka PBG-Leasing Sp. z o.o. została ostatecznie wykreślona z rejestru sądowego.

¹ Wcześniej działający pod nazwą Powszechny Bank Gospodarczy SA w Łodzi.

Suplement 16

INNE PRZEJĘCIA

16. 1. Przejęcie Towarzystwa Inwestycyjno Leasingowego SA

Data: 18 listopada 1997

Najeźdźca: KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA

Ofiara: Towarzystwo Inwestycyjno Leasingowe SA

KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA*

* Opis najeźdźcy, który stał się późniejszą ofiarą, zawarłem w punkcie 16.12.

Towarzystwo Inwestycyjno Leasingowe SA powstało w roku 1991. Założycielski akt notarialny został sporządzony 17 września 1991 roku. 7 grudnia 1992 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 30474. Kapitał założycielski wyniósł 0,0903 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Bogusław Węgliński.

Spółka miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Towarowej 25, a ostatnio przy ulicy Ogrodowej 28/30. Ostatnim Prezesem Zarządu był Krzysztof Jacek Dobrowolski.

WZA w dniu 1 października 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii "B" o wartości 0,1097 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 października 1994 roku. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny wynosił 0,2 mln PLN.

WZA w dniu 17 kwietnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,3 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 23 maja 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny wynosił 0,5 mln PLN.

17 marca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Ogrodową 28/30 w Warszawie. WZA w dniu 23 października 1997 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, ze spółką KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA. 18 listopada 1997 roku zarejestrowano połączenie Spółki, jako przejmowanej, ze spółką KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA, jako przejmującą.

16. 2. Przejęcie Biura Maklerskiego „Arabski i Gawor” s.c.

Data: rok 1998

Najeżdźca: Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA

Ofiara: *Biuro Maklerskie „Arabski i Gawor” s.c.*

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA www.pkobp.pl powstał 7 lutego 1919 roku, na mocy dekretu Naczelnika Państwa, jako Poczta Kasa Oszczędności. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2000 roku przekształcono Powszechną Kasę Oszczędności bank państwowy w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna. 28 marca 2000 roku sporządzono notarialny akt założycielski Spółki. 12 kwietnia 2000 roku Bank zarejestrowano w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 60069. Kapitał założycielski wyniósł 700,0 mln PLN i dzielił się na 70.000.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. 100% akcji założycielskich objął Skarb Państwa. Pierwszym Prezesem Zarządu została Henryka Pieronkiewicz. W roku 2001 Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000026438.

Siedziba Centrali znajduje się w Warszawie przy ulicy Puławskiej 15. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest od 5 czerwca 2001 roku Dariusz Zarzecki. Prezesem Zarządu jest od 20 czerwca 2002 roku Andrzej Podsiadło. Od 10 stycznia 2002 roku kuratorem Banku został Kazimierz Małecki.

19 czerwca 1920 roku Bank uzyskał osobowość prawną, jako instytucja państwowa, z gwarancją i pod kontrolą Skarbu Państwa. 17 marca 1929 roku Ministerstwo Skarbu podjęło decyzję o utworzeniu Banku Polska Kasa Opieki SA, którego założycielami były: Poczтовая Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego i Państwowy Bank Rolny.

W roku 1935 Bank objął swoim patronatem powstające od 1927 roku Szkolne Kasy Oszczędnościowe (SKO).

Po wybuchu II wojny światowej 27 października 1939 roku Komisarz Rządu Rzeszy na miasto Warszawa ustanowił starszego radcę pocztowego Ministerstwa Poczty Rzeszy zarządcą komisarycznym PKO. W latach 1939-1945 mimo poniesienia dużych strat w zakresie nieruchomości, personelu i dokumentacji Bank kontynuował swoją działalność. Wpłaty oszczędności były wykonywane do 31 lipca 1944 roku.

Po wojnie Bank odrodził się dzięki inicjatywie swoich pracowników, którzy już 9 lutego 1945 roku wybrali swoją radę zakładową. W dwa miesiące później – 11 kwietnia 1945 roku – minister skarbu wydał zarządzenie, dotyczące uruchomienia działalności Banku. Siedzibą Banku został wówczas Kraków. W okresie powojennym Bank otrzymał zadania administrowania Społecznym Funduszem Oszczędzania oraz nadzorowania Pracowniczych Kas Pożyczkowo-Zapomogowych.

25 października 1948 roku weszła w życie reforma systemu bankowego w Polsce, w efekcie której w końcu 1949 przyjęto dekret o likwidacji z końcem tego roku Pocztovej Kasy Oszczędności.

Od początku 1950 roku funkcjonował powstały na bazie Pocztovej Kasy Oszczędności nowy bank pod nazwą Powszechna Kasa Oszczędności Bank Państwowy.

5 maja 1952 roku zakończyła się formalna likwidacja Pocztovej Kasy Oszczędności.

W kwietniu 1960 roku Bank uzyskał gwarancje Skarbu Państwa za swoje zobowiązania z tytułu utrzymywania wkładów oszczędnościowych.

W roku 1969 Bank otrzymał od władz państwowych zadania kredytowania budownictwa mieszkaniowego.

W roku 1970 Bank rozpoczął obsługę sprzedaży ratalnej.

1 lipca 1975 roku sieć Banku, na mocy decyzji administracyjnych, została włączona w strukturę Narodowego Banku Polskiego, tworząc jego specjalistyczne oddziały.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 września 1987 roku 1 listopada 1987¹ roku Bank reaktywował swoją działalność po wyodrębnieniu jego placówek z sieci Narodowego Banku Polskiego, jako Powszechna Kasa Oszczędności bank państwowy.

W roku 1992 powstał nowy statut Banku, który zniósł dotychczas obowiązujące Bank ograniczenia w zwiększaniu funduszu statutowego.

W połowie roku 1993 powołana została pierwsza w historii Banku rada nadzorcza.

Wypracowany w roku 1995 zysk netto wyniósł 344,6 mln PLN. W roku 1996, po negocjacjach z partnerem szwajcarskim – Credit Suisse, sfinalizowano utworzenie wspólnego Towarzystwa Funduszy Powierniczych PKO/Credit Suisse. Kapitał podstawowy Banku na 31 grudnia 1996 roku wynosił 400,00806 mln PLN. Wypracowany w roku 1996 zysk netto wyniósł 1.038,9 mln PLN.

9 lipca 1997 roku rozpoczęło działalność operacyjną PKO/CS Polsko-Szwajcarskie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA. Kapitał podstawowy Banku na 31 grudnia 1997 roku wynosił 600,00806 mln PLN. Wypracowany w roku 1997 zysk netto wyniósł 621,8 mln PLN.

W roku 1998 Bank utworzył wraz z Bankiem Handlowym w Warszawie SA PKO/Handlowy Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA oraz, w czerwcu tego roku, spółkę, zajmującą się sprzedażą ratalną: PKO Towarzystwo Finansowe Sp. z o.o.. Rok ten także przyniósł powołanie Bankowego Funduszu Leasingowego SA. W roku tym Bank przejął najstarsze w Polsce prywatne biuro maklerskie „Arabski i Gawor”. Kapitał podstawowy na 31 grudnia 1998 roku wynosił 700 mln PLN. W roku 1998 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 1.300,1 mln PLN.

¹ Porównaj: (**Współczesny bank, 2000**): 47. Na stronie internetowej Banku: www.pkobp.pl podawana jest data „w czerwcu 1987”.

W roku 1999 powstały firmy: Centrum Elektronicznych Usług Płatniczych „eService” SA oraz PKO Nieruchomości Sp. z o.o. . Kapitał podstawowy Banku na 31 grudnia 1999 roku nie zmienił się w stosunku do roku poprzedniego i wynosił 700,0 mln PLN. Jako bank państwowy Bank był w 100% własnością Skarbu Państwa. Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł około 189,9 mln PLN.

W styczniu 2000 roku rozpatrywane były różne warianty prywatyzacji Banku². Ostatecznie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2000 roku przekształcono Powszechną Kasę Oszczędności bank państwowy w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą **Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna** z kapitałem akcyjnym 700,0 mln PLN. Sądowa rejestracja Spółki miała miejsce 12 kwietnia 2000 roku. Także 12 kwietnia 2000 roku zarejestrowano oddziały regionalne w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu oraz „oddziały centrum”: I i II w Białymstoku, w Grajewie, Hajnówce, Suwałkach, Wysokiem Mazowieckiem, I i II w Bydgoszczy, w Brodnicy, Ciechocinku, Grudziądzu, Inowrocławiu, Toruniu, Włocławku, Bydgoszczy, I w Gdańsku, I w Gdyni, w Kartuzach, Kościerzynie, Rumii, Starogardzie Gdańskim, Tczewie, Wejherowie, Słupsku, Bytowie, Człuchowie, Lęborku, Chojnicach, Kwidzynie, Bielsku-Białej, Brzegu, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Dąbrowie Górniczej, Gliwicach, Jastrzębiu Zdroju, Jaworznie, I i II w Katowicach, I w Kędzierzynie-Koźlu, Lublińcu, Nysie, I w Opolu, w Rybniku, Siemianowicach Śląskich, I w Sosnowcu, w Tychach, I w Zabrzcu, w Brzesku, Busku Zdroju, Chrzanowie, I i II w Kielcach, I, II, III, IV i VI w Krakowie, w Jędrzejowie, Myślenicach, Nowym Sączu, Nowym Targu, Olkuszu, Ostrowcu Świętokrzyskim, Sandomierzu, Tarnowie, Wadowicach, Białej Podlaskiej, Biłgoraju, Chełmie, Lubartowie, I, II i IV w Lublinie, w Opolu Lubelskim, Puławach, Zamościu, Bełchatowie, I, III i VI w Łodzi, w Pabianicach, Piotrkowie Trybunalskim, Skierniewicach, Wieluniu, Zgierzu, Bartoszycach, Elblągu, Ełku, Iławie, Mrągowie, II w Olsz-

² Porównaj: (Grzegorz W., 2000).

tynie, w Ostródzie, Pisz, Gnieźnie, Gostyniu, Gubinie, I w Kaliszu, w Kępnie, Kole, I w Koninie, I w Lesznie, w Nowym Tomysku, Ostrowie Wielkopolskim, Pile, I, II, III, IV i V w Poznaniu, w Szamotułach, I w Śremie, w Wągrowcu, I i II w Zielonej Górze, w Żarach, Jarosławiu, Krośnie, Przemyśle, I i II w Rzeszowie, w Sannoku, Stalowej Woli, Tarnobrzegu, Drawsku Pomorskim, I i II w Gorzowie Wielkopolskim, w Kołobrzegu, Koszalinie, Sławnie, Stargardzie Szczecińskim, Sulęcinie, I, II i III w Szczecinie, w Świnoujściu, w Ciechanowie, Ostrołęce, I w Siedlcach, I w Radomiu, w Płońsku, II w Wołominie, w Otwocku, II w Pruszkowie, I, II, IV, V, VI, IX, XII, XV, XVI i XVIII w Warszawie, II w Płocku, w Bolesławcu, Jeleniej Górze, Kłodzku, Legnicy, Lubinie, Oleśnicy, Świdnicy, Wałbrzychu, I, II i III we Wrocławiu, a także jako oddziały Banku – Centrum Operacji Kartowych w Warszawie i PKO BP SA Bankowy Dom Maklerski w Warszawie. Na dzień 30 kwietnia 2000 roku został sporządzony bilans zamknięcia banku państwowego, by od 1 maja 2000 rozpoczęła swój byt ekonomiczny spółka akcyjna, z kapitałem akcyjnym 700,0 mln PLN. 10 maja 2000 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę stwierdzającą, że prywatyzacja PKO BP SA powinna przebiegać w sposób zgodny z intencją społeczeństwa i Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz w sposób zabezpieczający polską rację stanu. Zaangażowanie belgijskiej firmy KBC w Kredyt Bank SA oraz Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” SA uważane było jako pierwszy krok w kierunku przejęcia PKO BP SA³. 4 września 2000 roku wykreślono z rejestru „oddziały centrum” w Rumii i Bydgoszczy, zarejestrowano PKO BP SA Oddział Internetowy w Bydgoszczy oraz zmiany siedzib oddziałów w Kwidzynie, Dąbrowie Górniczej, Słupsku, Gliwicach, Nysie, Regionalnego i II w Krakowie, w Tarnowie, Pabianicach, I w Poznaniu, II w Zielonej Górze, w Przemyśle, VI w Warszawie, w Wałbrzychu, II w Olsztynie i w Ostródzie. 31 października 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby IV Oddziału Centrum w Warszawie. 1 grudnia 2000 roku poinformowano o decyzji rządu podwyższenia kapitału akcyjnego Banku poprzez wniesienie apor-

³ Porównaj: (Świerżewski Ł., 2000).

tem akcji pięciu spółek⁴. Także 1 grudnia 2000 roku podpisany został list intencyjny pomiędzy Bankiem i Bankiem Gospodarstwa Krajowego o zamiarze wspólnego powołania banku hipotecznego. WZA w dniu 5 grudnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 300,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 700,0 mln PLN. 100% akcji było w posiadaniu Skarbu Państwa. Zysk netto wypracowany przez Bank w roku 2000 wyniósł 634,0 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2000. Na koniec roku 2000 Bank zatrudniał 39.825 osób.

12 stycznia 2001 roku Skarb Państwa przekazał Bankowi akcje posiadanych 5 spółek, których przekazanie zadeklarował w listopadzie 2000 roku. Akcje te stanowiły aport rzeczowy, którym Skarb Państwa objął emisję akcji Banku serii „B” o wartości o 300,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 19 lutego 2001 roku. W roku 2001 Bank został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000026438. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 1.105,6 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 10,5%.

5 marca 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Bankowi zezwolenia⁵ na prowadzenie działalności maklerskiej. 28 marca 2002 roku Bank podpisał Generalną Umowę ubezpieczenia z Towarzystwem Ubezpieczeniowym Europa SA w zakresie ubezpieczenia kredytu hipotecznego z niskim wkładem własnym, udzielanego na cele mieszkaniowe. 8 października 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na przejęcie Inteligo przez Bank.

11 września 2003 roku Bank zawarł warunkową umowę kupna od Banku Handlowego w Warszawie SA akcji, reprezentujących 50% kapitału zakładowego oraz tyleż samo głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółki PKO/Handlowy Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. 30 października 2003 roku

⁴ Precyzyjnie: 5,25% akcji KGHM SA, 13,96% akcji Stalexportu SA, 0,0065% akcji BRE Banku SA, 0,68% akcji BOŚ SA oraz 2,23% akcji Banku Handlowego w Warszawie SA.

⁵ W oparciu o przepisy znowelizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

Bank nabył od Banku Handlowego w Warszawie SA pakiet 50% akcji PKO/Handlowy Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. Po tej transakcji Bank posiadał 100% akcji PKO/Handlowy Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 1.226,1 mln PLN.

Biuro Maklerskie „Arabski i Gawor” s.c. powstało w roku 1991 jako spółka cywilna Krzysztofa Arabskiego i Krzysztofa Gawora.

Spółka miała swoją siedzibę w Krakowie przy ulicy Lubicz 25. 19 lipca 1991 roku wspólnicy Spółki uzyskali zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej.

W roku 1998 przedsiębiorstwo maklerskie Spółki zostało sprzedane Bankowemu Domowi Maklerskiemu Powszechnej Kasy Oszczędności banku państwowego. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego wygasło 31 grudnia 1998 roku.

16. 3. Przejęcie Krakowskiego Domu Maklerskiego s.c.

Data: rok 1998

Najeźdźca: Internetowy Dom Maklerski SA

Ofiara: *Krakowski Dom Maklerski s.c.*

Internetowy Dom Maklerski SA powstał w roku 1997 jako Krakowski Dom Maklerski SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 27 marca 1997 roku. 1 kwietnia 1997 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 7276. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 1/4 kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jerzy Szczygieł. 22 maja 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000109776.

Centrala Spółki ma siedzibę w Krakowie, początkowo przy Małym Rynku 7, a następnie przy ulicy Juliusza Lea 16A. Prezesem Zarządu jest Marian Łyko.

18 czerwca 1997 roku opłacono całość kapitału zakładowego. WZA w dniu 20 czerwca 1997 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „B” o wartości 5,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 23 czerwca 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 5,1 mln PLN.

WZA w dniu 7 maja 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na Krakowski Dom Inwestycyjny SA. Zmiana nazwy została zarejestrowana 18 maja 1998 roku. 8 czerwca 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Juliusza Lea 16A w Krakowie. WZA w dniu 9 czerwca 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 10,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 czerwca 1998 roku. W roku 1998 Spółka przejęła od wspólników spółki Krakowski Dom Maklerski s.c. zorganizowaną część przedsiębiorstwa, prowadzącą działalność maklerską. 30 grudnia 1998 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała Spółce zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 15,1 mln PLN.

WZA w dniu 5 stycznia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 6,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 8 lutego 2000 roku. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 21,1 mln PLN.

22 maja 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000109776.

14 stycznia 2003 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła:

- Grzegorzowi Leszczyńskiemu zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA,
- Rafałowi Abratańskiemu zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA,
- Łukaszowi Żukowi zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA.

31 stycznia 2003 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia⁶ na prowadzenie działalności maklerskiej. Spółka zmieniła nazwę na Internetowy **Dom Maklerski SA**.

⁶ W oparciu o przepisy znolizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

Krakowski Dom Maklerski s.c. powstał jako spółka cywilna, której wspólnikami byli Jerzy Szczygiel i Jarosław Szczygiel⁷.

Centrala Spółki miała siedzibę w Krakowie przy Małym Rynku 7.

20 stycznia 1993 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej.

W roku 1998 wspólnicy Spółki sprzedali zorganizowaną część przedsiębiorstwa Krakowskiemu Domowi Maklerskiemu SA. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego wygasło 31 grudnia 1998 roku.

16. 4. Przejęcie AGF Ubezpieczenia SA

Data: 29 czerwca 1999

Najeźdźca: Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA

Ofiara: AGF Ubezpieczenia SA

Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA www.allianz.pl powstało w roku 1996 jako Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz BGŻ Polska SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 5 listopada 1996 roku. 14 listopada 1996 roku Minister Finansów wyraził zgodę na prowadzenie przez Spółkę działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń majątkowych. 10 grudnia 1996 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 48801. Kapitał założycielski wyniósł 14,0 mln PLN i dzielił się na 13.640 akcji imiennych serii „A” oraz 360 akcji imiennych serii „B” uprzywilejowanych co do głosu w stosunku 2 głosy z jednej akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Bank Gospodarki Żywnościowej SA objął 6.500 akcji serii „A” oraz 360 akcji serii „B”, co stanowiło 49% kapitału Towarzystwa i dawało 50,28% głosów na WZA, a pozostałe 7.140 akcji serii „A” objęła niemiecka firma ubezpieczeniowa Allianz AG. Pierwszym Prezesem Zarządu został Werner Lellinger. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000028261.

⁷ Obaj zamieszkali w Krakowie przy ulicy Powstańców 26 m. 53.

Centrala Towarzystwa ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Grzybowskiej 4, następnie przy ulicy Jana Pawła II 15, potem przy ulicy Puławskiej 19/21, a ostatnio przy ulicy Chocimskiej 17. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Werner Zedelius. Prezesem Zarządu jest Paweł Dangel.

Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1996 wyniósł 14,0 mln PLN. 49% akcji Towarzystwa, dające 50,28% głosów na WZA, posiadał Bank Gospodarki Żywnościowej SA, a pozostałe 51,0% – **Allianz AG**.

WZA w dniu 31 stycznia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 1,0 mln PLN. Towarzystwo rozpoczęło działalność 1 marca 1997 roku. 13 czerwca 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Jana Pawła II 15 w Warszawie. 4 września 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 15,0 mln PLN.

Działalność komercyjną Towarzystwo rozpoczęło w roku 1998. W roku 1998 Bank Gospodarki Żywnościowej SA sprzedał wszystkie swoje udziały w Towarzystwie firmie **Allianz AG**. 12 marca 1998 roku zarejestrowano usunięcie uprzywilejowania akcji serii „B”. WZA w dniu 4 sierpnia 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na **Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Polska SA** oraz o emisji akcji serii „D” o wartości 24,0 mln PLN. 8 września 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Towarzystwa oraz emisję akcji serii „D”. WZA w dniu 3 listopada 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 41,46 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 26 listopada 1998 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1998 wyniósł 80,46 mln PLN. W roku 1998 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości 25,96 mln PLN.

WZA w dniu 23 lutego 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 200,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 marca 1999 roku. 28 czerwca 1999 roku Towarzystwo, po dokonanej wcześniej fuzji firm matek, przejęło polską firmę ubezpieczeniową AGF Ubezpieczenia SA. Połączenie to zostało zarejestrowane 29 czerwca 1999 roku. Także w roku 1999 Towarzystwo objęło 41.460 akcji **Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Allianz SA**

(57,58% kapitału) za kwotę 41,46 mln PLN. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1999 wyniósł 280,46 mln PLN. W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości 43,06 mln PLN.

18 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Puławską 19/21 w Warszawie. 29 maja 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Chocimską 17 w Warszawie.

W roku 2001 kapitał akcyjny Towarzystwa został podwyższony o kwotę 34,12 mln PLN w drodze emisji akcji serii „G”. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000028261. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 314,58 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Allianz AG. W roku 2001 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości 22,52 mln PLN.

W roku 2002 kapitał akcyjny Towarzystwa został podwyższony o kwotę 9,5 mln PLN w drodze emisji akcji serii „H”. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 324,08 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Allianz AG. W roku 2002 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości 25,32 mln PLN.

Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2003 wynosił 324,08 mln PLN. Towarzystwo wypracowało w roku 2003 zysk netto w wysokości 17,39 mln PLN.

AGF Ubezpieczenia SA www.agf.com.pl powstało na podstawie zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń majątkowych z 18 kwietnia 1991 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 19 kwietnia 1991 roku. Spółka została zarejestrowana 16 maja 1991 roku w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 27113. Kapitał założycielski wyniósł 4,75 mln PLN i składał się z 475.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,0 PLN każda. W chwili rejestracji wniesiono tylko 25% kapitału akcyjnego. Akcje założycielskie objęła francuska firma ubezpieczeniowa Assurances Generales de France. Pierwszym Prezesem Zarządu został Daniel Michalak.

Centrala Towarzystwa miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Foksal 11. Ostatnim Prezesem Zarządu był Paweł Dangel.

Pierwszą polisę Towarzystwo sprzedawało 1 lipca 1991 roku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 4,75 mln PLN.

W roku 1993 miała miejsce emisja akcji Towarzystwa serii „B” o wartości 0,91 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 16 listopada 1993 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1993 wynosił 5,66 mln PLN.

WZA w dniu 14 stycznia 1994 roku postanowiło o emisji akcji Towarzystwa serii „C” o wartości 3,2 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 marca 1994 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1994 wynosił 8,86 mln PLN.

WZA w dniu 22 maja 1996 roku postanowiło o emisji akcji Towarzystwa serii „D” o wartości 4,64 mln PLN. 8 października 1996 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. 14 listopada 1996 roku zarejestrowana została emisja akcji serii „D”. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1996 wynosił 13,5 mln PLN.

WZA w dniu 19 grudnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji Towarzystwa serii „E” o wartości 5,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. Zarejestrowany na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 13,5 mln PLN.

3 marca 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1998 wynosił 18,5 mln PLN.

Po europejskiej fuzji niemieckiego ALLIANZ i francuskiego AGF także w Polsce nastąpiła ich integracja. Było to pierwsze i bezprecedensowe połączenie dwóch grup kapitałowych obecnych w zakładach ubezpieczeniowych w Polsce. 28 czerwca 1999 roku nadzwyczajne WZA czterech istniejących wówczas w Polsce spółek ALLIANZ i AGF podjęły decyzje o połączeniu. **29 czerwca 1999** roku, na drodze sądowej, nastąpiło połączenie Towarzystwa Ubezpieczeniowego Allianz Polska SA, jako przejmującego, z AGF Ubezpieczenia SA, jako przejmowanym, i wykreślenie Towarzystwa z rejestru sądowego.

16. 5. Przejęcie AGF Ubezpieczenia Życie SA

Data: 29 czerwca 1999

Najeźdźca: Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA

Ofiara: AGF Ubezpieczenia Życie SA

Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA www.allianz.pl powstało w roku 1997 pod nazwą Towarzystwo Ubezpieczeń Allianz BGŻ Polska Życie SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 27 lutego 1997 roku. 28 lutego 1997 roku Spółka uzyskała zezwolenie Ministra Finansów na działalność w zakresie ubezpieczeń na życie. 10 kwietnia 1997 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 49990. Kapitał założycielski wyniósł 14,0 mln PLN i dzielił się na 13.640 akcji imiennych serii „A” oraz 360 akcji imiennych serii „B” uprzywilejowanych co do głosu w stosunku 2 głosy z jednej akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Bank Gospodarki Żywnościowej SA objął 6.500 akcji serii „A” oraz 360 akcji serii „B”, co stanowiło 49% kapitału Towarzystwa i dawało 50,28% głosów na WZA, a pozostałe 7.140 akcji serii „A” objęła niemiecka firma ubezpieczeniowa Allianz AG. Pierwszym Prezesem Zarządu został Joachim Schaller. W roku 2001 Towarzystwo zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000021971.

Centrala Towarzystwa ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Grzybowskiej 4, następnie przy ulicy Jana Pawła II 15, potem przy ulicy Puławskiej 19/21, a ostatnio przy ulicy Chocimskiej 17. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Werner Zedelius. Prezesem Zarządu jest Paweł Dangel.

2 września 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Towarzystwa na ulicę Jana Pawła II 15 w Warszawie. Pierwszą polisę Towarzystwo sprzedało 5 grudnia 1997 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1997 wyniósł 14,0 mln PLN. W roku 1997 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 0,15 mln PLN.

W roku 1998 Bank Gospodarki Żywnościowej SA sprzedał wszystkie swoje udziały w Towarzystwie firmie Allianz AG. 16

marca 1998 roku wykreślono w rejestrze uprzywilejowanie akcji serii „B”. WZA w dniu 4 sierpnia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 14,0 mln PLN oraz o zmianie nazwy Towarzystwa na **Towarzystwo Ubezpieczeniowe Allianz Życie Polska SA**. 9 września 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Towarzystwa oraz emisję akcji serii „C”. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1998 wyniósł 28,0 mln PLN. W roku 1998 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości 15,1 mln PLN.

WZA w dniu 1 kwietnia 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 11,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 7 czerwca 1999 roku. W roku 1999 Towarzystwo, po dokonanej wcześniej fuzji firm matek, przejęło polską firmę ubezpieczeniową AGF Ubezpieczenia Życie SA. WZA w dniu 28 czerwca 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 28,1 mln PLN oraz o połączeniu z AGF Ubezpieczenia Życie SA. Połączenie zostało zarejestrowane 29 czerwca 1999 roku. Emisja akcji serii „E” została zarejestrowana 4 sierpnia 1999 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1999 wyniósł 67,1 mln PLN. W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 7,2 mln PLN. 4 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Puławską 19/21 w Warszawie. 29 maja 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Chocimską 17 w Warszawie. WZA w dniu 20 lipca 2000 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa o 8,3 mln PLN w drodze emisji akcji serii „F”. Emisja ta została zarejestrowana 2 października 2000 roku. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 2000 wyniósł 75,4 mln PLN.

W roku 2001 Towarzystwo zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000021971. W roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa został podwyższony o kwotę 13,56 mln PLN w drodze emisji akcji serii „G”. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 88,96 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Allianz AG. W roku 2001 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 8,65 mln PLN.

W roku 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa został podwyższony o kwotę 3,1 mln PLN w drodze emisji akcji serii „H”. Na

koniec roku 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 92,06 mln PLN. W roku 2002 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 10,65 mln PLN.

Na koniec roku 2003 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 92,06 mln PLN. W roku 2003 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 0,97 mln PLN.

AGF Ubezpieczenia Życie SA www.agf.com.pl powstało na podstawie zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń życiowych z 18 kwietnia 1991 roku. Założycielski akt notarialny sporządzono 19 kwietnia 1991 roku. 16 maja 1991 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 27114. Kapitał założycielski wyniósł 4,75 mln PLN i składał się z 475.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,0 PLN każda. W chwili rejestracji wniesiono tylko 25% kapitału akcyjnego. Francuska firma ubezpieczeniowa Assurances Generales de France, angażując 9,1 mln USD, objęła 90% kapitału założycielskiego Towarzystwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Daniel Michalak⁸.

Centrala Towarzystwa miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Foksal 11. Ostatnim Prezesem Zarządu był Paweł Dangel.

Pierwszą polisę Towarzystwo wystawiło 1 lipca 1991 roku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 4,75 mln PLN.

26 kwietnia 1994 roku zarejestrowano opłacenie 25% kapitału akcyjnego.

W roku 1996 zarejestrowano emisję akcji serii „B” o wartości 5,25 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 10,0 mln PLN.

Po europejskiej fuzji niemieckiego ALLIANZ i francuskiego AGF także w Polsce nastąpiła ich integracja. Było to pierwsze i bezprecedensowe połączenie dwóch grup kapitałowych obecnych w zakładach ubezpieczeniowych w Polsce. 28 czerwca 1999 roku nadzwyczajne WZA czterech istniejących wówczas w Polsce spółek

⁸ Zapis w RHB nr 27114 podaje nazwisko „Daniel Michalek”.

ALLIANZ i AGF podjęły decyzje o połączeniu. **29 czerwca 1999** roku, na drodze sądowej, nastąpiło połączenie Towarzystwa Ubezpieczeniowego Allianz Życie Polska SA, jako przejmującego, z AGF Ubezpieczenia Życie SA, jako przejmowanym, i wykreślenie Towarzystwa z rejestru sądowego.

16. 6. Przejęcie KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNEGO AMERLEASE SA

Data: 14 października 1999

Najeźdźca: AmerLease SA

Ofiara: KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA

AmerLease SA www.amerlease.com.pl powstała w 1992 roku jako Zakład Wielobranżowy Związku Niewidomych w Radomiu Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 21 maja 1992 roku. 17 czerwca 1992 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Radomiu pod numerem RHB 1112. Kapitał założycielski wyniósł 0,015 mln PLN. Pierwszym Dyrektorem Zarządu został Jan Stanisław Sidel. 20 sierpnia 1999 roku w Sądzie Rejonowym w Radomiu pod numerem RHB 1983 zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną pod nazwą **AmerLease SA**. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 1.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jan Deja. Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000087167.

Początkowo Spółka miała siedzibę w Radomiu, najpierw przy ulicy Żeromskiego 104, a potem przy ulicy Traugutta 38. Ostatnio Spółka ma siedzibę w Warszawie przy ulicy Płockiej 5a, II piętro. Prezesem Zarządu jest Krzysztof Dobrowolski.

31 sierpnia 1994 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału zakładowego o 0,035 mln PLN oraz zmianę siedziby Spółki na ulicę Traugutta 38 w Radomiu. Na koniec roku 1994 kapitał zakładowy wynosił 0,05 mln PLN.

W roku 1995 akcjonariuszami Spółki zostali AmerBank SA i osoby fizyczne.

23 września 1998 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o 0,041 mln PLN. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,041 mln PLN.

Zgromadzenie Udziałowców w dniu 27 stycznia 1999 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na AmerLease Sp. z o.o. . Zmiana ta została zarejestrowana 2 lutego 1999 roku. Zgromadzenie udziałowców w dniu 24 czerwca 1999 roku postanowiło o przekształceniu Spółki ze spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną oraz o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,009 mln PLN. Zmiany te zarejestrowano 20 sierpnia 1999 roku. Kapitał założycielski spółki pod nazwą **AmerLease SA** wyniósł 0,1 mln PLN. WZA w dniu 20 września 1999 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmującej, ze spółką Konsorcjum Leasingowo-Inwestycyjne AmerLease SA, jako przejmowaną, o emisji akcji serii „B” o wartości 2,8 mln PLN oraz o emisji akcji serii „C” o wartości 5,715 mln PLN, przeznaczonej dla akcjonariuszy spółki Konsorcjum Leasingowo-Inwestycyjne AmerLease SA. 14 października 1999 roku zostały zarejestrowane Oddział w Warszawie oraz emisje akcji serii „B” i „C” oraz połączenie Spółki, jako przejmującej, ze spółką Konsorcjum Leasingowo-Inwestycyjne AmerLease SA, jako przejmowaną. Przed rejestracją akcje serii „B” opłacono w 25%. WZA w dniu 22 grudnia 1999 roku postanowiło o zmianie siedziby Spółki na Warszawę. Zmiana siedziby nie została zarejestrowana do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku kapitał akcyjny Spółki wynosił 8,615 mln PLN.

12 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Plocką 5a w Warszawie. 5 lipca 2000 roku zarejestrowano oddziały w Radomiu i Poznaniu oraz zmianę siedziby Oddziału w Warszawie. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 8,615 mln PLN.

Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000087167.

KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA powstało w roku 1995 jako Konsorcjum Leasingowo-Inwestycyjne AmerLease Sp. z o.o.. Założycielski akt notarialny został sporządzony 16 maja 1995 roku. 18 maja 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43851. Kapitał założycielski wyniósł 0,01 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Włodzimierz Paszkowski. WZA w dniu 13 maja 1996 roku postanowiło o przekształceniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną. 21 maja 1996 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 47036 pod nazwą KONSORCJUM LEASINGOWO-INWESTYCYJNE AMERLEASE SA. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Tomasz Karol Nawrocki.

Centrala miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Podchorążych 71. Ostatnim Prezesem Zarządu był Konrad Bolesław Górski.

WZA w dniu 2 października 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,07 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 października 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,17 mln PLN.

WZA w dniu 22 października postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,1 mln PLN oraz o emisji akcji serii „D” o wartości 0,7 mln PLN, przeznaczonej dla akcjonariuszy spółki TOWARZYSTWO INWESTYCYJNO-LEASINGOWE SA. 18 listopada 1997 roku zarejestrowano emisje akcji serii „C” i „D” oraz połączenie spółki, jako przejmującej, ze spółką TOWARZYSTWO INWESTYCYJNO-LEASINGOWE SA, jako przejmowaną. WZA w dniu 19 grudnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 0,3 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. 31 grudnia 1997 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,97 mln PLN.

8 stycznia 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E”. 15 stycznia 1998 roku zarejestrowano Oddział w Pile. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny wynosił 1,27 mln PLN.

WZA w dniu 20 września 1999 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, ze spółką AmerLease SA, jako przejmującej.

jąca. **14 października 1999** roku zarejestrowano połączenie Spółki, jako przejmowanej, ze spółką AmerLease SA, jako przejmującą. Spółka została ostatecznie wykreślona z rejestru 29 października 1999 roku.

16. 7. Przejęcie FINOKO SA Grupa BRE Bank SA

Data: 6 grudnia 1999

Najeźdźca: BEST SA

Ofiara: FINOKO SA Grupa BRE Bank SA

BEST SA powstała w roku 1994 pod nazwą BEST Przedsiębiorstwo Handlowe SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 12 kwietnia 1994 roku. 13 czerwca 1994 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Gdańsku pod numerem RHB 9700. Kapitał zakładowy wyniósł 2,000008 mln PLN i dzielił się na 500.000 akcji serii „A” oraz 2 akcje serii „B” o wartości nominalnej 4,00 PLN każda. Akcje serii „A” były uprzywilejowane, co do głosu. Do Spółki wniesiono aport o wartości 2,0 mln PLN. Założycielami Spółki byli: Wojciech Gawdzik, Jerzy Wiesław Łukomski oraz Malwina Łukomska. Pierwszym Prezesem zarządu został Wojciech Gawdzik.

Centrala Spółki ma siedzibę w Sopocie; początkowo przy ulicy Marii Curie-Skłodowskiej 6, następnie przy Alei Niepodległości 739a, a ostatnio ulicy Polnej 58/60. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Sławomir Lachowski. Prezesem Zarządu zaś – Krzysztof Borusowski. 5 czerwca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000017158.

27 czerwca 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Aleję Niepodległości 739a w Sopocie. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny wynosił 2,000008 mln PLN.

WZA w dniu 21 czerwca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 2,799992 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 26 czerwca 1996 roku. WZA w dniu 13 sierpnia 1996 roku postanowiło o nowej emisji akcji serii „D” o wartości 4,0 mln PLN.

Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1996. 19 listopada 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Połną 58/60 w Sopocie. Kapitał akcyjny na koniec roku 1996 wynosił 4,8 mln PLN. Głównym akcjonariuszem Spółki była spółka BEST INVEST SA.

13 marca 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. Debiut giełdowy akcji Spółki na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA miał miejsce 30 maja 1997 roku. Nowi inwestorzy nabyli akcje serii „D” oraz od spółki BEST INVEST SA pakiet 500.000 akcji emisji serii „A”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 8,8 mln PLN.

We wrześniu roku 1998 BRE Bank SA nabył pakiet 19% kapitału, co stanowiło 54% głosów na WZA o wartości 9,24 mln PLN. WZA w dniu 30 października 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **BEST SA**. 2 grudnia 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1998 wynosił 8,8 mln PLN. W roku 1998 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości ponad 3,0 mln PLN.

W roku 1999 BRE Bank SA, w wyniku ogłoszonego wezwania do sprzedaży, nabył pakiet akcji Spółki, stanowiący łącznie z posiadanymi wcześniej 83,12% kapitału akcyjnego oraz dający 90,3% głosów na WZA. W maju 1999 roku Spółka odkupiła od BRE Banku SA 100% akcji spółki FINOKO SA w celu połączenia działalności obu spółek na rynku kredytów ratalnych. Aktem notarialnym z dnia 3 grudnia 1999 roku dokonano połączenia Spółki, jako przejmującej, ze spółką FINOKO SA Grupa BRE Bank SA, jako przejmowaną. Połączenie zarejestrowano 13 grudnia 1999 roku. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1999 wynosił 8,8 mln PLN. W roku 1999 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 11,8 mln PLN.

W roku 2000 nie było zmiany wysokości kapitału akcyjnego Spółki. Na koniec roku 2000 BRE Bank SA posiadał 83,12% kapitału akcyjnego Spółki, co dawało mu 90,43% głosów na WZA Spółki. W roku 2000 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 75,6 mln PLN.

Na WZA Spółki w dniu 8 maja 2001 roku BRE Bank SA posiadał prawo do wykonywania 75% głosów i był jedynym akcjonariuszem.

szem dysponującym na tym WZA ponad 5% głosów. 5 czerwca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000017158. 7 czerwca 2001 roku BRE Bank SA ogłosił wezwanie do sprzedaży akcji Spółki. 19 lipca 2001 roku BRE Bank SA posiadał 92,93% akcji Spółki, co dawało prawo do 95,99% głosów na WZA. WZA w dniu 31 sierpnia 2001 roku podjęło uchwałę o emisji akcji serii „E” o wartości 12,0 mln PLN, skierowanej do BRE Banku SA. 23 października 2001 roku emisja akcji serii „E” została przydzielona BRE Bankowi SA. 9 listopada 2001 roku podano informację o zamiarze sprzedaży całego przedsiębiorstwa wraz ze wszystkimi jego składnikami BRE Bankowi SA. 12 listopada 2001 roku emisja akcji serii „E” została zarejestrowana. WZA Spółki w dniu 6 grudnia 2001 roku podjęło uchwałę o możliwości sprzedaży osobie trzeciej wszystkich nieruchomości i innych składników majątkowych Spółki. 20 grudnia 2001 roku Spółka sprzedała cały posiadany pakiet udziałów w spółce BEST Leasing Sp. z o.o. . 26 grudnia 2001 roku BRE Bank SA posiadał 97,01% kapitału zakładowego Spółki, co dawało prawo do wykonywania 97,74% głosów na WZA Spółki. 27 grudnia 2001 roku BRE Bank SA sprzedał swoim spółkom zależnym: Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o., IT Trader Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o. oraz Leszek3 Sp. z o.o. wszystkie posiadane udziały w Spółce. Po tych transakcjach BRE Bank SA nie posiadał bezpośrednio akcji Spółki. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 20,8 mln PLN. Na 31 grudnia 2001 roku istniała następująca struktura akcjonariatu Spółki:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
IT Trader Sp. z o.o.	33,05%	24,977%
Leszek3 Sp. z o.o.	30,31%	22,907%
IT Adviser Sp. z o.o.	27,04%	24,869%
Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o.	6,61%	24,985%
Pozostali akcjonariusze	2,99%	2,262%
RAZEM	100,0%	100,0%

Spółka wypracowała w roku 2001 zysk netto w wysokości 17,4 mln PLN. Spółka nie wypłacała dywidendy za rok 2001.

Z dniem 17 stycznia 2002 roku Spółka zaprzestała działalności w zakresie pośrednictwa kredytowego. 19 lutego 2002 roku Spółka zawarła porozumienia z BRE Bankiem SA o rozwiązaniu wcześniej zawartych umów o współpracy w zakresie sprzedaży kredytów osobom fizycznym. 5 marca 2002 roku Spółka sprzedała firmie Dominet Sp. z o.o. składniki majątkowe o wartości ponad 1,8 mln PLN. 5 marca 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Krzysztofa Borusowskiego pakietu akcji Spółki, zapewniającego przekroczenie progu 50% głosów na WZA. 18 marca 2002 roku Spółka nabyła pakiet 98,75% udziałów w spółce Leszek4 Sp. z o.o. . 21 marca 2002 roku Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA wypowiedziała umowę o pośredniczeniu w zakresie sprzedaży kredytów. 25 marca 2002 roku Krzysztof Borusowski nabył pakiety po 100% udziałów w spółkach IT Trader Sp. z o.o., Leszek3 Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o. oraz Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . Po tych transakcjach Krzysztof Borusowski posiadał pośrednio 97,01% kapitału zakładowego Spółki, dające prawo do wykonywania 97,74% głosów na WZA. 15 kwietnia 2002 roku Krzysztof Borusowski ogłosił wezwanie do zapisywania się na sprzedaż akcji Spółki. Na WZA w dniu 20 czerwca 2002 roku istniała następująca struktura akcjonariatu Spółki:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
IT Trader Sp. z o.o.	50,10%
IT Adviser Sp. z o.o.	49,89%
Pozostali akcjonariusze	0,01%
RAZEM	100,0%

WZA w dniu 20 czerwca 2002 roku upoważniło zarząd Spółki do podwyższenia kapitału zakładowego o kwotę nie większą niż 15,6 mln PLN w terminie do 30 czerwca 2005 roku. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 20,8 mln PLN. Spółka wypracowała w roku 2002 zysk netto w wysokości ponad 8,7 mln PLN. Spółka nie wypłacała dywidendy za rok 2002.

W dniu 15 stycznia 2003 roku BBH Capital Partners Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni nabyła 100% udziałów w spółce IT Trader Sp.

z o.o., która to spółka była wówczas w posiadaniu 1.718.427 akcji zwykłych na okaziciela Spółki, stanowiących łącznie 33,05% kapitału zakładowego BEST SA oraz zapewniających 24,977% głosów na WZA. 18 kwietnia 2003 roku akcjonariusze Spółki: Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o., IT Adviser Sp. z o.o., IT Trader Sp z o.o. oraz Leszek 3 Sp. z o.o. zbyły wszystkie posiadane akcje Spółki na rzecz Krzysztofa Borusowskiego. Krzysztof Borusowski nabył od dotychczasowych akcjonariuszy łącznie 5.044.427 akcji spółki, stanowiących 97,01% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do wykonywania 6.724.427 głosów na WZA Spółki, co stanowi 97,74% ogólnej liczby głosów na WZA. W wyniku tych transakcji Krzysztof Borusowski posiadał łącznie 5.070.058 akcji Spółki, co stanowiło 97,50% kapitału zakładowego Spółki i uprawniało do wykonywania 6.750.058 głosów na WZA Spółki, co stanowiło 98,11% głosów na WZA. 22 maja 2003 roku Krzysztof Borusowski w ramach transakcji zawartej poza rynkiem regulowanym zbył 1.299.999 akcji Spółki, stanowiących 24,999% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do wykonywania 1.299.999 głosów na WZA, co stanowiło 18,895% ogólnej liczby głosów na WZA. Powyższe akcje zostały nabyte przez Trzeci Polski Fundusz Rozwoju - BRE Sp. z o.o. . WZA w dniu 30 czerwca 2003 roku postanowiło o zmianie siedziby Spółki z Sopotu na Gdynię. 9 grudnia 2003 roku Spółka sprzedała 80 udziałów (stanowiących 100% kapitału zakładowego) w spółce SPV – Portfel 1 Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni.

FINOKO SA Grupa BRE Bank SA powstała w roku 1997. Założycielski akt notarialny został sporządzony 26 września 1997 roku. 1 października 1997 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 51624. Kapitał założycielski wyniósł 0,5 mln PLN i dzielił się na 5.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Założycielami Spółki byli: BRE Bank SA, Business Management and Finance SA i Ambresa Sp. z o.o. . Pierwszym Prezesem Zarządu został Jarosław Remesz.

Spółka ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Ostrej 8, a ostatnio przy ulicy Powsińskiej 62. Ostatnim Prezesem Zarządu był Marek Kornacki.

Na koniec roku 1997 BRE Bank SA posiadał 98% akcji i głosów na WZA spółki o wartości bilansowej 0,4949 mln PLN. Pozostałe akcje (po 1%) były w posiadaniu Business Management and Finance SA i Ambresa Sp. z o.o. .

W roku 1998 BRE Bank SA odkupił akcje od pozostałych akcjonariuszy i stał się 100% akcjonariuszem Spółki. WZA w dniu 23 czerwca 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 9 lipca 1998 roku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 1,0 mln PLN. W maju 1999 roku BEST SA odkupił od BRE Banku SA 100% akcji spółki w celu połączenia działalności na rynku kredytów ratalnych. Aktem notarialnym z dnia 3 grudnia 1999 roku dokonano połączenia Spółki, jako przejmowanej, ze spółką BEST SA, jako przejmującą. 28 grudnia 1999 roku wykreślono Spółkę z rejestru sądowego.

16. 8. Przejęcie Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA

Data: 31 marca 2000

Najeźdźca: Trzeci Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA

Ofiara: Jedenasty Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA

JUPITER Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA www.jupiter-nfi.pl powstał w roku 1994 jako Trzeci Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 15 grudnia 1994 roku. 31 marca 1995 roku Fundusz został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43362. Kapitał zakładowy wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 1.000.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 0,10 PLN każda. 100% kapitału zakładowego objął Skarb Państwa. Przewodniczącym Rady Nadzorczej został Sławomir Golonka. Pierwszym Prezesem Zarządu została Renata Biernacka. W roku 2001 Fundusz został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000026567.

Spółka ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Jasnej 24, następnie przy ulicy Prostej 69, a ostatnio przy ulicy Nowogrodzkiej 47A. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Igor Chalupec. Prezesem Zarządu jest od 15 lutego 2002 roku Janusz Stanisław Koczyk.

12 lipca 1995 roku Fundusz podpisał umowę o zarządzanie narodowym funduszem inwestycyjnym z firmą TRINITY MANAGEMENT Sp. z o.o. WZA w dniu 2 września 1995 postanowiło o II emisji akcji serii „A” o wartości 3,2 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 25 września 1995 roku. Emisja została objęta przez Skarb Państwa aportem o wartości 245,03225546 mln PLN. WZA w dniu 27 grudnia 1995 roku postanowiło o III emisji akcji serii „A” o wartości 0,1 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 3,3 mln PLN.

19 stycznia 1996 roku zarejestrowano III emisję akcji serii „A”. Emisję tę objął Skarb Państwa aportem o wartości 33,1176105 mln PLN. WZA w dniu 23 kwietnia 1996 roku postanowiło o IV emisji akcji serii „A” o wartości 0,05 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 21 maja 1996 roku. Emisję objął Skarb Państwa aportem o wartości 19,90746186 mln PLN. WZA w dniu 23 maja 1996 roku postanowiło o V emisji akcji serii „A” o wartości 0,04 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 11 czerwca 1996 roku. Emisja została objęta przez Skarb Państwa aportem o wartości 33,41262597 mln PLN. WZA w dniu 13 czerwca 1996 roku postanowiło o VI emisji akcji serii „A” o wartości 0,01 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 25 czerwca 1996 roku. Emisję objął Skarb Państwa aportem o wartości 0,19825934 mln PLN. 10 października 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Funduszu na ulicę Prosta 69 w Warszawie. WZA w dniu 9 grudnia 1996 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Funduszu, poprzez umorzenie 1.973.815 akcji. Obniżenie kapitału akcyjnego zostało zarejestrowane 11 grudnia 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Funduszu wynosił 3,1026185 mln PLN.

W czerwcu 1997 roku akcje Funduszu zadebiutowały na Gieldzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. WZA w dniu 12 września 1997 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Fundu-

szu poprzez umorzenie 225.106 akcji. Obniżenie kapitału akcyjnego zostało zarejestrowane 16 października 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Funduszu wynosił 3,0771079 mln PLN.

WZA w dniu 28 października 1998 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Funduszu poprzez umorzenie 313.038 akcji. Obniżenie kapitału akcyjnego zostało zarejestrowane 17 listopada 1998 roku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Funduszu wynosił 3,0458041 mln PLN.

W październiku 1999 roku Fundusz poinformował o zamiarze przejęcia⁹ Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA¹⁰. WZA w dniu 29 października 1999 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Funduszu poprzez umorzenie 401.917 akcji Funduszu. 7 grudnia 1999 roku WZA Funduszu oraz WZA Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA postanowiły o połączeniu Funduszu, jako przejmującego, oraz Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA, jako przejmowanego, oraz o emisji akcji serii „B” o wartości 3,0056124 mln PLN i zmianie nazwy Funduszu na **JUPITER Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA**. Zmiany te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1999. Obniżenie kapitału akcyjnego Funduszu, o którym postanowiono 29 października 1999 roku, zostało zarejestrowane 15 grudnia 1999 roku. Na koniec roku 1999 zarejestrowany kapitał akcyjny Funduszu wynosił 3,0056124 mln PLN.

18 stycznia 2000 roku zostało zarejestrowane przejęcie przez Fundusz Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA, emisja akcji serii „B” oraz zmiana nazwy funduszu na **JUPITER Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA**. Kapitałowa konsolidacja funduszy odbyła się poprzez przejęcie przez Trzeci Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA majątku Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA, z parytetem wymiany akcji 1:1. Akcjonariuszom Jedenastego Narodowe-

⁹ (Maciejewski A., 1999).

¹⁰ Jedenasty Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA został zarejestrowany 31 marca 1995 roku w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43368. Ostatnim Prezesem Zarządu był Ireneusz Nawrocki. 28 czerwca 1999 roku Bank Pekao SA dokonał transakcji akcjami Funduszu. Po tej transakcji Bank posiadał 32,43% akcji Funduszu.

go Funduszu Inwestycyjnego SA – po decyzji sądu o wykreśleniu z rejestru Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA i zarejestrowaniu podwyższenia kapitału Trzeciego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA – zostały wydane akcje serii „B” Trzeciego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA, który przed pierwszym notowaniem giełdowym przyjął nazwę – **JUPITER Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA**. W dniu 17 kwietnia 2000 roku akcje Funduszu zadebiutowały na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Akcjonariusze Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA otrzymali akcje serii „B” o wartości 3,0056124 mln PLN. Kapitał akcyjny Funduszu na koniec roku 1999 wynosił 6,0112248 mln PLN. W dniu 31 grudnia 1999 roku największymi akcjonariuszami Funduszu byli:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Pekao SA	32,43%	32,43%
Skarb Państwa	15,00%	15,00%
Baupost Group LLC	6,90%	6,90%
Arnhold & Bleichroeder, Inc.	5,39%	5,39%

7 stycznia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuściła do obrotu publicznego akcje serii „B” Funduszu. 31 marca 2000 roku Bank Pekao SA dokonał transakcji akcjami Funduszu. Po tej transakcji Bank posiadał 32,43% akcji Funduszu. 20 kwietnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Funduszu na ulicę Nowogrodzką 47A w Warszawie. Kapitał akcyjny Funduszu na koniec roku 2000 wynosił 6,0112248 mln PLN.

22 stycznia 2001 roku Bankowy Otwarty Fundusz Emerytany posiadał 5,01% akcji Funduszu. W roku 2001 Fundusz został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000026567. 15 czerwca 2001 roku Deutsche Banc Alex. Brown, Inc. podał informację o posiadaniu 7,63% akcji Funduszu. 18 czerwca 2001 roku AIG Powszechnie Towarzystwo Emerytalne SA posiadało 3,35% akcji Funduszu. 21 czerwca 2001 roku DWS Polska Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA posiadało 3,73% kapitału zakładowego Funduszu. 15 czerwca 2001 roku Deutsche Banc Alex. Brown, Inc. podał informację o posiadaniu 10,35% akcji Funduszu.

9 sierpnia 2001 roku Deutsche Bank AG podał informację o posiadaniu (wraz z podmiotami zależnymi Deutsche Banc Alex. Brown, Inc. oraz DWS Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA) 15,60% akcji Funduszu. 16 sierpnia 2001 roku Deutsche Banc Alex. Brown, Inc. podał informację o posiadaniu 6,65% akcji Funduszu. 30 sierpnia 2001 roku Deutsche Bank AG podał informację o posiadaniu (wraz z podmiotami zależnymi Deutsche Banc Alex. Brown, Inc. oraz DWS Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA) 10,38% akcji Funduszu. W październiku, listopadzie i grudniu 2001 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. 7 grudnia 2001 roku Deutsche Bank AG podał informację o posiadaniu wraz z podmiotami zależnymi 9,68% akcji Funduszu. Kapitał zakładowy Funduszu na koniec roku 2001 wynosił 6,0112248 mln PLN. W roku 2001 Fundusz wypracował zysk netto w wysokości 0,704 mln PLN.

9 stycznia 2002 roku Deutsche Bank AG podał informację o posiadaniu wraz z podmiotami zależnymi 4,64% akcji Funduszu. 17 stycznia 2002 roku Deutsche Bank AG podał informację o posiadaniu wraz z podmiotami zależnymi 12,83% akcji Funduszu. W styczniu 2002 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. Na WZA w dniu 28 marca 2002 roku największymi akcjonariuszami Funduszu byli: Bank Pekao SA, Skarb Państwa, Bankowy OFE oraz „DOM” OFE. 8 kwietnia 2002 roku „DOM” OFE posiadał 5,01% akcji Funduszu. 22 kwietnia 2002 roku Fundusz posiadał pakiet 6,379% akcji własnych. 25 kwietnia 2002 roku Fundusz posiadał pakiet 6,394% akcji własnych. 29 maja 2002 roku CA IB Investment Management SA posiadał 5,01% akcji Funduszu. W lipcu, sierpniu oraz we wrześniu 2002 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. 25 września 2002 roku Deutsche Bank AG posiadał akcje Funduszu, stanowiące 9,29 % ogólnej liczby akcji Funduszu i uprawniających do wykonywania na walnym zgromadzeniu Funduszu takiej samej ilości głosów, stanowiących 9,29 % ogólnej liczby głosów. Powyższe akcje Deutsche Bank AG posiadał, za pośrednictwem podmiotów zależnych Deutsche Bank AG London Branch (London), który posiadał 4.839.088 akcji Funduszu oraz DWS Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, który posiadał 746.343 akcje Funduszu. W paździer-

niku, listopadzie i grudniu 2002 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Funduszu wynosił 6,0112248 mln PLN. Wg stanu na 31 grudnia 2002 roku Fundusz posiadał 9,795 % akcji własnych. W roku 2002 Fundusz wygenerował stratę netto w wysokości 99,89866213 mln PLN.

W styczniu 2003 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. 24 stycznia 2003 roku CA IB Investment Management SA posiadał 4,82 % akcji Funduszu. W marcu 2003 roku Fundusz nabywał akcje własne w celu ich dalszej odsprzedaży. WZA w dniu 24 kwietnia 2003 roku postanowiło o umorzeniu 8.040.044 akcji zwykłych na okaziciela Funduszu, z czego 4.020.022 akcje były akcjami serii „A” oraz 4.020.022 akcje były akcjami serii „B”, o wartości nominalnej 0,10 PLN każda. Na WZA Funduszu w dniu 24 kwietnia 2003 roku niżej wymienieni akcjonariusze posiadali co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na tym zgromadzeniu:

Właściciel	Udział głosów na tym WZA
Bank Pekao SA	50,32 %
Skarb Państwa	22,24 %
OFE DOM	9,81 %
Bankowy OFE	8,49 %
Deutsche Bank Securities Inc. (USA)	8,08 %

23 września 2003 roku zarejestrowano obniżenie kapitału zakładowego Funduszu. W wyniku rejestracji wyżej wymienionego obniżenia kapitał zakładowy Funduszu wynosił 5,2072204 mln PLN i dzielił się na 52.072.204 akcje zwykłe na okaziciela o wartości nominalnej 0,10 PLN każda. Na koniec roku 2003 kapitał zakładowy Funduszu wynosił 5,2072204 mln PLN. 31 grudnia 2003 roku Fundusz posiadał 13,375 % akcji własnych.

Jedenasty Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA powstał w roku 1994 na podstawie ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji¹¹. Założycielski akt notarialny został spo-

¹¹ Ustawa z dnia **30 kwietnia 1993** o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji Dz. U. z 1993 nr 44, poz. 202 wraz ze zmianami.

rządzony 15 grudnia 1994 roku. 31 marca 1995 roku Fundusz został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43368. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 1.000.000 akcji zwykłych na okaziciela o wartości nominalnej 0,10 PLN każda. 100% akcji założycielskich objął Skarb Państwa. Przewodniczącym Rady Nadzorczej został Jerzy Kędzierski. Pierwszym Prezesem Zarządu został Ireneusz Nawrocki.

Centrala Funduszu miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Grzybowskiej 80/82, następnie przy Placu Powstańców Warszawy 2, a ostatnio przy ulicy Prostej 69. Ostatnim Prezesem Zarządu był Ireneusz Nawrocki.

12 lipca 1995 roku Fundusz podpisał umowę o zarządzanie narodowym funduszem inwestycyjnym z firmą KN Wasserstein Sp. z o.o.¹². WZA w dniu 2 września 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 3,2 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 12 września 1995 roku. Całość nowej emisji objął Skarb Państwa, opłacając ją aportem o wartości 234,364730,15 mln PLN. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Funduszu wynosił 3,3 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa.

WZA w dniu 23 kwietnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,15 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 21 maja 1996 roku. Całość nowej emisji objął Skarb Państwa, opłacając ją aportem o wartości 14,1653175 mln PLN. WZA w dniu 23 maja 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,04 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 czerwca 1996 roku. Całość nowej emisji objął Skarb Państwa, opłacając ją aportem o wartości 18,23778019 mln PLN. WZA w dniu 13 czerwca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 0,01 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 25 czerwca 1996 roku. Całość nowej emisji objął Skarb Państwa, opłacając ją aportem o wartości 2,48698694 mln PLN. 3 października 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Funduszu na Plac Powstańców Warszawy 2 w

¹² Jej udziałowcami byli: KNK Finance & Investment Sp. z o.o. (50% udziałów), amerykańska firma Wasserstein Perella Emerging Markets (30% udziałów) i amerykańska firma New England Investment Company LP (20% udziałów).

Warszawie. WZA w dniu 9 grudnia 1996 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 0,3973815 mln PLN. Obniżenie kapitału zarejestrowano 17 grudnia 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny wynosił 3,1026185 mln PLN. 100% akcji posiadał Skarb Państwa.

W czerwcu 1997 roku akcje Funduszu zadebiutowały na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. WZA w dniu 22 lipca 1997 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 0,0255106 mln PLN. Obniżenie kapitału zarejestrowano 12 sierpnia 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny wynosił 3,0771079 mln PLN.

WZA w dniu 29 października 1998 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 0,0313038 mln PLN. Obniżenie kapitału zarejestrowano 1 grudnia 1998 roku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny wynosił 3,0458041 mln PLN.

28 czerwca 1999 roku Bank Pekao SA dokonał transakcji akcjami Funduszu. Po tej transakcji Bank posiadał 32,43% akcji Funduszu. W październiku 1999 roku Trzeci Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA poinformował o zamiarze przejęcia¹³ Funduszu. WZA w dniu 29 października 1999 roku postanowiło o zmianie siedziby Funduszu na ulicę Prosta 69 w Warszawie oraz o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 0,0401917 mln PLN. Zmiana siedziby oraz obniżenie kapitału akcyjnego nie zostały zarejestrowane do końca roku 1999. W dniu 7 grudnia 1999 roku Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Funduszu oraz Trzeciego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA podjęły uchwały o połączeniu Funduszu, jako przejmowanego, z Trzecim Narodowym Funduszem Inwestycyjnym SA, jako przejmującym. Kapitałowa konsolidacja funduszy miała się odbyć poprzez przejęcie przez Trzeci Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA majątku Jedenastego Narodowego Funduszu Inwestycyjnego SA, z parytetem wymiany akcji 1:1.

5 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmiany, dotyczące obniżenia wysokości kapitału akcyjnego i siedziby Funduszu. **31 marca 2000** roku zarejestrowano połączenie pomiędzy Funduszem, jako

¹³ (Maciejewski A., 1999).

przejmowanym, i Trzecim Narodowym Funduszem Inwestycyjnym SA, jako przejmującym. Z datą tą Fundusz został wykreślony z rejestru.

16. 9. Przejęcie Domu Maklerskiego BGK SA

Data: 26 maja 2000

Najeżdźca: Dom Maklerski Polonia Net SA

Ofiara: Dom Maklerski BGK SA

Dom Maklerski POLONIA NET SA powstał w roku 1993 jako DOM MAKLESKI IKB-POLONIA SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 9 września 1993 roku. 6 grudnia 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 5124. Kapitał założycielski wynosił 0,4 mln PLN i dzielił się na 400.000 akcji o wartości nominalnej 1,00 PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Artur Kędziora. 13 czerwca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000018651.

Centrala Spółki ma siedzibę w Krakowie przy ulicy Floriańskiej 55. Prezesem Zarządu jest Maria Dobrowolska.

Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,4 mln PLN.

31 marca 1994 roku 48% kapitału Spółki posiadał Bank Współpracy Regionalnej SA. WZA w dniu 4 sierpnia 1994 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na REGIONALNY DOM MAKLESKI POLONIA SA oraz o emisji akcji serii „B” o wartości 0,37996 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1994. 1 września 1994 roku została zarejestrowana zmiana nazwy Spółki. WZA w dniu 19 października 1994 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Spółki w drodze emisji akcji serii „C” o wartości 0,6 mln PLN. Emisja akcji serii „C” została zarejestrowana 9 listopada 1994 roku. 31 grudnia 1994 roku zarejestrowana wartość kapitału akcyjnego Spółki wynosiła 1,0 mln PLN.

17 stycznia 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. WZA w dniu 9 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „D”

o wartości 0,500228 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. 31 grudnia 1995 roku zarejestrowana wartość kapitału akcyjnego Spółki wynosiła 1,37996 mln PLN.

15 lutego 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. WZA w dniu 15 marca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 0,36 mln PLN. WZA w dniu 9 maja 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 0,8 mln PLN. 7 czerwca 1996 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „E”. 3 października 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. WZA w dniu 15 października 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,8 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1996. 31 grudnia 1996 roku zarejestrowana wartość kapitału akcyjnego Spółki wynosiła 3,040188 mln PLN.

19 marca 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 3,840188 mln PLN.

WZA w dniu 15 maja 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 1,32 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 17 czerwca 1998 roku. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 5,160188 mln PLN.

26 marca 1999 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej. WZA w dniu 30 listopada 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „I” o wartości 0,6 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku zarejestrowana wartość kapitału akcyjnego Spółki wynosiła 5,160188 mln PLN.

13 marca 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „I”. 6 kwietnia 2000 roku zarejestrowano połączenie Spółki, jako przejmującej, z Domem Maklerskim BGK SA, jako przejmowanym. WZA w dniu 12 kwietnia 2000 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **Dom Maklerski POLONIA NET SA**. 8 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki na **Dom Maklerski POLONIA NET SA**. 31 grudnia 2000 roku wartość kapitału akcyjnego Spółki wynosiła 5,760188 mln PLN.

13 czerwca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000018651.

7 lutego 2003 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła:

- Marii Dobrowolskiej zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA,
- Jackowi Panikowskiemu zgodę na nabycie akcji Spółki w liczbie, powodującej przekroczenie 10% głosów na WZA.

Dom Maklerski BGK SA powstał w roku 1988 jako „KANT” Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 8 listopada 1988 roku. 30 listopada 1988 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 16587. Kapitał założycielski wyniósł 0,00001 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Mieczysław Andrzej Prószyński. Akt notarialny o przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną został sporządzony 31 sierpnia 1995 roku. 8 września 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 44736. Kapitał założycielski wyniósł 1,2 mln PLN i dzielił się na 1.200.000 akcji imiennych założycielskich uprzywilejowanych co do głosu o wartości nominalnej 1,00 PLN każda.

Centrala Spółki miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Nowy Świat 54/56. Ostatnim Prezesem Zarządu był Mirosław Gajewski. Według zapisów aktu założycielskiego przedmiotem działalności przedsiębiorstwa była działalność produkcyjna, usługowa i handlowa oraz pośrednictwo w obrocie krajowym i zagranicznym w zakresie między innymi: elektroniki, elektromechaniki, elektrotechniki, elektromechaniki sprzętu medycznego i laboratoryjnego i mechaniki maszyn biurowych.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 16 stycznia 1990 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na „KANT IMM” Sp. z o.o. oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,0000033 mln PLN. Zmiany te zostały zarejestrowane 29 stycznia 1990 roku. Na koniec roku 1990 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,0000133 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 26 lipca 1991 roku postanowiło o zmianie zakresu działalności Spółki na prowadzenie działalności handlowej i usługowej na rachunek własny lub w pośrednictwie w zakresie obrotu papierami wartościowymi oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,0249867 mln PLN.

29 lipca 1991 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. 31 października 1991 roku zarejestrowano zmiany, dotyczące przedmiotu działalności i kapitału zakładowego. Na koniec roku 1991 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,025 mln PLN.

28 października 1992 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,125 mln PLN. Na koniec roku 1991 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,15 mln PLN.

22 marca 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,1 mln PLN. 8 października 1993 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału o kwotę 0,1165424 mln PLN. Na koniec roku 1993 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,3665424 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 24 marca 1994 postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,1334576 mln PLN. Podwyższenie kapitału zarejestrowano 18 kwietnia 1994 roku. Zgromadzenie udziałowców w dniu 28 grudnia 1994 postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,7 mln PLN. Zmiany tej nie zarejestrowano do końca roku 1994. 31 grudnia 1994 roku zarejestrowany kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,5 mln PLN.

24 stycznia 1995 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o 0,7 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 3 kwietnia 1995 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na Dom Maklerski BGK Sp. z o.o. . Zmiana ta została zarejestrowana tego samego dnia. Zgromadzenie udziałowców w dniu 31 sierpnia 1995 roku postanowiło o przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną. 8 września 1995 roku Spółka została wykreślona z dotychczasowego rejestru i zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 44736 jako **Dom Maklerski BGK SA**. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Spółki wyniósł 1,2 mln PLN i dzielił się na 1.200.000 akcji imiennych założycielskich o wartości nominalnej 1,00 PLN każda.

WZA w dniu 5 września 1996 roku postanowiło o emisji akcji uprzywilejowanych co do głosu serii „B” o wartości 0,8 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 4 października 1996 roku. Emisja została opłacona w 75%. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Spółki

wyniósł 2,0 mln PLN i dzielił się na 2.000.000 akcji imiennych uprzywilejowanych co do głosu o wartości nominalnej 1,00 PLN każda.

7 stycznia 1997 roku zarejestrowano opłacenie całości emisji akcji serii „B”. WZA w dniu 7 lutego 1997 roku postanowiło o emisji akcji imiennych uprzywilejowanych co do głosu serii „C” o wartości 1,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 10 lutego 1997 roku. WZA w dniu 8 lipca 1997 roku postanowiło o emisji akcji imiennych uprzywilejowanych co do głosu serii „D” o wartości 1,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 10 lipca 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wyniósł 5,0 mln PLN.

11 czerwca 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała Spółce zezwolenie na wykonywanie czynności związanych z obsługą towarzystw funduszy powierniczych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy inwestycyjnych, towarzystw emerytalnych i funduszy emerytalnych

18 lutego 2000 roku Dom Maklerski Polonia SA otrzymał zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na nabycie akcji Spółki w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy. WZA w dniu 9 marca 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, z Regionalnym Domem Maklerskim Polonia SA w Krakowie, jako przejmującym. Połączenie zostało zarejestrowane **26 maja 2000 roku**. Z datą tą Dom Maklerski BGK SA został wykreślony z rejestru sądowego.

16. 10. Przejęcie „Union Investment” Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA

Data: 16 listopada 2000

Najeźdźca: KORONA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

Ofiara: „Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA www.union-investment.pl powstało w roku 1995 jako KORO-

NA Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA i było drugim na polskim rynku towarzystwem funduszy powierniczych. Założycielski akt notarialny został sporządzony 3 lutego 1995 roku. 1 czerwca 1995 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła na utworzenie Towarzystwa i zarządzanie funduszem inwestycyjnym. 16 czerwca 1995 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 44096. Kapitał założycielski wyniósł 4,0 mln PLN i dzielił się na 40.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Założycielami byli Bank Gospodarki Żywnościowej SA, który objął 50,0% kapitału zakładowego, oraz firmy: Creditanstalt Securities SA (49,9995% kapitału zakładowego) i Creditanstalt Investment Bank Holding SA (0,0005% kapitału zakładowego) z austriackiej grupy bankowej Creditanstalt Group. Pierwszym Prezesem Zarządu został Agenor Jan Gawrzyał. 5 października 2001 roku towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000050329.

Centrala Towarzystwa ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Prostej 69, następnie przy ulicy Grzybowskiej 4, a ostatnio przy ulicy Marynarskiej 19a. Prezesem Zarządu jest Małgorzata Góra.

Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych z dnia 1 czerwca 1995 roku w dniu 8 sierpnia 1995 roku rozpoczął funkcjonowanie pierwszy fundusz powierniczy Towarzystwa pod nazwą „KORONA – Fundusz Powierniczy Zrównoważony”. Depozytariuszami Towarzystwa stały się dwa banki: początkowo Powszechny Bank Kredytowy SA, a następnie Deutsche Bank Polska SA. Agentem transferowym stała się firma Besta Sp. z o.o. WZA w dniu 28 września 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 6,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 20 listopada 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 10,0 mln PLN.

WZA w dniu 5 czerwca 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 9,25 mln PLN. Decyzja Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z 12 września 1996 roku umożliwiła funkcjonowa-

nie dwóch następnych funduszy powierniczych Towarzystwa. 19 września 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 19,25 mln PLN.

Towarzystwo zaczęło dystrybuować jednostki uczestnictwa kolejnych funduszy powierniczych 20 stycznia 1997 roku. Były to fundusze: KORONA Fundusz Powierniczy Akcji i KORONA Fundusz Powierniczy Pieniężny. WZA w dniu 14 marca 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 3,5 mln PLN. Na podstawie zezwolenia KPW z dnia 23 maja 1997 roku rozpoczął funkcjonować kolejny fundusz powierniczy – dystrybuowany od 10 czerwca 1997 roku fundusz: KORONA Fundusz Powierniczy Powszechnej Prywatyzacji. 19 czerwca 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. WZA w dniu 17 września 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 4,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 grudnia 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 26,75 mln PLN. Skład akcjonariatu był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Gospodarki Żywnościowej SA	50,0000%	50,0000%
Creditanstalt Securities SA	49,9995%	49,9995%
Creditanstalt Investment Bank Holding SA	0,0005%	0,0005%
RAZEM	100,0%	100,0%

WZA w dniu 16 kwietnia 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na KORONA Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA oraz o emisji akcji serii „F” o wartości 7,25 mln PLN. Zmiana nazwy została zarejestrowana 25 maja 1998 roku. W czerwcu 1998 roku Bank Gospodarki Żywnościowej SA zawarł z austriackim Creditanstalt umowę o odkupieniu od niego pakietu 50% akcji Towarzystwa, stając się 100% jego akcjonariuszem. 6 lipca 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. WZA w dniu 29 grudnia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,8 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1998. Na koniec roku 1998 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 34,0 mln PLN. 100% kapitału akcyjnego posiadał Bank Gospodarki Żywnościowej.

WZA w dniu 31 marca 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 6,0 mln PLN. 27 kwietnia 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. 10 czerwca 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „H”. 11 czerwca 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na przekształcenie zarządzanych przez Towarzystwo funduszy powierniczych w fundusze inwestycyjne otwarte. Ponadto na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 11 czerwca 1999 roku rozpoczęły funkcjonować dwa kolejne fundusze Towarzystwa: Korona Indeksowy Otwarty Fundusz Inwestycyjny i Korona Papierów Dłużnych Otwarty Fundusz Inwestycyjny. 26 sierpnia 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Grzybowską 4 w Warszawie. WZA w dniu 20 grudnia 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „I” o wartości 6,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 40,8 mln PLN.

18 stycznia 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „I”. W czerwcu 2000 roku pojawiły się informacje prasowe na temat możliwości fuzji pomiędzy Towarzystwem a „Union Investment” Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA¹⁴. WZA Towarzystwa w dniu 26 czerwca 2000 roku postanowiło o połączeniu Towarzystwa, jako przejmującego, z „Union Investment” Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmowanym. W dniu tym podjęta została decyzja o zmianie nazwy Towarzystwa na „Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. Jednocześnie podjęto decyzję o oznaczeniu dotychczas wyemitowanych akcji mianem akcji serii „A” oraz o nowej emisji akcji serii „B” o wartości 8,4 mln PLN. 30 czerwca 2000 roku 96,26% kapitału akcyjnego Towarzystwa było w posiadaniu Banku Gospodarki Żywnościowej SA, zaś pozostałe 3,74% w posiadaniu austriackiej firmy Creditanstalt Investmentbank AG. 13 września 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła Union Fonds Holding Aktiengesellschaft z siedzibą we Frankfurcie nad Menem na nabycie akcji Towarzystwa w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów

¹⁴ Porównaj: „Parkiet” z 28 czerwca 2000.

na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy Towarzystwa. 16 listopada 2000 roku zarejestrowane zostało połączenie pomiędzy Towarzystwem, jako przejmującym, a „Union Investment” Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmowanym, zmiana nazwy Towarzystwa na „Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA, oznaczenie dotychczas emitowanych akcji jako akcji serii „A” oraz emisja akcji serii „B”. 14 grudnia 2000 roku wykreślono z rejestru „Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA¹⁵. Połączone Towarzystwo rozpoczęło zarządzanie siedmioma funduszami inwestycyjnymi:

- Korona Zrównoważony Fundusz Inwestycyjny Otwarty¹⁶,
- Korona Rynku Pieniężnego Fundusz Inwestycyjny Otwarty¹⁷,
- Korona Akcji Fundusz Inwestycyjny Otwarty¹⁸,
- Korona Powszechnej Prywatyzacji Fundusz Inwestycyjny Otwarty¹⁹,
- Korona Indeksowy Otwarty Fundusz Inwestycyjny²⁰,
- Korona Papierów Dłużnych Otwarty Fundusz Inwestycyjny²¹,
- UniDynamic Europa Otwarty Fundusz Inwestycyjny.

Bezpośrednio po połączeniu 70% kapitału posiadała niemiecka firma Union-Fonds-Holding AG, a pozostałe 30% Bank Gospodarki Żywnościowej SA. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 2000 wynosił 55,2 mln PLN. 70% kapitału posiadał Union-Fonds-Holding AG, a pozostałe 30% Bank Gospodarki Żywnościowej SA.

6 lutego 2001 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Marynarską 19A w Warszawie. 5 października 2001 roku towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000050329. Na koniec roku

¹⁵ Spółka ta była zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 56141.

¹⁶ Później działający pod nazwą **UniKorona Zrównoważony Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

¹⁷ Później działający pod nazwą **UniKorona Rynek Pieniężny Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

¹⁸ Później działający pod nazwą **UniKorona Akcje Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

¹⁹ Później działający pod nazwą **UniGlobal Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

²⁰ Później działający pod nazwą **UniXXI Wiek Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

²¹ Później działający pod nazwą **UniKorona Obligacje Otwarty Fundusz Inwestycyjny**.

2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 57,302 mln PLN. 70% kapitału zakładowego posiadał Union Asset Management AG, a pozostałe 30% Bank Gospodarki Żywnościowej SA.

Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 57,302 mln PLN.

25 marca 2003 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na połączenie UniXXI Wiek Funduszu Inwestycyjnego Otwartego oraz UniDynamic Europa Funduszu Inwestycyjnego Otwartego zarządzanych przez Towarzystwo. Połączenie Funduszy miało nastąpić poprzez przeniesienie majątku UniDynamic Europa Funduszu Inwestycyjnego Otwartego do **UniXXI Wiek Funduszu Inwestycyjnego Otwartego**. 22 kwietnia 2003 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na utworzenie **UniWIBID Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego**.

„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA powstało jako Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych OPOKA SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 21 października 1998 roku. 29 stycznia 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na utworzenie Towarzystwa. 22 lutego 1999 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy Sądzie Gospodarczym XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem rejestru RHB 56141. Zakładowy kapitał akcyjny wyniósł 8,4 mln PLN i dzielił się na 8.400 akcji imiennych o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Założycielami Towarzystwa byli: Kredyt Bank PBI SA oraz niemiecka firma inwestycyjna Union Investment Gesellschaft mbH. Pierwszym Prezesem Zarządu została Małgorzata Góra.

Centrala Towarzystwa mieściła się w Warszawie; początkowo przy ulicy Stawki 2, a ostatnio przy Alei Jana Pawła II 61 lok. nr 10. Ostatnim Prezesem Rady Nadzorczej był Wolfgang Hermann Hans Mansfeld. Ostatnim Prezesem Zarządu była Małgorzata Góra.

Działalność gospodarczą Towarzystwo podjęło 22 lutego 1999 roku. 17 listopada 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na nabycie przez Union – Fonds Holding AG akcji Towarzystwa w liczbie, która spowoduje przekroczenie 33% ogólnej liczby głosów na WZA Towarzystwa. W grudniu 1999

roku Kredyt Bank SA sprzedał niemieckiej spółce Union Fonds Holding AG 50% akcji Towarzystwa. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1999 wynosił 8,4 mln PLN. W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 1,3 mln PLN.

28 stycznia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na nabycie przez Union – Fonds Holding AG akcji Towarzystwa w liczbie, która spowoduje przekroczenie 50% ogólnej liczby głosów na WZA. 1 marca 2000 roku WZA podjęło uchwałę o zmianie nazwy Towarzystwa na **„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA**. 19 maja 2000 roku zarejestrowano zmianę adresu Towarzystwa na Aleję Jana Pawła II 61 lok. nr 10 w Warszawie. 8 czerwca 2000 roku zmiana nazwy została zarejestrowana. W czerwcu 2000 roku pojawiły się informacje prasowe na temat możliwości fuzji pomiędzy Towarzystwem, a Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych KORONA SA²². WZA w dniu 26 czerwca 2000 roku postanowiło o połączeniu Towarzystwa, jako przejmowanego, z „Korona” Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmowanym. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 14 lipca 2000 roku rozpoczął funkcjonować **UniDynamic Europa Otwarty Fundusz Inwestycyjny**. **16 listopada 2000** roku zarejestrowane zostało połączenie pomiędzy Towarzystwem, jako przejmowanym, a „Korona” Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmującym. W wyniku wpisu połączenia **„Union Investment” Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA** zostało wykreślone z rejestru sądowego.

²² Porównaj: „Parkiet” z 28 czerwca 2000.

16. 11. Przejęcie Dolnośląskiego Banku Gospodarczego SA

Data: 29 grudnia 2000

Najeźdźca: Polski Kredyt Bank SA

Ofiara: *Dolnośląski Bank Gospodarczy SA*

HSBC Bank Polska SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 stycznia 1990 roku jako PROSPER – BANK SA. 22 lutego 1990 roku sporządzono założycielski akt notarialny. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 16 marca 1990 roku. Bank został wpisany do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Krakowie pod numerem RHB 2231. Kapitał założycielski Banku wynosił 0,5 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 25% kapitału zakładowego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Adam Kawalec. 19 marca 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 32281. W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000030437.

Pierwsza siedziba Banku mieściła się w Krakowie przy ulicy Sosnowieckiej 12. Po przeniesieniu do Warszawy Centrala Banku mieściła się początkowo przy ulicy Kruczej 36, następnie przy ulicy Kruczej 6/14, potem przy ulicy Puławskiej 14, później przy ulicy Ciołka 10, a ostatnio przy ulicy Książęcej 4. Przewodniczącym Rady Nadzorczej od 27 maja 1997 roku jest Stanisław Pacuk. Prezesem Zarządu Chris Ignatowicz.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 2 maja 1990 roku. 5 czerwca 1990 roku zarejestrowano I Oddział w Warszawie. 2 sierpnia 1990 roku zarejestrowano I Oddział w Bielsku-Białej. 26 września 1990 roku zarejestrowano I Oddział w Gdańsku.

2 stycznia 1991 roku zarejestrowano I Oddział w Tarnowie. 15 lutego 1991 roku postanowiono o zmianie siedziby Banku z Krakowa na Warszawę. 19 marca 1991 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Kruczą 36 w Warszawie. 3 kwietnia 1991

roku zarejestrowano I Oddział w Krakowie. WZA w dniu 30 kwietnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,6 mln PLN. Emisja akcji serii „B” została zarejestrowana 31 maja 1991 roku. 30 lipca 1991 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Kruczą 6/14 w Warszawie. 30 września 1991 roku zarejestrowano I Oddział w Rybniku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,1 mln PLN.

29 września 1992 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. 20 listopada 1992 roku zarejestrowano akcje serii „C” i „D” o łącznej wartości 9,9 mln PLN. Przed rejestracją opłacono 49% akcji serii „C” i „D”, a bezpośrednio po rejestracji tych emisji kapitał akcyjny opłacony był w 54,5%. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 11,0 mln PLN.

W związku z ponoszeniem przez Bank znacznych strat 8 marca 1993 roku zarejestrowano wprowadzenie w Banku zarządu komisarycznego. Pierwszym Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Mirosław Wójcik. 23 grudnia 1993 roku zarejestrowano opłacenie kapitału akcyjnego w 56,28%. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 11,0 mln PLN.

7 stycznia 1994 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Rybniku i Krakowie. WZA w dniu 12 stycznia 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 4,0 mln PLN. 14 stycznia 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „E” oraz opłacenie całości kapitału akcyjnego. W roku 1994 Bank otrzymywał znaczącą pomoc finansową ze strony Narodowego Banku Polskiego, który stał się w tym okresie głównym akcjonariuszem Banku. 31 marca 1994 roku wykreślono z rejestru zarząd komisaryczny Banku. 19 września 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Puławską 14 w Warszawie. W roku 1994 Bank przejął od Dolnośląskiego Banku Gospodarczego SA zorganizowaną część przedsiębiorstwa bankowego, obejmującą dwa oddziały²³. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 15,0 mln PLN i był w całości opłacony. W roku 1994 Bank wygenerował stratę netto w wysoko-

²³ Bank ten został ostatecznie wykreślony z rejestru sądowego 29 grudnia 2000 roku.

ści ponad 17,7 mln PLN. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1994 ponad 99,0 mln PLN.

15 stycznia 1995 roku zarejestrowano oddziały w Częstochowie i Wrocławiu. WZA w dniu 25 maja 1995 roku postanowiło o zmianie charakteru akcji serii „B”, „C” i „D” z akcji imiennych na akcje na okaziciela. Zmianę tę zarejestrowano 1 sierpnia 1995 roku. W lipcu 1995 roku Deutsche Bank AG nabył niskoprocentowane obligacje wyemitowane przez Bank o wartości 10,0 mln PLN. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 15,0 mln PLN. W roku 1995 Bank wygenerował stratę w wysokości ponad 41,9 mln PLN. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1995 ponad 116,7 mln PLN.

Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1996 wynosił 15,0 mln PLN. W roku 1996 Bank wygenerował stratę w wysokości około 12,8 mln PLN. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1996 ponad 158,6 mln PLN. Na koniec roku Bank zatrudniał 552 osoby.

12 lutego 1997 roku wykreślono z rejestru II Oddział w Warszawie. W dniu 4 kwietnia 1997 roku podpisana została wstępna umowa, na podstawie której Kredyt Bank SA nabywał od Narodowego Banku Polskiego akcje Banku. Akt notarialny zakupu przez Kredyt Bank SA od Narodowego Banku Polskiego pakietu 92,97% akcji Prosper Banku SA został podpisany 21 kwietnia 1997 roku. Bank uzyskał pożyczki z Narodowego Banku Polskiego (około 90,0 mln PLN). Ponadto Bank otrzymał pożyczkę udzieloną przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny na kwotę 80,0 mln PLN. 28 kwietnia 1997 roku wykreślono z rejestru III Oddział w Warszawie. 26 maja 1997 roku Kredyt Bank SA uzyskał zgodę Narodowego Banku Polskiego na posiadanie pakietu akcji Banku, uprawniającego do wykonywania ponad 75% głosów podczas WZA Banku. WZA w dniu 25 lipca 1997 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 6,0 mln PLN z przeznaczeniem na pokrycie części straty bilansowej za rok 1996, poprzez umorzenie 6.000.000 akcji zwykłych na okaziciela serii „E” posiadanych przez Kredyt Bank SA bez zwrotu na rzecz akcjonariusza. To samo WZA postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 6,0 mln PLN, skie-

rowanej do Kredyt Banku SA. Emisja ta została objęta 29 września 1997 roku, a zarejestrowana 6 października 1997 roku. 22 października 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Ciołka 10 w Warszawie. WZA w dniu 28 listopada 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 4,0 mln PLN. 23 grudnia 1997 roku Kredyt Bank PBI SA objął w całości emisję akcji serii „G”. 30 grudnia 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku wynosił 19,0 mln PLN. Na koniec roku 1997 Kredyt Bank PBI SA, po dokupieniu części akcji od akcjonariuszy mniejszościowych, posiadał 93,03% akcji Banku. W roku tym Bank wypracował zysk netto w wysokości około 1,8 mln PLN. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1997 około 165,4 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. Na koniec roku Bank zatrudniał 584 osoby.

Według stanu na 31 marca 1998 roku Kredyt Bank PBI SA posiadał 94,5% akcji Banku. WZA w dniu 30 czerwca 1998 postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 5,0 mln PLN i serii „I” o wartości 6,1 mln PLN. Emisje te zarejestrowano 22 lipca 1998 roku. Ponadto Bank otrzymał kolejną pożyczkę udzieloną przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny na kwotę 25,0 mln PLN. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 30,1 mln PLN. W roku 1998 obniżył się bezpośredni udział kapitałowy Kredyt Bank PBI SA w kapitale Banku do poziomu 77,09%, przy równoczesnym posiadaniu przez ten Bank przez podmioty zależne (Bankowy Fundusz Inwestycyjny Sp. z o.o. i Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Heros-Life” SA) kolejnych około 6,0% akcji Banku. W roku tym Bank wypracował zysk netto w wysokości około 10,3 mln PLN. Podobnie, jak rok wcześniej, Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1998 około 163,6 mln PLN. Na koniec roku Bank zatrudniał 634 osoby.

WZA w dniu 5 lutego 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „J” o wartości 6,3 mln PLN. 12 marca 1999 roku zarejestrowano oddziały w Bełchatowie, Białymstoku, Chorzowie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Poznaniu, Siedlcach i Swarzędzu. 11 maja 1999 roku zareje-

strowano emisję akcji serii „J”. Akcje serii „J” zostały objęte przez Kredyt Bank SA i pokryte aportem w postaci zorganizowanego przedsiębiorstwa bankowego „Agrobank” SA. 22 września 1999 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Poznaniu i Wrocławiu. WZA w dniu 19 października 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „K” o wartości 10,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 28 grudnia 1999 roku. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Banku wynosił 46,4 mln PLN. Kredyt Bank SA posiadał 84,80% kapitału akcyjnego, co dawało mu prawo wykonywania 92,95% głosów na WZA Banku. W roku tym Bank wypracował zysk netto w wysokości około 12,64 mln PLN. Podobnie jak w poprzednich dwóch latach Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Skumulowana wartość straty z lat poprzednich wynosiła na koniec roku 1999 około 153,2 mln PLN. Na koniec roku 1999 Bank prowadził działalność w 38 placówkach, w tym w 15 oddziałach, 15 filiach i 8 punktach obsługi bankowej. Według stanu na 31 grudnia 1999 roku Bank zatrudniał 966 osób.

20 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gdańsku. WZA w dniu 31 sierpnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „L” o wartości 12,0 mln PLN. 27 października 2000 roku wykreślono z rejestru Oddział w Chorzowie, zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Gdańsku i Tarnowie oraz zarejestrowano emisję akcji serii „L”. Po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału akcyjnego Kredyt Bank SA posiadał 93,07% udziału w kapitale i 96,07% głosów na WZA Banku. 5 października 2000 roku oraz 15 listopada 2000 roku Kredyt Bank SA nabywał akcje Banku. Po tych transakcjach Kredyt Bank SA posiadał 95,65% udziału w kapitale i 97,29% głosów na WZA Banku. 3 grudnia 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego wyraziła zgodę na zmianę nazwy Banku na Polski Kredyt Bank SA. WZA Banku w dniu 15 grudnia 2000 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na Polski Kredyt Bank SA oraz o emisji akcji serii „M” o wartości 10,0 mln PLN. Zmiana nazwy oraz emisja akcji serii „M” nie zostały zarejestrowane do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił więc 58,4 mln PLN. Na koniec roku 2000 Kredyt Bank SA posiadał 95,65% kapitału akcyjnego, co dawało mu

prawo wykonywania 97,29% głosów na WZA Banku. W roku tym Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 6,9 mln PLN. Przeciętne zatrudnienie w roku 2000 wyniosło 989 osób.

11 stycznia 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Banku oraz emisję akcji serii „M”. Po rejestracji tej emisji Kredyt Bank SA posiadał 98,18% akcji Banku, które dawały mu prawo do 98,46% głosów na WZA. 20 września 2001 roku w wyniku przymusowego wykupu akcji Kredyt Bank SA nabył 1,82% akcji Banku. Po tej transakcji Kredyt Bank SA posiadał 100% akcji Banku. W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000030437. 25 września 2001 roku została zarejestrowana emisja akcji Banku serii „N” o wartości 15,0 mln PLN. Emisję tę objął w całości Kredyt Bank SA. Wartość kapitału zakładowego Banku na 31 grudnia 2001 roku wynosiła 83,4 mln PLN. 100% kapitału było w posiadaniu Kredytu Banku SA.

W roku 2002 Kredyt Bank SA włączył w swoje struktury organizacyjne wszystkie oddziały Banku – ostatni w dniu 1 marca 2002 roku. 20 grudnia 2002 roku Kredyt Bank SA podpisał warunkową umowę sprzedaży 100% akcji Polskiego Kredytu Banku SA na rzecz Household International Europe Limited z siedzibą w Wielkiej Brytanii – członka grupy kapitałowej HSBC Bank plc. Warunkiem dojścia do skutku umowy było, między innymi, uzyskanie odpowiednich zgód centralnych organów nadzoru, w tym Komisji Nadzoru Bankowego. Wartość kapitału zakładowego Banku na 31 grudnia 2002 roku wynosiła 83,4 mln PLN. 100% kapitału nadal było w posiadaniu Kredytu Banku SA. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 172,7 mln PLN.

23 stycznia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Banku, w drodze emisji 30.000.000 akcji serii „O”, którą w całości objął Kredyt Bank SA. Po zarejestrowaniu nowej emisji akcji serii „O” kapitał zakładowy Banku wynosił 113,4 mln PLN. Kredyt Bank SA posiadał 100% udział w kapitale i w głosach na WZA. Jednocześnie Bank dokonał zwrotu środków pieniężnych, pochodzących z pożyczek podporządkowanych udzielonych przez Kredyt Bank SA na łączną kwotę 20,0 mln PLN. W wyniku dokapitalizowania został zakończony proces restrukturyzacji Pol-

skiego Kredyt Banku SA. 11 września 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego udzieliła zezwolenia na nabycie przez HSBC Bank plc powyżej 75% akcji Banku. 23 października 2003 roku HSBC Bank plc nabył od Kredyt Banku SA za kwotę 31,5 mln PLN pakiet 100% akcji Banku.

Dolnośląski Bank Gospodarczy SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 4 października 1990 roku. Założycielski akt notarialny został sporządzony 23 października 1990 roku. 16 maja 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 1883. Kapitał założycielski wyniósł 1,2 mln PLN i dzielił się na 12.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Do Spółki wniesiono tylko 25% kapitału założycielskiego. Część akcji założycielskich objęto aportem o wartości 0,065 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Malitowski. 14 listopada 1994 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43219.

Centrala Banku miała siedzibę początkowo we Wrocławiu, a następnie w Warszawie. Ostatnim Prezesem Zarządu był Andrzej Malitowski. Likwidatorem Banku była Joanna Józefa Naciążek.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 lipca 1991 roku. 31 lipca 1991 roku zarejestrowano Oddział w Częstochowie. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,2 mln PLN.

WZA w dniu 15 maja 1992 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „B” o wartości 1,0 mln PLN. 6 lipca 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. 27 lipca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. WZA w dniu 17 września 1992 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „C” o wartości 0,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 30 listopada 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 2,7 mln PLN i dzielił się na 27.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda.

28 lutego 1994 roku Prezes Narodowego Banku Polskiego podjął decyzję o zawieszeniu działalności Banku. 16 sierpnia 1994 roku wpisano do rejestru zarząd komisaryczny w Banku. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Marian Łącki. Decyzją z dnia 11 października 1994 roku postanowiono o zmianie siedziby Banku z Wrocławia na Warszawę, o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1,35 mln PLN poprzez obniżenie wartości nominalnej akcji serii „A”, „B” i „C” ze 100,00 PLN do 50,00 PLN oraz o emisji

akcji serii „D” o wartości 3,65 mln PLN. Zmiany te zostały zarejestrowane 14 listopada 1994 roku. W dniu tym Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 43219. W roku 1994 Prosper Bank SA przejął od Banku zorganizowaną część przedsiębiorstwa bankowego, obejmującą dwa oddziały. WZA w dniu 29 grudnia 1994 roku postanowiło o podziale (splicie) w stosunku 1:10 akcji Banku. Zmiany, dotyczące emisji akcji serii „D” oraz splitu akcji, nie zostały zarejestrowane do końca roku 1994. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,35 mln PLN i dzielił się na 27.000 akcji o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

Decyzją Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 10 marca 1995 roku Bank został postawiony w stan likwidacji. 4 kwietnia 1995 roku otwarcie likwidacji zostało wpisane do rejestru. Likwidatorem została Joanna Józefa Naciążek. W roku 1995 Prosper Bank SA przejął 97,3% kapitału postawionego w stan likwidacji Banku.

30 stycznia 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” oraz zmianę wartości nominalnej akcji z 50,00 PLN na 5,00 PLN. Ponadto wykreślono w tym dniu z rejestru oddziały we Wrocławiu i Częstochowie. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,0 mln PLN i dzielił się na 1.000.000 akcji o wartości nominalnej 5,00 PLN każda. 97,3% akcji posiadał Prosper Bank SA.

20 lipca 2000 roku zakończono postępowanie likwidacyjne i w dniu tym wydane zostało postanowienie o wykreśleniu Banku z rejestru. Bank został ostatecznie wykreślony z rejestru sądowego dniu **29 grudnia 2000 roku** po uprawomocnieniu się tego wpisu.

16. 12. Przejęcie Wiśniowy Development B Sp. z o.o.

Data: 10 stycznia 2001

Najeźdźca: ABN AMRO Polish Financial Advisory Services Sp. z o.o.

Ofiara: Wiśniowy Development B Sp. z o.o.

ABN AMRO Polish Financial Advisory Services Sp. z o.o. powstała w roku 1991 jako Euro-Pacific Polish Investment Services Sp. z o.o. . założycielski akt notarialny został sporządzony 17 grudnia 1991 roku. 27 grudnia 1991 roku Spółka została zarejestro-

wana w Sądzie Rejonowym w Poznaniu. Kapitał założycielski wyniósł 0,033 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Aleksander Lubowski. 11 maja 1992 roku Spółkę zarejestrowano w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 33645. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000044159.

Siedziba Spółki mieściła się najpierw w Poznaniu, a następnie w Warszawie – początkowo przy ulicy Foksal 19, a ostatnio przy ulicy 1 Sierpnia 8A.

WZW w dniu 23 kwietnia 1992 roku postanowiło o przeniesieniu siedziby Spółki do Warszawy oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,02574 mln PLN. 6 maja 1992 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. 11 maja 1992 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Warszawę oraz podwyższenie wysokości kapitału zakładowego o kwotę 0,02574 mln PLN. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,02574 mln PLN w postaci udziałów w spółce Euro-Pacific Polish Investment Company B.V. w Amsterdamie. 17 grudnia 1992 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,0462 mln PLN. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,07194 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,10494 mln PLN.

WZW w dniu 7 stycznia 1993 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **ABN AMRO Polish Financial Advisory Services Sp. z o.o.**. Zmianę nazwy zarejestrowano 12 stycznia 1993 roku. Na koniec roku 1993 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,10494 mln PLN.

25 sierpnia 1994 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,24255 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,34749 mln PLN.

16 lutego 1995 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,18579 mln PLN. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,53328 mln PLN.

23 sierpnia 1996 zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,03069 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,56397 mln PLN.

WZW w dniu 27 stycznia 1997 roku postanowiło o likwidacji Spółki. Otwarcie likwidacji zarejestrowano 13 lutego 1997 roku.

WZW w dniu 7 października 1997 roku postanowiło o uchyleniu likwidacji Spółki. Uchylenie likwidacji zarejestrowano 8 października 1997 roku.

14 grudnia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na adres Wiśniowy Business Park przy ulicy 1 Sierpnia 8A w Warszawie.

WZW w dniu 6 czerwca 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmującej, ze spółką Wiśniowy Development B Sp. z o.o., jako przejmowaną.

Połączenie ze spółką Wiśniowy Development B Sp. z o.o. zostało zarejestrowane 10 stycznia 2001 roku. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000044159.

Wiśniowy Development B Sp. z o.o. powstała w roku 1996. Założycielski akt notarialny został sporządzony 26 lipca 1996 roku. 13 sierpnia 1996 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 47721. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem zarządu został Robert John Mullin.

Spółka miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Kopernika 17, następnie przy ulicy Szpitalnej 5, potem przy ulicy Wilczej 46, a ostatnio przy ulicy 1-go Sierpnia 8A.

5 grudnia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Szpitalną 5 w Warszawie.

WZW w dniu 10 marca 1997 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,0038 mln PLN. Podwyższenie wysokości kapitału zakładowego zostało zarejestrowane 24 marca 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy wyniósł 0,0078 mln PLN.

11 marca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Wilczą 46 w Warszawie. 25 maja 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę 1-go Sierpnia 8A w Warszawie.

WZW w dniu 6 czerwca 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, ze spółką ABN AMRO Polish Financial Advisory Services Sp. z o.o., jako przejmującą.

Połączenie zostało zarejestrowane **10 stycznia 2001 roku**.

16. 13. Przejęcie PBK Nieruchomości Sp. z o.o.

Data: 31 stycznia 2001

Najeźdźca: PBK Property Sp. z o.o.

Ofiara: PBK Nieruchomości Sp. z o.o.

PBK Property Sp. z o.o. powstała w roku 1995 jako CREDITANSTALT PROPERTY Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 20 marca 1995 roku. 28 marca 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, XVI Wydziale Gospodarczym Rejestrowym pod numerem RHB 43281. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. 100% udziałów objął Bank Creditanstalt SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jacek Mościcki. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000041444.

Centrala Spółki mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Prostej 69, następnie przy ulicy Emilii Plater 53, a ostatnio przy ulicy Marynarskiej 10. Prezesem Zarządu jest Jacek Mościcki.

Spółka nie wypłacała swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 1997.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 18 czerwca 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na BA-CA Property Sp. z o.o. . Zmianę tę zarejestrowano 20 lipca 1998 roku. Kapitał udziałowy Spółki na koniec roku 1998 wynosił 0,004 mln PLN. 100% udziałów posiadał Bank Austria Creditanstalt Poland SA. W roku tym Spółka wypracowała zysk netto w wysokości 0,05 mln PLN. Spółka nie wypłacała dywidendy za rok 1998.

11 lutego 1999 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o 10,0 mln PLN. Nowe udziały objął Bank Austria Creditanstalt Poland SA²⁴. 25 lutego 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Emilii Plater 53 w Warszawie. Kapitał udziałowy Spółki na koniec roku 1999 wynosił 10,004 mln PLN. W roku 1999 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 1,3 mln PLN.

²⁴ Wcześniej funkcjonujący pod nazwą Bank Creditanstalt SA.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 13 grudnia 2000 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **PBK Property Sp. z o.o.** . 21 grudnia 2000 roku Powszechny Bank Kredytowy SA zbył wszystkie posiadane udziały w spółce PBK Nieruchomości Sp. z o.o. na rzecz Spółki. Zgromadzenie udziałowców w dniu 27 grudnia 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmującej, ze spółką PBK Nieruchomości Sp. z o.o., jako przejmowaną.

9 stycznia 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki. 31 stycznia 2001 roku zarejestrowano połączenie pomiędzy Spółką a spółką PBK Nieruchomości Sp. z o.o., w wyniku którego ta ostatnia została wykreślona z rejestru handlowego. Po przeprowadzeniu połączenia 100% udziałów w Spółce posiadał Powszechny Bank Kredytowy SA. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000041444. 12 października 2001 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA otrzymał decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, zezwalającą na nabycie 100% akcji Spółki. Po przeprowadzonym w dniu 31 grudnia 2001 roku połączeniu pomiędzy Powszechnym Bankiem Kredytowym SA i Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA 100% kapitału zakładowego Spółki było w posiadaniu Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA.

Na koniec roku 2002 nadal 100% kapitału zakładowego Spółki było w posiadaniu Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA. W roku 2002 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości około 0,2 mln PLN.

8 kwietnia 2003 roku Spółka zawarła umowy, na podstawie których nabyła 11.045 udziałów Diana Development Sp. z o.o. (23% ogółu udziałów) oraz nabyła wierzytelności, wynikające z umów pożyczek, zawartych ze spółką Diana Development Sp. z o.o. przez zbywających udziały. Jednocześnie Spółka zawarła warunkową umowę zakupu 24.493 udziałów Diana Development Sp. z o.o. (51% ogółu udziałów) o wartości nominalnej 100 zł każdy, uprawniających do 24.493 głosów na Zgromadzeniu Wspólników spółki. W wyniku transakcji Spółka stała się właścicielem 100% udziałów spółki Diana Development Sp. z o.o. . 13 maja 2003 roku Spółka nabyła 12.516 udziałów w spółce FBP Media Sp. z o.o., reprezentujących 100% kapitału zakładowego i uprawniających do 100% głosów na Zgromadzeniu Wspólników tej spółki.

PBK Nieruchomości Sp. z o.o. powstała w roku 1999. Założycielski akt notarialny został sporządzony 1 kwietnia 1999 roku. 7 czerwca 1999 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 57126. Kapitał zakładowy wyniósł 1,0 mln PLN. 100% udziałów założycielskich objął Powszechny Bank Kredytowy SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marek Michał Kossowski.

Centrala Spółki miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Marynarskiej 10, następnie przy ulicy Sobieskiego 104, a ostatnio przy ulicy Malczewskiego 56. Ostatnim Prezesem zarządu był Andrzej Karabon.

28 czerwca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Sobieskiego 104 w Warszawie. Na koniec roku 1999 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN. 100% udziałów w spółce posiadał Powszechny Bank Kredytowy SA.

20 marca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Malczewskiego 56 w Warszawie. W grudniu 2000 roku 100% udziałów w spółce posiadał Powszechny Bank Kredytowy SA. Zgromadzenie udziałowców w dniu 13 grudnia 2000 roku zadecydowało o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 13,164 mln PLN. Zgromadzenie wspólników w dniu 17 grudnia 2000 roku postanowiło o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, ze spółką BA-CA Property Sp. z o.o., jako przejmującą. 21 grudnia 2000 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapitału zakładowego Spółki, w całości objęte przez Powszechny Bank Kredytowy SA aportem o wartości 13,164 mln PLN. Tego samego dnia Powszechny Bank Kredytowy SA zbył wszystkie posiadane udziały w Spółce na rzecz firmy BA-CA Property Sp. z o.o. . Na koniec roku 2000 kapitał zakładowy Spółki wynosił 14,164 mln PLN. 100% udziałów w spółce posiadał BA-CA Property Sp. z o.o. .

31 stycznia 2001 roku nastąpiło wpisanie do rejestru sądowego połączenia z dniem 27 grudnia 2000 roku pomiędzy Spółką, jako przejmowaną, i BA-CA Property Sp. z o.o., jako przejmującą. W wyniku rejestracji połączenia Spółka **PBK Nieruchomości Sp. z o.o.** została wykreślona z rejestru sądowego.

16. 14. Przejęcie BANKU CITIBANK (POLAND) SA

Data: 28 lutego 2001

Najeżdźca: Bank Handlowy w Warszawie SA

Ofiara: BANK CITIBANK (POLAND) SA

Bank Handlowy w Warszawie SA www.bh.com.pl został powołany aktem notarialnym z dnia 13 kwietnia 1870 roku. Decyzja ówczesnych władz bankowych, dotycząca możliwości prowadzenia działalności bankowej, nosi datę 1 października 1870 roku. Założycielami Banku była grupa osób, wywodzących się z kręgów burżuazji finansowej, ziemiaństwa i inteligencji. Pierwotnie Bank był zarejestrowany w Warszawie pod numerem RHB.LXXXIII.12420. Następnie w dniu 29 marca 1932 roku Bank został wpisany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi w Warszawie do Rejestru Handlowego pod numerem RHB.KC.13481. 22 lutego 2001 roku Bank zarejestrowano w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000001538.

Siedziba Centrali Banku mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Traugutta 7/9, następnie przy ulicy Chałubińskiego 8, a ostatnio przy ulicy Senatorskiej 16. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest od czerwca 2000 roku Stanisław Sołtysiński. Prezesem Zarządu od 2 lipca 2003 roku jest Sławomir Sikora.

Przed wybuchem I wojny światowej Bank był największym prywatnym bankiem na ziemiach polskich i jednym z niewielu, prowadzących obsługę finansową handlu z Rosją i Europą Zachodnią.

W trakcie I wojny światowej Bank nie przerwał działalności operacyjnej.

W okresie przed II wojną światową akcje Banku były notowane na warszawskiej giełdzie papierów wartościowych.

Bank przetrwał II wojnę światową, nie przerywając, a jedynie ograniczając, swoją działalność.

Po drugiej wojnie światowej Bank rozpoczął działalność od 15 stycznia 1945 roku. Po roku 1945 Bank został głównym polskim korespondentem banków zagranicznych.

27 marca 1954 roku dokonano wpisu Banku do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Warszawie z zachowaniem numeru RHB 13481, nadanego w roku 1932 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi. Zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił 25,0 mln PLZ i dzielił się na 250.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 100,00 PLZ każda.

WZA w dniu 4 grudnia 1958 roku postanowiło o podwyższeniu wartości nominalnej akcji Banku ze 100,00 PLZ na 120,00 PLZ oraz o nowej emisji akcji o wartości 65,75 mln PLZ. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1958. Na koniec roku 1958 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 25,0 mln PLZ.

9 kwietnia 1959 roku zarejestrowano podwyższenie wartości nominalnej akcji oraz nową emisję. Na koniec roku 1959 kapitał akcyjny Banku wynosił 90,75 mln PLZ i dzielił się na 756.250 akcji o wartości nominalnej 120,00 PLZ każda.

W roku 1964 uzyskał monopol na obsługę transakcji polskiego handlu zagranicznego.

WZA w dniu 1 marca 1966 roku postanowiło o obniżeniu wartości kapitału akcyjnego o kwotę 0,75 mln PLZ i jednoczesnym podwyższeniu jego wysokości o kwotę 1.110,0 mln PLZ oraz o zmianie wartości nominalnej akcji z kwoty 120,00 PLZ na 60.000,00 PLZ. Zmiany te zostały zarejestrowane 10 czerwca 1966 roku. Na koniec roku 1966 kapitał akcyjny Banku wynosił 1.200,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji o wartości nominalnej 60.000,00 PLZ.

23 marca 1967 roku zarejestrowano oddziały w: Gdyni, Katowicach, Łodzi i Warszawie.

28 sierpnia 1968 roku zarejestrowano Oddział w Szczecinie z siedzibą w Gdyni.

30 maja 1975 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1.800,00 mln PLZ w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku z 60.000,00 PLZ na 150.000,00 PLZ. Na koniec roku 1975 kapitał akcyjny Banku wynosił 3.000,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 150.000,00 PLZ każda.

27 lipca 1977 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 2.000,00 mln PLZ w drodze

podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku ze 150.000,00 PLZ na 250.000,00 PLZ. Na koniec roku 1977 kapitał akcyjny Banku wynosił 5.000,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 250.000,00 PLZ każda.

25 września 1980 roku zarejestrowano Oddział w Londynie.

W kolejnych latach powstawały: przedstawicielstwa zagraniczne w Nowym Jorku, Moskwie, Belgradzie, Rzymie i Berlinie oraz afiliacje we Wiedniu, Luksemburgu i Frankfurt nad Menem.

WZA w dniu 31 maja 1983 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 15.000,00 mln PLZ w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku z 250.000,00 PLZ na 1.000.000,00 PLZ. Zmiany tej nie zarejestrowano do końca roku 1983. Na koniec roku 1983 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5.000,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 250.000,00 PLZ każda.

23 listopada 1984 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 15.000,00 mln PLZ. Na koniec roku 1984 kapitał akcyjny Banku wynosił 20.000,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 1.000.000,00 PLZ każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

W roku 1986, po powstaniu Banku Rozwoju Eksportu SA, Bank utracił pozycję monopolisty na rynku rozliczeń zagranicznych.

17 października 1988 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 30.000,00 mln PLZ w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku ze 1.000.000,00 PLZ na 2.500.000,00 PLZ. Na koniec roku 1988 kapitał akcyjny Banku wynosił 50.000,0 mln PLZ i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 2.500.000,00 PLZ każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

Kolejnym osłabieniem pozycji Banku w obszarze rozliczeń zagranicznych były zmiany prawne, wywołane przemianami w gospodarce i ustawodawstwie z roku 1989. 2 czerwca 1989 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie oraz Oddział w Lublinie.

24 stycznia 1990 roku zarejestrowano oddziały w: Bydgoszczy, Bielsku-Białej, Kielcach, Słupsku, Poznaniu, Rzeszowie, Zielonej Górze, Krakowie i Wrocławiu.

4 marca 1991 roku zarejestrowano oddziały w Olsztynie i Opolu oraz podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 95,0 mln PLN²⁵ w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku ze 250,00 PLN na 5.000,00 PLN. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Banku wynosił 100,0 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 5.000,00 PLN każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

4 lutego 1992 roku zarejestrowano III Oddział w Warszawie. 12 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w: Gdańsku, IV i V w Warszawie oraz w Gorzowie Wielkopolskim. WZA w dniu 20 listopada 1992 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 158,9 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji Banku ze 5.000,00 PLN na 12.945,00 PLN. Zmiana ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 100,0 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 5.000,00 PLN każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

23 lutego 1993 roku zarejestrowano podwyższenie wartości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 158,9 mln PLN. 6 maja 1993 roku zarejestrowano Oddział w Częstochowie. WZA w dniu 9 lipca 1993 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1,1 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji z kwoty 12.945,00 PLN do kwoty 13.000,00 PLN. Zmiana ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. 2 września 1993 roku zarejestrowano Oddziały w: Moskwie, Kaliszu i Białymstoku. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 258,9 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 12.945,00 PLN każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

10 lutego 1994 roku zarejestrowano Oddział w Koninie. 10 kwietnia 1994 Bank zwiększył swój udział kapitałowy w Cuprum Bank SA w Lubinie z 30% do 55,2% (liczba głosów na WZA wyno-

²⁵ W oryginale o 950.000.000.000,- złotych. Przyjąłem konwencję stosowania w opisie wartości wyrażonych w PLN od roku 1990.

siła 50,2%). W roku 1994 utworzono specjalistyczną firmę faktoringową Handlowy-Heller SA. Partnerem Banku został NMB Heller Holding N.V.²⁶. 29 sierpnia 1994 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1,1 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji z kwoty 12.945,00 PLN do kwoty 13.000,00 PLN. 10 października 1994 roku zarejestrowano Oddział w Płocku. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 260,0 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 13.000,00 PLN każda. 100% kapitału Banku posiadał Skarb Państwa.

30 czerwca 1995 roku zarejestrowano VI Oddział w Warszawie. 19 października 1995 roku zarejestrowano VII Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1995 Bank posiadał akcje Banku Rozwoju Eksportu SA o wartości 18,75 mln PLN. W roku 1995 Bank sprzedał wszystkie posiadane wcześniej akcje Banku Inicjatyw Gospodarczych BIG SA, Banku Rozwoju Eksportu SA, Stalexport SA, Rolimpex SA oraz część akcji Animex SA i Vistula SA. W roku tym Bank zaangażował się kapitałowo, kupując akcje Goplany (5,1% akcji) oraz pakiet udziałów w Fabryce Kuchni WRONKI Sp. z o.o., zwiększając swoje zaangażowanie w tej firmie do 50% jej kapitału. W wyniku postępowania restrukturyzacyjnego Bank stał się akcjonariuszem Cementowni Chełm SA.

Akcje tej spółki Bank odsprzedał w maju 1996 roku firmie Atlas Neeif Holdings²⁷. 7 października 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Katowicach. Decyzją Rządu RP z 3 grudnia 1996 roku rozpoczął się proces prywatyzacji Banku Handlowego w Warszawie SA. 5 grudnia 1996 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Chałubińskiego 8 w Warszawie oraz zmianę siedziby Oddziału w Gdyni. W portfelu strategicznym Banku pojawiło się w roku 1996 zaangażowanie jako założyciela w Polskim Towarzystwie Reasekuracyjnym SA, gdzie Bank posiadał 31

²⁶ NMB Heller Holding N.V. to holenderska firma, działająca na rynku faktoringowym od 1967 roku, będąca europejską częścią Heller International Group, jednej z największych instytucji faktoringowych na świecie.

²⁷ Porównaj: (Suszyński C., 1999): 305.

grudnia 1996 roku 19,2% kapitału. Bank objął również akcje założycielskie pierwszej polskiej firmy ratingowej, Środkowo-Europejskiego Centrum Analiz i Ratingu SA. Zaangażowanie Banku w instytucjach bankowych wynosiło na koniec roku 1996: Cuprum Bank SA – 55,2% kapitału, Bank Handlowy International SA – 44,3% kapitału, Mitteleuropäische Handelsbank AG – 42,8% kapitału oraz Centro Internationale Handelsbank AG – 27,2% kapitału. Udziały w innych instytucjach finansowych to: 100% udział w kapitale spółki Handlowy Leasing SA, 50% udział w kapitale spółki Handlowy-Heller SA, zajmującej się faktoringiem, 0,0005% w kapitale PZU Życie SA oraz 2,0% udziału w kapitale KUKE SA – korporacji, zajmującej się ubezpieczeniami eksportu. Kapitał akcyjny na koniec roku 1996 wynosił 260,0 mln PLN. Wszystkie akcje były w posiadaniu Skarbu Państwa. Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości 530,0 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 16.6%. Na koniec roku 1996 Bank posiadał w Polsce: Centrum Operacji Kapitałowych (V Oddział w Warszawie), 29 oddziałów i 26 filii. Ponadto funkcjonował 1 oddział zagraniczny (w Londynie) i 3 przedstawicielstwa (Berlin, Moskwa i Nowy Jork).

Rok 1997 był szczególnym dla Banku, rokiem prywatyzacji Banku i jego debiutu na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. Proces prywatyzacji zainicjowany został formalnie Rozporządzeniem Rady Ministrów RP z dnia 25 marca 1997 roku. WZA w dniu 26 marca 1997 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji z 13.000,00 PLN na 4,00 PLN oraz o określeniu dotychczas wyemitowanych akcji mianem akcji serii „A”. Prospekt sprzedaży akcji został podpisany 27 marca 1997 roku. Tego dnia zarejestrowano zmianę wartości nominalnej akcji Banku na 4,00 PLN. 20 czerwca 1997 roku wykreślono z rejestru Oddział w Moskwie. Publiczna sprzedaż akcji Banku Handlowego zakończyła się powodzeniem. Nadwyżka zleceń w Transzy Inwestorów Indywidualnych nad liczbą oferowanych akcji była trzykrotna, a w Transzy Inwestorów Instytucjonalnych zanotowano 17-krotną nadsubskrypcję. Debiut akcji na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA miał miejsce 30 czerwca 1997 roku. 19 września 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Płocku. W wyni-

ku prywatyzacji w roku 1997 jako akcjonariusze stabilni Banku pojawili się: JP Morgan ze Stanów Zjednoczonych – jeden z największych banków inwestycyjnych, Zürich Insurance²⁸ – wiodąca szwajcarska instytucja ubezpieczeniowa oraz Swedbank, czołowy bank detaliczny Szwecji. Inwestorzy ci zakupili łącznie 16.874 tys. akcji Banku oraz 5.446 tys. wyemitowanych przez Bank obligacji zamiennych. Ich udział w kapitale akcyjnym Banku emisji serii „A” na koniec 1997 roku wyniósł 25,96% akcji. Skarb Państwa posiadał 7,93% akcji, 7,11% było w posiadaniu pracowników, a pozostała część znalazła się w rękach polskich i zagranicznych inwestorów portfelowych. Bank powołał w roku 1997 do życia w Holandii spółkę Handlowy Finance B.V., której pierwszym zadaniem była emisja 3-letnich euroobligacji. Ponadto Bank objął 100% akcji następujących spółek, zajmujących się działalnością inwestycyjną: Handlowy – Investments Sp. z o.o., Handlowy – Investments II Sp. z o.o., Handlowy – Inwestycje Sp. z o.o., Handlowy – Inwestycje II Sp. z o.o. i Handlowy – Inwestycje III Sp. z o.o. . Ponadto Bank objął w roku 1997 31,51% akcji Banku Rozwoju Cukrownictwa SA oraz 49% akcji spółki Handlowy Leasing Nieruchomości SA. Inne bliskie instytucjom finansowym zaangażowanie kapitałowe Banku to: 49,03% udziału w kapitale wywiadowni gospodarczej Creditreform PL. Sp. z o.o., 50% udział w spółce Obsługa Funduszy Inwestycyjnych Sp. z o.o. oraz 50% udział w spółce doradczej ING BH Consult. Sp. z o.o. . W roku 1997 obniżyło się do 19,19% zaangażowanie Banku w kapitale Polskiego Towarzystwa Reasekuracyjnego i do 1,19% kapitału w KUKI SA. Pojawiło się także śladowe zaangażowanie w kapitale TUIR WARTA SA (0,10% kapitału), Pierwszego Polsko-Amerykańskiego Banku w Krakowie SA (0,16%), PZU Życie SA (0,0%, ale wartość 700,00 PLN). Centrum Operacji Kapitałowych Banku Handlowego SA w Warszawie zajęło w roku 1997 pierwsze miejsce w rankingu domów maklerskich na rynku pierwotnym w Polsce, przeprowadzanym przez dziennik „Rzeczpospolita”.

²⁸ Poprzez ZCI Netherlands B.V., Holandia – Amsterdam.

21 maja 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gdyni. W roku 1998 Bank uruchomił Handlobank, inicjując swoją obecność na rynku detalicznym. Razem z Powszechną Kasą Oszczędności bankiem państwowym utworzył Powszechne Towarzystwo Emerytalne PKO/Handlowy SA, angażując w to przedsięwzięcie 60,0 mln PLN i obejmując 50% akcji. Zafunkcjonowało w tym roku także Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych BH SA ze swoim Otwartym Funduszem Inwestycyjnym „Kapitał Handlowy”, ze 100% zaangażowaniem kapitałowym Banku na poziomie 18,0 mln PLN. Bank zaistniał także na rynku ubezpieczeń, współpracując w tym obszarze ze swoim stabilnym akcjonariuszem Zürich Insurance ze Szwajcarii. Razem z tą firmą, angażując łącznie 15,0 mln PLN i obejmując w nich 50% akcji, Bank utworzył spółki Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń SA i Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA. Podejmując starania o połączenie z Bankiem Pekao SA, Bank nabył w roku 1998 w ofercie publicznej 6,3 mln akcji tego banku, co spowodowało wzrost ogólnego zaangażowania inwestycyjnego Banku o 40%. Projekt połączenia z Bankiem Pekao SA, którego wyrazem było objęcie w ofercie publicznej 4,6% akcji tego banku, nie znalazł poparcia u partnera, którego reprezentował Skarb Państwa. Inne znaczące transakcje tego roku to: zakup udziałów w BIZON Sp. z o.o. (90,6 mln PLN), podwyższenie kapitału w Centro Internationale Handelsbank AG w Wiedniu (71,7 mln PLN – zwiększenie udziału Banku do 45,1%), objęcie akcji założycielskich w NIF Funds Holdings PCC Ltd. na Guernsey (35 mln PLN – udział 23,2%), objęcie akcji dwóch nowych emisji w DROMEX SA (28,8 mln PLN), objęcie akcji i obligacji nowej emisji TECHMEX SA (20,7 mln PLN) oraz nowej emisji akcji w Eastbridge N.V. (20,6 mln PLN). Bank dokapitalizował Bank Rozwoju Cukrownictwa SA kwotą 13,3 mln PLN, obejmując łącznie z posiadanymi wcześniej akcjami 62,3% kapitału akcyjnego tego banku. Ponadto Bank zaangażował się kapitałowo w Polską Giełdę Finansową SA (0,75 mln PLN – 22,9% kapitału), Biuro Informacji Kredytowej SA (0,32 mln PLN – 2,57% kapitału) oraz spółkę zarządzającą funduszami inwestycyjnymi – KP Konsorcjum Sp. z o.o. (0,048 mln PLN – 20% kapitału). Jednocześnie Bank

sprzedał w tym roku pakiety akcji następujących spółek: BIZON Sp. z o.o. (109,7 mln PLN), SIPMA SA (59,1 mln PLN), Winiary SA (72,8 mln PLN) i Goplana SA (18,9 mln PLN). Sprzedając akcje Pekao SA nowo utworzonej w Luksemburgu spółce zależnej Handlowy Investments SARL, Bank poniósł stratę w wysokości 31,5 mln PLN. Bez zmiany zaangażowania, wobec podniesienia kapitału akcyjnego, zmniejszył się udział Banku w kapitale Polskiego Towarzystwa Reasekuracyjnego SA do 11,88% kapitału. Udział w kapitale PZU Życie wyceniono na koniec roku na 0,73 tys. PLN, co dawało 0,0005% kapitału. Poza granicami Polski Bank zaangażował się w banku w Libanie Almoughtareb SAL SA na kwotę 0,04446 mln PLN, co stanowiło 1% kapitału tego banku. W maju 1998 roku otwarto przedstawicielstwo Banku w Kijowie, a w całym roku 4 nowe placówki Handlobanku (wszystkie w Warszawie). 27 października 1998 zarejestrowano nową emisję akcji serii „B” na kwotę 4,48 mln PLN. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 264,48 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1998 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank of New York, N.Y. USA*	23,33%	23,33%
J.P. Morgan & Co. Incorporated, USA	16,21%	16,21%
Ministerstwo Skarbu Państwa	7,27%	7,27%
ZCI Netherlands B.V., Holandia – Amsterdam	6,08%	6,08%
Swedbank (Sparbanken Sverige AB), Szwecja	4,91%	4,91%
Pozostali akcjonariusze	42,20%	42,20%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Bank of New York, N.Y. USA – Bank depozytowy dla Kwitów Depozytowych Banku

Na początku roku 1999 Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA został dokapitalizowany przez Skarb Państwa obligacjami zamiennymi Banku, stanowiącymi po konwersji na akcje 24,3% kapitału akcyjnego Banku. Bank sprzedał w roku 1999 swoje udziały w spółce Amica Wronki SA za 85,9 mln PLN, realizując 61,6 mln PLN dochodu netto, oraz w spółkach ubezpieczeniowych – łącznie za 92,0 mln PLN: w Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń na

Życie SA, realizując 12,3 mln PLN wyniku netto, oraz w Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń SA z wynikiem netto na sprzedaży 20,2 mln PLN. Bank dokonał inwestycji kapitałowych w: PKO/Handlowy Powszechny Towarzystwo Emerytalne SA 40,0 mln PLN, Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Banku Handlowego SA za 20,1 mln PLN, spółkę Elektromontaż Północ SA (13,7 mln PLN – 25,3% kapitału), ST Group SA (12 mln PLN), Eastbridge N.V. (15 mln USD), Techmex SA (6,8 mln PLN) NFI-04 Progres SA (1,905 mln PLN 1,6% kapitału) oraz w nowo utworzonej spółce Handlowy Zarządzanie Aktywami SA (5,0 mln PLN). 10 września 1999 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Kęty SA. Po tej transakcji Bank posiadał 5,34% akcji tej spółki. W wyniku zamiany na akcje Banku (serii „B”) Specjalnych Partycypacyjnych Obligacji Zamiennych przez akcjonariuszy: Morgan Guaranty International Finance Corporation, Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA i ForeningsSparbanken AB (Swedbank) podniesiono kapitał akcyjny Banku o kwotę 15,19 mln PLN. Emisje zarejestrowano 25 czerwca 1999 (6,23 mln PLN) i 16 listopada 1999 (8,96 mln PLN).

W roku 1999 Bank podjął próbę połączenia z BRE Bankiem SA. W lipcu 1999 decyzją zarządów obu banków zainicjowano prace, mające na celu fuzję obu instytucji²⁹. Transakcja ta miała poparcie stabilnych akcjonariuszy BH SA i Commerzbanku – strategicznego akcjonariusza BRE Banku SA. 9 grudnia 1999 roku NWZA BH SA i BRE Banku SA podjęły uchwały o połączeniu. Proces połączeniowy został wstrzymany na skutek zaskarżenia tych uchwał do Sądu Gospodarczego przez Skarb Państwa i Grupę PZU SA. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 grudnia 1999 roku wstrzymano realizację podjętych uchwał jako zabezpieczenie powództwa. Koszty poniesione na przygotowanie transakcji połączeniowej z BRE Bankiem SA w 1999 roku Bank określił na 34,1 mln PLN. Bank złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 1999 do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

W końcu roku 1999 jako inwestor strategiczny ujawnił swoje intencje przejęcia kontroli nad Bankiem Citibank. Kapitał akcyjny na koniec roku 1999 wynosił 279,67 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1999 przedstawiała się następująco:

²⁹ Porównaj „Rzeczpospolita” z 16 lipca 1999 roku.

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank of New York, N.Y. USA*	22,21%	22,21%
J.P. Morgan & Co. Incorporated, USA	15,96%	15,96%
ZCI Netherlands B.V., Holandia – Amsterdam	7,36%	7,36%
Ministerstwo Skarbu Państwa, Warszawa	6,88%	6,88%
ForeningsSparbanken AB (Swedbank), Szwecja	6,44%	6,44%
Commerzbank AG, Niemcy**	3,54%	3,54%
Pozostali akcjonariusze	37,61%	37,61%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Bank of New York, N.Y. USA – Bank depozytowy dla Kwitów Depozytowych Banku

** Commerzbank AG posiadał ponadto 1,54% głosów z akcji, z którymi są związane kwity depozytowe, wykazane w pozycji Bank of New York, N.Y. USA

Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł 472,455 mln PLN. Współczynnik wypłacalności wynosił na koniec 1999 roku 14,54%. Bank posiadał 29 oddziałów krajowych, Centrum Operacji Kapitałowych, 37 placówek Handlobanku, 30 filii, 6 Bankowych Punktów Obsługi Klienta, 1 Oddział Zagraniczny (Londyn) i 3 przedstawicielstwa (Kijów, Moskwa, Nowy Jork).

W dniu 4 lutego 2000 roku na wniosek Citibank Overseas Investment Corporation z siedzibą w New Castle Stany Zjednoczone Bank złożył do Komisji Nadzoru Bankowego wniosek o wydanie zezwolenia na nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania 75% głosów podczas Walnego Zgromadzenia. 9 lutego 2000 roku niemiecki Commerzbank AG uzyskał zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na wykonywanie ponad 25%, ale nie więcej niż 50%, głosów na WZA Banku. 10 lutego 2000 roku poinformowano, że negocjacje pomiędzy PZU SA i Citibankiem w sprawie kupna akcji zakończyły się sukcesem. 16 lutego 2000 roku Commerzbank AG ogłosił, że rezygnuje ze swego udziału w Banku i zamierza docelowo sprzedać posiadane akcje. 29 lutego 2000 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie Banku na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 1999. Bank zawarł 9 marca 2000 z BRE Bankiem SA aneks do porozumienia o połączeniu z 9 grudnia 1999, umożliwiający odstąpienie od tego porozumienia. 10 marca pojawiły się informacje prasowe o możliwości sprzedaży akcji Banku przez inwestorów stabilnych Citigroup w ce-

nie 70,0 PLN za akcję³⁰. 17 marca 2000 roku w transakcjach pakietowych zmieniło właścicieli ponad 9 mln akcji Banku, stanowiących 12,95% jego kapitału akcyjnego³¹. Po tym dniu Bank of New York podał, że obniżył swoje zaangażowanie w Banku o 1,98% i wynosiło ono wówczas 20,13% kapitału. Publikacje prasowe w dniu 23 marca 2000 roku donosiły o posiadaniu przez Commerzbank AG 7,5% akcji Banku³². W dniu 14 kwietnia 2000 odbyło się WZA Banku, na którym uchylono uchwały o połączeniu z BRE Bankiem SA, podjęte 9 grudnia 1999. 10 maja 2000 roku Komisja nadzoru bankowego wydała Citibankowi zezwolenie na nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 50%, ale nie więcej niż 66%, głosów na WZA Banku. 15 maja 2000 roku Citibank wezwał do sprzedaży 56% akcji Banku. 17 maja 2000 roku Bank of New York nabył akcje Banku w ramach Programu Kwitów Depozytowych. Po tej operacji posiadał 11,42% akcji i głosów na WZA Banku. 17 maja 2000 roku struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
J.P. Morgan & Co. Incorporated, USA	15,96%	15,96%
The Bank of New York, N.Y. USA	11,42%	11,42%
Citibank Overseas Investment Corporation, New Castle, USA	9,55%	9,55%
Commerzbank AG, Niemcy*	7,54%	7,54%
ZCI Netherlands B.V., Holandia – Amsterdam	7,36%	7,36%
Ministerstwo Skarbu Państwa, Warszawa	6,88%	6,88%
ForeningsSparbanken AB (Swedbank), Szwecja	6,44%	6,44%
PZU SA wraz z podmiotem zależnym**	6,40%	6,40%
Pozostali akcjonariusze	28,45%	28,45%
RAZEM	100,0%	100,0%

* Commerzbank AG posiadał dodatkowo 7,54% GDR-ów, ujętych w pozycji The Bank of New York, N.Y. USA.

** Ponadto PZU Życie (podmiot zależny PZU SA) posiadało 0,62% GDR-ów, ujętych w pozycji The Bank of New York, N.Y. USA.

³⁰ Porównaj „Parkiet” z 10 marca 2000.

³¹ (Utrata P., 2000b).

³² Porównaj: „Parkiet” z 23 marca 2000.

24 maja 2000 roku Bank powiadomił o rozpoczęciu prac studialnych, mogących doprowadzić do jego połączenia z Citibank (Poland) SA. 31 maja 2000 roku szwedzki bank Svenska Handelsbanken AB poinformował, że sprzedaje 8,3% akcji Banku. 31 maja 2000 roku podpisana została przez Skarb Państwa i inwestorów stabilnych Banku umowa, znosząca nałożone na nich w umowie z dnia 25 czerwca 1997 roku ograniczenia, co do zbywania akcji Banku. 9 czerwca 2000 roku PZU SA oraz PZU Życie SA sprzedały łącznie 5,33% akcji Banku. Po tych transakcjach spółki grupy PZU posiadały łącznie 1,24% akcji Banku. Także 9 czerwca 2000 roku Commerzbank AG sprzedał pakiet akcji Banku, zmniejszając swoje zaangażowanie w kapitale Banku, liczone wraz z podmiotami zależnymi, do 2,85%. Według stanu na 9 czerwca 2000 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Citibank Overseas Investment Corporation, New Castle, USA	65,99%	65,99%
ZCI Netherlands B.V., Holandia – Amsterdam	5,61%	5,61%
Ministerstwo Skarbu Państwa, Warszawa	6,88%	6,88%
Pozostali akcjonariusze	21,52%	21,52%
RAZEM	100,0%	100,0%

12 czerwca 2000 roku Citibank, posiadając już 66% akcji Banku, ogłosił drugie wezwanie na akcje Banku. 14 czerwca 2000 roku Bank of New York sprzedał pakiet akcji Banku. Po tej transakcji jego udział w kapitale Banku zmniejszył się do 3,74%. 21 czerwca 2000 roku PZU SA sprzedał Citibankowi 16 milionów obligacji zamiennych na akcje Banku. Po zrealizowaniu w dniu 28 lipca 2000 roku transakcji kupna akcji Banku z ogłoszonego wezwania Citibank Overseas Investment Corporation wraz z podmiotem dominującym Citibank N.A. posiadał akcje Banku, dające 87,83% kapitału i głosów na WZA³³. 31 lipca 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Techmex SA. Po tej transakcji Bank posiadał 19,34%

³³ Lecz zgodnie z decyzją Komisji Nadzoru Bankowego uprawnionym był wówczas do wykonywania jedynie 66% głosów na WZA.

akcji tej spółki. 3 sierpnia 2000 roku Bank podał informację, że ZCI Netherlands B.V. sprzedał wszystkie posiadane dotąd akcje Banku. W dniu 1 września 2000 roku, na wniosek Citibank Overseas Investment Corporation, Bank złożył wniosek do Komisji Nadzoru Bankowego o wydanie zezwolenia na nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 75% głosów na WZA Banku. W dniu 27 września 2000 roku Bank podjął uchwałę o zamiarze połączenia z Citibank (Poland) SA i w tym samym dniu zawarł porozumienie o połączeniu z Citibank (Poland) SA. 12 października 2000 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała zezwolenie na nabycie przez Citibank Overseas Investment Corporation akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 75% głosów na WZA Banku. 20 października 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Mostostal SA. Po tej transakcji Bank posiadał 34,48% akcji tej spółki. WZA w dniu 3 listopada 2000 roku podjęło uchwały o połączeniu Banku z Citibank (Poland) SA przez przeniesienie całego majątku Citibank (Poland) SA na Bank w zamian za akcje Banku oraz o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 150,6384 mln PLN w drodze emisji akcji serii „C”, przeznaczonej dla akcjonariuszy Citibank (Poland) SA. Dokonano także zmiany w statucie Banku, polegającej na możliwości używania przez Bank znaku towarowego „Citibank”. Ponadto WZA podjęło decyzję o wniesieniu aportu w postaci wyodrębnionej części majątku Banku w postaci przedsiębiorstwa maklerskiego Centrum Operacji Kapitałowych do spółki Citibrokerage SA. Jedynymi akcjonariuszami Banku, którzy na tym WZA mieli prawo do wykonywania ponad 5% głosów, byli: Citibank Overseas Investment Corporation oraz Skarb Państwa. 20 grudnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby V Oddziału w Warszawie. 21 grudnia 2000 roku Bank podpisał umowę o zbyciu pakietu 22,80% akcji spółki Mitteleuropäische Handelsbank Aktiengesellschaft Deutsch-Polnische Bank AG. Termin realizacji tej umowy wyznaczono na 29 czerwca 2001 roku. Po zawarciu tej transakcji Bank miał ograniczyć swój udział w tej instytucji do 20% minus jedna akcja. 27 grudnia 2000 roku Bank nabył od Narodowego Banku Polskiego pakiet 28,79% akcji spółki Bank Handlowy International SA Luxembourg, zwiększając

swój udział w jego kapitale do 73,12%. 29 grudnia 2000 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki Bytom SA. Po tej transakcji Bank posiadał 27,64% akcji tej spółki. Kapitał akcyjny Banku na koniec roku 2000 wynosił 279,67 mln PLN. Bank wypracował w roku 2000 zysk netto w wysokości ponad 204,7 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 2000 w wysokości ponad 130,6 mln PLN.

W styczniu 2001 roku Bank poinformował o zamiarze kupna od Narodowego Banku Polskiego pakietu akcji Banku Handlowego International. Wartości transakcji nie ujawniono. Po jej sfinalizowaniu Bank stał się posiadaczem 73% akcji Banku Handlowego International. 1 lutego 2001 roku Bank poinformował o nabyciu pakietu 6,70% akcji Narodowego Funduszu Inwestycyjnego Piast SA. 22 lutego 2001 roku zarejestrowano Bank w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000001538. 28 lutego 2001 roku Bank połączył się z Citibank (Poland) SA, poprzez przeniesienie majątku tego banku na Bank. Jednocześnie zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Po rejestracji połączenia kapitał zakładowy Banku wynosił 430,3084 mln PLN i składał się z: 65.000.000 akcji serii „A”, 4.917.500 akcji serii „B” oraz 37.659.600 akcji serii „C”. Łącznie kapitał Banku składał się z 107.577.100 akcji o wartości nominalnej 4,00 PLN każda. Wszystkie akcje serii „C” zostały wydane dotychczasowym akcjonariuszom Citibank (Poland) SA, tj.: Citibank Overseas Investment Corporation oraz jej spółkom zależnym – Centuar Invstment Corporation oraz Foremost Investment Corporation. Po rejestracji połączenia oraz emisji akcji serii „C” Citibank Overseas Investment Corporation wraz z podmiotami zależnymi posiadał akcje Banku, uprawniające do wykonywania 92,09% głosów na WZA Banku. W wyniku tego połączenia, od dnia 28 lutego 2001 roku, Bank nabył akcje spółki Glob Trade Centre SA, stanowiące 7,787% kapitału zakładowego tej spółki. 14 marca 2001 roku Bank zawarł umowę sprzedaży pakietu akcji 55,2% akcji CUPRUM Banku SA, dającego 50,2% głosów na WZA tego Banku. 29 marca 2001 roku Bank dokonał transakcji akcjami spółki TIM SA. Po tej transakcji Bank posiadał 10,80% akcji tej spółki. 18 maja 2001 roku Bank Handlowy w Warszawie SA wraz z podmiotami zależnymi

wszedł w posiadanie akcji spółki PIA PIASECKI SA, które wraz z wcześniej posiadanymi dawały prawo do 42,13% głosów na WZA tej spółki. 21 maja 2001 roku Bank sprzedał pakiet akcji Narodowego Funduszu Inwestycyjnego Piast SA. Po tej transakcji Bank Handlowy w Warszawie SA posiadał 0,01% akcji tego funduszu. Na WZA w dniu 25 czerwca 2001 roku Citibank Overseas Investment Corporation posiadał 96,5% kapitału zakładowego Banku obecnego na tym WZA. 27 czerwca 2001 roku Bank wykonał podpisaną 21 grudnia 2000 roku umowę o zbyciu pakietu 22,80% akcji spółki Mitteleuropäische Handelsbank Aktiengesellschaft Deutsch-Polnische Bank AG. Akcje za 24,2 mln DEM nabył Nordeutsche Landesbank AG. 21 września 2001 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet, tj. 45,09% akcji Centro Internationale Handelsbank AG. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 184,9 mln PLN. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 21,3%.

W roku 2002 Bank zbył cały posiadany pakiet udziałów w spółce Obsługa Funduszy Inwestycyjnych Sp. z o.o. . 7 marca 2002 roku spółka **Citibank Overseas Investment Corporation** nabyła od innych spółek grupy CITIGROUP w dwóch pakietach łącznie 753,3 tysiące akcji Banku serii „C”. 26 marca 2002 roku Bank zbył cały posiadany pakiet akcji CUPRUM Banku SA. 26 kwietnia 2002 roku Bank sprzedał cały posiadany pakiet akcji spółki Bank Handlowy International SA w Luxemburgu. 26 kwietnia 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego wydała decyzję, umożliwiającą podwyższenie kapitału zakładowego Banku poprzez zamianę posiadanych przez **Citibank Overseas Investment Corporation** obligacji zamiennych Banku na akcje serii „B”. 24 maja 2002 roku zarejestrowano 17.648.500 akcji Banku serii „B” o wartości 70,6 mln PLN. Po rejestracji tych akcji **Citibank Overseas Investment Corporation** posiadał 93,2% kapitału zakładowego Banku. Z dniem 1 czerwca 2002 roku nastąpiła zmiana siedziby Banku na ulicę Senatorską 16 w Warszawie. 3 czerwca 2002 roku Bank objął pakiet akcji spółki „Bytom Collection” Sp. z o.o. . Według stanu na 27 czerwca 2002 roku struktura akcjonariatu Banku przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Citibank Overseas Investment Corporation, New Castle, USA	95,36%	95,36%
Pozostali akcjonariusze	4,64%	4,64%
RAZEM	100,0%	100,0%

16 września 2002 roku Bank wraz ze swoją spółką zależną Handlowy Investments SA z siedzibą w Luksemburgu sprzedał 5.569.443 akcje Hortex Holding SA z siedzibą w Płońsku na rzecz BankAmerica International Investment Corporation z siedzibą w Chicago. Sprzedany przez Bank pakiet akcji stanowił 31,09% udziału w kapitale zakładowym i uprawniał do wykonywania 31,09% głosów na WZA. 30 września 2002 Bank odpowiedział na wezwanie NORD/LB do sprzedaży (w ramach realizacji opcji call przez NORD/LB) 1.867 sztuk akcji zwykłych banku MHB Mitteleuropäische Handelsbank Aktiengesellschaft Deutsch – Polnische Bank z siedzibą we Frankfurcie nad Menem. Sprzedany przez Bank pakiet akcji stanowił 19,99% akcji tego banku. Na koniec roku 2002 zarejestrowany kapitał zakładowy Banku wynosił 500,9024 mln PLN. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 242,7 mln PLN. Bank wypłacił dywidendę za rok 2002 w wysokości 241,7 mln PLN.

17 marca 2003 roku Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA złożył oświadczenie o zamianie posiadanych obligacji na okaziciela emisji „I” zamiennych na akcje Banku serii „B”. Ilość obligacji, zgłoszonych do zamiany przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA, wynosiła 5.434.000. 6 maja 2003 roku do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy XIX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego złożone zostało zgłoszenie podwyższenia kapitału zakładowego Banku, w wyniku dokonania zamiany obligacji zamiennych na akcje Banku przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna, według oświadczenia z dnia 17 marca 2003 roku o zamianie 5.434.000 obligacji zamiennych. 16 czerwca 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Banku o kwotę 21,736 mln PLN, poprzez zarejestrowanie 5.434.000 akcji Banku na okaziciela serii „B” o wartości nominalnej 4,00 PLN. Akcje objął Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA w zamian za obligacje zamienne na akcje

Banku emisji „I”. Po zarejestrowaniu tych akcji Powszechny Zakład Ubezpieczeń SA posiadał 4,15%. Po powyższej zamianie obligacji w obiegu nie pozostały już żadne obligacje zamienne na akcje Banku emisji „I”. Struktura akcjonariatu Banku po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału zakładowego przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Citibank Overseas Investment Corporation, New Castle, USA	89,33%	89,33%
Pozostali akcjonariusze	10,67%	10,67%
RAZEM	100,0%	100,0%

Na WZA w dniu 25 czerwca 2003 roku jedynym akcjonariuszem, który posiadał co najmniej 5% ogólnej liczby głosów był Citibank Overseas Investment Corporation z siedzibą w Delaware USA. Liczba głosów, która przysługiwała temu akcjonariuszowi z posiadanych akcji, wynosiła 116.717.574. 11 września 2003 roku Bank zawarł umowę sprzedaży na rzecz Powszechnej Kasy Oszczędności Bank Polski SA wszystkich posiadanych akcji, reprezentujących 50% kapitału zakładowego oraz tyleż samo głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółki PKO/Handlowy Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. 30 października 2003 roku Bank sprzedał wszystkie posiadane przez siebie akcje PKO/Handlowy Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA Powszechnej Kasie Oszczędności Bankowi Polskiemu SA. W roku 2003 Bank wypracował zysk netto w wysokości 234,5 mln PLN.

BANK CITIBANK (POLAND) SA www.citibank.com.pl powstał na podstawie Decyzji nr 7 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 30 sierpnia 1991 roku. Bank został powołany do życia aktem założycielskim z dnia 16 września 1991 roku. Osobowość prawną Bank uzyskał 8 listopada 1991 roku³⁴ poprzez wpis do rejestru handlowego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w dziale B pod numerem RHB 29183. Kapitał założycielski wyniósł

³⁴ W Sprawozdaniu Rocznym 1997 na stronie 39 oraz w Sprawozdaniu Rocznym 1998 na stronie 9 mylnie podawana jest data 9 listopada 1991 roku.

11,115 mln PLN i dzielił się na 1.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 11.115,00 PLN każda. Akcjonariuszami Banku zostały: Citibank Overseas Investment Corporation, Foremost Investment Corporation oraz Centaur Investment Corporation – spółki zależne amerykańskiego banku Citibank N.A. z Nowego Jorku. Pierwszym Prezesem Zarządu został Allan J. Hirst.

Centrala Banku mieściła się w Warszawie; początkowo przy ulicy Senatorskiej 12, a następnie przy ulicy Senatorskiej 16. Ostatnim Prezesem Zarządu był Shirish Apte.

Bank rozpoczął swoją działalność operacyjną w Polsce 2 grudnia 1991 roku jako biuro przedstawicielskie.

19 kwietnia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Gdyni.

30 marca 1995 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. 16 listopada 1995 roku zarejestrowano Oddział w Katowicach. Kapitał akcyjny Banku nie uległ w roku 1995 zmianie i na koniec tego roku wynosił 11,115 mln PLN. Bank wypracował w roku 1995 zysk netto w wysokości około 61,0 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1995.

Uchwałą WZA z dnia 6 lutego 1996 roku kapitał akcyjny Banku wzrósł o kwotę 126,99999 mln PLN w drodze emisji 11.426 akcji serii „B” o wartości nominalnej 11.115,00 PLN każda. Emisja ta została zarejestrowana 15 lutego 1996 roku. Całą emisję akcji serii „B” objęły spółki zależne Citicorp. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 138,11499 mln PLN. Bank wypracował w roku 1996 zysk netto w wysokości około 71,5 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996. Współczynnik wypłacalności Banku na koniec roku 1996 wynosił 12,4%.

9 stycznia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Poznaniu. W sierpniu 1997 roku Bank rozpoczął świadczenie usług dla klientów indywidualnych. 20 listopada 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Senatorską 16 w Warszawie. Kapitał akcyjny Banku w roku 1997 nie uległ zmianie i wynosił 138,11499 mln PLN. Na 31 grudnia 1997 roku istniała następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale
Citibank Overseas Investment Corporation	98,00%
Foremost Investment Corporation	1,00%
Centaur Investment Corporation	1,00%
RAZEM	100,00%

Bank wypracował w roku 1997 zysk netto w wysokości ponad 127,5 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. 31 grudnia 1997 roku Bank zatrudniał 466 osób.

W kwietniu 1998 roku Citicorp ogłosił fuzję z Travelers Group. Nowa spółka przyjęła nazwę Citigroup. Uchwałą Nadzwyczajnego WZA z dnia 4 sierpnia 1998 roku kapitał akcyjny Banku wzrósł o kwotę 171,94905 mln PLN w drodze emisji 1.547 akcji serii „C”. Całą emisję akcji serii „C” objęły spółki zależne Citigroup. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 310,06404 mln PLN. Mimo podniesienia wysokości kapitału akcyjnego Banku struktura akcjonariatu nie uległa zmianie. Bank wypracował w roku 1998 zysk netto w wysokości ponad 146,8 mln PLN. Na koniec roku 1998 Bank w Centrali i czterech oddziałach zatrudniał 645 pracowników.

21 czerwca 2000 roku zarejestrowano Oddział w Krakowie. 12 lipca 2000 roku Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA zawarło umowę z Bankiem o warunkowej sprzedaży akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „DOM” SA, na mocy której Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” SA, pod warunkiem uzyskania wszystkich przewidzianych prawem zezwoleń, miało nabyć cały 50% pakiet akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „DOM” SA od Banku. Umowa ta przewidywała możliwość cesji praw z niej wynikających na spółkę Kulczyk Holding SA, co dokonało się 26 lipca 2000 roku. 27 września 2000 roku Bank zawarł porozumienie o połączeniu z Bankiem Handlowym w Warszawie SA. 10 października 2000 roku firma Kulczyk Holding SA nabyła od Banku pakiet 50% akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „DOM” SA.

W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000001578. **28 lutego 2001** roku Bank połączył się z Bankiem Handlowym w Warszawie SA po-

przez przeniesienie majątku Banku na Bank Handlowy w Warszawie SA w zamian za akcje tego banku wydane akcjonariuszom Banku. W dniu tym dokonany został wpis połączenia pomiędzy bankami w Krajowym Rejestrze Sądowym, co spowodowało wykreślenie Banku z rejestru przedsiębiorców. Wpis ten uprawomocnił się 14 marca 2001 roku.

16. 15. Przejęcie Domu Maklerskiego BZ SA

Data: 14 maja 2001

Najeźdźca: Dom Maklerski BZ WBK SA

Ofiara: Dom Maklerski BZ SA

Dom Maklerski BZ WBK SA www.dmbzwbk.pl powołany został do życia w roku 1999 jako Dom Maklerski WBK SA, będący sukcesorem prawnym Centralnego Biura Maklerskiego WBK SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 23 lipca 1999 roku. 28 lipca 1999 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Poznaniu pod numerem RHB 12981. Kapitał założycielski wyniósł 44,0 mln PLN i dzielił się na 440.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Mariusz Sadłocha. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000006408.

Centrala Spółki mieści się w Poznaniu; początkowo przy ulicy Św. Marcin 66/72, a ostatnio przy Placu Wolności 16.

Dnia 9 sierpnia 1999 roku Spółka otrzymała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej i 2 listopada 1999 roku rozpoczęła działalność operacyjną. Kapitał akcyjny na koniec roku 1999 wynosił 44,0 mln PLN. Wielkopolski Bank Kredytowy SA posiadał 100% kapitału akcyjnego. Spółka wypracowała w roku 1999 zysk netto w wysokości 2,425 mln PLN. Średnioroczne zatrudnienie w roku 1999 wyniosło 224 osoby.

19 czerwca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Plac Wolności 16 w Poznaniu. 21 grudnia 2000 roku WZA Domu

podjęło uchwałę o połączeniu z Domem Maklerskim BZ SA. Połączenie miało nastąpić poprzez przeniesienie całego majątku Domu Maklerskiego BZ SA na Spółkę, w zamian za akcje Spółki nowej emisji serii „B” o wartości 22,6805 mln PLN, które w całości objąć mieli akcjonariusze Domu Maklerskiego BZ SA. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Spółki wynosił 44,0 mln PLN. Spółka wypracowała w roku 2000 zysk netto w wysokości 8,5 mln PLN.

Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000006408. 10 kwietnia 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała decyzję, zezwalającą na nabycie przez Bank Zachodni SA akcji Spółki w liczbie, która mogła spowodować przekroczenie 50% głosów na WZA Spółki. 8 maja 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce „globalnego”³⁵ zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. 11 maja 2001 roku zarejestrowano połączenie Spółki z Domem Maklerskim BZ SA oraz zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o 22,6805 mln PLN, w drodze emisji akcji serii „B”, przeznaczonej dla dotychczasowych akcjonariuszy Domu Maklerskiego BZ SA. 10 sierpnia 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki na **Dom Maklerski BZ WBK SA**.

Na koniec roku 2002 99,99% kapitału Spółki posiadał Bank Zachodni WBK SA.

Dom Maklerski BZ SA powstał w roku 1999. Założycielski akt notarialny został sporządzony 22 lipca 1999 roku. 23 lipca 1999 roku Spółka została wpisana do rejestru sądowego prowadzonego przez Sąd Rejestrowy dla Wrocławia Fabryczna VI, Wydział Gospodarczy Rejestrowy pod numerem RHB 8754. Kapitał założycielski wyniósł 5,0 mln PLN i dzielił się na 50.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. 100% akcji założycielskich objął Bank Zachodni SA. Pierwszym Prezesem Zarządu została Urszula Banaszczyk-Soroka. 11 maja 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000011447.

³⁵ Zezwolenie to obejmowało wszystkie czynności związane z działalnością maklerską.

Centrala miała siedzibę we Wrocławiu przy ul. Strzegomskiej 6/10. Ostatnim Prezesem Zarządu była Urszula Banaszcak-Soroka.

WZA w dniu 5 sierpnia 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 17,0 mln PLN. 9 sierpnia 1999 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej. Tego samego dnia Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła spółce AIB European Investments Limited na nabycie (pośrednio poprzez Bank Zachodni SA) akcji Spółki. Emisję akcji serii „B” zarejestrowano 13 sierpnia 1999 roku. Całość nowej emisji objął Bank Zachodni SA, wnosząc aport o wartości 17,0 mln PLN. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Spółki wynosił 22,0 mln PLN. 100,0% akcji posiadał Bank Zachodni SA.

21 grudnia 2000 roku WZA Domu Maklerskiego WBK SA podjęło uchwałę o połączeniu ze Spółką. Połączenie miało nastąpić poprzez przeniesienie całego majątku Spółki na Dom Maklerski WBK SA w zamian za akcje Domu Maklerskiego WBK SA nowej emisji serii „C” o wartości 66,6805 mln PLN, które w całości objąć mieli akcjonariusze Spółki. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 2000 wynosił 22,0 mln PLN. 100,0% kapitału posiadał Bank Zachodni SA. W roku 2000 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości ponad 4,8 mln PLN. Zatrudnienie wynosiło 198 osób.

11 maja 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000011447. **14 maja 2001** roku zarejestrowano połączenie Spółki z Domem Maklerskim WBK SA, co było równoznaczne z wykreśleniem Spółki z rejestru.

16. 16. Przejęcie BWR REAL BANKU SA

Data: 30 czerwca 2001

Najeźdźca: Deutsche Bank 24 SA

Ofiara: BWR REAL BANK SA

Deutsche Bank PBC SA www.db-24.pl powstał na podstawie Decyzji nr 62 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 lip-

ca 1991 roku jako Bank Współpracy Regionalnej SA w Krakowie. Założycielski akt notarialny został sporządzony 30 września 1991 roku. Przewidywał on wydanie akcji założycielskich I i II emisji. 4 listopada 1991 roku Bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 3615. Kapitał założycielski wyniósł 2,0 mln PLN i dzielił się na 1.000.000 akcji o wartości nominalnej 2,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono jedynie 1/4 kapitału założycielskiego. Założycielami Banku było 129 osób fizycznych i następujące osoby prawne:

- Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej – Centrala Produktów Naftowych CPN w Warszawie, reprezentowana przez Okręgową Dyрекję w Kielcach oraz przez Okręgową Dyрекję w Krakowie,
- Fabryka Łożysek Tocznych ISKRA SA w Kielcach,
- Przedsiębiorstwo Usług Montażowych, Remontowych i Spawalnictwa MONTOSPAWEX spółka z o.o. we Wrocławiu,
- Instytut Zootechniki w Krakowie.

Pierwszym Prezesem Zarządu został Józef Uryga. Pierwszym Przewodniczącym Rady Banku zaś Jędrzej Krupiński. 23 czerwca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000022493.

Centrala Banku ma siedzibę w Krakowie; początkowo przy ulicy Sokalskiej 17, następnie przy ulicy Józefa Sarego 2, a ostatnio przy ulicy Józefa Sarego 2 i 4. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest od 18 kwietnia 2001 roku Herbert Walter, a Prezesem Zarządu – Marek Kulczycki.

5 grudnia 1991 roku zarejestrowano zmianę siedziby Banku na ulicę Józefa Sarego 2 w Krakowie.

9 stycznia 1992 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. Bank rozpoczął działalność operacyjną 16 stycznia 1992 roku. 24 listopada 1992 roku zarejestrowano akcje II emisji o wartości 5,0 mln PLN. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 7,0 mln PLN. W roku 1992 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 0,7 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 1992 w wysokości 0,6 mln PLN. Na koniec roku Bank zatrudniał 93 pracowników.

WZA w dniu 16 stycznia 1993 roku postanowiło o III emisji akcji o wartości 8,0 mln PLN. III emisja składała się z akcji serii „A”, „B”, „C”, „D”, „E” i „F”. 18 marca 1993 roku zarejestrowano Oddział w Kielcach. 26 sierpnia 1993 roku zarejestrowano akcje serii „A” III emisji o wartości 0,5 mln PLN. Akcje serii „B” III emisji o wartości 0,60992 mln PLN, serii „C” III emisji o wartości 0,37893 mln PLN oraz serii „D” III emisji o wartości 0,577766 mln PLN zarejestrowano 30 listopada 1993 roku. Akcje serii „B” III emisji zostały pokryte aportami przez: Gminę Miasta Tychy (121.550 akcji), Stanisława Makowskiego, działającego jako przedsiębiorstwo POLMEX z siedzibą w Skierniewicach (59.000 akcji), Przedsiębiorstwo Państwowe BUDROLPROJEKT w Katowicach (54.410 akcji) oraz Zakłady Metalurgiczne TRZEBINIA w Trzebinii (70.000 akcji). Kapitał akcyjny Banku na 31 grudnia 1993 roku wynosił 9,066616 mln PLN. Wypracowany w roku 1993 zysk netto wyniósł ponad 2,5 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 1993 w wysokości ponad 2,0 mln PLN. Na koniec roku Bank zatrudniał 133 pracowników.

10 stycznia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Tychach. 16 lutego 1994 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Banku na ulicę Józefa Sarego 2 i 4 w Krakowie, oddziały w Nowym Sączu i I w Krakowie oraz akcje serii „E” III emisji o wartości 2,6 mln PLN. 31 marca 1994 roku Bank posiadał 100% udziałów w spółce Towarzystwo Współpracy Regionalnej Sp. z o.o. w Krakowie oraz 48% akcji Regionalnego Domu Maklerskiego POLONIA SA. 13 kwietnia 1994 roku zarejestrowano akcje serii „F” III emisji o wartości 3,333384 mln PLN. WZA w dniu 23 kwietnia 1994 roku postanowiło o IV emisji akcji o wartości nie mniejszej niż 2,0 mln PLN i nie większej niż 4,666666 mln PLN oraz o V publicznej emisji akcji, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy, o wartości nie mniejszej niż 6,0 mln PLN i nie większej niż 8,0 mln PLN. 30 maja 1994 roku podpisany został list intencyjny pomiędzy Bankiem a Krakowskim Bankiem Mieszkaniowym INTERKRAKBANK SA w sprawie połączenia obu banków przez przeniesienie majątku Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA w zamian za akcje zwykłe Banku, wydane akcjonariu-

szom Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA. 16 czerwca 1994 roku zarejestrowane zostały akcje IV emisji o wartości 3,942136 mln PLN. 17 czerwca 1994 roku zarejestrowano Oddział II Samorządowy w Krakowie. Według stanu na 18 czerwca 1994 roku Bank zatrudniał 226 pracowników, a największymi akcjonariuszami Banku byli:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Centrala Produktów Naftowych Warszawa	10,3%	17,6%
Instytut Zootechniki Kraków	8,0%	12,8%
Ryszard Fryc Chelmieć	7,4%	7,4%
Realbud Sp. z o.o.	5,2%	3,9%

30 września 1994 roku zarejestrowano Oddział we Wrocławiu. 6 października 1994 roku została zawarta umowa pomiędzy Bankiem a akcjonariuszami Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA w sprawie przejęcia Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA przez Bank. 19 października 1994 roku Bank podpisał z Narodowym Bankiem Polskim list intencyjny w sprawie pomocy Narodowego Banku Polskiego w związku z restrukturyzacją Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA. 30 grudnia 1994 roku zarejestrowano V emisję akcji o wartości 6,062028 mln PLN. Na koniec roku 1994 wartość zarejestrowanego kapitału akcyjnego wynosiła 25,004164 mln PLN. Kapitał ten był opłacony w kwocie 24,394244 mln PLN. Wypracowany w roku 1994 zysk netto wyniósł ponad 3,9 mln PLN. Bank wypłacił swoim akcjonariuszom dywidendę za rok 1994 w wysokości 2,9783 mln PLN. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 44,0%.

24 kwietnia 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. 5 czerwca 1995 roku zarejestrowano oddziały w Trzebini i III w Krakowie. W czerwcu 1995 roku Komisja Papierów Wartościowych dopuściła akcje Banku do obrotu giełdowego, a 5 lipca 1995 roku miał miejsce giełdowy debiut Banku na parkiecie Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 20 grudnia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Nowej Soli. 31 grudnia 1995 roku kapitał akcyjny Banku wynosił 25,004164 mln PLN i był w ca-

łości opłacony. Wypracowany w roku 1995 zysk netto wyniósł 3,3393 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1995. Na koniec roku współczynnik wypłacalności Banku wynosił 21,3%.

WZA w dniu 26 czerwca 1996 roku podjęło uchwałę o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 4,1797875 mln PLN poprzez zmianę wartości nominalnej akcji Banku z 2,00 PLN na 2,50 PLN. Zmiana wartości nominalnej akcji została zarejestrowana 17 lipca 1996 roku. WZA w dniu 23 grudnia 1996 roku podjęło decyzję o przejęciu BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach oraz o VI emisji akcji o wartości 4,1797875 mln PLN. Przejęcie miało nastąpić poprzez wydanie akcji Banku, pochodzących z nowej emisji dotychczasowym akcjonariuszom BWR Banku Secesyjnego SA. VI emisja akcji nie została zarejestrowana do końca roku 1996. Na koniec roku 1996 w skład grupy kapitałowej Banku wchodziły następujące podmioty:

- BWR Real Bank SA w Krakowie – 54,2% udziału w kapitale,
- Regionalny Dom Maklerski Polonia SA w Krakowie – 39,5% udziału w kapitale,
- Towarzystwo Inwestycyjne SA w Krakowie – 71,4% udziału w kapitale,
- BWR Bank Secesyjny SA w Katowicach – 40,2% udziału w kapitale,
- TS Wisła ASPN Sp. z o.o. 24,0% udziału w kapitale.

Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na 31 grudnia 1996 roku wyniósł 31,255205 mln PLN. Księga akcyjna Banku na 31 grudnia 1996 roku zawierała 127 akcjonariuszy. Pozostali akcjonariusze posiadali akcje na okaziciela. Na 31 grudnia 1996 roku istniała następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Centrala Produktów Naftowych CPN SA	10,00%	16,17%
Instytut Zootechniki	6,58%	11,06%
STALEXPORT SA	12,17%	8,16%
BWR Realbank SA	7,54%	5,38%
Pozostali akcjonariusze	63,71%	59,23%
RAZEM	100,0%	100,0%

Wypracowany w roku 1996 zysk netto wyniósł ponad 4,6 mln PLN. Bank wypłacił akcjonariuszom dywidendę za rok 1996 w wysokości 2,3119 mln PLN.

22 kwietnia 1997 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. WZA w dniu 11 czerwca 1997 roku podjęło decyzję o VII emisji akcji Banku. VII emisja akcji Banku składała się z dwóch serii. Seria „A”, o wartości 35,6547425 mln PLN, skierowana do wszystkich inwestorów, pozwoliła na wejście do składu akcjonariuszy niemieckiej firmy ubezpieczeniowej INTER Krankenversicherung AG z Mannheim oraz francuskiego banku Credit Lyonnais. Seria „B” przygotowana została dla dotychczasowych akcjonariuszy BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach. 23 czerwca 1997 roku zarejestrowano VI emisję akcji Banku. Emisja ta została częściowo objęta przez akcjonariuszy BWR Banku Secesyjnego SA, ale bez likwidacji tego banku. 30 czerwca 1997 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Centrala Produktów Naftowych CPN SA	17,15%	20,65%
Instytut Zootechniki	5,81%	10,15%
STALEXPORT SA	12,82%	8,94%
Huta KATOWICE SA	7,65%	5,34%
Pozostali akcjonariusze	56,57%	54,93%
RAZEM	100,0%	100,0%

30 września 1997 roku Bank sprzedał swoje udziały w ASPN TS Wiśła Sp. z o.o. . W roku 1997 wzrósł udział kapitałowy Banku w BWR REALBANK SA do poziomu 63,4%, a obniżył się jego udział w Regionalnym Domu Maklerskim Polonia SA w Krakowie do poziomu 31,3%. 20 listopada 1997 roku została założona spółka BWR Serwis Sp. z o.o., w której Bank objął 100% udziałów o wartości 0,004 mln PLN. Pod koniec roku 1997 podjęto decyzję o rezygnacji z fuzji z BWR Bankiem Secesyjnym SA w Katowicach. 22 grudnia 1997 roku zarejestrowano akcje serii „A” VII emisji. Po wejściu do grona akcjonariuszy INTER Krankenversicherung AG Bank podjął współpracę na rynku ubezpieczeniowym z firmą INTER-FORTUNA Towarzystwo Ubezpieczeń SA. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na 31

grudnia 1997 roku wyniósł 71,089735 mln PLN. Na 31 grudnia 1997 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
INTER Krankenversicherung AG	31,14%	25,60%
STALEXPORT SA	20,65%	16,97%
Centrala Produktów Naftowych CPN SA	8,55%	12,14%
Instytut Zootechniki	3,02%	6,07%
Pozostali akcjonariusze	36,64%	39,22%
RAZEM	100,0%	100,0%

Wypracowany w roku 1997 zysk netto wyniósł około 1,2 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997.

10 lutego 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Kielcach. W kwietniu 1998 roku Bank nabył od przedsiębiorstwa Realizacji i Koordynacji Budownictwa Realbud Sp. z o.o. pakiet akcji, stanowiący 6,23% kapitału i dający 6,21% głosów na WZA BWR REAL BANK SA. W czerwcu 1998 roku uchwalono ósmą emisję akcji Banku, jednakże jej realizację wstrzymano do czasu określenia akcjonariusza strategicznego. W roku 1998 Bank wniósł w formie aportu na podwyższenie kapitału spółki BWR Invest Sp. z o.o. swoje akcje w spółce Towarzystwo Inwestycyjne SA w Krakowie, warte 2,0 mln PLN. Po podwyższeniu kapitału Bank posiadał 27,34% akcji i głosów na WZU spółki BWR Invest Sp. z o.o. . 22 grudnia 1998 roku Bank nabył od CZW „Węglózbyt” akcje BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach, stanowiące 19,47% kapitału i dające 26,65% głosów na WZA tego banku. Kapitał akcyjny Banku w roku 1998 nie uległ zmianie. Nieistotne zmiany struktury właścicielskiej, jakie miały miejsce w roku 1998, dały w efekcie na 31 grudnia 1998 roku następującą strukturę akcjonariatu Banku:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział W liczbie głosów
INTER Krankenversicherung AG	31,14%	25,60%
STALEXPORT SA	20,65%	16,97%
Centrala Produktów Naftowych CPN SA	8,55%	12,14%
Instytut Zootechniki	3,22%	6,23%
Pozostali akcjonariusze	36,44%	39,06%
RAZEM	100,0%	100,0%

Bank wygenerował w roku 1998 stratę netto w wysokości około 32,8 mln PLN.

19 lutego 1999 roku zarejestrowano Oddział Regionalny w Katowicach. 1 kwietnia 1999 roku Bank nabył od BWR REAL BANKU SA pakiet akcji BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach, który razem z wcześniej posiadanymi pozwolił Bankowi utrzymywać 94,76% akcji tego Banku i wykonywać 96,31% głosów na WZA. 21 kwietnia 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby III Oddziału w Krakowie. 1 maja 1999 roku Bank podpisał umowę z firmą DaimlerChrysler o sprzedaży większościowego pakietu akcji BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach. W jej wyniku 31 maja 1999 roku została zawarta ostateczna umowa pomiędzy Bankiem a firmą DaimlerChrysler Services (debis) AG w Berlinie o sprzedaży wszystkich posiadanych przez Bank akcji BWR Banku Secesyjnego SA w Katowicach. W maju 1999 roku Bank zaangażował się kapitałowo w spółkę Park Wodny Zakopane SA, obejmując 45% akcji tej spółki. 16 września 1999 roku zarejestrowano Oddział w Limanowej. 4 października 1999 roku Komisja Nadzoru Bankowego zdecydowała się wprowadzić do Banku Zarząd Komisaryczny wobec niebezpieczeństwa upadłości. Wprowadzenie zarządu komisarycznego zarejestrowano 5 października 1999 roku. Przewodniczącą Zarządu Komisarycznego została Barbara Bartkowiak. W związku z koniecznością pokrycia strat z lat 1998 i 1999 w roku 1999 podjęto decyzję o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku do kwoty 28,435894 drogą zmniejszenia wartości nominalnej akcji z 2,5 PLN do 1,00 PLN. 15 listopada 1999 roku podpisano list intencyjny między Deutsche Bank AG we Frankfurcie, Deutsche Bank Polska SA w Warszawie i Bankiem, dotyczący określenia inwestora strategicznego Banku. W ślad za tym podjęto także decyzje o podwyższeniu kapitału akcyjnego poprzez ogłoszenie dwóch emisji akcji: VIII w wysokości 235,0 mln PLN i IX w wysokości od 1,0 do 45 mln PLN, skierowanych do inwestora strategicznego – Deutsche Bank Polska SA. 22 grudnia 1999 Komisja Nadzoru Bankowego zezwoliła Deutsche Bank Polska SA na wykonywanie praw głosu ponad 75% na WZA Banku. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1999 wynosił nadal 71,0897 mln PLN. Na 31 grudnia 1999 roku nie zmieniła się formalnie struktura

właścicielska akcjonariatu Banku. Strata wygenerowana przez Bank za rok 1999 wyniosła 97,537 mln PLN.

9 lutego 2000 roku Zarząd Komisaryczny formalnie podjął uchwałę o obniżeniu kapitału akcyjnego o kwotę 42,653841 mln PLN poprzez zmniejszenie wartości nominalnej akcji z 2,5 PLN do 1,0 PLN. W dniu 18 lutego 2000 Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Deutsche Bank Polska SA akcji, uprawniających do objęcia ponad 50% ogólnej liczby głosów na WZA Banku. 21 lutego 2000 roku Zarząd Komisaryczny podjął formalną uchwałę o VIII emisji akcji o wartości 235,0 mln PLN, oraz IX emisji o wartości 34,620975 mln PLN, skierowanych do Deutsche Bank Polska SA. 15 marca 2000 Deutsche Bank Polska SA opłacił akcje Banku VIII emisji za 235,0 mln PLN. 20 marca 2000 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 42,653841 mln PLN poprzez obniżenie wartości nominalnej akcji z 2,50 PLN do 1,00 PLN i jednocześnie podwyższenie jego wysokości o kwotę 235,0 mln PLN. Nową emisję objął w całości Deutsche Bank Polska SA. Odzwierciedlało to 89,12% udziału w kapitale BWR SA i dawało temu bankowi 89,21% głosów na WZA Banku. Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 30 marca 2000 roku z dniem 15 kwietnia 2000 roku BWR REAL BANK SA został przyłączony do Banku i wykreślony z rejestru handlowego. 17 kwietnia 2000 roku zarejestrowano przejęcie BWR REAL BANK SA oraz nowe oddziały Banku w: IV w Krakowie, II w Warszawie, w Wałbrzychu, Poznaniu, II w Kielcach i w Zgorzelcu. W związku z realizowanym programem naprawczym tego banku Bank otrzymał po przyłączeniu pożyczkę z Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w wysokości 185,0 mln PLN na 10 lat. 26 kwietnia 2000 roku Dom Maklerski Pro-Capital SA w imieniu Deutsche Bank Polska SA ogłosił wezwanie do sprzedaży akcji Banku. Po zamknięciu wezwania w dniu 5 czerwca 2000 roku Deutsche Bank Polska SA dysponował 90,59% głosów na WZA Banku. W dniu 19 lipca 2000 roku otwarto subskrypcję na IX emisję akcji Banku o wartości 45,0 mln PLN. Całość jej objął Deutsche Bank Polska SA. Po przeprowadzeniu tej emisji Deutsche Bank Polska SA dysponował 91,56% głosów na WZA Banku. Żaden z pozostałych akcjonariuszy nie posiadał więcej niż 5% głosów na WZA.

25 lipca 2000 roku nastąpiło zarejestrowanie podwyższenia kapitału akcyjnego IX emisji serii BB. Po tej rejestracji kapitał akcyjny Banku wynosił 298,056869 mln PLN, a Deutsche Bank Polska SA posiadał 91,68% kapitału i głosów na WZA Banku. 25 września 2000 roku zarejestrowano oddziały w Warszawie i Krakowie. 23 października 2000 roku zarejestrowano oddziały w Kielcach i Ostrowcu Świętokrzyskim. 30 października 2000 roku Bank sprzedał posiadany pakiet akcji spółki Park Wodny Zakopane SA, stanowiący 45% udziału w jej kapitale i dający prawo do 45% głosów na WZA tej spółki. 14 listopada 2000 roku zarejestrowano dwa oddziały w Krakowie. 1 grudnia 2000 roku Bank sprzedał pakiet 100% akcji Towarzystwa Inwestycyjnego SA w Krakowie. 11 grudnia 2000 roku Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił postanowienie sądu rejonowego w sprawie wpisu, wykreślającego z rejestru handlowego BWR Real Bank SA w Krakowie, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji. 18 grudnia 2000 roku Bank zawarł warunkową umowę sprzedaży wszystkich posiadanych udziałów w spółce BWR Serwis Sp. z o.o. . Także 18 grudnia 2000 roku zarejestrowano oddziały we Wrocławiu, Jeleniej Górze, Legnicy i Wałbrzychu. 27 grudnia 2000 roku zarejestrowano Oddział w Zgorzelcu. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 298,056869 mln PLN. Bank wygenerował w roku 2000 stratę w wysokości około 19,8 mln PLN.

3 stycznia 2001 roku zarejestrowano oddziały w: Tychach, Trzebinii, Katowicach, Sławkowie, Bytomiu, Piekarach Śląskich, Zabrze i Pszczynie. 2 kwietnia 2001 roku została zrealizowana umowa o sprzedaży przez Bank wszystkich udziałów w spółce BWR Serwis Sp. z o.o. . WZA w dniu 18 kwietnia 2001 roku podjęło uchwałę o zmianie nazwy Banku na Deutsche Bank 24 SA. 9 maja 2001 roku Komisja Nadzoru Bankowego otrzymała wniosek Deutsche Bank AG oraz Deutsche Bank 24 AG o nabycie akcji Banku, uprawniających do wykonywania ponad 75% głosów na WZA Banku. Deutsche Bank AG zamierzał nabyć akcje posiadane przez Deutsche Bank Polska SA, a następnie zbyć je na rzecz Deutsche Bank 24 AG. 23 czerwca 2001 roku Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000022493. Na podstawie zgody Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 13 czerwca 2001 roku w dniu 29 czerwca 2001 roku

została zarejestrowana zmiana nazwy Banku na Deutsche Bank 24 SA. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła zezwolenia na nabycie przez Deutsche Bank AG pakietu akcji Banku, pozwalających na przekroczenie progu 50% głosów na WZA Banku. 23 lipca 2001 roku Bank nabył 100% akcji Domu Maklerskiego Pro Capital SA. 21 sierpnia 2001 roku Deutsche Bank AG nabył od Deutsche Bank Polska SA pakiet 91,58% akcji Banku. W dniu 22 sierpnia 2001 roku Deutsche Bank AG sprzedał pakiet 91,58% akcji Banku Deutsche Bank 24 AG. Po tych transakcjach Deutsche Bank Polska SA posiadał 0,10% akcji Banku. 12 września 2001 roku podano informację o nabyciu przez Deutsche Bank 24 AG w dniu 22 sierpnia 2001 roku 0,10% akcji Banku. Po tej transakcji Deutsche Bank 24 AG posiadał 91,68% akcji Banku. 24 września 2001 roku Zarząd Banku uchwalił podwyższenie kapitału zakładowego Banku o nie mniej niż 35,0 mln PLN, ale nie więcej niż 38,72549 mln PLN w drodze X emisji akcji. 12 listopada 2001 roku dokonano przydziału akcji X emisji. Inwestorzy objęli akcje o wartości 38,215967 mln PLN. 28 grudnia 2001 roku została zarejestrowana X emisja akcji Banku. Na koniec roku 2001 zarejestrowany kapitał zakładowy Banku wynosił 336,272836 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku Deutsche Bank 24 AG posiadał prawo wykonywania 92,55% głosów na WZA Banku. Bank wypracował w roku 2001 zysk netto w wysokości około 8,5 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 2001. Współczynnik wypłacalności Banku wynosił 27,6%.

WZA w dniu 25 kwietnia 2002 roku podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego Banku o 223,5 mln PLN. 31 grudnia 2002 roku Deutsche Bank 24 AG posiadał prawo wykonywania 92,55% głosów na WZA Banku. W roku 2002 Bank wypracował zysk netto w wysokości 13,0 mln PLN.

WZA w dniu 25 lipca 2003 roku zdecydowano o zmianie nazwy z Deutsche Bank 24 SA na Deutsche Bank PBC SA³⁶. W roku 2003 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 1,5 mln PLN.

³⁶ Wedle wyjaśnienia Prezesa Zarządu „PBC” to skrót od angielskiego „Private and Business Clients”, co nawiązuje do charakteru działalności banku, czyli obsługi klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Ze względu na ustawę o ochronie języka polskiego Bank nie mógł zarejestrować nazwy w języku angielskim.

BWR REAL BANK SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 18 czerwca 1990 roku jako INTERKRAKBANK Krakowski Bank Mieszkaniowy SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 3 lipca 1990 roku. 18 września 1990 roku bank został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod numerem RHB 2586. Kapitał założycielski wyniósł 1,0 mln PLN i dzielił się na 10.000 akcji serii „AA” o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem opłacono 25% kapitału założycielskiego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Kędzierski.

Centrala Banku miała siedzibę w Krakowie przy ulicy Lea 112. Ostatnim Prezesem Zarządu był Friedhelm Herb.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął w dniu 1 listopada 1990 roku.

22 stycznia 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. 18 czerwca 1991 roku zarejestrowano Oddział w Zamościu. 12 lipca 1991 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Banku o kwotę 1,4 mln PLN w drodze emisji akcji serii „AB”. WZA w dniu 12 września 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „AC” o wartości 2,6 mln PLN. 15 października 1991 roku zarejestrowano I Oddział w Krakowie i Oddział w Warszawie. Emisja akcji serii „AC” nie została zarejestrowana do końca roku 1991. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 2,4 mln PLN.

28 stycznia 1992 roku zarejestrowano oddziały: II w Krakowie i w Ostrowcu Świętokrzyskim. 4 marca 1992 roku zarejestrowano Oddział w Wałbrzychu. 9 kwietnia 1992 roku zarejestrowano akcje serii „AC”. 24 kwietnia 1992 roku zarejestrowano zmianę adresu Oddziału w Wałbrzychu. WZA w dniu 28 maja 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „AD” o wartości 2,0229 mln PLN i serii „AE” o wartości 0,2377 mln PLN. 27 października 1992 roku zarejestrowano oddziały w Kielcach i Poznaniu. 24 grudnia 1992 roku zarejestrowano akcje serii „AD”. Emisja akcji serii „AE” nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 7,0229 mln PLN.

1 kwietnia 1993 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Warszawie. WZA w dniu 25 maja 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „AF” o wartości 0,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 31 sierpnia 1993 roku. 4 października 1993 roku zarejestrowano Oddział w Zgorzelcu. 15 grudnia 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „AK”. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 7,7606 mln PLN i dzielił się na 776.060 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda.

30 maja 1994 roku podpisany został list intencyjny pomiędzy Bankiem Współpracy Regionalnej SA a Bankiem w sprawie połączenia obu banków przez przeniesienie majątku Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA w zamian za akcje zwykłe Banku Współpracy Regionalnej SA, wydane akcjonariuszom Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA. 6 października 1994 roku została zawarta umowa pomiędzy Bankiem Współpracy Regionalnej SA a akcjonariuszami Banku w sprawie przejęcia Krakowskiego Banku Mieszkaniowego INTERKRAKBANK SA przez Bank Współpracy Regionalnej SA. WZA w dniu 7 października 1994 roku postanowiło o obniżeniu kapitału akcyjnego Banku o kwotę 6,98454 mln PLN poprzez obniżenie wartości nominalnej wszystkich akcji ze 100,00 PLN do 10,00 PLN oraz o podwyższeniu kapitału akcyjnego poprzez emisję akcji serii „B” o wartości 12,0 mln PLN, przy jednoczesnej zmianie wartości nominalnej akcji z 10,00 PLN na 1,00 PLN. Obniżenie kapitału akcyjnego zostało zarejestrowane 19 listopada 1994 roku. Także 19 listopada 1994 roku Bank Współpracy Regionalnej SA podpisał z Narodowym Bankiem Polskim list intencyjny w sprawie pomocy Narodowego Banku Polskiego w związku z restrukturyzacją Banku. Emisja akcji serii „B” została zarejestrowana 21 listopada 1994 roku. Emisję tę objął w całości Bank Współpracy Regionalnej SA. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Banku wynosił 12,77606 mln PLN.

WZA w dniu 19 kwietnia 1995 roku postanowiło o zmianie nazwy Banku na **BWR REAL BANK SA** oraz o emisji akcji serii „C” o wartości 6,0 mln PLN. Zmiana nazwy została zarejestrowana 7 sierpnia 1995 roku. Emisja akcji serii „C” nie została zarejestrowana do końca roku 1995. 31 grudnia 1995 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 12,77606 mln PLN.

19 kwietnia 1996 roku zarejestrowano akcje serii „C”. WZA w dniu 19 kwietnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 11,743032 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 30 grudnia 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 30,519092 mln PLN.

WZA w dniu 1 października 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 7,692307 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Banku wynosił 38,211399 mln PLN.

23 lutego 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Ostrowcu Świętokrzyskim.

5 października 1999 roku zarejestrowano wprowadzenie w Banku zarządu komisarycznego. Przewodniczącym Zarządu Komisarycznego został Janusz Janicki. 18 listopada 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Wałbrzychu.

Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z 30 marca 2000 roku Bank został przejęty przez Bank Współpracy Regionalnej SA w Krakowie. 25 lipca 2000 roku zniesiono zarząd komisaryczny i zarejestrowano skład zwykłego Zarządu Banku.

30 czerwca 2001 roku zarejestrowano połączenie **Banku z Deutsche Bank 24 SA**³⁷ i Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

16. 17. Przejęcie PIONEER Pierwszego Polskiego Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA

Data: 3 lipca 2001

Najeżdźca: PIONEER PEKAO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

Ofiara: PIONEER Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

PIONEER PEKAO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA www.pioneer.com.pl powstało w roku 1995 jako Przymierze

³⁷ Wcześniej funkcjonującym pod nazwą Bank Współpracy Regionalnej SA.

Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 29 grudnia 1995 roku. 9 maja 1996 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła Towarzystwu na podjęcie działalności i zarządzanie funduszami powierniczymi. 31 maja 1996 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy pod numerem RHB 47241. Kapitał założycielski wyniósł 6,0 mln PLN i dzielił się na 30.000 akcji o wartości nominalnej 200,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 25% kapitału zakładowego. Akcjonariuszami założycielami byli Bank Pekao SA, który objął 51% kapitału akcyjnego Towarzystwa i Alliance Capital Management Corporation of Delaware³⁸ ze Stanów Zjednoczonych, do którego należało pozostałe 49% akcji Towarzystwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Tomasz J. Bańkowski. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000016956.

Centrala Spółki mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Domaniewskiej 41, a ostatnio przy ulicy Marynarskiej 19A. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Elżbieta Krakowiak, a Prezesem Zarządu – Zbigniew Stefan Jagiełło.

5 września 1996 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału założycielskiego. Od 16 września 1996 Towarzystwo podjęło dystrybucję dwóch funduszy powierniczych: Eurofundusz 1A i Eurofundusz 1B³⁹. Obydwa zafunkcjonowały jako fundusze zrównoważone. Depozytariuszem Towarzystwa był Bank Handlowy w Warszawie SA oraz Bank Polska Kasa Opieki SA. Agentem transferowym zaś Pekao Financial Services Sp. z o.o. . Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 6,0 mln PLN i był w całości opłacony.

WZA w dniu 31 stycznia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 4,0 mln PLN. 6 lutego 1997 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła Towarzystwu na dystrybucję Eu-

³⁸ Alliance Capital Management Corporation of Delaware należał wówczas do Alliance Capital Management L.P.

³⁹ Według: Fundusze Powiernicze jesień 1997 „Parkiet” wydanie specjalne nazwa Funduszu to: „Fundusz Powierniczy Aktywnego Zarządzania – EUROFUNDUSZ 1”.

rofunduszu 2⁴⁰. 6 kwietnia 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 14 kwietnia 1997 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję Eurofunduszu 2, będącego funduszem akcji. 10 lipca 1997 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła Towarzystwu na zarządzanie czterema kolejnymi funduszami powierniczymi:

- Eurofunduszem 3A i Eurofunduszem 3B, będących funduszami papierów wierzycielskich⁴¹,
- Eurofunduszem 4A i Eurofunduszem 4B, będących funduszami akcji indeksowymi⁴².

WZA w dniu 18 sierpnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 5,0 mln PLN. W dniu 25 sierpnia 1997 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję funduszy powierniczych: Eurofunduszu 3A, Eurofunduszu 3B, Eurofunduszu 4A i Eurofunduszu 4B. 23 października 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 15,0 mln PLN.

WZA w dniu 6 lutego 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 10,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 7 kwietnia 1998 roku. Przed rejestracją opłacono 50% wartości emisji serii „D”. WZA w dniu 9 czerwca 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na Przymierze Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. Zmianę nazwy zarejestrowano 27 lipca 1998 roku. 5 sierpnia 1998 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego Towarzystwa. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1998 wyniósł 25,0 mln PLN. 51% akcji posiadał Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao SA, a 49% akcji – Alliance Capital Management Corporation of Delaware. W roku tym Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 7,7 mln PLN.

⁴⁰ Według: Fundusze Powiernicze jesień 1997 „Parkiet” wydanie specjalne nazwa Funduszu to: „Fundusz Powierniczy Agresywnego Inwestowania – EUROFUNDUSZ 2”.

⁴¹ Według: Fundusze Powiernicze jesień 1997 „Parkiet” wydanie specjalne nazwa Funduszu to: „Fundusz Powierniczy Ochrony Kapitału – EUROFUNDUSZ 3”.

⁴² Według: Fundusze Powiernicze jesień 1997 „Parkiet” wydanie specjalne nazwa Funduszu to: „Akcyjny Indeksowy Fundusz Powierniczy – EUROFUNDUSZ 4”.

WZA w dniu 9 lutego 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 0,02 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 9 kwietnia 1999 roku. 9 sierpnia 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na przekształcenie zarządzanych przez Towarzystwo funduszy powierniczych w otwarte fundusze inwestycyjne. WZA w dniu 20 września 1999 postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na Pekao/Alliance – Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. Zmianę nazwy zarejestrowano 4 listopada 1999 roku. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1999 wyniósł 25,02 mln PLN. Na koniec roku 1999 51,0% udziałów w Spółce posiadał Bank Pekao SA. W roku tym Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości około 17,3 mln PLN.

21 lutego 2000 roku zostały zarejestrowane w rejestrze funduszy inwestycyjnych następujące fundusze inwestycyjne:

- z połączenia Eurofunduszu 1A i 1B pod numerem RFj 57 Eurofundusz 1 Zrównoważony Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁴³,
- z połączenia Eurofunduszu 3A i 3B pod numerem RFj 58 Eurofundusz 3 Obligacji Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁴⁴,
- z przekształcenia Eurofunduszu 2 pod numerem RFj 59 Eurofundusz 2 Akcji Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁴⁵,
- z połączenia Eurofunduszu 4A i 4B pod numerem RFj 60 Eurofundusz 4 Indeksowy Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁴⁶.

3 marca 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na nabycie przez Alliance Capital Management Corporation L.P. akcji, uprawniających do 49% głosów na WZA Towarzystwa. WZA w dniu 3 sierpnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 0,02 mln PLN. 30 października 2000 roku Bank Pekao SA zawarł umowę z Alliance Capital Management Corporation of Delaware o kupnie 49% akcji Towarzystwa. 20 listopada 2000 roku rada nadzorcza Banku Pekao SA zatwierdziła zamiar przystąpienia tego banku do spółki Pioneer Asset Management Company

⁴³ Od 6 kwietnia 2002 roku jako PIONEER Zrównoważony Plus Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

⁴⁴ Od 6 kwietnia 2002 roku jako PIONEER Obligacji Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

⁴⁵ Od 6 kwietnia 2002 roku jako PIONEER Akcji Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

⁴⁶ Od 6 kwietnia 2002 roku jako **PIONEER Indeksowy Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

SA. Objęcie akcji miało zostać opłacone wkładem gotówkowym i 100% akcji spółki Pekao/Alliance Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. 30 listopada 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. Z dniem zarejestrowania podwyższenia kapitału akcyjnego weszła w życie umowa z 30 października 2000 roku o nabyciu przez Bank Pekao SA akcji Towarzystwa od Alliance Capital Management Corporation of Delaware. Ponieważ Alliance Capital Management Corporation of Delaware objęła część akcji nowej emisji, pozostała ona akcjonariuszem Towarzystwa. 20 grudnia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła Pioneer Asset Management SA na nabycie akcji Towarzystwa w liczbie, powodującej przekroczenie 50 % ogólnej liczby głosów na WZA. Jeszcze przed końcem roku 2000 Bank Pekao SA wniósł posiadane akcje Towarzystwa aportem rzeczowym do spółki **PIONEER PEKAO Investment Management SA**. WZA w dniu 29 grudnia 2000 roku podjęło wstępną decyzję o połączeniu Pioneer – Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmowanym, z Towarzystwem, jako przejmującym. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 2000 wynosił 25,04 mln PLN. 100% kapitału Towarzystwa było w posiadaniu **PIONEER PEKAO Investment Management SA**. W roku 2000 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 5,9 mln PLN.

Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 13 marca 2001 roku w dniu 5 czerwca 2001 roku Towarzystwo zmieniło nazwę na Pekao Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000016956. W czerwcu 2001 roku podjęło ostateczną decyzję o połączeniu Towarzystwa, jako przejmującego, z Pioneer – Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmowanym. Nowa firma zaczęła funkcjonować jako **PIONEER PEKAO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA**. 2 lipca 2001 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy wydał postanowienie o połączeniu obu towarzystw. Rejestracja nowego Towarzystwa miała miejsce 3 lipca 2001 roku. Po połączeniu kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 37,804 mln PLN. Towarzystwo przejęło zarządzanie funduszami:

- PIONEER Pierwszy Polski Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁴⁷,
- PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Wierzycielskich Papierów Wartościowych⁴⁸,
- PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Agresywnego Inwestowania⁴⁹,
- PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Polskiej Prywatyzacji⁵⁰,
- PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Akcji Amerykańskich „Fundusz Amerykański”⁵¹.

Na podstawie decyzji Komisji Papierów Wartościowych i Giełd⁵² z 6 lipca 2001 zaczął funkcjonować **Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Telekomunikacji Polskiej**. 7 sierpnia 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd⁵³ wyraziła zgodę na prowadzenie funduszu **PIONEER Pieniężny Fundusz Inwestycyjny Otwarty**. Dystrybucja tego funduszu rozpoczęła się we wrześniu 2001 roku. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 18 grudnia 2001 roku Towarzystwo zaoferowało certyfikaty kolejnego zamkniętego funduszu – **PIONEER Arbitrażowy Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty**. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 37,804 mln PLN. 100% ka-

⁴⁷ Od 6 kwietnia 2002 roku pod nazwą: **PIONEER Zrównoważony Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁴⁸ Od 6 kwietnia 2002 roku pod nazwą: **PIONEER Wierzycielskich Papierów Wartościowych Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁴⁹ Od 6 kwietnia 2002 roku pod nazwą: **PIONEER Agresywnego Inwestowania Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁵⁰ Następnie działającego pod nazwą **PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Sektora Usług**, a od 6 kwietnia 2002 roku **PIONEER Sektora Usług Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁵¹ Od 6 kwietnia 2002 roku pod nazwą: **PIONEER Akcji Amerykańskich Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁵² Formalną zgodę na utworzenie Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego Telekomunikacji Polskiej Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała w dniu 6 lipca 2001 roku **PIONEER Pierwszemu Polskiemu Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych SA**, nie posiadając prawdopodobnie wiedzy o wykreśleniu tego towarzystwa z rejestru w dniu 3 lipca 2001 roku.

⁵³ Formalną zgodę na utworzenie **PIONEER Pieniężny Fundusz Inwestycyjny Otwarty** Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała w dniu 7 sierpnia 2001 roku **PIONEER Pierwszemu Polskiemu Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych SA**, nie posiadając prawdopodobnie wiedzy o wykreśleniu tego towarzystwa z rejestru w dniu 3 lipca 2001 roku.

pitalu zakładowego posiadał **PIONEER PEKAO Investment Management SA**. W roku 2001 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 3,6 mln PLN.

Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 26 marca 2002 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję jednostek uczestnictwa kolejnego funduszu **PIONEER Obligacji Dolarowych Plus Fundusz Inwestycyjny Otwarty**. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 28 maja 2002 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję świadectw udziałowych kolejnego funduszu **PIONEER Obligacji 2 Fundusz Inwestycyjny Mieszany**. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 10 września 2002 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję jednostek uczestnictwa kolejnego funduszu **Pioneer Obligacji Dolarowych Fundusz Inwestycyjny Otwarty**. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa wyniósł 37,804 mln PLN.

22 kwietnia 2003 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na utworzenie **Pioneer Obligacji Europejskich Plus**.

PIONEER Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA powstało w roku 1992 jako Pioneer Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA i było pierwszym na polskim rynku towarzystwem funduszy powierniczych. Notarialny akt założycielski został sporządzony 22 stycznia 1992 roku. 28 lutego 1992 roku Komisja Papierów Wartościowych wyraziła zgodę na funkcjonowanie Towarzystwa. 7 marca 1992 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem rejestru RHB 31499. Kapitał założycielski wyniósł 0,4 mln PLN i dzielił się na 1.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 400,00 PLN każda. Akcjonariuszem założycielem była amerykańska firma Pioneer International Corporation⁵⁴ z Bostonu, która ob-

⁵⁴ Firma ta była własnością The Pioneer Group, Inc. z siedzibą w Bostonie w Stanach Zjednoczonych.

jęła 100% kapitału akcyjnego Towarzystwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został William H. Smith, jr. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000015633.

Centrala Towarzystwa mieściła się w Warszawie; początkowo przy ulicy Wiertniczej 24G, następnie przy ulicy Stawki 2, a ostatnio przy ulicy Marynarskiej 19A. Ostatnią Przewodniczącą Rady Nadzorczej była Alicja K. Malecka Salomon. Ostatnim Prezesem Zarządu – Zbigniew Stefan Jagiełło.

W roku 1992 rozpoczęła się sprzedaż jednostek uczestnictwa pierwszego funduszu. Pioneer I⁵⁵ powstał na podstawie uchwały komisji papierów wartościowych z dnia 28 lutego 1992 roku. Fundusz rozpoczął funkcjonowanie dnia 28 lipca 1992 roku. Depozytariuszami Towarzystwa były dwa banki: Bank Polska Kasa Opieki SA oraz Bank Handlowy w Warszawie SA. Agentem transferowym była firma Pioneer Financial Services Sp. z o.o. WZA w dniu 3 grudnia 1992 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 2,8 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 8 grudnia 1992 roku. Akcje emisji serii „B” zostały przed rejestracją opłacone w 64%. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 3,2 mln PLN.

W roku 1993 nie było zmian wysokości kapitału akcyjnego Towarzystwa.

6 stycznia 1994 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. WZA w dniu 14 września 1994 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 2,05 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 13 grudnia 1994 roku. Przed rejestracją opłacono 25% wartości emisji akcji serii „C”. Na koniec roku 1994 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 5,25 mln PLN.

WZA w dniu 6 lutego 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,3 mln PLN. 23 marca 1995 roku Komisja Papierów Wartościowych wyraziła zgodę na utworzenie Funduszu Papierów Wierzytelnych Pioneer II. 12 maja 1995 roku zarejestrowano emisję serii „D”. 13 czerwca 1995 roku podjęto dystrybucję Fun-

⁵⁵ Później działający pod nazwą PIONEER Pierwszy Polski Fundusz Powierniczy.

duszu Papierów Wierzycielskich Pioneer II⁵⁶. WZA w dniu 24 września 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 2,45 mln PLN. Przed rejestracją opłacono 25% emisji serii „E”. 13 października 1995 roku Komisja Papierów Wartościowych zezwoliła na funkcjonowanie Funduszu Akcji Pioneer III⁵⁷. Emisja akcji serii „E” została zarejestrowana 24 listopada 1995 roku. Przed rejestracją opłacono 25% wartości emisji akcji serii „E”. 18 grudnia 1995 roku rozpoczął swoje działanie Fundusz Akcji Pioneer III. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 8,0 mln PLN. W roku 1995 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 0,7 mln PLN.

W roku 1996 nie było zmian wysokości kapitału akcyjnego Towarzystwa, który nadal wynosił 8,0 mln PLN.. W roku 1996 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 2,3 mln PLN.

WZA w dniu 29 kwietnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 2,0 mln PLN. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych z 19 czerwca 1997 roku 28 lipca 1997 roku rozpoczęto dystrybucję funduszu akcji Pioneer IV⁵⁸. Emisja akcji serii „F” została zarejestrowana 31 października 1997 roku. Przed rejestracją opłacono 25% wartości emisji akcji serii „F”. 31 grudnia 1997 roku kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 10,0 mln PLN. Wartość należnych, a nie opłaconych wpłat na poczet kapitału akcyjnego wynosiła 1,5 mln PLN. Na koniec roku 1997 jedynym akcjonariuszem Towarzystwa była firma Pioneer International Corporation ze Stanów Zjednoczonych. W roku 1997 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 6,7 mln PLN i wypłaciło dywidendę w wysokości ponad 6,1 mln PLN.

24 lutego 1998 roku została zarejestrowana zmiana nazwy Towarzystwa na PIONEER Pierwsze Polskie Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. 31 grudnia 1998 roku kapitał akcyjny Towarzy-

⁵⁶ Później działający pod nazwą PIONEER 2 Fundusz Powierniczy Wierzycielskich Papierów Wartościowych.

⁵⁷ Później działający pod nazwą PIONEER 3 Fundusz Powierniczy Agresywnego Inwestowania.

⁵⁸ Później działający pod nazwą PIONEER 4 Fundusz Powierniczy Polskiej Prywatyzacji.

stwa wynosił 10,0 mln PLN. Kapitał akcyjny był w pełni opłacony. W roku 1998 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 5,3 mln PLN.

7 kwietnia 1999 roku w rejestrze funduszy inwestycyjnych zostały zarejestrowane pod numerem:

- Rfj 12 – PIONEER Pierwszy Polski Otwarty Fundusz Inwestycyjny, powstały z przekształcenia PIONEER Pierwszego Polskiego Funduszu Powierniczego,
- Rfj 11 – PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Wierzycielskich papierów wartościowych, powstały z przekształcenia PIONEER Funduszu Powierniczego Wierzycielskich Papierów Wartościowych,
- Rfj 13 – PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Agresywnego Inwestowania, powstały z przekształcenia PIONEER Funduszu Powierniczego Agresywnego Inwestowania,
- Rfj 09 – PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Polskiej Prywatyzacji, powstały z przekształcenia PIONEER Funduszu Powierniczego Polskiej Prywatyzacji.

19 lipca 1999 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału z emisji akcji serii „B”, „C”, „D”, „E” i „F”. 31 grudnia 1999 roku kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 10,0 mln PLN. W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 0,2 mln PLN.

11 maja 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na dystrybucję jednostek **Pioneer Otwarty Fundusz Inwestycyjny Akcji Amerykańskich „Fundusz Amerykański”**. Fundusz ten został wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych pod numerem RFj 64 w dniu 29 maja 2000 roku. 25 sierpnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Towarzystwa na ulicę Marynarską 19A w Warszawie. 25 października 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na zmianę nazwy PIONEER Otwarty Fundusz Inwestycyjny Polskiej Prywatyzacji na „Pioneer Otwarty Fundusz Inwestycyjny Sektora Usług”. 20 grudnia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła Pioneer Asset Management SA na nabycie akcji Towarzystwa w liczbie, powodującej przekroczenie 50 % ogólnej licz-

by głosów na WZA. WZA w dniu 29 grudnia 2000 roku podjęło wstępną decyzję o połączeniu Towarzystwa, jako przejmowanym, z Pekao/Alliance – Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmującym. 31 grudnia 2000 roku kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 10,0 mln PLN. W związku z przejęciem Grupy Pioneer przez UniCredito Italiano nastąpiły zmiany w akcjonariacie Towarzystwa. Na koniec roku 2000 jedynym akcjonariuszem Towarzystwa była spółka Pioneer Pekao Investment Management SA. W roku 2000 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 5,1 mln PLN.

W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000015633. W czerwcu 2001 roku podjęto ostateczną decyzję o połączeniu Towarzystwa, jako przejmowanym, z Pekao Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych SA, jako przejmującym. Nowa firma zaczęła funkcjonować jako **PIONEER PEKAO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA**. Rejestracja połączenia miała miejsce 3 lipca 2001 roku, co było równoznaczne z wykreśleniem Towarzystwa z rejestru sądowego. 6 lipca 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd⁵⁹ zezwoliła Towarzystwu na utworzenie **Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjny Otwartego Telekomunikacji Polskiej**. 7 sierpnia 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd⁶⁰ zezwoliła Towarzystwu na utworzenie **Pioneer Pieniężny Fundusz Inwestycyjny Otwarty**.

⁵⁹ Formalną zgodę na utworzenie Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego Telekomunikacji Polskiej Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała w dniu 6 lipca 2001 roku PIONEER Pierwszemu Polskiemu Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych SA, nie posiadając prawdopodobnie wiedzy o wykreśleniu Towarzystwa z rejestru w dniu 3 lipca 2001 roku.

⁶⁰ Formalną zgodę na utworzenie PIONEER Pieniężny Fundusz Inwestycyjny Otwarty Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała w dniu 7 sierpnia 2001 roku PIONEER Pierwszemu Polskiemu Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych SA, nie posiadając prawdopodobnie wiedzy o wykreśleniu Towarzystwa z rejestru w dniu 3 lipca 2001 roku.

16. 18. Przejęcie Arka-Invesco Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA

Data: 14 grudnia 2001

Najeżdźca: Pocztowo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Ofiara: Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA

Poczta Polska-CARDIF (Grupa BNP Paribas)-ARKA-INVE-SCO Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA www.poczty-lion.pl powstało w roku 1998 jako Pocztowo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. Notarialny akt założycielski został sporządzony 19 listopada 1998 roku. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 26 listopada 1998 roku. Zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Towarzystwa założyciele uzyskali 26 stycznia 1999 roku. 3 lutego 1999 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w rejestrze handlowym, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem rejestru RHB 55934. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 16,27 mln PLN i dzielił się na 1.627.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN. Założycielami Towarzystwa byli: Poczta Polska – 60,00% kapitału, francuski bank PARIBAS SA⁶¹ – 8,33% i francuska firma ubezpieczeniowa CARDIF SA⁶² – pozostałe 31,67%. Pierwszym Prezesem Zarządu został Andrzej Gruszka.

⁶¹ Francuski Bank Paribas znajduje się w czołówce największych banków na świecie. Powstał w Paryżu w 1872 roku, a swoją działalność rozwinął w 60 krajach na całym świecie (w Polsce od 1995 roku). Zatrudnia około 20000 pracowników. Zarządza aktywami wartości około 78 miliardów dolarów.

⁶² Towarzystwo Ubezpieczeniowe Cardif S.A. zostało założone we Francji. Przez 25 lat imponującej aktywności utworzyło i rozwinęło swoje siedziby w 20 krajach na całym świecie, a zwłaszcza na rynkach europejskich i wschodnich. Zatrudnia około 1200 pracowników. Cardif specjalizuje się głównie w sprzedaży grupowych ubezpieczeń oszczędnościowo-emerytalnych dla przedsiębiorstw, a także indywidualnych ubezpieczeń typu ochronnego i w zarządzaniu nimi. Dziś reprezentuje 15% francuskiego rynku ubezpieczeń grupowych.

W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000011947.

Centrala Towarzystwa ma siedzibę w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej 11. Prezesem Zarządu jest Mieczysław Chabowski.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 5 lutego 1999 roku. Towarzystwo uzyskało zgodę Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na prowadzenie **Otwartego Funduszu Emerytalnego „Pocztylion”** w dniu 10 lutego 1999 roku. Depozytariuszem Funduszu został Bank CITIBANK (Poland) SA⁶³. WZA w dniu 26 lutego 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 2,50308 mln PLN. 1 kwietnia 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”, którą objęły: Bank PARIBAS SA i Towarzystwo Ubezpieczeniowe CARDIF SA. Pierwsza składka wpłynęła do Funduszu 20 maja 1999 roku. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 18,77308 mln PLN. Skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
p.p.u.p. Poczta Polska	52%	52%
Towarzystwo Ubezpieczeniowe CARDIF SA	38%	38%
Bank PARIBAS	10%	10%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 47,0 mln PLN.

W listopadzie 2000 roku Towarzystwo podpisało list intencyjny o zamiarze połączenia z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym „Arka-Invesco” SA. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 2000 wynosił nadal 18,77308 mln PLN. Skład akcjonariatu Towarzystwa nie uległ w roku 2000 zmianie. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości około 24,0 mln PLN.

W styczniu 2001 roku Towarzystwo poinformowało, że po fuzji z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym „Arka-Invesco” SA

⁶³ Po fuzji Bank Handlowy w Warszawie SA.

główni akcjonariusze, tj. Poczta Polska, BNP Paribas wraz z Cardif SA oraz AMVESCAP wraz z Konferencją Episkopatu Polski, mieli posiadać po 33,3% udziałów w kapitale połączonych instytucji. 2 lutego 2001 roku Towarzystwo złożyło wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na połączenie z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Arka-Invesco SA. 9 marca 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na połączenie OFE Pocztylion i Arka-Invesco OFE przez przejęcie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Arka-Invesco SA przez Towarzystwo. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000011947. 11 czerwca 2001 roku zarejestrowano połączenie Towarzystwa, jako przejmującego, i Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Arka-Invesco SA, jako przejmowanego, oraz emisję akcji serii „C” o wartości 4,69327 mln PLN, która została objęta przez AMVESCAP plc oraz Konferencję Episkopatu Polski – dotychczasowych akcjonariuszy przejętego towarzystwa. W okresie przejściowym funkcjonował Arka-Invesco Otwarty Fundusz Emerytalny, zarządzany przez Towarzystwo. Połączenie obydwu funduszy zakończyło się 30 lipca 2001 roku. 31 grudnia 2001 roku zmieniono nazwę Towarzystwa na: **Poczta Polska – CARDIF (Grupa BNP Paribas) – ARKA-INVESCO Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA**. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 23,46635 mln PLN. Skład akcjonariatu Towarzystwa na 31 grudnia 2001 roku był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
p.p.u.p. Poczta Polska	41,6%	41,6%
Towarzystwo Ubezpieczeniowe CARDIF SA	30,4%	30,4%
Amvescap plc.	16,0%	16,0%
Bank PARIBAS	8,0%	8,0%
Konferencja Episkopatu Polski	4,0%	4,0%
RAZEM	100,0%	100,0%

Towarzystwo wygenerowało w roku 2001 stratę netto w wysokości ponad 7,4 mln PLN.

Na początku roku 2002 zarejestrowano emisję akcji serii „D” wartości 0,134843 mln PLN, którą objęły AMVESCAP plc oraz Konferencja Episkopatu Polski. 29 maja 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych zezwoliła na nabycie przez AMVESCAP plc akcji Towarzystwa od innych akcjonariuszy. Skład akcjonariatu Towarzystwa na 13 czerwca 2002 roku był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
p.p.u.p. Poczta Polska	39,3%	39,3%
Cardiff Cardiff.A. (Francja)	33,6%	33,6%
Amvescap plc.	23,1%	23,1%
Konferencja Episkopatu Polski	4,0%	4,0%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 2002 miała miejsce emisja akcji Towarzystwa serii „E” o wartości 1,213587 mln PLN. 11 grudnia 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych zezwoliła na nabycie przez AMVESCAP plc akcji Towarzystwa. 31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 24,81478 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2002 stratę netto w wysokości ponad 8,6 mln PLN.

Skład akcjonariatu Towarzystwa na 7 stycznia 2003 roku był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
p.p.u.p. Poczta Polska	33,6%	33,6%
Cardiff Cardiff.A. (Francja)	33,6%	33,6%
Amvescap plc.	28,8%	28,8%
Konferencja Episkopatu Polski	4,0%	4,0%
RAZEM	100,0%	100,0%

Arka-Invesco Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA powstało w roku 1999. Notarialny akt założycielski Spółki został sporządzony 12 lutego 1999 roku. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 15 lutego 1999 roku.

Zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Towarzystwa założyciele uzyskali 19 kwietnia 1999 roku. 6 maja 1999 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 56813. Kapitał założycielski Towarzystwa wyniósł 18,71 mln PLN i dzielił się na 374.200 akcji zwykłych imiennych o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Założycielami Towarzystwa byli: brytyjska firma AMVESCO plc. z Londynu oraz Konferencja Episkopatu Polski. AMVESCO plc. objęło 80% kapitału zakładowego, a Konferencja Episkopatu Polski pozostałe 20%. Pierwszym Prezesem Zarządu został Witold Walenty Zabiński. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000004211.

Siedziba Centrali Towarzystwa mieściła się w Warszawie przy Skwerze Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej Towarzystwa był Hubert L. Harris. Prezesem Zarządu – Rafał Andrzejewski.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 6 maja 1999 roku. Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi zezwolił Towarzystwu na utworzenie Arka-Invesco Otwartego Funduszu Emerytalnego w dniu 11 maja 1999 roku. Depozytariuszem Funduszu został Citibank (Poland) SA. WZA w dniu 5 października 1999 roku postanowiło o emisji akcji Towarzystwa serii „B” o wartości 0,5 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 18,71 mln PLN. Na koniec roku 1999 udziały założycieli nie uległy zmianie. Towarzystwo wygenerowało w roku 1999 stratę netto w wysokości ponad 34,6 mln PLN.

3 lutego 2000 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „B”. WZA w dniu 4 kwietnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,18375 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 lipca 2000 roku. W listopadzie 2000 roku Towarzystwo podpisało list intencyjny o zamiarze połączenia z Pocztowo-Bankowym Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym SA. Na koniec

roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 19,39375 mln PLN. Skład akcjonariatu przedstawiał się następująco: AMVESCO plc. – 80% kapitału, Konferencja Episkopatu Polski 20%. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 13,5 mln PLN.

W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000004211. 2 lutego 2001 roku Towarzystwo złożyło wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na połączenie z Pocztoowo-Bankowym Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym SA. 9 marca 2001 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję, zezwalającą na połączenie Otwartego Funduszu Emerytalnego „Pocztylion” i Arka Invesco Otwartego Funduszu Emerytalnego, przez przejęcie Towarzystwa przez Pocztoowo-Bankowe Powszechne Towarzystwo Emerytalne SA. Likwidacja Arka Invesco Otwartego Funduszu Emerytalnego rozpoczęła się 10 maja 2001 roku. 11 czerwca 2001 roku zarejestrowano połączenie aktywów Towarzystwa i Pocztoowo-Bankowego Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego SA. 29 czerwca 2001 roku rozpoczęto likwidację Arka Invesco Otwarty Fundusz Emerytalny. Zakończenie likwidacji Funduszu nastąpiło 30 lipca 2001 roku. **14 grudnia 2001** roku Towarzystwo zostało wykreślone z rejestru sądowego.

16. 19. Przejęcie ING Baring Securities (Poland) SA

Data: 21 grudnia 2001

Najeżdźca: ING Securities SA w Warszawie

Ofiara: *ING Baring Securities (Poland) SA*

ING Securities SA w Warszawie powstał na mocy uchwały Rady Banku Śląskiego SA w Katowicach z dnia 20 grudnia 1996 roku jako Dom Maklerski Banku Śląskiego SA. Na mocy tej uchwały powołano spółkę o kapitale założycielskim 2,8 mln PLN ze 100% udziałem kapitałowym Banku Śląskiego SA. 20 stycznia 1997 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla

miasta Katowic pod numerem RHB 13896. Spółka prowadzi działalność maklerską.

Centrala Spółki mieści się w Katowicach przy ulicy 3 Maja 9 lub w Warszawie. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Jacek Bartkiewicz. Prezesem Zarządu – Marek Słomski.

Na podstawie uchwały WZA Banku Śląskiego SA w Katowicach z dnia 27 maja 1997 roku do spółki w dniu 25 lipca 1997 roku wniesiono przedsiębiorstwo maklerskie Banku Śląskiego SA. Stanowiło to wkład niepieniężny wniesiony w zamian za akcje Spółki. Wcześniej, w dniu 14 lipca 1997 roku, Spółka dokonała emisji akcji serii „B” o wartości 23,2 mln PLN, którą w całości objął, wspomnianym wyżej wkładem niepieniężnym, Bank Śląski SA w Katowicach. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 26,0 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Śląski SA w Katowicach.

22 stycznia 1999 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności maklerskiej. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Spółki wynosił 26,0 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Śląski SA w Katowicach.

19 grudnia 2000 roku Dom sprzedał 9,9% akcji Fabryki Butli Technicznych „MILMET” SA, a 20 grudnia 2000 roku 4,34% akcji Fabryki Obrabiarek RAFAMET SA. Po tej ostatniej transakcji Dom nadal posiadał 4,86% akcji Fabryki Obrabiarek RAFAMET SA. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił nadal 26,0 mln PLN. 100% akcji posiadał Bank Śląski SA w Katowicach. W roku 2000 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości około 8,8 mln PLN.

22 maja 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia⁶⁴ na prowadzenie działalności maklerskiej. 7 września 2001 roku Rada Nadzorcza ING Banku Śląskiego SA podjęła decyzję o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki w drodze wniesienia do niej aportem akcji i udziałów w spółkach, będących w posiadaniu ING Banku Śląskiego SA. We wrześniu 2001 roku pojawiły się także informacje prasowe⁶⁵ o

⁶⁴ W oparciu o przepisy znolizowanej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

⁶⁵ Porównaj: (Brycki G., 2001b).

możliwości połączenia Spółki z ING Baring Securities (Poland) SA. W listopadzie 2001 roku WZA Spółki podjęło decyzję o przejęciu przedsiębiorstwa maklerskiego spółki ING Baring Securities (Poland) SA. 19 grudnia 2001 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki na **ING Securities SA**. 21 grudnia 2001 nastąpiło nabycie przez Spółkę przedsiębiorstwa maklerskiego ING Baring Securities (Poland) SA. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 36,0 mln PLN. 100% akcji Spółki posiadał ING Bank Śląski SA. Spółka wypracowała w roku 2001 zysk netto w wysokości około 3,2 mln PLN.

31 grudnia 2002 roku ING Bank Śląski SA wniósł aport w postaci akcji i udziałów podmiotów, w których ING Bank Śląski SA był zaangażowany kapitałowo, o wartości 4.228.635,20 zł, oraz wkład pieniężny w wysokości 4,80 zł. Powyższe wkłady zostały wniesione na pokrycie 211.432 akcji imiennych serii „C” o wartości 4,22864 mln PLN.

21 stycznia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki w drodze emisji akcji imiennych serii „C” o wartości 4,22864 mln PLN. Zmiana wysokości kapitału zakładowego nastąpiła w drodze wniesienia przez ING Bank Śląski SA do spółki zależnej – ING Securities SA aportu w postaci akcji i udziałów podmiotów, w których ING Bank Śląski SA był zaangażowany kapitałowo. Wartość wniesionego aportu wyniosła 4,2286352 mln PLN, a wkład pieniężny wyniósł 4,80 PLN. Po rejestracji kapitał zakładowy wynosi 30,22864 mln PLN.

ING Baring Securities (Poland) SA powstała jako ING SECURITIES Sp. z o.o. . Notarialny akt założycielski został sporządzony 28 czerwca 1995 roku. 30 czerwca 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 44196. Kapitał zakładowy wynosił 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jerzy Tomasz Filip. 8 grudnia 1998 roku zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną pod nazwą ING Baring Securities (Poland) SA. Kapitał założycielski wyniósł 15,244 mln PLN i dzielił się na 304.880 akcji o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. W skład pierwszego zarządu weszli: Jerzy Tomasz Filip, Artur Piotr Pietrzak, Dawid Richard Vaughan

Thomas i Dariusz Chrzęstowski. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000019857.

Centrala Spółki miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Emilii Plater 28, następnie przy Alejach Jerozolimskich 65/79 w budynku LIM Centre na XVIII piętrze, a ostatnio w budynku Holland Park przy Placu Trzech Krzyży 10/14. Ostatnim Prezesem Zarządu był Dariusz Chrzęstowski.

Zgromadzenie wspólników w dniu 9 stycznia 1996 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na ING Baring Securities (Poland) Sp. z o.o. . Zmiana nazwy została zarejestrowana 25 stycznia 1996 roku. Zgromadzenie wspólników w dniu 12 lipca 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 8,16 mln PLN. Podwyższenie kapitału zakładowego zostało zarejestrowane 16 lipca 1996 roku. 18 października 1996 roku Spółka uzyskiwała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie przedsiębiorstwa maklerskiego, w tym na doradztwo w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi. W listopadzie 1996 roku Spółka uzyskała status bezpośredniego uczestnika Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 8,164 mln PLN.

W styczniu 1997 roku Spółka rozpoczęła działalność operacyjną. 6 października 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Aleje Jerozolimskie 65/79, LIM Centre, XVIII p. w Warszawie. 4 grudnia 1997 zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 7,08 mln PLN. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 15,244 mln PLN.

W lipcu 1998 roku Spółka uzyskała zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na pośrednictwo w nabywaniu lub zbywaniu papierów wartościowych, będących w obrocie na zagranicznych rynkach regulowanych. 20 października 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na Plac Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie. Zgromadzenie udziałowców w dniu 30 października 1998 roku postanowiło o przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną. 8 grudnia 1998 roku wykreślono z rejestru spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością i zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną pod nazwą **ING Baring Securities (Poland) SA**. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 15,244 mln PLN.

30 kwietnia 1999 roku Spółka uzyskała zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na podejmowanie czynności faktycznych i prawnych,

których celem jest doprowadzenie do objęcia lub nabycia przez zleceniodawcę papierów wartościowych niedopuszczonych do publicznego obrotu oraz inne czynności związane z obrotem takimi papierami.

*W połowie roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 15,244 mln PLN. 100% akcji było w posiadaniu ING Baring Securities (Poland) Holding B.V. . We wrześniu 2001 roku pojawiły się informacje⁶⁶ o możliwości połączenia Spółki z Domem Maklerskim Banku Śląskiego SA. 20 listopada 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia⁶⁷ na prowadzenie działalności maklerskiej. W listopadzie 2001 roku WZA Spółki podjęło decyzję o sprzedaży przedsiębiorstwa maklerskiego Domowi Maklerskiemu Banku Śląskiego SA. **21 grudnia 2001** nastąpiło nabycie przedsiębiorstwa maklerskiego ING Baring Securities (Poland) SA przez ING Securities SA⁶⁸. 28 grudnia 2001 roku WZA podjęło decyzję o likwidacji Spółki.*

16. 20. Przejęcie Pierwszego Polskiego Funduszu Rozwoju – BRE Sp. z o.o.

Data: 12 czerwca 2002

Najeżdźca: BRE Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o.

Ofiara: Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o.

BRE Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. powstał w roku 1995 jako Drugi Polski Fundusz Rozwoju Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 20 października 1995 roku. 30 października 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 45245. Kapitał założycielski wynosił 0,004 mln PLN. Założycielem Spółki był Polski Bank Rozwoju SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jan Mirosław Rak. W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000026339.

⁶⁶ Porównaj: (Brycki G., 2001b).

⁶⁷ W oparciu o przepisy znowej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

⁶⁸ Wcześniej funkcjonującego pod nazwą Dom Maklerski Banku Śląskiego SA.

Spółka ma siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Koszykowej 54 pok. 3137, następnie przy Placu Bankowym 2, pok. 23.8, a ostatnio przy ulicy Senatorskiej 18a pokój 450. Prezesem Zarządu jest Jan Mirosław Rak.

Zgromadzenie udziałowców 12 września 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,496 mln PLN. Podwyższenie to zostało zarejestrowane 5 listopada 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,5 mln PLN. 30 października 1997 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 0,5 mln PLN. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN.

W roku 1998, po przejęciu Polskiego Banku Rozwoju SA, udziały w Spółce przejął BRE Bank SA. W grupie kapitałowej BRE Banku SA Fundusz pełnił funkcję funduszu specjalnego przeznaczenia. Zgromadzenie udziałowców w dniu 27 sierpnia 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na Drugi Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . 22 września 1998 roku została zarejestrowana zmiana nazwy Spółki oraz zmiana siedziby na Plac Bankowy 2, pok. 23.8 w Warszawie. Zgromadzenie udziałowców w dniu 11 grudnia 1998 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 122,5125 mln PLN. Zmiana ta nie została zarejestrowana do końca roku 1998. Na koniec roku 1998 zarejestrowany kapitał zakładowy wynosił 1,0 mln PLN.

21 stycznia 1999 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego. 2 marca 1999 roku zarejestrowano kolejne podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 5,25 mln PLN. 18 czerwca 1999 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 6,6161 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 10 września 1999 roku postanowiło o obniżeniu kapitału zakładowego o kwotę 67,6893 mln PLN. Obniżenie kapitału zakładowego zostało zarejestrowane 30 grudnia 1999 roku. Kapitał zakładowy Spółki na koniec roku 1999 wynosił 67,6893 mln PLN.

14 marca 2000 roku Spółka sprzedała Commerzbankowi AG posiadany pakiet 5,2% akcji Banku Handlowego w Warszawie SA. 11 września 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Senatorską 18a pokój 450 w Warszawie. 12 grudnia 2000 roku

została zarejestrowana spółka Czwarty Polski Fundusz Rozwoju – BRE sp. z o.o., w której Fundusz objął 87,5% kapitału zakładowego. 29 grudnia 2000 roku Spółka nabyła pakiet akcji imiennych uprzywilejowanych spółki Optimus SA, stanowiący 0,93% kapitału akcyjnego i dający 2,16% głosów na WZA tej spółki.

W roku 2001 Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000026339. 3 grudnia 2001 roku Spółka nabyła pakiet 3,28% akcji spółki Szeptel SA. 4 grudnia 2001 roku Spółka sprzedała cały posiadany pakiet udziałów w Czwartym Polskim Funduszu Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . 20 grudnia 2001 roku Spółka sprzedała cały posiadany pakiet udziałów w spółce Trzeci Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . 21 grudnia 2001 roku Spółka nabyła pakiet 100% udziałów w Spółce Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. .

8 lutego 2002 roku Spółka sprzedała pakiet 1,14% akcji spółki Szeptel SA. 4 marca 2002 roku Spółka nabyła pakiet 100% udziałów w spółce DEMNER Sp. z o.o. . W marcu 2002 roku Spółka zmieniła nazwę na BRE Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. . 25 kwietnia 2002 roku Spółka nabyła pakiet nowych udziałów w spółce DEMNER Sp. z o.o. . 4 czerwca 2002 roku Spółka sprzedała pakiet 100% udziałów w spółce DEMNER Sp. z o.o. . 12 czerwca 2002 roku Spółka połączyła się ze spółką Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . Przejęcie nastąpiło bez podwyższania kapitału zakładowego Spółki. 27 czerwca 2002 roku Spółka zbyła pakiety 66,53% udziałów w spółce POLCAST Sp. z o.o. oraz 90,92% akcji Banku Morskiego SA w likwidacji. 23 lipca 2002 roku Spółka nabyła od BRE Banku SA akcje spółki Fund.1 Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA, stanowiące 13,88% kapitału zakładowego oraz akcje spółki V Narodowy Fundusz Inwestycyjny Victoria SA, które stanowiły 4,98% kapitału zakładowego spółki. 17 grudnia 2002 roku Spółka sprzedała całe posiadane pakiety akcji spółek: Fund Advisory and Management Company SA (FAMCO SA) oraz POLFACTOR SA. 24 grudnia 2002 roku Spółka sprzedała akcje spółki Billbird SA, stanowiące 51% jej kapitału zakładowego oraz pakiety: 14,47% kapitału zakładowego spółki Fund.1 Narodowy Fundusz Inwestycyjny SA, 15,41% kapitału zakładowego spółki V Na-

rodowy Fundusz Inwestycyjny VICTORIA SA, 3,26% kapitału zakładowego spółki XIII Narodowy Fundusz Inwestycyjny FORTUNA SA oraz 0,62% kapitału zakładowego spółki Polski Koncern Naftowy ORLEN SA. 31 grudnia 2002 roku BRE Bank SA zawarł z FSZ Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie umowę, na mocy której zbył z dniem zawarcia ww. umowy udziały, które stanowiły 100% kapitału zakładowego BRE – Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. .

Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. powstał w roku 1995 jako Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – PBR Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 13 października 1995 roku. 27 listopada 1995 roku Fundusz został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 45516. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Założycielem Funduszu, który objął 100% udziałów założycielskich, był Polski Bank Rozwoju SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Jan Rak. 11 października 2001 roku Fundusz został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000051504.

Centrala Funduszu miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy ulicy Koszykowej 54, następnie przy Placu Bankowym 2, a ostatnio przy ulicy Senatorskiej 18a. Ostatnim Prezesem Zarządu był Jan Rak.

2 sierpnia 1996 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Funduszu o kwotę 0,3 mln PLN. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Funduszu wynosił 0,304 mln PLN.

11 marca 1997 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Funduszu o kwotę 0,696 mln PLN. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Funduszu wynosił 1,0 mln PLN.

W roku 1998 Fundusz pojawił się w Grupie kapitałowej BRE Banku SA, kiedy przejął on Polski Bank Rozwoju SA. WZA w dniu 27 sierpnia 1998 roku podjęło decyzję o zmianie nazwy Funduszu na **Pierwszy Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o.** oraz o zmianie siedziby na Plac Bankowy 2 w Warszawie. 22 września 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Funduszu.

Kapitał własny miał na koniec roku 1999 wartość 1,0 mln PLN.

15 czerwca 2000 roku Fundusz objął pakiet 40% akcji spółki eCard SA. 17 lipca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Funduszu na ulicę Senatorską 18a w Warszawie. 31 grudnia 2000 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN. Na koniec roku 2000 BRE Bank SA posiadał 100% udziałów w kapitale Spółki.

2 kwietnia 2001 roku Spółka zbyła cały posiadany pakiet udziałów w spółce Polskie Sieci Teleinformatyczne SA, stanowiący 38,31% kapitału zakładowego, co dawało 21,70% głosów na WZA tej Spółki. 20 kwietnia 2001 Fundusz sprzedał pakiet akcji spółki OPTIMUS SA. 11 października 2001 roku Fundusz został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000051504. 19 grudnia 2001 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 30,307 mln PLN. 21 grudnia 2001 roku BRE Bank SA zbył cały posiadany pakiet udziałów w Spółce. Nabywcą był Drugi Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. . Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 31,307 mln PLN. 100% kapitału posiadał Drugi Polski Fundusz Rozwoju – BRE Sp. z o.o. .

6 marca 2002 roku Spółka podpisała z firmą Internet Investment Fund Sp. z o.o. umowę, dotyczącą przejęcia i przyszłego inwestowania w akcje spółki Billbird.pl SA. 7 marca 2002 roku Spółka nabyła pakiet akcji serii „A” i „B” spółki Billbird.pl SA, stanowiący 51% kapitału zakładowego tej spółki. 16 kwietnia 2002 roku Spółka nabyła akcje nowej emisji spółki Billbird.pl SA. **12 czerwca 2002 roku** Spółka połączyła się ze spółką BRE Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o., co było równoznaczne z likwidacją Spółki.

16. 21. Przejęcie Domu Maklerskiego „Elimar” SA

Data: 2 września 2002

Najeżdźca: Dom Maklerski Banku Ochrony Środowiska SA

Ofiara: Dom Maklerski „Elimar” SA

Dom Maklerski Banku Ochrony Środowiska SA powstał w roku 1994. Założycielski akt notarialny został sporządzony 6

kwietnia 1994 roku. 15 kwietnia 1994 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 40120. Kapitał założycielski wyniósł 2,0 mln PLN i dzielił się na 20.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 30% kapitału zakładowego. Pierwszym Prezesem Zarządu został Wojciech Sadowski. 1 października 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000048901.

Centrala Spółki ma siedzibę w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej 78/80. Prezesem Zarządu jest Radosław Olszewski.

28 lutego 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału zakładowego. WZA w dniu 26 kwietnia 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,5 mln PLN oraz o emisji akcji serii „C” o wartości 1,0 mln PLN. 24 maja 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 14 grudnia 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Spółki wyniósł 3,5 mln PLN. W roku 1995 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości 0,23 mln PLN.

WZA w dniu 23 kwietnia 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 0,9 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 13 czerwca 1996 roku. WZA w dniu 30 września 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „E” o wartości 1,015 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 17 października 1996 roku. 31 grudnia 1996 roku kapitał akcyjny Spółki wyniósł 5,415 mln PLN.

19 czerwca 1997 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na zarządzanie powierzonymi aktywami. 31 grudnia 1997 roku kapitał akcyjny Spółki wyniósł 5,415 mln PLN. Na koniec roku 1997 Bank Ochrony Środowiska SA posiadał pakiet 87,72% akcji Spółki. Spółka wypracowała w roku 1997 zysk netto w wysokości ponad 2,0 mln PLN. Spółka nie wypłacała dywidendy za rok 1997.

WZA w dniu 28 kwietnia 1998 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 3,225 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 14 maja 1998 roku. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1998 wyniósł 8,64 mln PLN. Struktura akcjonariatu przedstawiała się następująco:

Nazwa akcjonariusza	Udział w kapitale
Bank Ochrony Środowiska SA	89,7%
Polimex Cekop SA	10,1%
Radosław Olszewski	0,1%
Przemysław Sobotowski	0,1%
RAZEM	100,0%

W roku tym Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 4,8 mln PLN.

WZA w dniu 20 kwietnia 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 5,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 czerwca 1999 roku. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 1999 wyniósł 13,64 mln PLN. W roku tym Spółka wypracowała zysk netto w wysokości około 6,6 mln PLN.

WZA w dniu 9 maja 2000 roku postanowiło o podwyższeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 1,364 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji z kwoty 100,00 PLN do kwoty 110,00 PLN. 2 sierpnia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia na doradztwo w zakresie obrotu papierami wartościowymi. 28 września 2000 roku zarejestrowano zmianę wartości nominalnej akcji. Kapitał akcyjny Spółki na koniec roku 2000 wyniósł 15,004 mln PLN. 99,89% kapitału posiadał Bank Ochrony Środowiska SA. Spółka wypracowała w roku 2000 zysk netto w wysokości około 9,7 mln PLN.

6 lipca 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udzieliła Spółce zezwolenia⁶⁹ na prowadzenie działalności maklerskiej. 28 września 2001 roku zarejestrowano podwyższenie wysokości kapitału zakładowego Spółki o kwotę 5,456 mln PLN w drodze zwiększenia wartości akcji ze środków kapitału rezerwowego Spółki. 1 października 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000048901. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 20,46 mln PLN. Bank Ochrony Środowiska SA posiadał 99,89% kapitału zakładowego Spółki.

⁶⁹ W oparciu o przepisy znowej ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

28 lutego 2002 roku Spółka nabyła pakiet 49,81% akcji Spółki Towarzystwo Inwestycyjno-Leasingowe „Ekoleasing” SA. 21 maja 2002 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 1,0912 mln PLN w drodze podwyższenia wartości nominalnej akcji ze 150 PLN do 158 PLN. 16 lipca 2002 roku poinformowano o możliwości połączenia Spółki ze spółką Dom Maklerski „Elimar” SA. 2 września 2002 roku Spółka nabyła od Domu Maklerskiego „Elimar” SA zorganizowaną część przedsiębiorstwa, prowadzącą działalność maklerską. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 21,5512 mln PLN.

***Dom Maklerski ELIMAR SA** powstał w roku 1993 jako Przedsiębiorstwo Maklerskie „ELIMAR” SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 1 lipca 1993 roku. 30 lipca 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Katowicach pod numerem RHB 9864. Kapitał założycielski wyniósł 0,38 mln PLN i dzielił się na 380 akcji o wartości nominalnej 1.000,00 PLN każda. Do Spółki wniesiono aport o wartości 0,095 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu został Marian Chrzanowski. 16 czerwca 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000084281.*

Centrala Spółki mieści się w Katowicach przy Alei Korfantego 79A. Prezesem Zarządu jest Wojciech Brzoska.

8 października 1993 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na prowadzenie działalności maklerskiej. WZA w dniu 17 grudnia 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,74 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1993. 31 grudnia 1993 roku zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił 0,38 mln PLN.

23 lutego 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 28 czerwca 1994 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C” o wartości 1,12 mln PLN. Przed rejestracją opłacono 1/4 akcji nowej emisji. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny wynosił 2,24 mln PLN.

21 lutego 1995 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego. 10 kwietnia 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D” o wartości 0,611 mln PLN. 30 czerwca 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F” o wartości 0,75 mln PLN. WZA w dniu 20 listopada 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,8 mln PLN. Emisja ta nie

została zarejestrowana do końca roku 1995. 31 grudnia 1995 roku kapitał akcyjny wynosił 3,601 mln PLN.

16 maja 1996 roku zarejestrowano emisję akcji serii „G”. W czerwcu 1996 roku UNIVERSAL SA objął 300 akcji serii „G” Spółki oraz nabył 40 akcji od innego akcjonariusza. Po tych transakcjach UNIVERSAL SA posiadał 670 akcji Spółki, co stanowiło 15,22% jej kapitału.

7 maja 1997 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na zarządzanie powierzonymi aktywami. WZA w dniu 12 czerwca 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „H” o wartości 1,096 mln PLN, o emisji akcji serii „I” o wartości 3,485 mln PLN oraz o emisji akcji serii „J” o wartości 4,0 mln PLN. Emisja akcji serii „H” została zarejestrowana 14 lipca 1997 roku. 17 września 1997 roku zarejestrowano emisję akcji serii „I”. 22 października 1997 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych na doradztwo w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi. Na koniec roku 1997 zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił 8,982 mln PLN.

8 stycznia 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „J”. 18 grudnia 1998 roku Spółka uzyskała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie działalności. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny wynosił 12,982 mln PLN.

17 listopada 1999 roku Spółka otrzymała zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na prowadzenie poza rynkiem regulowanym wtórnego publicznego obrotu obligacjami Skarbu Państwa. WZA w dniu 17 grudnia 1999 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na **Dom Maklerski ELIMAR SA** oraz o emisji akcji serii „K” o wartości 3,246 mln PLN. Zmiany te nie zostały zarejestrowane do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił 12,982 mln PLN.

28 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmianę nazwy Spółki oraz emisję akcji serii „K”. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny wynosił 16,228 mln PLN.

19 kwietnia 2001 roku Bank Częstochowa SA posiadał 1,8487% akcji Spółki. Około 2/3 kapitału Spółki posiadał **Fundusz Górnośląski SA**.

5 lutego 2002 roku Województwo Śląskie otrzymało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na przekroczenie progu 50% głosów na WZA Spółki. 16 czerwca 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000084281. 16 lipca 2002 podano in-

formację o zamierzonym połączeniu Spółki z Domem Maklerskim Banku Ochrony Środowiska SA. 2 września 2002 roku Spółka sprzedała Domowi Maklerskiemu Banku Ochrony Środowiska SA zorganizowaną część przedsiębiorstwa, prowadzącą działalność maklerską.

25 lutego 2003 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd uchyliła decyzję, zezwalającą Spółce na prowadzenie działalności maklerskiej.

16. 22. Przejęcie Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDAŃSKIEGO SA

Data: 7 sierpnia 2002

Najeżdźca: Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA

Ofiara: Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA

Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA www.skarbiec-emerytura.pl zostało powołane aktem założycielskim 20 sierpnia 1998 roku jako spółka akcyjna BRE Banku SA i Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego Hestia Insurance SA. Założyciele złożyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 27 sierpnia 1998 roku. 13 listopada 1998 roku Towarzystwo otrzymało zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie, a 26 listopada 1998 roku zarejestrowało swoją działalność w sądzie. Towarzystwo wpisane zostało do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 55266. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 20,0 mln PLN i dzielił się na 2.000.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN. Założyciele objęli akcje w proporcjach: 75% BRE Bank SA i 25% Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe Hestia Insurance SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Krzysztof Telega. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000020945.

Siedziba Centrali mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Św. Barbary 1, a obecnie przy ulicy Nowogrodzkiej 47A. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Wojciech Kostrzewa. Prezesem Zarządu jest od 19 grudnia 2001 roku Jarosław Bauc.

Działalność gospodarcza została podjęta przez Towarzystwo 9 grudnia 1998 roku. Dwa dni później – 11 grudnia 1998 roku Nadzwyczajne WZA podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 3,75 mln PLN.

Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 11 stycznia 1999 roku. 12 stycznia 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 26 stycznia 1999 roku Towarzystwo otrzymało zezwolenie na utworzenie **Otwartego Funduszu Emerytalnego Skarbiec-Emerytura**. 4 lutego 1999 roku Fundusz został zarejestrowany w rejestrze funduszy emerytalnych, prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny i Rejestrowy pod numerem Rfe 5. Depozytariuszem Funduszu został ING Bank Śląski SA. 16 lutego 1999 roku Nadzwyczajne WZA podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „C” o wartości 15,0 mln PLN oraz w drodze emisji akcji serii „D” o wartości 1,25 mln PLN. 17 marca 1999 roku zarejestrowana została emisja akcji serii „C”. 20 kwietnia 1999 roku zarejestrowana została emisja akcji serii „D”. 20 maja 1999 roku Towarzystwo rozpoczęło zarządzanie aktywami Funduszu. WZA w dniu 30 sierpnia 1999 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „E” o wartości 5,0 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 22 listopada 1999 roku. Wartość zarejestrowanego kapitału akcyjnego na koniec grudnia 1999 roku wyniosła 45,0 mln PLN. Na 31 grudnia 1999 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w kapitale
BRE Bank SA	75,00%
Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe Hestia Insurance SA	25,00%
RAZEM	100,00%

W okresie obrotowym od 9 grudnia 1998 roku do 31 grudnia 1999 roku Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości około 104,2 mln PLN.

WZA w dniu 19 kwietnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 2,0 mln PLN. 22 maja 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „F”. Dotychczasowi akcjonariusze objęli proporcjonalnie do swego udziału akcje nowej emisji. WZA w dniu 24 listopada 2000 roku zadecydowało o emisji akcji serii „G” o wartości 2,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 47,0 mln PLN. Skład akcjonariatu nie uległ w roku 2000 zmianie. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 39,7 mln PLN.

10 stycznia 2001 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „G”. Dotychczasowi akcjonariusze objęli w całości nową emisję. 19 stycznia 2001 roku BRE Bank SA kupił pakiet 25% akcji Towarzystwa od Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeniowego Ergo Hestia SA. Po tej transakcji BRE Bank SA posiadał 100% akcji i głosów na WZA Towarzystwa. W roku 2001 Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000020945. 19 kwietnia 2001 roku BIG Bank Gdański SA zawarł z BRE Bankiem SA warunkową umowę połączenia pomiędzy Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA a Towarzystwem. Przejmującym miało być Towarzystwo. Po realizacji połączenia udział BIG Banku Gdańskiego SA w kapitale Towarzystwa miał wynieść 38,61%, a BRE Banku SA – 61,39%. Jednocześnie strony zobowiązały się do zawarcia w przyszłości umowy sprzedaży wszystkich posiadanych przez BIG Bank Gdański SA akcji Towarzystwa BRE Bankowi SA. W roku 2000 zadecydowano o emisji akcji serii „H” o wartości 1,5 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2001. Na 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 49,0 mln PLN. **BRE Bank SA** posiadał 100% akcji i głosów na WZA Towarzystwa. Towarzystwo wygenerowało w roku 2001 stratę netto w wysokości około 47,3 mln PLN.

15 stycznia 2002 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA. 31 stycznia 2002 roku została zarejestrowana emisja akcji Towarzystwa serii „I” o wartości 1,5 mln PLN. 1 marca 2002 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi, po wcześniejszym odwołaniu zainteresowanych stron, podjął decyzję, utrzymującą w mocy decyzję z 15 stycznia 2002 roku o umorzeniu postępowania w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA. 21 maja 2002 roku BIG Bank Gdański SA zawarł umowy z BRE Bankiem SA, dotyczące połączenia pomiędzy Towarzystwem i Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA. Po zamierzonym połączeniu udział BIG Banku Gdańskiego SA w kapitale zakładowym Towarzystwa miał wynieść 38,61%, a BRE Banku SA – 61,39%. 29 maja 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych wydała zgodę na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym BIG Banku Gdańskiego SA poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku Gdańskiego SA na Towarzystwo w zamian za jego akcje serii „J”. Datę rozpoczęcia likwidacji Otwartego Funduszu Emerytalnego {ego} wyznaczono na 7 sierpnia 2002 roku, natomiast jej zakończenie na 31 stycznia 2003 roku. 7 sierpnia 2002 roku sąd wydał postanowienie w sprawie połączenia Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDANSKIEGO SA z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie całego majątku Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego BIG Banku GDANSKIEGO SA, jako spółki przejmowanej, na Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA, jako spółkę przejmującą, w zamian za 3.176.181 akcji imiennych serii „J” o wartości nominalnej 10,00 PLN każda w podwyższonym o kwotę 31,76181 mln PLN kapitale zakładowym Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. W wyniku połączenia skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
BRE Bank SA	61,39%
BIG Bank Gdański SA	38,61%
RAZEM	100,00%

19 września 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych podjęła decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na nabycie przez BRE Bank SA od BIG Banku Gdańskiego SA 3.176.181 akcji imiennych serii „J” Towarzystwa. 26 września 2002 roku BIG Bank GDAŃSKI SA zbył na rzecz BRE Bank SA 3.176.181 akcji imiennych serii „J” Towarzystwa, stanowiących 38,61% w kapitale zakładowym i dających taki sam udział w głosach na WZA. Po tej transakcji BRE Bank SA posiadał 100% akcji Towarzystwa. 6 listopada 2002 roku zarejestrowano emisję akcji serii „K” o wartości 1,5 mln PLN, którą w całości objął BRE Bank SA. 18 grudnia 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych podjęła decyzję w sprawie zmiany terminu likwidacji Otwartego Funduszu Emerytalnego {ego} z 31 stycznia 2003 roku na 12 stycznia 2003 roku. 31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 83,76181 mln PLN. BRE Bank SA posiadał 100% akcji i głosów na WZA Towarzystwa. Towarzystwo wygenerowało w roku 2002 stratę netto w wysokości ponad 29,6 mln PLN.

12 stycznia 2003 roku zakończyła się likwidacja Otwartego Funduszu Emerytalnego {ego}. 23 stycznia 2003 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych umorzyła postępowanie w sprawie zezwolenia na nabycie przez Commerzbank AG od BRE Banku SA akcji Towarzystwa. 13 maja 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Towarzystwa o kwotę 1,4 mln PLN w drodze emisji 140.000 akcji zwykłych serii „L”. Wszystkie akcje nowej emisji objął BRE Bank SA. 31 grudnia 2003 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 85,16181 mln PLN. Towarzystwo wypracowało w roku 2003 zysk netto w wysokości około 17,8 mln PLN.

Powszechne Towarzystwo Emerytalne BIG Banku GDAŃSKIEGO SA www.ego.pl powstało w roku 1998. Założycielski akt notarialny Spółki spisany został 30 lipca 1998 roku. Założyciele zło-

żyli wniosek do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi o wyrażenie zgody na utworzenie Towarzystwa w dniu 4 sierpnia 1998 roku. Zezwolenie na utworzenie Towarzystwa Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał w dniu 27 października 1998 roku. 16 listopada 1998 roku Towarzystwo zostało wpisane do rejestru handlowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 55039. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 16,8 mln PLN i dzielił się na 16.800 akcji imiennych o wartości nominalnej 1.000,0 PLN każda. Założycielami Towarzystwa byli: BIG Bank Gdański SA oraz holenderska firma EUREKO BV z Amsterdamu. BIG Bank Gdański SA objął 55% kapitału zakładowego, a jego holenderski partner pozostałe 45%. Pierwszym Prezesem Zarządu został Piotr Włodzimierz Kowalczewski. 24 maja 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000014589.

Centrala Towarzystwa miała siedzibę w Warszawie; początkowo przy Alei Jana Pawła II 15, a ostatnio przy Alei Jana Pawła II 12. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Bogusław Kott, zaś ostatnim Prezesem Zarządu – Mariusz Jacek Dąbkowski. WZA w dniu 25 listopada 1998 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „B” o wartości 103,2 mln PLN. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie otwartego funduszu emerytalnego do Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi Towarzystwo złożyło dnia 27 listopada 1998 roku.

WZA w dniu 13 stycznia 1999 roku zadecydowało o podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 103,2 mln PLN oraz o zmianie siedziby Towarzystwa na adres Aleja Jana Pawła II 12 w Warszawie. W dniu 29 stycznia 1999 roku Towarzystwo uzyskało zezwolenie Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi na utworzenie Otwartego Funduszu Emerytalnego {ego}. 1 lutego 1999 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” oraz zmianę siedziby Towarzystwa. 8 lutego 1999 roku Fundusz został wpisany do rejestru funduszy emerytalnych, prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny i Rejestrowy pod numerem Rfe 8. Depozytariuszem Funduszu został Bank Polska Kasa Opieki SA. Funkcję

agenta transferowego pełniła spółka BESTA Sp. z o.o. . Fundusz rozpoczął działalność w dniu 1 marca 1999 roku. Pierwsza wycena aktywów Funduszu miała miejsce 21 maja 1999 roku. WZA w dniu 14 września 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 5,0 mln PLN. WZA w dniu 15 grudnia 1999 roku podjęło decyzję o emisji akcji serii „D” o wartości 5,0 mln PLN. Emisje serii „C” i „D” nie zostały zarejestrowane do końca roku 1999. 31 grudnia 1999 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 120,0 mln PLN. Struktura akcjonariatu Towarzystwa nie zmieniła się i na 31 grudnia 1999 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
BIG Bank Gdański SA	55,00%	55,00%
EUREKO BV	45,00%	45,00%
RAZEM	100,0%	100,0%

Towarzystwo wygenerowało w roku 1999 stratę netto w wysokości ponad 170,4 mln PLN.

11 stycznia 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”, a 22 lutego 2000 roku emisję akcji serii „D”. W roku 2000 BIG Bank Gdański SA odkupił od EUREKO BV cały 45% pakiet akcji Towarzystwa. 28 lipca 2000 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału akcyjnego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „E” o wartości 0,1 mln PLN. WZA w dniu 10 października 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 0,1 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 7 grudnia 2000 roku. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 130,2 mln PLN. 100% akcji posiadał BIG Bank Gdański SA. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę netto w wysokości ponad 36,6 mln PLN.

19 kwietnia 2001 roku BIG Bank Gdański SA zawarł z BRE Bankiem SA warunkową umowę połączenia pomiędzy Towarzystwem a Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym „Skarbiec–Emerytura” SA. Przejmującym miało być Powszechne Towarzystwo Emerytalne „Skarbiec – Emerytura” SA. Po realizacji połączenia udział BIG Banku Gdańskiego SA w kapitale Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „Skarbiec–Emerytura” SA miał wynieść 38,61%, a BRE Ban-

ku SA – 61-39%. Jednocześnie strony zobowiązały się do zawarcia w przyszłości umowy sprzedaży wszystkich posiadanych przez BIG Bank Gdański SA akcji Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego „Skarbiec-Emerytura” SA BRE Bankowi SA. 24 maja 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000014589. 4 lipca 2001 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Towarzystwa do wysokości 130,3 mln PLN w drodze emisji akcji serii „G” o wartości 0,1 mln PLN. W grudniu 2001 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Towarzystwa w drodze emisji akcji serii „H” o wartości 0,1 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 130,4 mln PLN. 100% akcji posiadał BIG Bank Gdański SA. Towarzystwo wygenerowało w roku 2001 stratę netto w wysokości ponad 22,1 mln PLN.

W roku 2002 zarejestrowano emisję akcji serii „I” o wartości 0,1 mln PLN. 15 stycznia 2002 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydał decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym „SKARBIEC-Emerytura” SA. 1 marca 2002 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi, po wcześniejszym odwołaniu zainteresowanych stron, podjął decyzję, utrzymującą w mocy decyzję z 15 stycznia 2002 roku o umorzeniu postępowania w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym „SKARBIEC-Emerytura” SA. 21 maja 2002 roku BIG Bank Gdański SA zawarł umowy z BRE Bankiem SA, dotyczące połączenia pomiędzy Towarzystwem i Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Po zamierzonym połączeniu udział BIG Banku Gdańskiego SA w kapitale zakładowym Towarzystwa miał wynieść 38,61%, a BRE Banku SA – 61,39%. 29 maja 2002 roku Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych wydała zgodę na połączenie Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA, poprzez przeniesienie całego majątku Towarzystwa na Powszechne Towarzystwo Emerytalne „SKARBIEC-Emerytura” SA w zamian za jego akcje. Datę rozpoczęcia likwidacji Otwartego Funduszu Emerytalnego {ego} wy-

znaczono na 7 sierpnia 2002 roku, natomiast jej zakończenie na 31 stycznia 2003 roku. 7 sierpnia 2002 roku sąd podjął decyzję w sprawie połączenia Towarzystwa z Powszechnym Towarzystwem Emerytalnym Skarbiec-Emerytura SA. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie całego majątku Towarzystwa, jako spółki przejmowanej, na Powszechne Towarzystwo Emerytalne Skarbiec-Emerytura SA – spółkę przejmującą – w zamian za 3.176.181 akcji imiennych o wartości nominalnej 10 zł każda w podwyższonym kapitale zakładowym Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego Skarbiec-Emerytura SA. Było to równoznaczne z wykreśleniem Towarzystwa z rejestru sądowego. W chwili połączenia kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 130,5 mln PLN.

16. 23. Przejęcie SKK KREDYT SA

Data: 7 listopada 2002

Najeżdźca: „ŻAGIEL” SA

Ofiara: SKK KREDYT SA

„Żagiel” SA powstała w roku 1995 jako „ŻAGIEL” Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 11 lipca 1995 roku. 3 listopada 1995 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Lublinie pod numerem RHB 3592. Kapitał założycielski wyniósł 0,005 mln PLN i dzielił się na 100 udziałów o wartości nominalnej 50,00 PLN każdy. Pierwszym Prezesem Zarządu został Leszek Podkański. 3 stycznia 2000 roku zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną pod nazwą „ŻAGIEL” SA. Kapitał zakładowy wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 2.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Leszek Podkański. 31 maja 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016161.

Centrala Spółki ma siedzibę w Lublinie przy ulicy 1-go Maja 25. Prezesem Zarządu jest Michał Oziębło.

3 listopada 1995 roku zarejestrowano oddziały Spółki w Warszawie i Szczecinie.

4 października 1999 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,095 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 29 listopada 1999 roku postanowiło o przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną. Na koniec roku 1999 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,1 mln PLN. W roku 1999 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości około 9,8 mln PLN.

3 stycznia 2000 roku zarejestrowano przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną pod nazwą „ŻAGIEL” SA. Kapitał zakładowy wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 2.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. WZA w dniu 10 marca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,6 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 26 maja 2000 roku. WZA w dniu 8 sierpnia 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 0,15 mln PLN. Także 8 sierpnia 2000 roku Kredyt Bank SA objął pakiet udziałów w Spółce. 29 sierpnia 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. 31 grudnia 2000 roku kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,175 mln PLN. Na koniec roku 2000 największymi akcjonariuszami Spółki byli CRH Holding SA i Kredyt Bank SA, który posiadał 26,0% kapitału Spółki. W roku 2000 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości ponad 13,6 mln PLN.

31 maja 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016161. 26 listopada 2001 roku Kredyt Bank SA podpisał przedwstępną umowę nabycia od CRH Holding SA i dwóch osób fizycznych pakietu 50,69% akcji Spółki.

22 stycznia 2002 roku umowa o nabyciu akcji Spółki przez Kredyt Bank SA została zrealizowana. Po tej transakcji Kredyt Bank SA posiadał 76,69% kapitału zakładowego Spółki. 7 czerwca 2002 roku Spółka nabyła pakiet 99,9% akcji spółki SKK Kredyt SA oraz pakiet 54,91% akcji spółki BFI Serwis Sp. z o.o. . 26 czerwca 2002 roku Kredyt Bank SA nabył pakiet 23,3% akcji Spółki. Po tej transakcji Kredyt Bank SA posiadał pakiet 99,99% akcji Spółki. 7 listopada 2002 roku Sąd Rejonowy w Lublinie zarejestrował połączenie Spółki Żagiel SA z siedzibą w Lublinie i Spółki SKK-KREDYT SA z siedzibą we Wrocławiu. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie majątku Spółki SKK-KREDYT SA na Spółkę Żagiel SA. Z uwagi na to, że Spółka Żagiel SA posiadała 100% akcji Spół-

ki SKK-Kredyt SA, kapitał zakładowy Spółki Żagiel SA nie uległ zmianie. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,5 mln PLN. Na koniec roku 2002 Kredyt Bank SA posiadał 99,99 % akcji w kapitale i w głosach na WZA Spółki. W roku 2002 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 12,6 mln PLN. 18 marca 2003 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o kwotę 23,46405 mln PLN w drodze emisji 469.281 akcji na okaziciela o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Wszystkie wyemitowane akcje zostały objęte przez Kredyt Bank SA. Po zarejestrowaniu kapitał zakładowy Spółki wynosił 23,96405 mln PLN i dzielił się na 479.281 akcji. Kredyt Bank SA posiadał 99,99% udziału w kapitale i głosach na WZA Spółki.

SKK KREDYT SA powstało w roku 1996 roku jako Bankowy Dom Prawny SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 21 listopada 1996 roku. 27 listopada 1996 roku Spółka została wpisana do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy. Kapitał założycielski wyniósł 0,1 mln PLN i dzielił się na 1.000 akcji imiennych o wartości 100,00 PLN każda. Pierwszym Prezesem Zarządu został Mariusz Janusz Winiarczyk. 3 września 1999 roku Spółka została wpisana do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu pod numerem RHB 8896. 11 stycznia 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000077420.

Centrala Spółki miała siedzibę najpierw w Warszawie; początkowo przy ulicy Kruczej 16/22, następnie przy ulicy Kasprzaka 2/8, a później we Wrocławiu – początkowo przy ulicy Żmigrodzkiej 244, a ostatnio przy ulicy Świdnickiej 40. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Dariusz Wilczewski. Ostatnim Prezesem Zarządu był Wiesław Majewski.

Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,1 mln PLN. 51,0% akcji posiadał Kredyt Bank SA.

Spółka rozpoczęła działalność 1 stycznia 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,1 mln PLN. 51,0% akcji posiadał Kredyt Bank PBI SA. W roku 1997 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości około 0,02 mln PLN.

Na początku roku 1998 Kredyt Bank PBI SA sprzedał posiadany pakiet akcji spółce Bankowy Dom Consultingowy Sp. z o.o. . WZA w dniu 26 maja 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na ADVIS SA. Zmianę nazwy Spółki zarejestrowano 17 czerwca 1998 roku. Na koniec roku 1998 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,1 mln PLN. 51,0% akcji posiadał Kredyt Bank PBI SA.

WZA w dniu 30 czerwca 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Spółki w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 6,5 mln PLN, zmianie nazwy na SKK-KREDYT SA oraz o zmianie siedziby na ulicę Żmigrodzką 244 we Wrocławiu. 30 lipca 1999 roku pakiet 49,0% akcji Spółki został przejęty przez Kredyt Bank SA. 3 września 1999 roku Spółka została wpisana do rejestru prowadzonego przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu pod numerem RHB 8896. Tego samego dnia zarejestrowano emisję akcji serii „B” oraz zmiany, dotyczące nazwy i siedziby Spółki. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Spółki wynosił 6,6 mln PLN. 100% akcji posiadał Kredyt Bank SA. W roku 1999 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 8,2 mln PLN.

WZA w dniu 24 stycznia 2000 roku postanowiło o zmianie siedziby Spółki na ulicę Świdnicką 40 we Wrocławiu. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 6,6 mln PLN. 100% akcji posiadał Kredyt Bank SA. W roku 2000 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości ponad 1,0 mln PLN.

14 maja 2001 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Spółki w drodze emisji akcji serii „C” o wartości 2,5 mln PLN. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 9,1 mln PLN. Na koniec roku 2001 Kredyt Bank SA posiadał 100% akcji Spółki.

7 stycznia 2002 roku Kredyt Bank SA sprzedał cały posiadany pakiet akcji Spółki. 11 stycznia 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000077420. 7 czerwca 2002 roku Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Żagiel” SA nabyło pakiet 99,9% akcji Spółki. **7 listopada 2002** roku Sąd Rejonowy w Lublinie zarejestrował połączenie Spółki ŻAGIEL SA z siedzibą w Lublinie i Spółki SKK-KREDYT SA z siedzibą we Wrocławiu. Połączenie zostało dokonane poprzez przeniesienie

majątku Spółki SKK-KREDYT SA na Spółkę Żagiel SA. Z uwagi na to, że Spółka Żagiel SA posiadała 100% akcji Spółki SKK-Kredyt SA, kapitał zakładowy Spółki Żagiel SA nie uległ zmianie, a Spółka SKK-Kredyt SA została wykreślona z rejestru sądowego.

16. 24. Przejęcie Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA

Data: 22 listopada 2002

Najeżdźca: Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Compensa SA

Ofiara: Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA

Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Compensa SA www.compensazycie.com.pl powstało w roku 1997 jako Towarzystwo Ubezpieczeniowe Compensa Życie SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 10 września 1997 roku. 30 września 1997 roku Towarzystwo uzyskało zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności w zakresie ubezpieczeń na życie. 5 listopada 1997 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 51982. Kapitał założycielski wyniósł 13,0 mln PLN i dzielił się na 130.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Hamburg-Mannheimer Versicherungs – AG był akcjonariuszem-założycielem o znaczeniu strategicznym dla Towarzystwa. Pierwszym Prezesem Zarządu został Krzysztof Stefan Lutostański. 12 września 2001 roku Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000043309.

Centrala Towarzystwa mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Łuckiej 13, następnie przy ulicy Towarowej 28, a ostatnio przy ulicy Łuckiej 7/9. Prezesem Zarządu jest Ireneusz Arczewski.

Pierwszą polisę Towarzystwo sprzedało 1 grudnia 1997 roku. Kapitał akcyjny na koniec roku 1997 wynosił 13,0 mln PLN.

26 lutego 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Towarzystwa na ulicę Towarową 28 w Warszawie. Na koniec roku 1998 Towarzystwo posiadało 4,45% akcji założycielskich Powszech-

nego Towarzystwa Emerytalnego H-M-C SA. W roku 1998 kapitał akcyjny Towarzystwa nie uległ zmianie. W roku 1998 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 0,2 mln PLN.

WZA w dniu 1 czerwca 1999 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 12,35 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 14 września 1999 roku. Akcje nowej emisji objął w całości Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH. We wrześniu 1999 roku „MOSTOSTAL-EXPORT” SA sprzedał 20.000 akcji Towarzystwa na rzecz Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 25,35 mln PLN. Na koniec roku 1999 wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	56,61 %	56,61 %
TU COMPENSA SA	43,39 %	43,39 %
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 5,7 mln PLN.

WZA w dniu 24 listopada 2000 roku podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „C” o wartości 5,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2000. Na koniec roku 2000 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 25,35 mln PLN. Nie uległa zmianie struktura akcjonariatu. W roku 2000 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 11,1 mln PLN.

1 lutego 2001 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Całość emisji objął Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG. Po rejestracji emisji serii „C” wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	63,76 %	63,76 %
TU COMPENSA SA	36,24 %	36,24 %
RAZEM	100,0%	100,0%

14 lutego 2001 roku WZA Towarzystwa podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego w drodze emisji akcji serii „D” o wartości 6,0 mln PLN. 6 czerwca 2001 roku Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA sprzedało cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa. Nabywcą był Hamburg-Mannheimer Versicherungs-AG, który po tej transakcji posiadał 100% akcji Towarzystwa. 11 lipca 2001 roku poinformowano o warunkowym nabyciu pakietów po 50,00% akcji Towarzystwa przez austriacki Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz niemiecki HUK-Coburg Holding GmbH. 5 września 2001 roku Komisja Europejska wyraziła zgodę na nabycie akcji Towarzystwa przez Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz HUK-Coburg Holding GmbH. 12 września 2001 roku Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000043309. 13 września 2001 roku umowa z dnia 11 lipca 2001 roku została zrealizowana. W roku 2001 zarejestrowano także kolejną emisję akcji Towarzystwa serii „E” o wartości 5,0 mln PLN. 17 grudnia 2001 roku Rada Nadzorcza Towarzystwa zadecydowała o połączeniu z Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie VIENNA LIFE SA. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 36,35 mln PLN. Na koniec roku 2001 wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	50,0 %	50,0 %
HUK-Coburg Holding GmbH	50,0 %	50,0 %
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 2001 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 26,8 mln PLN.

11 czerwca 2002 roku potwierdzono informację o połączeniu Towarzystwa z Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie VIENNA LIFE SA, określając przewidywaną datę połączenia na koniec roku 2002. Instytucją przejmującą miało być Towarzystwo. 22 listopada 2002 roku zarejestrowano połączenie pomiędzy Towarzystwem a Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie VIENNA LIFE SA oraz zmianę

nazwy Towarzystwa na **Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Compensa SA**. Kapitał zakładowy wynosił 112,0 mln PLN. Po połączeniu Wiener Staedtische kontrolowało 75 %, a HUK Coburg 25% udziałów w spółce. WZA w dniu 16 grudnia 2002 podjęło decyzję o podwyższeniu kapitału zakładowego Towarzystwa o kwotę 30,0 mln PLN. Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2002 wynosił 36,35 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2002 stratę netto w wysokości 29,0 mln PLN.

Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2003 wynosił 136,18 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2003 stratę netto w wysokości 26,62 mln PLN.

Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Vienna Life SA www.viennalife.pl powstało w roku 2000. Notarialny akt założycielski został sporządzony 28 kwietnia 2000 roku. 31 maja 2000 roku Towarzystwo otrzymało zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń życiowych. 21 sierpnia 2000 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy pod numerem RHB 61703. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 20,0 mln PLN. 98% kapitału założycielskiego objęła austriacka firma ubezpieczeniowa Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG. Pierwszym Prezesem Zarządu został Kurt Ebner. 1 października 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000049312.

Centrala Towarzystwa miała siedzibę w Warszawie przy ulicy Emilii Plater 53. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Siegfried Sellitsch. Prezesem Zarządu zaś Katarzyna Poremba. Działalność gospodarczą Towarzystwo rozpoczęło 1 sierpnia 2000 roku. Pierwszą polisę Towarzystwo sprzedało 21 listopada 2000 roku. 31 grudnia 2000 roku kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 20,0 mln PLN. Na koniec roku 2000 skład akcjonariatu Towarzystwa był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	98,00%
HEROS Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji SA	1,00%
LVP Holding GmbH	1,00%
RAZEM	100,0%

W roku 2000 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 0,3 mln PLN. Towarzystwo nie wypłacało dywidendy za rok 2000.

1 października 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000049312. WZA w dniu 30 maja 2001 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego w drodze emisji akcji serii „B” o wartości 9,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 2001. W roku 2001 HEROS Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji SA sprzedało Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadany pakiet akcji Towarzystwa. Po tej transakcji Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadał 99,0% akcji Towarzystwa. 17 grudnia 2001 roku Rada Nadzorcza Towarzystwa zdecydowała o połączeniu z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „Compensa-Życie” SA. Na koniec roku 2001 zarejestrowany kapitał zakładowy Towarzystwa nadal wynosił 20,0 mln PLN. Na koniec roku 2001 skład akcjonariatu Towarzystwa był następujący:

Właściciel	Udział w kapitale
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	99,00%
LVP Holding GmbH	1,00%
RAZEM	100,0%

W roku 2001 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 9,5 mln PLN.

15 stycznia 2002 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 11 czerwca 2002 roku potwierdzono informację o połączeniu Towarzystwa z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „Compensa-Życie” SA, określając przewidywaną datę połączenia na koniec roku 2002. Instytucją przejmującą miało być Towarzystwo Ubezpieczeniowe

„Compensa-Życie” SA. 22 listopada 2002 roku zarejestrowano połączenie pomiędzy Towarzystwem a Towarzystwem Ubezpieceniowym „Compensa-Życie” SA, które jednocześnie zmieniło nazwę na Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Compensa SA. Było to równoznaczne z wykreśleniem Towarzystwa z rejestru sądowego.

16. 25. Przejęcie INVESCO Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych SA

Data: 26 listopada 2002

Najeżdźca: SKARBIEC – Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

Ofiara: *INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA*

SKARBIEC – Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA www.skarbiec.com.pl powstało w roku 1997 jako SKARBIEC Towarzystwo Funduszy Powierniczych SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 10 kwietnia 1997 roku. 17 lipca 1997 roku Towarzystwo uzyskało decyzją Komisji Papierów Wartościowych zgodę na zarządzanie funduszami powierniczymi. 12 sierpnia 1997 roku Towarzystwo zarejestrowane zostało w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 51100. Zakładowy kapitał akcyjny Towarzystwa wyniósł 33,3 mln PLN i dzielił się na 3.330.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 10,00 PLN każda. Przed rejestracją do Spółki wniesiono 50% kapitału zakładowego. BRE Bank SA objął 60%, a Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft mbH (ADIG) z Niemiec – pozostałe 40% akcji. W skład pierwszego zarządu weszli Zenon Słomski i Marcus Nagel. 13 listopada 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000060640.

Centrala Towarzystwa mieści się w Warszawie; początkowo przy ulicy Bartyckiej 22a, a ostatnio przy ulicy Bartyckiej 22. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Wojciech Kostrzewa. Prezesem Zarządu jest Andrzej Dorosz.

Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych z dnia 17 lipca 1997 roku od 9 października 1997 Towarzystwo uruchomiło 3 fundusze zróżnicowane pod względem typu ryzyka inwestycyjnego:

- Fundusz Powierniczy Akcji – SKARBIEC AKCJA,
- Fundusz Powierniczy Rynku Pieniężnego – SKARBIEC KASA,
- Fundusz Powierniczy Zrównoważony – SKARBIEC WAGA.

Depozytariuszem Towarzystwa zostały CITIBANK (Poland) SA, Bank Handlowy w Warszawie SA oraz Powszechny Bank Kredytowy SA. Agentem transferowym zaś CA IB Financial Advisers SA oraz BRE Agent Transferowy Sp. z o.o. . 8 października 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Towarzystwa na ulicę Bartocką 22 w Warszawie. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 33,3 mln PLN.

WZA w dniu 28 kwietnia 1998 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na **SKARBIEC – Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA**. 18 maja 1998 roku zarejestrowano zmianę nazwy Towarzystwa. 24 czerwca 1998 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału zakładowego. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 5 listopada 1998 roku 28 grudnia 1998 roku został zarejestrowany pod numerem RFj 5 następny fundusz, a mianowicie Skarbiec-Program Prywatyzacji Plus Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty⁷⁰. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 33,3 mln PLN i był w całości opłacony.

4 stycznia 1999 roku zaczął funkcjonować Skarbiec-Program Prywatyzacji Plus Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty. 19 lutego 1999 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd zezwoliła na przekształcenie zarządzanych przez Towarzystwo funduszy powierniczych:

- SKARBIEC – Kasa Fundusz Powierniczy Rynku Pieniężnego,
- SKARBIEC – Waga Fundusz Powierniczy Zrównoważony,
- SKARBIEC – Akcja Fundusz Powierniczy Akcji

⁷⁰ W roku 2000 Fundusz zmienił nazwę na Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty Skarbiec NET.

w fundusze inwestycyjne otwarte. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 19 lutego 1999 roku 6 kwietnia 1999 roku został zarejestrowany pod numerem RFj 10 następny fundusz, a mianowicie **Skarbiec-Obligacja Otwarty Fundusz Inwestycyjny Instrumentów Dłużnych**, który zaczął funkcjonowanie od dnia 15 kwietnia 1999 roku. Ponadto w roku 1999 zaczęły funkcjonować dwa następne fundusze, którymi zarządza Towarzystwo, tj.:

- **Skarbiec III Filar Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty** powstał na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 16 kwietnia 1999 roku, zarejestrowany 7 lipca 1999 roku pod numerem RFj 20, dystrybuowany od 22 lipca 1999 roku; Fundusz stworzony został dla potrzeb reformy emerytalnej, który jako pierwszy uzyskał zgodę Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi jako pracowniczy program emerytalny;
- **Sezam I Zamknięty Fundusz Inwestycyjny**⁷¹ powstał na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 9 sierpnia 1999 roku, zarejestrowany 22 września 1999 roku pod numerem RFj 36, dystrybuowany od 1 października 1999 roku; Fundusz działający w sposób zbliżony do venture capital.

29 września 1999 roku pozostałe fundusze przekształcone zostały z funduszy powierniczych w fundusze inwestycyjne, przyjmując odpowiednio nazwy:

- Fundusz Powierniczy Akcji – Skarbiec Akcja nazwę **SKARBIEC – Akcja Otwarty Fundusz Inwestycyjny Akcji**, zarejestrowany pod numerem RFj 37,
 - Fundusz Powierniczy Rynku Pieniężnego – Skarbiec Kasa nazwę **SKARBIEC – Kasa Otwarty Fundusz Inwestycyjny Rynku Pieniężnego**, zarejestrowany pod numerem RFj 38,
- zaś 12 października 1999 roku Fundusz Powierniczy Zrównoważony – Skarbiec Waga zmienił nazwę na **SKARBIEC – Waga Otwar-**

⁷¹ W likwidacji.

ty Zrównoważony Fundusz Inwestycyjny i został zarejestrowany pod numerem RFj 43. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 21 grudnia 1999 roku powstał **Skarbiec Gwarancja 2002 Zamknięty Fundusz Inwestycyjny**. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 33,3 mln PLN.

10 kwietnia 2000 roku został zarejestrowany w rejestrze funduszy inwestycyjnych pod numerem RFj 62 **Skarbiec Gwarancja 2002 Zamknięty Fundusz Inwestycyjny**. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 21 czerwca 2000 roku Towarzystwo rozpoczęło dystrybucję jednostek Skarbiec – KASA2 Specjalistyczny Otwarty Fundusz Inwestycyjny⁷². WZA w dniu 6 lipca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 33,3 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 września 2000 roku. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 66,6 mln PLN. **BRE Bank SA** posiadał 60% kapitału, a Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft mbH pozostałe 40%.

Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 3 stycznia 2001 roku został zarejestrowany w rejestrze funduszy inwestycyjnych pod numerem RFj 86 w dniu 19 lutego 2001 roku **„Skarbiec – Dolarowa Obligacja” Otwarty Fundusz Inwestycyjny Zagranicznych Instrumentów Dłużnych**. Dystrybucję tego funduszu Towarzystwo rozpoczęło od 26 lutego 2001 roku. 16 lipca 2001 roku Towarzystwo podpisało umowę o współpracy z Generali Życie Towarzystwem Ubezpieczeń SA przy tworzeniu i sprzedaży produktów ubezpieczeniowych na życie. 7 sierpnia 2001 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na utworzenie **SEZAM Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego**, który został zarejestrowany w rejestrze funduszy inwestycyjnych pod numerem RFj 98 w dniu 17 września 2001 roku. Fundusz ten zaczął być dystrybuowany od 27 września 2001 roku. 13 listopada 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000060640. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Warto-

⁷² Na czas określony do 16 listopada 2001 roku.

ściowych i Giełd z dnia 18 grudnia 2001 roku Towarzystwo zaoferowało certyfikaty kolejnego zamkniętego funduszu **Skarbiec – Nieruchomości I Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty**. Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2001 wynosił 66,6 mln PLN. BRE Bank SA posiadał 51,0% kapitału, a ADIG Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft mbH pozostałe 49,0%.

26 marca 2002 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na utworzenie **SKARBIEC-KASA Plus Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego**. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 16 kwietnia 2002 roku Towarzystwo zaoferowało certyfikaty zamkniętego funduszu **Skarbiec-Obligacja Plus Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty**. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 14 maja 2002 roku Towarzystwo zaoferowało certyfikaty kolejnego zamkniętego funduszu **SEZAM II Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty**. 18 czerwca 2002 roku BRE Bank SA zawarł ze Skarbiec Asset Management Holding SA warunkową umowę sprzedaży pakietu 51% akcji Towarzystwa. 25 czerwca 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała zezwolenie na realizację tej transakcji, a 28 czerwca 2002 roku umowa ta została zrealizowana. 4 lipca 2002 roku Fundusz Skarbiec-Obligacja Plus został zarejestrowany w sądzie. 1 sierpnia 2002 roku Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Sezam II został zarejestrowany w sądzie. 2 sierpnia 2002 roku spółka Skarbiec Asset Management Holding SA nabyła od Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft (ADIG) z siedzibą w Haar koło Monachium pakiet akcji Towarzystwa, stanowiący 49% kapitału zakładowego. Po tej transakcji Skarbiec Asset Management Holding SA posiadał pakiet 100% akcji Towarzystwa. Na podstawie decyzji Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z 26 listopada 2002 roku Towarzystwo przejęło od INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA zarządzanie INVESCO Funduszem Inwestycyjnym Otwartym Dłużnych Papierów Wartościowych oraz INVESCO Funduszem Inwestycyjnym Otwartym Zagranicznych Dłużnych Papierów Wartościowych. Na podstawie

tej samej decyzji zmieniono nazwy funduszy – INVESCO Funduszu Inwestycyjnego Otwartego Dłużnych Papierów Wartościowych na **SEZAM III Fundusz Inwestycyjny Otwarty Dłużnych Papierów Wartościowych** oraz INVESCO Funduszu Inwestycyjnego Otwartego Zagranicznych Dłużnych Papierów Wartościowych na **Skarbiec Fundusz Inwestycyjny Otwarty Zagranicznych Dłużnych Papierów Wartościowych**. Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2002 wynosił 66,6 mln PLN. BRE Bank SA posiadał 51,0% kapitału, a ADIG Allgemeine Deutsche Investment-Gesellschaft mbH pozostałe 49,0%.

25 marca 2003 roku Towarzystwo uzyskało zgodę Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na utworzenie **Sezam IV Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego** oraz na zmianę nazwy funduszu Skarbiec Zagranicznych Instrumentów Dłużnych na **SKARBIEC-EURO OBLIGACJA**.

INVESCO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA www.invesco.pl powstało w roku 2000. Założycielski akt notarialny został sporządzony 19 stycznia 2000 roku. 31 marca 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wydała decyzję, zezwalającą na utworzenie Towarzystwa. 9 maja 2000 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 60338. Założycielski kapitał akcyjny wyniósł 3,0 mln PLN i dzielił się na 30.000 akcji imiennych serii „A” o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. 100% akcji założycielskich objęła spółka **INVESCO Polska Sp. z o.o.** . Pierwszym Prezesem Zarządu został Frederick Focke Mischler. 28 sierpnia 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w KRS pod numerem 0000033745. Centrala Towarzystwa mieściła się w Warszawie; początkowo przy Skwerze Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, a ostatnio przy ulicy Domaniewskiej 41.

WZA w dniu 14 lipca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 4,0853 mln PLN. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 14 lipca 2000 roku, po rejestracji w dniu 17 sierpnia 2000 roku w rejestrze funduszy inwestycyjnych pod numerem RFj 73, Towarzystwo rozpoczęło zarzą-

dzanie **Invesco Zrównoważonym Funduszem Inwestycyjnym Otwartym**. Depozytariuszem Towarzystwa został Bank Citibank (Poland) SA oraz Bank Przemysłowo-Handlowy SA, zaś agentem transferowym – spółka Pekao Financial Services Sp. z o.o. . 10 października 2000 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. Na podstawie zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z dnia 15 listopada 2000 roku Towarzystwo przejęło zarządzanie trzema innymi funduszami inwestycyjnymi:

- Forum Pierwszy Zachodni Fundusz Inwestycyjny – OLIMP⁷³,
- Otwarty Fundusz Inwestycyjny Bezpiecznych Papierów Wartościowych – Forum SFINKS⁷⁴,
- Otwarty Fundusz Inwestycyjny Akcji – Forum DRAGON⁷⁵.

Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 7,0853 mln PLN. Jedynym akcjonariuszem była **INVESCO Polska Sp. z o.o. .**

17 stycznia 2001 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd wyraziła zgodę na zmianę nazw Otwartego Funduszu Inwestycyjnego Akcji FORUM – DRAGON na „**INVESCO Akcyjny Fundusz Inwestycyjny Otwarty**” oraz Otwartego Funduszu Inwestycyjnego Bezpiecznych Papierów Dłużnych FORUM – SFINKS na „**INVESCO Fundusz Inwestycyjny Otwarty Dłużnych Papierów Wartościowych**”. 28 sierpnia 2001 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w KRS pod numerem 0000033745. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 16,0853 mln PLN. 100% kapitału zakładowego było w posiadaniu **INVESCO Polska Sp. z o.o. .**

1 sierpnia 2002 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 7,0853 mln PLN. Na podstawie decyzji Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z **26 listopada 2002** roku Skarbiec Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA przejęło od Towarzystwa zarządzanie **INVESCO Funduszem Inwestycyjnym Otwartym Dłużnych Pa-**

⁷³ Później działający pod nazwą INVESCO Fundusz Inwestycyjny Otwarty Zagranicznych Dłużnych Papierów Wartościowych.

⁷⁴ Później działający pod nazwą INVESCO Fundusz Inwestycyjny Otwarty Dłużnych Papierów Wartościowych.

⁷⁵ Później działający pod nazwą INVESCO Akcyjny Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

pierów Wartościowych oraz INVESCO Funduszem Inwestycyjnym Otwartym Zagranicznych Dłużnych Papierów Wartościowych.

3 lutego 2003 roku wygasło zezwolenie na prowadzenie przez Towarzystwo działalności.

16. 26. Przejęcie EFL Sp. z o.o.

Data: 13 grudnia 2002

Najeźdźca: EFL Service SA

Ofiara: Efi Sp. z o.o.

EFL Service SA www.mr.com.pl powstała w roku 1993 jako ROBOMATIC – SYSTEMY KOMPUTEROWE Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 20 października 1993 roku. 28 października 1993 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 4245. Kapitał założycielski wyniósł 0,005 mln PLN. Założycielski akt notarialny spółki akcyjnej został sporządzony 8 grudnia 1995 roku. Pierwszym Prezesem Zarządu został Mariusz Murzyński. 7 października 1996 roku Spółka została zarejestrowana pod nazwą MR Leasing Service SA w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 6525. Kapitał założycielski wyniósł 0,2 mln PLN i dzielił się na 4.000 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Kapitał założycielski został pokryty aportem w postaci 4.000 udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Pierwszym Prezesem Zarządu został Mariusz Murzyński. 12 lutego 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000089668.

Centrala mieści się we Wrocławiu; początkowo przy ulicy Powstańców Śląskich 166, później przy ulicy Mianowskiego 3, potem przy Alei Kasztanowej 2, następnie przy ulicy H. Kamieńskiego 57, a ostatnio przy Placu Orląt Lwowskich 1. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Leszek Czarnecki, a Prezesem Zarządu – Stanisław Wlazło.

Zgromadzenie Udziałowców w dniu 12 maja 1995 roku postanowiło o zmianie nazwy Spółki na MR Leasing Service Sp. z o.o.

oraz o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 0,195 mln PLN. Zmianę nazwy i podwyższenie kapitału zakładowego zarejestrowano 19 czerwca 1995 roku. 26 października 1995 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Mianowskiego 3 we Wrocławiu. Zgromadzenie Udziałowców w dniu 8 grudnia 1995 roku postanowiło o przekształceniu Spółki w spółkę akcyjną. Przekształcenia nie zarejestrowano do końca roku 1995. 31 grudnia 1995 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,2 mln PLN.

27 czerwca 1996 roku zarejestrowano II Oddział w Warszawie. 5 września 1996 roku zarejestrowano oddziały w Świebodzinie, Szczecinie, Poznaniu, Wałbrzychu, Katowicach i Świdnicy. 7 października 1996 roku Spółka została zarejestrowana pod nazwą MR Leasing Service SA w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 6525. Kapitał założycielski wyniósł 0,2 mln PLN. Także 7 października 1996 roku zarejestrowano oddziały w: I i II w Warszawie, w Świebodzinie, Szczecinie, Poznaniu, Wałbrzychu, Katowicach i Świdnicy. Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,2 mln PLN.

20 czerwca 1997 roku zarejestrowano Oddział w Strzegomiu. WZA w dniu 26 lipca 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,2082 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 15 września 1997 roku. Po objęciu akcji serii „B” kontrolny pakiet akcji Spółki przejęła spółka Europejski Fundusz Leasingowy SA. 23 września 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Warszawie. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,4082 mln PLN i dzielił się na 8.164 akcje o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

25 marca 1998 roku zarejestrowano oddziały w Bielsku-Białej i Opolu. 14 grudnia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Świdnicy. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił nadal 0,4082 mln PLN.

24 lutego 1999 roku zarejestrowano oddziały I i II w Poznaniu. 5 maja 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby II Oddziału w Poznaniu. W roku 1999 kapitał akcyjny Spółki nie uległ zmianie.

WZA w dniu 17 lipca 2000 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 6,0 mln PLN, zmianie nazwy Spółki na **EFL Service SA** oraz o zmianie siedziby na ulicę H. Kamieńskiego 57 we Wrocławiu. Zmiany te i emisja akcji serii „C” zostały zarejestrowane 9 sierpnia 2000 roku. 12 grudnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Spółki na ulicę Powstańców Śląskich 160 we Wrocławiu. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 6,4082 mln PLN i dzielił się na 128.164 akcje o wartości nominalnej 50,00 PLN każda.

12 lutego 2002 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000089668. Na koniec listopada 2002 roku Europejski Fundusz Leasingowy SA był jedynym udziałowcem Spółki. 13 grudnia 2002 roku zarejestrowano połączenie EFI sp. z o.o. z EFL Service SA. W związku z połączeniem kapitał zakładowy EFL Service SA został podwyższony o kwotę 12,1007 mln PLN poprzez emisję akcji serii „D”. Akcje serii „D” zostały objęte w całości przez Europejski Fundusz Leasingowy SA. Połączenie zostało dokonane metodą łączenia udziałów, tak iż za każdy 1 udział w EFI Sp. z o.o. o wartości nominalnej 100,00 PLN, Europejski Fundusz Leasingowy SA objął dwie akcje EFL Service SA o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Kapitał zakładowy EFL Service SA po podwyższeniu wynosił 18,5089 mln PLN. Łączna liczba akcji wszystkich emisji wynosiła 370.178. W związku z dokonanym połączeniem EFL Service SA przejęła cały majątek EFI Sp. z o.o., w tym 1.706.698 akcji Europejskiego Funduszu Leasingowego SA o wartości nominalnej 1 zł każda. Na każdą nabytą akcję przypadła 1 głos na WZA Europejskiego Funduszu Leasingowego SA, co łącznie dawało 3,82% ogółu głosów. 31 grudnia 2002 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 18,509 mln PLN. W roku 2002 Spółka wypracowała zysk netto w wysokości 4,32 mln PLN.

Efi Sp. z o.o. powstała w roku 1994 jako KUPIEC Sp. z o.o. . Założycielski akt notarialny został sporządzony 9 marca 1994 roku. 22 marca 1994 roku Spółka została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu pod numerem RHB 4576. Kapitał założycielski wyniósł 0,004 mln PLN. Pierwszym Prezesem Zarządu zo-

stał Leszek Czarnecki. 16 lipca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000027978. Centrala Spółki miała siedzibę we Wrocławiu; początkowo przy ulicy Purkyniego 1, a ostatnio przy ulicy H. Kamieńskiego 57. Ostatnim Prezesem Zarządu był Longin Kula.

Na koniec roku 1994 kapitał zakładowy Spółki wynosił 0,004 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 29 września 1995 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 3,863 mln PLN oraz o zmianie nazwy Spółki na Europejski Fundusz Inwestycyjny Sp. z o.o. . Zmiana nazwy oraz podwyższenie wysokości kapitału zakładowego zostało zarejestrowane w dniu 5 października 1995 roku. Do Spółki wniesiono aport o wartości 3,863 mln PLN. Na koniec roku 1995 kapitał zakładowy Spółki wynosił 3,867 mln PLN.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 14 lutego 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,1837 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 15 marca 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 1,0 mln PLN. 21 marca 1996 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału o kwotę 0,1837 mln PLN. 17 kwietnia 1996 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału o kwotę 1,0 mln PLN. Zgromadzenie udziałowców w dniu 16 maja 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,3225 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 28 października 1996 roku. Zgromadzenie udziałowców w dniu 17 grudnia 1996 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 0,9186 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 31 grudnia 1996 roku. Na koniec roku 1996 kapitał zakładowy Spółki wynosił 6,2918 mln PLN.

13 stycznia 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali Spółki na ulicę H. Kamieńskiego 57 we Wrocławiu. Zgromadzenie udziałowców w dniu 2 kwietnia 1997 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 3,0 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 14 kwietnia 1997 roku. Zgromadzenie udziałowców w dniu 15 czerwca 1997 roku postanowiło o

zmianie nazwy Spółki na Efi Sp. z o.o. . Zmiana nazwy została zarejestrowana w dniu 19 czerwca 1997 roku. Na koniec roku 1997 kapitał zakładowy Spółki wynosił 9,2918 mln PLN.

W roku 1998 nie było zmian wysokości kapitału zakładowego.

Zgromadzenie udziałowców w dniu 23 czerwca 1999 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki o kwotę 2,8089 mln PLN. Zmiana ta została zarejestrowana 30 września 1999 roku. Na koniec roku 1999 kapitał zakładowy Spółki wynosił 12,1007 mln PLN.

Według stanu na 4 grudnia 2000 roku Spółka posiadała pakiet 48,99% akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego EUROPA SA. Na koniec roku 2000 100% udziałów w Spółce posiadał Europejski Fundusz Leasingowy SA.

16 lipca 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000027978.

Na koniec listopada 2002 roku Europejski Fundusz Leasingowy SA był jedynym udziałowcem Spółki. **13 grudnia 2002** roku zarejestrowano połączenie EFI Sp. z o.o. oraz EFL Service SA. W związku z połączeniem kapitał zakładowy EFL Service SA został podwyższony o kwotę 12,1007 mln PLN poprzez emisję akcji serii „D”. Akcje serii „D” zostały objęte w całości przez EFL SA. Połączenie zostało dokonane metodą łączenia udziałów, tak iż za każdy 1 udział w Efi Sp. z o.o. o wartości nominalnej 100,00 PLN, EFL SA objął dwie akcje EFL Service SA o wartości nominalnej 50,00 PLN każda. Kapitał zakładowy EFL Service SA po podwyższeniu wynosił 18,5089 mln PLN. Łączna liczba akcji wszystkich emisji wyniosła 370.178. W związku z dokonaniem połączeniem EFL Service SA przejęła cały majątek EFI Sp. z o.o., w tym 1.706.698 akcji EFL SA o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. Na każdą nabytą akcję przypadał 1 głos na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy EFL Service SA, co łącznie daje 3,82% ogółu głosów. Spółka przestała istnieć.

16. 27. Przejęcie Banku Wschodniego SA

Data: 27 stycznia 2003

Najeźdźca: Bank SPOŁEM SA

Ofiara: Bank Wschodni SA

Euro Bank SA powstał na podstawie Decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 23 maja 1990 roku jako Bank SPOŁEM SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 18 października 1990 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce w dniu 3 grudnia 1990 roku. Bank został wpisany do rejestru sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 24427. Kapitał założycielski Banku wyniósł 0,9835 mln PLN i dzielił się na 1.967 akcji serii „A” o wartości nominalnej 500,00 PLN każda, z których 234 było akcjami imiennymi, a 1.733 – akcjami na okaziciela. Przed rejestracją opłacono 25% kapitału zakładowego. Bank powstał jako instytucja finansowa, wywodząca się ze środowiska spółdzielczości spożywców. Pierwszym Prezesem Zarządu został Witold Komorek. W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000025313.

Siedziba Centrali Banku mieściła się początkowo w Warszawie przy ulicy Grażyny 13/15, a obecnie mieści się we Wrocławiu przy ulicy Świętego Mikołaja 72. Prezesem Zarządu jest Witold Komorek.

Rozpoczęcie działalności operacyjnej miało miejsce 5 sierpnia 1991 roku. 17 października 1991 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału zakładowego. WZA w dniu 30 października 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii „B” o wartości 0,4 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1991. Na koniec tego roku zarejestrowany kapitał akcyjny wynosił 0,9835 mln PLN.

6 maja 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B”. 15 lipca 1992 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C” o wartości 0,165 mln PLN. 54 akcje serii „C” o wartości 0,027 mln PLN opłacono aportem. 10 listopada 1992 roku zarejestrowano oddziały w Toruniu, Zielonej Górze, Krakowie i Łodzi. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,5485 mln PLN i dzielił się na 2.767 akcji o wartości nominalnej 500,00 PLN.

WZA w dniu 31 maja 1993 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji z 500,00 PLN na 25,00 PLN. Zmiana wartości nominalnej akcji została zarejestrowana 30 czerwca 1993 roku. WZA w dniu 15 listopada 1993 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 3,0106 mln PLN oraz o emisji akcji serii „E” o 0,719875 mln PLN. Obydwie emisje zostały zarejestrowane 3 grudnia 1993 roku. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,278975 mln PLN.

WZA w dniu 19 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „F” o wartości 1,092975 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 8 czerwca 1995 roku. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Banku wynosił 6,37195 mln PLN.

WZA w dniu 23 maja 1996 roku postanowiło o emisji akcji serii „G” o wartości 0,3769 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 4 czerwca 1996 roku. Na koniec roku 1996 Kapitał akcyjny Banku wynosił 6,74885 mln PLN. Zysk netto wypracowany w roku 1996 wyniósł około 0,5 mln PLN.

W połowie roku 1997 Bank posiadał 0,60% Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA. W roku 1997 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Akcjonariuszami Banku na koniec roku 1997 było 449 podmiotów. Żaden z akcjonariuszy nie posiadał ponad 5% kapitału Banku. Dominujący był akcjonariat spółdzielczy, w rękach którego znajdowało się 85% głosów na WZA. Zysk netto, wypracowany w roku 1997, wyniósł około 0,7 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997.

WZA w dniu 2 czerwca 1998 roku postanowiło o zwiększeniu poziomu kapitału akcyjnego w drodze emisji akcji serii „H” o wartości 3,960325 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 18 sierpnia 1998 roku. Do grona akcjonariuszy Banku dołączył Bank Komunalny SA w Gdyni, który objął akcje nowej emisji. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Banku wynosił 10,709175 mln PLN. Skład akcjonariatu Banku według stanu na 31 grudnia 1998 roku przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Komunalny SA w Gdyni	35,02%	28,91%
Spółdzielnie spożywców „SPOŁEM”	52,76%	60,80%
Pozostali akcjonariusze	12,22%	10,29%
RAZEM	100,0%	100,0%

Zysk netto wypracowany w roku 1998 wyniósł ponad 1,6 mln PLN. Bank przeznaczył 1,3 mln PLN na dywidendy dla akcjonariuszy za rok 1998.

26 lipca 1999 roku zarejestrowano Oddział w Opolu. W roku 1999 kapitał akcyjny Banku nie uległ zmianie. Zysk netto wypracowany w roku 1999 wyniósł około 0,9 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999.

W roku 2000 do grona akcjonariuszy Banku dołączyła spółka System Gwarant Sp. z o.o. . Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Banku wynosił 10,709175 mln PLN.

W roku 2001 Bank został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000025313. Na koniec roku 2001 60% kapitału Banku należało do spółdzielni Społem i do Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni Spożywców Społem, zaś 30% do spółki System Gwarant Sp. z o.o. i firm z nią współpracujących. W roku 2001 Bank wypracował zysk netto w wysokości 0,2 mln PLN. W styczniu 2002 roku Bank podpisał list intencyjny z TUV SKOK o objęciu przez to towarzystwo akcji nowej emisji Banku o wartości do 15,0 mln PLN. Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 6 lutego 2002 roku w Banku został wprowadzony zarząd komisyjny na okres od 7 lutego 2002 roku do 31 grudnia 2002 roku. Przewodniczącą Zarządu Komisarycznego została Stefania Bożena Chełmińska-Miernik. 8 października 2002 roku Mariusz Łukasiewicz, za pośrednictwem zależnej od niego spółki Look Finansowanie Inwestycji SA, uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Bankowego na przekroczenie 75% głosów na WZA Banku. W grudniu 2002 roku Mariusz Łukasiewicz objął kontrolny pakiet akcji Banku, wnosząc nowy kapitał w wysokości 66,3 mln zł, obejmując akcje o wartości 1,7 mln PLN.

7 stycznia 2003 roku Bank przejął Bank Wschodni SA. Połączenie zostało zarejestrowane 27 stycznia 2003 roku. 5 lutego 2003 roku Komisja Nadzoru Bankowego uchyliła zarząd komisaryczny w Banku. W roku 2003 zarejestrowano zmianę nazwy Banku na **Euro Bank SA** oraz siedziby na Wrocław. W roku 2003 Bank wygenerował stratę netto w wysokości 31,6 mln PLN.

Bank Wschodni SA www.bankwschodni.pl powstał z inicjatywy grupy biznesmenów białostockich, którzy w dniu 21 maja 1990 roku odbyli pierwsze zebranie inicjatywne akcjonariuszy założycieli. 10 listopada 1990 roku założyciele, na podstawie Decyzji nr 50 Prezesa Narodowego Banku Polskiego, uzyskali zgodę na założenie Banku. Notarialny akt założycielski Banku sporządzono 8 grudnia 1990 roku. Sądowa rejestracja Banku miała miejsce 13 lutego 1991 roku. Bank został wpisany do rejestru, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Białymstoku pod numerem RHB 713. Pierwsi udziałowcy wnieśli kapitał akcyjny w wysokości 1,12485 mln PLN, który dzielił się na 1.124.850 akcji o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. Bank posiadał 317 członków założycieli (w tym 311 osób indywidualnych i 6 firm prywatnych). W skład pierwszego Zarządu weszli Antoni Jan Utko oraz Zdzisław Nowakowski. Ostatnio Bank był wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000079591.

Centrala Banku mieściła się w Białymstoku przy ulicy Legionowej 14/16. Ostatnim, pełniącym obowiązki Przewodniczącego Rady Banku, był Jacek Nowak. Prezesem Zarządu zaś – Jan Rejent.

Działalność operacyjną Bank rozpoczął 1 czerwca 1991 roku⁷⁶. WZA w dniu 24 sierpnia 1991 roku postanowiło o emisji akcji serii Ia o wartości 0,057 mln PLN oraz o emisji akcji serii II o wartości 0,164273 mln PLN. Emisja serii Ia została zarejestrowana 15 października 1991 roku. Na koniec roku 1991 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 1,18235 mln PLN.

⁷⁶ Według danych Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego Bank podjął działalność operacyjną 1 lipca 1991 roku.

5 marca 1992 roku zarejestrowano akcje II emisji. 11 maja 1992 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. 10 listopada 1992 roku wykreślono z rejestru Oddział w Warszawie. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Banku wynosił 1,346623 mln PLN.

WZA w lipcu 1993 roku postanowiło o podwyższeniu kapitału akcyjnego Banku w drodze emisji akcji III emisji o wartości 3,9 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 23 sierpnia 1993 roku. Przed zarejestrowaniem opłacono jedynie 1/4 wartości tej emisji. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Banku wynosił 5,246623 mln PLN.

29 marca 1994 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego Banku. Na koniec roku 1994 zarejestrowany i w całości opłacony kapitał akcyjny Banku wynosił 5,246623 mln PLN.

WZA w dniu 20 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji IV emisji o wartości 5,246623 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1995. Na koniec roku 1995 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,246623 mln PLN.

W roku 1996 także nie opłacono akcji IV emisji. Na koniec roku 1996 zarejestrowany kapitał akcyjny Banku wynosił 5,246623 mln PLN. W roku 1996 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 2,6 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1996. Współczynnik wypłacalności wynosił 15,15%.

W połowie roku 1997 Bank posiadał 7,51% akcji Zakładu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Polonia” SA. Ponieważ IV emisja nie została w roku 1997 objęta, zarejestrowany kapitał akcyjny Banku w roku 1997 nie uległ zmianie i na koniec roku wynosił 5,246623 mln PLN. W księdze akcyjnej Banku na koniec roku 1997 wpisanych było 301 akcjonariuszy. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1997 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Centralne Towarzystwo Leasingowe SA	37,44%	35,50%
Zakład Ubezpieczeń i Reasekuracji „Polonia-Życie” SA	9,53%	9,53%
Lubelskie Towarzystwo Inwestycyjne SA	9,53%	9,53%
Śląskie Towarzystwo Leasingowe SA	8,01%	8,01%
UNGAR Sp. z o.o.	5,34%	5,34%
Pozostali akcjonariusze	30,15%	32,09%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1997 Bank wypracował zysk netto w wysokości ponad 2,7 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1997. Współczynnik wypłacalności wynosił 12,46%.

WZA w dniu 30 maja 1998 roku postanowiło o emisji akcji V emisji o wartości 2,7 mln PLN. 21 października 1998 roku zarejestrowano akcje IV emisji. 28 października 1998 roku zarejestrowano akcje V emisji. Zarejestrowany kapitał akcyjny Banku na koniec roku 1998 wynosił 13,193246 mln PLN. W księdze akcyjnej Banku na koniec roku 1998 wpisanych było 302 akcjonariuszy. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 1998 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Wielkopolskie Towarzystwo Leasingowe SA w Poznaniu	33,00%
Śląskie Towarzystwo Leasingowe SA w Katowicach	25,32%
Centralne Towarzystwo Leasingowe SA w Warszawie	20,98%
Pozostali akcjonariusze	20,70%
RAZEM	100,00%

W roku 1998 Bank wypracował zysk netto w wysokości około 2,3 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1998. Współczynnik wypłacalności wynosił 17,19%.

Kapitał akcyjny Banku, podobnie jak udział w kapitale głównych akcjonariuszy, nie uległ w roku 1999 zmianie. W księdze akcyjnej Banku na koniec roku 1999 wpisanych było 303 akcjonariuszy. Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł około 3,85 mln PLN. Bank nie wypłacał dywidendy za rok 1999. Współczynnik wypłacalności wyniósł 11,93%. Średniomiesięczne zatrudnienie w roku 1999 wynosiło 55 osób.

W roku 2000 Komisja Nadzoru Bankowego zobowiązała Bank do wszczęcia procesu naprawczego i opracowania programu postępowania naprawczego. Kapitał akcyjny na koniec roku 2000 wynosił 13,193246 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 2000 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Wielkopolskie Towarzystwo Leasingowe SA w Poznaniu	33,00%
Śląskie Towarzystwo Leasingowe SA w Katowicach	25,32%
Centralne Towarzystwo Leasingowe SA w Warszawie	20,98%
Pozostali akcjonariusze	20,70%
RAZEM	100,00%

W roku 2000 Bank wygenerował stratę netto w wysokości około 0,2 mln PLN. Na koniec 2000 roku Bank zatrudniał 65 osób.

W lutym 2001 roku uchwalono emisję akcji Banku (IX i X). W lipcu 2001 roku pojawiły się informacje o możliwości objęcia akcji nowej (XI) emisji Banku przez firmę Farm Agro Planta z Bielska Podlaskiego. 10 października 2001 roku poinformowano o nieopłaceniu dwóch ostatnich (IX i X) emisji akcji Banku. Zapowiedziano jednocześnie, że następna emisja o wartości 10,0 mln PLN zostanie zamknięta w listopadzie, a kolejna w grudniu 2001 roku. 19 listopada 2001 roku poinformowano o niedojściu do skutku XI emisji akcji Banku, której nie objął żaden inwestor. Kapitał akcyjny na koniec roku 2001 wynosił nadal 13,193246 mln PLN. Struktura akcjonariatu na 31 grudnia 2001 przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Wielkopolskie Towarzystwo Leasingowe SA w Poznaniu	33,00%
Śląskie Towarzystwo Leasingowe SA w Katowicach	29,11%
Centralne Towarzystwo Leasingowe SA w Warszawie	23,00%
Pozostali akcjonariusze	14,89%
RAZEM	100,00%

Współczynnik wypłacalności Banku na koniec roku 2001 wynosił 8,7%.

Uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego z dnia 20 czerwca 2002 roku z dniem 21 czerwca 2002 roku wprowadzono w Banku zarząd komisaryczny. 15 lipca 2002 roku poinformowano, że zainteresowany nabyciem akcji Banku jest Mariusz Łukasiewicz. Łukasiewicz w lipcu 2002 roku zapewnił płynność Bankowi. 8 października 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego przedłużyła termin ustanowie-

nia zarządu komisarycznego do 31 grudnia 2002 roku. Uchwałą nr 395 z 20 grudnia 2002 roku Komisja Nadzoru Bankowego zawiesiła działalność Banku z dniem 21 grudnia 2002 roku, a uchwałą nr 396 zezwoliła na przejęcie Banku przez Bank Spółem SA.

Z dniem 7 stycznia 2003 roku Bank Spółem SA przejął Bank. **27 stycznia 2003** zostało zarejestrowane połączenie Banku, jako przejmowanym, z Bankiem Spółem SA, jako przejmującym. Z datą tą Bank został wykreślony z rejestru sądowego.

16. 28. Przejęcie Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA

Data: 16 września 2003

Najeżdźca: Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA

Ofiara: Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA

Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA www.compensa.com.pl powstało w roku 1990 jako Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Varsovia” SA. 12 lutego 1990 roku założyciele otrzymali zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń majątkowych. Założycielski akt notarialny został sporządzony 26 marca 1990 roku. 16 maja 1990 roku Towarzystwo wpisane zostało do rejestru handlowego w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Sąd Gospodarczy, XVI Wydział Gospodarczy-Rejestrowy pod numerem RHB 22356. Kapitał założycielski wyniósł 0,5 mln PLN i dzielił się na 5.000 akcji zwykłych imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN. Przed rejestracją opłacono 1/4 część kapitału założycielskiego. W skład pierwszego Zarządu weszli: Zofia Maria Pawlak, Jakub Jan Rosiak i Roman Maciej Zaworski. 5 czerwca 2001 roku Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000006691.

Centrala Towarzystwa mieści się w Warszawie przy ulicy Łuckiej 13. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Rolf Peter Hoenen.

WZA w dniu 13 września 1990 roku postanowiło o zmianie nazwy Towarzystwa na Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Compensa” SA. Zmiana nazwy została zarejestrowana 4 października 1990 roku.

WZA w dniu 4 kwietnia 1991 roku postanowiło o II emisji akcji o wartości 1,5 mln PLN. Emisja ta została zarejestrowana 11 grudnia 1991 roku. Na koniec roku 1991 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 2,0 mln PLN.

WZA w dniu 7 lutego 1992 roku postanowiło o III emisji akcji o wartości 1,0 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1992. Na koniec roku 1992 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 2,0 mln PLN.

5 marca 1993 roku zarejestrowano oddziały w Częstochowie, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Koninie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrołęce z siedzibą w Ostrowi Mazowieckiej, w Gorzowie Wielkopolskim, Płocku, Poznaniu, Przemyśle, Radomiu, Rzeszowie, Słupsku, Siedlcach, Suwałkach, Szczecinie, Toruniu, I i II w Warszawie i we Wrocławiu. Na koniec roku 1993 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 2,0 mln PLN. W roku 1993 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 0,2 mln PLN.

24 stycznia 1994 roku zarejestrowano akcje III emisji oraz zmianę siedziby Oddziału w Gdańsku. 14 lutego 1994 roku zarejestrowano akcje IV emisji o wartości 2,0 mln PLN. 1 grudnia 1994 roku zarejestrowano Oddział w Łomży oraz zmiany siedzib oddziałów w Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrołęce, Poznaniu, Szczecinie i Wrocławiu. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 5,0 mln PLN.

28 listopada 1995 roku wykreślono z rejestru II Oddział w Warszawie i zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Poznaniu. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 5,0 mln PLN.

WZA w dniu 29 lutego 1996 roku postanowiło o V emisji akcji o wartości 6,0 mln PLN. 6 marca 1996 roku zarejestrowano Oddział w Bydgoszczy. 8 maja 1996 roku zarejestrowano V emisję akcji, wnosząc jedynie 60% kapitału akcyjnego. Tego samego dnia zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Katowicach, Koninie, Gorzowie Wielkopolskim, Radomiu, Olsztynie i Opolu. 10 czerwca 1996 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego.

30 października 1996 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Kielcach, Koninie, Lublinie i Łomży. WZA w dniu 21 listopada 1996 roku postanowiło o VI emisji akcji o wartości 11,0 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 30 grudnia 1996 roku. Przed zarejestrowaniem opłacono jedynie 25% akcji tej emisji. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1996 wynosił 22,0 mln PLN i dzielił się na 220.000 akcji o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. 0,95% kapitału, dające 0,70% głosów na WZA, posiadał Bank Inicjatyw Gospodarczych BIG SA. W roku 1996 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 2,2 mln PLN.

WZA w dniu 16 maja 1997 roku postanowiło o zmianie wartości nominalnej akcji Towarzystwa ze 100,00 PLN na 10,00 PLN. Także 16 maja 1997 roku zarejestrowano opłacenie całości kapitału akcyjnego oraz zmianę siedziby Oddziału w Przemyśle. 18 czerwca 1997 roku zarejestrowano zmianę wartości nominalnej akcji Towarzystwa. 26 czerwca 1997 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Ostrołęce i Koninie. 26 września 1997 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Częstochowie. 25 listopada 1997 roku Towarzystwo zawarło umowę o zasadach współpracy z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 1997 wynosił 22,0 mln PLN i dzielił się na 2.200.000 akcji o wartości nominalnej 10,00 PLN. Zysk netto wypracowany przez Towarzystwo w roku 1997 wyniósł 3,2 mln PLN.

WZA w dniu 29 stycznia 1998 roku postanowiło o VII emisji akcji o wartości 13,0545 mln PLN. Emisję tę zarejestrowano 9 marca 1998 roku. 28 maja 1998 roku wykreślono z rejestru oddziały w Katowicach, Kielcach, Łomży, Płocku, Poznaniu, Słupsku, Warszawie i Wrocławiu, rejestrując jednocześnie w tych miejscowościach oddziały regionalne. Od roku 1998 Towarzystwo jest spółką publiczną. 5 czerwca 1998 roku akcje spółki zadebiutowały na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 24 czerwca Towarzystwo podpisało z Bankiem Przemysłowo-Handlowym SA umowę o współpracy w zakresie sprzedaży produktów ubezpieczeniowych. Od 30 października 1998 akcje spółki były notowane na rynku podstawowym Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA. 25 listopada 1998 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Warszawie i Siedlcach. Kapitał akcyjny Towarzystwa na

koniec roku 1998 wynosił 35,0545 mln PLN. Największymi akcjonariuszami Towarzystwa byli: Mostostal-Eksport SA (67,36%) oraz Bank Przemysłowo-Handlowy SA (23,23%). Zysk netto wypracowany przez Towarzystwo w roku 1998 wyniósł 6,28 mln PLN. Towarzystwo nie wypłacało dywidendy za rok 1998.

25 stycznia 1999 roku zarejestrowano Oddział w Białymstoku. 2 lutego 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Krakowie oraz oddziały w Wałbrzychu i Zielonej Górze. 25 lutego 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Zielonej Górze. 10 marca 1999 roku ponownie zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Zielonej Górze. 13 kwietnia 1999 roku zarejestrowano Centralne Biuro Ubezpieczeń Oddział Krajowy w Warszawie. 11 maja 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Opolu. 20 maja 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Olsztynie. 17 czerwca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. 7 lipca 1999 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centralnego Biura Ubezpieczeń Oddział Krajowego w Warszawie. WZA w dniu 4 listopada 1999 roku postanowiło o VIII emisji akcji o wartości od 12,0 do 16,0 mln PLN. 8 listopada 1999 roku zarejestrowano Oddział w Jeleniej Górze. 25 listopada 1999 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Suwałkach i Płocku. 20 grudnia 1999 roku Spółka otrzymała certyfikat, potwierdzający wprowadzenie i stosowanie systemu jakości zgodnie z normą ISO 9001. W roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa nie uległ zmianie i na koniec tego roku wynosił 35,0545 mln PLN. 31 grudnia 1999 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Mostostal-Export SA	34,72%	46,85%
Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH	30,21%	24,60%
Bank Przemysłowo-Handlowy SA	24,14%	19,96
Pozostali akcjonariusze	10,93%	8,59%
RAZEM	100,0%	100,0%

W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości 81,5 mln PLN.

10 stycznia 2000 roku zarejestrowano zmiany siedzib Oddziałów w Ostrołęce, Radomiu, Koninie i Gdańsku. 28 stycznia 2000 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuściła akcje Towarzystwa VIII emisji do publicznego obrotu. 1 lutego 2000 roku zarejestrowano zmiany siedzib oddziałów w Białymstoku, Koninie i Słupsku. 29 marca 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału w Gdańsku. 12 kwietnia 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Oddziału we Wrocławiu. WZA w dniu 17 kwietnia 2000 roku podjęło decyzję o zmianach dotyczących VIII emisji akcji, polegających na podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa o kwotę 15,93385 mln PLN. 12 maja 2000 roku niemiecka firma Hamburg-Mannheimer AB GmbH z Hamburga poinformowała o posiadaniu akcji, stanowiących 33,06% kapitału Towarzystwa, dających jej 26,92% głosów na WZA. Na WZA 17 maja 2000 roku największymi obecnymi akcjonariuszami Towarzystwa byli: Mostostal-Export SA (46,85% ogólnej liczby głosów na WZA), Hamburg-Mannheimer AB – GmbH (26,92% głosów) oraz Bank Przemysłowo-Handlowy SA (19,66% głosów). To WZA podjęło uchwałę o kolejnym podwyższeniu kapitału akcyjnego Towarzystwa. 19 maja 2000 roku Minister Finansów zatwierdził zmianę statutu Towarzystwa, dotyczącą podwyższenia jego kapitału akcyjnego do kwoty 50,98835 mln PLN, będącą skutkiem decyzji NWZA z 17 kwietnia 2000 roku. 1 czerwca 2000 roku zarejestrowano akcje VIII emisji, zmianę siedziby Oddziału w Bydgoszczy oraz Oddział „Rodzina” w Warszawie. 26 lipca 2000 roku zarejestrowano Wspólne Białorusko-Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe KUPAŁA – Zamknięta Spółka Akcyjna, w którym Towarzystwo objęło 33,1% akcji. Na WZA w dniu 10 sierpnia 2000 roku wytworzyła się następująca struktura akcjonariatu Towarzystwa:

Właściciel	Udział w liczbie głosów
Mostostal-Export SA	46,07%
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	33,21%
Bank Przemysłowo-Handlowy SA	14,35%
Pozostali akcjonariusze	6,37%
RAZEM	100,0%

8 września 2000 roku zarejestrowano zmiany siedzib Oddziałów w Ostrołęce, Toruniu, Wałbrzychu i Warszawie. WZA w dniu 25 września 2000 roku podjęło decyzję o podniesieniu kapitału akcyjnego Towarzystwa o kwotę 30,0 mln PLN w drodze emisji akcji IX emisji. Całość emisji IX serii miał objąć inwestor kwalifikowany – niemiecka firma Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH. 10 października 2000 Towarzystwo otrzymało decyzję Ministra Finansów o zatwierdzeniu zmian w statucie dokonanych w dniu 25 września 2000 roku. Sądowa rejestracja IX emisji została dokonana 17 października 2000 roku. Po tej rejestracji kapitał akcyjny Towarzystwa wzrósł do poziomu 80,98835 mln PLN, a struktura akcjonariatu Towarzystwa przedstawiała się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG	61,23 %	55,72%
Mostostal-Export SA	24,81 %	31,57%
Bank Przemysłowo-Handlowy SA	10,45%.	9,51%
Pozostali akcjonariusze	3,51%	3,20%
RAZEM	100,0%	100,0%

23 listopada 2000 roku Minister Finansów wydał zezwolenie na przekroczenie przez Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH progu 75% głosów na WZA Towarzystwa. W ślad za tym Hamburg-Mannheimer Versicherungs – AG scedował na tę spółkę posiadane akcje Towarzystwa. 18 grudnia 2000 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA sprzedał cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa. 27 grudnia 2000 roku Hamburg-Mannheimer Versicherungs – AG poinformował o dokonanych w zakresie rozliczenia w dniu 20 grudnia 2000 roku nabyciu od Banku Przemysłowo-Handlowego SA 10,45% akcji Towarzystwa, które dawały 9,51% głosów na WZA Towarzystwa. Łącznie ze swoim podmiotem zależnym: Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH spółka Hamburg-Mannheimer Versicherungs – AG posiadała po tej transakcji 71,68% ogólnej liczby akcji Towarzystwa, dających prawo do wykonywania 65,24% głosów na WZA. 28 grudnia 2000 roku Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteili-

gungsgesellschaft mbH ogłosił publiczne wezwanie do sprzedaży akcji Towarzystwa, z zamiarem objęcia 100% kapitału. W odpowiedzi na wezwanie Mostostal Export SA 29 grudnia 2000 roku złożył zapis na sprzedaż wszystkich posiadanych przez siebie akcji Towarzystwa. Kapitał akcyjny Towarzystwa na koniec roku 2000 wynosił 80,98835 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2000 stratę w wysokości około 86,3 mln PLN.

WZA w dniu 11 stycznia 2001 roku podjęło decyzję o X emisji akcji Towarzystwa. Całość emisji X serii miał objąć inwestor kwalifikowany – niemiecka firma Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH. Największymi akcjonariuszami Towarzystwa obecnymi na tym WZA byli: Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH (55,72% ogólnej liczby głosów) oraz Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG (9,51% ogólnej liczby głosów). 9 lutego 2001 roku Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH poinformował, że w efekcie ogłoszonego wezwania nabył kolejne akcje Towarzystwa. Łącznie z wcześniej posiadanymi firma ta dysponowała bezpośrednio 88,88% kapitału Towarzystwa. Jednocześnie jej firma-matka Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG posiadała 10,45% kapitału Towarzystwa, a zatem bezpośrednio i pośrednio Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG posiadało 99,33% kapitału Towarzystwa. 8 marca 2001 roku Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH poinformował o objęciu 2,5 mln akcji X emisji. WZA w dniu 6 kwietnia 2001 roku określiło wysokość kapitału zakładowego Towarzystwa na poziomie 105,98835 mln PLN. 5 czerwca 2001 roku Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000006691. 6 czerwca 2001 roku Towarzystwo sprzedało cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa Ubezpieczeniowego „Compensa Życie” SA. 20 czerwca 2001 roku Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG sprzedał Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH pakiet akcji Towarzystwa. Po tej transakcji Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH posiadał 89,49% akcji Towarzystwa, a Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG 9,83%. 11 lipca 2001 roku poinformowano o warunkowym nabyciu od Hamburg-Man-

nheimer Versicherungs –AG pakietów po 50,00% udziałów w spółce Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH przez austriacki Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz niemiecki HUK-Coburg Holding GmbH⁷⁷. 19 lipca 2001 roku zrealizowana została transakcja sprzedaży pakietu 9,83% akcji towarzystwa przez Hamburg-Mannheimer Versicherungs –AG firmom Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz HUK-Coburg Holding GmbH. 16 sierpnia 2001 roku zarejestrowano X emisję akcji Towarzystwa. Po tej rejestracji kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 105,98835 mln PLN. 5 września 2001 roku Komisja Europejska wyraziła zgodę na nabycie akcji Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH przez Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz HUK-Coburg Holding GmbH. Na WZA w dniu 11 września 2001 roku Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH posiadał 89,49% akcji Towarzystwa. Po nabyciu akcji X emisji Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH posiadał 91,97% akcji Towarzystwa. 13 września 2001 roku umowa z dnia 11 lipca 2001 roku została ostatecznie zrealizowana. W grudniu 2001 zadecydowano o podwyższeniu kapitału zakładowego Towarzystwa o 30,0 – 40,0 mln PLN. Na koniec roku 2001 zarejestrowany kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 105,98835 mln PLN. Na koniec roku 2001 skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

⁷⁷ Grupa ubezpieczeniowa HUK-Coburg obejmuje sześć towarzystw ubezpieczeniowych, holding, kasę budowlaną i firmę usługową. Firma matka, Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraitfahrender Beamter Deutschlands AG w Coburgu (HUK-COBURG) powstała w 1933 r. jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych. Ubezpieczała tylko pracowników służb państwowych. Firmy córki: HUK-COBURG Allgemeine, HUK-COBURG Rechtsschutzversicherung (ubezpieczenia ochrony prawnej), HUK-COBURG-Leben (ubezpieczenia na życie), HUK-COBURG -Krankenversicherung (ubezpieczenia zdrowotne), internetowy ubezpieczyciel HUK24, a także HUK-COBURG Bausparkasse (kasa budowlana) są spółkami akcyjnymi i mają szeroką ofertę dla wszystkich grup klientów. HUK-COBURG Internationale Service GmbH prowadzi we Frankfurcie całodobowe telefoniczne centrum pomocy dla klientów.

Właściciel	Udział w kapitale
Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH	91,97%
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	3,76%
HUK-Coburg Holding GmbH	3,76%
Pozostali akcjonariusze	0,51%
RAZEM	100,0%

Towarzystwo wygenerowało w roku 2001 stratę w wysokości około 33,9 mln PLN.

Na WZA w dniu 24 kwietnia 2002 roku Hamburg-Mannheimer Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH posiadał pakiet 91,97% akcji Towarzystwa. 3 czerwca 2002 roku Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG oraz HUK-Coburg Holding GmbH ogłosiły wezwanie do sprzedaży 41.528 akcji Towarzystwa, z zamiarem wycofania jej z obrotu giełdowego. WZA w dniu 4 lipca 2002 roku podjęło decyzję o wycofaniu akcji Towarzystwa z obrotu publicznego. Na WZA w dniu 4 lipca 2002 roku skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
HUK-Coburg Auslandsbeteiligungsgesellschaft mbH	91,97%
HUK-Coburg Holding GmbH	3,82%
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	3,82%
Pozostali akcjonariusze	0,39%
RAZEM	100,0%

5 lipca 2002 roku Towarzystwo złożyło wniosek do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd o uchylenie decyzji o wprowadzeniu akcji Towarzystwa do obrotu publicznego. 16 lipca 2002 roku w ramach przeprowadzonego przez HUK Coburg i Wiener Staedtische wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji Towarzystwa zawarto transakcje na 13.231 akcji spółki. 29 października 2002 roku Komisja Papierów Wartościowych i Giełd podjęła decyzję o wycofaniu akcji Spółki z publicznego obrotu. 6 listopada 2002 roku Giełda Papierów Wartościowych SA w Warszawie poinformowała, że począwszy od sesji w dniu 12 listopada 2002 roku obrót akcjami

Towarzystwa będzie zawieszony do czasu wykluczenia akcji spółki z obrotu giełdowego. 3 grudnia 2002 roku rady nadzorcze Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA zatwierdziły propozycję połączenia obu spółek w ciągu 6-12 miesięcy. WZA w dniu 16 grudnia 2002 podjęło decyzję o emisji akcji o wartości 60,0 mln PLN. 17 grudnia 2002 roku podano informację, że Wiener Städtische podjął decyzję o połączeniu dwóch towarzystw ubezpieczeniowych, należących do jego grupy: – Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA. W roku 2002 podwyższono wysokość kapitału akcyjnego w drodze XI emisji akcji o wartości 76,25 mln PLN. 31 grudnia 2002 kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 112,7 mln PLN.

24 kwietnia 2003 roku Minister Finansów wyraził zgodę na połączenie Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA. 16 września 2003 roku zarejestrowano połączenie Towarzystwa, jako przejmującego, z Bankowym Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA, jako przejmowanym. WZA w dniu 20 października 2003 roku postanowiło o podwyższeniu o ponad 42 mln PLN kapitału zakładowego. Kapitał zakładowy Towarzystwa na koniec roku 2003 wynosił 181,44 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 2003 stratę netto w wysokości 35,46 mln PLN.

Bankowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „HEROS” SA www.heros.com.pl powstało w roku 1992. Założycielski akt notarialny został sporządzony 22 czerwca 1992 roku. 9 września 1992 roku Towarzystwo otrzymało zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń majątkowych. 24 września 1992 roku Towarzystwo zostało zarejestrowane w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy pod numerem RHB 33938. Kapitał założycielski Towarzystwa wyniósł 4,45 mln PLN i dzielił się na 44.500 akcji imiennych uprzywilejowanych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. Przed zarejestrowaniem opłacono jedynie 25% kapitału założycielskiego. Pierwszym Preze-

sem Zarządu został Janusz Staniszewski. Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016285.

Centrala Towarzystwa mieściła się w Warszawie przy ulicy Rydygiera 21. Ostatnim Przewodniczącym Rady Nadzorczej był Christian Brandstetter. Prezesem Zarządu był Bogusław Piechula.

Towarzystwo rozpoczęło działalność 16 listopada 1992 roku. Na koniec roku 1992 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 4,45 mln PLN.

13 lipca 1993 roku zarejestrowano emisję akcji serii „B” o wartości 2,0 mln PLN. WZA w dniu 8 września 1993 roku postanowiło o obniżeniu wysokości kapitału akcyjnego o kwotę 5,455 mln PLN w drodze umorzenia 54.550 akcji. Obniżenie kapitału nie zostało zarejestrowane do końca roku 1993. Na koniec roku 1993 zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 6,45 mln PLN. Na koniec roku 1994 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 6,45 mln PLN. W roku 1994 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 0,9 mln PLN.

WZA w dniu 4 maja 1995 roku postanowiło o emisji akcji serii „C” o wartości 10,705 mln PLN. 31 sierpnia 1995 roku zarejestrowano obniżenie wysokości kapitału akcyjnego do kwoty 0,995 mln PLN, zgodnie z decyzją WZA z dnia 8 września 1993 roku. 5 września 1995 roku zarejestrowano emisję akcji serii „C”. Na koniec roku 1995 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 11,7 mln PLN. 31 grudnia 1995 roku Kredyt Bank SA posiadał pakiet 19,26% akcji Towarzystwa, co dawało mu prawo do wykonywania 10,54% głosów na WZA. W roku 1995 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości około 0,26 mln PLN.

Na koniec roku 1996 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 11,7 mln PLN, a skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w głosach na WZA
Powszechny Bank Gospodarczy SA	40,94%	41,87%
Kredyt Bank S.A.	30,03%	19,08%
Bank Przemysłowy S.A.	4,28%	4,00%
Bank Zachodni S.A.	4,27%	6,17%
Pierwszy Komercyjny Bank S.A.	1,71%	2,47%
Bank Spółem S.A.	0,60%	0,73%
Bank Gdański S.A.	0,43%	0,62%
BWR Real Bank SA	0,43%	0,12%
Savim Bank Depozytowo-Kredytowy S.A.	0,15%	0,20%
Pozostali akcjonariusze	17,16%	24,74%
RAZEM	100,0%	100,0%

W połowie roku 1997 0,43% kapitału Towarzystwa posiadał BWR Real Bank SA. 29 września 1997 roku, po przejęciu Polskiego Banku Inwestycyjnego SA, Kredyt Bank PBI SA posiadał pakiet 6,17% akcji Towarzystwa, dający prawo do wykonywania 4,27% głosów na WZA. Kredyt Bank PBI SA sprzedał cały posiadany pakiet akcji Towarzystwa spółce Kredyt Lease SA. WZA w dniu 22 grudnia 1997 roku postanowiło o emisji akcji serii „D” o wartości 5,8 mln PLN. Emisja ta nie została zarejestrowana do końca roku 1997. 31 grudnia 1997 roku zarejestrowany kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 11,7 mln PLN. Głównymi akcjonariuszami Towarzystwa byli: Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Powszechny Bank Gospodarczy SA, Kredyt Bank PBI SA oraz Powszechna Kasa Oszczędności BP.

31 lipca 1998 roku zarejestrowano emisję akcji serii „D”. W roku 1998 wszystkie posiadane akcje Towarzystwa zbył Powszechny Bank Gospodarczy – Grupa Pekao SA. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 17,5 mln PLN i dzielił się na 175.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 100,00 PLN każda. W roku 1998 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 2,5 mln PLN.

W roku 1999 w gronie akcjonariuszy Towarzystwa pojawił się Powszechny Bank Kredytowy SA. W roku 1999 wszystkie swoje udziały w Towarzystwie zbyły: BIG Bank Gdański SA, Pierwszy

Komercyjny Bank SA w Lublinie oraz BWR Real Bank SA. Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 17,5 mln PLN. W roku 1999 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 10,1 mln PLN. Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadał 71,06% kapitału Towarzystwa. Towarzystwo zatrudniało 340 osób.

20 czerwca 2000 roku skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	69,74%
Kölnische Rückversicherungs- (The Cologne Re)	16,57%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	10,00%
Pozostali akcjonariusze	3,69%
RAZEM	100,0%

W listopadzie 2000 roku Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadał 71,06% akcji Towarzystwa. Kapitał akcyjny Towarzystwa na 31 grudnia 2000 roku wynosił nadal 17,5 mln PLN. Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadał 71,13% kapitału Towarzystwa. W roku 2000 Towarzystwo wygenerowało stratę netto w wysokości ponad 3,4 mln PLN. Towarzystwo funkcjonowało w 17 oddziałach i 18 przedstawicielstwach. Towarzystwo zatrudniało 312 osób.

Towarzystwo zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000016285. W roku 2001 miała miejsce emisja akcji Towarzystwa serii „E” o wartości 10,0 mln PLN. W połowie roku 2001 skład akcjonariatu Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale
Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG	71,13%
GeneralCologne Re	16,57%
Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	10,00%
Pozostali akcjonariusze	2,30%
RAZEM	100,0%

W drugiej połowie roku 2001 Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG odkupił od GeneralCologne Re pakiet 16,57%, a od Europejskiego Bank Odbudowy i Rozwoju pakiet 10,00% akcji Towarzystwa. Po tych transakcjach Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG posiadał 98,83% akcji Towarzystwa. 31 grudnia 2001 roku kapitał zakładowy Towarzystwa wynosił 27,5 mln PLN. Na koniec roku 2001 **Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG** posiadał 98,83% kapitału Towarzystwa. W roku 2001 Towarzystwo wypracowało zysk netto w wysokości ponad 0,2 mln PLN. Towarzystwo zatrudniało 275 osób.

3 grudnia 2002 roku rady nadzorcze Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA zatwierdziły propozycję połączenia obu spółek w ciągu 6-12 miesięcy. 17 grudnia 2002 roku podano informację, że Wiener Städtische podjął decyzję o połączeniu dwóch towarzystw ubezpieczeniowych, należących do jego grupy: – Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA.

24 kwietnia 2003 roku Minister Finansów wyraził zgodę na połączenie Towarzystwa Ubezpieczeniowego Compensa SA oraz Bankowego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji HEROS SA. 16 września 2003 roku zarejestrowano połączenie Towarzystwa, jako przejmowanego, z Towarzystwem Ubezpieczeniowym „Compensa” SA, jako przejmującym.

16. 29. Przejęcie BA-Creditanstalt – Leasing Poland Sp. z o.o.

Data: 9 października 2003

Najeżdźca: Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA

Ofiara: BA-Creditanstalt – Leasing Poland Sp. z o.o.

BA-Creditanstalt-Leasing Poland SA jest kolejną instytucją finansową **Grupy Bayerische Hypo-und Vereinsbank AG w Polsce**. Towarzystwo funkcjonuje na rynku od roku 1990.

Centrala mieści się w Poznaniu przy ulicy Chopina 4. Prezesem Zarządu jest Maciej Dziewięcki.

W połowie roku 1995 największym akcjonariuszem spółki stał się Mostostal Export SA.

W rok później akcjonariat rozszerzony został o Bank Przemysłowo-Handlowy SA z Krakowa. Od roku 1996 Towarzystwo funkcjonuje pod nazwą **Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA**.

9 września 1997 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA podniósł swoje zaangażowanie kapitałowe w Spółce do 56,72%, obejmując akcje nowej emisji za kwotę 13,14154 mln PLN. Na koniec roku 1997 kapitał akcyjny Spółki wynosił 23,2588 mln PLN.

Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Towarzystwa nadal wynosił 23,28583 mln PLN. Towarzystwo wygenerowało w roku 1998 stratę netto w wysokości ponad 2,385 mln PLN.

30 czerwca 1999 roku skład akcjonariatu przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Bank Przemysłowo-Handlowy SA	56,72%	56,72%
Mostostal Export SA (holding)	42,72%	42,72%
Pozostali akcjonariusze	0,56%	0,56%
RAZEM	100,0%	100,0%

Na koniec roku 1999 kapitał akcyjny Towarzystwa wynosił 23,28583 mln PLN. Wypracowany w roku 1999 zysk netto wyniósł około 0,737 mln PLN.

W roku 2000 wartość kapitału akcyjnego i skład akcjonariatu Towarzystwa nie uległy zmianie.

24 maja 2001 roku Bank Przemysłowo-Handlowy SA nabył od Mostostalu-Export SA oraz od spółki Mostostal Handelsgesellschaft für Bau-Industriebedarf GmbH pakiety akcji Towarzystwa. Po tych transakcjach Bank Przemysłowo-Handlowy SA dysponował 99,87% kapitału zakładowego Towarzystwa. WZA w dniu 28 czerwca 2001 roku zdecydowało o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki do wysokości 23,6167339 mln PLN. 14 listopada 2001 roku Rada Nadzorcza Banku Przemysłowo-Handlowego SA

wyraziła zgodę na podwyższenie kapitału zakładowego w spółce poprzez emisję akcji serii A VII emisji o wartości 0,099999 mln PLN. 16 kwietnia 2002 roku została zarejestrowana emisja akcji serii „A” VII. 10 grudnia 2002 roku zostało zarejestrowane podwyższenie kapitału zakładowego spółki BPH PBK Leasing SA. Akcje nowej emisji objął w całości Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA aportem rzeczowym w postaci 100% akcji Spółki. Po tej transakcji 100% akcji Spółki posiadała spółka BPH PBK Leasing SA. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 23,7167329 mln PLN. Na koniec roku 2002 100,00% akcji Spółki posiadała spółka BPH PBK Leasing SA. W roku 2002 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości około 2,7 mln PLN. Średnie zatrudnienie w roku 2002 wynosiło 40 osób.

9 października 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA, które nastąpiło w wyniku połączenia Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA i Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o., poprzez przeniesienie całego majątku Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o. na Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA, w zamian za akcje, które Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA miało wydać jedynemu wspólnikowi Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o., którym był BPH PBK Leasing SA. Po rejestracji kapitał zakładowy Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA wynosił 26,9027527 mln PLN i dzieli się na 6.561.647 akcji o wartości nominalnej 4,10 PLN każda, uprawniających do 13.123.294 głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA. Jednocześnie nazwa spółki Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA została zmieniona na **BA-Creditanstalt-Leasing Poland SA**.

BA-Creditanstalt – Leasing Poland Sp. z o.o. powstała 27 października 1994 roku jako CA Leasing Polska Sp. z o.o. . Kapitał zakładowy wyniósł 1,1 mln PLN. Bank Creditanstalt SA objął 50% kapitału zakładowego. Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000033310.

Centrala Spółki ma siedzibę w Warszawie.

Na koniec roku 1997 Bank Creditanstalt SA posiadał 50% kapitału zakładowego Spółki.

Na koniec roku 1998 Bank Austria Creditanstalt Poland SA⁷⁸ posiadał 50% kapitału zakładowego Spółki.

31 października 2000 roku, po przejęciu Bank Austria Creditanstalt Poland SA, Powszechny Bank Kredytowy przejął pakiet 50% udziałów w Spółce.

10 grudnia 2001 roku poinformowano o uzyskaniu przez Bank Przemysłowo-Handlowy SA zgody Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na nabycie udziałów, stanowiących 24,15% kapitału zakładowego Spółki.

30 października 2002 roku Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA posiadał 24,15%, a Bank Austria Creditanstalt Leasing GmbH pozostałe 75,85% udziałów Spółki. Pod koniec roku 2002 Bank Austria Creditanstalt Leasing GmbH sprzedał Bankowi Przemysłowo-Handlowemu PBK SA cały posiadany pakiet akcji Spółki. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 2,277 mln PLN. 100% kapitału zakładowego Spółki posiadał Bank Przemysłowo – Handlowy PBK SA. W roku 2002 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości około 2,7 mln PLN. Średnie zatrudnienie w roku 2002 wynosiło 64 osoby.

20 marca 2003 roku Rada Nadzorcza Banku Przemysłowo – Handlowego PBK SA podjęła decyzję o wniesieniu w formie aportu do spółki BPH PBK Leasing SA z siedzibą w Warszawie 207 udziałów Spółki, stanowiących 100% kapitału zakładowego. 8 kwietnia 2003 roku zarejestrowano podwyższenie kapitału zakładowego spółki BPH PBK Leasing SA w wyniku emisji 1.106.120 akcji imiennych serii „D” o wartości nominalnej 25,00 PLN każda, objętych w całości przez Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA w zamian za wkład niepieniężny w postaci 146.000 akcji imiennych PBK Leasing SA i 207 udziałów BA-Creditanstalt Leasing Poland Sp. z o.o. . Wartość wnoszonego aportu w przypadku 100% udziałów BA-Creditanstalt Leasing Poland Sp. z o.o. wg stanu na 31 marca 2003 roku wynosiła 7,20574999 mln PLN. W związku z przeprowadzoną operacją

⁷⁸ Wcześniej funkcjonujący pod nazwą Bank Creditanstalt SA.

100% udziałów Spółki było w posiadaniu BPH PBK Leasing SA. **9 października 2003** roku zarejestrowano podwyższenia kapitału zakładowego Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA, które nastąpiło w wyniku połączenia Bankowego Towarzystwa Leasingowego SA i Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o., poprzez przeniesienie całego majątku Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o. na Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA, w zamian za akcje, które Bankowe Towarzystwo Leasingowe SA miało wydać jedynemu wspólnikowi Bank Austria Creditanstalt Leasing Polska Sp. z o.o., którym był BPH PBK Leasing SA.

16. 30. Przejęcie LG Leasing Polska Sp. z o.o.

Data: 13 listopada 2003

Najeźdźca: Nordea Finance Polska SA

Ofiara: LG Leasing Polska Sp. z o.o.

Nordea Finance Polska SA powstała w roku 1998 jako BK Leasing SA. Założycielski akt notarialny został sporządzony 18 stycznia 1998 roku. 4 lutego 1998 roku Spółka została wpisana do rejestru sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy XII Wydział Gospodarczy w Gdańsku pod numerem RHB 12660. Kapitał zakładowy wyniósł 0,5 mln PLN i dzielił się na 500.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 1,00 PLN każda. Przed rejestracją opłacono 50% kapitału zakładowego. 100% akcji założycielskich objęły spółki grupy kapitałowej Banku Komunalnego SA w Gdyni. Pierwszym Prezesem Zarządu został Adam Morzyc. 27 sierpnia 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000038727.

Centrala Spółki początkowo miała siedzibę w Gdyni; najpierw przy ulicy Śląskiej 35/37, następnie przy ulicy Armii Krajowej 30, potem przy ulicy Batorego 28-32, a ostatnio ma siedzibę w Warszawie.

31 sierpnia 1998 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Armii Krajowej 30 w Gdyni. Na koniec roku 1998 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,5 mln PLN. Spółka wypracowała w roku 1998 zysk netto w wysokości 0,065 mln PLN.

Na koniec roku 1999 skład akcjonariatu Spółki przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Inwestycje Kapitałowe SA	75,02%	75,02%
Bank Komunalny SA	24,98%	24,98%
RAZEM	100,0%	100,0%

Spółka wypracowała w roku 1999 zysk netto w wysokości 0,314 mln PLN.

24 lutego 2000 roku zarejestrowano zmianę siedziby Centrali na ulicę Batorego 28-32 w Gdyni. Na podstawie umowy z dnia 5 października 2000 roku Bank Komunalny SA w Gdyni nabył od spółki Inwestycje Kapitałowe SA cały posiadany przez tę spółkę pakiet akcji Spółki. Po tej transakcji Bank Komunalny SA w Gdyni posiadał 100% akcji i głosów na WZA Spółki. Na koniec roku 2000 kapitał akcyjny Spółki wynosił 0,5 mln PLN. W roku 2000 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 2,4 mln PLN.

Od roku 2001 firma Nordbanken Finans AB, członek grupy Nordea, jest strategicznym partnerem Spółki. WZA w dniu 1 lutego 2001 roku podjęło uchwałę o zmianie nazwy Spółki na **Nordea Finance Polska SA**. 27 sierpnia 2001 roku Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000038727. Zmiana nazwy została zarejestrowana w dniu 27 sierpnia 2001 roku. W tym samym dniu zarejestrowana została emisja akcji Spółki serii „B” o wartości 3,2 mln PLN. Całość nowej emisji objął Nordea Bank Polska SA. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 3,7 mln PLN.

12 lipca 2002 roku zarejestrowana została emisja akcji Spółki serii „C” o wartości 10,2 mln PLN uprzywilejowanych, co do prawa głosu w ilości dwóch głosów na jedną akcję. Całość nowej emisji objął Nordea Bank Sweden AB (publ) z siedzibą w Sztokholmie. Po rejestracji tej emisji skład akcjonariatu Spółki przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Nordea Bank Sweden AB	73,38%	84,65%
Nordea Bank Polska SA	26,62%	15,35%
RAZEM	100,0%	100,0%

Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 13,9 mln PLN. W roku 2002 Spółka wygenerowała stratę netto w wysokości ponad 1,5 mln PLN.

WZA w dniu 27 sierpnia 2003 postanowiło o połączeniu Spółki ze spółką LG Leasing Polska Sp. z o.o. oraz o emisji akcji serii „D” o wartości 5,79 mln PLN, przeznaczonej dla udziałowców spółki LG Leasing Polska Sp. z o.o. . 13 listopada 2003 roku zarejestrowano połączenie Spółki ze spółką LG Leasing Polska Sp. z o.o., podwyższenie kapitału zakładowego w drodze emisji akcji serii „D” o wartości 5,79 mln PLN oraz zmianę siedziby Spółki na Warszawę. Połączenie spółek nastąpiło poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej (LG Leasing Polska Sp. z o.o.) na spółkę przejmującą (Nordea Finance Polska SA), w zamian za akcje, które spółka przejmująca wydała jednemu wspólnikowi Spółki przejmowanej, to jest Spółce Nordea Bank Polska SA. W wyniku połączenia nastąpiło podwyższenie kapitału zakładowego spółki przejmującej Nordea Finance Polska SA z kwoty 13,9 mln PLN do kwoty 19,69 mln PLN, poprzez emisję 5.790.000 akcji na okaziciela serii „D”, o wartości nominalnej 1,00 PLN każda, przeznaczonych dla jedynego wspólnika spółki LG Leasing Polska Sp. z o.o., tj. spółki Nordea Bank Polska SA, w zamian za cały majątek spółki przejmowanej oraz dopłatę 321,05 PLN. Po rejestracji tej emisji skład akcjonariatu Spółki przedstawiał się następująco:

Właściciel	Udział w kapitale	Udział w liczbie głosów
Nordea Bank Sweden AB	51,80%	68,25%
Nordea Bank Polska S.A.	48,20%	31,75%
RAZEM	100,0%	100,0%

LG Leasing Polska Sp. z o.o. powstała w roku 1998. Założycielski akt notarialny został sporządzony 16 października 1998 roku. 13 listopada 1998 roku Spółka została zarejestrowana w sądzie Rejonowym w Łodzi pod numerem RHB 6989. Kapitał założycielski wyniósł 1,0 mln PLN. Założycielem Spółki był LG Petro Bank SA. Pierwszym Prezesem Zarządu został Kim Young Wan. 10 listopada 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000059953.

Centrala Spółki miała siedzibę w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 143. Ostatnim Prezesem Zarządu był Kim Young Wan.

8 maja 2000 roku zarejestrowano Oddział w Warszawie. Na koniec roku 2000 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN.

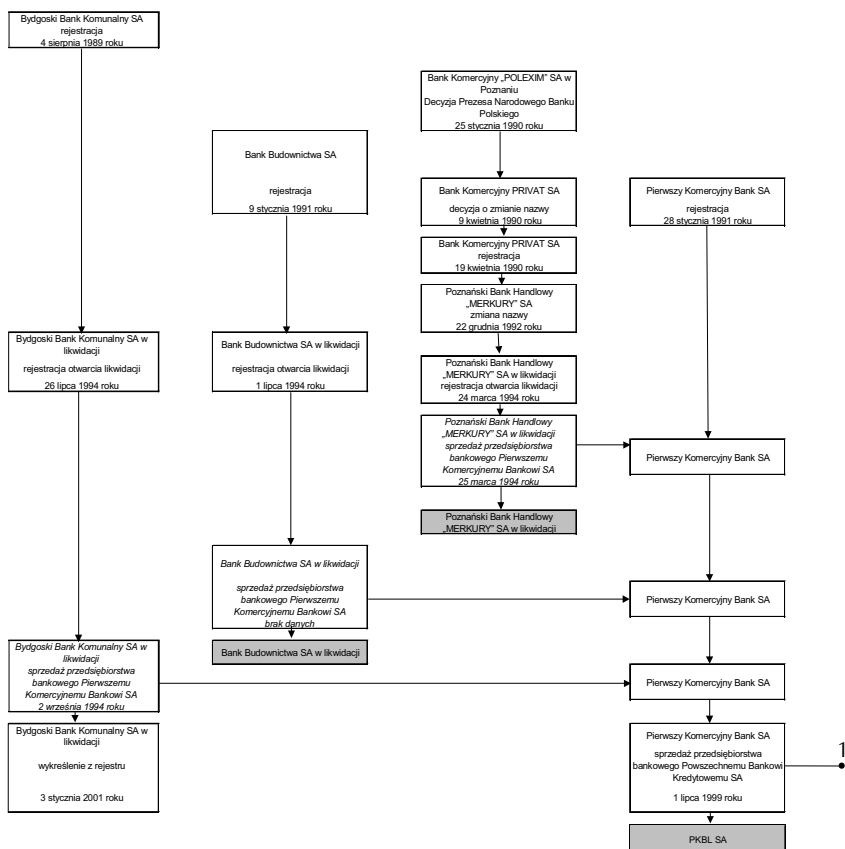
10 listopada 2001 roku Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000059953. Na koniec roku 2001 kapitał zakładowy Spółki wynosił 1,0 mln PLN.

1 lipca 2002 roku sąd zarejestrował podwyższenie kapitału zakładowego Spółki o 4,0 mln PLN. Na koniec roku 2002 kapitał zakładowy Spółki wynosił 5,0 mln PLN.

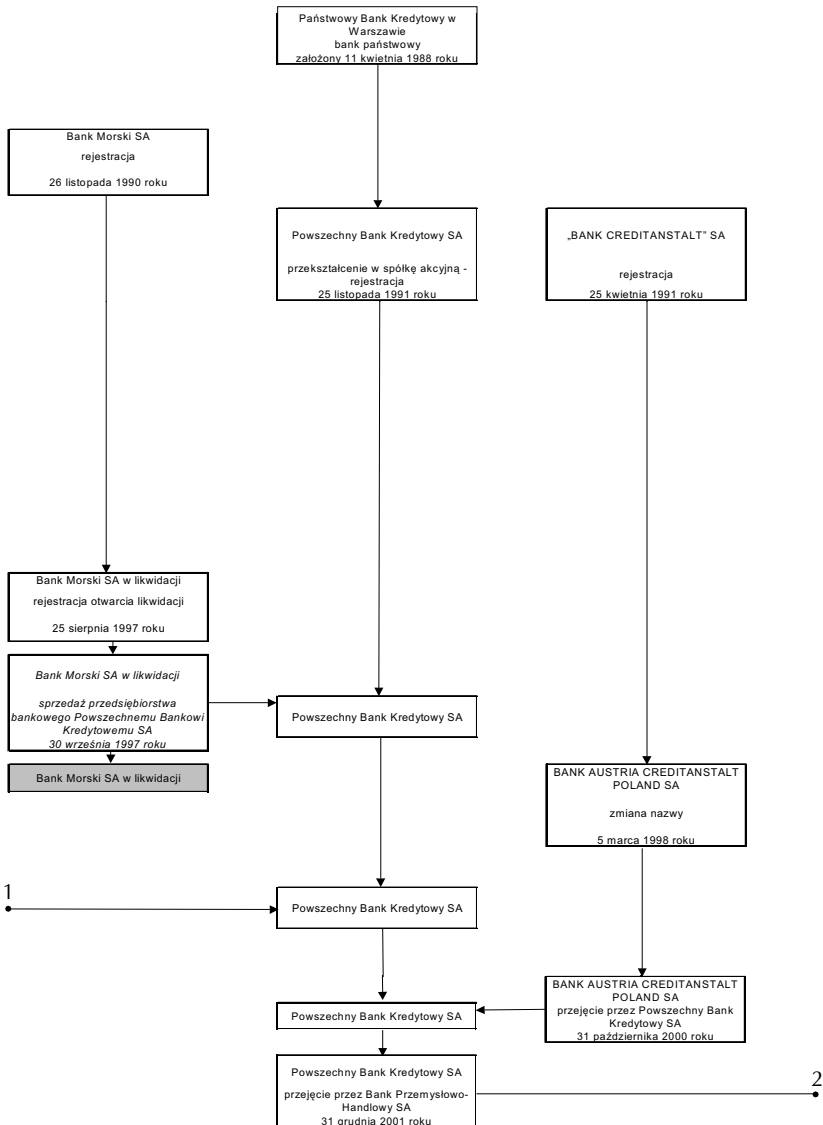
Zgromadzenie Wspólników w dniu 28 sierpnia 2003 roku podjęło uchwałę o połączeniu Spółki, jako przejmowanej, ze spółką Nordea Finance Polska SA, jako przejmującej. Połączenie miało nastąpić w wyniku przeniesienia całego majątku Spółki na spółkę Nordea Finance Polska SA w zamian za akcje Nordea Finance Polska SA nowej emisji. 13 listopada 2003 roku zarejestrowano połączenie Spółki, jako przejmowanej, ze spółką Nordea Finance Polska SA, jako przejmującą. Równocześnie wykreślono Spółkę z rejestru sądowego.

ZAŁĄCZNIK

Przejęcia Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA (1/3)

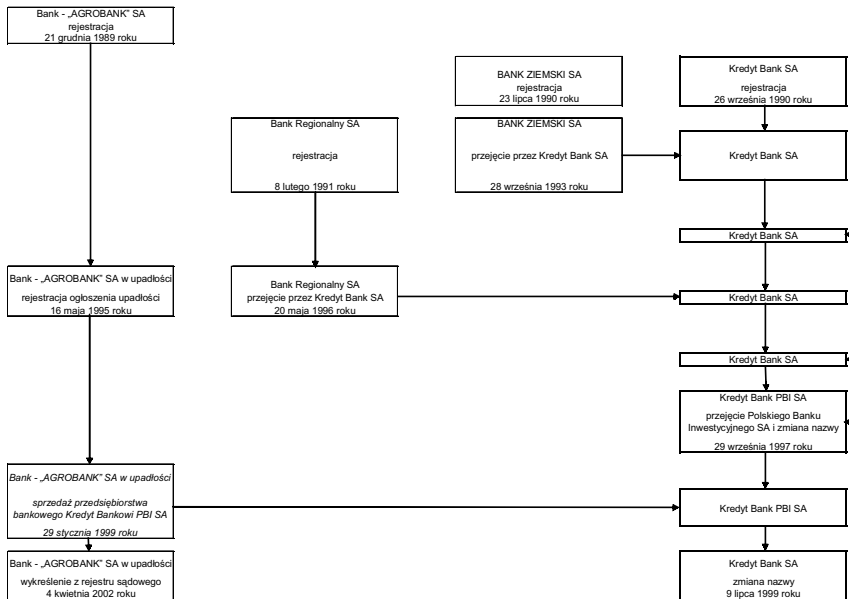

Przejęcia Banku Przemysłowo-Handlowego PBK SA (2/3)

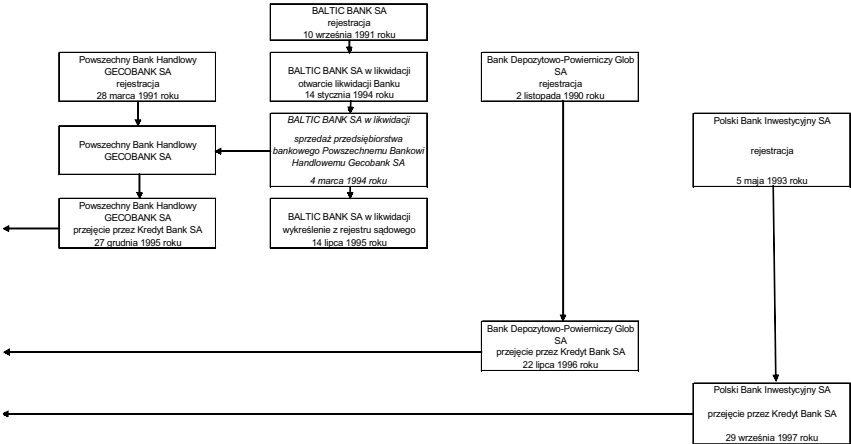

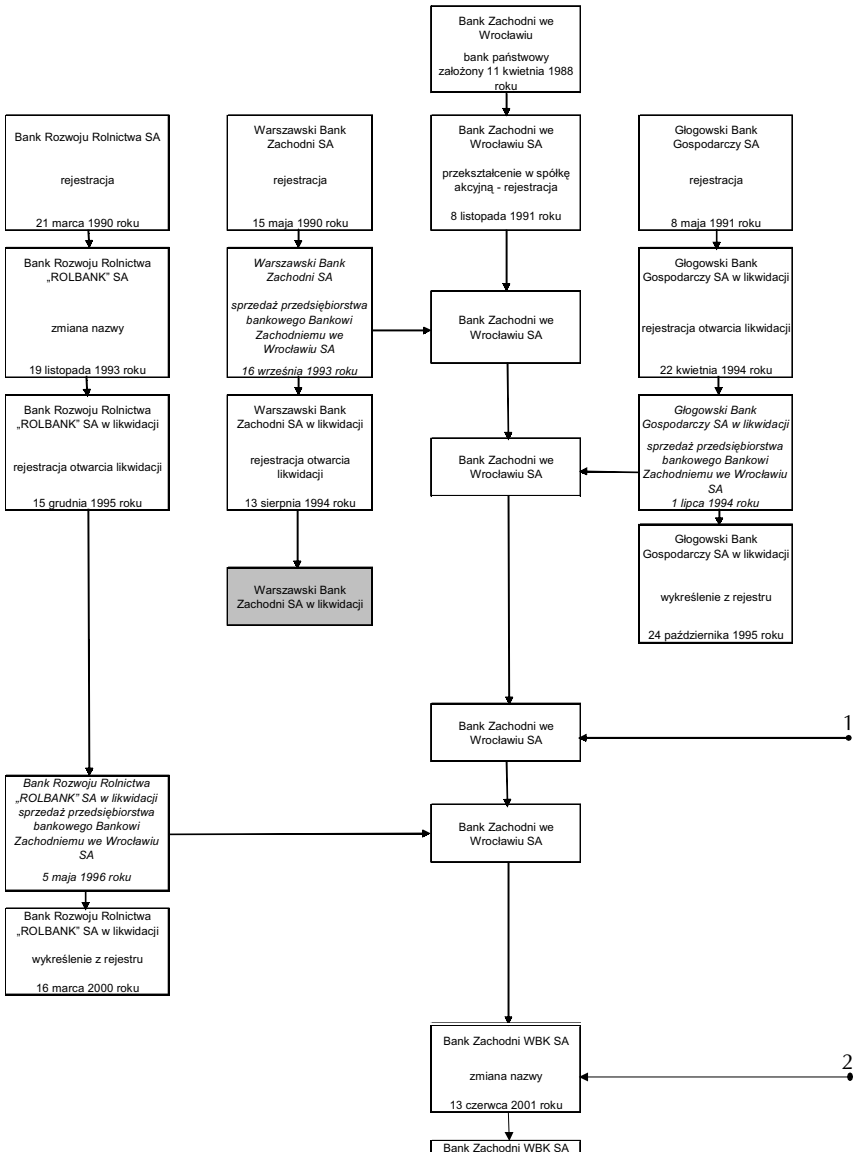
Przejęcia Kredyt Banku SA (1/2)

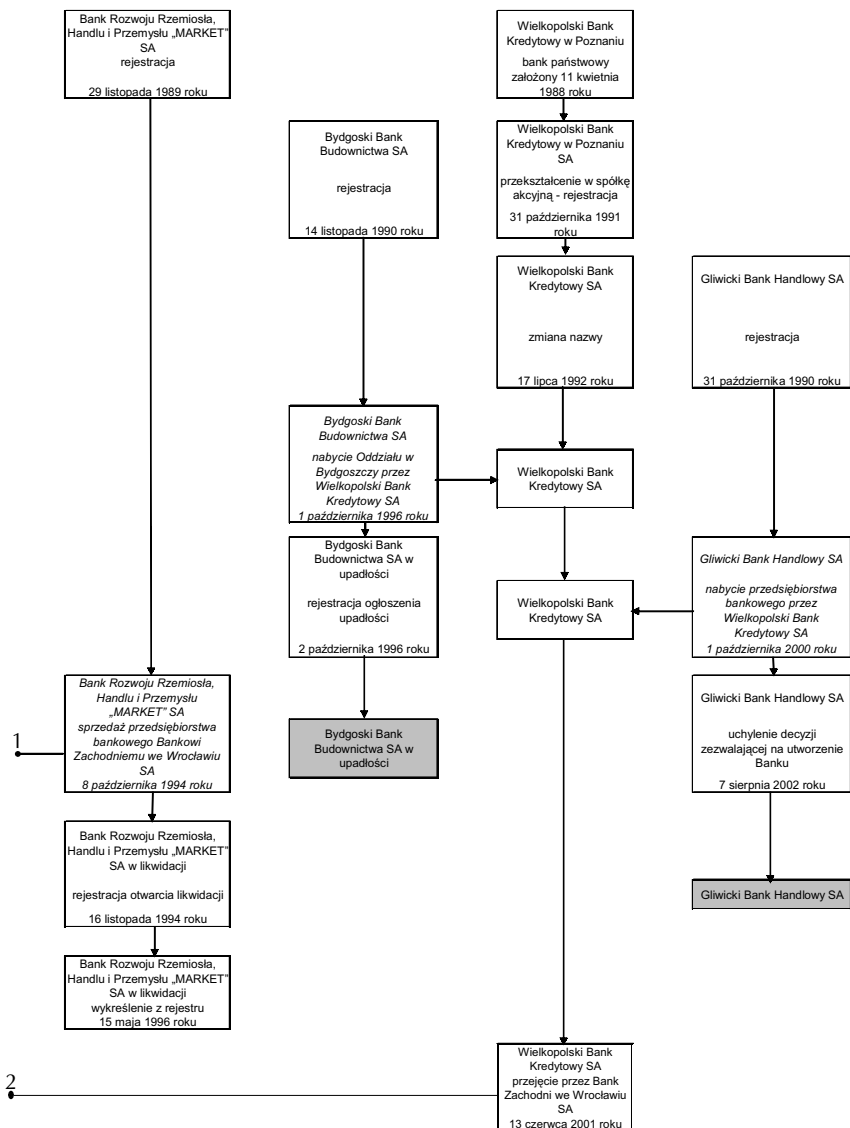
Przejęcia Kredyt Banku SA (2/2)

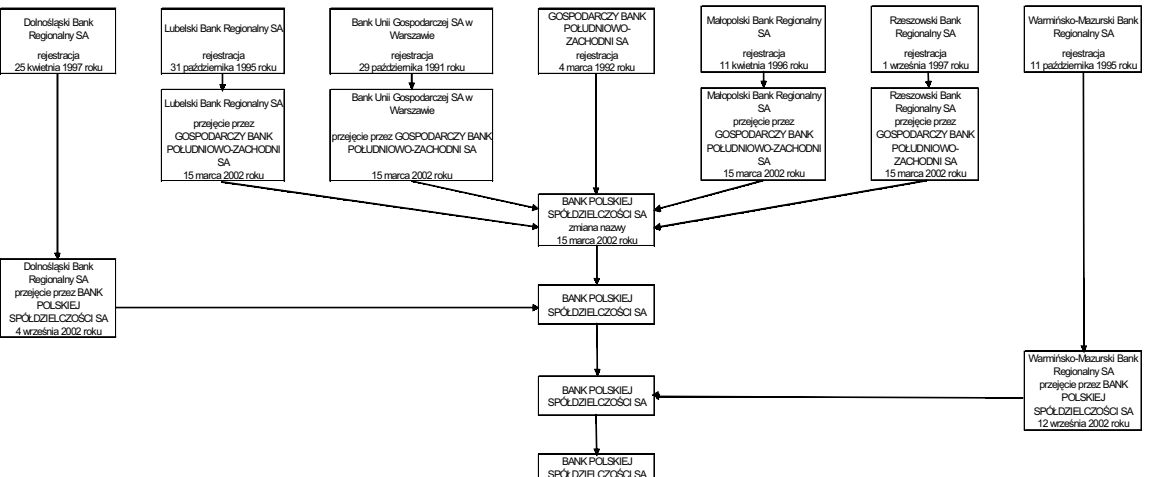
Przejęcia Banku Zachodniego WBK SA (1/2)

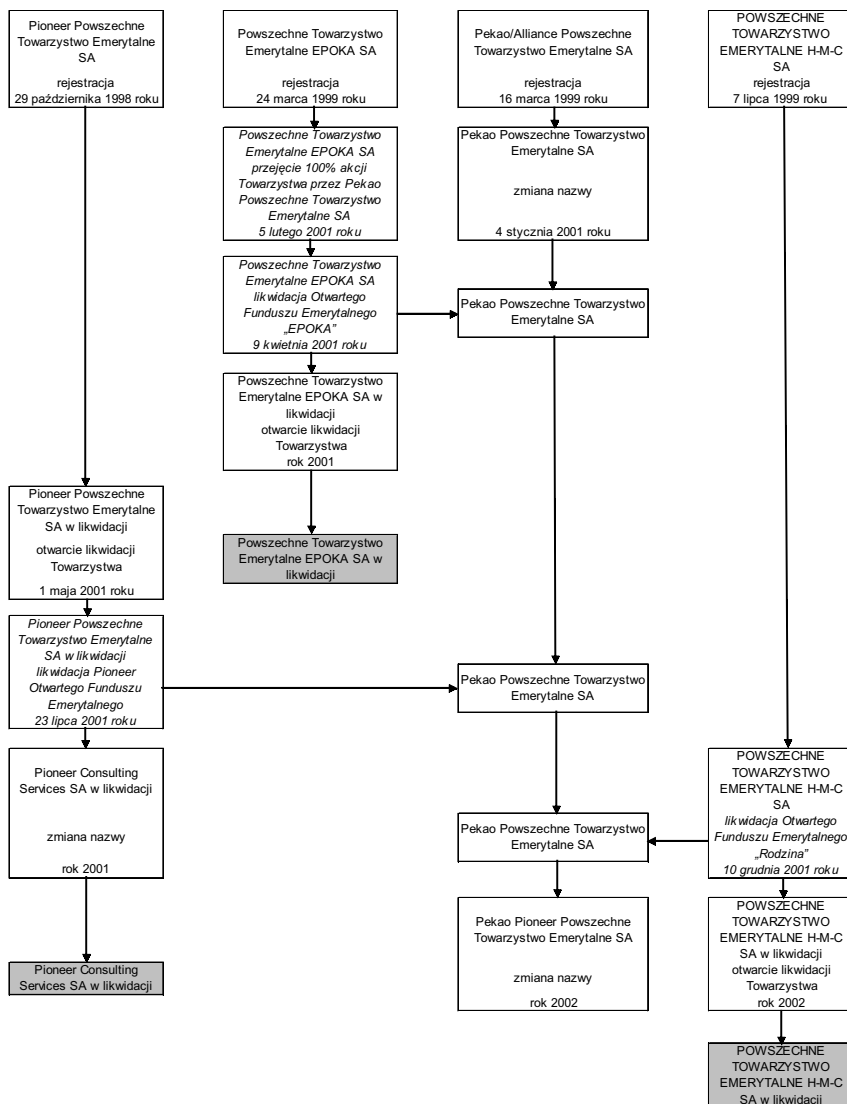
Przejęcia Banku Zachodniego WBK SA (2/2)

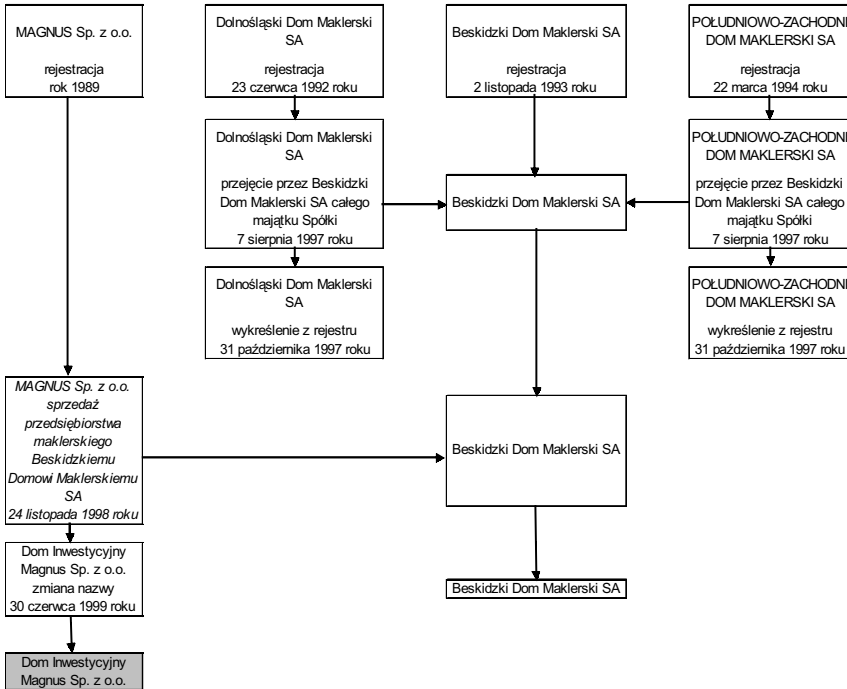
Przejęcia Banku Polskiej Spółdzielczości SA

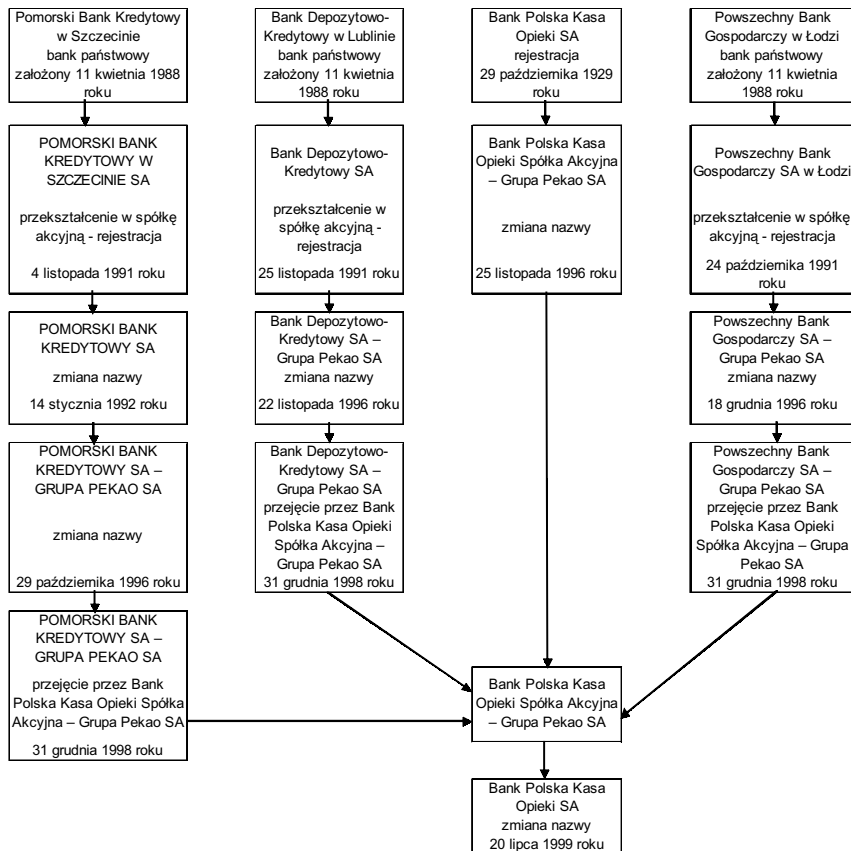
Przejęcia Pekao Pioneer PTE SA

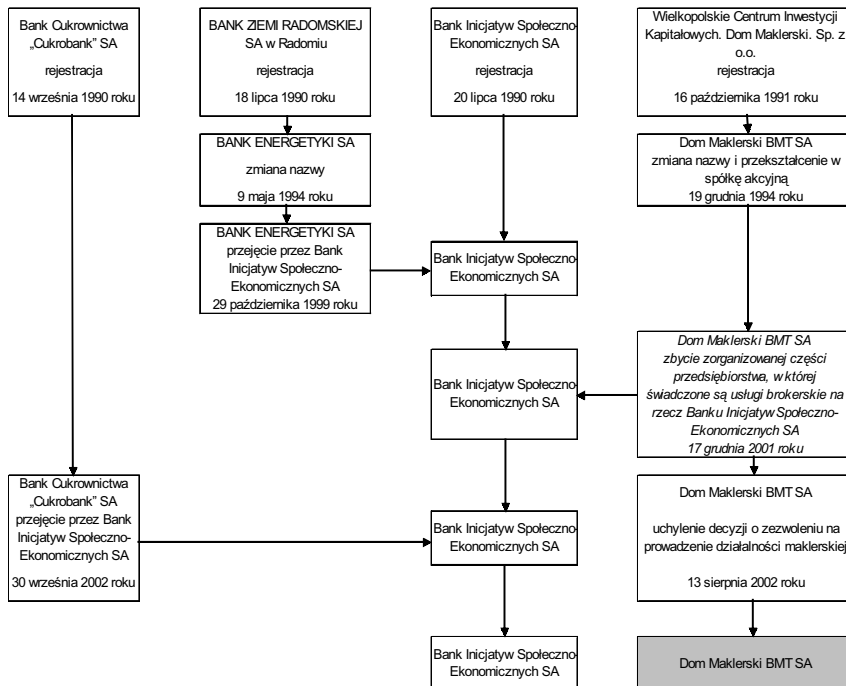
Przejęcia Beskidzkiego Domu Maklerskiego SA

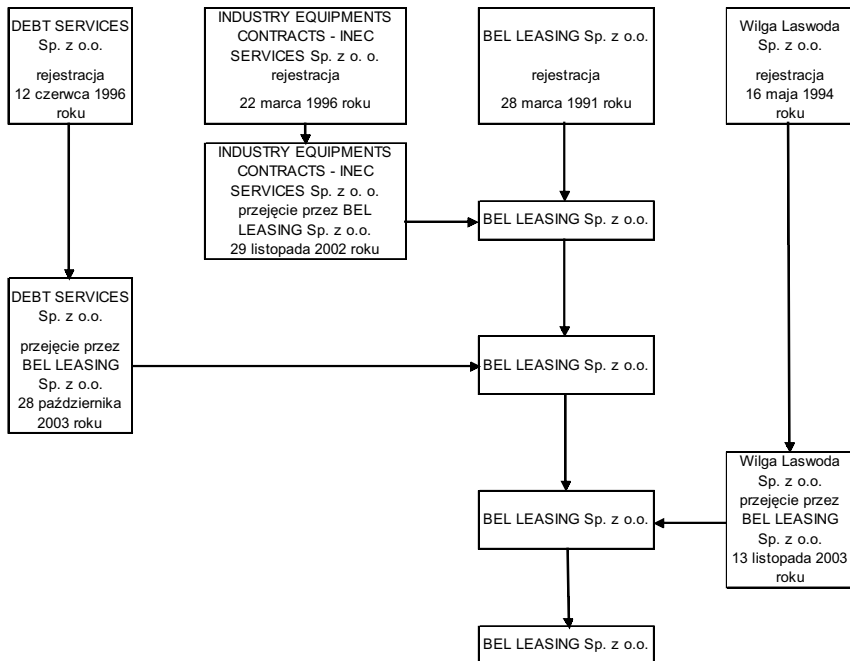
Przejęcia Banku Polska Kasa Opieki SA

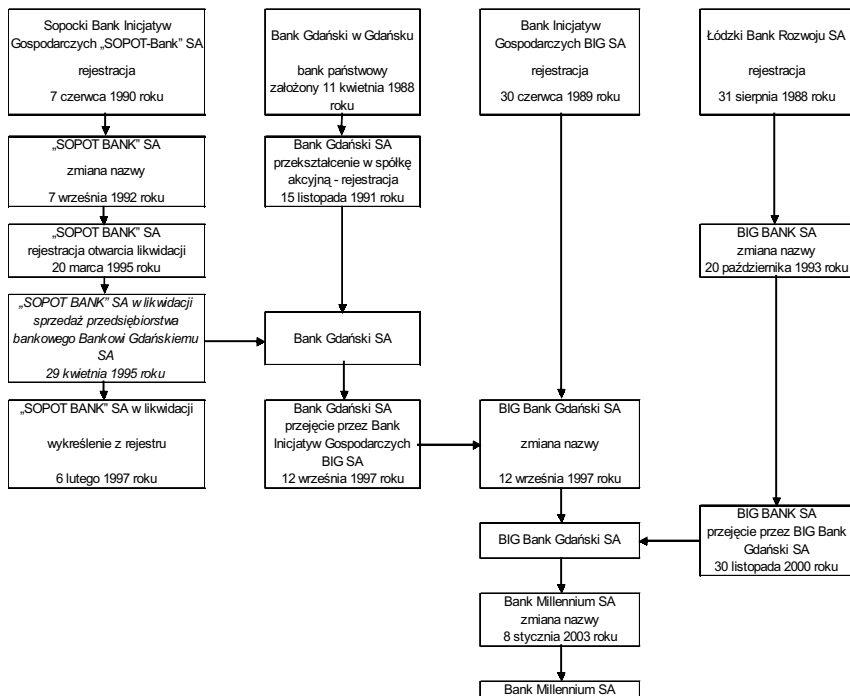
Przejęcia Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA

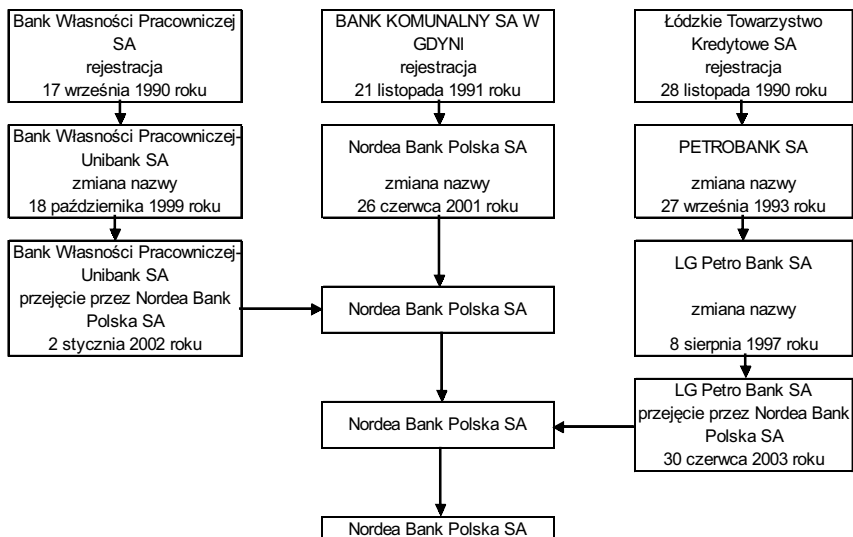
Przejęcia Bel Leasing Sp. z o. o.

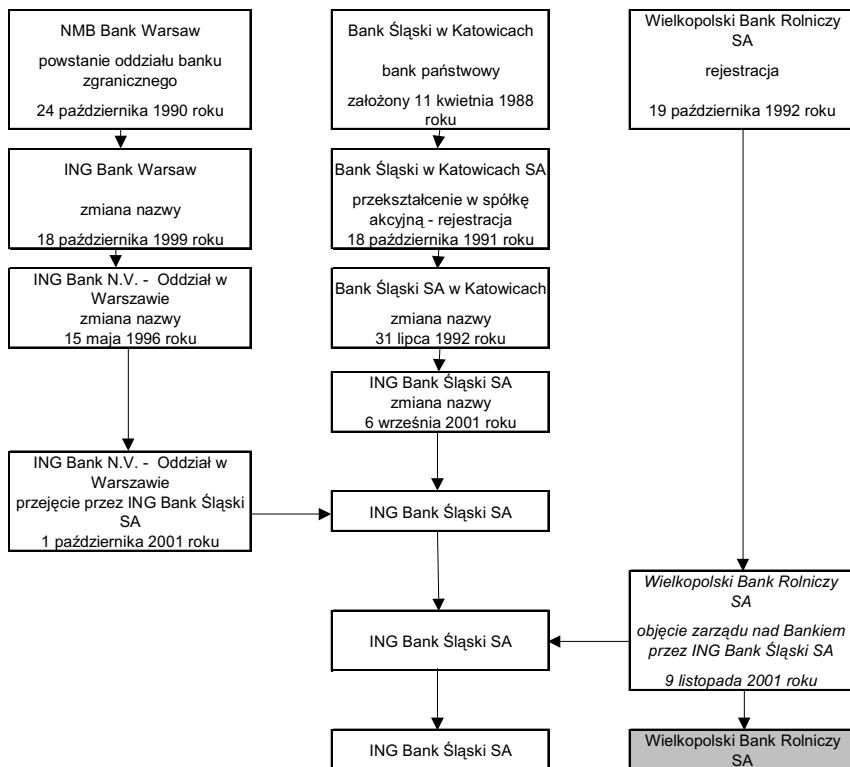
Przejęcia Banku Millennium SA

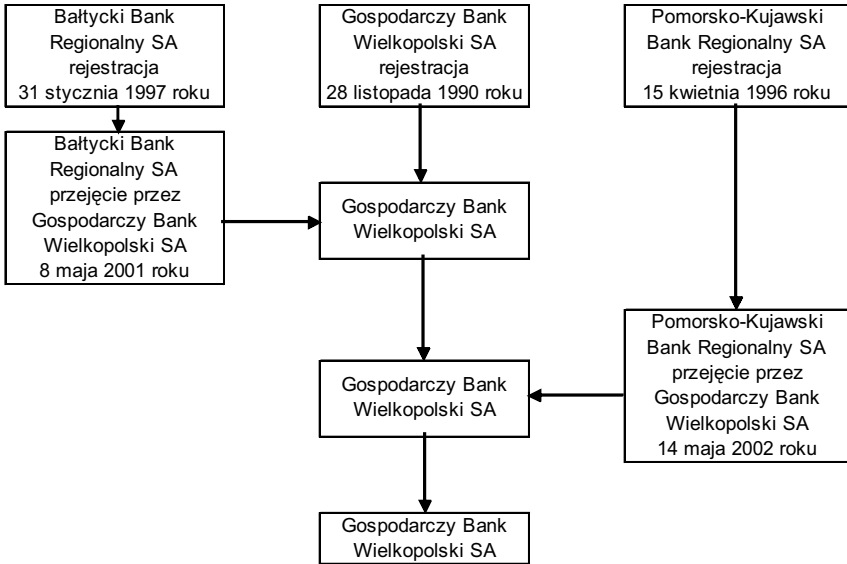
Przejęcia Nordea Bank Polska SA

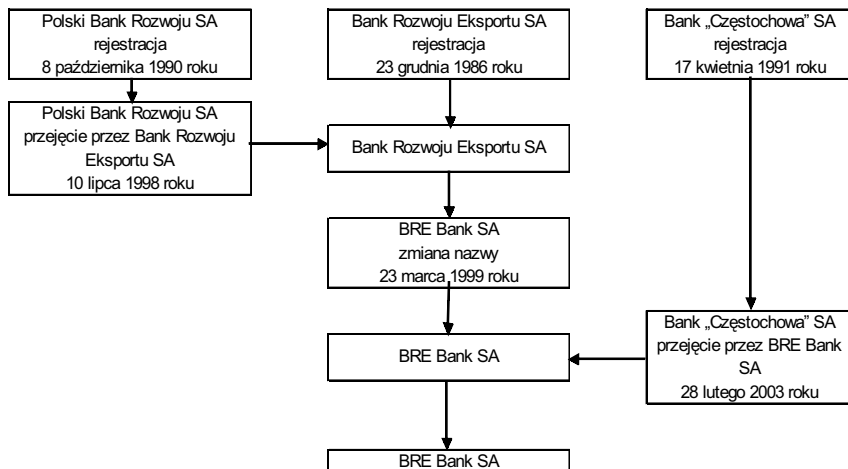
Przejęcia ING Banku Śląskiego SA

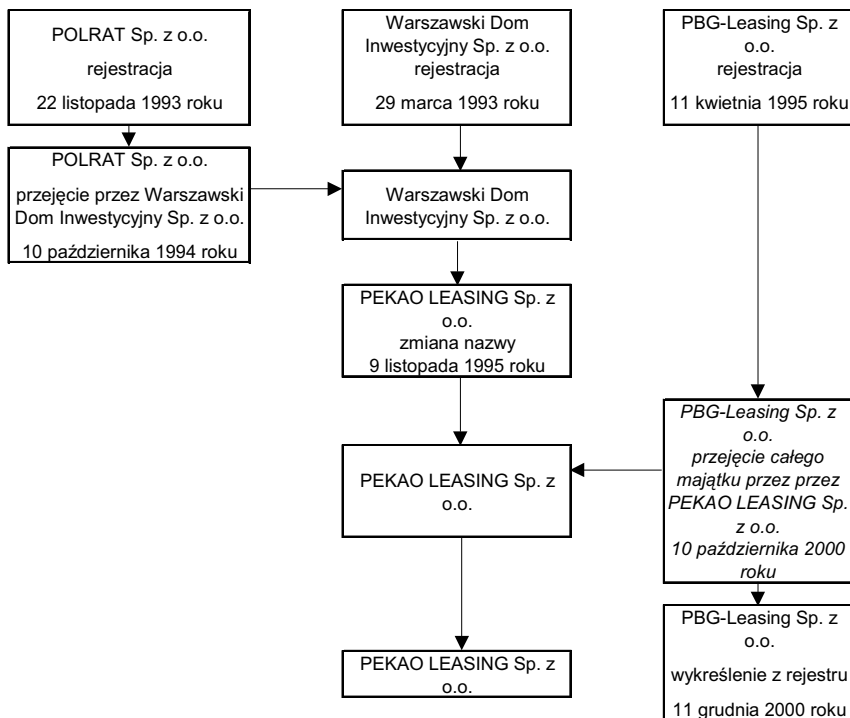
Przejęcia Gospodarczego Banku Wielkopolski SA

Przejęcia BRE Bank SA

Przejęcia Pekao Leasing Sp. z o. o.

BIBLIOGRAFIA

1. Balcerowicz L. (1992), *800 dni. Szok kontrolowany*, Polska Oficyna Wydawnicza „BGW”, Warszawa;
2. Bałtowski M. (1998), *Prywatyzacja przedsiębiorstw państwowych. Przebieg i ocena*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
3. *Bank Mergers and Acquisitions* (1999), Edited by Yakov Amihud and Geoffrey Miller, Second Printing, Kluwer Academic Publishers, Boston/Dordrecht/London;
4. *Bank mergers: current issues and perspectives*, (1989) red. Benton E., Gup Boston;
5. *Bankowość. Podręcznik akademicki* (2002), Praca pod redakcją Władysława L. Jaworskiego i Zofii Zawadzkiej, Poltext, Warszawa;
6. Bannock, G., Baxter, R., Davis, E. (1992), *The Penguin Dictionary of Economics*, Penguin Books, London;
7. Begg D., Fischer S., Dornbusch R. (1998), *Ekonomia t. I i II*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
8. Berg S.A. (1992), *Mergers, Efficiency and productivity growth in banking: the Norwegian experiences 1984-1990*, Norges Bank Arbeids Notat, Oslo, 12 June 1992;
9. Berger A.N., Humprey D.B. (1992), *Megamergrers in banking and the use of cost efficiency as an antitrust defence*, Antitrust Bulletin, 37 (Fall): 541-600;
10. Bień W. (1999), *Zarządzanie finansami przedsiębiorstwa*, Difin, Warszawa;
11. Boruc R. (1999), *Fuzja albo przejęcie. Postępuje konsolidacja przedsiębiorstw na polskim rynku*, „WPROST” 20 czerwca 1999;
12. Brigham E.F., Gapenski L.C. (2000), *Zarządzanie finansami 2*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
13. Brycki G. (2001a), *W większości firm kończy się okres gwarancji socjalnych. Nowe zwolnienia*, „Rzeczpospolita” 18 lipca 2001;
14. Brycki G. (2001b), *Konsolidacja w bankowości wymusza fuzje maklerów. DM BSK połączy się z ING Barings*, „Rzeczpospolita” 10 września 2001;

15. Buchanan J. M. (1997), *Finanse publiczne w warunkach demokracji. Systemy fiskalne a decyzje indywidualne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
16. Chojnacka U. (2001), *Rynek czeka na owoce konsolidacji banków*, „Puls Biznesu”, 8 stycznia 2001;
17. Chojnacka U., Zielewski P. (2001), *Miesiąc przed fuzją WBK i BZ bankom nadal brak spójnej oferty*, „Puls Biznesu”, 7 maja 2001;
18. Clark J.A., (1988), *Economies of Scale and Scope at Depository Financial Institutions: A Review of Literature*, Federal Reserve Bank of Kansas City Economic Review, 73, September/October: 16-33;
19. Czekaj J., Dresler Z. (2002), *Zarządzanie finansami przedsiębiorstw. Podstawy teorii*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
20. Czuma Ł. (1998), *Wprowadzenie do ekonomii*, Dział Wydawnictw i Poligrafii Politechniki Białostockiej, Białystok;
21. Czuma Ł., Jarosz A. (1998), *Doktryny ekonomiczne*, Rzeszów;
22. Dobosiewicz Z. (1995), *Nowy polski system bankowy*, First Business College, Warszawa;
23. Dobosiewicz Z. (2003), *Bankowość*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
24. *Dostosowywanie polskiego systemu bankowego do standardów Unii Europejskiej* (1999), Praca zbiorowa pod redakcją naukową Alicji Pomorskiej, Wydawnictwo UMCS, Lublin;
25. Dusza M. (1999), *Rynek kapitałowy w Polsce. Narodziny, pierwsze dziesięciolecie perspektywy*, Biblioteka Menedżera i Bankowca, Warszawa;
26. Dymski G. A. (1999), *The Bank Merger Wave. The Economic Causes and Social Consequences of Financial Consolidation*, M.E. Sharpe Armonk, New York;
27. Dytwald J. A. (1997), *Współczesne koncepcje zarządzania korporacjami*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania, Warszawa;
28. Fedorowicz Z. (1998), *Polityka fiskalna*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań;
29. *Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw*, (1998) Praca zbiorowa pod redakcją naukową W. Frąckowiaka, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;

30. Golec M., Janik B., Nowohońska H. (1998), *Wstęp do bankowości*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań;
31. *Granice konkurencji*, (1996) Grupa Lizbońska, POLTEXT, Warszawa;
32. Grobicki J. (2003), *Bankowiec na bezrobociu: redukcje personelu w bankach*, „Miesięcznik Bank” marzec 2003;
33. Gruszecki T. (1994), *Przedsiębiorca w teorii ekonomii*, CEDOR;
34. Gruszecki T. (1998), *Instytucje i rynki finansowe*, Wyższa Szkoła Zarządzania i Przedsiębiorczości im. Bogdana Jańskiego, Warszawa;
35. Grzegorzczak W. (1999), *Bank Poczty inwestorem strategicznym. Współpraca, a nie fuzja*, „Rzeczpospolita” 03.08.1999;
36. Grzegorzczak W. (2000), *Prywatyzacja bez zagranicznego inwestora. Możliwa, ale trudna*, „Rzeczpospolita” 21.01.2000;
37. Hajkiewicz-Górecka M. (1999), *Sytuacja finansowa banków*, w: *Banki polskie u progu XXI wieku*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. L. Jaworskiego, POLTEXT, Warszawa 1999: 95-119;
38. Hall R. E., Taylor J. B. (1997), *Makroekonomia. Teoria, funkcjonowanie i polityka*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
39. Helin A., Zorde K. (1998), *Fuzje i przejścia przedsiębiorstw*, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa;
40. Hooke J. C. (1998), *Fuzje i przejścia. Jak skutecznie przeprowadzić transakcję*, K.E. Liber, Warszawa;
41. Jachna M.I. (1997), *Konsolidacja sektora bankowego, cz.1: Wybór formy prawnej łączenia banków*, „Biuletyn bankowy” nr 3, 1997, s. 87.
42. Jaromin J. (1999), *Kierunki zmian w polskim sektorze bankowym*, w: *Banki polskie u progu XXI wieku*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. L. Jaworskiego, POLTEXT, Warszawa 1999: 165-174;
43. Jaworski Wł. L. (1997), *Polskie banki wobec wejścia do europejskiego systemu bankowego*, w: *Polskie banki w drodze do Unii Europejskiej*, Redaktor naukowy Wł. J. Jaworski, POLTEXT, Warszawa, 1997: 63-76;
44. Jaworski Wł. L. (1999), *Kierunki reformy sektora bankowego w Polsce*, w: *Banki polskie u progu XXI wieku*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. L. Jaworskiego, POLTEXT, Warszawa 1999: 79-94;
45. Jenkinson T., Mayer C. (1998), *Wrocie przejścia na rynku kapitałowym. Obrona, atak i rynek kontroli nad przedsiębiorstwami*, Wydawnictwo K.E. Liber, Warszawa;

46. Karnaszewski P. (1999), *Za wszelką cenę*, „Gazeta Bankowa” nr 32;
47. *Kompendium wiedzy o gospodarce* (1997), praca zbiorowa pod redakcją Edwarda Cyrsona, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
48. Konieczny J. (1996), *Bankowość inwestycyjna na świecie i w Polsce*, OLYMPUS Centrum Edukacji i Rozwoju Biznesu, Wyższa Szkoła Bankowości, Finansów i Zarządzania, Warszawa;
49. Kopaliński Wł. (1988), *Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych*, Wiedza Powszechna, Warszawa;
50. Korona M. (1997), *Efekt synergii*, „Bankier” nr 10;
51. Kosiński B. (1997), *Konsolidacja w sektorze bankowym wobec perspektywy nasilenia konkurencji zagranicznej*, w: *Polskie banki w drodze do Unii Europejskiej*, Redaktor naukowy Wł. J. Jaworski, POLTEXT, Warszawa, 1997: 77-102;
52. Kosiński B. (1999), *Banki zagraniczne w Polsce jako przejaw konkurencji w sektorze*, w: *Banki polskie u progu XXI wieku*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. L. Jaworskiego, POLTEXT, Warszawa 1999: 145-164;
53. Kotarski J. (1996), *Grupa Pekao SA*, „Bankier” nr 11;
54. Kowalewski O. (1999), *Grupy bankowo – ubezpieczeniowe. Definicje, historia rozwoju, przyczyny powstawania*, „Bank i Kredyt” nr 10/1999;
55. Kucharski M. (1999), *Zjawisko konsolidacji w sektorze bankowym*, Studium Podyplomowe „Pieniądz i Bankowość” Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytet Warszawski, Warszawa (materiał niepublikowany);
56. Kurdziel A. (2000), *Fuzje i przejęcia w polskim sektorze bankowym*, praca magisterska, Instytut Ekonomii Wydział Nauk Społecznych Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin (materiał niepublikowany);
57. Lachowski S. (1997), *Proces prywatyzacji banków w Polsce – sukcesy i porażki*, w: „Bank i Kredyt”, nr 11, s. 11-32;
58. Lachowski S. (1998), *Fuzje, przejęcia i alianse po polsku*, „Miesięcznik Bank” nr 2;
59. Langhor H. (1998), *Big is not best in Europlan*, „The Banker”, January 1998: 27;

60. Lewandowska I. (2000), *Pozytywnie o projekcie kodeksu spółek handlowych. Największa reforma prawa gospodarczego*, „Rzeczpospolita” 14. 01.2000;
61. Linder J.C., Crane D.B. (1992), *Bank mergers: integration and profitability*, Journal of Financial Services Research, 7: 35-55;
62. Maciejewski A. (1999), *Połączenie trzeciego i XI NFI. Koszty mają wynieść 700 tys. złotych. Pierwsza fuzja*, „Rzeczpospolita” 27.10.1999;
63. Mackiewicz A. (1999), *Prywatyzacja Pekao SA. Włosi na placu*, „Gazeta Wyborcza” 24-25.04.1999;
64. Mester L.J. (1996), *A study of bank efficiency taking account risk-preferences*, Journal of Banking and Finance, 20, 6: 1025-1045;
65. Miller S.M., Noulas A.G. (1996), *The Technical Efficiency of Large Bank Production*, Journal of Banking and Finance, 20: 495-509;
66. Mitchell K., Onvural N.M. (1996), *Economies of Scale and Scope at Large Commercial Banks: evidence from the Fourier Flexible Functional Form*, Journal of Money, Credit and Banking, 28, 2, May: 178-199;
67. Molyneux P. (1998), *Wpływ jednolitego rynku finansowego na konsolidację banków i rozwój transgranicznych usług finansowych w: Integracja europejska a strategie banków komercyjnych*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. Baki, Międzynarodowa Szkoła Bankowości i Finansów, Katowice 1998: 49-74;
68. *Nadzór korporacyjny. Perspektywa międzynarodowa* (1999), POLTEXT, Warszawa;
69. Nalepka A. (1999), *Restrukturyzacja przedsiębiorstwa. Zarys problematyki*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa-Kraków;
70. Narożny T. (1998), *Prawo Bankowe*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań;
71. Noulas A. G., Ray S. C., Miller S. M., (1990), *Returns of Scale and Input Substitutions for Large US Banks*, Journal of Money, Credit and Banking 22: 94-108;
72. Ociepka M. (1998), *Banki w Rosji*, TWIGGER, Warszawa;
73. Okrzesik J. (1998), *Raport: Fuzje i przejęcia – moda czy konieczność?*, „BOSS-gospodarka” nr 22 (229), 6.06.1998, s.1-8.

74. Oleś W., Rodzyńkiewicz M. (1998), *Koncentracja i przekształcenia podmiotów gospodarczych – zagadnienia wybrane. Część pierwsza. Fuzje spółek akcyjnych – podstawowe aspekty prawne*, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa;
75. Oręziak L. (1999a), *Rynek finansowy Unii Europejskiej*, TWIGGER, Warszawa;
76. Oręziak L. (1999b), *EURO. Nowy pieniądz*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
77. Orłowski T. (2000), *Nowy Leksykon Ekonomiczny*, Oficyna Wydawnicza Graf-Punkt, Warszawa;
78. Palarczyk J. (1999), *Moda na fuzje*, „Rzeczpospolita” 06.01.1999;
79. Pańkowska M. (1995), *Teoria kosztów transakcyjnych według Olivera Williamsona*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny”, nr 3;
80. Pater I. (1999), *Łączenie spółek w drodze przyjaznego przejęcia*, Dom Wydawniczy „Ostoja”, Kraków;
81. *Podstawy ekonomii* (1998), redakcja naukowa R. Milewski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
82. *Podstawy ekonomii i zarządzania przedsiębiorstwem*, (1997) pod redakcją J. Kortana, Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa;
83. *Podstawy nauki o przedsiębiorstwie*, (1997) pod redakcją J. Lichtarskiego, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław;
84. *Poland. Country Economic Memorandum. Reform and Growth on the Road to the EU*, (1997) Report No. 16858 – POL. July 15th 1997;
85. *Polskie grupy kapitałowe. Perspektywa Europejska* (2002), Praca zbiorowa pod kierunkiem Bogdana Wawrzyniaka, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa
86. *Popularna Encyklopedia Powszechna* (2000), Wydawnictwo Fogra, Warszawa;
87. Poteraj J. (2002), *Polskie instytucje finansowe. Kreacja rynków i procesy konsolidacyjne*, Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej, Olecko 2002;

88. *Raport Roczny KPWIG 1998* (1999), KPWIG, Warszawa;
89. *Raport Roczny KPWIG 1999* (2000), KPWIG, Warszawa;
90. Rappaport A. (1999), *Wartość dla akcjonariuszy. Poradnik menedżera i inwestora*, WIG-Press, Warszawa;
91. Raszkowska G. (1998), *Połączenie PBR i BRE wywołuje silne ruchy kadrowe. Fuzja, czyli dekompozycja zespołów ludzkich*, „Rzeczpospolita” 03.06.1998;
92. Rezaee Z. (2001), *Financial Institutions, Valuations, Mergers, and Acquisition: The Fair Value Approach*, John Wiley & Sons, Inc., Second Edition, New York-Chichester-Weinheim-Brisbane-Singapore-Toronto;
93. Rodak T. (2000), *Restrukturyzacja spółdzielczego sektora bankowego*, praca magisterska, Instytut Ekonomii Wydział Nauk Społecznych Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin (materiał niepublikowany);
94. Rosati D. K. (1998), *Polska droga do rynku*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
95. Rozmysłowicz D. (1999), *Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw – korzyści i zagrożenia z nich wynikające*, Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego Studium Podyplomowe „Pieniądz i Bankowość” Warszawa (materiał niepublikowany);
96. *Rynek kapitałowy w Polsce. Raport 1998. Dane za 1997*, (1999) Praca zbiorowa pod redakcją M. Puławskiego, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
97. Sasiak R. (2000), *Fuzje i przejęcia spółek publicznych*, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków;
98. Sirower M. L. (1997), *The Synergy Trap. How Companies Lose the Acquisition Game*, The Free Press, New York;
99. Siudaj M. (2000), *OFE Pioneer na sprzedaż?* „Parkiet” 19 kwietnia 2000;
100. Skoczny T. (1998), *Harmonizacja polskiego prawa antymonopolowego z regułami konkurencji w: Transformacja gospodarki polskiej w latach dziewięćdziesiątych. Ekonomia – prawo – zarządzanie*, Dom Wydawniczy ELIPSA, Warszawa 1998: 175-188;
101. *Słownik języka polskiego PWN*, (1995), Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;

102. *Słownik współczesnego języka polskiego* (2001), pod redakcją B. Dunaja, Przegląd Reader's Digest, Warszawa;
103. Smith R. S., Walter I. (1999), *Global Patterns of Mergers and Acquisition Activity in the Financial Services Industry* w: *Bank Mergers and Acquisitions*, Edited by Yakov Amihud and Geoffrey Miller, Second Printing, Kluwer Academic Publishers, Boston/Dordrecht/London 1999: 21-36;
104. Sobczyk M. (1998), *Matematyka finansowa*, Agencja Wydawnicza Placet, Warszawa;
105. Sobiecki R. (1997), *Zarys gospodarki rynkowej*, Oficyna Wydawnicza EUROMARK Sp. z o.o., Warszawa;
106. Solarz, J. K. (1996), *Rozwój systemów bankowych*, Biblioteka Menedżera i Bankowca Zarządzanie i Finanse – Józef Śnieciński, Warszawa;
107. Solarz J. K. (1999), *Źródła dokapitalizowania instytucji kredytowych a kierunki przekształceń polskiego sektora bankowego*, w: *Banki polskie u progu XXI wieku*, Praca zbiorowa pod redakcją Wł. L. Jaworskiego, POLTEXT, Warszawa 1999: 121-143;
108. Solarz J. K., Daniluk D., Zombirt J. (1999), *Integracja europejska a krajowe banki komercyjne*, Biblioteka Menedżera i Bankowca „Zarządzanie i Finanse”, Warszawa;
109. Srinivasan A. (1992), *Are there cost savings from bank mergers?*, Economic Review, Federal Reserve Bank of Atlanta, March/April: 17-18;
110. Srinivasan A., Wall L.D. (1992), *Cost savings associated with bank mergers*, Working Paper 92-2, Federal Reserve Bank of Atlanta;
111. Styczek D. (2003), *Czy za kilka lat na polskim rynku pozostanie tylko pięć megabanków?*, „BusinessWeek Polska”, 3 lipca 2003;
112. Sudarsanam S. (1998), *Fuzje i przejęcia*, WIG-Press, Warszawa;
113. Suszyński C. (1993), *Fuzje przedsiębiorstw w rozwiniętej gospodarce rynkowej*, „Handel wewnętrzny” nr 3 i 5;
114. Suszyński C. (1999), *Restrukturyzacja przedsiębiorstw. Proces zarządzania zmianami*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa;
115. *System finansowy w Polsce lata dziewięćdziesiąte*, (1998) Redakcja naukowa B. Pietrzak, Z. Polański, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;

116. *Sytuacja finansowa banków w 1999 r. Synteza*, (2000) NBP Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego, Warszawa kwiecień 2000;
117. *Sytuacja finansowa banków w 2000 r. Synteza*, (2001) Narodowy Bank Polski Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego Warszawa, kwiecień 2001 r.;
118. *Sytuacja finansowa banków w 2001 r. Synteza*, (2002) Narodowy Bank Polski Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego Warszawa, maj 2002 r.;
119. *Sytuacja finansowa banków w 2002 r. Synteza*, (2003) Narodowy Bank Polski Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego Warszawa, maj 2003 r.;
120. *Sytuacja finansowa banków w I kwartale 2001 r. Synteza*, (2001) Narodowy Bank Polski – Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego, Warszawa, lipiec 2001 r.;
121. *Sytuacja na polskim rynku ubezpieczeń w 1999 r.* (2000), Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń, Warszawa;
122. Szczepankowski P. J. (1998), *Motywy i bariery bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Polsce w: Transformacja gospodarki polskiej w latach dziewięćdziesiątych. Ekonomia – prawo – zarządzanie*, Dom Wydawniczy ELIPSA, Warszawa 1998: 41-71;
123. Szczepankowski P. J. (2000), *Fuzje i przejęcia. Techniki oceny opłacalności i sposoby finansowania*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
124. Szczyciński J. (2002), *Bankowe cięcia: BPH PBK liderem zwolnień*, „Dziennik Finansowy Prawo i Gospodarka”, 2002-02-20;
125. Szelaż K (1998), *Prywatyzacja polskiego systemu bankowego – stan obecny i perspektywy*, „Bank i Kredyt” nr 7;
126. Szpringer Wł. (1998a), *Kontrola koncentracji w gospodarce rynkowej (reguła czy wyjątek?) w: Transformacja gospodarki polskiej w latach dziewięćdziesiątych. Ekonomia – prawo – zarządzanie* (1998), Dom Wydawniczy ELIPSA, Warszawa: 197-203;
127. Szpringer Wł. (1998b), *Instytucjonalne uwarunkowania procesów koncentracji gospodarczej oraz zachowań rynkowych przedsiębiorstw w: Koncentracja produkcji i zachowania rynkowe przedsiębiorstw*, Pod redakcją naukową A. Sosnowskiej, Oficyna Wydawnicza Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Warszawa, 1998: 37-80;

128. Śliperski M. (2002), *Związki banków komercyjnych z firmami ubezpieczeniowymi*, Fundacja WARTA, Warszawa;
129. Świerżewski Ł. (2000), *Warta+KBC: marsz po PKO BP*, „Puls Biznesu” 10 października 2000;
130. Śmid W. (2000), *Leksykon menedżera. Słownik angielsko – polski*, Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu, Kraków;
131. Tokaj-Krzewska A. (1998), *Porozumienia przedsiębiorstw a koncentracja*, w: *Koncentracja produkcji i zachowania rynkowe przedsiębiorstw*, Pod redakcją naukową A. Sosnowskiej, Oficyna Wydawnicza Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Warszawa, 1998: 81-105;
132. Tomaszewicz B. (2000), *LG Petro szykuje emisję dla inwestora*, „Puls Biznesu” 19 lipca 2000;
133. Trocki M. (1998), *Zarządzanie grupą kapitałową*, w: *Grupy kapitałowe w Polsce*, Praca zbiorowa pod redakcją M. Romanowskiej, M. Trockiego, B. Wawrzyniaka, Difin, Warszawa 1998: 123-155;
134. Utrata P. (2000a), *Citibank kupi BRE?*, „Parkiet” 9. 03.2000;
135. Utrata P. (2000b), *Pakietówki za 603 mln zł*, „Parkiet” 20. 03.2000;
136. Utrata P. (2000c), *Kredyt Bank chce kupić PBK*, „Parkiet” 19.04.2000;
137. Utrata P. (2002), *Nordea przejmie LG Petro Bank - wezwanie w listopadzie*, „Parkiet”, 08.05.2002;
138. Varian H. R. (1997), *Mikroekonomia. Kurs średni. Ujęcie nowoczesne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
139. Vennet V. R. (1994), *Concentration, efficiency and entry barriers as determinants of EC bank profitability*, *Journal of International Financial markets, Institutions and Money* 3/4;
140. Vennet V. R. (1995), *The effect of mergers and acquisitions on the efficiency and profitability of EC credit institutions*, University of Ghent, Belgium, Departament of Financial Economics Working Paper No. 95/07, April;
141. Vincent A., Martens J. - P. (1996), *Ugrupowania gospodarcze. Perspektywa Brukseli*, POLTEXT, Warszawa;

142. Wiankowski S., Bogusławski Z., Borzęcki J., Karmańska A. (1999), *Zarządzanie grupą kapitałową. Analiza i projektowanie rozwiązań organizacyjnych*, Instytut Organizacji i Zarządzania w Przemśle „ORGMASZ”, Warszawa;
143. *Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powszechna*, (suplement współczesny) (2000), Wydawnictwo Gutenberg Print sp. z o.o., Warszawa;
144. Wilkowicz Ł. (2002), *Największe redukcje zatrudnienia w dużych bankach*, „Gazeta Bankowa”, 2002-08-12;
145. Wiśnicka-Hińcza M. (2000), *Praktyka fuzji spółek kapitałowych*, InfoMax, Warszawa;
146. Wojtanik M., Draczyński B. (1997), *Zarządzanie holdingiem i grupą kapitałową*, Gdańsk;
147. *Współczesny bank* (2000), praca zbiorowa pod redakcją Władysława L. Jaworskiego, Poltext, Warszawa;
148. Wrzeński M. (2000), *Fuzje i przejęcia. Wykup lewarowany (LBO) i menedżerski (MBO). Uwarunkowania rozwoju w Polsce*, Wydawnictwo K.E. Liber;
149. Wójcicki R. (1998), *Poradnik likwidatora: procedury, akty prawne t. 1*, Centrum Informacji Menedżera, Warszawa;
150. Żuławnik B. (1996), *Almanach wymuszeń*, „Gazeta Bankowa” nr 48, 1 grudnia 1996;
151. Żółcińska W. (2002), *Zwolnieni z banków*, „CXO - Magazyn Kadry Zarządzającej”, 30 grudnia 2002.

AKTY PRAWNE

Kursywą podano akty prawne, które utraciły moc wg stanu na 2004-05-01

1. Ustawa z dnia **24 marca 1920** o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, Dz. U. 1996, nr 54, poz. 245 tekst jednolity wraz ze zmianami.
2. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia **27 czerwca 1934** Kodeks Handlowy Dz. U. z 1934 nr 57, poz. 502 wraz ze zmianami.
3. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia **24 października 1934** Prawo upadłościowe Dz. U. z 1991 nr 118, poz. 512 tekst jednolity wraz ze zmianami.

4. *Dekret z dnia 15 stycznia 1945 o Narodowym Banku Polskim* Dz. U. z 1945 nr 4, poz. 14.
5. *Dekret z dnia 3 stycznia 1947 o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych* Dz. U. z 1947 nr 5, poz. 23.
6. *Dekret z dnia 3 stycznia 1947 o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych* Dz. U. 1947 nr 19, poz. 72.
7. *Dekret z dnia 25 października 1948 o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych* Dz. U. z 1948 nr 52, poz. 410 wraz ze zmianą Dz. U. z 1951, nr 31, poz. 240 i sprostowaniem Dz. U. z 1949, nr 35, poz. 256.
8. *Dekret z dnia 25 października 1948 o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucyj kredytu długoterminowego* Dz. U. z 1948, nr 52, poz. 411 wraz ze zmianą Dz. U. z 1951, nr 31, poz. 241.
9. *Ustawa z dnia 28 marca 1952 o ubezpieczeniach państwowych* Dz. U. z 1952 nr 20, poz. 130 wraz ze zmianą Dz. U. z 1955 nr 18, poz. 108.
10. *Ustawa z dnia 2 grudnia 1958 o Narodowym Banku Polskim* Dz. U. z 1958 nr 72, poz. 356.
11. *Ustawa z dnia 2 grudnia 1958 o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych* Dz. U. 1958 nr 72, poz. 357 wraz ze zmianami.
12. *Ustawa z dnia 13 kwietnia 1960 o prawie bankowym* Dz. U. z 1960 nr 20, poz. 121 wraz ze zmianami.
13. *Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 Kodeks cywilny* Dz. U. z 1964 nr 16, poz. 93 wraz ze zmianami.
14. *Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 Kodeks pracy* Dz. U. z 1998 nr 21, poz. 94 tekst jednolity wraz ze zmianami.
15. *Ustawa z dnia 12 czerwca 1975 Prawo bankowe* Dz. U. z 1975 nr 20, poz. 108 wraz ze zmianą Dz. U. z 1981 nr 17, poz. 82.
16. *Ustawa z dnia 26 lutego 1982 Prawo bankowe* Dz. U. z 1982 nr 7, poz. 56 wraz ze zmianami.
17. *Ustawa z dnia 26 lutego 1982 o statucie Narodowego Banku Polskiego* Dz. U. z 1982 nr 7, poz. 57 wraz ze zmianami.
18. *Ustawa z dnia 16 września 1982 Prawo spółdzielcze* Dz. U. z 2003 nr 188, poz. 1848 tekst jednolity.
19. *Ustawa z 20 września 1984 o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych* Dz. U. z 1984, nr 45, poz. 242 wraz ze zmianami.

20. Uchwała Nr 99 Rady Ministrów z dnia **20 czerwca 1986** w sprawie utworzenia Banku Rozwoju Eksportu M. P. z 1986 nr 21, poz. 152.
21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **7 września 1987** w sprawie wydzielenia powszechnych kas oszczędności z Narodowego Banku Polskiego i utworzenia Powszechnej Kasy Oszczędności - banku państwowego Dz. U. z 1987 nr 29, poz. 159 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
22. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Państwowego Banku Kredytowego w Warszawie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 137 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
23. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 138 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
24. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Gdańskiego w Gdańsku Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 139 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
25. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Przemysłowo-Handlowego w Krakowie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 140 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
26. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Śląskiego w Katowicach Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 141 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
27. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Banku Zachodniego we Wrocławiu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 142 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
28. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Pomorskiego Banku Kredytowego w Szczecinie Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 143 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
29. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Powszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 144 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.

30. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **11 kwietnia 1988** w sprawie utworzenia Wielkopolskiego Banku Kredytowego w Poznaniu Dz. U. z 1988 nr 21, poz. 145 wraz ze zmianą Dz. U. z 1989 nr 3 poz. 12.
31. Ustawa z dnia **31 stycznia 1989** Prawo bankowe Dz. U. z 1992 nr 72, poz. 359 wraz ze zmianami.
32. Ustawa z dnia **31 stycznia 1989** o Narodowym Banku Polskim Dz. U. z 1992 nr 72 poz. 360 wraz ze zmianami.
33. Ustawa z dnia **30 maja 1989** o izbach gospodarczych Dz. U. z 1989 nr 35, poz. 195 wraz ze zmianami.
34. Ustawa z dnia **28 grudnia 1989** o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących załkadu pracy Dz. U. z 1990 nr 4, poz. 19 wraz ze zmianami.
35. Ustawa z dnia **28 lipca 1990** o działalności ubezpieczeniowej, Dz. U. z 1996 nr 11, poz. 62 wraz ze zmianami.
36. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **14 maja 1991** w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne Dz. U. z 1991 nr 45, poz. 196.
37. Ustawa z dnia **22 marca 1991** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych Dz. U. z 1994 nr 58, poz. 239 tekst jednolity wraz ze zmianami.
38. Ustawa z dnia **14 czerwca 1991** o spółkach z udziałem zagranicznym Dz. U. 1997, nr 26, poz. 143 tekst jednolity wraz ze zmianami.
39. Ustawa z dnia **15 lutego 1992** o podatku dochodowym od osób prawnych Dz. U. z 2000 nr 54, poz. 654 tekst jednolity wraz ze zmianami.
40. Ustawa z dnia **8 stycznia 1993** o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym Dz. U. z 1993 nr 11, poz. 50 wraz ze zmianami.
41. Ustawa z dnia **30 kwietnia 1993** o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji Dz. U. z 1993 nr 44, poz. 202 wraz ze zmianami.
42. Ustawa z dnia **29 września 1994** o rachunkowości Dz. U. z 2002 nr 76, poz. 694 tekst jednolity wraz ze zmianami.
43. Ustawa z dnia **14 grudnia 1994** r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym Dz. U. z 2000 nr 9, poz. 131 tekst jednolity wraz ze zmianami.

44. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia **3 stycznia 1995** roku w sprawie warunków przekazania przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA części majątku bankom regionalnym Dz. U. z 1995 nr 5, poz. 26.
45. Ustawa z dnia z dnia **14 czerwca 1996** o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, Dz. U. 1996 nr 90, poz. 406 wraz ze zmianami.
46. Ustawa z dnia **21 sierpnia 1997** Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 447 tekst jednolity wraz ze zmianami.
47. Ustawa z dnia **22 sierpnia 1997** o pracowniczych programach emerytalnych Dz. U. z 2001 nr 60, poz. 623 tekst jednolity wraz ze zmianami.
48. Ustawa z dnia **28 sierpnia 1997** o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych Dz. U. z 1997 nr 139, poz. 934 wraz ze zmianami.
49. Ustawa z dnia **28 sierpnia 1997** o funduszach inwestycyjnych Dz. U. z 2002 nr 49, poz. 448 tekst jednolity wraz ze zmianami.
50. Ustawa z dnia **29 sierpnia 1997** Prawo bankowe Dz. U. z 2002 nr 72, poz. 665 tekst jednolity wraz ze zmianami.
51. Ustawa z dnia **29 sierpnia 1997** Ordynacja podatkowa Dz. U. z 1997 nr 137, poz. 926 wraz ze zmianami.
52. Uchwała Nr 8/98 Komisji Nadzoru Bankowego z dnia **5 sierpnia 1998** w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości funduszy własnych banków należących do bankowej grupy kapitałowej lub grupy bankowej dla potrzeb stosowania norm i granic określonych ustawą – Prawo bankowe, innych pozycji bilansu banku zaliczanych do funduszy uzupełniających banku oraz warunków i trybu ich zaliczenia, a także pozycji bilansu banku podlegających potrąceniu przy wyliczaniu jego funduszy własnych: Dz. Urz. NBP 1998 nr 19, poz. 43.
53. Ustawa z **19 listopada 1999** Prawo działalności gospodarczej, Dz. U. z 1999 nr 101, poz. 1178 wraz ze zmianami.
54. Ustawa z dnia **2 marca 2000** o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny Dz. U. z 2000 nr 22, poz. 271 wraz ze zmianami.

55. Ustawa z dnia **7 grudnia 2000** o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających Dz. U. z 2000 nr 119, poz. 1252 wraz ze zmianami.
56. Ustawa z dnia **15 września 2000** Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2000 nr 94, poz. 1037 wraz ze zmianami.
57. Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o Inspekcji Handlowej Dz. U. z 2001 nr 4, poz. 25 wraz ze zmianami.
58. Ustawa z dnia **15 grudnia 2000** o ochronie konkurencji i konsumentów Dz. U. z 2003 nr 86, poz. 804 tekst jednolity wraz ze zmianami.
59. Ustawa z dnia **28 lutego 2003** Prawo upadłościowe i naprawcze Dz. U. z 2003 nr 60 poz. 535.
60. Ustawa z dnia **13 marca 2003** o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników Dz. U. z 2003 nr 90, poz. 844 wraz ze zmianami.
61. Ustawa z dnia **22 maja 2003** o działalności ubezpieczeniowej Dz. U. z 2003 nr 124 poz. 1151.
62. Ustawa z dnia **11 marca 2004** o podatku od towarów i usług Dz. U. z 2004 nr 54, poz. 535.

NOTA O AUTORZE

Jarosław POTERAJ urodzony w Łomży 4 września 1963 roku. Magister inżynier technologii żywności – Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie (obecnie: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski) 1987, doktor nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii – Katolicki Uniwersytet Lubelski 2002. Bezpośrednio po ukończeniu studiów wyższych, w latach 1987-1993 pracował w branży spożywczej, pełniąc początkowo różne funkcje zarządcze w produkcji i logistyce, a następnie w urzędowej kontroli jakości towarów spożywczych w Centralnym Inspektoracie Standaryzacji Ministerstwa Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, gdzie odbył aplikację administracyjną oraz uzyskał uprawnienia inspektora standaryzacji. W latach 1993-2002 związany z bankowością. Doświadczenie w tej branży zdobywał, pracując w latach 1993-1999 w różnych obszarach aktywności bankowej w Banku Pekao SA, w oddziale tego banku w Łomży: w kredytach korporacyjnych, obsłudze podmiotów gospodarczych, rozliczeniach zagranicznych, elektronicznych systemach rozliczeniowych. W roku 1995 ukończył studia podyplomowe „Pieniądz i Bankowość” na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1998 prokurent Banku Pekao SA. W latach 1999-2002 w Banku Pocztowym SA, gdzie między innymi był pełnomocnikiem zarządu ds. organizacji oddziału w Białymstoku. Tworzył od podstaw I Oddział Banku Pocztowego SA w Łomży, a w ostatnim okresie pracy dla Banku Pocztowego SA pełnił obowiązki dyrektora tego oddziału. Uczestniczył w kilkudziesięciu szkoleniach z obszaru bankowości, finansów i zarządzania. W latach 1998-2002 studiował ekonomię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W Instytucie Ekonomii Wydziału Nauk Społecznych tego uniwersytetu

złożył i obronił pracę doktorską pt. „Procesy konsolidacyjne polskich instytucji finansowych”, uzyskując w roku 2002 stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii. Od października 2002 roku do września 2003 roku adiunkt w Wyższej Szkole Zarządzania i Przedsiębiorczości im. Bogdana Jańskiego w Łomży. Wykładał przedmioty: rynki i instytucje finansowe, zarządzanie potencjałem pracy, zarządzanie strategiczne, zarządzanie finansami oraz zarządzanie aktywami i pasywami banku komercyjnego. Prowadził także seminaria dyplomowe na temat grup kapitałowych w polskich instytucjach finansowych. Autor książki pt. *Polskie instytucje finansowe. Kreacja rynków i procesy konsolidacyjne* (2002 r.), a także artykułów z zakresu zarządzania bankowością oraz dotyczących fuzji i przejęć w instytucjach finansowych.

Od września 2003 roku dyrektor finansowy w Polskich Agencjach Finansowych Sp. z o. o. w Warszawie. Członek Kapituły Fundacji Narwiańskiej w Łomży.

Jest żonaty i ma pięcioro dzieci. Żona Katarzyna pracuje jako nauczyciel języka angielskiego.

SUMMARY

The work consists of five chapters, an annex and an appendix. In the first chapter the author describes the point of consolidation processes, presents: the meaning of consolidation processes, active and institutional aspects of merger execution, gives a classification of the consolidation processes and considers conditions of execution of consolidations processes in the Polish law. The next chapter concerns reasons of consolidation processes. The author describes there in turn: motives of these processes, distinguishes buyer's motives and seller's motives, and presents motives of consolidation processes in financial institutions. The third chapter concerns the aims of consolidation processes – theoretical, contained in economic theory, and practical, for example of the Polish financial institutions. The fourth chapter is a detailed presentation of techniques used in acquisitions, moreover techniques of defense. The last chapter consists of a description of the structure of financial service markets in Poland and consolidation changes, which have existed on particular financial service markets in Poland. The work is supplemented by an extensive annex, in which the Author presents all financial institutions, which have participated in consolidation processes in Poland in capital, ownership and institutional aspects. The appendix contains a graphic illustration which presents process of the creation process of fifteen of financial institutions the most engaged in consolidation processes in Poland.

Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej
Acta Universitatis Masuriensis
Seria: EPISTEME

Tomy wydane

1. *Solidarni z nauczaniem Jana Pawła II*, pod red. J. M. Dołęgi, Episteme 1(1999) AUM, Olecko 1999.
2. *Z dziejów chrześcijaństwa w Augustowie*, pod red. J. W. Czartoszewskiego, Episteme 2(1999) AUM, Olecko 1999.
3. *Kazimierz Kloskowski (1953-1999)*, pod red. J. M. Dołęgi i J. Mellerera, Episteme 3(2000) AUM, Olecko 2000.
4. *Jerzy Sikora, Londyńska grupa literacka „Merkuriusza” i „Kontynentów”*, Episteme 4(2000) AUM, Olecko 2000.
5. *Ks. Jarosław Sokołowski, Parafia Osowiec w środowisku społecznym i przyrodniczym*, Episteme 5(2000) AUM, Olecko 2000.
6. *Komunikacja wiary w trzecim tysiącleciu*, pod red. S. Dziekońskiego, Episteme 6(2000) AUM, Olecko 2000.
7. *Ekologia rodziny ludzkiej*, pod red. J. M. Dołęgi i J. W. Czartoszewskiego, Episteme 7(2000) AUM, Olecko 2000.
8. *Rodzina w nauce i kulturze*, pod red. J. M. Dołęgi i J. W. Czartoszewskiego, Episteme 8(2000) AUM, Olecko 2000.
9. *Edukacja ekologiczna w rodzinie*, pod red. J. M. Dołęgi i J. W. Czartoszewskiego, Episteme 9(2000), AUM, Olecko 2000.
10. *Ks. Jerzy Szorc, Wolność i postuszeństwo*, Episteme 10(2000) AUM, Olecko 2000.
11. *Kazimierz Kloskowski Zasady – edukacja – testament*, pod red. J. Krajewskiego i J. Sokołowskiego, Episteme 11(2001) AUM, Olecko 2001.
12. *Wielki Jubileusz Chrześcijaństwa 2000, cz. I*, pod red. J. M. Dołęgi, J. Sokołowskiego, S. Śledziewskiego, Episteme 12(2001) AUM, Olecko 2001.
13. *Wielki Jubileusz Chrześcijaństwa 2000, cz. II*, pod red. J. M. Dołęgi, J. Sokołowskiego, S. Śledziewskiego, Episteme 13(2001) AUM, Olecko 2001.

14. Marian Piotr Krysiak, *Średnie szkoły ogólnokształcące w Kolnie (1918-2000)*, Episteme 14(2001) AUM, Olecko 2001.
15. *Prymas Tysiąclecia Kardynał Stefan Wyszyński, cz. I: Prymas Tysiąclecia a rodzina polska*, pod. red. J. M. Dołęgi i J. W. Czartoszewskiego, Episteme 15(2001) AUM, Olecko 2001.
16. *Prymas Tysiąclecia Kardynał Stefan Wyszyński, cz. II: Prymas Tysiąclecia w pamięci regionu*, pod red. J. M. Dołęgi i J. W. Czartoszewskiego, Episteme 16(2001) AUM, Olecko 2001.
17. *Meandry etyki*, pod red. Z. Sareły, Episteme 17(2001) AUM, Olecko 2001.
18. *Dziesięć lat Wszechnicy Mazurskiej w Olecku*, pod red.: J. Krajewskiego i J. Sokołowskiego, Episteme 18(2001) AUM, Olecko 2001.
19. *Ks. Antoni Boszko (1942-2001)*, pod red. J. M. Dołęgi, J. Harasima, S. Łupińskiego i J. Sokołowskiego, Episteme 19(2002) AUM, Olecko 2002.
20. *Teologia duchowości*, pod red. J. M. Dołęgi, Episteme 20(2002) AUM, Olecko 2002.
21. *Ziemia kolneńska na przełomie XX i XXI wieku*, pod red. ks. J. L. Grajewskiego, ks. J. Sokołowskiego, Episteme 21(2002) AUM, Olecko 2002.
22. *Od kosmologii do ekofilozofii*, pod red. J. M. Dołęgi, Episteme 22(2002) AUM, Olecko 2002.
23. *Ks. Józef Łupiński, Dzieje grekokatolików w Królestwie Polskim po powstaniu styczniowym*, Episteme 23(2002) AUM, Olecko 2002.
24. *Jarosław Poteraj, Polskie instytucje finansowe. Kreacja rynków i procesy konsolidacyjne*, Episteme 24(2002) AUM, Olecko 2002.
25. *Unia Europejska. Geneza – rozwój – perspektywy*, pod red. J. M. Dołęgi, Episteme 25(2002) AUM, Olecko 2002.
26. *Współczesne dylematy diagnostyczne i metodyczne w opiece i wychowaniu*, pod red. J. Nikitorowicza, K. Sawickiego, T. Bajkowskiego, Episteme 26(2003) AUM, Olecko 2003.
27. *Biskup Edward Eugeniusz Samsel (1940-2003)*, pod red. J. M. Dołęgi i A. Skowrońskiego, Episteme 27(2003) AUM, Olecko 2003.

28. Kardynał Marian Jaworski, *Wybór pism filozoficznych*, Episteme 28(2003) AUM, Olecko 2003.
29. *Konteksty podmiotowej świadomości*, pod red. E. Podrez i R. Mońnia, Episteme 29(2003) AUM, Olecko 2003.
30. *Ochrona środowiska i edukacja ekologiczna w Unii Europejskiej i Polsce*, pod red. Z. Ciećki i J. M. Dołęgi, Episteme 30(2003) AUM, Olecko 2003.
31. *Pedagogika – wczoraj, dziś i jutro*, pod red. J. Plachy i J. K. Zabłockiego, Episteme 31(2003) AUM, Olecko 2003.
32. Mieczysław Markowski, *Pierwowzory uniwersytetów*, Episteme 32(2003) AUM, Olecko 2003.
33. *Biskup Ełcki Edward Eugeniusz Samsel*, pod red. J. M. Dołęgi, A. Skowrońskiego i J. Sokołowskiego, Episteme 33(2003) AUM, Olecko 2003.
34. Ks. Janusz Aptacy, *Antropologia Oliviera Clémenta*, 34(2003) AUM, Olecko 2003.
35. *25 lat Pontyfikatu Jana Pawła II*, pod red. ks. J. Sikory, Episteme 35(2004) AUM, Olecko 2004.
36. *Ziemia olecka na początku XXI wieku*, pod red. J. Krajewskiego i W. Guzewicza, Episteme 36(2004) AUM, Olecko 2004.

Tomy *Episteme* w przygotowaniu:

Edmund Przekop (1937-1999), red. J. W. Czartoszewski, J. Sokołowski.
Problemy nauk filozoficznych, red. J. M. Dołęga.
Kultura Kurpiowszczyzny, red. M. Ozorowski, J. Sokołowski.
Główne kierunki pedagogiki, red. J. Niemiec.
Główne kierunki psychologii, red. J. Bielecki.
Wybrane zagadnienia teologii biblijnej, red. A. Ołów.
Parafia pw. św. Brunona z Kwerfurtu w Łomży, red. J. Sokołowski.